

دانشگاه آزاد اسلامی
واحد سنندج

کلید و دیمه

وه رگیّرانی له فارسپیه وه:

ئه حمه د قازی

ئەم كۆتۈپ

لە ئامادە كۆرۈنۈپ بېرىش

(مەسئۇل ئوقۇش ئىشلىرى)

WWW.IQRA.AHLAMONTADA.COM

بۇ سەھىپىنى تەكشۈرۈش:

[/https://www.facebook.com/iqra.ahlamontada](https://www.facebook.com/iqra.ahlamontada)

بۇ سەھىپىنى تەكشۈرۈش:

<http://iqra.ahlamontada.com>

کلید و دامن

وهرگيرانی له فارسييه وه:

نه حمه د قازی

پندا چوونه وه: رهزا شه جيعی

کوتار

عنوان قراردادی	:	کلیله و دمنه. کردی
عنوان و نام پدیدآور	:	کلیله و دمنه / وه رگتپانی له فارسییه وه نه حمه د قازی.
مشخصات نشر	:	سقز: گوتار، ۱۳۹۴.
مشخصات ظاهری	:	۳۴۴ ص.
شابک	:	۱۸۰۰۰۰ ریال
وضعیت فهرست نویسی	:	فیفا
یادداشت	:	کردی.
موضوع	:	نثر فارسی -- قرن ۶ ق. -- ترجمه شده به کردی
موضوع	:	نثر کردی -- قرن ۱۴. -- ترجمه شده از فارسی
شناسه افزوده	:	قاضی، احمد، ۱۳۱۵ -، مترجم
رده بندی کنگره	:	۱۳۹۴ ک۴۳۸ / ۵۰۹۲ PIR
رده بندی دیویی	:	۸۴۸ / ۸۲۳
شماره کتابشناسی ملی	:	۳۵۱۸۸۴۷
■ حق چاپ محفوظ است.		

کلیله و دمنه

وه رگتپانی له فارسییه وه: نه حمه د قازی

پیداچوونه وه: رها شه جیمی

دیزاینی به رگو ناوه رۆک: ئازاد سوورخی

پیتچن: په روین پییه بایی

نه ژمار: ۱۰۰۰ دانه

قیمهت: ۱۸۰۰۰ تمه

ناوه بندی چاپو بلاوکردنه وه ی گوتار

کوردستان: سه قز، پاساژی ماد، نهۆمی ۳، یه که ی ۳۲

ته له فوون: ۰۸۷ - ۳۶۲۲۷۰۳

مرکز پخش: سقز، فرهنگسرای هنر و اندیشه. ۰۹۱۸۷۷۷۱۵۸۵

از سری کتاب‌های مرکز تحقیقات کردستان‌شناسی دانشگاه آزاد اسلامی واحد سنندج
سنندج - خیابان فلسطین - کد پستی ۶۶۱۶۷۹۷۱۸۱
تلفن: ۳۳۲۸۲۶۰۳ - ۳۳۲۳۵۸۱۱ (۰۸۷)

پیرست

- ۷ په یفتیک / نومید وهرزه ننده
- ۹ نه حمده قازی، ماموستای نهر و هرمان / شاباز موحسینی
- ۱۵ سهره تای وهرگتیری کوردی
- ۲۱ سهره تای "هله بر"، موجته با مینه وی تارانی
- ۳۳ سهره تای وهرگتیر، نه سرو لالا موشی
- ۴۵ ده قی پیشه کییه که ی کورپی موقه فعه (ابن المقفع)
- ۵۵ سهره تای کلیله و دیمنه له زبان بوزهرجومیهری به خته کان
- ۶۱ برزووییه ی ته بیب
- ۷۵ شیرو گا
- ۱۲۹ لیکرلینه وه له کاری دیمنه
- ۱۵۳ دۆستایه تی کۆترو قالاو و مشکو ره قه و ناسک
- ۱۷۷ کوندو قالاو
- ۲۱۱ مه یموونو ره قه - حه کایه تی سهره کی
- ۲۲۵ شیخ و فسوس
- ۲۲۹ کتکو مشک
- ۲۳۹ پادشا و پور
- ۲۵۱ شیرو چه قه ل

۲۷۱.....	تیرہاویڑو شیّری من
۲۷۷.....	میوانو شیخ
۲۸۳.....	پادشا و بہرہمہنہکان
۳۱۳.....	زیرپینگہ رو گہریدہ
۳۲۱.....	شازادہو ہاورپیکانی
۳۲۹.....	دواقسہی وەرگیر
۳۳۳.....	فہرہنگوک

په یشک

کلیله و دیمنه بڼ گومان که نجینه یه کی به نرخه بؤ به رینکردنه وهی پانتای هزرو نه زمونی ژیانی مروف. خوینهر به خویندنه وهی نه م دهقه کلاسیکه نه ته نیا له گه ل وشه ی قه به و جوانیناسی و توانای نه ده بیدا رو به پروو ده بیته وه، به لکوو له ریگای حیکایه تو گپړانه وه وه - که تیایدا له هه موو ده فرایه تییه کانی ژانری چیروک وهک: دارپشتنی که سایه تی (Characterization)، فته زیا (Fantasy)، گپړانه وه (Narration)، کیشمه کپش (Conflict) که لک وه رگپړاوه - سیاسه تکردن، بریاردان، نه خلاق، مامه له له گه ل ده سه لات، له گه ل مروفو له گه ل ژیانو پیکه وه ژیانو پووچه لکردنه وهی پیلانو حکمت فیر ده بیته. خوینهری کلیله و دیمنه روو به پرووی سه دان نه زمونزو به سه رها تو حیکایه ت ده بیته وه تا له ده لاقه ی نه م دهقه کلاسیکه وه خو بسپیړیته نه وه موو نه زمونزو حیکایه تو به سه رها ته له زاری ناژه لانه وه تا وانه ی ژیان وه ربگریت.

بایه خی کلیله و دیمنه تا راده یه که به هوموو زمانه زیندووه کانی دنیا وه رگپړدراوه ته وه وه موو میله تانی دنیا له خویندنه وهی، چپژی خو یانی لی ودرده گرن.

نه م دهقه به نرخه هرچند له بڼه رتدا به سانسکریت نو سراوه و "نه سرووللا مونشی" له عه ره بییه وه کردوویته به فارسی، به لام وه رگپړانه که ی نه سرووللا مونشی وه کوو یه کیک له شاکاره نه ده بییه کانی فارسی دپته نه ژمارو بووه

به مولکی نهدهبی فارسی و زمانو نهدهبی فارسی له ریگای نه م دهقهوه دهوله مهندر بوتهوه .

ماموستا نهحمه د قازی چند مانگیگ پیش نیستا دهقی وهرگیتپدراوی کوردی کلیله و دیمنه ی به من سپارد تا له ناوهندی توژیینهوهی کوردستانناسی زانکوی نازادی سنه، چاپی بکین . نیمهش بهوپهپی فخره شانازییهوه شاگهشکه بووین که ناوهندهکه مان به قهلهمی پاراوی نهو گوره پیاوه دهپازیتهوه . سه د مه خابن هر چند خودی ماموستا زور به په له و به په روش بوو بو بینینی نه م دواین به ره مه می به لام مهرگ مه و دای بینینی نه م کتیبه ی پینه دا .

پاش خویندنهوهی نه م به ره مه به نرخه به کوردی نه م راستییه مان بو دهرده که ویت که کلیله و دیمنه ی ماموستا نهحمه د قازیش نه بیته مایه ی دهوله مه ندرکونی زمانو نهدهبی کوردی نه م هه نگاهه شی وه کوو هه نگاهه کانی دیکه ی، خزمه تکرده به زمانو نهدهبی نه ته وه که ی .

ناوهندی توژیینهوهی کوردستانناسی زانکوی نازادی سنه، له دریزه ی چالاکییه کانی خویدا خوی به به خته وهر ده زانیت که به قهلهمی پاراوی ماموستا نهحمه د قازی کتیبخانه ی کوردی برپازینیتهوه .

دوکتور نوید وهرزنده

به رپرسی ناوهندی توژیینهوهی کوردستانناسی زانکوی نازادی سنه

که لاریزی ۱۳۹۴

ئەحمەد قازى، مامۇستاي نەمىر و ھەرمان

لە مېژوۋى گەلى كورد، پياۋى زانا ھەلكەوتە و لېھاتوو كەم نەبوون، كە مایەى شانازى كوردو تەنانت گە لانو نەتە ھەكانى دىكەن. مامۇستاي تازە كۆچكردوو، ئەحمەد قازى، لەو كەسايەتییانە يە كە ژيانى خۆى لە پېناۋى خزمەتى دىلسۆزانە بە كەلتووړو زانستى نەتە ھەكەى تەرخان كړدو خزمەتییكى ژوو بەرچاۋى كړدووہ تا ھەتايە شوین پېى ديارو ھەرمانە.

ھەفتا و نو بە ھارى تېپە پاند، ژۆر بەى ژۆرى، تەنانت دوایین رۆژەكانى ژيانى، بۆ فېرېوونو فېر كړدن و نووسینو ھەرگېرانو توپۆزىنە ھو و رېنومایى لایەنگرانى ھەر ھەنگو بەتايەت گەنجان، دە كار ھیتا.

بە راستى كە ژيانى مړۆفى ژيرو بليمەتيان بە ژيانى مېشەنگوين شو بھاندووہ كە بریتىيە لە سىن بەشى بە ھەر ھەرگرتن، پېنگە یشتنو بە ھەرگە ياندن بە كۆمەلگا...

كاك ئەحمەد، ژيانىكى پېر لە ئەزموونى ھەبووہ، ئەگەر چاۋېك بە كارنامەى ئەم مړۆفە بېرمەندو پایە بەر زە بخشىن، بە درېژاى شەش دەيە، ھەولېكى بېن وچان بۆ ئافراندى دەيان پەرتووكى بەنرخمان بەر چاۋ دەكەوئ.

ئەم پياۋە كەسېك نەبوو كە لە سووچى كتېبخانە دابنېشئو بە دوور لە كېشەى نېتو كۆمەلگا، تەنيا بۆ دلى خۆى بنووسئ. پېنووسى كاك ئەحمەد وئىناى دلېكى پېر ھەست بوو كە بۆ مړۆفایەتى لېئ دەدا و ھەك مړۆفېكى بېرمەند

هه موو ساته کانی ژبانی، ته نانهت ساته نه سته مو پر له دژوارییه کانی ده کرده هه لیکه زۆپین بۆ داهینانی زانستی و که لتووری.

مامۆستا هه سستی به رپر ساییه تی زۆری هه بوو له هه مبه ر زۆدو نیشتمانی. بلیمه تیک بوو که توانای له چه ندین بو اردا هه بوو. که ده هاته ناخافتنو نفیسان، زۆر به پیژ بوونو پر بوون له نوکته ی جوانو پوختو شیرین. که سم نه دیتبوو هینده ی مامۆستا نه حمده قازی به کوردییه کی وه ها جوانو ریکوپیکو به کیشرو سه روا بدویت. به رای من له ره وانپیژی پاراوی زماندا بی وینه بوو. هه ندیک، مامۆستا به وه رگیژ ده ناسن، به لئ راسته. وه رگیژیک به قه له می به هیژ و ده ستره نگین له زمانی ئینگلیزییه وه بۆ فارسی و کوردی.

مامۆستا چه ند به ره می وه گیزاوه ته سه ر زمانی فارسی، بۆ وینه کتیبی "نسل ازدها" له نووسینی "پرل باک" ی نه مریکی براوه ی خه لاتی نه ده بی توپیل. نه م په رتووکه له خه باتو هه و لۆ تیکۆشانی خه لکی چین ده دوی بۆ نامانجی که یشتن به که شه کردنو پیشکه وتن. وه ک ده زانین نه ژدیها، هیما ی که لتوورو میژووی که لی چینه و هه روا که ده بیینین، نه وپۆکه چین بووه ته زله یژیکه ئابووری له جیهاندا.

کتیبی "عصر غولها" نووسراوه ی "وینا دلما" ی سیناریۆنووس و رۆماننووسی نه مریکی سه بهاره ت به هه ندی دیو و درنجی تازه هه لکه وتوو و نوئ که له م سه رده مه دا سه ریان هه له پناوه. سن که سایه تی وه ک "ناپلئون بوناپارت"، "تامس جیفیترسون" و "توسن لوویرتور"، پاله وانی سه ره کی نه م کتیبه نو له کۆتاییدا نووسه ر باسی قوناغی کۆتاییه اتنی ئیستیعماری ئینگلیسو سه ره له دانی نه مریکا ده کات.

کتیبی "صدام و بحران خلیج فارس" نووسینی "جودیت میکیز" که له که ره می شه پی یه که می به نداوی فارسدا وه رگیژاته وه و زۆر به کاتوسات که یشته به ر ده ستی خوینه ران.

له به ره مه کانی دیکه ی مامۆستا، وه رگیژانی کتیبی "گیلگامیش"، که ماسه ی ناسراوی میژۆپۆتامیا و "دۆنکیشۆت" ی "ستروانتیس" ه به کوردی.

ههروهه نووسینی رۆزمانی کوردی، مامۆستا که ده‌رچووی زمانی ئینگلیزی له زانستگا بوو به هۆی لایه‌نی زمانه‌وانییه‌وه، بۆ نووسینی ئەم رۆزمانه، له نمونه‌ی کتییی ده‌ستووری فارسی دوکتۆر "پرویز خانلری" که لکی وه‌رگرتووه . مامۆستا هه‌ندی شیعری فارسیشی وه‌رگێراوه‌ته‌وه بۆ وێنه هه‌لبه‌ستی ته‌وسی به‌ناویانگ "موش و گربه" ی "عیید زاکانی" شاعیری ناسراوی سه‌ده‌ی هه‌شتی کۆچی . هه‌روه‌ها شیعری "نیما یوشیج"، شاعیری نوێخوازی وه‌رگێراوه که ده‌قیکی سه‌رکه‌وتووه .

هه‌ندیکی دیکه مامۆستا به‌ چیرۆکنووس ده‌ناسن، وه‌ک ده‌زانین "باقه‌بین" یه‌کیکه له به‌رهمه سه‌رکه‌وتووه‌کانی . کورته‌چیرۆکی دیکه‌ش زۆرن که هه‌شتا له چاپ نه‌دراون . رۆمانی "شب بی پایان" یشی ئەو کاته‌ی له زیندانی رۆژیمی په‌له‌ویدا بوو، نووسی ...

هه‌ندیک، مامۆستا به‌ رۆژنامه‌وان داده‌نێن . ئەوه‌ش راسته له‌به‌ر ئەوه‌ی دوا‌ی کۆچی دوا‌ی مامۆستا هه‌من، به‌رپرسایه‌تی ده‌سته‌ی نووسه‌رانی گۆفاری سروه‌ی گرتنه‌ستۆ . ته‌نانه‌ت بۆ هه‌لسوو‌راندنی ئەم ئه‌رکه مالی له تاران‌وه گواسته‌وه بۆ ورمی . زۆریه‌ی ژماره‌کانی گۆفاری سروه به‌ وتاری مامۆستا رازاوه بوو و چه‌ندین به‌شی نوێی ئەده‌بی له سروه‌دا هه‌تایه‌ گۆپێ که پێشتر له کوردستان هه‌لی خوێندنه‌وه‌یان بۆ نه‌رەخسابوو، بۆ ماوه‌ی نزیک به‌ بیست ساڵ، له پێناوی پێشکه‌وتن و گه‌شه‌پێدانی فره‌هنگی کوردستان هه‌ولێکی بێ‌وچانی دا و له‌و ئالوگۆره‌ فره‌هنگیه‌دا ده‌وریکی کاریگه‌ری هه‌بوو .

هه‌ندیک مامۆستا به‌ شاعیر ده‌زانن . به‌لێ مامۆستا شاعیر بوو . شایه‌دحالی ئەم قسه‌ ده‌فته‌ره‌شیعیریکی جوانو پاراوه که به‌ ئیزنی خودا له داهاتووی نێزیکدا دێته به‌ر چاوی خوێنه‌ران .

هه‌ندیک مامۆستا به‌ لیکۆله‌رو توێژه‌ر له‌ بواری هزری کۆمه‌لایه‌تی ده‌ناسن . که به‌ شایه‌تی به‌رهمه‌کانی ئەمه‌ش راسته . له‌م بواره‌شدا هه‌ندی کاری باشی کردووه وه‌ک راستکردنه‌وه‌ی دیوانی "سیف القضاة" یان "خاطرات من" ی عه‌بدووللاخانی ناھید یان "خلاصه‌ تاریخ کردستان" .

□ ۱۳ نه‌حمده قازی، ماموستای نه‌مرو هه‌رمان | شاباز موحسینی

عه‌ره‌بی. "نصراالله منشی" له زه‌مانی "بارامشای غه‌زنه‌وی" دا، وه‌ریگی‌پایه سه‌ر
زمانی فارسی، "رودکی سمرقندی"، شاعیری ناسراویش کردییه شیع‌ر. ئیستاش
ئه‌وه ئی‌وه و ئه‌وه "کلیله و دمنه" به خامه‌ی ماموستای نه‌مرو هه‌رمان، کاک
نه‌حمده قازی.

شاباز موحسینی

سه‌قز، پووشپه‌پی ۱۳۹۴ی هه‌تاوی

سەرھەتای وەرگێری کوردی

هه‌موو مندالێکی ئەم جیهانه عاشقی نه‌قلو نه‌زیله‌و هه‌کایه‌تی گوێی ناگردانه. منیش هه‌ر وا بوومو ئێستاش به‌ پیری ئەم عاده‌ته‌م هه‌ر ماوه‌و زۆر هه‌ز ده‌که‌م، داستانی تابه‌ت به‌ منالان بخوێنمه‌وه‌و ته‌نانه‌ت جاروبار ده‌گه‌ڵ نه‌وه‌ خوێن شیرینه‌کانم (هه‌ستی) و (نه‌جلا) هه‌ز ده‌که‌م چا‌و له‌ کارتۆنو فیلمی "پلینگی چێره‌یی - پلنگ صورتی" بکه‌م.

له‌ کتێبه‌کانی ده‌رسی ئەده‌بیاتدا له‌ ده‌بیرستانو زانکۆ، تاکوته‌را داستانه‌کانی کلێله‌و دیمنه‌و گولستانی سه‌عدی و مه‌رزبان‌نامه‌و سه‌رچاوه‌کانی دیکه‌ گونجینه‌رابوون [له‌ کتێبه‌کانی ئێستاشدا، چ له‌ سه‌رھه‌تایی و چ له‌ ناوه‌ندیدا ئەم کاره‌ ده‌که‌ن].

بێجگه‌ له‌وانه‌ ده‌ بنه‌ماله‌شماندا پیره‌پیاو و پیریژنی هه‌کایه‌تزانو هه‌کایه‌تخوانی زۆرمان هه‌بوون که‌ ده‌ شه‌وگاری درێژی پاییزو زستاندا هه‌کایه‌تیان بۆ ده‌گوتین. میرزا سه‌عید، مه‌لا سالح، ئالتووئه‌ ئێره‌، مه‌نیجه‌ لال، ئامین بادین؛ خودا غه‌رقی ره‌حمه‌تی خۆیان بکا.

ده‌گه‌ڵ تێپه‌رپوونی زه‌مان بۆم روون بۆوه‌ که‌ سه‌رچاوه‌ی زۆریک له‌م نه‌قلو نه‌زیلان ده‌ زیانگه‌لی عه‌ره‌بی و فارسی و کوردی و تورکیدا هاوبه‌شنو هه‌ر بۆ نموونه‌ چه‌ندان هه‌کایه‌تو داستانی کلێله‌و دیمنه‌ که‌وتووئه‌ته‌ سه‌ر زا‌رو زیانی خه‌لکی بێسه‌وادو ئاسایی و له‌ زیان پیره‌پیاو یا پیریژنانی ولات ده‌بیسریین.

واهەڵکەوت لە بەهاری ئەمسالدا کتیبی بە نرخی کلیله و دیمنەم لە دۆستیکەوه دەسکەوتو ژۆر بە وردی، وەک کەسێک بیهوێ بە دەرس بیخوینێ و خۆی بۆ ئەزموونو تاقیکردنەوه لەسەر ناوەرۆکو زبانی تایبەت کە بابەتەکانی پێ نووسراوه، نامادە بکا، دەستم بە خویندنەوهی کردو لەم خویندنەوهیەدا تیگەیشتم کە ئەم کتیبە یەکیەک لە سەرچاوە گرینگەکانی ئەدەبو کۆمەڵناسی و سیاسەت و دەسەلاتداری لە جیهاندایە و لەسەریەک، سەرچاوەیە کە بۆ رینۆینی شیۆهی هەلسوکهوتی دەسەلاتداران، بۆ بەرپۆهبردنی ولاتو کۆمەڵگا بەشەرییەکان لە لایەکو لە لایەکی دیکەشەوه بۆ مژۆفی ئاسایی و چینو توێژە ناوەندی و خوارووهکانی دنیا، رینۆینییە بۆ ژیانو بەرپۆوونو سەرکەوتن لە ژیاندا و لەسەر یەک بۆ هەموو کەس، وەک سەرچاوەیەکی گرینگی پڕ لە نوکتەیی ئەخلاق و رێوشوینی ژبانی ئاوەزەندانە و سەرکەوتوانە دە پۆهەندی دەگەڵ تاکو کۆی کۆمەڵ، لە هەڵکەوتی جیاوازی جۆراو جۆردایە. ئەوهی کە ژۆری کات قارەمانەکان لە گیاندارانو ئاژەڵو بالندەو ئاوەژییەکان هەلبژێران، رەمزکی گورەیه بۆ ئەوهی نووسەر یا نووسەرانی داستانەکان بتوانن ئازادانەتر قسەیی خۆیان دەرپێنو تامو بۆنو بەرامەیی حەکایەتەکانیش خۆشترو شیرینتر بکەن.

ئەو کتیبە بە نرخی کە پیش ئیسلام لە هیندوستانەوه هاتوو، بە فارسی و عەرەبی و تورکی و چەند زبانی بیانیش تەرجەمە کراوه. پێم وابوو بە کوردی تەرجەمە نەکراوه، تا ئەوهی دۆستی هیژا و زانام کاک عەلی ئیسماعیلزادە، ئاگاداری کردمەوه کە تەرجەمە یەکی کوردی بە لاوه هەیه و ژۆر پیاوانە پیشکەشی کردم کە بە پتویستی دەزانم لێرەدا سپاسو پێزانینی خۆم رابگەیهنم. ئەم تەرجەمەیه لە لایەن بەرپۆیکەوه بە ناوی "عومەر تەوفیق" لە عەرەبێرا کراوه بە کوردی و سالی ۱۹۷۵ بۆ جاری دووهم لە بەغدا چاپ کراوه تەوه. چاپی یەکەمی سالی ۱۹۷۰ لە چاپخانەیی کامەرانی لە سولهیمانی ئەنجام دراوه. ئەوهی بە کورتی دەتوانم لەمەپ ئەم وەرگێڕانە بیلێم ئەوهیه کە نە وەرگێڕانە کە و نە دەرھینانی کتیبە کە لەباری فەننییەوه، لە ئاستیکی بەرزدا نینو نەیا ئنتوانی لەو برپارەیی دابووم پاشگەزم بکەنەوه، بە لکۆو هانیان دام کە بە ورەیهکی

مه‌هکمه‌تره‌وه ته‌رجه‌مه‌که نه‌نجام بده‌م.

له‌ کۆتایی پنه‌ینانی وهرگتپرانه‌که‌دا بووم که‌ دۆستی خۆشه‌ویست، مامۆستا "مه‌لا حوسین ئیبراهیمی" هه‌والی پیدام که‌ مامۆستا "مه‌لا ره‌سوول عه‌تووفی" له‌ سه‌رده‌شت کلیله‌ودیمنه‌ی کردۆته‌ کوردی و چاپیشی کردووه‌. پاش چه‌ند رۆژیک زه‌حمه‌تی کیشا و نه‌و ته‌رجه‌مه‌و دیوانی هۆنراوه‌کانی مامۆستا عه‌تووفی بۆ هینامو سپاسی زه‌حمه‌ته‌کانی ده‌که‌م.

ته‌رجه‌مه‌که‌ی مامۆستا عه‌تووفی به‌ شیعه‌وه‌ هر چه‌ند زۆری زه‌حمه‌ت پێوه‌ کیشاوه‌، ناتوانی ده‌وری وهرگتپرانیکی به‌ په‌خشان بگتپری و کلیله‌ودیمنه‌ به‌ره‌و جه‌مبووره‌ی جه‌ماوه‌ری رووناکبیرانو خوینه‌ری ئاسایی ناو کۆمه‌لگا ره‌په‌چک بدا.

بێجگه‌ له‌وانه‌ کاک عه‌لی ئیسماعیل‌زاده‌ سه‌رچاوه‌یه‌کی دیکه‌ی کلیله‌ودیمنه‌ی به‌ زبانی فارسی بۆ هینام که‌ دوکتۆر "په‌رویز خانله‌ری" بلای کردۆته‌وه‌. نه‌م سه‌رچاوه‌یه‌ له‌ ژێر سه‌ردیتری "داستان‌های بیدپای" وهرگتپانی "محمد بن عبدالله البخاری" دایه‌و دوکتۆر خانله‌ری هه‌له‌بێ کردووه‌.

سه‌رچاوه‌ی نه‌م وهرگتپرانه‌ بریتیه‌ له‌ "کلیله‌ و دمنه‌، انشای ابوالمعالی نصرالله منشی، تصحیح و توضیح مجتبی‌ مینوی طهرانی، انتشارات امیرکبیر، ۱۳۷۴" که‌ باشترین سه‌رچاوه‌یه‌ له‌ کتیبخانه‌ی فارسی له‌ ئێراندا. نه‌سروللا مونشی وه‌ک خۆی له‌ پێشه‌کییه‌کی دوورو درێژدا باسی کردووه‌ نه‌م کتیبه‌ی له‌ رووی نوسخه‌ عه‌ره‌بیه‌که‌ی "عبدالله بن مقفع" وهرگتپراوه‌ته‌ سه‌ر زبانی فارسی و پێشکه‌ش به‌ "بارامشای غه‌زنه‌وی" کردووه‌ (۵۵۱ه‌ی کۆچی مانگی). زبانی ته‌رجه‌مه‌که‌ به‌پێی هه‌لومه‌رجی نه‌و سه‌رده‌مه‌، زبانیکی نه‌سه‌ته‌مو تیکه‌لآو ده‌گه‌ل وشه‌و زاراوه‌ی عه‌ره‌بیه‌و به‌ ده‌ به‌رچاوگرتنی نوسخه‌ی سه‌ره‌کی و شیوه‌ی کاری کوپی موقه‌فه‌ع، نایاتی قورئانی و هه‌دیسه‌کانی نه‌به‌وی و شیعه‌و په‌ندومه‌ته‌لی عه‌ره‌بی له‌ زیان قاره‌مانانی داستانه‌وه‌ ده‌کار هیناوه‌! نه‌وه‌ش له‌ حالیکه‌دایه‌ که‌ کتیبی کلیله‌ودیمنه‌ له‌ زه‌مانی نه‌وشیروانی ساسانی و پێش سه‌ره‌له‌دانی ئیسلامو هاته‌نخواه‌وه‌ی قورئان، له‌ هینده‌وه‌ به‌ زه‌حمه‌ت و تیکۆشانی بزوویه‌ی

ته بیب گوپزراوه ته وه بو ئیرانو کراوه ته فارسى ده وره ی ساسانى و ته نیا یه ک
 واژه ی عه ره بیشى تیدا ده کار نه کراوه، تا چ ده گا به نایاتو فه رمایشاتى
 پیغه مبه ر (د.خ) و شیعرى نه بوونه واسى عه ره بو باقى شاعیرانى نه و سه رده مه ا
 من له وه رگپرانى کوردیدا نه م نایاتو نه حادیسه م لابر دو زور که میش
 شیعر و رسته ی عه ره بیب هیشته وه . چونکه هر وه ک گوتم، زور دوور له عه قلو
 چاوه پوانییه که قاره مانانى داستانه کان که هیندى بوونو پیش نیسلام ده ورى
 خوین گپراوه، به عه ره بی قسه یان کردی و له که لامى خواى مه زنو فه رمایشاتى
 ره سوولئى خودا (د.خ) که لکیان وه رگرتبئى! . ته نیا بو نه وه ی زبانى وه رگپرانه که م
 حال وه هوا و تام بوونئى کون و کلاسیکی خوئى بپاریزئى، هیندیکم وته ی نه سته قو
 شیعرى عه ره بی که ده گه ل ده قى داستانه کان ریکده که ون له ته رجه مه که دا
 هیشتوته وه . زوریش تینه کوشاوم کوردی په تی نه مرؤزین ده کار بیتم تا هر
 وه ک گوتم حاله تی کون و ویکچوونى زبانى ده قى ته رجه مه که ده گه ل ده قى
 سه ره کی هیندیک بپاریزئى .

بیجگه له وانه، نه سروللا موشى به ته ناسوبى بابه ت، زور شیعرى فارسى و
 عه ره بی ده کار کردوه، من تا نه و جینگه ی له ده ستم هاتوه شیعره فارسیه کانم
 به شیعر کردوته کوردی و له هیندی شوینیش له شیعرى شاعیرانى دیکه ی وه ک:
 مه حوی، نالى، میسباح و هیمن که لکم وه رگرتوه و ته رجه مه که م پن رازاندوته وه .
 زوربه ی شیعره عه ره بییه کانم وه لا ناوه و تاکوته را نه بن نه مهیشتوونه وه . شایانى
 باسه بیژم به و قرتاندنو وه لانانى هیندیک شیعر و نایاتو نه حادیس، ده قى
 سه ره کی کلیله و دیمنه زورتر گه پراوه ته سه ر داروپه ردووی ساختارى بنه په تی
 خوئى خوینهرى زیتو هوشیار باشتر تیده گا کلیله و دیمنه به دامالینى نه و
 خشلو زیوره خوازوانه وه چ گه نجینه یه کی بن وینه و گرانبه هایه .

هر وه ها به پیویستم زانى فه ره نه گوکیش بو نه م واژه و زاراوه گه له بنووسم
 که ره نگه ده هیندیک له زاراوه کانى دیکه ی کوردیدا نه بن یا لانیکه م که متر
 ده کار ده کرین . ره نگه وا باش بن خوینهرى نازیز، پیش خویندنه وه ی کتیه که
 چاوئک به و فه ره نه گوکه دا بخشین و هیندیک ده گه ل مانای واژه و زاراوه کان

ئاشنا بێ. زۆر منەتبار دەبم خۆینەرانی خۆشەویست بیروپای خۆیان، بە ھەر باریکدا بێ، لەمەر ئەم وەرگێزپانە دەربیرن و ئەگەر توانیان منیش لە بیروپای خۆیان ئاگادار بکەنەوہ. بێگومان ھەر بۆچوونیکێ دروستو مەنتیقی دۆستان لە چاپەکانی دواییدا دە بەرچاو دەگیرێ. بۆ ئەوہی بایەخو قەدر و قوتبی ئەم کارە زۆرتر بپرواتە بان.

لێرەدا پێویستە باسی زەحمەتەکانی خانمی بەرپێز "پەروین پیرەبابی" بێنمە گۆرێ، کە دە پیتچنێی کارەکەمدا زۆری زەحمەت کێشا. ھیوادارم تەمەنی درێژو لە ژياندا سەرکەوتوو بێ.

بە سپاسەوہ

ئەحمەد قازی

۹۲/۷/۱ مەھاباد

سهره‌تای "هله‌بر" موجه‌با مینه‌وی تاران‌ی

کتیبی کلپله‌ودیمنه، یه‌کیکه له‌و‌گه‌نجینانه‌ی زانستو‌حیکمه‌ت، که‌پیاوانی زانای‌زهمانی‌قه‌دیم‌کویان‌کرده‌وه‌و‌به‌زیانی‌جۆراوجۆر‌نوسیان‌ه‌وه‌و‌به‌میرات‌بۆ‌مندالانی‌خۆیان‌به‌جیه‌یشتو‌له‌سهرده‌مانو‌سه‌ده‌کانی‌رابردوودا،‌بایه‌خیان‌پن‌ده‌دا‌و‌ده‌یانخوینده‌وه‌و‌فلسفه‌ی‌کرداری‌و‌رئ‌وشوینی‌ژیانو‌زیانی‌لئ‌فێرده‌بوون.

ئه‌سلی‌کتیبه‌که‌به‌زیانی‌هیندی‌بوو‌به‌ناوی‌په‌نچه‌ته‌نته‌ره Panchatantara که‌ده‌پینج‌به‌شدا‌کۆ‌کرا‌بووه،‌برزوویه‌ی‌ته‌بیپ‌مه‌روه‌زی‌له‌سهرده‌می‌ده‌سه‌لاتداری‌نه‌وشیروان‌خوسره‌وی‌کۆپی‌قوباد،‌پادشای‌ساسانی،‌ئه‌و‌کتیبه‌ی‌بۆ‌سه‌ر‌فارسی‌وه‌رگێرا‌و‌هیندیکی‌نه‌قل‌و‌نه‌زیله‌و‌حه‌کایه‌تی‌دیکه‌ش‌ره‌گه‌ل‌خست‌که‌ئه‌غله‌بیان‌له‌سه‌رچاره‌هیندییه‌کان‌وه‌رگیرابوون.‌له‌سهره‌تای‌ده‌وره‌ی‌فه‌ره‌نگی‌ئیسلامیدا،‌کۆپی‌موقه‌فه‌ع (ابن‌المُقَفَّع) له‌فارسییه‌وه‌کردی‌به‌عه‌ره‌بی‌و‌ناوی‌کلپله‌ودیمنه‌ی‌به‌سه‌ردا‌بهری.‌له‌رووی‌ده‌قی‌فارسی‌برزوویه‌و‌ده‌قی‌عه‌ره‌بی‌کۆپی‌موقه‌فه‌عه‌وه‌به‌چهند‌زیانی‌دیکه‌ش‌ته‌رجه‌مه‌کرا.‌له‌سهرده‌می‌سامانیاندا‌ئه‌بووه‌بئوللا‌رووده‌کی،‌وێژاوه‌ری‌گه‌وره‌ی‌فارسی،‌ده‌قه‌که‌ی‌کۆپی‌موقه‌فه‌عی‌به‌هۆنه‌ی‌فارسی‌هۆنده‌وه‌.‌پاش‌ئه‌و‌یش‌دیشان‌چهند‌جاری‌دیکه‌کرایه‌وه‌به‌فارسی.‌تا‌له‌سه‌ر‌ده‌می‌بارام‌شای‌غه‌زنه‌وه‌ی‌دا،‌"ابوالمعالی‌نظام‌الملک‌مُعین‌الدین‌نصرالله‌بن‌محمد‌بن‌عبدالحمید‌بن‌احمد‌بن‌عبدالصمد" که‌موشی‌(نوسه‌ری‌دیوانو

ده ربار) دیوان بوو و باپیره ی عبدالصمد، شیرازی و خوی له دایکبوی غه زنه یزو
 که وره بووی نه وی بوو، کلیله و دیمنه ی کورپی موقه فعه ی جاریکی دیکه به فارسی
 ته رجه مه کرده وه. نه وه هر نه م کتیبه یه که نیستا به ده ست خوینه ره وه یه.
 نه م وه رگیزانه ده گه ل نه وانی دیکه جیاوازی هه یه. نه سروللا موشی پابه ندی
 پیپره وی له ده قی سه ره کی نه بووه و بۆ ته رجه مه، نووسینتیکی سه ریه خوی
 دارشتوه. ویستوو یه تی به بیانوی وه رگیزان، کتیبیک به فارسی بنووسی
 که لیها تووی و توانای خوی له نووسیندا بخاته به رچاو. وه نه لحه ق په خشانای
 فارسی که یاندوته ترۆپکی جوانی. وه کارامه یی فارسی ده به یانی پابه ندا و
 سنووری به رزی توانایی خویشی له نووسه ریدا، له م کتیبه دا خستوته به رچاو.
 غه زنه و بیبه کان به ره گه زو زیان ترک بوون، نازانین که بارامشاش وه ک بابو
 باپیرانی به ترکی قسه ی ده کرد یا بیووه فارس زیان. نه گه ر بیووه فارس زیان، نایا
 نه وه نده ی تیگه یشتن له سه ر ورده کاریبه کانی زبان و جوانی و ره مزه کانی هه بووه
 که له نیوان نینشای نه سروللا موشی و نینشای نووسه ریکی ده ست په نگین و
 به توانای دیکه دا جیاوازی دابنن؟ به لام ویژه و انانی پایه به رزی نه و سه رده مه
 (هر چند هه موویان له ته وای ورده کاری و جوانی نووسراوه کانی و ناسینی
 باری هونه ری کاره که ی حالی نه ده بوون) زۆرتر مه به ستی نووسه ر بوون و بۆ
 نه وانی ده نووسی.

نووسه ر یا شاعیری ده رباری سولتان مه محمودو سولتان مه سعودو
 پادشاکانی تری غه زنه وی و سه لجووقی و نه وانی دیکه، ده ریه ندی نه وه نه بوون
 که پادشاکه یان، له ورده کاری و جوانکاری و نوکته زانی و نیشانه گه لی ره وانبیژی و
 بن وینه یی هونه ره که ی، نه و جوره ی پیویسته حالی ده بن یا خیر. نه وان شیعریان
 بۆ یه کتر ده گوتو کتیبیان بۆ فارسی زبانانی تیگه یشتوو و فارسیزانانی مه عناناسی
 عالمو فازیل ده نووسی. سه رنج دانو وردبوونه وه یان له سه ر دروستبوونی واژه و
 ده سته واژه و ده به رچاوگرنتی ریژمانی دروستو پابه ندبوونیان به یاسا و ریسای
 ره وانبیژی و جوانبیژی، دروستی و ره سایی به یان و جیگرتووی و واژه و ته عبیره کان و
 به جی و پئی ده کارکردنی په ندو مه ته لو شیعره کان، دارپژراوی و پته و بوونی و اتا

و ناوه‌رۆک، هه‌مووی بۆ خۆیان بوو. گوئیان له‌وه نه‌بوو که ئایا پادشایان و سه‌رکرده‌ترکه‌کان له‌دروستو نادروستبوون، به‌رزو نزم بوون، سستو له‌رزۆک یا پته‌و و مه‌حکه‌مبوونی په‌خشازو هۆنه‌ی ئه‌وان تیده‌گه‌ن یا تیناگه‌ن. بیجگه له‌وه‌سه‌لاتداره‌ترکه‌نه، هه‌بوون که‌سانیک، که به‌دروستی زیانی فارسی و ناسکی و جوانی مه‌زموونو ناوه‌رۆکو دزیه‌تی نه‌بوونی بیرو بیروکه‌و به‌ره‌م، بپروایان هه‌بوو. نووسه‌رانو شاعیرانیش ریزیان له‌بیروپروای ئه‌وانه‌ده‌گرتو نه‌یانده‌ویست له‌روانگه‌ی ئه‌واندا نزمو نه‌زان بینه‌به‌رچاوان.

ئه‌دیبانو شاعیرانو زانایان له‌مالی خۆیان یا گه‌وره‌پیاواندا، ئه‌نجومه‌نو کۆپو کۆبوونه‌وه‌یان ده‌گرتو پیکه‌وه‌مه‌فه‌شینو ده‌مه‌ته‌قه‌و ناخاوتنیان ده‌کردو زانستو ئه‌ده‌ب لیک‌فیژ ده‌بوونو له‌سه‌ر زانسته‌جۆراوجۆره‌کانو زبانو هونه‌ر، ورد ده‌بوونه‌وه‌و لیکۆلینه‌وه‌یان ده‌کرد. یه‌کیک له‌مه‌کۆیانه‌مالی خواجه‌نه‌سروللا موشی بوو، که ده‌زهمانی نووسینی ئه‌م کتیبه‌دا هیشتا زیندوو بوو و له‌ده‌سه‌لاتدا ده‌ست رۆیشتوو بوو. زانایانو نووسه‌ران ده‌چوونه‌مالی و ئه‌ویش به‌هه‌موو جۆریک میوانداری ده‌کردنو ئاگاداری لێیان ده‌کرد. هیندیک له‌وانه (ناوی شازده‌که‌سی هیناوه) وه‌ک دانیشتووی ماله‌که‌بوون. نه‌سروللا هۆگری دانیشتنو دیدارو گوتاری ئه‌وان بوو و تا ئه‌و راده‌یه‌ده‌که‌سبێ هونه‌رو زانیندا رۆچوو‌بوو که هیچ کاریکی دیکه‌ی نه‌ده‌کردو چه‌ندین سه‌عاتی له‌هاوده‌می گوتوبیژو ناخاوتن له‌گه‌ل ئه‌واندا تیده‌په‌راند. هه‌ر چه‌ند له‌کاتی نووسینی ئه‌م کتیبه‌دا دۆسته‌کانی بلاوه‌یان کردبوو. به‌لام یه‌کیک له‌دۆستانی قه‌دیمی ئه‌و سه‌رده‌مه‌ی، با وه‌کوو ئال‌وگۆریک به‌سه‌ر ئه‌حوالی نه‌سروللادا هاتبوو، ده‌ستی له‌دۆستایه‌تی ئه‌و به‌رنه‌دابوو، له‌وان رۆژاندا کتیبی کلیله‌ودیمنه‌ی عه‌ره‌بی بۆ هینابوو. نه‌سروللا که له‌وکاته‌دا ته‌نیا به‌خویندنه‌وه‌ی کتیبانه‌وه‌خه‌ریک بوو، به‌و نوسخه‌یه‌که‌ زانای ئایینی (فقیه) عه‌لی کۆپی ئیبراهیم کۆپی ئیسماعیل به‌دیاری بۆی ناردبوو، عه‌لاقه‌ی په‌یدا کردو له‌به‌ر ئه‌وه‌مه‌یلی جه‌ماوه‌ر به‌خویندنه‌وه‌ی کتیبی عه‌ره‌بی که‌م ببۆوه، بپاری دا که وه‌ریگێڕته‌سه‌ر فارسی و بابه‌ته‌کان بالۆ په‌ر پێیدا و ئیشاره‌و ئاماژه‌کان رووتتر به‌یان

بکا، ده قه که به نایه تو شیخرو مه ته لو حه کایه ت برانزینتته وه و ماناکان روونو ناشکرا ده ریخا و به کورتی نه م کتیبه که باشترین کتیبی چند هزار سال له مه و پیشه، زیندوو بکاته وه تا خه لک له فایده کانی بن نسیب نه بن، له م دووباره نووسینه وه یه دا، نه و به شه ی که باسی به سه رهای برزوویه ی ته بیب بووه، کورتی کردو ته وه، به لام له باقی به شه کاندا به دوووردیژی قسه ی کردووه، نال و گوپی ده نووسراوه ی نووسه ردا پیک هیناوه، قسه ی دلی خوی کردووه و پاش نه وه ی چند جزوه یه کی نووسیوه، پیکه وه ی لکاندوونو نارزوویه ته خزمه ت بارامشا، نه م به شه که وتووه ته بهر په سندی پادشا و فرمانی داوه، به ه مان شیوه کاره که بگه یه نیته کو تایی و به ناو و نازناوی شاهانه واژوی بکا و بیپرا زینتته وه . گه لو! نه وه ی له م به شه دا له مهر ویژه ناسی و به راوردکاری شاهانه وه ده یلئو نه وه ی له ناخری کتیبه که دا گوتوویه تی: "نه گه ر ده گه ل باقی کتیبه فارسییه کان که نه عیان و گوره کان به ره میان هیناوه به راوردی به فرمون، ناشکرا ده بن که ده ه موو بواریکدا توانایی تا چ راده یه ک بووه ". حه کایه ت له راستی ده کا؟ نایا بارامشا نه و توانایی و زانیارییه ی ه بووه که جیاوازی نووسراوه ی دیوانیه کانی خوی هه لسه نگینن، یا نه م قسانه وه ک ته عاروفو رووینی نیوان خزمه تکارو خزمه تکارو له قه له م بده ین؟ به هر حال کتیبه که ناماده کرا و له روی به لگوو سه رچاوه کانه وه درده که وی نه م کاره ده و روبه ری سالانی ۵۲۸ تا ۵۴۰ ی کوچی به نه نجام گه یشتبن .

له پیکه وه هه لسه نگاندنی نوسخه جوړاوجوره کانی کتیبو سه رنج دان به و راستیه که نوسخه کان، هیندیکیان کورتو هیندیک مامناوه ندی و هیندیک گوره و نه ستوورن، بو من نه م بهروایه هاتوته پیش که نه سرو للا موشی یه ک دوو جار ده سستی ده نووسینی کتیبه که وه رداوه و هر جاره ش هیندی بابته ی له به شه کان زیاد کردووه . له وانه ن: رسته گه لیک له مهر قسه کانی مه نسوور عه بیاسی (در متن اصلی ۱۳/۲۰ تا ۱۵/۲۳) و چند به شیک له کو تایی کتیبه که دا که له هیندیک نوسخه دا هه نو ده نوسخه ی ئیمه دا نین . نه م جیاوازییانه ده پیوستی جیاوازی خویندنه وه کاندا ده بینین . نه و نوسخه کو نه ی که وه ک سه رچاوه ی نه م

چاپه ده کارم هیئاوه، به رواله‌ت له نووسراوه مامناوه‌ندییه‌کانه و سالی ۵۵۱ کۆچی نووسراوه‌ته‌وه. یانی یازده یا دوازده سال پاش ته‌واویونی نووسینی کتیبو ده زه‌مانی ژبانی نه‌سروللا مونشیدا به رینووسی پیاویکی ته‌به‌رستانی نووسراوه‌ته‌وه. هر ئه‌وه‌ش یه‌کیک له نیشانه‌کانی ناویانگیکه که نۆر زوو به نسیمی کتیبی کلپله‌ودیمنه‌ی بارامشاهی بوو.

هۆنه‌و په‌خشائیک که بیجگه له‌م کتیبه، له نه‌سروللا مونشی گه‌یوه‌ته ده‌ستمان، شتیکی نۆر که‌مه، سن چوارینه به فارسی که ده کتیبی (الباب الالباب) دا هاتوووه به ئه‌ویان نیسبهت داوه. دوو دپ شیعیر به عه‌ره‌بی که خۆی له‌م کتیبه‌دا هیئاویه‌تی و ده‌لن له زیان بارامشاوه نووسیومن. وه قه‌ته‌یه‌یک په‌خشان له سکالا و شکایه‌ت له‌مه‌پ رووداویکی دلته‌زین که ده کۆنوووسراوه‌یه‌کدا به ناوی "صاحب‌الکلیله" دا هاتوووه، ئه‌مه‌ش ده‌قه‌که‌یه‌تی:

"گل مراد در سایه امل چون نام وفا و سایه عنقا معدوم ماند، و گلبن رامش و آسایش از زینت برگ و بار عاطل شد، و زخمه بلبل خوش‌نوا در کام عیش و هوا شکست، و پناه کام بنا کام منهدم و لشکر صبر و آرام منهزم گشت

از هر بنا که ماند ز ایام یادگار

الابنای حادثه محکم که یافتست

و فلک بیدادگر آنچه بداده بود بازستد، و روزگار شوریده در بخشیده رجوع روا داشت

چنین است رفتار این گنده پیر

ستاند ز فرزند پستان شیر"

"گۆلی موراڊ له سایه‌ی ئاره‌زوودا وه‌ک ناوی وه‌فا و سیبه‌ری عه‌نقا له‌ناو چوو. وه برکه‌گۆلن عه‌یشرو ئاسووده‌یی، جوانی گۆلو‌گه‌لای لئ نه‌ستیندرایه‌وه. وه چریکه‌ی بولبولی ده‌نگخۆش ده به‌زمی عه‌یش‌ونۆشی هه‌واوه‌وه‌سدا شکا، وه کۆشکی به‌خته‌وه‌ری به ناهومیدی رووخا و له‌شکری سه‌برو ئارام تیک شکا.

رووخه‌کن کۆشکو‌ته‌لاری یادگاری رۆژگار

کۆشکی رووداوی هه‌ژنه‌ر پایه‌داره‌و به‌رقه‌رار

وه فه‌له‌کی بیدادگه‌ر هر چی دابووی برده‌یه‌وه‌و رۆژگاری شتیوا و ئه‌وه‌ی

به خشیبووی گتپایه وه .

به لئی وایه رهفتاری گهردوونی پیر
له مندالی دهستینئ مه مکی به شیر"

که وابوو، هر نیوبانگیک که له سهدهکانی دواپیدا به نسیمی نه سروللا موشی بوو، به ره می دانانی نه کتیبه بووه . پاش نهو، تا سهدهی توهم هیچ کتیبیک به شیوه نینشایه کی دهستکردو به دهنگوفهنگ، به فارسی به قهله می نووسه رانی پایه به رزدا نه هات، که نووسه ره که ی ده ژیر کارتیکردنی شیوازی نووسینی نه سروللا موشیدا نه بووین . وه زقرینه ی نه وانیش ده کتیبی خویاندا ناماژه به کیشیان به ناویانگی عالمگیری نه سروللا کردووه و جاروباریش به ناشکرا گوتووایانه که پتپه وی نهو بوون . وه له وانه شه پله وپایه ی خویان ده نووسینی فارسیدا له پله وپایه ی نه سروللا به رزتر نواندین . لیسته یه کی ناته و او، نزدیک به چل ناو، به په خشان، که کارتیکردنی نه سروللا موشیان پیوه دیاره وه له ژیره وه ده یاننووسین، نیشان ده دا که نووسه ران له هر دهسته یه که تایفه یه که، ده گه ل کتیبی نهو ناشنا بوونو خویندووایانه ته وه و که لکیان لئ وه رگرتوه . وه نه وه بیجگه له کتیبه شیعییه کانه، وه که مه سنه وی، که شاعیره کانیان حه کایه تی کلیله و دیمنه یان وه رگرتوه، وه بیجگه له و ته رجه مه و نووسراوانه یه که به عه ره بی و ترکی و فارسی له روی کلیله ی نه سروللا موشی کردووایانه :

اخلاق محتشمی، اخلاق ناصری، الادب الوجیز، الاوامر العالیه، بختیارنامه (چاپ نه کراوه) بزم و رزم، بستان العقول، تاریخ المائر، تجارب الامم (فارسی)، تحفة الوزراء، ترجمه محاسن اصفهان، ترجمه ملل و نحل، ترجمه یمینی، تزجیه الاعصار، التوسل الی الترسل، جهانگشای جوینی، چهار مقاله عروضی، درة الاخبار، راحة الصدور، رساله مناظره گل و مل، روضة اولی الالباب، روضة العقول، سمط العلی، سندباد نامه، عقد العلی، فرائد السلوک، مرزبان نامه، مرصاد العباد، المعجم فی آثار ملوک العجم، المعجم فی معاییر اشعار العجم، معیار الصدق، مکارم اخلاق، منشآت منتجب الدین جوینی، منشآت عمیدالدین اسعد ابزرری، نامه تنسر، نسایم الأسحار، نصیحة الملوک یا تحفه، نفثة المصدور، وسائل الرسایل .
نیمه کلیله و دیمنه ی بارامشاهییمان له (دارالمعلمین) ی ناوه ندی ده سالانی

۱۳۰۲ تا ۱۳۰۵ هه‌تاوی له خزمه‌ت مامۆستا "عبدالعظیم قریب" ی گه‌ره‌کانی خویندو بۆ ناسینو زانینی قه‌دری ئه‌و کتیبه‌ قه‌رزدار ی ئه‌و به‌پێژه‌م. له هه‌مان سهره‌تاوه شه‌وقو عه‌لاقه‌یه‌ک ده‌ مندا سه‌ریه‌له‌دا و بیری‌ک ده‌ می‌شکمه‌دا گورا که ورده‌ورده پوخته‌تر بوو. بیره‌که‌م ئه‌وه بوو، رۆژیک له رۆژان ده‌قیکی دروستو بێه‌له‌ی لێ ساز بکه‌مو شیکردنه‌وه‌و شه‌رحیکی ته‌واوی له‌سه‌ر بنووسم. هه‌موو کات ده‌و فکرها‌دا بووم، هه‌ر شتیکم خویندباوه‌و له هه‌ر جێگایه‌ک نوسخه‌یه‌کی ده‌سخه‌تم به‌رچاو که‌وتبا، ئه‌م کتیبه‌م له به‌رچاو بوو، بابه‌تی جۆراوجۆرم بۆ کۆ ده‌کرده‌وه. ئه‌گه‌ر سه‌رکه‌وتنیک ده‌ستی دا و پاش سی، چل سال به‌و ئاواته‌م گه‌یشتم، ئه‌م ته‌وفیقه به‌ره‌می پێچه‌قاندنو به‌رده‌وامی و زه‌حمه‌تی می‌رووله ئاسای من بوو که ئامرازو که‌ره‌سه‌ی پێویستی دابین کرد. به‌لام چه‌ند حازرخۆری بن‌سپه‌ریک که تا ئیستا کتیبه‌کانی منو ئه‌وانی دیکه‌یان دزیوه‌و به‌ ناوی خۆیان کردوه‌و هیشتا ده‌ که‌مین دان که که‌سیک ماوه‌یه‌کی درێژخایه‌ن زه‌حمه‌ت بکیشێ و کتیبیک بنووسێ، یا ده‌قیکی کۆن راست کاته‌وه، وه ئه‌وان بێ ئه‌وه‌ی زه‌حمه‌تو مه‌راره‌تیک بکیشن، له به‌ره‌می وه‌ره‌می ئه‌وان نانو ناویک وه‌ده‌ست بێنن، له‌وانه‌یه ئه‌وه‌ش داگیر بکه‌نو چه‌ند هه‌له‌ی چاپی که ره‌نگه من به‌سه‌ریاندا تێپه‌پیم، راست بکه‌نه‌وه‌و هیندیک هه‌له‌ی نوسخه‌کانی دیکه که له چاپ دراون، له جێی واژه‌گه‌لیک دابنێن که له‌م چاپه‌دا هاتوه‌و ئه‌و دوو پیتو له‌ته بکه‌نه سه‌نه‌دو به‌لگه‌ی خاوه‌نبوونی خۆیان.

له دابینکردنی ئه‌م چاپه ره‌خنه‌یه‌ی کتیبه‌که‌دا، به‌نده له‌و فکرها‌دا نه‌بووم که نووسینی نه‌سروللا موشی بێنمه سه‌ر شیوازی نووسینی فارسی ئه‌مڕۆ و له زاراوه‌و ریکه‌وه‌ندی ئه‌مڕۆی فارسی نزیک بکه‌مه‌وه. یا ئه‌و فارسییه‌ی ئه‌و نووسیه‌یه‌تی جوانترو باشتر بکه‌م. یا به‌جه‌ماعه‌تیکه‌ی گه‌وره له جیله‌کانی رابردوو که له رووی نه‌فامی یا بێه‌مانه‌تی و نادروستییه‌وه واژه‌کانی ئه‌ویان گۆرپوه‌و به‌هه‌له نه‌قلیان کردوو‌نو ره‌واجیان پێداون، به‌رتیل بده‌مو ئه‌وه‌ی ئه‌وان سه‌بتیان کردوه هه‌لییژیم. به‌لکوه‌و ویستوو‌مه له‌ نیوان شکلی جۆراوجۆردا که له‌ نیو نوسخه‌کاندا ده‌بیندرێ ئه‌وانه‌ بدۆزمه‌وه‌و ده‌کاریان بێنم که به

بپوای خۆم نووسراوه‌ی نه سروللا موشی بوون. نه‌گەر له‌و مه‌به‌سته‌مدا به مه‌قسوود گه‌یشتبیتم، نه‌وه زۆر باشه. وه نه‌گەر وێژای نه‌وه عه‌یبی نووسینی نه‌و، یا هه‌له‌کانی نه‌وم ده‌ وه‌رگیزاندا ئاشکرا کردبێ چ باکا! به‌لام نه‌گەر له‌م کاره‌ی خۆمدا تووشی هه‌له‌و خه‌تایه‌ک هاتبم و ره‌خنه‌گه‌لیکی به‌لگه‌داری دوور له‌ غه‌ره‌ز، وریام بکاته‌وه، زۆر زۆر، مه‌منوون ده‌بم.

هه‌ر وه‌ک له‌ پێرستی نوسخه‌گه‌لی به‌هره‌ لێ وه‌رگیزاو ده‌رده‌که‌وێ، دوایینترین نوسخه‌ی خه‌تی کلیله‌ و دیمنه‌ که‌ بۆ له‌ به‌ریه‌ک دانانی ده‌ق ده‌کارم هێناوه، ه‌ی سه‌ده‌ی هه‌شته‌می کۆچییه. وه‌ نوسخه‌ی کلیله‌ی (بایسونفوری) سه‌ده‌ی نویه‌میش جاروبار که‌لکی لێ وه‌رگیزاوه. له‌ چاپه‌کانی کلیله‌ هه‌چ به‌هره‌یه‌ک وه‌رنه‌گیزاوه‌و له‌ باسی جیاوازی خۆیندنه‌وه‌کاندا ئاماژه‌یه‌کم پێ نه‌کردوون و بۆ به‌یانی هه‌له‌کانیان کاتو کاغه‌زم خه‌سار نه‌کردوه. به‌رێژ ئاغای مه‌مه‌د فه‌رزان ده‌ زنجیره‌ و تارێکدا که‌ له‌ گوهارێ "ئه‌رمه‌غان" و "په‌روه‌ده‌و باره‌ینان" و "یه‌غما" دا بلأوی کردنه‌وه، هێندیک له‌و هه‌لانه‌ی ده‌ستنیشان کردوه‌و راستکردنه‌وه‌شی بۆ نووسیون. به‌لام ژمارێکی که‌م له‌و هه‌له‌بیرانه‌ ده‌گه‌ل ده‌قه‌ کۆنه‌کان یه‌ک ناگره‌وه. هه‌ر که‌س مه‌یلی هه‌یه‌ ده‌توانێ ده‌قه‌ چاپیه‌یه‌ قه‌دیمه‌کان ده‌گه‌ل ئه‌م نوسخه‌یه‌ پێک بگرێ و جیاوازییه‌کان ببینێ. به‌لکوو به‌و ئاکامه‌ بگا که‌ من گه‌یشتوم.

بۆ تیگه‌یاندنی قوتابیه‌کان و حالیکردنی خۆینده‌واران، زۆرم هه‌ول داوه‌و نه‌وه‌نده‌ی له‌ توانادا بووه‌ تیکۆشام، تا ناوه‌رۆکی واژه‌کان و ته‌رجمه‌ی ئایه‌ته‌کان و هه‌دیه‌سه‌کان و شیعره‌ مه‌ته‌ل و په‌نده‌کان به‌ ده‌سته‌وه‌ بده‌م. ته‌رجمه‌کانم واژه‌ به‌ واژه‌ (تحت‌اللفظ) و به‌ مه‌به‌ستی روونکردنه‌وه‌ی واتای واژه‌کان نه‌نجام داوه‌و له‌ ته‌رجمه‌ی ره‌وان و نه‌دیبانه‌ خۆم پاراستوه. هه‌ر چه‌ند جاروبار شیکردنه‌وه‌یه‌کی زۆتر یا ته‌رجمه‌یه‌کی هۆنراوه‌ی نزیک له‌ مانا و ناوه‌رۆکی شیعره‌کانیش، پێشکه‌ش کراوه. بۆ به‌یانی مه‌عنا‌ی واژه‌یه‌ک، هێنانه‌وه‌ی یه‌ک، دوو شیعر یا رسته‌یه‌ک وه‌ک شاهیدی مه‌عنا‌ی به‌س نییه. ژمارێ ئه‌و واژه‌گه‌له‌ی ته‌نیا به‌ یه‌ک دوو شاهید مه‌عنا‌ کرانه‌ته‌وه‌ ده‌ قاموسه‌کانی ئێمه‌دا که‌م نین.

نه‌زمونی سالیانی دوورودیژ نه‌وی سه‌لماندووه، که ده کارکردنی واژه‌یه‌ک ده زؤر شی‌عرو ریکه‌وه‌ندی جوراوجؤردا و له لایه‌ن ژماریکی زؤر له نووسه‌رانو شاعیرانی ناوچه جیاوازه‌کان، ده تیگه‌یشتنی مانای واژه‌کاندا یارمه‌تیمان ده‌دا. به‌نده (مینه‌وی) پیش نه‌وی کتیبه‌که بنیرم بؤ چاپ، رسته به رسته‌م به وردی خویندؤته‌وه تا تیپیکه‌مو پاشان تیکؤشام ده خه‌لکی بگه‌یه‌نمو ته‌نیا به چاپی نوسخه‌کانو نه‌قلکردنیانه‌وه خؤم نه‌به‌ستؤته‌وه. به‌و حاله‌شوه، خوینهر جاریبار تووشی واژه‌گه‌لیک دئ که ماناکه‌یان بؤ من روون نه‌بؤته‌وه. چونکه به‌لگه‌و ده‌لیلی ته‌واوم ده‌ست نه‌که‌وتووه.

پیرستیکی به‌ریژه ته‌واو، له‌و واژه‌گه‌له که له ده‌قی کتیبه‌که‌دا هاتوون شیاری سهرنجی تایبه‌تن، چ نه‌وانه‌ی له په‌راویژدا شیکراونه‌وهو چ نه‌و بپه‌ی بی لیکنانه‌وه ماونه‌ته‌وه، به‌ دوا‌ی ده‌قی سه‌ره‌کیدا له چاپ دراوونو هیوادارم نه‌م پیرسته سوودیکی بؤ خوینهران هه‌بی‌ت.

له کؤتاییدا به‌ پیویستی ده‌زانم سپاسی خؤم، ناراسته‌ی نه‌و به‌ریژانه‌ بکه‌م که له‌م ئه‌رکه قورسو گرانه‌دا یارمه‌تیده‌رم بوون. یه‌که‌م جه‌نابی دوکتور ئه‌میر هه‌سه‌نی په‌زدگردی دانشیاری زانای زانستگای تارانو دؤستی خؤشه‌ویستی خؤم که پینچ سالی ته‌واو، هه‌موو جوره یارمه‌تی و هاوکارییه‌کی پیشکه‌ش کردم. دووه‌م به‌ریژ دوکتور په‌حیا مه‌هده‌وی، مامؤستای زانکؤ و هاوپی دیرینم که به‌ به‌ره‌که‌تی هیمه‌تی به‌رنی، نه‌م کتیبه‌ چاپ کرا، له حالیکدا دامه‌زراوه فه‌ره‌نگی و ناوه‌نده گه‌وره‌و ده‌وله‌مه‌نده‌کانو داموده‌زگای بلاوکردنه‌وی کتیب، نه‌چوونه ژیر باری خه‌رج و هه‌زینه‌کانی نه‌م ئه‌رکه فه‌ره‌نگییه.

نه‌وه‌ش پیرستیکی کورت له‌و سه‌رچاوه‌و ژیده‌رانه‌ی که‌لکم لئ وه‌رگرتوون:

و اینک فهرستی مختصر از نسخِ ملاک کار و مُمدِّ کار و کتبِ چاپی و مراجع:

اساس: نسخه محفوظ در کتابخانه جلاله افندی در استانبول بشماره ۱۷۲۷ مورخ

۵۵۱

فق: نسخه محفوظ در کتابخانه وزارت معارف ترکیه در انقره بشماره ۱۱۱ مورخ

۵۹۴

چلیبی: نسخه محفوظ در کتابخانه عمومی بورسه از کتب حسین چلیبی بشماره ۷۶۳
مورخ ۶۹۷

P۱: نسخه محفوظ در کتابخانه ملی پاریس بشماره ۳۷۵ فارسی از نسخ قرن
ششم یا هفتم.

P۲: نسخه محفوظ در کتابخانه ملی پاریس بشماره ۳۷۶ فارسی مورخ ۶۷۸

P۳: نسخه محفوظ در کتابخانه ملی پاریس بشماره ۳۸۳ فارسی مورخ ۶۶۴

F: نسخه‌ای بنشان ۱۰۰ Fraser در کتابخانه بادلیان اکسفرده، غالب آن از قرن
هفتم.

B: نسخه‌ای بنشان Ms.Pars.f.۱۲ در کتابخانه بادلیان، غالب آن از سال ۷۳۰.

G: نسخه‌ای در کتبخانه گوتا (آلمان شرقی) بنشان Hal.۱۲۳ مورخ ۷۳۶.

نافذ: نسخه محفوظ در کتبخانه نافذ پاشا در استانبول بشماره ۱۰۱۰ از نسخ قرن
هفتم تا هشتم.

پایسنفری: نسخه محفوظ در کتبخانه روان کوشکو (استانبول) بشماره ۱۰۲۲ مورخ
۸۳۳

مجلس: نسخه مجلس شورای ملی بشماره ۱۸۸۰، قسمت غالب آن از اوایل قرن
هشتم.

قائمی: کلیله و دمنه منظوم قائمی طوسی نسخه موزه بریتانیایی بنشان ۷۷۶۶.
ADD مورخ ۸۶۳

شرح ابیات: نسخه محفوظ در کتبخانه لالا اسماعیل (استانبول) بشماره ۵۱۶ مورخ
۷۰۷ از مؤلفی مجهول.

شرح ابیات: تألیف فضل‌الله اسفزاری (یا اسفرائینی) نسخ موزه بریتانیایی و پاریس
و ماربورگ و مجلس.

ع، ع، ع، ع: سه نسخه از متن اصلی ابن‌المقفع عبری محفوظ در کتبخانه
ایاصوفیه (استانبول) بشماره‌های ۴۰۹۵، ۴۲۱۳، ۴۲۱۴.

سیرالملوک: نسخه عربی ترجمه شیخ زین‌الدین عمرالفارسی از متن نصرالله منشی
از کتب کتبخانه احمد ثالث بشماره ۳۰۱۵ محفوظ در طوب قاپوسرای (استانبول)،

تاریخ آن ۷۲۷.

کلیله و دمنه تصحیح عبدالوهاب عزّام، با مقدمه طه حسین، چاپ مکتبه‌المعارف
۱۹۴۱، قاهره.

تاج (یا بیهقی): تاج‌المصادر ابو جعفر البیهقی دو نسخه عکسی از روی نسخ خطی
قدیم، و نیز چاپ بمبئی ۱۳۰۱ تا ۱۳۰۲ هـ.ق.

مصادر (یا زوزنی): کتاب‌المصادر ابو عبدالله زوّزنی بکوشش تقی بینش، جلد اول،
چاپ مشهد ۱۳۴۰ هـ.ش.

مقدمه (یا زمخشری): مقدمه الأدب جارالله زَمَخْشَرِی، عکس نسخه‌ای خطی مورخ
۷۳۵ متعلق به کتبخانه لالا اسماعیل، و چاپ لایپزیگ ۱۸۵۰.

صُراح (یا قَرَشِی): الصُراح مِنَ الصُّحاح تألیف ابوالفضل محمد بن عمر معروف به
جمال قَرَشِی، چاپ کلکته ۱۸۳۱ میلادی، و چاپ طهران ۱۳۰۴ هـ.ق.

طهران، ۲۴ خرداد ماه ۱۳۴۳

مجتبی مینوی

سهره‌تای وه‌رگیتِر نه‌سروللا مونشی

تقیبینی: ئو سهره‌تایه‌ی نه‌سروللا مونشی بۆ وه‌رگیتِرانه‌که‌ی خۆی له عه‌ره‌ببیه‌وه بۆ فارسی نووسیبویه‌تی، سهره‌تا به ستایشی خودا و پیغه‌مبهر ده‌ست پێده‌کا و نوابه‌دوای ئه‌و به‌شه، کورته‌میژووویه‌ک له پادشاکانی زنجیره‌ی غه‌زنه‌وی باس ده‌کا. وه‌ک له‌و زه‌ماندا باو بووه، سهرتا‌پای ئه‌م سهره‌تایه، حه‌مدو سپاسو پێهه‌لاگوتنێکی سه‌یروسه‌مه‌ره‌و زنده‌روژیانه، له پادشایانو ئه‌میرانی غه‌زنه‌وی ده‌گریتێه خۆی که هه‌یج پێوه‌ندییه‌کی به باسی کلێله‌ودیمنه‌وه نییه‌و هه‌مووی به نایاتو حه‌دیسه‌رو شیعرو په‌خشانی عه‌ره‌بی رازاوه‌ته‌وه. من ئه‌و به‌شه‌م له سهره‌تا‌که هه‌له‌په‌رتاوت. چونکه هه‌ر وه‌ک گوتم پێوه‌ندی به باسه‌که‌وه نییه‌و ئه‌وه‌ش ده‌زانین که هه‌ر نووسه‌ر یا شاعیری‌ک له زه‌مانی ئه‌و پادشایانه‌دا ویستبیتتی، به‌ره‌مه‌یک بۆ بکاته‌وه، ناچار بووه سهره‌تایه‌کی پر له پێهه‌لاگوتنو چاپلووسی و مه‌دحو سه‌نای نوور له عه‌قلو باوه‌ر بکاته سهره‌تا بۆ ئه‌وه‌ی پاداشیک وه‌ریگری یا لانیکه‌م ئیزنی بۆ بوونه‌وه‌ی کتێبه‌که‌ی پێ بدرێ.

که وابوو له‌و جێگه‌وه ده‌ست پێده‌که‌م که نه‌سروللا مونشی هه‌ندیکمان زانیاری له‌سه‌ر که‌پانی کاری وه‌رگیتِرانه‌که‌و به‌ره‌می کاره‌کانی به ده‌سته‌وه ده‌دا.

ئهمه‌د قازی

وا ده‌لێ به‌نده‌و به‌نده‌زاده، نه‌سروللا محه‌مه‌د عه‌بدولحه‌مید بولمه‌عالی تۆلاه

الله الکریم بفضله^۱ چون به بهر هکته پی پوره رده کردنو له سایه ی خوئی مه جلیسی به هه بیته تی شاهه نشاهی ادام الله اشرافه مالی نه ربابو گوره ی من اطل الله بقاءه و ادام آیمه و انعامه و رزقه الله سعاده الدارین^۲ روگه ی زانایانو نازده گانو که عبه ی عالمانو گوره و هه لبارده کانی نه م شاره گوره بوو لازالت مخروسه الاطراف محتمه الارعاء و الاکناف^۳ و هه موو که س په نای لای نه ویان ده ناسی و نه ویش ده گه لیان دلوثانو به رپرس بوو، وه هر ویستو ناره زوویه کی هه یانبوویه، به رووی خوئی به جیی ده گه یاند. که وینه ی نه و پیاو هتی و سه خاوه ته، به بیری نه ملی رۆزگاردا رانه بردووه. باسی نه م مه سه له یه له وه پتر بلاو بوته وه، که حه وجهی به وه بن من له سه ری برۆم.

به کورتی بلیم هه موو له لای نه و حه ساپوونه وه و ده نه منو ناسووده ییدا بوونو هه موو راستگو یانه هه لسو که وتیان ده کرد. وه تایفه یه ک له فه رزانه و ناویه ده ره وه کان؛ که هر یه که ی زانستی زۆرو ناویانگی گوره یان بوو، وه ک دانیش تووانو نه ندامانی بنه ماله و مه حره مانی راز وه رگیزابوون که هیندیکیان بریتی بوون له:

قازی محه مه د عه بدولحه مید ئیسحاق، بوره انه ددین عه بدوره شیدی نه سر، وه ئیمامان: عه لی خه یات، ساعید میه نی، عه بدوره حمان بوستی، محه مه د سه یفی، محه مه د نیشابووری، محه مه د عوسمان بوستی، موبه شیر ره زه وی نه دیب، عه بدوره حیم ئیسکافی، عه بدولحه مید زاهیدی، مه حموود سه گزی، فاخر ناسر، سه عید باخزه ری و جارو یاره ش ئیمامان: محه مه د خه بازی، مه حموود نیشابووری، رحم الله الماضین منهم^۴ و اطل بقاء الغابین^۵ وه منی به نده ببوومه هوگرو شه یدای دیدارو گو تارو هاوونشینی نه وانو ده مو یست له خزمه تیان که سبی عیلمو هونه ر بکه مو ده ستم له کارو کاسبی هه لگرتبوو، وه ته وای تووانای خویم ترخان کردبوو که بتوانم سه عاتیک ده خزمه ت یه کیکیاندا بمو شتتیا ن لی فیریمو نه وه م به

۱. خودای مه زن به که ره مو گوره یی خوی ده ستی بگری.

۲. خودا ته مند ریزی بکاتو خوشبه ختی هر دوو جیهانی بن بیه خشن.

۳. خودا نه م درگا و باره گا گوره بیاریئ.

۴. نه وانه ی وه فاتیان کردبووه خودا وه بهر ره حه متی خو یان بخا و نه وه ی ماویشن عومری درزیان بداتی.

به‌خته‌وه‌ری دینو دنیا ده‌زانی. ره‌نگه‌ ئه‌م قسه‌ی من وه‌ک لافو‌گه‌زاف به‌ زه‌ینی هیندیکاندا تینه‌پ‌ب‌بو به‌ خو‌رپانان لیک بدریته‌وه، به‌لام ئه‌گه‌ر ئینساف په‌رده‌ی ئیره‌یی و حه‌سوودی له‌ سهر جه‌مائی خو‌ی لایدا و ب‌ئاوتابوونو موعجزه‌ی ئه‌م کتیبه‌ ده‌ به‌رچاو ب‌گیرئ، روون ده‌بیته‌وه که تا له‌ خو‌یندندا و‌ره‌ی به‌رز نه‌ب‌بو مه‌راره‌تو زه‌حمه‌تی فی‌ریوون وه‌ئه‌ستو نه‌گیرئ ده‌ زیانو گو‌تندا که شه‌ره‌فی ئاده‌مزاده به‌سهر حه‌یواندا، ئه‌م پله‌وپایه‌ ده‌ست ناکه‌وئ.

بِقَدْرِ الْكُدِّ تَنْقِسُمُ الْمَعَالِي^۱ وه‌ چون رو‌زگار به‌پیی عاده‌تی خو‌ی ده‌ وه‌رگرتنه‌وه‌ی خو‌ش‌ییه‌کاندا، ئه‌و جه‌ماعه‌ته‌ی له‌ به‌ریه‌ک بل‌او کردو ئه‌و به‌زمه‌ تیکچوو، من مامه‌وه‌و کتیبو خو‌یندنه‌وه، وَ خَيْرَ جَلِيسٍ فِي الزَّمَانِ كِتَابُ^۲ وه‌ له‌ قه‌دیمه‌وه‌ گو‌توویانه نَعَمُ الْمُحَدِّثُ الْدَفْتَرُ^۳.

چاروبار بو سهرگه‌رمی ئه‌فسانه‌و نه‌قلو نه‌زیله‌و باب‌ه‌تی می‌ژوویم ده‌خو‌یندنه‌وه، له‌و کاتانه‌دا بوو که زانای پایه‌به‌رزنی ئایینی عه‌لی ئیسماعیل ئیبراهیم ادام الله توفيقه^۴ که له‌ زانا هه‌ره‌گه‌وره‌کانی باره‌گایه‌و به‌ زی‌وه‌ری هونه‌رو عه‌قل هه‌ل‌وارته‌یه - وه‌ له‌و زه‌ماندا شانازی ئاشنایه‌تی و عه‌دو به‌لینیک له‌ نیتوانماندا سه‌ری هه‌لدابوو و می‌زاجو حاله‌تی ئه‌و ده‌گه‌ل ئال‌و‌گو‌پ‌ری ئه‌حوالی زه‌مانه‌ گو‌رانی به‌سه‌ردا نه‌هات - نوسخه‌یه‌کی کلێله‌و دیمنه‌ی به‌ دیاری بو هیتام. هه‌ر چه‌ند وینه‌ی ئه‌م نوسخه‌یه‌ ده‌ نیتو کتیباندا هه‌بوو، ئه‌وم به‌ مباره‌ک زانی و مافی ئه‌و زاته‌شم به‌ دۆستایه‌تی پا‌کو ب‌ه‌ریا ده‌ به‌رچاو گرتو باسکردنی ئازاده‌گی و پیاوه‌تی ئه‌وم کرده باسیکی هه‌تاه‌تایی. خودای مه‌زن له‌ دنیا و قیامه‌تدا پاداشی بداته‌وه‌و به‌ ئاره‌زووی خو‌ی ب‌گه‌یه‌ن.

کو‌رت‌ه‌ی که‌لام. هو‌گری ئه‌و نوسخه‌یه‌ بووم. به‌ تیفکرینو لئ روانینی ورد، باشی و جوانی کتیبه‌که زۆرتر ده‌ره‌که‌وتو مه‌یلی موتالا و خو‌یندنه‌وه‌ی له‌ مندا زۆرتر بوو. چونکه پاش کتیبه‌ شه‌رعییه‌کان، به‌ درێژایی زه‌مان، کتیبیکی

۱. به‌ قه‌ده‌ر تیک‌وشان پله‌وپایه‌ی به‌رز دابه‌ش ده‌کریئ.
 ۲. باشترین هاو‌نشین له‌ زه‌مانه‌دا کتیبه‌.
 ۳. باشترین گو‌تاریژ ده‌فته‌رو کتیبه‌.
 ۴. خودا توفیقی بدا.

لەو پەرفایدەتر نەنوسراوە . بناغەى بەشەکانى لەسەر حیکمەتو موعیزەو رینوینی رۆندراوەو شیوەى جەفەنگى و قسەخۆشى تێدا بەکار هینراوە، تاکوو ئەگەر چینی زانایان بۆ وەرگرتنى ئەزموون دەیخویننەو، چینی عوام لەبەر جەفەنگیبوونەکەى، روى تیکەنو کەم کەم ئەو حیکمەتانە دە سروشتى ئەوانیشدا جێ بکاتەو .

و بەپاستى [ئەم کتیبە] کانگەى عەقڵو بیروپای پتەو و گەنجینەى ئەزموونو تاقیکردنەو، هەم بۆ پادشایان دە بەرپۆهبردنى ولاتدا، رینوینە، هەم چینو توێژە مامناوەندییەکان بۆ پاراستنى مەلکومال، و باشە بیخویننەو . وە لە یەکتیک لە بەرەھمەنانى هیندیان پرسى کە: "دەلێن لە لای هیندوستان کێو و شاخ زۆرنو لەواندا گیا و دەرمانى و دەرووی کە مردوو زیندوو دەکاتەو، چۆن دەکرێ ئەم دەرمانە وە دەست بخەین؟" جوابى داو: حَفِطْتُ شَيْئاً وَ غَابَتْ عَنْكَ أَشْيَاءٌ^۱ . ئەم گوته یە لە ئیشارەو رەمزى پیشینیانە . مەبەستیان لە کێو و شاخ، زانایانزو لە دەرمانو دەوا، قسەکانیانەو لە مردووان، جاهیلو نەزانان مەبەستە، کە بە بیستنى قسەى زانایان زیندوو دەبنەو و بۆ لای زانست دەچن کە ژيانى هەتاھەتاییە . ئەم گوته بەنرخانە سەرچەم دە کتیبى کلیلەو دیمنەدا کۆ کرانەتەو کە دە خەزینەکانى هینددا پارێزراوە . ئەگەر بتوانن وە دەستى بینن، ئەم مورادەى ئێو بەدى دێ^۲ .

سوودو فایدەى ئەم کتیبە بى سنوورە . وە کام چاکى لەوە بالاتر کە لە تۆمەت بۆ تۆمەتو نەتەو بۆ نەتەو، هاتوو و رەت نەکراوەتەو؟ وە کاتیک پادشایى کەوتە دەست کەسرا نەوشیروان - خودا لە گوناھانى خۆش بى - کە ناویانگو ئاوازی عەدالەتو دلۆفانى ئەو لەسەر رووبەرى رۆژگار باقییەو باسى سیاسەتو هەبیبەتى، دە سینگی میژوودا سەبت کراوە، تا ئەو رادەى کە پادشایانى ئیسلام دە چاکە کاریدا بە ئەو دەشپینن . وە کام بەختەو وەرى لەو گەورەترە کە پێغەمبەر ئەم شەرەفەى پێداوە کە وَلَدْتُ فِى زَمَنِ مَلِكِ الْعَادِلِ^۲ .

۱ . شتیگ فیز بوویو زۆر شتت لەبیر چۆو .

۲ . لە زەمانى پادشایەکی دادگەردا، لەدایک بووم .

نه وشیریوان فهرمانی دا که ئەم کتێبه به هەر فیلێک بێ له ولاتی هێندهوه بێنن و به زبانی پهلهوی تهرجه مهی بکن. پاش ئه و کاره، بنه مای کاری به پێوه بردنی ولاتی له سه ر ناوه روکی بابه ته کان دامه زرانده. وه رینوینی و ئیشاره کانی وه ک پیرستی یاسا و ریسای به پێوه بردنی ئه رکه کان بۆ خاس و عام دیاری کرد و ئه و بابه تانه وه ک به ره که تێکی گه و ره و گرانبایی به لایه وه عه زیز بوون و تا کۆتایی رۆژگاری "یه زدیگدی شه هریار" که ناخرین پادشای عه جم بوو، به و قه راره مایه وه .

وه کاتیک ولاتانی عێراق و فارس به ده ست سپای ئیسلام فه تح کرا و به یانه ی دینی حه ق له و شوینانه ئه نگووت، باسی ئەم کتێبه به گوێی خه لیفه کان ده گه یشت و ئه وانیش زۆریان که یف پێ ده هات، تا له زه مانێ خه لافه تی ئه میره لموئمنین ئه بوو جه عفر مه نسوور، کوپی محه مه د کوپی عه لی، کوپی عه بدوللا، کوپی ئه لهع باس که خه لیفه ی دووه م بووه له بنه ماله ی مامی مسته فا، کوپی موقه فه ع له زبانی په له و بیه وه وهریگێژا سه ر عه ره بی، وه ئه و پادشایه [خه لیفه یه] زۆری خو ش لێ ده هات و باقی گه و ره پیاوانی ئۆمه تیش هه ر به مجۆره هۆگری بوون .

وه ئیستا به رزی هیممه تو گه و ره یی ولاته که ی ئه و له وه هه راوتره که نیازی به باسکردنیکی زیادی بێ. وه یه کێک له شویننه واره هه رماوه کانی ئه و پادشایه شاری گه و ره ی به غدایه، که ئه مپۆ ناوه ندی خه لافه تو راوه ستاوی ئیمامه تو سه رچاوه ی ده سه لاتو "مدینه السلام" ی ته واوی جیهانی ئیسلامه . نه له دنیای ئیسلامدا وه ها شارێک ده ببیندری نه له ولاتی کوفر. وه یه کێک له تاییه تمه ندیه کانی ئه و حه زره ته مَدَّ اللهُ ظِلَّهَا^۱ ئه وه یه که نایه لێ خه لیفه کان له وێ وه فات بکه نو ئه میری موسو لمانان ئه بوو جه عفر مه نسوور له "بئر ی مباره ک، یه ک مه نزلی مه که که حَرَسَهَا اللهُ^۲ له داری دنیا رۆیشه ته داری قیامه ت. وه ئه میری مؤمنان، ئه بوو عه بدوللا محه مه د کوپی مه نسوور الملقب بالمهدی،

۱. سایه ی به رده وام بیه ت.

۲. خودا بپارێزی.

له ماسبه زان له ری گورگاندا. وه نه میری مؤمنان نه بوومحه ممه دموسا کوپی مه هدی الملقب بالهادی له عیساوا، وه نه میری مؤمنان نه بووجه عفره هاروون کوپی مه هدی الملقب بالرشید له تسوس، وه نه میری مؤمنان نه بولعه بیاس عه بدوللا کوپی هاروون الملقب بالمأمون له تهرتوسو محه مده نه مین له به غدا کوژا. به لام له و سرده مه دا خلیفه نه بوو و زور کهس له تومت بق لابردنی نه و دهست به یه کیان کردبوو. وه نزدیک به و زه مانه نه میری مؤمنان نه بوومه نسور الملقب بالمسترشد بالله له عیرا قدا شهید کرا، وه له نیوان نه و شوینه تا به غدا پیتهخت، مه و دایه کی زور نیشان دهن. لایه نه جوانه کانی نه و شاره که لیک زوره و هر کهسه له میژووزانان له سهری نووسیویانه و به وردی به دریتی باسیان کردوو.

وه نیستا چند نوکته یه که له قسه کانی نه میری مؤمنان مه نسور ده گپومه وه، هر چند جیکه ی نه وهش نییه، به لام رهنگه خوینه ران سوودی لی وه ریگرن: رژیک به هاوشینانی خوی ده گوت که: "زور محتاجم به چوار که سان که له بهر درگای من له سهر پین راههستن! حازران گوتیان: چون که سانیک؟ ناویان چییه؟ گوتی: که سانیک که به بی نه وان کارویاری ولات راست نایه ته وه؛ هر وهک تهخت که بین چوارپایه راناوهستی، یه کیک له وانه حاکمیکه که ده به ریوه بردنی حوکه شه رعیه کانداه ریگه دیزو دؤخی نه مانه ت لانه دا و سه رکونه و لومه ی خه لک له ریازی هه ق، هه تلله ی نه کا و دوهم جینشینیک که هه قی زورلیکراوانی بن دهسه لات له زالمانی به دهسه لات بستین. سیهم پیاویکی لیها تووی ریئوین که خه راج و باجو داهاتی سامانه گشتیه کان (بیت المال) به ته وای وه ریگریو له هه مانکاتدا به ناهه ق هیچ شتیک به سهر ره عیه تدا نه سه پینتی که من له زولمو زور بیزارم". نه و جار قامکی خوی که ستو گوتی "ناخ!". لییان پرسی: "یا نه میری مؤمنان چواره م کهس کییه؟" گوتی: "قاسیدو ناگاداریه پینیک که هه والو زانیاری دروست بگه نه و له راستی و دروستی لانه دا". ده گه ل نه و قسه انده ده یه فرموو: "کاریکی وا بکه دوشمن مه یلی هه لاتنی تیدا پیک بین و بزانی که هه لات به دوایدا ناچی. نه وهش بزانه هر کهس که ده

لەشکری تۆدایە لە سەر تۆ جاسووسە."

وہ کار بە دەستیکی ویست که بێتە خزمەتی. ئەو کار بە دەستە سەرپێچی کردو نەهات. ئەمیر دەستووری دا و فەرمووی: ئەگەر ناتوانن بە هەموو جەستە یەوہ بێتە خزمەت ئێمە، ئێمە بەوہ رازی دەبین بە شیک لە جەستە ی بێنن. دەبین سەری ئەو بە بێ جەستە بێنن.

کاتیکی وەسیەتی دەکرد بە کۆپی خۆی ئەمیری مۆمنان ئەلمەهدی گوت: "کۆپی من! زۆر بە لەشکر رامەگە، که نیازو پێداویستییان بە تۆ نەمێنن، ئەو نەدەشیان زەخت مەخە سەر که رووت لێ وەرگێڕن و هەلبێن. بە جێ و رێ خەلات بکە بە ئەندازە ی پێویست، وە دەست پێوہ بگرە بێ قرنیسی، ئاسۆی هیوایان بە روودا ئاوالە بکە و جڵەوی بەخشین و خەلاتکردنیش توند بگرە."

هەمیشە دەیگوت: "بێ ترسو دەغدەغە هێچ کەس ناتوانن کارێک بکا. دیندار هەمیشە لە عەزاب دەترسن، پیاوی شەرەفمەند لە عەیبو عار دەترسن و عاقل لە دواھاتی غەفلەت، خزی دەپاریزی."

رۆژیک بە رہبەمی گوت: دەبینم که خەلک منیان پێ خەسیسو دەست قووچاوہ. من خەسیس نیم. بەلام ئەو عالەمە هەموو تۆکەری درەمو دینارن، نایاندەمێ تا بۆ ئەو درەمو دینارە خزمەتم بکەن و کابرای حکیم راستی گوتووہ: "سەگە کەت برسی رابگرە با بە دواتدا هەلبێن."

رۆژیک عەرزیان کرد: فلان فەرماندە ی سپا کۆچی دوا یی کردو مالو ملکێکی زۆری لە پاش بە جێ ماوہ و مندالەکانیشی وردن و نەبوونەتە پیاو، دەستوور بە فرموو کار بە دەستان، هێندیک لەو ملکۆ مالە بە دەستەوہ بگرن، بۆ دیوان قازانجێکی زۆری دەبین. جوابی داوہ "ئەوہ ی بە خەلافەتی دنیا تێر نەخوا بە مالێ هەتیوانیش تێر نابن."

هونەر و سیفەتی جوانی ئەو پادشایە دە ئەژمار نایە و کتیبە میژووییەکان زۆر لەو بارەوہ داوون. بەتایبەتی کتیبی "عُرر سیرِ ثَعَالِی" رەحمەتی خودای لێ بێ، بە دووردریزی باسی کردووہ. وە ئەو کارە ی ئەو بۆ دامەزراندن و سەقامگیرکردنی خەلافەت و بەرقەراری ملکۆ دەولەت کردی، ئەوہ بوو کہ

ئەو دەسەلاتە چوار سەد ساڵ درێژەى بوو و سوورپانەوێ چەرخى گەردوونو رووداوه‌كانى زەمان نەیاننوانى پایە و بناغەى سستو رووخەك بگەن. وه هەر بینایەك لەسەر بناغەى دادگەریو چاکە و نىحسان داندراپن و دەرووبەرى بە یارمەتى و سەرکەوتنى دینى حەق و دە بەرچا و گرتنى پێشکەوتنى خەلك پتە و بکری، ئەگەر ئال و گۆپى باروودۆخى زەمان کارى تێنەکا و دەستى جەورى زەمانە لە رووبەرى بەختەوهرى ئەو کۆتا بێ، سەیر نییه. ئەوێ گوتمان کەمیکە لە گەورەبیەکانى ئەم پادشایە. ئیستا دەگەریمەوه سەر مەبەستى خۆم.

بە کورتى، مەبەستم لە هێنانە ئارای ئەم باسە ئەو بوو کە پادشایەكى لەم چەشنە، خۆشى لەم کتیبە هات. زەمانىک و لاتى خۆراسان کەوتە دەست ئەمیر سەید ئەبولهەسەن نەسر کۆپى "ئەحمەد سامانى"، دروودى خودای لى بێ، بە "روودەكى" شاعیرى ئەم فەرموو، بە شیعەر تەرجومەى بکا. چونکە شیعرو هۆنراوه، لایەنگرى زۆرتەرە. وه ئەو پادشایە لە نێو پادشایانى سامانیدا لە هەمووان دەست رویشتووترو و لاتى زۆرترى بە دەستەوه بوو. دە زەمانى ئەودا کرمانو گورگانو تەبەرستان تا دەگاتە رەى و سپاهان لە ژێر دەسەلاتیدا بوونو سى ساڵ پادشایەتى کردو زۆر بەختەوهر و سەرکەوتوو بوو. ئەگەر بە کورتیش باسى ئەو بگەین دەبى زۆرى لەسەر بپۆین.

ئەو زاتە ئەم کتیبەى زۆر بەلاوه عەزیز بوو و زۆرى دەخویندەوه و موتالای دەکرد. وه دابشليم - رای هیندى - کە ئەم کتیبە بە فەرمانى ئەو کۆ کراوه تەوه، هەر وهها بیدپای بەرەهمەن کە نووسەرو داهینەرى سەرەکییە دە خزمەت ئەودا بووه. ئەو [دابشليم] پلەوپایەى پادشایى هەبووه و لەم کتیبەوه، کە مالى عەقڵو تێگەیشتوویى ئەومان بۆ دەردەکەوئ. وه ئەو سىحرو تەردەستییەى بیدپای بەرەهمەن دە کۆکردنەوهى ئەم کۆمەلە بابەتەدا نیشانى داوه و ئەو بابەتە جوانو شیرینو بەنرخانەى کە پێوهى لکاندوونو ئەو باروودۆخە سەیروسەمەرانەى بۆى هاتۆتە پێش، لەوه ئاشکراترە کە بتوانین حاشای لى بگەین. چونکە هەر کەس لە عەقڵ بەهرەى بردبێ، گەورەبى ئەو کتیبەى لى شاراوه نییه و ئەوانەش کە لە جوانى عەقڵ بێ بەشن، عوزریان رەوايه و گلەبیان لى ناکرئ.

نووری موسالە کوێ دەبینی کوێر؟!

نوتقی عیسا چلۆن دەبیستی کەر؟!

وێ ئەگەر لەسەر لایەنە باشەکانی ئەم کتێبە، دەیان کتێب بنوسری، هێشتا کەمەو ئەو باسە کۆتایی نایە. بەلام دەرەدەسەریم پێدانو زۆری لەسەر رویشتم، چونکە لەو شوێنەوێهە کە گەیشتینە باسی نەوشیروان تا ئێرە هەمووی زیادییەو دەگەڵ ناوەرۆکی کتێبە کە هیچ سازگاری و موناڵەبەیی نییە. بەلام مەبەست ئەو بوو کە بزانی حکمەت هەمیشە خۆشەویست بوو. بە تاییبەتی لە لای پادشایان و ئەعیان و گەرەپیاوان. وێ ئەلحاق ئەگەر لەو رێگە یەدا تەلاش بکری و زەحمەتێک بکێشری زایەو بێ بەرەم نابن. چونکە ناسینی یاساکانی سیاسەت لە کاری دنیا دریدا ئەسلیکی موعتەبەرەو باقی بوونی ناو لەسەر مەودای رۆژگار باشە کە وتیکی گرانبەهایەو بە هەر قیمەتێک بکدری هەرزانە.

وێ ئەم کتێبە پاش وەرگێرێنە کەسێ کوێ موقەفەو تەرجمە هۆنراوە کەسێ روودەکی، زۆر جاری دیکەش تەرجمە کراوە و هەر کەس بە ئەندازە ی توانای خۆی لە مەیدانی بەیاندان ئەسپی خۆی لینگ داو. بەلام وا وێدەچن کە مەبەستی ئەوان گوتنی ئەفسانەو نووسینی حەکايات بوو نە تینگە یاندنی حکمەت و رینۆینسی و موعیزە. چونکە ئەوێ گوتوویانە ناتەواوەو لە گێرێنەوێ نەقلو نەزیلە، تێنەپەریون.

وێ سەرەنجام، چون خەلکان مەیلی جارانیان بۆ خوێندنەوێ کتیبی عەرەبی نەماوەو ئەو گشتە پەندو مەسەلو موعیزانە لە بیر دەچوونەو، بپارم دا تەرجمە ی بکەم پەرە بە ناوەرۆکو بابەتەکان بەدەمو ئیشارەو ئیماژەکانی بخەم بەر چاوانو بە شیخەرۆ ئایە قورئانی و گوتە ی نەستەقو نمونە پرازیئمەو. تا ئەم کتیبە کە بژاردە یەکی چەند هەزار سالە یە، زیندوو کە مەوێ موقەکان لە بەهەرەو بەرە کە تەکانی بێ نسیب نەبن.

بەمجۆرە بوو، دەست بە کار بوومو بارودۆخی ئارایشتی گوتەو بەرغۆدە بوونی رێکخستنی شیخەرۆ بابەتەکانو نیشاناندانی رەمزو رازی حەکاياتەکان وەدیبات.

پیشه کیم بۆ نووسی، ته رجه مه که م نه جام دا و به شیکیش بۆ باسی برزوویه تهبیب ته رخان کرا که ده لئین بوزهر چومپهر نووسیویه تی. نه و به شه زۆر به کورتی نووسراوه، چونکه زۆرتر حه کایه ته و له سه ر ته وه ره ی نه قلو نه زیله داپژراوه. هر باب ته تیکیش به زۆر زه مبه ری سیاسه تی گشتی و حکمه تی نه سلّی نه پازایبته وه، نه گه ر که سیک بیه وی به جلو به رگی خوازراوه بپرازینبته وه، به هیچ کلوجیک جوان ده رناچی و نه گه ر به به رچاوی ره خنه گرانی حه کیمو ماموستایانی هه لکه وته دا تیپه ری، سه رنج ناده نه خشلو زۆرزه نبه ری و ناچار تووشی فه زیحه تو ئابروو چوون ده بی. وه نه و، به دریزی نه و باسکردن و زنده گویییه زه ریفو له تیفه به داستانی شیرو گا ده ست پیده کا که نه سلّی کلیله و دینمه نه و داستانه یه و درگای بیستانی زانین و حکمه ت به سه ر خوینه رانی کتیبدا له و یوه ده کریته وه.

پاش نه وه ی هیندیک له وه رگیزانه که نه جام درا و ری کوپیک کرا، باسی نه و کاره به گوئی شاهه نشای خاوه ن شکو گه یشته، که خودا هه میشه هر خه به ری خووشی به گوئی بگه یه نی، وه چه ند به شیک ره وانیه خزمه تی کرا. چون پادشا زیانزانو نه ده بناسو خاوه ن بۆ چوونه و پسپۆری نه و باب ته تانه یه. کاره که م که وته به ر په سندی زاتی پادشا و شانازی دنه دانو پشتیوانی کردنی به سه ردا باراندم. وه په یامی نارد که هر به م شیوه یه کاره که دریزه پین بده مو فه رموو بوی: "سه ره تای کتیب به باسو شه رحی مه جلسی نیمه برازینه وه". وه نه م به نده یه به و فه رمانه و شانازی یارمه تی و پشتیوانی، وره م به رز بۆوه و هیزی دل و ده روونم گه یشته نه و په ری خوئی. به ترسو نیگه رانییه وه رووم ده و نه رکه کرد، چون به نده کان مافی سه ره پیچیکردن له فه رمانی شاهانه یان نییه. دیاره له خه لکانی دنیا ناشکرایه که بیروپای پادشا، خودا شان و شکۆی به رزکاته وه و سه لته نه تو مه مله که تی نه به دی بداتی، رینوینی عه قلی گشتی و رۆحی قودسییه. نه وردبونه وه له م نه زموونو ئامازه گه له بیروپای پادشا تیژتر ده کا و نه موتالای نه م کتیبه له سه ر قسه دره وشاوه کانی شاهه نشا کارتی کردنیکی ده بی. به لام نه و فه رمانه ی نه وان، بۆ به نده و به نده زاده، ته شویقو هانه یه کی گه وره

بوو. شانازیو مباحاتم پیوه ده‌کرد. وه خیریو چاکه‌ی ئەم کاره بۆ رۆژگاری
خاوهرن‌شکۆش مسۆگەر بوو. وه هەر وه‌ها ئە‌گەر پادشایانی رابردوو، که ناویان
له سره‌تای ئەم به‌ش‌دا هاتوو، ته‌وفیقی له‌م چه‌شنه‌یان ده‌ست که‌وتوو هۆی
ئوه بووه که قسه‌ی چه‌کیمانو زانایانان به‌ لاره‌ گرینگ بووه‌و له‌ ئاکامدا ناوی
ئه‌وانیش به‌م هۆیه‌وه له‌ سهر دنیا ماوه‌ته‌وه.

ئە‌م‌پوۆ که زه‌مانه‌ ده‌ تاعه‌تو فه‌له‌ک ده‌ ئیتاعه‌تو ئە‌مری پادشای عالم،
سولتانی عادلئى گه‌وره، شاهه‌نشای به‌نی‌ئاده‌مدایه، ولى النعم مالک الرقاب الامم،
أعلى الله رأیه و رأیته و نصر جندہ و الویتہ^۱ وه جله‌وی ده‌سه‌لاتو هه‌وساری
جیهاندارى به‌ ده‌ست‌ه‌دلو ره‌حه‌تو هه‌بیه‌تو سیاسه‌تى شاهانه
ئە‌سپێردراوه، وه گه‌وره‌ییو سه‌رتربوونی ئەم پادشا دینداره له‌ نیو که‌ریمانی
بنه‌ماله‌ی به‌پرزیدا و خه‌سه‌له‌ته‌ زاتییه‌ بین‌ویینه‌کانی، به‌سه‌ر پادشایانی ئەم
عه‌سه‌ره‌و پادشایانی رابردودا له‌وه‌ ئاشکراتره‌ که به‌نده‌کان پئویستیان به‌
دریژدادپوۆ له‌سه‌ر رۆیشتن بین. چونکه‌:

گه‌ر سه‌ده‌ه‌زار سالی دیکه‌ بچن، پیره‌دایکی ده‌هر

سوارئکی وه‌ک ئە‌وی بۆ نایه‌ته‌ مه‌یدانی رۆژگار^۲

هه‌ر ئە‌و فه‌رمان ده‌رکردنه، ناویانگو ئاوازه‌ی مباره‌کی له‌ سه‌ر شریتی رۆژگار
جاویدانو نه‌به‌دی کردوو. خودای ته‌باره‌کو ته‌عالا، هه‌موو پادشایانی عالم
بخاته ژێر فه‌رمانی سه‌ره‌تای ئیقبالی سه‌عاده‌تی ئەم پادشا به‌نده‌په‌روه‌وه‌ به‌
هه‌موو جۆر، خێر له‌ جوانیو جه‌وانی خۆی ببینن.

بِمِنَّهٗ وَرَحْمَتِهِ وَحَوْلِهِ وَقُوَّتِهِ

۱. خودا بپیر و ئالای به‌رز رابگریو یاریده‌ری سپای بیته.
۲. در صد هزار قرن سپهر پیاده‌رو / نارد چنو سوار به‌ میدان روزگار.

دهقی پیښه کیبه کی کورپی موقه فہع (ابن المقفع)

ئہ بولحه سہن عہ بدوللا کورپی موقه فہع، رحمتی خوای لئ بئ، وا
دهلی: پاش حہمدو سہنای خودای تہعالا (عزاسمہ) وہ درود بؤ سہرورپی
پیغہ مہبران، سہلامو سہلہ واتی خوای لئ بئ، خودای تہ بارہ کو تہعالا بہ
ئہ وپہ پی توانا و حکیمہ تہ وہ دنیای خولقاندو بہرہی ئادہ مزادی بہ زانایی و
ہیمہ تی خوی، بہ سہرہ تی عہقلو لہ سہرتربوونی باری تیگہ یشتوویی،
لہ باقی گیانداران جیاواز کرد. چونکہ عہقل لہ سہر یہک، ہاچہری درگای
خیراتو دہستخستنی بہختہ وہریبہکانہ، مہسلہ حہ تی ژیان و مہعاشو مہعادو
بہختہ وہری دنیا و رزگاری روژی پہسلان بہ ئہوہوہ بہستراوہ تہوہ. ئہ ویش
دوو جوړہ: "غہریزی" کہ خوای گہورہ رہوای دہبینئ و، "دہستہاتوو" کہ
لہ ریی ئہ زمونوان دہکہ ویتہ دہستمان. ئہوہی غہریزیبہ وہکوو ناگر وایہ
لہ دارو چیودا؛ کہ گرگرتنی ئہم ناگرہ بہ بئ نامزای ہہلگرساندن دہست
نادا. کارامہیی ئہ مہش بئ ئہ زمونوو دہکارہیتان روو نادا. زانایان کوتوویانہ:
التجارب لِقاح العقول^۱ وہ ہر کہس لہ فہیزو بہرہ کە تی ئاسمانو عہقلی غہریزی
بہرہ وہرگریو بؤ کہ سببی ہونہر تیگوشئو بہ وردیو عاقلانہ بپوانیتہ
ئہ زمونوہکانسی رابردووانی پیش خوی، ئارہ زووی دنیا وہدی دینئو لہ روژی
دوامین، خو شہخت ہہلدہستئ. والله الہادی الی ما ہُوَ اَوْضَحُ سَبِيلاً و الارشدُ

دلیلًا، ده بېن شه وهش بزاینین که خودای ته عالا بؤ هر کاریک ده لیلیکی داناوه، بؤ هر ده لیلش هؤ کاریکو بؤ هر هؤ کاریکیش شوینو کاتیکی دیاری کردووه، که ده سه لات پتوهندی پتوه هه یه و روژانی ته من و روژانی ده سه لاتی یه کیک له به خته وهران به و ده پازنته وه. ده لیلو هؤی وه رگپړانی شه م کتیبه و هینانی له هیندو و سستانه وه بؤ پارس، شه وه بوو که خودای بانی سهر (عزّ اسمه) له تیرپژئی عه قلو روّناهی دادپه روه ری، خوشی و چه زیکي زوری به پادشای دادپه روه رو به خته وهر، نهوشیروان که سرا کورپی قوباد (خَفَّفَ اللهُ عَنْهُ) ره و دیوو. هر وه هاش له ناسینی کارو بارانو ری کویپیک کردنیاندا فکر و بیري تیزو شه نکپوهی پیدابوو. شه خلاقو ناکاری به په سنده و پشتیوانی ناسمانی رازانده وه، تا قولی هیممه تی بؤ که سبی زانستو ره چا و کردنی بنه ما و لوقوپوی شه و زانستانه هه لمانی و له هه موویاندا که یشته پله یه ک که هیچ پادشایه ک پاش شه و نه یتوانی دهستی پئی رابگا و شه و داره بالابه رزه که ورده ورده، په روه رده کرابوو، بؤ خوی بخه ملینئ. له خؤباییبونی شاهانه و هیممه تی دنیاگرتن ده گه ل ناکارو زانسته کانی تیکه ل بوون تا شه وهی که شه غله بی ولاتانی دنیای خسته ژیر ده سه لات و ملی به مله و پړانی روژگار دانه واندو کردنیه خزمه تکارو هر شتیکی که دنیایه کان له سهر دنیا ناره زوی ده که ن، وه دهستی هینا.

وه له و کاته دا به گوئی شه و (نهوشیروان) یان که یاند که له نیو خه زینه کانی پادشایانی هیندا کتیبیک هه یه که له زبانی بالنده و گیانده به رانی وه حشی و جووله و هرو جانه وهران کؤکراوه ته وه. وه پادشایان بؤ به ریپوه بردنی کاروباری ره عیه تو سیاست و په ره پیدانی عه دل و داد و دلوفانی و شکاندنو به زانندی دوژمنانو نه یاران پیداویستی یان پئی ده بېن. شه و کتیبه به کوی هه موو چاکه و سه رمایه ی هه موو هونه رو ری نوینئ هر سوودو قازانجیکو هاچری درگای هر حیکه تیک ده ناسنو هر وه ک بؤ پادشایان سوودی ده توانئ بیئ، بؤ چیزو توپژه ناوینه کانی خه لکیش ده توانئ که لکی لئ وه ریگری و به و کتیبه ده لین کلیله و دیمنه.

ئەو پادشا دادپەرورە، بېیاری دا ئەم کتیبە بېینە و فرموی پیاویکی
 ھونەرماند بۆزئەو ھە زبانی ھیندی و فارسی بزانی و لە زانست و زانیاریدا
 ناویانگی ھەب، تا بۆ ئەم ئەرکە گرینگە دیاری بکری. ماوہیەکی زۆر بە
 دواي و ھا کە سیکدا گەران، سەرەنجام لاویکی بزویە ناویان دیتەو ھە کە ئەم
 مەرجانە ی تیدا کۆ بیۆو ھە لە کاری تەبابەتدا نۆیوانگی ھەبوو. ئەوی بردە
 لای خۆی پێی فرموو: پاش وردبوونەو ھە ئیستیخارە و تەدبیر و مەشوەرەتی
 زۆر، تۆمان بۆ راپەراندنی ئەرکیکی گەرە دەستنیشان کرد. چونکە بارو
 بارستای عەقڵ و زانیاری تۆ ئاشکرایە و مەیل و تاسە ی لە بران نە ھا توشت بۆ
 و دەست ھینانی زانست و ھونەر ناسراو ھە. جا، دەلێن لە ولاتی ھیندوستان
 کتیبیکی لە و چەشنە ھە یە و دەمانەوئ بېھینین بۆ ئەم ولاتە و کتیبی دیکە ی
 ھیندیە کاینشی دەگەل بێنە. خۆت نامادە بکە و بە شوین ئەم ئەرکە دا بۆ و
 ھەموو وردە کاریبە ک دە بەرچا و بگرە. پوول و مالیکی زۆرت رەگەل دەخەم،
 تا ھەر خەرچ و نەفە قە یە ک پێویست بوو، و ھەستوئ بگری و ئەگەر ماوہ ی
 مانەو ھە زۆرتری کیشا و پیداو یستیت زۆرتەر بوو، ئاگاداران کەو ھە تا زۆرتەر بۆ
 بنییرین، چونکە ھەموو خەزینەکانی خۆمان بۆ ئەم مەبەستە تەرخان دەکەین.
 ئەو جار فرمانی دەرکرد تا رۆژیکی پیرۆز و مبارە ک بۆ وەرکە و تن دیاری
 بکەن. و ھە (بزویە) بۆ ئەو ئەرکە رەوانە بوو. لەگەل خۆی پەنجا کیسە ی
 ھینابوو کە ھەر کامە و دەھەزار دینار بوو. لە بەرکەردنیدا لەشکریکی گەرە و
 مەزە پیاوانی پادشا بەشدار بوون.

ئینجا، بزویە بە خۆشحالی و وردە بزویە و ھەدواي ئەم کارە کەوت. و ھە
 کاتیک گەیشتە جی. بە دەوری بارەگای پادشا و کۆر و دانیشتنی
 زانیانو دەسەلاتدارانو گەرە و دەولە مەندان و مەجلیسی چینی بازاری و
 ناوینی ولاتدا دەخولایەو ھە لە مەپ حال و ئەحوالی نیزیکانو دۆستانی "رای" و
 فرزانەکان و فەیلە سووفانو زانیانی پرسیار دەکرد. لە ھەر شوینیکدا خۆی
 دەگۆری و بە مدارا و لەسەرەخۆی دەگەل ھەموو لایەنیک زبانی بەرپۆ ھە برد و
 وای دەنواند کە بۆ فیربوون و کەسب ی زانست ولاتی خۆی بە جیھیشتوو ھە بە

شیوه‌ی شاگردیک، بۆ هموو لایهک ده‌چوو. هر چه‌ند له هموو زانستیگ به‌هرمه‌ندو شاره‌زا بوو، وهک نازانایهک خۆی نیشان ده‌دا و له هموو چه‌شنه هه‌لکه‌وتیک که‌لکی وهرده‌گرتو دۆستو هاوپی‌ی له خۆی کۆ ده‌کرده‌وه و هر کامه‌یانی به‌ئهموونی جۆراوجۆر هه‌لده‌سه‌نگاند. له نیو هه‌موواندا یه‌کیکی که‌وته به‌ر دل که له باری عه‌قله‌وه هه‌لاواره بوو. پیوه‌ندی دۆستی و براهی‌تی ده‌گه‌ل پته‌و کرد، تا له ره‌وتی زه‌ماندا بۆ‌چوونو بیروپا و دلوفانی و دۆستایه‌تی نه‌و که‌سه‌ی لێ روون بۆوه و له‌م راستیه‌ی تیگه‌یشت که نه‌گه‌ر هاچهری نه‌م نه‌ینیه‌ی بده‌ته‌وه ده‌ستی و قه‌لی نه‌م رازه‌ی له به‌رده‌مدا بۆ بکاته‌وه، یارمه‌تی ده‌دا و لانی که‌ره‌مو مروه‌تو مافی هاوده‌نگی و خۆشه‌ویستی ده به‌رچاو ده‌گری.

هر وا که ماوه‌یهک به سه‌ردا تیپه‌ری و بناغه‌ی سه‌داقه‌تو باوه‌پیتکردن له نیوانیاندا گه‌یشته بارستایه‌کی زۆرو ناشنایه‌تی گه‌یشته نه‌و چیگه‌ متعانه‌ی نه‌مانه‌تو رازداری مسۆگه‌ر بێ، حورمه‌تو ریزلیگرتنی برده بانو چاکه‌ی زۆری ده‌گه‌ل کرد. پاش نه‌و کارانه روژیک گوتی: براهی به‌پیزم، من تا نه‌مرۆ مه‌به‌ستی خۆم له تۆ شارده‌وته‌وه و پیاوی عاقل ئیشاره‌تیکه‌ی به‌سه. هیندوو وه‌لامی داوه، هر وایه‌و تۆ هر چه‌ند مه‌به‌ستی خۆت نه‌ده‌درکاند، من سو‌سه‌م کردبوو، به‌لام حالو هه‌وای تۆ ئیزنی درکاندنی پێ نه‌دای. وه تۆ که ئیستا په‌رده له‌سه‌ر نه‌م رازه لاده‌ده‌ی، نه‌گه‌ر بۆت بگێرمه‌وه، عه‌یبو عاریکی تیدا نییه، ده‌زانم، وهک روژ لیم عه‌یانه تۆ هاتووێ تا شته هه‌ره‌باشه‌کان له خه‌زینه‌کانی ولاتی ئیمه بۆ پادشای خۆتان به‌هیتو به‌گه‌نجینه‌ی حیکمه‌ت پشت نه‌ستووێ بکه‌ی و بنه‌مای نه‌و کاره‌ت له‌سه‌ر مه‌کرو حیله‌ دامه‌زراندوو. به‌لام من له خۆپاگریو ناگاداری تۆ له خۆت، سه‌رم سوور ما‌بوو. چاره‌روان بووم تا هه‌لکه‌وێ له کاتی قسه‌ و بایسه‌کاندا، وشه‌یه‌کی زیادی، که مه‌به‌ستی تۆ ناشکرا بکا، بدرکینی، که نه‌لبه‌ته‌ رووی نه‌دا. به‌و هه‌موو وشیا‌ریو خۆپاگریه‌ی به‌وای زۆترم پێ په‌یدا کردی، چون هیه‌ج ئافه‌ریده‌یه‌ک ناتوانی نه‌وه‌نده‌ی وریایی و عه‌قلو خۆپاراستن له دیتران، تیدا هه‌بێ. [به‌تاییه‌ت] له غه‌ریبو له نیو خه‌لکانیکدا که نه‌و ده‌یاناسی و نه‌ ئه‌وان نه‌و ده‌ناسیو ناگاداری نه‌خلاقو ره‌فتارو ناکاری یه‌ک نین،

وہ عەقل بە ھەشت خەسلەتان دەناسرى:

يەكەم: مودارا و ھەوسەلە؛ دووھەم: خۆناسىن . سېھەم: ئىتاعەتى پادشايان و رازىكردنىان و ھەولدانى زۆر بۆ شايستەترىن خزمەتكارى ئىوان . چوارەم: ناسىنى شوئىنى نھىتى راگرتزو ئاگادارىبون لە مەھرەمبوونى دۆستان؛ پىنجەم: زىدەرۆبى دە شارەنەوھى خودو دىتراندا؛ شەھەم: چاپلووسى و جامەلووسكى لە بەر درگای پادشايان و بە قسەى خۆشو دەم تەپرى دۆستو ھەوال و دەست مېتان؛ ھەوتەم: زيان گرېدان و كەم دووبوون و بە ئەندازەى پېويست قسەكردن و ھەشتەم: لە كۆپ مەجلىساندا بى دەنگى رەچاوكردن و باسى بابەتېك نەكەى كە لىيان نەويستقوى و خۆ پاراستن لە گوتنىك كە پەشىمانى بە دواوھى . ھەر كەسېك ئەم ھەشت تايبەتەندىيەى تىدا كۆ بوويتەو ھەوانەى بە ويست و حاجەتى خۆى بگا و دۆستان لە وھى مەبەست و مەقسودى ئەو ئەنجام بەن، شادمان دەبن .

وہ ئەم بابەتانە لە تۆدا ھەنو زانىم كە دۆستى تۆ دەگەل من بۆ ئەم مەبەستە بوو . بەلام ھەر كەس ئەو ھەموو فەزىلەتەى تىدا رەنگ بەداتەو، ئەگەر لە ھەموو رەھەندىكەو رەزامەندى ئەو دەست بەكەوئ و ئەوشتە كە دەبېتە ھۆى ئاسوودەنى ئەو ئەنجام بەرى، لە رىبانى عەقل دوور ناكەوئتەو . ھەر چەند ئەم ويستەى تۆ منى خستە ژىر ترسو نىگەرانى، كە قسەيەكى زەلامو مەترسىيەكى گەرەيە .

كاتىك برزويە تىگەيشت كە ھىندو لە پىلانى ئەو ئاگادارە، حاشاى لەو گوتەيە نەكردو بە جوابىكى نەرمو نىان گوتى: من بۆ دركاندنى ئەم رازە ماوھىكى دوورودرىز بىرم كرىبۆو . بۆ ئەم رازە ئەسلو فەرعو لايەنو سووچم دانابوو . بەرگەكانى راستو چەپو ناوھندو بالەكانىم بە مافى دۆستايەتى و خوشپرووبى و زەمىنەى بەكەيتى و موخلىسى رازاندبۆو ھەسەرەتاكانى ھەدو پەيمان و بنەتاكانى بەلئىزو باوھرم كرىبۆو پيشەنگو حورمەتى غەرىبى و رىزگرتن لە تەركەو تەنىشم كرىدە ماىو ھانەى ئەو [لەشكرە] و ئامادە بووم كە بەمجۆرە بىمە گۆرەپانى مەيدانو رووبەندى ترسو دلەپاوكى لەسەر پەيكەرى

مه به ستم لاده مو به به ره که تی یارمه تی و له سایه ی نیوچاوانی تووه سه ره که وتوو بم. به لام تو به ئیشاره تیکی کورت به سه ر زورو که می فکر و رازی مندا ناگادار بووی و له دریزدادری و له سه ر رویشتنی زور، بن نیازت کردمو واداری کردم ته قازای جیبه جیکردنی نیازت لئ بکه مو بیاریمه وه. که ره مو پیاوه تی تو هر نه وه ی لئ ده وه شاوه و هیوا و هومیدی منیش له دوستایه تی ده گه ل تو دا هر نه وه بوو. پیاوی زانا نه گه ر متمانه به قه لایه ک بکا که بناغهی ساغو پته و بین، یا له چیادا بی که با و بارانو لافاو نایبزیوی، هیچ زیانکی پی ناگا و ئیرادی لئ ناگیرئ.

هیندوو کوتی: له لای پیاوی زانا هیچ شتیک جیگه ی دوستایه تی ناگیرته وه. وه له هر جیگه یه ک بیروپروا به خوشه ویستی رازاوه، نه گه ر گیانو سه رومالیش فیدا بکه ی و هه مو مهینه تی و مه راره تیکی بو وه نه ستو بگری، هیشتا که مه. به لام کلیلی هه مو داخواری کاریک راگرتو شارندنه وه ی رازه کانه و هه ر رازیک که سی سیته می تیدا به شدار نه بین هه رگیز بلوو نایبته وه. به پیچه وانه وه نه گه ر به کوتی که سئیکی سیته م بگا، بن شک ده که ویتته سه ر زازانو ناتوانی حاشای لئ بکه ی و نمونه که ی هه وری به هارانه یه که به ئاسماندا بلوو ده بیته وه و هه ر په له هه وریک بو لایه ک ده پروا و نه گه ر که سئیک نیشانی که سئیکی دیکه ی بدا، ناچاره قبوولی بکا، چون حاشالیکردنی له فکر و عه قلدا ناگونجئ. به لام نه گه ر که سئیک ناگای له م که یزوبه یینه مان بین، برایه تیمان وه ها پایه مال ده کرئ که به مالی دنیا و پاره وپوول وه ک خوومان لئ نایه ته وه، چونکه پادشای ئیمه زور توو په و تووسنو جینگنه یه و له سه ر خه تاه کی وردو ئاسایی گه وره ترین سزا ده به رچاو ده کرئ.

برزوویه کوتی: پته وترین بناغهی دوستایه تی نه درکاندنی رازه کانه و من له م باره وه هیچ مه حره میکی دیکه م نییه. ته نیا باوه ریم به که ره مو عه قلو زانایی توویه. ده سزانم کاریکی قورسو گرانو مه ترسیداره. به لام له نازاده گی و پیاوه تی تو راده بینم که من به ناره زوم بگه یه نی و نه گه ر له م رووه وه تووشی زه حمه تیک بی، به ئاسانی وه ریگری و نه زه حمه ته به و بارگرانییه دابنئی که پیاوه تی و

به‌خشنده‌يي پيداويستی پښه‌ه‌يه . له‌تو روونه‌که بلاوېوونه‌وي هم‌رازه‌له لايه‌ن منوه نامومکينه، دياره‌تو له‌خزمانو نزيکاني خوت نيگه‌راني که‌ته‌گر پښ بزانه‌بتهاويزنه‌به‌رغه‌زبه‌ي پادشا . به‌لام‌وا ویده‌چي که‌ه‌والیک‌ده‌رنه‌چي‌و کاریک‌نه‌يه‌ته‌پيش .

هيندو، نازايه‌تي نواندو کتیبه‌کاني پيدا و برزوويه‌له‌روژاننيکي دورودريژدا به‌ترسه‌وه‌له‌رووي ده‌نوسينه‌وه‌و مالو پارهي‌کي زوري بو هم‌به‌سته‌خه‌رج‌کردو‌له‌م‌کتیبه‌و زور کتیبی تری هيندويی نوسخه‌ي ه‌لگرتو باوه‌ر پيکروايکی خوی ناره‌وه‌لای پادشا و له‌کاره‌کان ناگاداري کرده‌وه .

نه‌وشيروان شادمان بو، ده‌يه‌ويست برزوويه‌زوتر بگاته‌خزمه‌تي، تا رووداي روژگار نه‌و شادمانيه‌تالو سويز نه‌کا . زوو نامه‌ي بو ناردو ده‌ستوري دا که‌نه‌و کاره‌زوو نه‌نجام بدری‌و به‌وره‌ي به‌رزو هيوای زوره‌وه‌بگه‌ريته‌وه‌و زور ناگاداري کتیبه‌کان پښ، که‌بويان نيگه‌رانه‌و بو وه‌ده‌رخستنيان [له‌هيندوستان] وريايی و عه‌قل ده‌کار بيتن که‌خودای (عزوجل) به‌نده‌ي عاقلی خوش ده‌وي‌و عه‌قليش به‌سه‌برو ته‌جره‌به‌و ناگاداريه‌وه‌جوان ده‌پښ . نامه‌مورکرا و درا ده‌ست قاسيدو پيداگري له‌سه‌ر نه‌وه‌کرد که‌به‌ريگا پر ريپواره‌کاندا نه‌پوا تا نه‌و نامه‌نه‌که‌ويته‌ده‌ست دوژمنیک .

هر که‌نامه‌گه‌يشته‌ده‌ست برزوويه، زور به‌په‌له‌گه‌پاوه‌و ناماده‌ي چاوپيکه‌وتن بو . خه‌به‌ريان دا به‌"که‌سرا" . پښ‌دره‌نگ بانگي کرده‌لای خوی . برزوويه‌ره‌سمی خزمه‌تو پاېوسی به‌چن هينا . شا نه‌حوالی پرسو ريزي زوري ليگرت . که‌سرا به‌ديتني ناسه‌واري مه‌ينه‌تو مه‌راه‌تي زور، که‌له‌سه‌ر روخساري برزوويه‌نيشتبو، دلې بوی سووتا و پي گوت . قه‌ويدل به، نه‌ي به‌نده‌ي باش! نه‌وه‌ي بزانه‌نه‌و خزمه‌ته‌ي کردوته‌جنگي ره‌زانه‌ندييه‌و به‌هره‌و بايه‌خي نه‌و نه‌رکه، ده‌زانه‌پښه‌رته‌وه‌وه‌وتوويه‌ک به‌سه‌يوه . پاش نه‌و حه‌سانه‌ويه‌وه‌ره‌وه‌تا نه‌وي پيويسته‌فرماني له‌سه‌ر بده‌م .

له‌روژي حه‌وته‌مدا فرموي، زانايانو گه‌وره‌پياواني ده‌ورويه‌ري حازر بزو برزوويه‌ي بانگ‌کردو نيشاره‌ي پښ دا که‌مه‌زموونو ناوه‌روکي هم‌کتیبه‌به

گوئی ناماده بوواندا تیپه پرتنی: که خویندیه وه، هموو سه ریان سووپ مابوو، هزار دروودو نافه رینیان پیشککش به برزوویه کردو شوکری یه زدانی پاکیان کرد که نه نجامی نه و کارهی ناسان کردوه. که سرا فرمووی درگای خه زتته کان بکه نه وه به سوینده وه به برزوویه ی گوت به بین ده سنگیرانه وه به مهیلی خوی هر چندی ده یه وی له نه غدینه و جواهرات هه لبرگئ.

برزوویه به رپیتی پادشای ماچ کردو گوتی: لوتفو مه رحمه تو عینایه تی پادشا منی له مالی دنیا بن نیاز کردوه. کام ده وله مندی و مالی دنیا ده توانن جیگه ی به نده نه وازی خاوه ن شکو بو من بگریته وه؟ به لام چون سویند دراوم، له جامه خانه [به شی جلویه رگ] ای تاییه ت، بو شانازی و گه وره یی تخته یه ک قوماش له قوماشی خورستانی که بابه تی جلویه رگی پادشایانه هه لده گرم. نه و جار گوتی: نه گه ر من له م خزمه ته دا تووشی زه حمه تو مهینه تی زور بوومو له ترسو دله راوکیدا زیام، هیوای نه وه ی که راپه راندنی نه م شرکه ده بیته هوی ره زامه ندی و دلخوشی پادشا، هموو ره نچو زه حمه تیکی له بیر ده برده وه. دلخوشی پادشا، ده بیته هوی ته لاشرو تیکوشانی به نده گان. نه گه ر نا، جیبه جیکردنی نه رکو ده رکی مورد، به بین به خته وه ری زاتو هه مواریوونی به ختی پادشا سه ر ناگرئ. وه کامه خزمه ت هاوسهنگی نه و که رامه تو پیاوه تییه ده توانن بین که له پاش مزو کاتیک لیزه نه بووم، ده گه ل خاوخیزانی منی فرمووه؟ وه ته نیا داخوارییه کم ماوه که ده گه ل دلوفانییه کانی پادشا مه ترسییه کی نابوو نه گه ر ده گه ل چاره نووسم تیکه ل بین، گه وره یی دنیا و قیامه تم موتوریه ده کرئ، خیرو سهوایی روزگاریش بو پادشا زه خیره ده بین.

نه و شیروان گوتی: نه گه ر ده ته وی له ده سه لاتدا به شدار بی، مه قبوله و ره وایه. بین په روا به و لیم بخوازه. برزوویه گوتی: نه گه ر پادشا نیزی له سه ر بین، با به بوزه رجومیهر بفرمومن تا چند لاپه ریه ک له م کتیبه دا به ناوی منی به نده، له سه ر حالو به سه رهاتی من بنووسئو له و به شه دا کارو پیشه و بنه ره تو نایینی من به ته وایو باس بکا و پاشان به فرمانی پادشا، شوینیکی له م کتیبه دا بو دیاری بکرئ، تا نه و شه ره فو شانازییه، له روزگاراند هه تاهه تا

بۆ من بعمین و ئاوازه‌ی خزمه‌تکاریو به‌نده‌گی من له پیناو ئه‌مری پادشادا بۆ
 هه‌میشه ب‌می‌نیتته‌وه .

که‌سرا و ئاماده‌بووان زۆر سه‌رسام بوونو له هیممه‌تی به‌رزو عه‌ق‌لی هه‌راوی
 برزوویه ئاگادار بوونه‌وه . وه له سه‌ر ئه‌وه کۆک بوون که برزوویه شایانی ئه‌و
 پینگه به‌رزیه . بوزه‌رجومی‌ه‌ریان بانگه‌یتشت کرد . شا ئه‌مری پین کرد : خۆت له
 راستگویی و بارستای ئیزاده‌تی برزوویه به‌رانبه‌ر به ئی‌مه ئاگاداری و ده‌زانی به
 فه‌رمانی ئی‌مه به‌ره‌نگاری چ مه‌ترسییه‌ک بووه . ده‌مانویست له خه‌زینه‌کانی
 ئی‌مه ئه‌وه‌نده‌ی ده‌یه‌وی بۆ سه‌ر دنیا‌ی خۆی به‌هره وه‌ربگری ، ئه‌لبه‌ته له‌م
 باره‌وه شتیکی نه‌ویستو گوتی پین نه‌دا و داخواییه‌کی ئه‌وه‌یه له‌م کتیبه‌دا
 به‌شیک به‌ناوی ئه‌و بنووسری . به‌شیوه‌یه‌ک که ته‌واوی به‌سه‌ره‌اته‌کی له‌ روژی
 له‌دایکبوونی‌وه تا ئه‌و سه‌عاته که شانازی هاو‌نشینی ئی‌مه‌ی پین ب‌پاوه ، به
 ته‌واوی تیدا باس بکه‌ئ . ئی‌مه‌ش لی‌مان قیو‌ل کردو ده‌ستور ده‌ده‌م ، له ئه‌س‌لی
 کتیبه‌که‌دا جیتی بۆ بکه‌نه‌وه . کار که ته‌واو بوو ، کۆریک پینک ب‌بینو به‌ ناشکرا
 بیخویننه‌وه . تا ته‌لاشو زه‌حمه‌تی تو (برزوویه) له کاراندا ، که به ئه‌ه‌لی روژگار
 نه‌جام ندری ، بۆ زانایانو ئه‌شرافو ئه‌عیانی ولایتیش روون ب‌یتته‌وه .

کاتی‌ک که‌سرا ئه‌م ده‌ستووره‌ی به‌م هه‌راوییه ده‌رکرد ، برزوویه سو‌جده‌ی
 شو‌کری بردو دوعای به‌خیزی کردو بوزه‌رجومی‌ه‌ر ئه‌و به‌ش‌ه‌ی به‌و جو‌ره که
 ده‌ستور درابوو ، په‌رداخته کردو به شیوه‌یه‌کی زۆر جوان رازانديه‌وه و خه‌به‌ری
 دا به پادشا ، ئه‌و روژه باری عام [روژی دیداری پادشا] بوو ، بوزه‌رجومی‌ه‌ر ئه‌و
 فه‌سه‌لی له کتیبه‌که بۆ برزوویه و هه‌موو زانا‌کان خوینده‌وه ، پادشا و هه‌موو
 ئاماده‌بووان په‌سندیان کردو له راده به‌ده‌ر ته‌ج‌سینی کاری بوزه‌رجومی‌ه‌ریان
 کردو پادشا خه‌لاتی به‌قیمه‌تو به‌ه‌اداری پین به‌خشی و نه‌غدینه‌و جه‌واهی‌راتی زۆرو
 جلو‌به‌رگی رازاوه و تاییه‌تی پیشک‌ش کرد . بوزه‌رجومی‌ه‌ر بی‌جگه له جلو‌به‌رگ ،
 هیچ شتیکی وه‌رنه‌گرت .

ئه‌و جار ، برزوویه ده‌ستو لاقی نه‌وشیروانی رامووسی و گوتی : یه‌زدانی پاک ،
 هه‌میشه ئاگاداری خاوه‌ن‌شکو ب‌ئو گه‌وره‌یی و عی‌زه‌تی سه‌ر دنیا‌ی له قیامه‌تیشدا

پښ ببه خشن . ناسه واری چاکه و پیاوہتی پادشا به و که رامه ته ی ده گه لی کردم
 گیشته نه وپه ری خوی، و منی بنده پیتی رووسورو سه رنه فراز بووم . خوینه رانی
 نه م کتیبه به هره ی نوری لی وه رده گرن، که هوکاری گویتنه وه ی بناسنو بزانی
 که تاعه تی پادشایانو خزمه تکردنی خاوه ن شکویان، باشتیرین نه رکه و پیاوی
 شہریف نه و که سہ یه که خوسره وانی زه مانه شہرہ فیان پښ بدہنو له ده ولہ تو
 ده سه لاتی خویندا وه ریان بگرن .

وه کتیبی کلیله و دیمنه پازده پازہ (باب) . نه وه ی هیندو وه کان نووسیویانه
 ده پازہ .

پاژی یه ک: شیرو گا

پاژی دوو: لیکولینہ وه له کاری دیمنه

پاژی سو: کوتری توق له گہردن

پاژی چوار: کوندو قہ له پہ شه

پاژی پینج: پادشا و پور

پاژی شہس: کتکو مشک

پاژی حوت: شیرو چه قہ ل

پاژی هشت: مه یموونو ره قہ

پاژی تو: تیرہاویژو شیری من

پاژی ده: زاهیدو میوان

نه وه ی له لایہن پارسییہ کانہ وه پیوہ ی لکاوه پینج پازہ:

پاژی یه که م: بزووہ ی ته بیب

پاژی سووہ م: زاهیدو کوپی عیرس

پاژی سیٹہ م: پادشا و بهرہ همه نه کان

پاژی چوارم: زپینگہ رو گہ پیدہ

پاژی پینجہ م: کوپی پادشا و ہاویکانی

سه‌ره‌تای کلیله و دیمنه له زبان بوزهر جومپه‌ری به‌خته‌کان

"نه م کتیبی کلیله و دیمنه‌یه، به ده‌ست زانایان و به‌ره‌همه‌نانی هیند، کۆکراوه‌ته‌وه. بابه‌ته‌کانی له هه‌موو چه‌شنه رینویتی و مه‌وعیزه و په‌ندو مه‌ته‌ل پیک هاتون، وه هه‌موو کات چه‌کیمان و زانایانی هه‌ر سینفیک له خه‌لکانی عالم، تیده‌کۆشان و به ورده فی‌ل و حیلته به دوا‌ی نه‌وه‌دا ده‌گه‌ران که سه‌رچه‌میک بابه‌ت کۆ بکه‌نه‌وه و باسی نه‌زم و ریکوپیککی ره‌وه‌ندی حال و نیستا و داهاتوو و مه‌سله‌ه‌تی زیانو دنیا و قیامته له‌ودا بگونجینن. تا سه‌ره‌نجام نه‌م مه‌به‌سته باشه بۆ نه‌وان رووی دا و بارودۆخیککی وه‌هایان هاته به‌ر که قسه و چه‌کایه‌تی جوان و به‌دیع، به یه‌قینی زۆره‌وه له زبان نازه‌لو بالنده و گیاندار و وحشی کۆ بکه‌نه‌وه. وه له‌م کاره‌دا چه‌ند قازانجیان بۆ ده‌سته‌به‌ر بوو، یه‌که‌م نه‌وه‌ی ده باسکردندا مه‌جالی نال و گۆریان وه‌ده‌ست هیئا، تا له هه‌ر باسیکدا، که درگای به سه‌ردا ده‌که‌نه‌وه، تیروته‌سه‌ل بدوین و بنووسن. فایده‌یه‌کی تر نه‌وه بوو که په‌ندو حکمه‌ت و شوخی و چه‌فنگ تیکه‌ل کرا تا زانایان بۆ که‌لکوه‌رگرتن له مه‌غزاو نه‌زانا و هه‌ک نه‌فسانه بیخویننه‌وه و لاوانی خویندکار به چاوی زانسته مه‌عریفته تیی بپواننو له به‌رکردنو فی‌ریوونی بۆیان ئاسان بی و کاتیک پیر بوونو به‌سالدا چوون، له سه‌ر نه‌و بابه‌تانه‌ی له‌به‌ریان کردوو له‌نگه‌ر بگرنو فکر بکه‌نه‌وه له تیگه‌یشتنی ناوه‌رۆکو مه‌به‌سته‌کان که‌لک وه‌ریگرنو له نه‌کا و به‌سه‌ر گه‌نجینه و خه‌زیننه‌ی له قیامته نه‌هاتوودا بکه‌ون. نه‌وه‌ش وه‌ک نه‌وه وایه

که پیاویک له کاتی بلووغدا به سهر گهنجیکدا بکهوئ که باوکی بۆی دانابی و زۆر خوشحال دهبن و نیتتر تا ماوه دهههسیتهوه و تووشی زهحمهتی کارو کاسبی نابن.

ئهوجار، خویته رهوهی ئەم کتیبه، دهبن ئامانچو مه بهستی کۆکردنه وه و دانانی ئەم کتیبه بزانی، چون ئەگەر ئەم بابته بۆ ئەو روون نه بیته وه، بههره یهکی لێ وهرناگرئ. وه ئەگەر توانی بیخوینیتته وه، دهبن به وردیو به فکروه بیخوینیتته وه و حهولی ئەوه نه دا، زوو کۆتایی پێ بهینئ. به لکوه مه غزاو فایده کانی ئەم کتیبه به کاوه خۆ ده زهینی خۆیدا جێ بکاته وه، که ئەگەر بهم شیوه نه پواته پیش، ده بیته نه قلی کابرای:

پیاویک له بیابانیک گهنجیکی دیته وه، فکری کرده وه: "ئەگەر به ته نیا بهموئ ئەم گهنجه بهرمه وه عومریکی درژی پێ دهوئو هه مووشم بۆ ناپوا. وا باشتره چهند که سیک بگرمو باره بهریکی زۆر به کرئ بگرمو هه مووی بهرمه وه مال". هه ر ئەو کاره ی کردو باری خهزینه ی ده پیش خۆیدا به ره و مال به پێ کرده وه، کرێکاره کان ده رفه تیان هینا و باری جه و اهیراتیان بۆ مالی خویان برده وه. کاتی که ئەو پیاوه عاقلو به تیبینییه، گه یشته وه مال، بیجگه له هه سه ره تو په شیمانی چی پێ نه پرا. وه به راستی دهبن بزانی که فایده له تیگه یشتندایه، نهک ده له بهرکردندا و هه ر کهس بێ ناگاداری کاریک ده ست پێ بکا، وهک کابرای دیکه ی به سه ر دئ:

کابرایهک ده یه ویست به عه ره بی بدوئ. دۆستیکی زانای ئەو پیاوه ته خته یه کی زهردی به ده سه ته وه بوو. پێی گوته: "له زبانی عه ره بی شتیکم له سه ر ئەم ته خته یه بۆ بنووسه". پاش ئەوه ی کاره که ئەنجام درا، ته خته ی برده وه مالو جاروبار چاوی تیده بهریو پێی وابوو به مجۆره فیری زیان بووه. رۆژیک له کۆرپیکدا به غه له تو په له ت ده سه تی کرد به عه ره بی قسه کردن. یه کی که له ئاماده بووان بزه یه کی هاتن. پێکه نی و گوته: "پیت وایه قسه کانم هه له یان تیدایه، مه گه ر نازانی ته خته زهرد له مالی منه؟".

له سه ر خه لکان واجیبه که بۆ که سبی زانست ته لاش بکه نو تیگه یشتنو

فه می بابه ت به گرینگ بزائن. که ته له بی عیلمو زانستو داخستنی توشه بؤ
 نه و دنیا، زور پټویسته. وه مروف تا زیندووه ده بی به دوی زانستو کرداری
 باشدا بگه پټ، نووری نه ده بییش دل رووناک ده کا و ده رمانی ته جره به و نه زمون،
 خه لکان له هیلاکه تی نه زانی رزگار ده کا، وهک چون جوانی خور روی زوی
 نورباران ده کا و ناوی ژیانیش ته منی هه تاهه تایی ده به خشئ. وه زانستیش
 به کرده وی جوانه وه جه مالی خوی ده نوینئ، چونکه میوه ی داری زانست
 چاکه کاری و که مازاریه. وه هر که س زانستیک بزائی و ده کاری نه هینئ،
 وهک که سیک وایه که سامو هه بیه تی ریگایه ک بزائی و پئیدا تیپه پټو تووشی
 تالانو مه ترسی مه رگ بیته وه. یا نه خووشیک که زیانو زهره ری خواردنه کان
 ده زانی و گوئی پټ نادا و په ی تاپه ی تا تیداخنی، تا نه وه ی ده گاته ناستی مردن و
 تیداچون. گومانی تیدا نییه، که سیک که زیانو زهره ری شتیک بزائی و خوی
 تیپه او یژئ، ده بیته نامانجی تیری لومه و تانه و ته شهر. وهک نه وه ی دوو که س ده
 چالیک بکه ون، په کیان چاوی ساغو نه وی تریان کوپر. هر چند هر دوو به
 هیلاک ده چن، به لام عوزرو پاساودانه وه ی کوپره که له لای زانایان مه قبوولتره.
 قازانجی فیربون، حورمه تی زاتو گوره بی نه فسه. که و ابوو پیاو له
 باره ی تانو فیرکردنی دیراندا، نه گه ر فایده به خه لک بگه یه نی و له نسیمی خوی
 غافل بی وهک کانیاویکه که هه موو که س له ناوه کی به هره ده به نو خوی
 بی خه به ره. له دوو شتاندا ده بی خوت ته یارکه ی، پاشان بیده ی به خه لک.
 زانستو مال. یانی کاتیک لایه نه کانی نه زمون روون بوه، له پئیشدا ده بی بؤ
 رازاندنه وه و پالوته کردنی نه خلای خوت حول بده ی. پاشان نه وانی دیکه وه
 به رچاو بگری و نه گه نه فامیک نه م باسه به جه فنگ بزائی، وهک کوپریک وایه
 که خیلک لومه بکا. وه عاقل ده بی له ده سپنکی کاراندا نه وپه ری نامانچو
 مه به سته کانی خوی ده به رچاو بگری و پیش نه وه ی ملی ریگا بگری، بزائی
 ده چپته کوئ. نه گینا تووشی سه رسوورپماوی و سه رنه جام هیلاکه تو په شیمانی
 ده بی. وه بؤ حالی پیاوی ناوه زمه ند نه وه باشتره که هر ده م ته له بی روژی
 په سلان به سه ر دنیا دا به پټویستتر بزائن. چونکه هر چه ندی هه ودای نه مه لو

ناره زووی بۆ دنیا کورتتر بین، له کاتی به جیهیشتنیدا هسه رته تی که متر ده بین. هر وه ها نه و که سه ی بۆ نه و دنیا تیده کوشن، مه خسوودو موراده کانی دنیاش وه ده ست دینن و ژیانی هه تاهه تایی ده بین و نه وه ی که هر بۆ دنیا حول ده دا ژیانی ده بیته وه بالی گه ردنی و سه وابی نه و دنیاشی له ده ست ده چین. وه حه ولو تیکوشانی خه لکی دنیا به تیگه یشتنی سن مه به ست ده رازیته وه: وه سه ره یه کنانی قوشه ی قیامه تو ناماده کردنی نامازی مه عیشه تو ژیان و راگرتنی پیوه ندی باش ده گه ل جه ماوهر، به که منازاری و خو پاراستن له عه زیه دانی خه لک.

وه په سندرین نه خلای خه لکان ته قوایه و کۆ کردنه وه ی مالی دنیا له ریگه ی حه لال. هر چه ند له هیچ بارود و خیکدا له ره حمه تی په روهر دگار (عز اسمه) و یارمه تی رۆزگار نابین نا هو مید بی؛ به لام متمانه کردنی ته واو به م به وایه و وه لانانی تیکوشان له عه قلو بۆ چوونی دروست، به دووره. چونکه به هاوار گه یشتنی خیرات و هه موو جوړه به خته وه ریبه ک له و که سه نزیکتره که ده کاراندا خو راگه وه ده که سه بو کاردا، ته لاشی پیویست نیشان ده دا. نه گه ره چه په گه ردی گه ردوون وای کرد، ته وه زه لیک به پله و پایه یه ک گه یشت، یا غافلکی نه زان سه ره که و تینکی وه ده ست هینا، گوئی پینه دا و لاسای نه و نه کاته وه، چون به خته وه رو ده وه تیار ده توانن که سیک بین که چاو له ریوشوینی ناوه زمه ندان و ماقوولان ده کا و هیچ کات له ته وه کول دوور ناکه ویته وه و گه وره یی تیکوشان فه راموش ناکا.

وه باشترین کار نه وه یه ناکاری جوانی رابردوان بکه یه سه ره مه شقو نه زموونی پیشینیان وه ک عاده ت ره چاو بکه ی. چونکه نه گه ره له هر کارینکا ره وتو ره وشتی خۆت ده کار بینی، عومرت به زایه ده چین و تووشی مه ینه ت ده بی. با وه کوو ده لاین له هر زیانینکا سوودیک هه یه، به لام له رووی هه لسه نگاندندا، وا باشته ره که زیانی خه لکی دیکه ببینی و له نه زموونه کانی نه وان سوود وه ریگری. چون نه گه ره له م ریگایه لابه ی هر رۆژ ناحه زی و ناله باریبه ک ده ببینی و کاتیک له نه زموونه کاندا به ناکامیک گه یشتی، کاتی رویشتنو کۆچبار بوونه.

وه هر گیانداریک له م کاراندا سستی و دامووی له خو ی نیشان بدا له کاری

ژیانو به پړچووندا ناهومیډو لیتقه و ماوه . زایه کردنو له ده سندانای دهر فته تو ته مبه لای کردن له کاتی نیازو حاجه تدا و ته سدیقی قسه و باسیک که رهنگه درؤ بن یا راست، وه قیاسکردنی ده گه ل قسه ی ناما قبول و قبولکردنی به زوری گویدان به زبان لووسی مرقی دووړو، دل نیشکردنی خزمو که سو کار، به قسه ی پیایو مایه فیتنه و وه لانانی کرداری باشو خراپه به چاکه ناسین . وه به دواي ناسکدا رویشتن به هوا و هوه س - که بؤ پیایو عاقل هیچ هه له یه که وه که به دواي هوا و هوه سدا چون نییه - و له مهیدانی یه قین لای بوونو دهر چون .

وه هر کاتیک رووداوه کان دهورانده وری پیایو عاقل ده گرن، ده بی به ریگه ی دروستدا بړوا، ریگه ی هه له نه پړوا و ناوی خوراگری پته وی په یمانی لای نه نی . چون هر که س بی پرتوینو کویرانه به ریگه یه کی نه ناسراودا بړوا و له شه قامه ریگای راست دوور که ویتنه وه هر چند زورتر بړواته به ره وه، گومراترو سهر لای شیواوتر ده بی .

وه نه گهر دپوو ده چاوی زوردارای مله وړ راجی، له دهر هینانی کوتایی بکا و گرینگی پینه دا و چاوی دامالی، بی گومان کویر ده بی .

بؤ پیایو ناوهمه ند واجیبه باوه پی به قه زای ناسمانی بیو لایه نی نیحتیات فهراموش نه کا . هر چی به خوی رهوا نابین، بؤ دیترانیشی به رهوا نه زانی . چون گومان له وه دا نییه، هر کرده وه یه که پاداشیکی هه یه . وه هر که وه ختی خوی هات نه و پاداشه ده بیندرو درهنگو زوی تیدا نییه .

وه، خوینه رانی نه م کتیبه پیویسته، له سهر فه هو تیگه یشتنی مه عنا و ناوه روک جهخت بکه نه وه و شکل و حاله تی نیستیعاره (خوازه) کان بناسن . تا له کتیبو نه زمونی دیکه بی نیاز بزو وه که نه و که سه ی لای نه یه که له تاریکیدا مستان دوه شین و له پشت دیواره وه بهردان داوی . پاشان پایه ی کارانو ته دبیری بژیوی ژیانو رزگاری له روژی مه عادا له سهر ناوه روکی نه م کتیبه دابمه زینن، تا روونکی جه مالی سوودو قازانجی نه و کاره ی به ته واوی دهر که وی و دریزه ی قازانجه کانی بؤ ماوه یه کی دووردریز ده ست بدا . و الله ولی

التوفیق لما یرضیه بواسع فضله و کرمه^۱.

قسهی کوئایی کوپی موقه فہع

ئیمه که زانیمان خه لکی پارس نه م کتیبه یان له زمانی هیندیپا به په هله وی وه رگتیرا، ویستمان که خه لکی شامو حیجازو عیراقو به غداش که لکی لئ وه ریگرنو به زبانی عه پره بی که زبانی نه وانه ته رجه مه کرا. وه کاتیک له سه ر نه وه ساغ بووینه وه تا نه و جیگای بو مان کرا بو حالی بوونی خویندکاران، بو شهر و شیکردنه وه ی بابه ته کان تیگوشاین. تا بو خوینده وارن، که لک لئ وه رگرتنو تیگه یشتنی ناسان بیته وه.

إِنْ شَاءَ اللَّهُ تَعَالَى وَ لِلَّهِ الْحَمْدُ أَوَّلًا وَ آخِرًا وَ الصَّلَاةُ عَلَى نَبِيِّهِ مُحَمَّدٍ ظَاهِرًا وَ بَاطِنًا.

۱. خودا به هه زلو که رمی مه راوی خوی؛ به مهر شتیگ که لئی رازیو شادمان بی، سرکه و تن عه تا ده کا.

برزوویه‌ی ته‌یب

برزوویه، گه‌وره‌ترین ته‌یبی پارس، ئاوا ده‌لن: باوکی من سپایی بوو و دایکیشم له بنه‌ماله‌یه‌کی نایینی زه‌رده‌شت بوو. یه‌که‌م شتت که خوای مه‌زن به منی به‌خشی، خو‌شه‌ویستی دایکو باوکم به‌رانبه‌ر به من بوو. تا ئه‌و جیگه‌ی من له برایانو خوشکان جیاواز بوومو زۆرتر بۆ په‌روه‌ده‌کردنو باره‌یتانم تیده‌کۆشان. که ته‌مه‌نم گه‌یشته‌هوت سأل، منیان بۆ خویندنی زانستی پزیشکی هان دا، هر که هیندیک سه‌ره‌ده‌رم لئ ده‌رکردو گرینگی ئه‌و زانسته‌م لئ حالی بوو، به‌ئیشتیا و شو‌رو شه‌وقیکی راستو دروسته‌وه بۆ فی‌ربوونی تیده‌کۆشام تا له‌و کاره‌دا نیوبانگیکم ده‌رکردو به‌موداوا و چاک‌رینه‌وه‌ی نه‌خۆشانه‌وه خه‌ریک بووم. ئه‌وجار نه‌فسی خۆم له‌هه‌لبژاردنی چوار کاراندا، که ئه‌هلی دنیا ناتوانن چاوپۆشی لئ بکه‌ن، کرد به‌سه‌رپشک: زۆرکردنی مال، خو‌ش راپواردن، نیوبانگو له‌سه‌رزاران بوون، خیری دوارۆژو قیامه‌ت. ئه‌وه‌ش نه‌شارینه‌وه که زانستی پزیشکی له‌هه‌موو دینه‌کاندا په‌سند کراوه. له‌کتیبه‌ پزیشکیه‌کاندا هاتوو که زاناترینی ته‌یبیان ئه‌و که‌سه‌یه که ده‌چاره‌سه‌رکردنی نه‌خۆشیدا بۆ تۆشه‌و خیراتی ئه‌و دنیا‌ش تیکۆشن. که به‌ره‌چا‌وکردنی ئه‌م ره‌وته‌ن سببی له‌ دنیا به‌ته‌واوی ده‌ست ده‌که‌ویو رزگاری رۆژی په‌سلانیش پاشه‌که‌وت ده‌کا. وه‌ک وه‌رزیزیک که مه‌به‌ستی له‌چاندنی تۆم دانه‌ویله‌یه که قووتی ژیا‌نیه‌تی، به‌لام کاش که خواردنی نازه‌لانه له‌سایه‌ی ئه‌م کاره‌وه‌ حاصل ده‌بێ. سه‌ره‌نجام

به ته‌واوی پیش‌سوازیم له‌م ئه‌رکه کردو له هر جینگایه‌ک نه‌خۆشیک هه‌بوایه که هی‌وا‌ی چاک‌بوونه‌وه‌ی تیدا به‌دی کرابا، له به‌ران‌به‌ر پاداشدا چاکم ده‌کرده‌وه . هر وا که چه‌ندیک تێپه‌ریو چه‌ماعه‌تیکم له هاوشو‌غله‌کانم له پیشتر هاته به‌رچاو، نه‌فسی ته‌ماعکار هانی دام به‌ره‌و کۆکردنه‌وه‌ی مالی دنیا به‌رۆمو چی وای نه‌مابوو که پام هه‌ل‌خلیسکێ، له‌و حاله‌ته‌دا رووم ده‌خۆم کردو گوتم:

ئهی نه‌فس، به قازانچو زه‌ره‌ری خۆت نازانی . پیاوی زانا چۆن به دل ئاره‌زویی شتیک ده‌کا که زه‌حمه‌تو ده‌رده‌سه‌ری زۆر بێو قازانچو که‌لک لی وەرگرتنی که‌م؟ ئه‌گه‌ر له عاقیبه‌تی کارو رویشتن به‌ره‌و گوپ به‌ دروستی بیر بکه‌یته‌وه، ته‌ماعو هه‌وه‌سی مالی دنیا‌ش به‌سه‌ر ده‌چن . وه پته‌وترین ده‌لیل بۆ ته‌رکی دنیا، ده به‌رچاوگرتنی ئه‌و چه‌ند که‌سه په‌ستو داماوه‌یه که به مالی دنیا له‌خۆده‌رچوونو مه‌غروورن . له‌م بیروکه بێ خێرو بی‌ره ده‌ست هه‌ل‌گه‌ره . وه هیممه‌تو لی‌ها‌توویی خۆت بۆ ئه‌نجامدانی کاری خێرو خیرات ته‌رخان بکه، که رینگه سه‌ختو دوورو قاقه‌ره‌و هاو‌رپێیان نه‌یارو کۆچکردن نزیکو کاتی بارگه تیکه‌وه‌پێچان نادیار . ئامان نه‌که‌ی له تیکه‌وه‌پێچانی تۆشه‌ی قیامه‌ت غافل بی، که زاتی به‌نی‌ئاده‌م زه‌رفینکی نامه‌حکه‌مه‌و په‌ر له خلتو پیسایی بۆگه‌ن له چوار جۆری دژواز . وه ژیان وه‌ک کۆله‌که‌یه‌ک رایگرتوون، وه‌ک چۆن بو‌تیککی زی‌پین به‌ بزماریکه‌وه به‌نده‌و ئه‌ندامه‌کانی پیکه‌وه لکا‌ون . که هر کات بزماره‌که ده‌رکیشین، بو‌ته‌که‌ش له‌به‌ریه‌ک ده‌چن‌و ده‌شکێ . هر کاتیش له‌ش شایانی ئه‌وه‌ی نه‌ما ژیان هه‌لبگرێ، زۆر زوو، تیک ده‌په‌ووخێو له‌ناو ده‌چن . وه به‌ هاوده‌می دۆستو براده‌رانیش مه‌نازه‌و زۆر به‌ دوا‌ی تیکه‌لا‌وبوون ده‌گه‌لیاندا مه‌به . که میوانیو جه‌ژنه‌کانی له شیوه‌نه‌کانی که‌م‌تره‌و غه‌می له شادی له‌سه‌رت‌ره، وه ده‌گه‌ل ئه‌وانه‌ش ده‌ردی دوریو سوۆزی دورکه‌وتنه‌وه چاوه‌پوان کراوه . هر وه‌ها ده‌کرێ واین که بۆ ئاسایشی مالو منالو ئاماده‌کردنی ویستی به‌رپێچوونیان، کۆکردنه‌وه‌ی مال پێویسته‌ت بێو که‌سیک زاتی خۆی فیدای ئه‌وه بکا . دروست وه‌ک ئه‌مه وایه عه‌تر له‌سه‌ر ناگر دابنێن، به‌هره‌ی پزانی ئه‌م بۆنه بۆ خه‌لکه‌و ماکه‌ی بۆنه‌که ده‌سووتن . وا باشتره که له چاره‌سه‌رکردندا زۆر وریا بی‌و گوێ

مهده نهوه که خه لک قه دری تهیب نازانن، به لام تو بزانه نه گهر ته و فیت هه بئو که سیک له چه نکالی دهر دو زه حمت نه جات بدهی، لیپوردن له گونا هانت دهسته بهر ده بئ. له جیگایه ک که عاله میک له خوشی و که لکوه رگرتنی نانو ئاو و زیان ده گه ل ژنو مندال، بی به شنو به نه خوشی در ژخایه نو دهر دی کوشنده وه ده نالینن، نه گهر ده عیلاج کردنی نه واندای بؤ پاداشی نه و دنیا، ته لاش بکری و سلامه تی و که مکردنه وهی دهر دو نارحه تیان مسوگر بیته وه، بارستای خیر و سه وایی نه م کاره ده حیساب نایه. وه نه گهر که سیک بی غیره ت، ته لاشیک له م چه شنه له بهر ته ماعی مالی دنیا په ک بخا، وه ک نه وه وایه که: پیایو یک مالیکی پر له عودی هه بوو، فکری کرده وه نه گهر ورده ورده وه به کیشان بیفروشم زور ده خایه نو له گو تره به نیوه قیمت فروشتی.

کاتیک به م شیوهیه له دوزمنایه تی نه فسی خو مدا زنده پویم کرد، هاتمه وه سه ر رنگی راستو به مه یلیکی راستگویانه و حیسابو پاداشیک بی پریا، به مالیجه کردنو مودا وای نه خوشانه وه سه رقال بوومو رۆزگاری خو م له م نه رکه دا نغرو کرد. تا به به ره که تی نه م ریبازه درگای رسقو رۆزیم به سه ردا کرایه وه و خه لاتو دیاری و مه رحه مه تی پادشایان به سه ر مندا په یتا په یتا داباری و بهر له سه فهری هیندو وستانو پاش نه ویش نه نوعی دوستایه تی و کامه رانی و نیعمه تم به نسیب بوو. تا نه و رادهیه که له روانگی مالی دنیا و پله و پایه وه له هه موو که س بالاتر بووم. پاش نه وه له به ره مو ئاسه واری زانستی ته بابته دا ورد بوومه وه و فایده و سه مه ره کانیم له سه ر په رده ی دلم ره سم کرد. هیچ عیلاج و مودا وایه کم پن شک نه هات که بیته مایه ی عیلاجی نه سللی و بیته هوی بنه برپوونی ته و او و که مالی نه خوشی. به جوریک که نه م نه خوشیه دیسان سه ر هه لته داته وه. وه چون میزاج به مجوره یه، زانایان چونو به چ پاساو یک ده توانن خاترجه م بزو نه م مودا واکردنه به سه به بی شفا بزنانن؟ وه کاری خیر و کز کردنه وهی توشه ی قیامت کاتیک ده ست ده دا که له مودا واکردندا، نه خوشی نه گه پیتته وه و سه ر هه لته داته وه.

وه من به پئی نه م سه ره تایه ی باسم کرد، ده ستم له ته بابته هه لگرتو

هیممەتو تەلاشی خۆم خستە سەر تەلەبی دین. وە ئەلحاق ئەم رینگایەم درێژو
 بێ‌پایان ھاتە بەرچاوی. سەراسەر خۆفۆ تەنگەژە بوو. نە رینگا دیارو نە رینۆینێو
 رێبەر ھەبوو. لە کتێبەکانی تەبابەتیشدا باسیک لەو رینگایە نەکراوە. کە بە ھۆی
 ئەو باسانە رینگا بدۆزیتەو ە یا لە بەندی سەرگەردانی خۆت رزگار بکە. وە
 خیلافو جیاوازی بیروپا لە نێو دینەکاندا زۆر ئاشکرا بوو. ھیندیک بە شێوەیەکی
 میراتی دەستیان بە چلەداریکێ زەعیف گرتبوو، تایفەیک لە ترسی گیانو بۆ
 ملکەچی لە بەرانبەر پادشایاندا پایان لەسەر پێگەیک لەرزۆکو رووخەک
 دانابوو، وە جەماعەتیک بۆ تەماعی مآلو دەولەتی دنیا و بەرزێ پلەوپایە دلایان
 بە پشتیوانی دافەتاو یا ئیسکو پرووسکی داپزیو خۆش کردبوو. وە دژایەتی
 نێوانیان لەمەر، ناسینی ئافرینەر (خالق) و سەرەتای ئافراندنو کۆتایی کار لە
 ئەندازە بەدەر بوو و ھەر یەکەیان رایان لەسەر ئەو بوو کە رێبازی من دروستەو
 دوزمەم لەسەر ھەلو خەتایە.

و ە بەم فکرو بیرەو ە ماو ەیک لە بیابانی سەرسووپاویدا مامەو ە لە ھەرزازو
 نشیودا سەرگەردان بووم. نەمدەتوانی بزائم مەقسوودو مەقسەد لە کوپپەو نە بۆ
 رینگای راستو ەق رینۆینیکم دیتەو ە. ناچار ھەر وا کەوتەمە رێ تا زانایانی ھەر
 سنفیک ببینمو لە ئەسلو فەری بیروپروایان بکۆلمەو ەو تیبکۆشم بە یەقینیکی
 پتەو، جێ پتپەکی دلخواز، و ە دەست بپنم. ئەم کارەشم ئەنجام دا و بارودۆخی
 باسو لیکۆلینەو ەم پیک ھینا. تینگەیشتم ھەر تایفەیک قسەیان لەو ەکرد
 کە دینی ئەوان باشترینەو بە دوورو درێژی قسەیان ەکردو گەلانی دیکەیان بە
 گومرا دەزانیو دژایەتیان ەگەل غەیری خۆیان ەکرد. لەم گەرانیەدا، بە ھیچ
 شێوە، دەرمانی دەردی خۆم نەدۆزیو ەو بۆم روون بۆو ە کە بپھو ەدە گەلایان
 دانیشتوو ەو ھیچ شتیکم لێ نەبیستن کە دەروونی ئەھلی ئاوەزو زانایی قبوولی
 بێ. فکرم کردەو ە گەر لەمەو دوا بە دوا دووبەرەکی دژایەتی بیروپای
 ئەمانەدا بپۆمو قسەئێ ەو غەرەزدارانە باوەر بکەم و ەک ئەو غافلۆ نەزانەم
 بەسەر دێ کە دەلێن:

شەویک دەگەل ھاوڕیکانی چوونە دزی، خاوەن مال ھەستی بە جوولەجوولیان

کردو به خه بهر هاتو زانی که ده زه کان له سه ر بانن. خیزیانی به سپا وه خه بهر هیتنا و تیی گه یاند. نه و جار فه رموی: من خۆم ده خه وه که مو تۆش به دهنگی بهرز، به جۆریک که نه وان گوئیان لی بی، قسم ده گه ل بکه. به پینداگرییه وه لیم پیرسه نه م هه موو مالو سامانه ت له کوپرا هیتناوه. ژن فه رمانی شووی ده کار هیتنا و نه و جۆره که قه رار داندرابوو پرسسیاری ده کرد. شووه که ی گوتی: له م باسه بگه پئی که نه گه ر پیت بلیم له وانیه که سیک بییستوو به سه رمان وه ر بن. ژنه گه راپوه وه ده ست به ردار نه بوو. پیاوه که گوتی: نه و مالو ده وله ته م له ریگی دزیکردنه وه کۆ کردۆته وه. من له دزیکردندا وه ستا بوومو سیحریکم ده زانی که به مجۆره بوو. به مانگه شه و، له بن دیواری مائی ده وله مه ندان راده وستامو حه وت جارن ده مگوت: "شوله م، شوله م". پاشان ده ستم ده تیشکی مانگه شه و وه ردینا و به یه ک حه ره که ت ده چوومه سه ربانی ماله که. حه وت جاری دیکه ده مگوت شوله م شوله مو به تیشکی مانگه شه ودا ده چوومه ناو مالو حه وت جاری دیکه ش ده مگوت شوله م هه ر چی پوولو نه غدینه ی ماله که بوو، وه دیار ده که وت. نه وه ندی توانیبام هه لمه گرت. حه وت جاری دیکه ش ده مگوته وه شوله مو به تیشکی مانگه شه ودا ده هاتمه ده ره وه. له سایه ی نه م سیحرو نه فسوونه وه نه که س ده یتوانی بمبینوو نه که س شکی ده کردم. ورده ورده نه و مالو سه ره وه ته م وه ده ست هیتنا، به لام ده ستم به داوینت نه م نه فسوونه فییری که س نه که ی که زیانو زه ره ری زۆره، ده زه کان گوئیان لیوو و له خۆشی نه وه ی فییری نه م له فرزانه بوون ناگایان له خۆ نه مابوو. سه عاتیک راوه ستان، که خاترجه م بوون خیزیانی نه و ماله خه وتوون، سه رۆکی دزان حه وت جار گوتی شوله مو پئی ده نا و کولاوکه (ره وزه ن) نا و سه ره وین به عه رزیدا که وت. خاوه ن مال ده ستیدا چۆماغو نینوشانی کوتا و گوتی: ته واوی ته مه نم شان و پیلیم کوتا و مالم کۆ کرده وه تا تۆی کافر ده تووره که ی بکه ی و بیبه ی؟

ئیسستا بلئی بزائم تو کئی؟ دز گوتی من نه و نه زانه بی خه به ره م که قسه ی گه رمو فریوده ری تو به بادی فه نایدا دام، تا هه وه سی به رمال له سه ر ناو راخستن، هاته سه رمو وه ک پووشوو ناگر که وته جه سته مو نه و به لایه م به سه ر

هات، ئیستاش شەقیتم تێهەڵدە با زەحمەت کەم بکە مو ملی خۆم بشکێنم و ن بـ.

کورتی بپریمهوه، بەم گەپان و بەدوادا چوونەدا، یەقینو متمانە رووی خۆی نەواند. بەخۆم گوت کە: ئەگەر لەسەر دینی رابردوان، بێ متمانەو یەقین رابووستم وەک ئەو جادووگەرەم لیدی کە درێژە بە کاری خراب دەدا و بەپیتی رەچاوکردنی رابردوو پیتی وایە رزگار دەبێ. وە ئەگەر نووبارە لیکۆلینەو و بە دواداچوون دەست پێ بکەمەو، تەمەنم مۆلەت نادا کە ئەجەل نزیکەو ئەگەر لە سەرگەردانی و حیرەتیشدا بمانمەو هەلو فرسەت لە دەست دەچێو بێ نامادەیی دەبێ کۆچبار بـ. وە خێرو مەسلەحەت لەو دەیە کە هەموو دەمیگ هاوڕیتی چاکەو کاری چاک بـ کە ناوهرۆکی هەموو دینەکانەو روو دەوشتانە بکەم کە پەسندی عەقلو ویستی سروشتی منە.

پاش ئەم بپیارە، لە نازاردانی گیاندارانو پیاو کوشتنو دەعیەو ئیفا دەو توورپەیی و خەیانەتو دزی خۆم پاراست. لە هەواو هەوس دوور کەوتمەو و هەوسێ ژانم بە یەکجاری وەلانا و زبانی لە درۆ بوختانو قسەیی وا کە زیانو زەرەری پێو بـ، گری دا. جنیو یا بوختانو غەیبەت بەسەر زبانی نەدەهات. بە واجیبم زانی لە نازاردانی خەلکانو دۆستایەتی دنیا و جادووگەری کاری ناپەرەیی دیکە خۆ بپارێزم. ویستی رەنجاندنی خەلکم لە دل دەراویشت. وە بۆ گەیشتن بە خیراتی روژی هەستانەو و قیامەتو سەوابی ئەو دنیا، هەرگیز بوختانم بەسەر زبانی نەهات. لە ناپاکان دوور کەوتمەو و لە پیاوچاکان نزیک بوومەو. مەسلەحەتی خۆم لە داوین پاکیدا دەزانی، هیچ هاوڕێو یارمەتیدەرێک وەک سەلاحو مەسلەحەت نییە. وە دەست خستنی ئەو هەش ئەگەر نیرادە دەگەل تەو فیقی ئاسمانی متوربە بکری، ئاسانە. وە هەر چەندی لێی ببەخشی کەم نابێتەو و لە دەکارهینانیشدا کۆن نابێ، بەلکوو روژ بە روژ ریکوپیکترو تەپوتازەتر دەبێ. لەو هەش ناترسی پادشایان لیتی بستین. وە ئاوو ئاگرو جانەو وەرآتو درپندەو بەلای دیکە کاری تێناکەنو ئەگەر کەسیک لێی رووگەردان بێو خۆشییەکی کاتی ئەو کەسە لە کەسێ

خیراتو زه خیره کردنی باشییه کان بیج بهش بکا و مالو عومری خوی بو
 ناره زوی دنیا خه رج بکا، ده بیته نه و بازرگانه که: زپرو جه واهیراتی زدی
 هه بوو، پیاویکی رۆژانه به سهت دینار به کرئی گرت که نه و زپرو جه واهیره ی
 بو کون کا. کابرای کرئکار کاتیک له مالی بازرگان دانیشمت چاوی به چه نگیگ
 کهوت. به وردی تیی ده پوانی. بازرگان لیتی پرسى: ده زانی لیتی بدهی؟ گوتی
 ده زانم. تییدا زور وه سستا بوو. فهرموی لیتی ده. کابرا هه لیگرتو به زمیکی
 خووشی ده ست پیگرت. بازرگان له و به زمه دا شادو سه رخوش بوو. سندو وچه ی
 جه واهیرات به ناوه لایی له وئی داندرا بوو. کاتیک رۆژ گه یشته کوتایی کابرا
 داوای کرئی کرد. هه ر چه ند بازرگان گوتی که جه واهیراته که هه ر له جیی
 خویه تی و بو کاری نه کردوو کرئی نادرئ، بیج فایده بوو. کرئکار دهر هه لیبوو،
 گوتی به کرئکاروی خوت بوومو تا پایانی رۆژ نه وهی فهرموت کردم. بازرگان
 به ناچار کرئی دا به کرئکارو به سه رسوو پوماوی مایه وه. رۆژه که ی زایه بیوو،
 پوولسی به هه دهر دابوو، جه واهیرات پرژوبالو، زه حمه تو کاره کهش هه ر له
 جیی خوی.

باش نه وهی سه لاجو مه سلّه حهت به م شیوهیه له دلمدا جیگیر بوو، ویستم
 روو ده عیبادهت بکم تا زاهیرو باتینم به عیلمو عه مه ل برارنیته وه. وه
 چون ره نجی عیبادهتو عه فاف له به ره نگاری ده گه ل شه پاره تو خرابه دا زپرو
 مه تالیکی مه حکمه و له راکیشانی خیردا بو لای خوت که مه ندیکی دریزه و نه گه ر
 که ندو کوسپیک یا هه ورانزکی توند بیته پیش ده توانی که لکی لی وه ربگری
 ده سستی پی بگری. وه یه کیک له قازانجه کانی ته قوا نه وه یه که ده توانی بژیو
 هه سره تی نه مانو زه والی دنیا فهراموش بکه ی، وه هه ر کات پیاوی به ته قوا
 به وردی بپوانیته کاروباری نه م دنیا فانیه و نه و نیعمه ته تیپه پرا نه، بیج گومان
 ناحه زوی قه باحه تی نه وانه به چاری به سهیره ت ده بینوو هه موو ته لاشی خوی
 ده خاته سه ر، که م نازاری هه موارکردنی ریگای قیامه تو به قه زاقه دهر رازی
 ده بی، تا که م غه م بیو دنیا ته لاق بدا، تا له دواها ته کانی (تبعات) رزگاری
 بیو شه هوه تی دنیا وه لا بنئ، تا پاقرئی زاتی بیته دیو هه سه دو ئیره یی فپئی

بدا، تا له دلاندا خۆشه ویست بئو به خشندهیی و سه خاوهت بکاته دۆست تا
 حه سرهتی مالو مه تاعی دنیا نه خوا و کاره کانی له سه رته وه ره ی عه قل به پروه
 به ریت، تا له په شیمانی ئاسووده بئو. تا ده گه ل یادی قیامت تیکه لاو بئو
 قاتیعو خۆ به که مزان بئو. وه به هه ورزو نشیوی ری ئاشنا بئو تا لاقی ده به رد
 هه لئه نگویئو خه لکان نه ترسیئو، تا به نه مینی بژی. هه ر چه ندی له به ره مه
 باشه کانی پاکداوینیدا زۆرتر ده قووله وه چوم، مه یلی من ده به ده سته یئانیدا
 زنده تر ده بوو. به لام ده ترسام، چون وه لانانی شه هوه تو خۆشی و حه زی نه غدو
 مالی دنیا کارئکی زۆر نه سته مه و شه رعه کردنیش له ودا مه ترسیه کی گه وره یه،
 چون نه گه ر کۆسپیک بیته سه ر ری، مه سه له حه تی دنیا و قیامت زبانی پیده گا.
 وه ک نه و سه گه ی که له سه ر لیواری جۆگه ئاوئیک، ئیسکیکی دیته وه، که
 ئیسکه که ی به ده وه گرت عه کسی نه وی له ئاودا دیت، پیی و ابوو، نه وه
 ئیسکیکی دیکه یه. ته ماع گرتی، زاری کرده وه تا نه ویش له ئاو ده رکیشئو.
 نه وه ی ده زاریدا بوو له ده ستی دا.

به کورتی، چی وای نه مابوو که نه م هه راسه، ناهومییدی و دلته نگیم به
 سه ردا زال بکا و به نووکه شه قئیک ده نیو شه پۆلانی گومراهی و سه رلیشیواویم
 باوئزئو هه ر دوو دنیا م له ده ست بچئو. دووباره به قوولی فکرم له کاروباری
 دنیا کرده وه و ره نه چو زه حمه ته کانیم هیئایه وه به رچاو. بۆم روون بۆوه که
 نیعمه ته کانی نه م دنیا یه وه ک رووناکي برووسکه، بئو ده وامو تئیه پرن. وه به
 گشتی وه ک ناوی سوئیر وایه که هه ر چه ندی بیخوئته وه، تینووتر ده بی. یا
 وه ک کوپه ی پر له شیرهی ژه هراوییه که تامی شیرینه به لام عاقیبه ته که ی
 هیلاکه ته. یا وه ک خه ونئیکی خۆش وایه که ده بیینی و تیدا سه ره سه ستی، به لام
 که به خه به ر هاتیه وه، بیجگه له حه سره تو نه فسووس چت پئو نامئین. ئاده مزاد
 ده کۆکردنه وه ی مالو مه تاعی دنیا دا وه ک کرمی نیو پيله وایه، هه ر چه ندی
 زۆرتری بته نئو به ندی لی توندتر ده بئو رزگار نابئو.

نه وچار، به خۆم گوت نه وه ش دروست نییه که جار جار له دنیا وه به هه ره مه
 ده خۆم ده نووسیم بۆ قیامه تو جار جاریش له قیامه ته وه به غاردان ده گه پرمه وه

بۆ دنیا. وه عه قلی من له م نپوهدا وهک داوه ریک وایه که له رووداویکدا به قازانجی هه ر دوو لایه ن حوکم ده دا.

ئه گه ر له سه ر دینی عاقلانی. ته نیا دۆستیک به سه، چون هه ر دلێکیشت هه یه. سه ره نجام برپارم له سه ر عیباده ت دا. چون زه حمه تو ره نجی عیباده ت له به راوردکردن ده گه ل رزگاری له رۆژی په سالاندا وه زنیکی نییه. له حالیکدا هه زو خۆشی دنیا، به وه هه موو زه حمه ته که بۆی ده کیشی، پایه دار نییه، له راستیدا تالییه کی که م که میوه ی شیرینو زۆر ده دا، باشتره له شیرینی و خۆشییه کی کورت که تالی و زه حمه تی زۆری به دواوه یه. ئه گه ر به که سینک بلێن که ده بێ سه ت سال ده عه زابی به رده وامدا بژی، به جۆریک که رۆژانه ده جار نازای به دهن ت له تو په ت ده که نو دووباره وهک خۆی لیده که نه وه تا نه جاتی هه تا هه تاییت ده ست که وێ، ده بێ ئه م عه زابه قه بوول بکا و ئه و سه د ساله به هیوای گه یشتن به نیعمه ته ئه به دییه کان، که متر له سه عاتیک دپته بهرچاو. ئه گه ر چه ند رۆژیک له زه حمه تی عیباده تو به ندی شه ریه تدا ده بێ سه بر پتویست بێ، پیاوی عاقل چۆن لێی رووگهردان ده بێ و به کارو ئه رکینی زه حمه تو دژواری له قه له م ده دا؟

وه ده بێ بزانی که هه موو شوینیکی ئه م دنیا یه پره له به لا و عه زابو ئاده مزاد له و رۆژه که ده ره حه می دایکدا شکل ده گری تا کوتایی ته مه ن یه ک کورته ساتیش له به لایان ئه مین نییه. چون له کتیه کانی زانستی ته بابه تدا ده گو ترێ که ئه و ئاوه ی ئه ولادی لێ په ییدا ده بێ، کاتیک ده گاته نیو ره حه م ده گه ل نوتفه ی ژن تیکه ل ده بی و توند ده بیته وه ره نگی ده گزێ.

بایه ک ده زگ ده وه سه تێ و ئه و ئاوه خه سه ته وه جووله ده خا تا وهک ئاوی په نیری لێ دێ. پاشان وهک ماستی لیدی. ئه و جار دابه ش ده بێ و ئه ندامه کان ده پوین، کوپ رووی ده پشتو کچ رووی ده لای زگدایه. ده سته منال له سه ر نیوچاوانو چه نه گه ی له سه ر ئه ژنۆی، جیگیر ده بی. ده ورو به ری ویک هاتوو وه به سه تراوه ده لێی ده کیسه یان ناوه. به زۆری نه فه س ده کیشی. لای سه رووی گه رمی و قورسایی زگی دایکه و ژیره وه ی هه موو تاریکی و ته نگی، که پتویست

به گوتن ناکا. نه و جار که ماوهی مانه وهی نه و تیده په پئو زه مانی له دایکبونی مندال دهگا، ره حه م ژانیکی تیده وه ستنه و مندال قه وه ت ده دا به خوی تا سه ری به ره و شوینی چوونه ده ر، وه رچه رختینو ته نگی نه و ره هه نده ی پییدا ده رباز ده بن نه وه نده زوره که هیچ نه شکه نجه یه ک له وه زورتر نییه. نه گه ر ده سستی نه رم یا بایه کی فینکی نه رمونیانی ویکه وئ، نه وه نده به ئیشو ژانه وه ک نه وه وایه پیست له پیاو بکه نه وه. نه و جار هه موو چه شنه به لا و نه خووشی روی تیده که ن. له کاتی برسیه تی و تینو پییدا ناتوانی داوای خواردن و خوار دنه وه بکا و نه گه ر تووشی ده ردیک بن ناتوانی رایگه نی. گیره و کیشی ده لانکنانو ده ره یئانی و په روگورپینو شتی له م چه شنه ش هه ر مه پرسه! وه کاتیک روزانی شیرخواردن کوتایی پیهات، ده چه ره سه ره ی گه وره کردن و باره یئان ده که وئو ده ردو نازارو نه خووشی په یئا په یئا دئو پرانه وه ی نییه.

وه پاش بلوغ و گه وره بوون غه می ژنو مندالو ته ماعی مالی دنیا و کاری پر له مه ترسی کاسبی و به ریچوون ده ست پیده کا و ده گه ل نه و هه موو په تابه دا چوار دوزمنی دژواره له سروشت ده گه لی ده بنه هاوپی، به لکوو هاو خه وی ده سته ملان، نافه تی لاهه کی وه ک کره مارو دوو پشکو جانه وه ری درنده و گه رما و سه رما و به فرو بوورانو بارانو برووسکه و ره عدو نابوودی له نه کاو، بوی ده بۆسه دان. نه و جار عه زابو ده ردی پیری - نه گه ر بگاته پیری - و سستی و بن تاقه تی له هه مووی خرابتر. قه سستی دوزمنانی خیره سه رو نییه تی خرابی نه یاران به شوینییدا ده گه رین. وه زمانیک که نه م په تا و به لایانه هیچ کامیان له نارادا نینو هه لومه رچو بارودوخ بو ژیانیکسی پته و ناماده یه، یادکردنه وه ی نه و ده مه ی که وه عده ی مردن دئو ده بن دۆستانو مالو مندالان به جن بیلئو مالو اییان لئ بکه ی شه ریته تی تالی مه رگ بچیزی، هه موو خو شه ویستی دنیات له دلدا سارد ده بیته وه هیچ عاقلیک ته مه نی خوی له دنیا ویستییدا به فیرو نادا. چونکه سه ودا کردنی مانو نه مانو هه تاهه تایی ده گه ل کاتی، دیوانه یی و شیتیه کی گه وره یه و مه غموونبوونیکی ته واوه. گیانی پاک به قوریانی له شیک ی پیسو پۆخلکردن، کاریکی سه کرانه یه.

به کورتی له م رۆژگار تاریکه دا که خیراتو چاکه له سەر به ک رووی له که مییه و هیمه تی خه لکان ده کاری خیرو حه سه ناتدا کورتی هیناوه، با وه کوو پادشای عادل، نه وشیروانی که سرای کوپی قوباد، خاوه نی به خته وه ریو که وه ریو عه قلی له سه رو بیروپروای پته و هیمه تی بلندو وه ری به رزو که مائی راستی و قسه ی دروستو عه دلۆ دادپه روه ری دنیاگرو میهره بانو دلۆفانی و به ره که تی سه خاوه تو بلاو کردنه وه ی ره حه متو به هره ی زانستو حیکمه ته و ناگاداری حالی زانایانو ته می کردنی زالمانو مله وپرانو بارهینانی خزمه تکارانو کوشتو بپی زۆردارانو لایه نگری سته ملیکراوانو بی نه نوایانه، ده بینم که کاروباری زه مانه رووی له ناخۆشی و رۆژه په شییه و خیراتو چاکه مالاوایی له خه لکان کردوو و کاری باشو نه خلاقی په سندکراو له ناو چوو و ریگه ی راست به ستراو و ریگه ی گومرایی و سه رلیش یواوی کراوه یه و دادپه روه ری نابیندری و زۆلم و زۆری له چاو ده دا و عیلم و زانست ته رک کراوه و نه زانی ویستی خه لکه . په ستی و ناکه سی زآلو پیاوه تی و مروه ت شاراوه و دۆستایه تی کزو دۆزمنایه تی به هیز، جوامیر و پیاو خاسان نه خۆشو زه لیلو به دکاره و پیاو خراپان ئاسووده و ریز لئ گیراو، مه کرو حیه له، بیدارو ئازاده یی و وه فا ده خه ودا، درۆ کاریگه رو پرسوود و راستی وه لانراو و دوورکه و ته . حه ق مه لاتوو و ناحه ق سه رکه و ته و . وه دوای مه وا و هه وه س که و تن باوه و ده ژێرپینانی نه وه ی عه قل فه رمانی له سه ر ده دا، ره وا . وه مه زلۆومی به رحه ق زه لیلو زالمی ناحه ق جه لیل، ته مع غالبو قه ناعه ت مه غلوب . وه زه مانه ی غه ددار به و حاله تانه دلخۆشو به وه ده ستهینانی نه م حالو هه وایه که یفی سازه و دلۆ خۆشه .

کاتی که فکرو بیری من به م شیوه یه له ئاکاری دنیا به ته وای شاره زا بوو، وه تیگه یشتم که ئاده مزاد خۆشه ویستترین و شه ریفترین بوونه وه رانه، وه قه دری رۆزانی خۆی نازانی و بۆ رزگاری نه فسی خۆی حه ولێک نادا، له دیتنی نه م حاله سه رم سوورما و که باش تی فکرم، تیگه یشتم مانبع و کۆسپی سه ر ری نه م به خته وه رییه، ئاسووده بییه کی که مو گه یشتم به ئاره زووی گچکه و بی بایه خه . که خه لک گیرۆده ی بووه، نه وه ش حه زو خۆشی هه سته کانه، خواردن، بۆنکردن،

دیتزو لە مسکردن و بیستن، ئەم داخواریانەش هیچ کات بە بارستای پتویست دەست ناکەون. لە زه‌و‌ا‌و‌ فە‌نا‌بو‌ن‌ی‌ش‌ نا‌پ‌ار‌ز‌ز‌ی‌ن‌. وە ئەگەریش وە دەست کەون، زیانی دنیا و قیامەتی تێدایە. وە هەر کەس هەموو توانای خۆی لەم رینگەدا دەکار بێنێ و گرینگییەکانی دوا رۆژ وە پەشت گۆی بخا وەک: ئەو کابرایە بە سەر دێی کە لە ترسی و شترى مەست هەلات و خۆی دە چالۆیکدا هەل‌واسی و دەستی بە دوو چل دار گرتبوو کە لە سەر چالۆه‌کە‌ رو‌ابو‌ون‌و‌ لا‌ق‌ی‌ش‌ى‌ لە سەر پینگە یەک دانابوو. لەو حالەتەدا باشترى چا‌و‌ ل‌ی‌ک‌ر‌د‌، هەر دوو پێی لە سەر سەری چوار مار دانابوو کە سەریان لە کونەکانیان دەر هینابوو. چا‌و‌ى‌ لە‌ بن‌ى‌ چالۆه‌کە‌ کرد، ئەژدە‌ها‌یە‌ک‌ى‌ سام‌نا‌ک‌ زارى‌ دا‌پ‌چ‌ر‌پ‌بو‌و‌ و‌ چا‌و‌ه‌روانى‌ کە‌وتنى‌ بو‌و. سەرنج‌ى‌ک‌ى‌ دا دەر‌ه‌و‌ە‌ى‌ چالۆ، مشکی ره‌ش‌و‌ سەپى‌ وە‌ک‌ ه‌ار‌ان‌ خە‌ری‌ک‌ى‌ ق‌رت‌ان‌د‌ن‌و‌ ب‌ر‌پ‌ی‌نى‌ ریشە‌ى‌ دارە‌کان‌ بوون. وە کابرا لەم رۆژە ره‌ش‌ییە‌دا‌ تە‌د‌ب‌ی‌رى‌ دە‌ک‌رد‌و‌ بە‌ شو‌ی‌ن‌ رینگا چاره‌یە‌ک‌دا‌ دە‌گ‌ه‌را. لە‌بەر‌ دە‌م‌ى‌ خۆ‌ى‌ کە‌ند‌و‌یە‌ک‌ى‌ چو‌و‌کە‌ى‌ م‌ی‌ش‌ه‌ن‌گ‌و‌ی‌نى‌ چا‌و‌ پ‌ی‌ک‌ه‌وت‌و‌ کە‌م‌ی‌ک‌ى‌ هە‌ن‌گ‌و‌ی‌ن‌ ت‌ی‌دا‌ د‌ی‌ت‌ه‌و‌. ه‌ی‌ند‌ی‌ک‌ى‌ لە‌سەر‌ ل‌ۆ‌ی‌ دانا و ئە‌و‌ه‌ندە‌ى‌ پ‌ی‌ خۆ‌ش‌بو‌و‌ کە‌ نا‌گ‌ای‌ لە‌ کارى‌ خۆ‌ى‌ نە‌ما‌ و‌ لە‌ ب‌ی‌رى‌ چو‌و‌ کە‌ پای‌ لە‌سەر‌ سە‌رى‌ چوار مار دانا‌و‌ه‌و‌ نا‌زان‌ى‌ کە‌ى‌ وە‌جو‌ولە‌ دە‌کە‌ون‌و‌ مشکە‌کان‌یش‌ وە‌ک‌ ه‌ار‌ان‌ خە‌ری‌ک‌ى‌ ب‌ر‌پ‌ی‌نى‌ چلە دارە‌کان‌ بوون‌و‌ را‌و‌ه‌ست‌ان‌یان‌ نە‌بو‌و. وە کات‌ى‌ک‌ چلە‌دار‌ش‌کا، ئە‌و‌ی‌ش‌ کە‌وتە‌ نا‌و‌ زارى‌ ئە‌ژدە‌ها‌و‌ه‌، ئە‌و‌ حە‌زو‌ خۆ‌ش‌ییە‌ کە‌مە‌، ئە‌و‌ى‌ تووشى‌ وە‌ها‌ غە‌فلە‌ ت‌ی‌ک‌ کردو‌ پە‌ر‌دە‌ى‌ ره‌شى‌ لە‌ بە‌ران‌بەر‌ رووناک‌ى‌ عە‌ق‌ل‌ى‌ ئە‌ودا‌ را‌گ‌رت، تا مشکە‌کان‌ ب‌ر‌پ‌ی‌نى‌ چلە‌کان‌یان‌ تە‌وا‌و‌ کردو‌ ب‌ی‌ ئە‌نو‌ای‌ بە‌ تە‌ما‌ع‌ دە‌ زارى‌ ئە‌ژدە‌ها‌ کە‌وت.

کە‌ و‌ابوو، م‌ن‌ د‌ن‌ی‌ام‌ بە‌و‌ چالۆه‌ پ‌ر‌ مە‌تر‌سی‌یە‌ شو‌ب‌ه‌اند‌و‌ مشکان‌ى‌ ره‌ش‌و‌ سەپ‌و‌ ب‌ر‌پ‌ی‌نى‌ ب‌ی‌ن‌و‌چانى‌ چلە‌کان‌م‌ بە‌ ش‌ه‌و‌ و‌ رۆژ‌ چو‌وان‌د‌ کە‌ بە‌ د‌و‌ای‌ یە‌ک‌د‌ی‌دا‌ ه‌ات‌ن‌یان‌ بۆ‌ لە‌نا‌و‌ب‌رد‌نى‌ گ‌یا‌ن‌دار‌ان‌و‌ ن‌ز‌ی‌ک‌کرد‌نە‌و‌ه‌ى‌ ئە‌جە‌لیان‌ دە‌ بە‌ر‌چا‌و‌ گ‌یرا‌وه‌. وە ئە‌و‌ چوار‌ مارە‌ س‌رو‌ش‌تە‌کان‌ى‌ ئادە‌م‌زاد‌ن‌ کە‌ مۆ‌رە‌ى‌ پ‌شتى‌ ئا‌فران‌د‌نى‌ ئادە‌م‌زادە‌، هەر‌ کات‌ یە‌ک‌ى‌ک‌ لە‌وان‌ ب‌جو‌ول‌ى‌ ژە‌ه‌رى‌ کوش‌ندە‌و‌ مەرگ‌ حازرە‌. وە‌ چە‌شت‌نى‌ ئە‌و‌ ب‌رو‌و‌کە‌ هە‌ن‌گ‌و‌ی‌نە‌ش‌م‌ بە‌ خۆ‌ش‌ییە‌کان‌ى‌ ئە‌م‌ د‌ن‌ی‌ایە‌ دانا‌و‌ه‌ کە‌ سو‌ودى‌ کە‌م‌و‌

دەردو مەینەتی زۆرە ... مرۆف لە کاری قیامەت دەگێرێتەووەو رێگەی نەجاتی لێ دەبەستن. وە ئەژدەهاش بە شوپینی گەڕانەووە که بە هیچ فکرو لێکدانەووەیک چاری ناکرێ وە کاتیگ شەربەتی مەرگ هەلقورپێندرا و زەبری کوشندەیی بوووەحیا^۱ دروودو سەلامی خودای لێ بێ وەشپێنرا، بە ناچار دەبێ رەگەلی کەوێ، ترسو خۆفو مەترسی و هاوارو قیژەیی ئەو ببینێ. ئەو کات پەشیمانی بێ فایدەییەو تۆبەو گەڕانەووە بە کار نایە. نە رێگەی گەڕانەووە هەییەو نە عوزو بەهانه سوودیکی هەییە.

سەرئان نەپەشپێم کاری من گەیشته ئەو جیگایە که بە قەزای ئاسمانی رازی بێم ئەوئەندەیی لە توانامدا بوو کاروباری قیامەتم بە ئەنجام گەیانندو بەو هیوایی دەژیا که بەلکوو بگەمە زەمانیگ که لەودا رینوینیکم دەست کەوێو یاریکو رێ نیشاندهرێکم هەبێ، تا ئەوێ که سەفەری هیندووستان هاتە پیشرو رویشتم. لەویش ئەرکوو کاری باسو لیکۆلینەووەم تا ئەو جیگەیی لە توانادا بوو جیبەجێ کردو کاتێ گەڕامەووە زۆر کتیبم دەگەڵ خۆم هینا که یەکیگ لەوان "کلیله و دیمەنە" یەو خودای مەزن لە هەموو کەس گەورەترو زاناترە.

۱. بووێه حیا (بویحیی): مەلەکەلمەوت، عیژرائیل.

شېرو گا

راي ھىندى بە بەرھەمەنى گوت: لە بۆم باس بکە، مەسەلەى دوو کەسان کە دۆستى يەكترنو بە بۇ تىچاندى شۆفارى غايەن ئەم دۆستايەتییە تىک دەچۆو کار دەکیشیتە لىک دوورکەوتنەوہو دوژمنایەتى .

بەرھەمەن گوتى: ھەر کات شووبرو شۆفارىک بکەویتە نىوان دوو دۆستانو قسەو باسان بىنۆو بەرى، بىگومان ئەو دۆستانە لىک دەترازىن، بۇ نمونە، بەسەرھاتىکە کە دەلن:

بازرگانىک بوو، زۆر دەولەمەند . مندالەکانى گەرەبوونو دەستیان بۇ کارو کاسبى نەدەچوو. لە کارو تەلاش رووگەردان و سەرگەردان، وردەوردە دەستیان بۇ مالو داھاتى باوکيان درىژ کردو شەشو بيش پىياندا دەدا . باوک بە پىويستى زانى سەرکۆنەيان بکا و پەندو نامۆژگارى پىويستیان پىیدا . کۆى کردنەوہو پىى گوتن: رۆلەکانم، ئەھلى دنيا بە دواى سى جىگەو پىگەدا دەگەرینو پىشى ناگەن مەگەر چوار خەسلەتیان ھەبى، جا ئەو سى مەتلەبەى بە دوايدا دەگەرین ئەوانەن؛ دەستپۆیشتوویىو بە ئىروبوون لە مەعیشەتدا، پایەبەرزىو پلەوپاپەو گەیشتن بە خىراتى رۆزى پەسلان و قیامت . ئەو چوار خەسلەتەش کە بە ھۆیانەوہ دەگەن ئەم مەبەستانە ئەوانەن: کۆکردنەوہى مال بە رىگەى دروستو پەسندکراودا، وە بەرنامەى دروست بۇ راگرتنى مالو بەخشین، بەو مەرجەى مەسلەجەتى بەرچوونى تىدا بىو رەزامەندى ئەھلو عەيالىش حاسل

بئ. وه تۆشهی قیامه تو ناگاداری و پاراستنی نه فس له به لا و روودای رۆزگار، تا نه و جینگهی بۆت بکری. وه هر کس له م چوار خهسلته یه کیان بخاته پشت گوئ، زه مانه په رده ی دزایه تی له به رانه ر مرادو خوازه کانی نه و راده گری. چونکا هر کس له که سابه ت رووگه ردان بئ، نه خۆی پئ به پئ ده چئو نه ده توانئ که سانی دیکه وه خۆ بگری، وه نه گه ر مال وه ده ست بئئو بۆ رۆرکردنی ته لاش نه کا، زوو فه قیر ده بئ. سه رمایه و سامان هر چه ند چکه چکه ش خه رج بگری ناخری ته واو ده بئ. وه نه گه ر له زیادکردن و راگرتنی نه ودا رۆر تیگۆشئ و خه رجی له خۆپایی بکا، تووشی په شیمانی ده بئو زبانی لۆمه و له قه می لئ ده کریته وه، وه نه گه ر به جئ خه رج نه کا هر وه ک بئ نه وایه کی لیدی که له خۆشییه کانی دنیا بئ به شه. وه ده گه ل نه و هه موو ته قدیرو قه زاناسمانییانه و رووداوانه ی رۆزگار که له نارادان، نه گه ر سامانه که ی بخاته به ر بلۆکردنه وه و به تلاندن، وه ک هه وزیک که هه موو کات ناوی دیته نیو و ناوه رۆکه ی نه وه نده نه کیشئ که دینه ناوی، ناچار به قه راغاندا ناوه که ری خۆی ده کاته وه و هه لده پڑئو لئی ده چئ یا که لینیکی گه وره ده کاته وه و هه وز ناوی تیدا نامیئ.

کورپانی بازرگان رینوئینییه کانی باوکیان بیستو قازانجه کانی نه م نه سیحه تانه یان به ته واوی ناسی. برا گه وره که یان رووی ده بازرگانی کردو سه فه ری دووری که وه به ر. دوو گای ده گه ل خۆی برد یه کیان ناوی شه نزه به بوو، نه وی دیکه ش نه نده به. له ریگادا تووشی زه لکاویک هاتن. شه نزه به ده ویدا عاسیه بوو. به فیلۆ ته له که هر چۆنیک بوو هینایانه وه ده ر. به لام توانایی رویشتنی نه بوو. بازرگان پیاویکی بۆ به کری گرت که ناگاداری بکا و که قه وه ی گرت وه به دوایدا بپوا. کابرای به کریگیرو رۆزیک له وئ مایه وه، هه وسه له و تاقه تی به سه رچوو. شه نزه به ی به جیه یشتو به بازرگانی گوت، مندار بۆته وه.

شه نزه به هیندیک بووژایه وه و خۆی گرت وه وه به دوا ی له وه ردا ده گه را، تا گه یشته میرگو میرغوزاریک که به هه موو چه شنه رووه کو گیایه کو گولۆ ریحان رازابووه. نه وه نده جوانو زه نویر، له به غیلی، چاوی به هه شت کوپرو به دیتنی ناسمان سه رسامو هئ.

لہ ہر لاوہ گومیلکہ ہر وہک گولاول

مہلہی قازو بۆرچین لہ چۆمو شہتاو

شہنزہ بہ ئو میزگہی نۆر پیخۆش بوو و لہوئی مایہوہ، چون گوتوویانہ: و
 اِذَا انْتَهَيْتَ اِلَى السَّلَامَةِ فِى مَدَاكٍ فَلَا تُجَاوِزْ. وہ پیشینیان گوتوویانہ کہ اِذَا اُعْشَبَتْ
 فَاَنْزِلْ^۱، پاش ماوہیہک مانوہ، قہلہو بۆوہو قہوہتی گرتہوہ. سہرمہستی و
 بیپہروایی تیدا بہدیہات، وہ بہ شادیو بہ خۆ نازینیکہوہ بہ دہنگی بلند
 بۆپاندی. لہ نزیک ئہم میزگو میزغوزارہ شیریک دہڑیا کہ جانہوہری و ہشرو
 کئیوی نۆدی بہدہوروہ بوو. ہہموو دہ ژیر فرمانی ئہودا بوون. ئہویش جھیلو
 رہعنا و ملہۆرو سہرہپۆ. ہہرگیز گای نہدیتبوو، ہہرگیز بۆرہی نہبیستبوو. ہہر
 کہ دہنگی شہنزہبہی بیست لہ ترسان لہ خۆ میست. نہیدہویست جانہوہرانی
 دہوروہری بہو ترسہ بزائن، کروشمہی کردو بیدہنگ لہ جیی خۆی نہدہبزوتو
 بۆ ہیچ لایہک نہدہچوو.

لہ نیو دارودہستی ئہودا دوو ریوی ہہبوون، یہکیان ناوی کلیلہو ئہوی تر
 دیمنہ بوو. ہہر دوو زیرہکو لیہاتوو بوون. دیمنہ بہ تہماعترو خۆبہزلزانتتر
 بوو. بہ کلیلہی گوت، چۆن لہ پادشا حالی، کہ لہ گوشہیہک قوونی داداوہ،
 کزو داماوہو ہہستو خوستی لیپراوہ. کہس نازانن چی لی قہوماوہو برہم برہمی
 جارانی نہماوہ! کلیلہ گوتی، ئہم قسہ بۆ تو نابین، تو چت بہم یاسہ داوہ؟
 ئیمہ لہ بہر درگای پادشا دہ ئاسایش داینو توعمہیہک دہخوینو لہو چینہ
 نین کہ بتوانین بہ نزیکی و ئاخاوتن دہگہل پادشایان، سہرہرز بین، تا ریگہی
 حزورمان بدہنو قسہمان گویبیست بن. لہو قسہی گہرچی کہ ہہر کہس بہ
 نۆدو زہحمہت بیہوئی کاریک جیبہجی کا کہ دہ شانو شہوکہتی ئہودا نییہو
 شایانی ئہو ئہرکہ نہبی، ئہو بہلایہی بہسہر دئی کہ بہسہر مہیموون ہات،
 دیمنہ گوتی: چۆن؟

گوتی: مہیموونیک دارتاشیکی چاو پتکوت کہ لہ سہر داریک دانیشتبوو

۱. بہ ہر سو یکی آبدان چون گلاب / شناور شدہ ماغ بر روی آب.

۲. کانتیک گہبشتیہ شوینی سلامت لی تیپہر مہبہ.

۳. کہ گہبشتیہتہ جیگہی سہوز راوہستہ.

خه‌ریکی بڕینه‌وه‌ی بوو، دوو بزماریشی له لا بوو، هه‌ر کات بزمارێکیانی ده‌کو‌تا نه‌وه‌ی تری که ده‌ پێشدا کو‌تابووی، هه‌لده‌کێشاوه، له‌و کاته‌دا دارتاش بۆ حاجه‌تیک ده‌رکوت. مه‌یموون له‌ سه‌ر دا‌ره‌که‌، له‌و جه‌مه‌سه‌ره‌ی که بڕاپۆوه، دانیشت. هه‌ر دوو گونی له‌ نێو قه‌لشتی دا‌ره‌که‌دا هه‌لاوه‌سه‌رابوونو نه‌و بزماره‌ی که دا‌کو‌ترابوو، پێش نه‌وه‌ی، نه‌وی دیکه‌ بکو‌تی، هه‌لکێشا. هه‌ر دوو لای دا‌ره‌که‌ پێکه‌وه‌ جووت بوونو گۆنه‌کانی ده‌به‌ینی هه‌ر دوو به‌شی دا‌ره‌که‌دا گه‌ری کرد، له‌به‌ر نیش و نازاری گونی له‌ هۆش چوو. دارتاش گه‌راوه‌و مه‌یموونی نه‌وه‌نده کو‌تا تا تو‌پی. هه‌ر لێره‌وه‌ پرا گۆتوویانه "مه‌یموونو دارتاشییان نه‌گۆتووه‌!"

دیمنه‌ گۆتی: تیگه‌یشتم، به‌لام هه‌ر که‌س له‌ پادشایان نزیک بێته‌وه‌، هه‌ر بۆ نه‌وه‌ نییه‌ به‌ریچوونو بژیوی ده‌ست که‌وێ، چون و‌رگ له‌ هه‌ر شوێنیک بێ به‌ شتیک پڕ هه‌ر ده‌کری. فایده‌ی نزیکی له‌ گه‌وره‌ پیاوان نه‌وه‌یه‌ قه‌درو قوتب‌ت وه‌سه‌ر که‌وێو ناگاداری له‌ دۆستان بکه‌یو دوژمنان سه‌رکوت. قه‌ناعه‌تیش له‌ که‌مه‌یممه‌تیو بێ‌مروه‌تییه‌وه‌ سه‌رچاوه‌ ده‌گری.

وا ده‌لێن کاک ئهحمده‌ی قازی

خوێرییه‌ پیاوی قانیعو رازی^۱

وه‌ هه‌ر که‌س به‌ دوای پاروو (طعمه‌)دا وێله‌، به‌ ناژه‌ل حیسابه‌. وه‌ک سه‌گی برسی که‌ به‌ کوته‌ ئێسکیک شاگه‌شکه‌و به‌ و‌رکه‌ نانێک رازییه‌، چاو له‌ شیر که‌، نه‌گه‌ر له‌ گرتنی که‌رویشکدا چاوی به‌ گۆره‌که‌ریک بکه‌وێ، که‌رویشک به‌جێ دێلێو بۆ گۆره‌که‌ ده‌چێ.

گه‌ر ده‌خوازی پێگه‌یه‌ک به‌رزو گرینک

تۆ و‌ره‌ی بازت هه‌بێو زه‌بری پلنگ^۲

وه‌ هه‌ر که‌س بگاته‌ پله‌ی به‌رز، با وه‌ک گۆل ته‌مه‌ن کو‌رتیش بێ، عاقلان له‌رووی جوانی ئاسه‌وارو یادی به‌خێر که‌ لێی ده‌کری، به‌ ته‌مه‌ن درێژی ده‌زانن

۱. ئەم نوو شێمه‌ له‌ ده‌قی کلیله‌و ده‌منه‌ی فارسیدا هاتوون که‌ نژیی شاعیره‌کانیان باس نه‌کراوه‌، وەرگێڕ له‌ ده‌قی کو‌ردیه‌که‌دا بۆ رازانه‌وه‌ی بابته‌کان چاروبار هۆنراوه‌یه‌ک نزیک به‌ ناوه‌ریکی شێمه‌ فارسییه‌کان ده‌خاته‌ ناو وەرگێڕانه‌که‌. از دنا‌ت شم‌ر قناعت را / همتت راه‌ که‌ نام کرده‌ست آرزو
۲. با همت باز باش و بارای پلنگ / زیبا به‌ گه‌ شکار و پیروز به‌ جنگ.

ئەو كەسەش كە بە كەم كورتىك رازىيە، با ەك گەلای سەرويش زۆر بەيتى
 لە لای زانايان ەو زنىكى نىيە .

كليله گوتى: گويم دا ەرمایشتە كانت، بەلام بگەرۆه لای ەقلی خۆت و بزانه
 كە ەر تايەيەك جىگەى تايبەتسى خۆى ەيە . ەو ئىمەش لە و چىنە نىن كە
 شايانى ئەو رۆزۆ حورمەتە بىزو بەدوايدا بپۆين .

دئيمە گوتى: "خاوەن ەيممەتانو جواميئران لە پئوهندى دەگەل پلەوپايەو
 سەركەوتندا، ەم ەاوفكرنو ەم جياوازی بيروپاشيان ەيە . ەر كەس نەفسى
 شەرىفى ەيە، خۆى لە پىگەى خواروو دەگەيەنئتە پلەوپايەى بەرزو بلند"
 ە ەر كەس، بپواى كزۆ ەقلی كورت بىزو نزمە، لە پلەوپايەى بەرزو ە
 بەرەو خوار دادەگەرئ . ە سەركەوتن بۆ روتبەى بالآ زەحمەتى زۆرەو دابەزين
 لە بەرزىيەو ە بۆ نزمى زيانو رووداوى كەم، بەردى گەرە بەرزكردنەو ە بۆ سە
 شان زەحمەتى زۆرى دەوئو بىن زەحمەتى زۆر، دەتوانى بيخەيتە خوارەو ە . ە
 ەر كەس لە ەدەستەينانى گەرەبيدا يارمەتىو ەاوكارى پياوى بەرزەفەر نەكا،
 عوزدى رەوايە كە گوتووiane اذا عَظُمَ الْمَطْلُوبُ قَلَّ الْمُسَاعَدُ .

ەو ئىمە شايانى ئەو ەين پلەوپايەى بەرزو ەريگزينو بەو پلە نزمىو پەستىيە
 رازى نەبين .

كليله گوتى: دەتەوئ چ بگەى؟

گوتى: من دەمەوئ لەم دەرفەتەدا خۆم بە شىر بناسيئم، كە تووشى
 دوودلئو سەرليشئواوى بوو ە . بە رىئوئىنىو نسحەتى من ەينديك دەكرئتەو ە .
 بەمجۆرە لە لای ئەو پلەوپايەيەكم گير دەكەوئ .

كليله گوتى: چۆن دەزانى كە شىر لە بارىكى خەمۆكىو سەرگەردانى داىە؟
 گوتى: بە ەقلو زانايى خۆم ئاسەوارو ەكارەكانى دەبينم . كە پياوى زانا
 بە دىتنى روالەت لە دەروونى دىتران حالئ دەبىن .

كليله گوتى: باشە، چۆن خۆت لە شىر نزيك دەكەيتەو ە؟ خۆ تۆ خزمەتى
 پادشايانت نەكردوو ە رىئوشوئىنى ئەو كارە نازانى .

دیمنه گوتی: نه گهر مروف زانا و به توانا بڼ، نه نجامی کاری گه وړه وه لگرتنی باری گران نایبه زینتی. وه خاوهن وړه ی روونا کبیر له کاراندا کورتی ناهینتی و بو پیاوی عاقلیش ته نیایی و غوربته زیانی نابڼ.

کلیله گوتی: پادشا، به گشتی نه هلی زانستو مروهت، زور ناخاته بهر که ره مو ره حمه تی خوی. به لام روو ده کاته نریکانی خوی که له خزمه تیدا له قه دیمه وه پله وپایه ی میراتیان هه یو له بهر هوی په سندرکراو، ریژیان هه یه. وهک توله ی میو که ناچیته سهر داری به رزو بلندو پر بهر هر چی لئی نریک بڼ، لئی ده هالی.

دیمنه گوتی: هاورپیانی سولتانو بابو بایرانیان هه میشه نه م پله وپایه یان نه بووه، به لکوو به مرووری زه مان، ورده وورده به ته لاشو تیکوشان گه یشتونه ته پله وپایه. منیش هر نه وه ده که مو له م ریگیاه وه ده چمه به ره وه.

هر که س خزمه تی دهریاری پادشایان بکا و له کیشانی باری مهینه تو کاری زه حمه تو خوارنده وهی شه ربه تی تالو ناخوش رووگه ردان نه بڼ، گوپی سویتنه ری ناگری تووړه به ناوی سه برو حه وسه له دامرکینو شه یسانی هه وا و هه وس به نه فسوونی ناوړه له غاو بکا و ته ماعو زنده خوازی فریودر به سهر عه قلی رینیشانده ردا زال نه کا، بنه مای کار له سهر ده سستکورتی و بیروکه ی راست هه لچنی و ده گه ل رووداوان مودارا بکا و هه لسوکه وتی عاقلانه بڼ، به مجوره به مه به سستو مرادی خوی ده گا و به خته وهری ده جلو به رگی رازاوه دا دیته پیشوازی. کلیله گوتی: گریمان له پادشا نریک بوویه وه، چون ده که ویه بهر نه زهری و چونو به چ ده لیلیک به پله و پایه یه که ده گه ی؟

گوتی: نه گهر بتوانم لئی نریک بېمه وه، له قوولایی دلمه وه به هه موو توانا وه خزمه تی ده که مو هر چی فهرمووی واده که مو به مه یلو هه وای نه و هه لسوکه وت ده کم، خوم له لومه کردنو ناحزی نه حوالو ناکاری ده پاریزم. نه گهر کاریکی کردو به مه سله حه تی مولک بوو، نه وه نده ی پی هه لده لیم که نه نجامی کاره که ی له بهر شیرین بڼو زورتر ده خوی رابینتی و به وړه ی به رزه وه نه نجامی بدا. نه گهر روو ده کاریک بکا که سه ره نجامه که ی کاره سات بڼو شه رو زیانو زهره ی بو

مهمله که تو ژيانی خوی لښ بکه ویتته وه، به ته دبیرو به نهرمو نیانییه کی زؤرو به خوبه که مزانیی بیښ سنوره وه، له به ره می شوومو ویرانگه ری برپاره که ی ناگاداری ده که مه وه. به جۆریک که له هیچ نۆکه رو خزمه تکاریکی دیکه نه وه ی نه دبیر. بزانه که پیاوی عاقلی زیان چه ورو قسه زان نه گه ر بیه وی، کاری حه قو ره وا ده کاته ناحه قو ره فتاری نارپه وا و ناحه قیش ده کاته حه ق.

گه ر ره وایه ک ناره واکه م که س نییه لۆمه م بکا

یا ره واکه م نارپه وایه ک، هر ده لښ سده تافه رین

وه ویتنه گه ری چابوکو ره نگینده ست، نه قشرو نیگاری وا ده کیشیتته وه که به چاوپا لات وایه، بلندو نه وی سافو نا هه مواره.

وه کاتیک پادشا هونه رو لیته اتوویی منی چاو پیکه وت، زؤرت له منی پیښ خوش ده به بملاوینیتته وه و لیم نزیک بیته وه.

کلیله گوتی: نه گه ر هه ر وایه و لیپراوی نه و کاره بکه ی، ده بیښ زؤر به پاریزه وه بوی بچی زؤرت ناگا له خؤت بیښ. چون کاریکی پر مه ترسییه. وه زانایان گوتوویانه؛ خو له قه ره ی سښ کاران مه دن. هاونشینی سولتانو چیشتنو تاقیکردنه وه ی زهر به گومانو درکاندنې نه پنی لای ژنان. زانایانی بلیمه ت ده لښ: پادشا وه کړو کتیه، پر له مه عدنه ی زپرو زیوه، له هه مانکاتدا مه سکه نی شیرو مارو جړوجانه وه ری دزیوه، نه شکه وتی پر نه جنده و دیوه، سه رکه وتن له و شاخه نه سته مو له ویدا مانه وه نه سته مترو به مه ترسیتره.

دیمنه گوتی: راست وایه. به لام هه ر که س له خه تر هه لښ، هه رگیز به گه وره یی ناگا و له سښ کاراندا سه رکه وتن ده ست نادا، مه گه ر به وره ی به رزو به رزه فږی پیاوی زانا. کار بو سولتان، سه فه ری ده ری بو بازرگانو تیک شکاندنې دوژمنان. زانایان گوتوویانه: مه قامی پیاوی پیاو له دوو شویندا چیگه ی تافه رینه: له خزمه تی پادشای کامرانو نیو به ده ره وه له نیو زاهیدانو له خواترسانی قانیعو دل روونگه ره وه.

کلیله گوتی: خودای مه زن له م کاره دا خیرت وه پری بیښو ناگادارت بیښ، هه ر

چهند من به راستی دژئی نهو کارهم.

دیمنه رویشتو سلأوی له شیر کرد. شیر له دستو پیوهندانی پرسى: نهوه کتیه؟ وه لامیان داوه: فلانی کورپی فلان. گوتى: به لئ باوکیم دهناسى دواى نه م قسانه بانگی کرده لای خووی پرسى: له کوئی دهبی؟

گوتى: له بهر دهرگای پادشادامو نهو دهرگایم کردوته قیبهلى حاجهتو هیوا و هومیدی خومو چاوه پروانم نه رکیک بیتته بهرو من رایپه رینم، چونکه له باره گای پادشایاندا کارو نه رکى زور دینه پیش که ژئردهستان به باشى دهتوانن رایانپه رینن. وه هیچ خزمه تکاریک نییه هر چهند نزمو نه ناسراو بن، خزمه تیکى، له دست نه یات. ته نانهت چله داری نیشک که فرییان داوه ته سه رینگا، ناخرى به کاریک دئ. دهیکه نه خه لال (چیلکه ی زور باریک) گوچکهای پی ده خورینن. ژینه وه ریک که خیرو شه پرو قازانچو زهره رى لئ هه لئبوه رئ، چون ده بن هیچ که لکی بۆت نه بن.؟ که گوتوویانه:

گهر بۆت نابم به دهسته گول

بمکه دهسته چيله بن کل

کاتیک شیر وته کانی دیمنه ی بیست، سه رسام بوو، واتیکه یشت که دیمنه دهیه وئ نه سیحه تیکیان بکا. رووی له دستو پیوهندان کردو گوتى: پیاوی هونه رهندى به مروهت، هر چهند پله نزمو دوژمن زور بن، به عقلو پیاوهتى خوئ له نیو گه لدا دیاری دهکا، وهک گری ناگر، هر چهند هه لاییسینه ره که ی بیه وئ، له سه ره خو بسووتن، گری لئ بهرز ده بیتته وه.

دیمنه به م فه رمایشته ی پادشا خوشحال بوو، زانی که نه فسوونه که ی له گوئی شیردا کاریگر بووه، گوتى: له سه ره موو خزمه تکارو دستو پیوه ندى پادشا پیویسته که هر بابته تیکى به نرخو نه سیحه تو رینوئیتیه کی به زه ییناندا تیده په رئ، دهریبزنو بارستای عقلو زانیاری خو یان بخه نه بهر نه مرو بیروپای سولتان، که پادشا تا ره عیه تو ژئرده ستانی خو ی باش نه ناسئو له نه اندازه ی بیروپا و شیوه ی بیرکردنه وه و ئیراده تو دل سوژی هر کامیان ناگادار نه بن،

ناتوانی له خزمه‌تکاری ئه‌وان که‌لک وه‌ربگریئو نازانی چاکه و پیاوه‌تی ده‌گه‌ل کامیان بکا. چۆن ده‌نکه تۆم تا له ژێر خاکدا شاراوته‌وه که‌س کاری پیتی نییه، کاتی‌ک سه‌ری له خاک هیناده‌رو روی خۆی نواندو زه‌وی به‌ ره‌نگی سه‌وزو زه‌نویری خۆی رازنده‌وه، دیاری ده‌کا که‌ چیه. ئه‌و جار ده‌که‌ونه خزمه‌تکردنو په‌روه‌ده‌ی تا به‌هره‌ی لێ وه‌ریگرن. له‌ هه‌ر که‌س ده‌توانی به‌و ئه‌ندازه‌ که‌ باری دینی و په‌روه‌ده‌ی ده‌که‌ی، به‌هره‌ ببینی و له‌ هه‌موو باریکه‌وه ره‌حمه‌ت و چاوه‌دیری پادشایان له‌ هه‌مووشت گرینگتره. وه‌ک گوتویانه:

من دپکو دآلو ئه‌تۆش هه‌ورو خۆره‌تاو
پیم رابگو و به‌روه، ده‌سته ده‌سته گول^۱

وه مافی ره‌عیه‌ت له‌سه‌ر پادشا ئه‌وه‌یه که‌ به‌ پیتی وه‌فاداری و پیاوه‌تی و لی‌هاتویی، قه‌درو حورمه‌تیان بۆ دابنێ و پاشو پێشیان نه‌کا. وه‌ که‌سانیک که‌ ده‌کاراندا غافلۆ له‌ هونه‌راندا کۆلۆ داماون، له‌ به‌رانبه‌ر زانیانی لی‌هاتوو و هونه‌رمندانی زانادا وه‌پیش نه‌خا. که‌ دوو کار له‌ بریاری پادشایاندا عه‌جیبو غه‌ریب ده‌نوین: زی‌وزه‌نبه‌ری سه‌ر له‌ پێ به‌ستنو پاوانه‌و متوموروی قاچ له‌ سه‌رو گۆی هه‌لاوه‌سین! وه‌ یاقووتو مرواری ده‌ مسو قه‌لاییکرتن له‌ قیমে‌تی جه‌واهیرات که‌م ناکاته‌وه، به‌لام عه‌قلی ئه‌و که‌سه‌ی فه‌رمانی ئه‌م کاره‌ ده‌دا ده‌که‌وێته‌ به‌ر لۆمه‌و له‌قه‌م. وه‌ زۆربوونی هاو‌پێیان، ئه‌گه‌ر دووربینو کارزان نه‌بن خۆی زه‌ره‌رو زیانیکی گه‌وره‌یه. جێبه‌جێکردنی کاران به‌ ده‌ست پیاوی زانا و لی‌هاتوو ده‌کرێ، نه‌ به‌ زۆرو بۆری ده‌سته‌و پێوه‌ندو یارمه‌تیده‌ران. هه‌ر که‌س یاقووتی به‌ لاه‌و بێ، باری سووکه‌و هه‌موو کاریکیشی له‌ ده‌ست دێ. ئه‌و که‌سه‌ش به‌ردان ده‌ کیسه‌ باوێژێ، باری قورس ده‌بێ و له‌ رۆژی حه‌وجه‌داریشدا هیچی بۆ ناکرێ. وه‌ پیاوی زانا، پیاوی لی‌هاتوو، با پله‌ نزمیش بێ، به‌ که‌م ناگرێ، چون ره‌گ له‌ نێو خاک هه‌لده‌گرنو زینی لێ دروست ده‌که‌ن که‌ پادشایان سواری ده‌بنو که‌وانی لێ ساز ده‌که‌ن که‌ به‌ ده‌ست پادشا و ئه‌میرانه‌وه، قه‌درو قیমে‌تی ده‌چیته‌ سه‌ر. ره‌وا نییه‌ پادشا که‌سانی زانا له‌به‌ر نزمی و نه‌ناسراوی بابو

۱. من همچو خاک و خارم، تو آفتاب و ابر / گل‌ها و لاله‌ها دهم از تربیت کنی.

باپیرانیان وەلابنێ و پیاوی بێ هونەر و نەزانیش لەبەر میرات و ناوبەدەر وەهویی بابو باپیریان، کە هونەریکیان کەسب نەکردوو، بلاویشتە وەو ریزیان لێ بگری. دەبێ ئاوێ لێدانە وە پادشا لە هەر کەس، بە پێی قازانجێک بێ کە ئەو کەسە بۆ ولات هەیهەتی. چون ئەگەر بێ هونەران خزمەتی بابو باپیران بکەنە نەردیوانی پیشکەوتنی خۆیان، کاروباری مەملەکەت لە گریژەنە دەچێ و پەکی کاران دەکەوێ و ئەهلی هونەریش تێدا دەچێ. وە هیچ کەس بەقەدەر زاتی خودی ئەو لە خەڵک نزیک نییە. کاتیک کە سانیک لەو خەڵکە نەخۆش دەبن، بە دەرمانگە لێک عیلاج دەکرین کە لە رێگای دوورو شاری بێگانە وە دەیاننێتن. وە مشک دەگەڵ جەماوەری خەڵکی هاوسا و هاومالێن. چون نازارو زیان گەیهنن، لە مالیان دەردەکەن و دەیانگۆژن و بازیش، هەر چەند وەحشی و غەریبە چون حەوجەیان پێ هەیه و قازانج دەگەیهنن بە ریزو حورمەت وە رایدەگرن و دەستی پادشا دەبێتە جێگای هەڵنیشتنی.

کاتیک دیمنه لەم وتارە بۆو، سەرسامی شیر زۆرتر بوو، ئافەرینی پێگوتو پەسنی و تەکانی دا و زۆری خۆش لێهاتو دیمنه لە دەرفەت کە لێکی وەرگرتو داوای خەڵوەتی لێکردو گوتی: ماوێهە کە پادشا دەبینم لە یەک شوێن دادەنیشێ و مەیلی راو و شکارو جەولەیی وەلاناو، هۆیه کە ی چییە؟ شیر دەبویست هەراسانی و نیگەرانی خۆی لە دیمنه بشاریتە وە. راست لەو کاتە دا شەنزه بە بۆراندی و ئەو بۆرە بۆرە وەها شیرێ زەندەق چوو کرد کە خۆی بۆ رانەگیرا و رازی خۆی بۆ دیمنه ئاشکرا کردو گوتی: هۆیه کە ی ئەم دەنگە یە کە دەبیسی. نازانم لە کوێرا دێ، بەلام وا تێدەگەم کە هیزو توانا و هەیکەلی خاوەنە کە ی بەپێی ئەو دەنگە گەرە بێ. ئەگەر بەمجۆرە بێ مانە وەمان لێرە بە مەسلەحەت نییە.

دیمنه گوتی: بێجگە لەم دەنگە پادشا هیچ شتیکی دیکە ی لەودا شک کردوو؟ گوتی: نا. گوتی: نابێ سولتان بەو دەلیلە شوێنی خۆی خالی بکا و لە نیشتمانی خوویگرتووی خۆی، کۆچ بکا. چون گوتویانە: پەتای عەقل خۆبە زلزانینە و ئافەتی پیاوێتی، چاپلووسی و بەلای دلی زەعیفو بێرە دەنگی دلێرو بەرزە. وە لە هیندییک پەندی کۆندا دەلێن. نابێ لە هەر دەنگ زلو

ده سخوشانه ی باشتریان وه رگرتب، یا نه یاریک له قه درو ریژگرتندا لئی وه پیش که وتب و پیگه یشتب، یا له روانگی دینو پیاوه تیبوه، شایسته ی ممانه و نه مانه ت نه بووه، یا که سیک که قازانجیکی له زهره رگه یاندن به پادشادا پی گه یشتووه، یا په نای بو دوزمنی پادشا بردووه و په نایان داوه، به حوکی نه م بابه ته ی سهره وه پیش تا قیکردنه وه و نه زمون، نه ده بووایه په له بکه م. نه ده بوایه بیکه مه مه حره می رازو نه پنی و بینیرمه لای دوزمنو نه و نه رکه ی پی بسپیتم. نه و دیمنه یه تیبینی دواروژی زوره و ماوه یه کی دورودریژ له ده رگای مندا، دورکه وته و گژشه گیرو خه مناک ژیاوه. نه گه ر له دلی خویدا رقیکی مه لگرتب، له وانیه له نه کاو بیر له خه یانه تیک بکاته وه، نازاوه یه ک ه لایسین. له وانیه شه، دوزمن له من به میژترو لیها تووتر بزانی و دوستایه تی و خزمه تی نه وی پی باشت ب و رازو نه پنی و نه و شتانه ی له مه ر من ده یزانی لای نه و ناشکرا بکا.

شیر به و فکرو نه ندیشانه وه په شوکا بوو، هه لده ستا و داده نیشته و توقره ی لئ برابوو. چاوه پروانی گه رانه وه ی دیمنه بوو. له نه کاو دیمنه له دوره وه په یدا بووه. هیندیک نارام بووه و له سهر جیگه ی خو ی دانیشته و کاتیک دیمنه گه یشته لای، پرسسی که: ها، چت کرد؟ گوتی: گایه کم چا و پیکه وت که بوپه بوپی ده گه یشته گویی پادشا، گوتی: زورو که می قه وه و قودره تی چنده؟ گوتی: هیچ شان و شکویه کم تیدا نه دیت که نیشانه ی قودره تو هیژو توانا بی. که گه یشتمه لای به زبانی هاوتتا و خو مانه دواندم و چاوه پروانی کپنوشرو سهر دانه واندنی لیم نه بووو، له ده روونی خو مدا هیچ ترسو سامیکم هه ست پی نه کرد که زورتر له وه ریژی بو دانیم.

شیر گوتی: نابی نه و حالته به بی ده سه لاتی و دامای نه و له قه له م بده یزو فریو بخوین. که ره شه بای به هیژ گیایه کی وردو لاواز ناشکین و داری زه لاهو نه ستوور به زه ویدا ده خا و کژشکی گه وره ده رووخین و پیاوی گه وره و به تواناش، قهستی نازارو نه زیه تی ژیرده ستان و بی ده سه لاتان ناکه نو تا دوزمن به هیژو قه ده رو گه وره نه بی، قودره تو توانایی و شکوی خو یان ده رناخن. ده گه ل هه ر که سه، به بارستای حالو نه ندازه ی زورو قودره تی خو ی، به ره نگاری

دہکن۔ چونکہ لہ پلہ و پایہ ی بہ رزدا، ہاوپلہ یی و بہ رانبہ ربوون زور گرینگہ۔

کوللہ نابیتہ راوی بازو شہہین

شیری برسی دہ ریوی روناہ^۱

دیمنہ گوتی: پادشا با ہیندہ و ہزنو قورسای بی کاری ٹو گایہ دانہ نی،
 ٹہگہر دہ فہرموون با بچم و ہپیش خومی دہ مو بیہینمہ خزمہت پادشا و بییتہ
 عہدیکی موتیعو ٹوکہ ریگی گوی لہ مستو خزمہتکار۔ شیر بہ م و تہ یہ گہ شاوہ و
 ٹہمری کرد ٹو کارہ ٹہ نجام بدری۔

دیمنہ ہاتہ لای گا و بہ دلئیکی قہوی بی ترسانو خہ جلان قسہ ی دہ گہ ل
 کردو گوتی: شیر منی ناردوہو و فہرموویہ تی تو بہ رمہ خزمہتی و گوتوویہ تی
 ٹہگہر زوو بگہ یہ لای، لہ و تہ خسیرو کڑتاییہ کہ تا ٹیستہ کردوویہ تی ٹہمانی
 دہ دہ م۔ لہ وہ ی کہ تا ٹیستا نہ چوویتہ خزمہتی و دوریت لی کردوہ توورہ یہ۔
 ٹہگہر رگہ لم نہ کہوی، فہرہنو بین ماتلبوون دہ گہ پیمہ وہ و ٹہوہ ی لہ نیوانماندا
 رابردوہ عہرزی دہ کہ م۔ گا گوتی: ٹو شیرہ کئیہ؟ دیمنہ گوتی: پادشای
 درندہ و جانہ و ہران۔ گا کہ نیوی "پادشای درندان" ی بیست، ترسی ری نیشٹو
 بہ دیمنہ ی گوت: ٹہگہر، ہیرو توانا بخہیتہ دل مو لہ قہرو غہزہ بی ٹو ٹہمینم
 بکہ ی دہ گہ لت دیم۔ دیمنہ پہیمانہ دہ گہ ل بہ ست، شہرتو عہدی دہ گہ ل دانا
 و ہر دوکیان بو خزمہت شیر و ہری کہ وتن۔

کاتیک گہ یشتنہ لای، شیر بہ گہرمی ٹہ حوالپرسی کردو گوتی کہ ی ہاتوویتہ
 ٹہ م لایانہ و چون بوو ہاتی؟ گا حہ کایہ تی خوی بو گتپراوہ۔ شیر فہرمووی کہ:
 لیڑہ جیگیر بہ و بمینہ وہ کہ لہ دلوقانی و پیاوہ تی بہ خشندہ بی ٹیمہ بہ ہرو
 بہ شی ہاشٹ گیردہ کہ وی۔ گا مہ تہو سہنای سولتانی کردو کہ مہری خزمہتی
 پادشای بہ مہیلو ٹارہ زوو بہ ست۔ شیر ٹہوی لہ خوی نزدیک کردہ وہ و زوری ریز
 لینا و میہرہ بانہ دہ گہ ل کردو بہ وردی حالو شیوہ ی کارو بوچوونہ کانی ٹہوی
 خستہ ژیر لیگولینہ وہ و بارستای عہ قلو بیروپای ٹہوی بہ تاقیکردنہ وہ و ٹہرموون
 لی حالی بوو۔ وہ پاش فکر لیگوردنہ وہ و مہ شوہرتو تہ دبیرو ٹیستیخارہ ی زور،

۱. نکند باز عزم صلح ملخ / نکند شیر قصد زخم شگال

کردی به مه حره می رازو باوه پینکراوی نزیکی خوی. وه هر چه ندی نه خلاقو عاده تو ناکاری نهوی زۆرتتر هه لسه نگاندو تاقی کرده وه متمانهی زۆرتتری به کیفایه تو لیها توویو زۆرقامی و کارزانی شه نزه به پهیدا ده کرد، به مجۆره رۆژ له رۆژ زیاتر پله و پایه و قه درو قوتبی ده چوووه سه رو خپرو به ره که تی خه لاتو به راتو نه نعمی پادشای به سه ردا ده پرژا، تا له ته وای فه رمانده و سپا و ته وای نزیکانی سولتان تیپه پی.

کاتیگ دیمنه دیتی که شیر ده نزیک کرده وهی گادا چهنده تیده کۆشی و روی خۆشی نیشان ده دا و ساعات به ساعات پله و پایه ی ده باته سه رو به شیوه یه کی شاهانه ناگاداری لیده کا، دهستی ئیره یی و حه سه د سورمه ی تیژی وه خۆ هاتنه وهی ده چاوی کیشا و گرفه ی ناگری توورپه یی که وته نوینو بانی ژبانی و خه و خۆراکی لی حه رام کرد.

رۆیشه لای کلیله و گوتی: نهی برای به پریم. ناگات له کزیو که نه فتی و چاره ره شی من هه یه؟ هه موو هینو توانم بۆ ئاسووده یی شیر ته رخان کردو له به شو تووشی خۆم غافل بوومو نه و گایه م هینا خزمه تی، نه وه تانی به پله و پایه و دۆستایه تی سولتان که یشتوووه و منیش فه رامۆش کرامو له پله و پایه که وتم.

کلیله گوتی: که تۆش وه ک کابرای ده رویشو خوداناست به سه ر هات. دیمنه گوتی: چۆن؟ گوتی: زاهیدیگ، پادشا خه لاتنی کردو جلو به رگینکی به قیمه تی پیدا. دزیگ نه و خه لاتهی ده بهر ده رویشدا دیتو ته ماعی تیکرد. به ئیراده تو ریز گرتنه وه رۆیشه لایو گوتی: ده مه وی ده خزمه ت جه نابندا بهو ری و شوینی ته ریه ت فیریم. به مجۆره خوی کرده مه حره م. ده خزمه ت ده رویشدا حاوا بووه و ژبانی زۆر خۆش بوو تا نه وهی ده رفه تی ده ست که وتو جلو به رگی هه مو تیکه وه پینچا و بووی ده رباز بوو. ده رویش که دیتی جلو به رگ نه ماوه، زانی که نه و بردوو یه تی. بۆ دیتنه وهی دزه که روی ده شاری کرد. له رینگادا دوو نیچیری چاو پیکه وت که شه پریان ده کردو به شاخان یه کترینان بریندار کردبوو. رۆی فیلباز هاتبوو خوینی نه وانی ده لسته وه و ده یخوارد. له نه کاو

نیچره کان وه بهر شه قونیان دا و ریوی سلار بۆوه . ده رویش شه و گه یشته شارو له جینگایه کی ده گه پرا که پیلان بکاته وه و به سهیته وه . وا هات ری که وته مالی ژنیکی به دکاره و نه و ژنه چهن دین که نیزی له بهرده ستدا بوو که سۆزانی بوون . وه یه کی که له و که نیزانه که له جوانیدا بوو کانی به هه شت ئیره بیان پئ ده بردو مانگه شه و له بناگویی نووو تریفه ی ده دزی و رویش سو جده ی بو جه مالی ده برد ، دلر فینیک ، گه لویژیک ، شارشویونیک ، ئاورپاره یه ک که نه م شیعرانه ی لایقه :

سینه ی چ بلیم سو بده می فه سللی به هاری
یا به فری هه وه ل شه و که به زستان ده بارئ
دوو مه مکی وه کوو جووته هه ناری لکی دارئ
دوو گولبه ده می ناره وه کوو ده نکی هه ناری
قه تره ی عه ره قی پیوه وه کوو دانهی گه وه ر

ره ش نه سه مریکی تازه خه ت ، ئاژاوه ی ژنانو فیتنه گه ری پیاوان ، بالابه رزی که مه رباریک ، قسه قندو به داروبار .

نافو شکه می وه ک چ بلیم نافه یی قاقوم
نافه ی له میان به ستیری قاقوم به مه سه ل قوم
وه ک نافه که بووین له غه زالی خوته نی گوم
خوی بی نه سه رو ماوه له ئاهوو نه سه ری سم
وه ک نافه به بی نافه په پراکه نده به کیشوه ر

نه و ژنه مه فتوونو شه یدای که سیک ببوو ، نه یده هیشته حه ریفانی دیکه له و نزیک ببینه وه و به ده وریدا بگه رین .

ژنه خاوه ن ماله که له وه ی که ده خلل دا هاتی که مه وه جوش هاتبوو و ده ره قه تی که نیزه که نه ده هات که په رده ی حه یای دراند بوو و گیانی خوی له سه ر به ری ده سستی دانابوو . ژنه ی خاوه ن مال به ناچار پیلانی دارپشت که کورپه جحیله ی [دوستی که نیزه له باره که] بکوژی . وه له و شه وه دا که ده رویش

له وی دابه‌زی، ته دبیری کردبوو. چاوه پروانی دهره‌ت بوو که پیلانه‌که‌ی بگپښو جحیله‌که له‌ناو به‌ری. [بۆ‌ئهم به‌سته] مه‌جلیسی بۆ رازاندنه‌وه و شه‌رابی به‌قیمه‌تو نایابی پیدان تا هر دووکیان مه‌ست بوونو که له‌لا لیتی که‌وتن. که هر دووکیان خه‌ویان لئ که‌وت. ژه‌هری ده‌ماسووره‌یه‌کی^۱ کردو سه‌ریکی ماسووره‌ی ده‌قوونی لاره‌که رۆکردو سه‌ره‌که‌ی ده‌زاری خویدا راگرت تا فووی پیدابکا. پیش‌ئوه فووی بکا، کاکي جحیل تریکی لئ به‌ربوو که ته‌واوی ژه‌هره‌که‌ی ده‌گه‌رووی ژنه‌که‌دا بللو کرده‌وه. ژنه به‌ژه‌هره‌که له‌جیتی خوی سارد بۆوه گیانی ده‌رچوو. له‌خۆرا نه‌یانگوتوه: جزاء مُقْبَلِ الْاِسْتِضْرَاطِ.^۲ ده‌رویش‌ئهم رووداوه‌ی به‌چاوی خوی ده‌بینی.

هر که کازیوه‌ی به‌یان و رووناکی سه‌هر پانتایی گیتی به‌جه‌مالی خوی روون کرده‌وه، ده‌رویش خوی له‌ره‌شایی فسادو خراپه‌ی ئه‌وه‌جه‌ماعه‌ته رزگار کردو مه‌نزلیکی دیکه‌ی گرت. که وشدروویه‌ک زیاره‌تی کردو له‌مالی خوی میوانی کرد. به‌خیزانی ئه‌سه‌پارد که ژوریان ناگا لئ بی‌و حورمه‌تی بگرنو خوی به‌میوانی رویشته لای دۆستان. ژنه‌که‌ی حه‌زی له‌پیاویک ده‌کردو ژنیکی خوینگر (حجام) ده‌لالی نیوانیان بوو. به‌و ژنه‌دا وه‌لامی بۆ دۆسته‌که‌ی نارد که ئه‌مشه‌و میژده‌که‌م له‌شوینیک میوانه‌وه‌سته، وه‌ره.

کابرا شه‌وی خوی ناماده کردبوو. که وشدروو به‌مه‌ستی هاته‌وه‌و ئه‌وی له‌به‌ر ده‌رگای مالی خویان چاوپیکه‌وت، له‌میژبوو له‌ژنه‌که‌ی به‌دگومان ببوو. تووپه‌و تۆسن هاته ژووری مالو ئه‌وه‌ندی توانی ژنه‌که‌ی کوتا و پاش لیداننکی خه‌ست، مه‌حکه‌م له‌کوڵه‌که‌ی به‌ستو لیتی نوست. که مال نارام بۆوه وه‌ستو خوست نه‌ما، ژنه‌خوینگر هاتو گوتی: ئه‌و پیاوه بۆ هینده له‌چاوه‌پروانیدا راده‌گری؟ ئه‌گه‌ر بۆی ده‌چی په‌له‌بکه‌و ئه‌گینا با خه‌به‌ری که‌م به‌واته‌وه. گوتی، ئه‌ی خوشکه‌که‌م، ئه‌من ده‌سه‌ر تو‌گه‌پیم، ئه‌گه‌ر منت خۆش ده‌وی زوو بمکه‌وه‌و تو له‌جیتی خۆم بیه‌ستمه‌وه، ده‌چم له‌دۆسته‌که‌م داوای لیپوردن ده‌که‌مو زوو

۱. ماسووره: قامیش یا چیلکه‌یه‌کی کورنی کون کرابه‌و نه‌خو ده‌زوی لئ ده‌مالین. له‌جل دروونو ماشینی خه‌یاتیدا هه‌یه.

۲. پاداشی که‌سیک قوون ماچ بکا، تبه.

ده‌گه پیمه‌وه . نه‌و چاکه‌م ده‌گه‌ل بکه، هه‌میشه مه‌منوونت ده‌بم . خوینگر رازی بوو، نه‌وی کرده‌وه‌و خۆی به‌سته‌وه‌و ژنی که‌وشدرووی به‌ری کرده‌وه‌وه . له‌و ده‌مه‌دا که‌وشدروو خه‌به‌ری بو‌وه‌و بانگی ژنه‌که‌ی کرد . ژنه خوینگر له‌ ترسان جوابی نه‌داوه، نه‌وه‌ک بناسری . چهن‌د جاری دیکه‌شی بانگ کرد، هیچی نه‌گوت . تو‌وره‌یی که‌وشدروو هه‌لچوو، چه‌قۆی چه‌رمتاشی هه‌لگرتو هاته‌ لای کۆله‌که‌و که‌پۆی ژنه‌ی به‌ری ده‌ له‌پی ده‌ستی نا و گوتی وه‌ک دیاری بو‌ دۆسته‌که‌تی بنیره .

کاتیک ژنی که‌وشدروو هاته‌وه ژوو‌ر ته‌ماشای کرد لووتی ده‌سته‌خوشکه‌که‌ی به‌پاوه، دل‌ی ته‌نگ بوو و داوای لی‌بورده‌نی کردو نه‌وی له‌ کۆله‌که‌ کرده‌وه‌و خۆی به‌سته‌وه‌و نه‌وی دیکه‌ش لووت به‌ده‌سته‌وه، به‌ره‌و مال‌ گه‌پایه‌وه . ده‌رویشیش له‌ولاره نه‌و رووداوانه‌ی ده‌بیستو ده‌دیت . ژنی که‌وشدروو سه‌عاتیک ماته‌ی هه‌لگرتو ده‌ستی دوعا و پاپانه‌وه‌ی به‌رز کرده‌وه‌و گوتی: نه‌ی خوایه‌! نه‌گه‌ر ده‌زانی می‌رده‌که‌م زولمی لی‌کردوو‌مو تو‌مه‌تی لیدام، تو‌ به‌ گه‌وره‌یی و که‌ره‌می خۆت نه‌و ببه‌خشه‌و لووتی منیش بده‌وه . که‌وشدروو گوتی: نه‌ی به‌دکاری غه‌یان نه‌مه‌ چه‌ قسه‌یه‌که‌؟ ژن جوابی داوه: نه‌ی زالمی خوانه‌ناس، هه‌سته‌و ته‌ماشای که‌ با دادگه‌ری دادارو ره‌حمه‌تی په‌روه‌ردگار ببینی و بزانی له‌ به‌رانبه‌ر زولمو تو‌وره‌یی تو‌دا چۆن بین‌گونا‌هی منی ناشکرا فه‌رموو . خودای مه‌زن لووته‌که‌می پیدامه‌وه تا له‌به‌ر چاوی خه‌لکان ریسوا و لووت‌پراو نه‌بم . پیاوه‌که‌ هه‌ستا چرای هه‌لگرساندو ژنی به‌ ساغو سلامه‌تی دیتو لووتی له‌ جیی خۆی قیتو قنچ! هه‌ر له‌ جین، ددانی به‌ گونا‌هی خۆیدا هی‌نا و داوای لی‌بورده‌نی کردو به‌سه‌ر ده‌ستو لاقیدا که‌وت که‌ حه‌لالی بکا و تو‌به‌ی کرد که‌ له‌مه‌ودوا بی‌ده‌لیلو مه‌دره‌ک کاری له‌و چه‌شنه‌ نه‌کا و به‌ تی‌چاندنی دو‌وزبانی به‌دکاری زیانلووسی مال‌ و پیرانه‌ری له‌ خودا بی‌خه‌به‌ر، ژنی له‌ خواترسو داوینپاکی خۆی ئازار نه‌دات . وه‌ به‌ پی‌چه‌وانه‌ی ره‌زامه‌ندی نه‌و ژنه‌ مه‌ستوره‌ مه‌حجوبه‌یه‌ که‌ نازانی مه‌کرو فریو چییه، ده‌ست بو‌ هی‌چ کاریک نه‌با .

وه‌ له‌ واره‌وه، ژنی خوینگر، لووتی بپراو به‌ ده‌سته‌وه‌ هاته‌وه مال‌ . خه‌یرانو

سەرگەردان، که به مه‌کرو حيله چ به میژده‌که‌ی بلی و لای دەرو جیران چ عوزوو بیانوو یەک بۆ ئەم باره ناله باره بیئیته ئاراوه و ئەگەر پرسیان چ جواب بداتەو. لەو کاتەدا کابرای خوینگر له‌خو هه‌ستا و بانگی ژنه‌که‌ی کرد که نامرانی خوینگرته‌که‌ی بۆ بیئێ. دە‌یویست بپواته مائی ده‌وله‌مه‌ندیک، ژن ماوه‌یه‌ک خۆی می‌لکاندو ته‌نیا گوێزانی بۆ برد. خوینگر له‌تاریکی شه‌ودا گوێزانی تووڕ هه‌لدا. ژن خۆی به‌عه‌ززی دادا و هاواری کرد لووتم، لووتم! خوینگر سه‌رسام ببوو، دەرو جیران داوه‌رووکانو ده‌ستیان کرد به‌لۆمه‌و جنیودان.

که‌سپێده‌ی سه‌حه‌ر به‌نووری خۆی دنیای رووناک کردو په‌رده‌ی ره‌شی تاریکی له‌سه‌ر روخساری عاله‌م وه‌لا‌دا و جه‌مائی رۆژی رووناکی خسته‌به‌ر چاوی ئەه‌لی عاله‌م، خزمو نزیکانی ژن کۆ بوونه‌وه‌و خوینگری خوینپرێژیان برده‌لای قازی. قازی لێی پرسى: به‌بێ‌گوناھی ناشکرا و خه‌تایه‌کی مه‌علووم، لووتی ئەم ئافه‌رته‌ت بۆ بپوه؟ خوینگری سه‌رلێش‌یواو، هه‌یج ده‌لیلو عوزوو به‌هانیه‌کی بۆ نه‌دۆزراوه. قازی حوکمی قه‌ساسو ته‌میکردنی بۆ ده‌رکرد.

ده‌رویش هه‌ستا و گوتی: پێویسته‌جه‌نابی قازی وردتر بپروانیته‌با به‌ته‌که‌. دز جل‌وبه‌رگی منی نه‌بردو رۆی، نیچیره‌کان نه‌یانکوستو ژنه‌به‌دکاره‌که‌ ژه‌هر نه‌یکوشتو خوینگر لووتی خیزانه‌که‌ی نه‌بپی، به‌لکوو ئیمه‌ ئەم هه‌موو به‌لایه‌مان خۆمان به‌سه‌ر خۆمان هه‌ینا. قازی ده‌ستی له‌خوینگر هه‌لگرتو رووی له‌ده‌رویش کرد تا گوتی له‌قه‌سه‌کانی بگری. ده‌رویش گوتی: ئەگەر من ئاره‌زووی شیخایه‌تی و کۆمه‌ل‌کۆمه‌ل‌موریدو ده‌ستو پێوه‌ندم له‌سه‌ردا نه‌بوایه‌و به‌درو و ده‌له‌سه‌ی دز فریوم نه‌خواردبایه، ئەو ده‌رفه‌ته‌ی ده‌ست نه‌ده‌که‌وت. وه‌ ئەگەر رۆی ته‌ماع نه‌یگرتبایه‌و ده‌ستی له‌خوینخواردن هه‌لبگرته‌یه، زه‌بری نیچیرانی به‌رنه‌ده‌که‌وتو ئەگەر ژنه‌ی به‌دکار قه‌ستی گیانی جحیله‌که‌ی نه‌کردبایه، گیانی شیرینی له‌ده‌ست نه‌ده‌دا. ئەگەر ژنی خوینگریش به‌دوای کاری ناشایسته‌و فه‌سادو حیزیدا نه‌گه‌رپا، لووتی به‌بیرین نه‌ده‌چوو.

کلیله‌گوتی: ئەم حه‌کایه‌ته‌م بۆیه‌بۆ گوتی تا بزانی ئەم مه‌ینه‌تو زه‌حمه‌ته‌تۆ خۆت بۆ خۆت ساز کردو له‌به‌ره‌می کاره‌کانی خۆت غافل بووی.

دێمنه گوتی: [وايه و ئەم کاره من کردم ئیستا ته دبیرت چیه؟ چۆن رزگار دهیم؟] کلێله گوتی: تۆ چیت له میشک دایه؟

دێمنه گوتی: دهمهوی به مهکرو حيله و رواله تسازی به دواي ئەم کاره دا بپۆم و به هر شیوهیهک بۆم بلوئ، بیروباوهری شیر بگۆیم. چون کۆتاییکردنو پشتگوئ خستنی ئهرکی گرینگ به پیاوهتی نازانم. وه ئهگه ر غهفله تیک له من سه ر بدا له لای پیاوی پیاو، بیانووم لئ قبوول ناکرئ. هر وه ما به ته مای پله و پایه ی تازه نیمو قه ده م ده و ریگایه نانیم تا به ته ماعکارو زگه پرست نه ناسریم.

سێ مه به ست هه یه که پیاوی عاقل، بۆ گه یشتن به ئه وان، به مافی خۆی ده زانی هه موو چه شنه فیئلبازی حيله و که له کو پیلانیک به وردی ده کار بیتی: کارکردن بۆ گه یشتنه وه به سوودو قازانچو پله و پایه ی پێشوو تا ده گاته وه هه مان ده ره جه و پله، وه له زه ره رو زیانی تا قیکراوه و ئه زمونکر او خۆی بپاریزیو پاراستنو ئاگاداری له سوودو قازانچه کانی ئیستایو رزگارکردنی نه فسو زات له په تا و ئافه تی زۆر؛ وه ده فکری داها توودا بوون بۆ گه یشتن به خێرو سه لاه و ده فعی زیانو زه ره رو شه پر.

وه من [دێمنه] چون هومییدی گه یشتنه وه به بارو دۆخ و قه درو قوتبی جارام هه یه و دهمهوی به ختو ئیقبا لم دره و شان هه ی جارانی وه ده ست بخاته وه، ریگه چاره م ئه وه یه به پیلانو فیئلبازی به دواي گادا بپۆم تا ئه و کاته ی مالاوایی له دنیا بکا و مالی خۆی له ژێر خاکدا ئاوه دان کاته وه و له سه ر پشتی زه مین نه مینئ. مه سه له حه تی کاری شیر له وه دایه. چونکه زیده له ئه ندازه ئه و گایه ی گه وه کردووه و هه موو وا تیده گن شیر له را و ته دبیردا سستو له رزۆکه.

کلێله گوتی: ئه وه ی که شیر زۆر پیاوه تی و دلۆقانی ده گه ل گه کردووه و پله و پایه ی بر دۆته بان، به عه بیی نازانم.

دێمنه گوتی: له بال به سه رکێشانو له خۆ نزیک کردنه وه ی ئه ودا زیده روئی کردو به رانه بر به باقی هاو فکرانو دل سوژان کۆتایی فه رموو، تا ئه و جیگه ی که دل ئیش بوونو سوودو قازانچی خزه تکاری ئه وان بۆ ئه و و قازانچی نزیکي له ئه و

بۆ ئهوان، پچرا و هه لبر! وه ده لئین په تا و به لای شیواوی ولات شه ش بابه تن: بنبه شی، ئاژاوه، هه واوه وهس، دژوازی زه مانه، نیوچاوان گرژیو نه زانی.

مه به ست له بنبه شی ئه وه یه خه یرخوازانو مه یرخاسان له خۆت بنبه ش بکه یو ئه وانسه ی تیده گه نو خاوه ن بیرو ئه زموونن به ناهومیدی له خۆت دوور که یته وه. ئاژاوه ئه وه یه شه پو پیکدادانی له خۆپا و چاوه پوان نه کراو، یا کارو رووداو یک که فکری بۆ نه کراوه ته وه، روو بده نو شمشیره دژو دوژمنه کان له کالان ده رکیشریین. هه وا و هه وه سیش ئه وه یه له پیوه ندی ده گه ل ژنانو راو و شکارو به زمو شه رابو کاری له م بابه ته زۆر خه ریک بی. دژوازی زه مانه ش ئه وه یه، زۆرگار ده گه ل خه لکو مه مله که ت نه بان بنب، نه خۆشی وه با و قاتوقپیو سووتمانو به لای له م چه شنه روو بدن. نیوچاوان گرژی: به وه ده لئین له توو په بییدا زیده رووی بکری، سزای توندوتیژو رقه به رایه تی بیته ئا راوه. نه زانی ش یانی؛ دلۆفانیو دۆستایه تیکردن له جیگایه ک که دژایه تیو دوژمنایه تی پئویسته، یا به پێچه وانه دژایه تیو دوژمنایه تی له جیگایه ک که دۆستیو برایه تی پئویسته.

کلیه گوتی: تیگه ی شتم. به لام چۆن ده توانی ئه و گایه تووشی هیلاکه ت بکه ی که ئه و له باری هیزو قه وه ته وه له تو له پێشتره و دۆستو هاو ده ردو یاریکاری شی زۆر تره؟

دیمنه گوتی: نابیی گوی بده یه ئه وانه، چونکه بنه مای کاران له سه ره به هیزی که سو ده سه لاتی لایه نگران رانه وه ستاوه و له م باره وه گوتوویانه:

الرأى قَبْلَ شَجَاعَةِ الشُّجْعَانِ
هُوَ أَوَّلُ وَ هِيَ الْمَحَلُّ الثَّانِي

ئه وه ی به را و ته دبیرو فیلبازی ده کری، به قه وه تو زۆر ده ست نادا. رهنگه نه تبیستی بنب که قه له به له که یه ک به فیل و حیه ماریکی کوشته؟ گوتی چۆن؟ گوتی: ده گێرپه وه که قه له به له که یه ک له چیا له سه ره داریک هیلانه ی دروست کردبوو. له و ده وره و به ره کونه ماریکی لیبوو، هه موو سالتی که قه ل جووجه له ی هه ل دینا، مار ده چوو ده یخواردن. ئه و زولمه له ئه ندازه تیپه پی، قه لی عاجزو داماو رویشته

۱. را و ته دبیر ده که ویته پیش ئازایه تی ئازایان، ئه م له جیگه ی یه که مر ئه و له پێگه ی دوومه مدایه.

لای چه قه لیکى دۆستی خۆیو شکایه تی کردو گوتی: ده مه وی خۆم له ده ست
 ئەم زالمه خوینخۆره رزگار بکه م. چه قه ل پرسی: چۆن ئەم کاره ده که ی؟ قه ل
 جوابی داوه، راده وه ستم تا مار خه و بیباته وه، ئەوده م ده چمه جه سته یو به
 دندووک چاوی ده کۆلمو کویری ده که م تا به مجۆره نووری چاوه کانی مزو میوه ی
 جه رگو مه ناوم [یانى بیچووه خرپنه جوانه کانم] له ئەماندا بن.

چه قه ل گوتی: ئەمه ته دبیریکى عاقلانه نییه. پیاوی زانا به شیوه یه ک قه سته ی
 له ناوبردنى دوژمن ده کا که مه ترسی تیدا نه بن. ئەمان ئەمان، وه ک ماسیگره
 نه که ی که ویستی سه ری قرزآل به فه ته پات بدات، به لام خۆی سه ری تیدا چوو.
 قه ل گوتی: چۆن؟ گوتی: ده گێرپنه وه ماسیگره یه ک له سه ر لیواری پاشاوێک
 هیلانه ی مه بوو. ئەم ماسیگره یه هه موو رۆژیک ئەوه نده ی پتویستی پت بووایه
 ماسی ده گرتو رۆژگاری خۆی به تیروته سه لی و ئاسووده یی راده بوارد. ورده ورده
 بن هیزی پیری، توانا و پرستی لى پیری نه یوانی چیدی راو بکا. به خۆی گوت:
 مه خابن ته مه ن رکیفی لیدا و ده ریا ز بوو! بیتجگه له هیندیک ته جره به و ئەزمون
 چى بۆ به جئ نه هیشتم. که ره نگه ئەم ئەزموونانه بتوانن به کاری زه مانى
 کلۆلى و هلۆلیم بین. ئەمپۆ که هیزم ده به ردا نه ساوه، ده بن به فیلۆ ته له که
 بژیویو قووتی ژیانم دا بین بکه م.

پاش نه وه، وه ک داماوێکی لیتقه و ماو له قه راغ ئاو هه لکورما. قرزآل چاوی
 پیکه وت. لیلی هاته پیشو گوتی: زۆر داماوت ده بینم؟ گوتی: چۆن داماو نه بم،
 که بژیویو به ریچوونى من ئەوه بوو، رۆژانه یه ک دوو ماسیم ده گرتو به مجۆره
 من ژیانم دا بین ده بوو، ماسیش که می نه ده کرد؟ به لام ئەمپۆ دوو راوکه ر بیره دا
 تیده په رینو یه کیان به وی دیکه ی ده گوت: له م پاشاوه دا ماسی زۆر هه یه. ده بن
 فکرێکیان بۆ بکه ینه وه. یه کێک له وان گوتی: "له فلان شوپین ماسی زۆرتره، که
 ئەوانمان راو کرد ده که پێینه وه ئیره." وه ئەگه ر ئەوه رووبدا، ده بن ده ست له
 گیانم بشۆمو خۆم بۆ برسیه تی و مردن ناماده بکه م.

قرزآل رویشته و خه به ری دا به ماسییه کان. ئەوانیش هاتنه لای ماسیگره و

گوتیان: اَلْمُسْتَشَارُ مُؤْتَمَنٌ وَ نَيْمَهُشْ مَهْ شُوهرهت به تۆ ده که یین. وه عاقلو زانا له مه شوه رتدا، نه گهرچی دوژمنیش له شتی کدا پرسو مه شوه رتی پی بکا، شه رتی نه سیحت فه راموش ناکا، به تایبه تی له کاری کدا که قازانجه که ی بۆ نه و بگه پیتته وه. مانه وه و ژبانی به پزیشتان ده گریوی مانو گه رادانانو زیاده بوونی نئیمه دایه. نئستا له کاری نئیمه دا چ به باش ده زانی؟

ماسیگره گوتی: ده به رانبر راوکه راندا چ ده کری؟ ده ره قه تیان نایه نو من ناتوانم له م واردها هیچ بلیم. به لام له م نزیکانه پاشاویکی دیکه م پی شک دی که ناوه که ی له سافی و زولاییدا نابرووی فرمی سکی عاشقی دلسووتا و ده با و له گزینگی به ربه یان دلرفینتره، ده نکه خیزه کانی تۆقی بنی بزیمیره و گه رای ماسی تیدا ده بیندری. نه گه ر بتوانن بۆ نه وی کوچ بکن، ده که ونه ئاسایشو ئاسووده یی و ناو نازو نیعمه ت. گوتیان: فکریکی باشه، به لام نه م گویتنه وه یه بن هاوکاری و پشتیوانی تۆ ده ست نادا. گوتی: دریقی ناکه م به لام نه و کاره زۆر ده کیشن و سه عات به سه عات له وانیه راوکه ره کان بیزو فرسه ت له ده ست بچن. زۆر لالانه وه و پارانه وه تا نه وه ی قه رار داندرا که هر رۆژیک چهند ماسی راگویتن. به مجۆره رۆژانه چهند ماسییه کی ده برد له سه ر که ندالیک ده نیشته و ده یخواردن. نه وانی دیکه ش له سه ر نه وه ی زوو تۆبه یان بگاتن شه پیان ده کردو کتبه رکئیان دانابۆوه و ماسیگره ی فیلتزانیس به چاوی عبیره ت له خه تا و غه فله تی نه وانی ده پوانی و به زیانی په ندو مه وعیزه ده یگوت: هر که س به درۆ و ده له سه ی دوژمن هه لفریوی و باوه ر به سه لیه ی درۆزنو به دره وشت بکا، سزاکه ی نه وه یه .

هر وا که چهند رۆژیک تپه پهبوو، قرژالیش ویستی کوچ بکا. ماسیگره نه وی له سه ر پشتی خۆی سوار کردو به ره و ئاسمان هه لکشنا و به ره و نه و شوینه که کوشتارگه ی ماسیان بوو، لوور بوو. قرژال که له دووره وه چاوی به م گشته نئیسکو بپووسکی ماسییه که وت، تیگه یشت چ باسه. فکری کرده وه که پیاوی ئازا و زانا کاتیک پی زانی که دوژمن قه سستی گیانی کردوه، نه گه ر ده ست نه کاته وه و به گژ دوژمندا نه چن، ده کوشتنی خۆیدا به شداری کردوه. وه

کاتیک دهستی کرده‌وهو به گژ دوزمندا چۆوه، نه‌گەر سه‌رکه‌وی نئوبانگی ده‌روا و نه‌گەر پیچه‌وانه‌ی نه‌وه روو بدات، گه‌وره‌یی و نازایه‌تی و پیاوه‌تییه‌که‌ی جیگه‌ی سه‌ریه‌ری نه‌وهو به‌خته‌وه‌ری شه‌هیدبوونو جیهادی بۆ ده‌میتیتته‌وه. پاش نه‌م بۆچوونه‌ خۆی هاویشته‌ سه‌ر ملی ماسیگره‌و به‌هه‌موو هیزه‌وه‌ گه‌رووی کوشی. تا له‌و‌ه‌وایه‌وه‌ سه‌ره‌وبن‌هاته‌ خوارو له‌جئ زیاره‌تی مه‌لکه‌مووتی کرد.

قرژال سه‌ری خۆی هه‌لگرتو پی‌ی ده‌ریگه‌نا و گه‌یشته‌وه‌ لای باقی ماسییه‌کانو سه‌ره‌خۆشی یارانی له‌ده‌ست چوو‌یانو پیروزیایی رزگاری ژیا‌نی نه‌وانه‌ی مابوون، لی‌کردنو نه‌وه‌ی دیتبووی بۆی گێرانه‌وه. هه‌موویان ژۆر شاد بوونو مردنی ماسیگره‌یان به‌عومری دووباره‌زانی.

که‌کوژا دوزمندی نگرسی خوینتال

سه‌عاتیک ژینی خۆم ناده‌م به‌سه‌د سال^۱

وه‌من‌نه‌م‌ه‌قله‌م‌بۆ‌نه‌وه‌بۆ‌تو‌گێر‌اوه‌که‌ژۆر‌که‌س‌به‌پیلان‌و‌حیل‌و‌فیل‌خۆیان‌تووشی‌هیلاکه‌ت‌کردوه‌،‌به‌لام‌من‌رینۆینییه‌کت‌ده‌که‌م‌نه‌گەر‌بتوانی‌ده‌کاری‌بینی‌ده‌بیتته‌مایه‌ی‌مانی‌تۆ‌و‌نه‌مانی‌مار.

قه‌ل‌گوتی: له‌فرمانی‌دۆستان‌لادانو‌ته‌دبیری‌زانایان‌وه‌پشت‌گوئ‌خستن،‌خیلافی‌عه‌قله‌.‌چه‌قه‌ل‌گوتی:‌وا‌باشه‌.‌به‌ته‌شقی‌ئاسماندا‌بفری‌و‌بنوارپییه‌سه‌حرا‌و‌بیابانو‌سه‌ریانی‌مالان‌تا‌چاوت‌به‌گه‌ردنبه‌ند‌یا‌شتیکی‌جوان‌ده‌که‌وی‌که‌فراندنی‌ئاسان‌بئ.‌بۆی‌وه‌ره‌خوارو‌هه‌لیبگره‌و‌به‌ئارامی‌بپۆ،‌وابی‌که‌له‌به‌ر‌چاوی‌خه‌لک‌ون‌نه‌بی.‌که‌گه‌یشتیته‌نزیك‌مار،‌گه‌ردنبه‌ندی‌پێداده‌تا‌ئه‌و‌که‌سانه‌ی‌به‌دوای‌گه‌ردنبه‌نده‌که‌دا‌هاتوون،‌ده‌پێشدا‌تۆ‌رزگار‌بکه‌نو‌دوایه‌ش‌گه‌ردنبه‌ند‌ه‌لگرنه‌وه‌.‌قه‌ل‌رووی‌ده‌ئاوه‌دانی‌کرد،‌ژنیکی‌چاو‌پیکه‌وت‌گه‌ردنبه‌ندی‌له‌سووچی‌سه‌ریانی‌داناوه‌و‌خۆی‌خه‌ریکی‌خۆ‌شوشتنه‌.‌به‌و‌جۆره‌ی‌که‌چه‌قه‌ل‌گوتبووی‌گه‌ردنبه‌ندی‌فراندو‌به‌سه‌ر‌ماردا‌به‌ری‌داوه‌.‌ئه‌و‌خه‌لکه‌ی‌به‌دوای‌قه‌له‌به‌له‌که‌دا‌هاتبوون‌هه‌ر‌له‌جئ‌سه‌ری‌ماریان‌پان‌کرده‌وه‌و‌قه‌ل‌رزگاری‌هات.

۱. مرا شرتی از پس بد سگال / بود خوش‌تر از عمر هفتاد سال.

دیمنه گوتی: ئەم حه کایه ته م بۆیه نه قه ل کرد تا بزانی ئەوهی به فیله و حیهله ده توانی بیکه ی به هیژو قه وه ت بۆت جیبه جی ناکری.

کلیله گوتی: ئەو گایه که هه م پر زۆره و هه م عه قله و زانایی تیدا کۆبۆته وه، به فکرو به فیله چۆنی پێ ده ویری؟

دیمنه گوتی: راسته، ئەوهایه که ده لێی، به لام متمانه ی به من هه یه و لیم خاترجه مه. به غه فله تو فریودان ده یفه وتینم، چون ئەگه ر له شوینیکدا که دوژمن لێی ئەمینه که مینو بۆسه ی بۆ دابنێی، باشته ره. هه ر وه ک که رویشک که به فیله و به غافلاندن شیر ی به هیلاکدا. گوتی چون؟

گوتی: ده گێر نه وه له میترگیکدا که شنه بایه که ی به هه شتی، بۆنخۆشی کردبوو و وینه که ی رووی فه له کی نوورانی کردبوو، له هه ر لقیک هه زار ستیره ئاو یزانو له هه ر ئەستیره ش هه زار فه له ک ماتو حه یران مابوون، گیانله به رو دپنده و خزنده و په رنده ی زۆر پیکه وه به تیروپری ده ژیان. به لام له جیرانه تی شیردا ئەو هه موو به خته وه ریبه تالو ناخۆشو زه هری مار بوو. رۆژیک لیک خپ بوونه وه و چوونه لای شیرو گوتیان: تۆ هه موو رۆژیک، به زه حمه تو مه ینه تی زۆر، ده توانی په کیک له ئیمه راو بکه ی ئیمه هه موو ده م له به لاداینو تۆش ماندوو مردوو به دوای نیچره وه ی. ئیستا ئیمه فکریکمان کردۆته وه که تۆ ده حه سیننه وه و ئیمه ش ئاسوو ده له خۆمان ئەمین ده بین. ئەگه ر ده سته دریزی خۆت بۆ سه ر ئیمه بوه ستینی، هه ر رۆژه، خۆمان نیچیریکت بۆ ده نیترین. شیر به وه رازی بوو، ماوه یه ک به مجۆره به سه ردا تیپه ری. رۆژیک قورعه به نیوی که رویشک ده رچوو. به دۆستانی گوت: ئەگه ر ده ناردنی مندا دره نگیک بکه ن، من ئیوه له جه وری ئەو زۆرداره خوینخۆره رزگار ده که م. گوتیان: ده ی زۆر باشه، ئیرادیکمان نییه. که رویشک سه عاتیکی خۆی وه پاش خست، تا کاتی فراوینی شیر به سه رچوو. پاشان ورده و رده و بی په له کردن به ره ولانی شیر وه ری که وت. شیر ی به دامای و چاوپیکه وت.

ناگری برسیه تی ده گیانی به ربوو. بلێسه ی توو په یی له حه ره کاتو سه که ناتیدا خۆی ده نواند. ئاوی زاری وشک بیوو، له حه ژمه تی توو په یی و

په یمانشکینی خاکی به رپیی به چنگوپکان هه لده کۆلی .

که رویشکی چاو پیکه وتو بانگی کرد: له کویوه هاتویو باسو خه بهری جانه وهران چیبیه؟ گوتی: "ده گه ل من که رویشکیکیان بۆ ناردبووی، له رینگادا شیریک له منی نه ستاند. من پیم گوت: نه مه فراوینی پادشایه". گوتی پی نه دامو زۆر نازاری دامو گوتی: "نه م نیچیرگا و نیچیره بۆ من باشتره چونکه هیزو قهوه تی من زۆره". منیش به هه رهمه هاتم تا پادشا ناگادار بکه م. شیر هه ستا و گوتی: "نه و شیرهم پی نیشان بده".

که رویشک که وته پیشو نه وی برده سه ر چالوویکی گه وره که زولالی و سافی ناوه که ی وهک ناوینه، به وردی جوانو ناحه زی روخساری ده نواندو هه موو تاییه تمه ندییه کی نیشان ده دا. گوتی: "له م چالوه دایه و من لئی ده ترسم. نه گه ر پادشا ده نامیزم بگرئ نیشانی ده دم". شیر ده نامیزی گرتو روانییه ناو چالوه که. عه کسسی خۆی که رویشکی ده ناوه که دا دیت. که رویشکی دانا و خۆی ده چالو هاویششت. بن ناو بوو، دوو سن قولتی دا و نه فسی خوینخۆرو گیانی گلۆی به مه لکه مووت نه سپارد.

که رویشک به سلآمته تی گه راوه و گیانه وهران حالو چۆنیه تی کاری شیریان لئ پرسسی، گوتی: نو قمم کردو وهک گه نجی قاپوون خاک قووتی دا. هه موویان سواری سواره بهر (مرکب) ی سواری بوونو له و میترغوزاره دا ده ستیان کرد به رمبازینو ته قلّه ی شادی و دوعایان بۆ که رویشک کرد.

کللیه گوتی: نه گه ر بتوانی، بی نه وه ی شیر تووشی زه حمه تیک بی، گا به هیلاکه ت بهری قهیدی نییه و قبووله و نه گه ر، شیر ده زه حمه ت که وی و به بی زیانو زه ره ریک، کوشتنی گا ده ست نه دا؛ نه که ی نه وکاره ی بکه ی، چون هه چ عاقلیک بۆ ئاسایشی خۆی، گه وره و سه روهری خۆی تووشی زه حمه ت ناکا.

قسه یان لیزه دوایی پیهاتو دیمنه بۆ ماوه یه ک نه رویشته لای شیرو خۆی لئ ده شارده وه. تا رۆژیکیان هه لیکی بۆ ره خسا و له خه لوه تیکدا رویشته لای. به لام وهک داماوویکی خه مگین. شیر گوتی: چه ند رۆژیکه دیار نی، خیره؟ گوتی: خیر ده بی، خوا یار بی. شیر ده ره له بوو، پرسسی: شتیک رووی داوه؟

گوتی: به لئن. شیر گوتی: بوم بگپروهه بزائم چ قهوماوه؟ دیمنه گوتی: نه گهر تهنیا بووی عهرزت ده که م. گوتی: هر ئیستا کاتیکی گونجاوه، زووتر پیم بلن چون کاری گرینگ نابن دره نگی تیدا بکه یو پیایوی عاقلو زانا کاری نه مرؤی ناخاته رؤی دواپی.

دیمنه گوتی: هر قسه یه که دلی بیسه پئی ناخوش بن، گوتنی هر وا ناسان نییه. مه گهر نه وهی که متمانیه کی ته واوت به عاقلو تیگه یشتنی بیسه هه بن، به تاییه ت قازانجه که شی بگه ریتته وه بؤ نه. چون بؤ نه وهی قسه که ده گپرتته وه بیجگه له به جیهینانی ئهرکی رینویننیو نه سیحت فایده یه کی ناتوانن بین. وه نه گهر له دواها ته (تبعات) کانی به سلامه تی ده ریاز بن، کاریکی شایان و فه تحیکی نومایانی کردوه. وه ئیزنی ئه م ئهرکه به وه ده توانم وه ده ست بینم که پادشا له روانگی بیروپا و زاناییه وه له نیو پادشایاندا جیاوازو هه لوارده یه و بن شک ده بیستنی ئه و بابه ته دا تیگه یشتنو هه لسه نگاندنن شاهانه ی له به رچاوه. هر وه ها شاراوه نابن که قسه ی من لایه نی ئه مانه تو دلوفانی و باری دلسؤزی تیدایه و له غهره زو رغو سوودخوازی به دووره. چون گوتوویانه الرائد لا یكذبُ أهله^۱. وه مانو نه مانی جانه وه ران به دهوامی عومری سولتانه وه گری دراوه. وه پیایوی زانا و تیگه یشتوو نه گهر کسوی بابی خوی (حه لآزاده) بن ده بن حه قخوازو راستگو بن و چون هر که س رینویننیو نه سیحت له پادشا درین بکا و نه خووشی له ته بیب بشاریتته وه یا فه قیریو نه داری خوی به دوستانی راستینی خوی نه لئن، خه یانه تی به خوی کردوه.

شیر گوتی: بارستای دلسؤزیو ئامانه تی زوری تۆمان لن عه یانه و ناسه واره که ی له حالو قیافه ی تۆدا ده بینم. نه وهی تازه رووی داوه بؤ منی ناشکرا بکه. که به دلسؤزیو هاوده ردی له لایه ن تۆوه لای ئیمه له قه له م ده درئ. وه به دگومانی و نیگه رانی له م باره وه لای من مه جالی پئن نادرئ.

دیمنه گوتی: شه نزه به ده گه ل فه رمانده کانی له شکر به نهینن، چه ندین جار کو بۆته وه و هر یه که ی به جوریک لاواندۆته وه و گوتوویه تی: "شیرم تاقی کردۆته وه و

بارستای زۆرو توانای ئەوم هەلسەنگاندووو و بیروپا و مەکوو سیاسەتی ئەوم بۆ روون بۆتەو. وە لە هەر کام لەواندا گەندەلی و سستی تەواوی هەیه. وە بەداخووە پادشا لە ریزگرتن و گەورەکردنی ئەو نەمەکنەناسە زالمەدا زێدەرۆیی فەرموو. وە لە قەدرگرتن و دەسەلاتپێداندا کە تاییبەتەندی سولتانه، ئەوی کردە هاوتای نەفسی خۆی دەستی ئەو مەلعوونەیی دە بگرەویەردە، وا بکەو وا مەکەو ئەمرونەهیدا ئاوالە کردو دەسەلاتی رەهای پێدا. تا وای لێهات دێوەزمەیی ئازاوە لە دلی ئەودا هیلکەیی کردو هەوای یاغیبوون و سەرکێشی وەک رەشەبا کەوتە سەری. وە گوتوویانە کە "هەر کات پادشا یەکیک لە خزمەتکارانی خۆی لەباری قەدر و قوتبو پلەوپایە، لە ئاستی خۆیدا دیت، دەبن زوو لە ناوی بەرێو لە کۆل خۆی بکاتەو، ئەگینا خۆی تێدا دەچن". هەلبەت، دیارە ئەوێ پادشا دەیزانی ئیمەمانان فەرمان بۆی ناچن. بەلام من لام وایە بەپە لە تەبیریکی بۆ ئەم بابەتە بکری، پیش ئەوێ هەل لە دەست بچن و کار بکیشیتە جینگایەک کە نەکرێ هیچ هەنگاوێک هەلبگری، وە گوتوویانە کە مۆفەکان دوو دەستن. وشیارو عاجزو خوێری. وشیارەکانیش دوو جۆرن: یەکەم ئەوێ کە پیش ئەوێ گرفتاری روو بدات، ئاگادار بووینتەو و گرفتەکی ناسیبین و ئەوێ دیتران لە کوتایی رووداوەکاندا لێی حالی دەبن، ئەو بە بیرێ تیزی خۆی لە سەرەتادا لێی حالی بووین و پلان و رینگەیی چارەسەری هەر لە سەرەتادا دارشتبن. کاتیکی گرفتاری رووی دا و روالەتی ئازاوە خۆی نواندو کار لە کار تراز، عاقل و جاهیل و دووربین هەموو یەکسانن. ئەگەر خاوەن بیروپا بەم جۆرە ئاگای لە ئەحوالی خۆی بێ لە هەر بارو دۆخیکدا دەتوانن ملی کار بگری و بەسەر هەموو شتیکیدا زāl بێ و پیش ئەوێ دە زەلکاودا گرفتار بێ دەتوانن خۆی بگەینتە دەراو.

غافل مەبە لە نوژمنی بەدکار و فیتلەزان

بۆ دز چرایە کە ترەخەمی و خەونی پاسەوان

و ئەوجار، بابەتی دوو هەم ئەوێ کە بە لاهات، نابێ و رە بەریدەو بە ترسو خۆف رینگە بدەو سەرگەردان و پەشوکا و بیرو و بەویدا بکەو.

دۆزینه وهی ریگه چاره و ده ورگیزانی دروست له دهست بدهی. وه له مه پ نه م دابه شکردنه ی باسم کرد، زۆر به جییه حه کایه تی سه ماسیه کان بگپرمه وه . شیز پرسی: بلن بزانه م نه م حه کایه ته ده لن چی؟

دیمنه گوتی: ده گپرنه وه له پاناوکیکدا [له دووره دهستیکی دوور له دهستویردی ریبواران] سه ماسی ده ژیان. دوویان وریا و به تیفکرین بوونو یه کیان عاجزو داماو. وا هات رۆژیک له رۆژان دوو راوکه ر به و شوینه دا تیده پهرین. قه راریان دا، توپ بینزو هر سیکیان بگرن. ماسیه کان گوئیان له قسه ی راوکه ره کان بوو. نه وه ی که زۆر دوور نه ندیشو دوورین بوو وه زۆری دهستویردی زهمانه ی جه فاکار دیتبوو، باشی ده زانی نه م گه ردوونه چهنده پیلانگیرو غه داره، پیاوانه و به ههنگای قورسه وه، دهستبه کار بوو، سووکیکی به و لادا، به و شوینه دا که ئاو ده هاته نیو پاناوکه وه ده رکه وت، له و کاته دا راوکه ره کان هاتنو هر دوو لای پاناوکیان به ست.

ماسی دووهه میش تیبینی خۆی هه بوو. نه له زیوه ری عه قل بیه شو نه له زه خیره ی نه زموون بیه به ره . به خۆی گوت: غه فله تم کردو ئاکامی کاری غافلان وه هایه و نیستا کاتی فیلبازی و حیه له ته . هر چهنده ته دبیر، له کاتی به لادا که که وتیه گیر، نه وه ندی پتویسته ، سوودی نییه و ناتوانن له ههنگای ناهه تو به لادا شیرینی عه قل و ته جره به بچیزی. وه به و حاله ش عاقل له قازانجی زانین هه رگیز ناھومید نابن و ده به ره نگاری پیلان و مه کسری دوژمندا، خومیلکاندن و ساوه ساو به باش نازانن. کاتی وره به رزیو رۆژ، رۆژی مه ردا نه . نه و جار خۆی مراندو له سه ر پشت که وته سه ر ئاو. راوکه ر هه لیگرته وه و که بۆی روون بۆوه مردووه تووپی هه لدا. به زه حمه ت خۆی گه یانده جوگه و به سلامه ت ده رباز بوو. وه نه وی دیکه غه فله تو بیه خه به ری به سه ریدا زال بوو، دامای ده کاروباریدا ئاشکرا خۆی ده نواند، واق و پماو، سه رگه ردان و سه ر لیشیواو خۆی بیتره و به ویدا ده کیشا، گرفتار بوو.

وه نه م عه قل م به و مه به سه ته گپراوه تا به پادشا سه له مینم که له کاری شه نزه به دا په له و دهستویرد لازمه . وه پادشای سه رکه وتوو که سیکه، که پیش

له دهست چوونی هه لو دهرفهت، ته دبیری پتویست ره چاو بگا و به زهبری شمشیری تیژی تۆزو خۆلی دوژمن بگه یه نیتته عاسمانو گرو بلیسه ی ئیراده ی دنیا سووتینی ئاور ده مالو حالی دوژمن بهردا.

شیر گوتی: زانیم، به لام باوه پ ناکه م شه نزه به فکری خه یانه تی ده سهردا بئ. وه ده به رانه بر ئه و چاکه و دلۆفانیانه ی ئیمه دا، کوفرانی نیعمه تو خه یانه ت به ئیمه بگا. چون تا ئه م ساته وه خته بیجگه له خۆشه ویستی و چاکه کردن کاریکم ده گه ل نه کردوه.

دیمه گوتی: فه رمایشت دروسته؛ لوتفو که ره می زۆر ئه م هه وایه ی خستۆته میشکی. وه پیاوی ناعه سلو بئ بنه چهک تا ئه و کاته ی ده گاته پله و پایه ی دلخوازی خۆی، سه ر به پتو خزمه تگوزاره، پاشان مه یلی گه یشتن به پله ی به رزی تیدا سه ر هه لده دا که رتی ناکه وئ پتی بگا. نامرزی ئاره زووی چه په لو سه رمایه ی رۆو کینه وه گه ر ده خا. خزمه تکاری و نه سیحه تو رینوینیه کان له سه ر بناغه ی ترسو هیوا داده نئ، کاتیک ئه رخه یان بوو، ئاوی خیرو به ره که ت قورپاو ده کا و دهسته چيله بو ناگری شه پوشۆر کۆ ده کاته وه. زانایان گوتوویانه که: "پادشا نابئ، خزمه تکار له دلۆفانی و به زه یی خۆی بئ به ش بگا، که به جاریک ناهومید ببزو یا ئه وه نده یان پئ رابگا که زوو ده وله مه ند بزو هه وه سی فزولوی و ده سه لاتیان بکه ویتته میشکو یاغی بن. به مجۆره له نیو ترسو هیوادا ده میننه وه. وه بییری سه رکیشی ناکه ویتته سه ریان. ده بئ پادشا ئه وه بزانی که ئه وه ی سروشتی خواری ناراسته، هه رگیز چاوه پروانی راست بوونی لئ ناکرئو ئه وه ی زاتی خراپو ناجسنه له ریگه ی راهینانو زۆره وه، ناچیتته سه ر ریگه ی راست. هه ر وهک کلکی دوویشک، هه ر چه ندی بیبه ستزو ته لاش بکه ن راست بیته وه، هه ر که کردیانه وه ده چیتته وه سه ر قه راری جازانو به هیچ شیوه یه ک چاری ناکرئ. وه هه ر که س، نه سیحه تی زانایان، هه ر چه ند تالو بئ په روایانه ش بئ، گوئ نه داتئ وهک نه خۆشیک که گوئ ناداته رینوینی ته بیبو به که یفی خۆی بخوا و بخواته وه سات به سات نه ساغتره نه خۆشیه که ی کۆنتر ده بئ. پادشایان ئه و مافه یان له سه ر خزمه تکاران هه یه که ئه وان ده بئ هه ر کات لازم

بوو رینۆینی و نەسیحەتی پێویست بە عەززی سولتان بگەیهنن. دڵسۆزترین ژێردەست ئەو کەسە یە کە دە گە یاندنی رینۆینی و نەسیحەتدا زێدەرۆیی بکا و خۆی بە کاری دیکە وە خەریک نەکا. باشترین کار ئەو یە کە سەرەنجامیکی باش و دڵپەسندی لێ بکە و تێ وە . دڵخوازترین مەتەج و پەسندانیش ئەو یە کە لە زارو زبانی هەلکە و تەکانە وە بێتە دەر. وە باشترین دۆست ئەو کەسە یە کە لە دژایەتی دەست هەلبگرێت و لە هەموو کارێکدا هاوکاری بکا، جوانترین سفەتیش، تەقوا و پاکداوێنییە. دەوڵە مەندترین کەسیش ئەو یە کە بە مائی دنیا بادبەهوا نەبێت و دڵتەنگی زەحمەت و مەینەت بە سەریدا زال نەبێت. چون ئەم دوو حالەتە سیفەتی ژنانە. وە هەر کەسێک، جیگاویانی لە ناگرو سەرینی لە مار ساز کرابێت، خەوی خۆش نابێت. وە فایدهی عەقڵی دروست و پتەو ئەو یە کە هەر کات لە دۆستان دوژمنایەتیت هەست پێکردو لە خزمەتکاراندا هەوای گەورەیی و سەرورەت چاو پێکەوت، لە جێدا، ناگاداری دەوربەرت بکەیت و لەوان دوور بێتە وەو پیش ئەو یە دوژمن فرسەتی خواردنی فراوینی بێت، شامیکی قورسی بۆ نامادە بکەیت. چونکە دوژمن بە مۆلەت بەهێزو بە زەمان ژماریان ژۆرتەر دەبێت.

بوونە مار ئەو میرووانە ی دوژمنت

بیانکووژە ئەو میرووانە ی بوونە مار^۱

وە بێ دەسەلاتترین پادشا ئەو یە کە لە دەرەنجامی کاروباران غافل بێت و ئەرکە گرینگەکان بە هیچ بگرێت و هەر کات رووداوی گەورەو کاری دژوار بێتە پیش هەلۆیستی وریایی و ئیحتیات وەلابێت وە کاتی ک دوژمن دەرەفتی هێنا و کار لە کار تراز،ا، نزیکانی خۆی تۆمەتبار بکا و خەتایان بخاتە سەر مل. بۆ بەرپێوە بردنی کاری دنیا داری فەرزه کە پیش ئەو یە دوژمن خۆی تۆکمە بکا و سەرکەوتن مسۆگەر بکا، قەرەبووی زیانو زەرەر و کە لە بەرەکان بکرێتە وە. وە تەدبیری جێبەجێکردنی ئەرکەکان لە سەر بنەمای دەسەلات دە بەرچاو بگرێت و سەرەنج نەدرێتە فێل و تەلە کە و درۆ و دە لەسە ی دوژمن و کارەکان بە عەقڵی پیرو بەختی لاو، ئەنجام بدرێت، چونکە سامانی بێ بازگانی و زانستی

۱. مخالفان تو موران بدنند مار شدند / برآور از سر موران مار گشته و مار.

بئ لیدوانو باسو لیکۆلینه وهو پادشای بئ سیاسهت، پایه دار نابن.

شیر گوتی: زۆر هه ژدهر هه ژدهر بئ په روا قسه کانت به بیان کرد. قسه ی پیاوی دلسۆزو رینوین درشتو تالیش بئ، ده بئ گوتی بۆ رادیریو قبوولی بکه ی. وه شه نزه به نه گهر دوژمنایه تی بکا، دیاره که ده توانن چ بکا و چ نازاوه یه ک بنیته وه. نه و خواردنی منه و خواردنی نه و که ماکه ی جووله و هه ره که تیه تی، گیایه و یارمه تیده ری هیژو توانای من گوشته .

وه هه ر وه ها نیمه نه ومان کردۆته نه مینی خۆمانو ده نازو نیعمه تدا کردوومانه ته هاوئشین. وه ده یاسای جوامیریو پیاوه تیدا چۆن غه درو خه یانه ت پاساو ده دریته وه؟ زۆر جار له نیو جه ماعه تی حازراندا تاریفم کردووه و باسی عه قلو دینداریو ئیمانو نه مانه تو وه فاداری نه وم هیناوه ته گوپۆ. نه گهر کاریکی نارپه وای ده گه ل بکه م به دژوازی قه ولو را و بۆچوونی سستو رووخه ک تاوانبار ده کریمو عه ه دو په یمانی من له دلێ نه و خه لکه دا قه درو قیمه تی نامینن. دیمنه گوتی: پادشا، به وه ی که ده فه رموی "نه و خۆراکی منه" نابن هه لفریوی. چون نه گهر بۆ خۆشی نه توانن به ره نگارت بئ، عاله میک ده کاته هاوری خۆی به فیلو ته له که ده ست به کار ده بیو له وه ده ترسیم که جانه وه رازو کتیویه کان ره گه ل خۆی بخاتو به گژ پادشایاندا بکات. به و حاله شه وه هه رگیز نه و کاره حه واله ی که سی دیکه ناکا و خۆی دیته مه یدان.

کاتی که تیچاندنی دیمنه کاریگه ری له سه ر شیر به جیهیشت، گوتی: بۆ نه م کاره چ به مه سه له حه ت ده زانی؟ جوابی داوه: ددان که کرمی بوو، هیچ چاره یه ک نامینن بیجگه له کیشانو ته عامیک که گه ده له هه زمو وه رگرتنی سه رکیشی کردو دل ده خیله که وه هاتو حاله تی هینانه وه ی سه ری هه لدا، چاره ته نیا رشاندنه وه و فریدانه .

وه دوژمن که به مودارا و میهره بانی ده سته مو نه کرۆو سه رکیشتر بئ، زرگاری له ده ستی نه و دوژمنه وه ده ست نایه مه گهر نه وه ی لئی دوور که ویته وه . شیر گوتی: من له جیرانه تی گا بیزار بووم، یه کیککی لئ راده سپیرم بچن نه وه ی پئ رابگه یه نیو ئیزنی ده ده م بپروا بۆ هه ر جیگایه ک که ده یه وی.

دیمنه زانی ئەگەر ئەم باسە لای شەنزه بە ئاشکرا بێ، هەر لە جێ، بێ گوناھێ و دلپاکی خۆی باس دەکا و مەکرو درۆی ئەو ئاشکرا دەبێ. بە شیری گوت: ئەم کارە لە وریایی و ئیحتیات بە دوورە. تا کاتیگ ئەم قسە یە بلانە بۆتەو، جیگا بۆ بپارێدان دەمێنێ، پاش گوتنی قەرەبوو ناکرێتەو. [قسە کەوتە زاریکی دەکەوێتە شارێکی]. وە هەر قسە یە کە لە زیندانێ زار دەرپەری و هەر تیریگ لێ کەوان دەرچوو، گەراندنەو هیان بۆ نییە. وە سامو هەبیبەتی بێ دەنگی بۆ پادشایان زینەتە.

لەوانەشە ئەگەر ئاگاداری ئەم حالەتە ببیتو بزانی چ فەزیحە تێکی کردووە، شەپو هەرا هەلاییسینی و سازو نامادە بیتە مەیدان. وە ئەوانە ی خاوەن ئاوەزو هۆشیاری بۆ گوناو و خەتای ئاشکرا، سزای شاراوو بۆ گوناو و خەتای شاراوو سزای ئاشکرا دەرناکەن.

شیر گوتی: تەنیا بە شکو گومانی بێ دەلیل، لە دەستدانی یە قیزو متمانە ی نزیکانو فەوتاندنیان، خۆ دە عەزاب هاویشتنەو تەشوی لە رەگوریشە ی خۆ دانە. بۆ پادشا لازمە دە هەموو کاریگدا بە تاییەت لە کاری سیاسەتدا بە سەبرو حەوسە لە بێ و بێ تێفکیرینی ورد کاریگ نەکا.

دیمنه گوتی: فەرمان فەرمانی پادشایە. بەلام هەر کات ئەم مەکرپازە غەددارە دەست بە کار بوو، دەبێ نامادەو تەیار بی. تا فرسەتی زەبرلیتدانی نەبێ. ئەگەر بە وردیش تێی بپوانی، نگرسی و پیسی نییەتو عەقیدە ی ئەوت بەرچاو دەکەوێ. جیاوازی چاویلکردنی دوژمنو تێپوانینی دۆستان بە روونی دیارە. چاوپۆشیکردن و خۆگیلکردن لەم حالە بۆ کەسیکی تێگە یشتنی هەبێ، ناپه‌وا یە، وە نیشانە ی ناراستی دەروونی ئەو لەوەدا دیارە کە بە رەنگو حالەتی جۆراجۆرەو خۆ دەنوێنی و دەپوانیتە راستو چەپو بۆ پاشو پیش سەر دەکێشێ و خۆی بۆ شەر تەیار دەکا.

شیر گوتی: مەسلە حەت هەر ئەو یە. وە ئەگەر لەم نیشانەگە لە شتیگ بیندرا شکمان نامێنێ.

کاتیگ دیمنه لە دێرۆنگکردن و دندەدانی شیر خاترجەم بوو و زانی کە بە

ئەفسوونو تېچاندنى ئەو ئاگرى ئازاۋە ھەلايساۋە، ويىستى بىرواھە لاي گا و چاۋى پىتى بگەۋىۋ فرىۋى بىدا. بە ئەمرى شىرىش بچىتە لاي بۇ ئەۋە شىر بەدگومان نەبى. گوتى: "ئەگەر بە مەسلەھەتى دەزانى سەرىك لە شەنزەبە ھەلدېنم ھەلدەسەنگىنم بزانم چى لە دللى دايە". شىر ئىزنى پىدا و دېمنە بە روالە تىكى كزو داماو رۆيشتە لاي گا. شەنزەبە زۆر جوان بە خىرھاتنى كىردو لىتى پرسى، لە كوتى، ماۋەيەكە ناتىبنم؟ ساغو سلاھەت بوۋى؟ دېمنە گوتى: كەسىك كە خاۋەنى نەفسى خۆى نەبى، چۆن دەتوانى سلاھەت بى؟ دىلو يەخسىرى مەيلو مورادى دىترانو ھەر دەم لە ترسو خۆفدا زيان، چىرە ساتىك بى ترسو نىگەرانى نەزىۋ قەسەيەك نەۋىرى بگەي مەبادا باسى سەرومالت بى. [ئەۋە كەي زىانە؟] گا گوتى: چ شىتىك وا ناھومىدى كىردوۋى؟ گوتى: تەقدىر، چارەنوۋسى دىارى كىردوۋە. كى دەتوانى لە بەرانبەر قەزاي ئاسمانىدا خۆ رابگرى؟ كىيە بگاتە پلەۋپايەۋ لە نىعمەتى دىنا شەرىھە تىكى بەدەنە دەست، كە سەرمەستو ئازاد بژىۋ بە ھەۋاي دللى خۆى بىزۋىتە ۋە نەكەۋىتە گىزۋى ھىلاكەتە ۋە؟ دەگەل زىان مەجلىس بگرىۋ مەفتوونو شەيدا نەبى؟ ۋە بۇ حاجە تىك بچىتە لاي چاۋچىنۆكانو ئابروۋى نەچىن؟ ۋە دەگەل ئازاۋە گىزانو ھەسوۋدان دۆستايەتى بكا و نەكەۋىتە زەلكاۋى ھەسرەتو پەشىمانىيە ۋە؟ ۋە بىيئە ھاۋدەمى سولتانو بە سلاھەت رىزگارى بى؟

شەنزەبە گوتى: لە قەسەكانتېرا وا دەردەكەۋى، لە لايەن شىرەۋە نىگەرانىۋ نقرە تىك ھەبى؟ گوتى: وايە، بەلام، نەك بۇ من. ۋە تۆ دەزانى منو تۆ لە سەرەتاۋە بوۋىنە دۆستو لەبىرت ماۋە ئەۋ رۆژە شىر منى ئاردا لاي تۆ پىكەۋە ھەدو پەيمانى دۆستايە تىمان بەست. بۆشت مەعلومە كە من لە سەر ھەدو بەلئىن بوۋمو بە ئەركى خۆمى دەزانم لە چاكو خراپ، ھەر چى روۋىدا ئاگادارت بگەمە ۋە.

شەنزەبە گوتى: بلى بزانم، ئەي دۆستو ھاۋپىتى قەدىم. دېمنە گوتى: لەباۋەر پىكراۋىك بىستومە شىر گوتۋىتە شەنزەبە زۆر باش قەلەۋ بۆتە ۋە ۋە كارىكىشمان پىتى نىيە ۋ چ قازانچىكى بۇ ئىمە نىيە. دېندەكان بانگھىشت دەكەم

به گۆشتی ئه و میواندارییان ده که م. که ئه وه م بیستو ملهوپو زۆرداری ئه ویش ده ناسم. هاتم ناگادارت که مو دۆستایه تی و به ئێنی خۆم به تو نیشان بدهم و ئه وه ی له روانگی دیزو پیاوه تی و دۆستایه تی له سه ر من پێویسته ئه نجامی بدهم.

پیاوی پیاو ناکا په یمانش کێنی

قه ت له بیر ناکا عه ه دو به ئێنی^۱

وه ئیستا، واباشه ته دبیریک بکه ی و به په له روو ده فیله و حیه بکه ی به لکوو ریگه ی نه جاتیک بۆ خۆت بدۆزییه وه.

کاتیگ شه نزه به قسه کانی دیمنه ی بیست، عه ه دو په یمانه کانی شیر ی وه بیر خۆی هیناوه - وه باوه ری به قسه کانی ئه و پته و بوو، گوتی: پێویست ناکا شیر غه درم لێ بکا. چونکه له منرا خه تایه ک رووی نه داوه، به لام به درۆ ئه ویان له من درپۆنگ کردوه و به فیله و درۆ منیان خستۆته به ر شه پۆلی توورپه یی ئه و. جه ماعه تیک ده خزمه ت ئه ودان هه موویان له به دکرداریدا وه ستان. له خه یانه تو ده ستدریژیدا ئازا و نه ترسن...

ئه وانه هه ر چی له مه پ دیترا نه وه بیلین، شیر گوێرپه له و به وایان پیده کا. هه موو لیمان روونه که هاو ده می ده گه ل که سانی خراپه کارو پیلانگێر ده بیته هۆی درپۆنگی و به دکومانی و ئه م شیوه به رپۆوه بردنه ئاکامه که ی به هه له چوونه، وه ک هه له ی مراوی:

ده ئین مراوییه ک له ئاودا عه کسه ی ئه ستیرانی ده دیت، پێی وابوو ئه وانه ماسین. حه ولی ده دا بیانگێر و هه چی بۆ نه ده کرا. پاش ئه وه ی چه ند جار ئه و کاره ی کردو هه چی ده ست نه که وت، ناچار ده ست به ردار بوو. رۆژانی دوا یی هه ر کات ماسی ده بیینی، وای بۆ ده چوو که هه مان نووری ئه ستیره نو حه ولێکی نه ده دا بیانگێر. به ره مه ی ئه م ئه زمونه ی ئه وه بوو که رۆژانه برسی ده مایه وه. جا، ئه گه ر له مه پ من شتێکیان به گوێی شیر گه یان دبین و ئه ویش باوه ری کردبێ، دیا ره ویستوه تی ئه وان ئازمایش بکا و تاقیبیان بکاته وه و تۆمه ت

۱. از عه ده ی عه د اگر بیرون آید مرد / از هه رچه گمان بری فزون آید مرد.

لیدانی من به خه یانه تی نه وان دابنئ . وه نه گهر نه وهش نه بنئ و بن ده لیل دلی له من پیس کردبئ هیچ بیانوویهک نامینئ، چون توورپهیی نه گهر له هۆکارێکه وه سه رچاوهی گرتبئ، داوای لیبوردن، نه م توورپهییه ده په وینیتته وه . وه هر شتیك كه به بوختانو درۆ هه لبه سترئ، نه گهر نه نجام بدرئ قهره بوو ناکریتته وه و ریگه ی عیلاج، تاریکو نادیاره . کاری بن بنه ما و زۆرداری هه رگیز بنه ی نایه و هیچ نه ندازه و پایانیکی نییه .

نازانم، نه وهی له نئوان مزو شیردا رابردوه هیچ خه تایه ک ده خو مدا شک نابم . کاتیك دوو كهس پیکه وه هاوده مزو شه و رۆژو گاه و بن گاه له شوینیک بن، له غه مو شادی و چاکو خرابدا پیکه وه راویژ بکه ن، نه وه نده ناگادارنو به سه ر خو یاندا زالن كه هه له یه ک نه که ن، نه وهش بزانی ن كه هیچ كهس له هه له و لاریپوون به ری نییه و نه گهر قه سته و عه مدیک نه بن، بۆ چاوپۆشی و به دل نه گرتن ده ست ئاواله یه و هیچ جوانی و رازاندنه وه یه ک بۆ جه مالی گه و ره پیاوان له وه جوانتر نییه كه له ناحه زی و دزی و گوناو خه یانه تی ژێرده ستان ببورن . وه نه گهر من خه تایه کم کردبئ، هیچم به فکرا نایه مه گهر نه وهی له بریارداندا، جارویار رینوینیه کانم له جیی خویدا نه بووینو نه وهی به بن حورمه تی و جه ساره تی من له قه له م دابن . وه هیچ قسه یه کم نه کردوه مه گهر نه وهی قازانجیکی تیدا بووین . وه نه و جار هیچ کات له نئو جه ماعه تدا نه مگوتوه و له هه مو قسه یه کدا لایه نی هه یبه ته شو شکوی نه وم له بهر چاو بووه و حورمه ته گه و ره یی به پزیزانم راگرتوه . وه چون ده توانین بیر بکه ینه وه كه نه سیحه ت ببیتته هۆی وه حشه ت و خزمه ت ببیتته سه به بی دوژمنایه تی . وه هر كهس له دل سوژان ده رینوینیدا و له ته ببیان ده شفا به خشیندا و له پیاوانی ئایینی ده ره واندنه وهی شکو گوماندا، لاساری بکا و گوئ نه داته قسه یان له سوودو قازانجی برپاری راستو رزگاری له نه خو شی و هه لبژاردنی ریگه ی راست ده عیبا ده تدا بن به هره ده بن .

وه نه گهر نه وهش نه بن هه و و غرووری سه له ته نه ته و دلناسکی و ره نجانی پادشایان بوو بیتته هۆی نه م توورپه ییه . وه یه کیك له هه له کانی خو به زل زانی پادشایان نه وه یه كه هه میشه خائیزو درۆزنه کان ده لاویننه وه و دل سوژانو

رینوینان دهخه نه بهر غهزه بو توورهیی خویان. زانایان گوتوویانه: به دهستی به ستراره وه بتخته ناو ده ریا و بناو بی، به مهستی دمی ماری کلکپه ریو بمژی، زور مه ترسیداره و له وانهش مه هله که ترو سامناکتر خزمه تو نزیکی له پادشایانه. وه رهنکه نهوش بتوانین ده بهرچاو بگرین که هونه رو لیها تووی من بو بیته هوی نه م رووگه ردانییه، چون قودره تو بازو ره وتی نه سپ، ده بیته هوی زه حمه تو ده رده سه ری خوی داری پریه ریش له بهر میوه به تامو خوشه که ی لوقوپوی ده شکن و جوانی کلکی تاوس ده بیته هوی نه وه ی په رکه نده بیو بالو کلکی برووتیته وه.

تاوسو ریوی له بهر کلکو که ول تیدا ده چن
عیلمو زانستیش له من بوته وه بالی گه ردنم

وه هونه رهنه ندان به نیره ی پی بردنی بی هونه ران ده که ونه واری تیدا چون. وه دوژمنی میترخاسانو جوامیران، بو ره پیایو گوله که و خویریله نو چون ژماریشان زوره زال ده بن، چون له هه موو شوینیک لاتولووته کان زورتن، وه خه سیسی ده ستقووچاو له دیداری پیایو ده ستئاوه لآو، نه زان له هاونشین پیایو زانا و که ره پیایو له دؤستایه تی پیایو زیتو وریا، وه ره زو بیزارن. وه نه وانه ی بی هونه رن له ناحه زکردن و نیوزپاندنی نه هلی هونه ردا نه وه نده تیده کوشن که لیباسی پهستی و ناکه سی ده بهر هه موو هه لسوک و تو هه ستان دانیشتنیان ده که نو وه ک خائینو جینایه تکار به پادشایان ده ناسینو هونه ر که خوی مایه ی به خته وه رییه، ده یکه نه ماکه ی زولم و دلرپه شی.

وه نه گه ر پیاوخرابه کان نه و کاره یان کردوه و چاره نووسم نه وه بی که نه وان ده یانه وی، کار دژوارتر ده بی. چون ته قدیری ناسمانی، شیری درنده ده کاته نه سیری ناو سندووقو ماری گه زنده ده بیته دیلی بن سه وه ته و زانای دوورین، گنژو سه رگه ردانو که ره پیایو بی عه قل، ده کاته زانای زیره کو، نازای بی باک، ترسه نوکو ترسه نوکی له خو پیاو، نازای زراوتوقینو ده وله مهندی مالئاوه دان، ده کاته سوآلکری به رده رکانو، ره شوپووتی بی زه واد، ده کاته ده وله مهندی

بہ مالو حال .

دیمنے گوتی: ئوہی کہ شیر، لہ مہر تو کہ و تو تہ سہری لو بابہ تانہ نین کہ تو باست کردن؛ وک تیچاندنی دوژمنان و رهنجانی پادشایانو ئه مجوره شتانه . نہ خیر، بہ لام زور بی و ہ فایہ و ئہ ملی غہ درو زور داریہ، چونکہ ملہوریکی غہ ددارہ و ہ تا بلئی فیلبازو لہ بنہ و برہ . ہہ و ہ لچار دؤستایہ تیکردنی زور شیرینو خوشہ و، ناخبرہ کہی گزئی و تالی و مہرگ .

شہ نزہ بہ گوتی: تامی ہہ نگوینم چیشٹ، تورهی ژہ ہراوی مہرگہ . بہ راستی ئہ جہل بؤ ئیرہی پہ لکیش کردم . دہنا مزو دؤستایہ تی شیریان نہ گوتوہ . من توعمہ و پاروی ئوہو و ئویش دہیہ وئی من بخوا . بہ لام تہ قدیری ئہ بہ دیو تہ ماعکاری خوم منی خستہ ئہ م گیزاوہ وہ . وہ ئہ مہرؤ ئیتر ہیچ چارہ و تہ دبیریک ناگرئی و عہ قلم بہ ہیچ کوئی ناگا . وہ می شہہ نگوین لہ سہر گولی لیلو پہ پر دہنیشی و بؤنوبہ رامہی خوشو دلرفینی مہستو بی ہوشی دہکا و لہ خوشی و شادیدا ناگای لہ خؤ دہ برئی و بہ وخت لہ سہر گول ہہ لئناستی، پہرہ پہرہی گول ویک دینہ وہ و ئو دہ ویدا دہ مرئی . وہ ہر کہس لہ دنیا بہ و ہندہ مالہ رازی نہ بی کہ پیی بہ برئی دہ چئو بہ دواي مالو سامانی زورترہ وہ بی، وک می ش وایہ کہ بہ میرگو باغ و مہ زرای زہ نویرو پر لہ گولو ریحان رازی نہ بی و دہ چیتہ سہر ئو و ناوہ کہ دہ گوئی فیلدایہ و بہ تہ کانیکی گوئی فیل دہ کوژئی . ہر کہس خزمہ تو دلسوزی و نہ سیحہ تی کہ سئیکی بکا کہ قہ دری نہ زانی، وک ئوہ وایہ کہ بہ ہیوای بہرہ مئیکی زور، لہ شورہ کاتاندا توو بچینئو دہ گہ ل مردو و بیئتہ دؤستو راویژی دہ گہ ل بکا و غہ و شادی خوی بؤ کہ پئیکی مادہ رزاد بگیزیتہ وہ و لہ سہر ئوای رہوان مہ تہ لؤکہ بنووسئو بؤ ئوہی منالی بی، ئہ وینداری دہ گہ ل ئو و عہ کسانہ بکا کہ لہ گہرماو (حہمام) دا ہہ لیاندہ واسن .

دیمنے گوتی: لہ و قسانہ بگہ برئی و فکریک بؤ حالی خوت بکہ .

شہ نزہ بہ گوتی: چ فکریک بکہ مہ وہ؟ من رہوشتی شیر دہناسمو تاقیم کردؤتہ وہ، بؤ من بیجگہ لہ خیرو خوشی ہیچی ناوئی . بہ لام نزیکانی ئو و بؤ کوشتنی من تیدہ کوشن . ئہ گہر بہ مجورہ بی، کارہ کہ دژوار دہ بی، چون زالمانی

پیلانگێز ئەگەر پشستی یەک بگرنو دەست لە دەستی یەک بنیزو پێکەوه
بیانەوی کەسیک لەناو بەرن، زوو سەرده‌که‌ونو پشستی دەشکێنن. هەر وە
گورگو قە لە بە له‌که‌و چە قە ل، قەستی گیانی وشتریان کردو سەرکه‌وتن، دیمنه
گوتی: چۆن بوو ئەم حەکا یە تە؟

شە نزه به گوتی: دەگێرنه‌وه که قالاویکو گورگو چە قە لێک دە خزمەت
شیرێکدا بوون. ئەو شوینە ی لێی دەژیان نزیک رینگایەکی ئاوه‌دان بوو. وشتری
بازرگانێک لە نزیک ئەوان لە کاروان بە جێ ما. بۆ لە وەر هاتە نێو مێشەو
دارستان، کە گە یشتە نزیک شیر، ناچار کړنۆشی کردو ئەو ندی توانی ریزی
لێگرت، شیریش لە بەرانبەر دا بە خیر هاتنی کردو زۆری لاوانده‌وه‌و لێی پرسى:
بە چ مەبەستی ک لێرە ماویته‌وه، پێت خۆشە لێرە ب مینیه‌وه یا دە پۆی؟ جوابی
داوه: هەر چی پادشا بفرموئ واده‌که‌م. شیر گوتی: ئەگەر مە یلت لە مانه‌وه‌یه،
لە لای من ئاسووده‌و بێ ترسو دلە پاوکن ب مینیه‌وه. وشتەر خۆشحال بوو، لێ پرا
لەو مێشە یە دا ب مینیه‌وه. ماوه‌یه‌ک بە سەر دا تێ پەری. رۆژێک شیر بە دواى
نێچیرێکدا دەگەرا. تووشی فیلێکی مەستی چا و سوور بوو، بە گز یە کدا چوونو
هەر دووکیان بە هیژو بێ پەزا بوونو یە کتریان هینا و برد. شیر بە برینداری و بە
نالە نال گەراوه‌و چەند رۆژان پەکی راوی کەوت. گورگو چە قە ل، برسی مانه‌وه.
شیر مەستی بەو حاله‌ تە یان کردو گوتی: ئایا لەو دە وروبه‌رە رانە راویک دە بینن تا
بۆی وەر دەر کەموو شتێکتان بۆ پە یدا کەم؟

ئەوان چوونە قوربێنیکو بە یە کتریان گوت: مانه‌وه‌ی ئەم وشتەرە لە لای
ئیمە چ قازانجێکی مە یه؟ نە ئیمە دۆستایە تیمان دە گە لێ مە یه، نە پادشاش
ئاسایشێکی لێ دیوه. باشتر وایە شیر تێکی بشکێنێ، تا چیدی بێ خواردن
نە بێو ئیمە ش بە شیکمان پێ بپەری. چە قە ل گوتی: ناتوانین ئەو بە کە یین. شیر
پە نای داوه‌و دە خزمەت خویدا رایگرتووه. هەر کەس بۆ غە درکردن هانی پادشا
بدا و فکری پە یمانشکێنی بخاتە سەری، یاران و دۆستان دە خاتە نێو مە نجه‌ نیقی
بە لاو ئافەت و فەوتان بە کە مە ند بۆ لای خۆی رە کێش دە کا.

قالو گوتی: بۆ ئەو عە ه‌دو پە یمانە رینگە چاره‌ یە ک دە توانین بدۆزینە وەو

شیر له و به لیزو قه وله رزگار بکهین، ئیوه لیتره مه بزوون تا من ده گه پیمه وه لاتان. رویشته لای شیر. شیر پرسی هیچتان دیته وه؟ قالاو گوتی که س له بهر برسیه تی چاوی نابینن. به لام چاره یه کی دیکه هه یه. نه گه ر پادشا رای له سهر بئ هه موومان تیروته سهل ده بین. شیر گوتی: بلن بزائم. قالاو گوتی: نه م وشتره له نیو ئیمه دا بیگانه یه و بوونی بۆ پادشا هیچ سوودیکی نییه.

شیر دهره له بوو، گوتی: نه م قسه یه له وه فا و نازاده گی به دووره و ده گه ل پیاوه تی و که ره م یه ک ناگریته وه. وشترم په نا داوه چون ده توانم جه ورو جه فای ده گه ل بکه م؟

قالاو گوتی: زۆر باش ناگاداری نه و بابه ته م. به لام زانایان گوتوویانه: تاکه که سیک، فیدای نه هلی به ییتیک بئ، مالباتیکیش ده بین بۆ عیلو قه بیله یه ک فیدا بکریو عیلیکیش بۆ جه ماوه ری شاریک قوریانی بکریو خه لکی شاریکیش له کاتی مه ترسیدا به قوریانی زاتی پادشا بئ.

بۆ نه م عه ه دو په یمانه ش که ده فهرمووی ریگه چاره یه ک ده دوزینه وه، به شیوه یه ک که هیچ عه یبو ئیرادیک نه گه ریته وه سهر پادشا. وه ئیستا خاوه ن شکۆ له بهر برسیه تی که وتۆته مه ترسی هیلاکه ته وه. شیر سه ری به رداوه. قالاو به هه په مه گه پاوه لای هاوریان و گوتی: هیندیک سه رکیشی کردو توپه بوو. سه ره نجام رام بوو. ئیستا وا باشه هه موومان بپوینه لای وشتر و باسی رهنج مه راره تی شیر ی بۆ بکه یزو بیژین: "ئیمه له ژیر سایه ی گه وره یی و شکۆی نه م پادشایه دا رۆزگاریکی پر له به خته وه ری و شادیمان بۆ دا بین بووه. نه مپۆ که نه و تووشی زه حمه ت و مه ینه ت بووه، نه گه ر به هه موو چه شنیک خۆمان له پیناویدا فیدا نه که یزو گیانو له ش بۆ ئاسایش و جه سانه وه ی قوریانی نه که ین، کوفرانی نیعمه تمان کردوو له لای میرخاسانو نه هلی پیاوه تی سووکو چرووک ده بین. چاک نه وه یه بپوینه خزمه تی و سپاسی نه و ئاسایش و نیعمه تانه بکه ین که له سایه ی نه ودا ده ستمان که وتوووه. عه رزی بکه ین که هیچ کاریکمان له ده ست نایه، گیانو له شمان قوریانی پادشا ده که یزو هه ر کام له ئیمه پیتی ده لئین: "با نه مپۆ پادشا من بکاته فراویزو خۆراکی خۆی. وه نه وان ی تر نه و بۆچوونه

رهد بکنه وهو به هانه یهک بیننه وه، بهم دلوفانی و میهره بانیهه حه قیکمان نه دا کردووه و هیچ زیانیکمان پئی ناگا."

نه و قسانه یان به وشتری ملدریژو بالآبرز گوتو نه و بیچاره یان به و گوته جادووگه رانه یه، خسته بن به ستو ریگه یان بۆ نه هیشته وه و هموویان چوونه لای شیر. پاش پیته لاگوتزو سپاسی گه وره یی پادشا، قالاو گوتی: ناسووده یی له زیانی نیمه دا به سلّامه تی زاتی پادشاوه گریّ دراوه. وه نیستا پیوستیههک هاتوته ناراه، نه مپۆ پادشا له گوشتی له شی من ناهیک بیته وه بهر، با من تیک بشکیئن. نه وانی دی گوتیان: خواردنی تو چ سوودیکی هه یه و کئی به و بپووکه چه رمه چه قالته یه تیر ده بن؟ چه قه لیش هر بهم شیوه یه قسه ی خوی کردو جوا بیان داوه: تو گوشتت بۆگه نی لیدی و زهره ری هه یه و بۆ خواردنی پادشا نابئ. گورگیش وهک نه وانی دیکه ناماده یی خوی ده پری. گوتیان گوشتی تو، دیفتری لئ پیدا ده بن و چی له زهری هه لاهیل که متر نییه.

وشت نه و فریوه ی وهک شه کرو قهند خواردو ناماده یی خوی راگه یاند. هه موو قسه یان کرد به یه کو گوتیان: "راست ده لئی و دیاره له گیانو دلّه وه و له بهر خو شه ویستی زۆر نه مه ده فرموی". نه و جار هه موو رزانه سه ری له تو کوتیان کرد. وه نه و مه سه له یه م بۆ نه وه هیناوه که بزانی فیلبازی و پیلانی دوستانی به غه رز، به تاییه تی نه گه ر له سه ری کۆک بن. کاری خوی ده کا.

دیمنه گوتی: چون خۆت نه جات ده ده ی؟ رای تو چییه؟ گوتی: بیجگه له شه پو به ره نگاری ریگایهک نییه. چون نه گه ر که سیک ته واری ته مه نی به دلّو به ئیمان وه نوپزان بکا و له مالی حه لال سه ده قه بدا، نه وه ندی خیر پئی ناگا که سه عاتیک له رۆژیکدا بۆ پاراستنی مالّو گیانی خوی جیهاد بکا. چون به جیهاد له ریگای مالدا نه گه ر بکوزری شه هیدی. له جیگه یهک کیرد بگاته سه ر نیسقانو باسی گیان له ده ستدان بین، نه گه ر له روانگه ی دیزو عیزه ته وه خه باتیک بکه ی، به ره که تو خیری نه م کاره هیچ سنووریکی نییه و فکرو خه یالّ له تیگه یشتنی بارستای نه و خیره تیماون.

دیمنه گوتی: پیاوی زانا ده شه پکردندا په له وه هه په مه و پیئشه ده ستی ناکا. وه

نهنجامی کاری گوره و پرمه ترسی به باش نازانی. پیاوی خاوه نرا و به ته دبیر تا نه و جیگهی بوی مومکین بی به مودارا و دلژفانی له دوزمن نریک ده بیته وه و له ناوبردنی شهرو ناخوشی به خوشپوویی و نه رمکیشتی باشتره. دوزمنی بی هیژیش نابین به کم بزانی. چون نه گهر به زور توانا دهره قه تیش نایه، به پیلانو حیله نازاوه ده نیته وه. نه وهش بزانه ده سه لاتو قودره تو ده ستوبردی شیر له نه ندازه به دهره و هر که س دوزمن به کم بگریو له هیلاکه تی شهرو پیکدادان غافل بی، په شیمان ده بیته وه. هر وهک وه کیلی دهریا په شیمان بویه و دپاندی. شه نزه به گوتی: چن؟ دیمنه گوتی: ده لین چه شنیک مرای هه یه، ناوی "ته یته وی" یه. جووتیک له م مه لانه له قه راخ دهریا بوون که مییه که وه هیلاکه هات گوتی: ده بی شوینیک بو هیلاکه کردن بدوزینه وه. نیره که گوتی: ئیرانه زور خوشه و جاری به جیهیشتنی نیره مه سه له حات نییه و ده بی هیلاکه بکه ی. مییه گوتی: مانه وه لیره جیگهی وردبوونه وه و به راوردکردنه. نه گهر دهریا هه ستنه و شه پوله کان جووجه له کانمان ره پیچک بدن، قوری کوئ و سه ر خومان که یه! نیره گوتی بره ناکم وه کیلی دهریا نه و جه ساره ته بکا و لایه نی من رانه گری. نه گهر، بی شه رمی بکا و حورمه تی من رانه گری، ده توانم ته میی بکه م. مییه گوتی: خوناسین کاریکی عاقلانه یه. تو به کام زور تواناته وه به خوت ده خوری مه ره شه له دهریا ده که ی؟ له و کاله شه قییه بکه ریو جیگه یه کی قایم بو هیلانه دیاری بکه. چون هر که س گوتی نه داته قسه ی دل سوژان، نه وه ی به سه ردی که به سه ره قه هات. گوتی چون؟ جوابی داوه:

ده گپنه وه ده پاشاویکدا دوو مرایو ره قه یه ک ده ژیان. له نیوانیاندا، به حوکمی جیرانه تی، پیوه ندی دۆستانه به رقه رار بوو. له نه کاو، ده ستنی رۆژگاری غه ددار روخساری حالو ژیانی نه وانی دارووشاندو که ردوونی ناوینه سا به ستنی لیک مه لبرانی بو پانکردنه وه. نه و ناوه ی که مایه ی ژیانو به ریچوونیان بوو له که میدا، هه لچوپا. مراییه کان که وایان دیت، چوونه لای ره قه و گوتیان: بو مالوایی هاتووین، خواحافیز نه ی دۆستی راستگوی وه فادار. ره قه له تاو دهردی + دووری ده ستنی کرد به گریانو که وه ری فرمیسکانی هه لوه راند.

لَوْلَا الدَّمْعُ وَ فِضْهُنَّ لَأُخْرِقَتْ
أَرْضُ الْوَدَاعِ حَرَارَتِ الْاِكْبَادِ

گوتی: ئەی دۆستان، ئەی هاوڕێکانم. زەرەر زیانی بێ ئاوی بۆ من زۆرتەرە. من بە بێ ئاو بەرپێچوونم نابم. ئێستا بە حوکمی دۆستایەتی و پیاووەتی، دەبین بۆ راگۆیزتنی من ڕینگە چارەیهک بدۆزنەووە. گوتیان دەردی دووری لە تۆ بۆ ئێمە سەنگینەو بچینە هەر شوینیک، با دە خوشی زۆری رسقو رۆزیشدا بژین، بێ تۆ وە گیانمان ناکەوێتو خوشی لێ نابینین. بەلام تۆ گوێ نادەیه نەسیحەتی دلسۆزانو ره‌فیعانو نازانی قازانچو زەرەری تۆ لە چیدایه. وە ئەگەر دەتەوێت تۆش دەگەڵ خۆمان بەرین، مەرجی ئەوێهیه کە تۆمان هەلگرتو چووین دە حەواو، خەلک هەر چی گوتیان تۆ لیوت نەکەیتەووەو هیچ گوێت لێ نەبێ دەلێن چی. گوتی: بەسەرچاوا، هەر چی ئێو بۆلێن وا دەکەم. ئەوێ ئێو دەگەڵ من دەیکەن ئەو پەری پیاویتییهو منیش قبوول دەکەم و سکوت به‌و بێ دەنگ دەگەلتان کەوم. مراوییه‌کان دارنیکیان هینا و ره‌قه ئێوهراستی داره‌که‌ی مه‌حکەم به‌ ددان گرت. مراوییه‌کان ئەم سەر و ئەو سەری داره‌که‌یان به‌ دندووک گرتو له‌ شه‌قه‌ی بالیان دا و ره‌قه‌یان برد. وەختیک ته‌واو بلند بوونو خەلک چاویان پیکەوت، سەریان سوورما و هاواریان دەکرد: "تەماشای کەن مراوی ره‌قه‌ی دەبەن!" ره‌قه‌ سەعاتیک ددانی به‌ جەرگی خۆی داگرتو چی نەگوت، ناخری وەگیان هاتو گوتی: "کوێراییتان بگاتن!" زارکردنەووە هەمانو بەره‌وخوار بەریوونەووە هەمان. مراوییه‌کان قهراندیان: با نەسیحەت بێ بۆ دۆستان.

به‌خته‌وه‌ر ئەو که‌سه‌ی که‌ گوێ ده‌گرێ

زۆر به‌ وردی له‌ په‌ندی خێرخوازان

ره‌قه‌ گوتی: ئەوانه‌ هەمووی خەیاڵی به‌تالێن، چون کاتیک ئەجەل داسی خۆی تیژ کردو وەک هاران رووی دە کەسێک کرد، زنجیر پساندن هیچ فایده‌ی نییه‌و هیچ عاقلێک بەره‌نگاری نابیتەووە. خۆ له‌ مەرگ پاراستن له‌ دوو رۆژی

۱. ئەگەر فرمیسکه‌کانو بەره‌که‌تی وان نەبوايه، سۆزی جەرگو هەتاوان، شوینی لیکه‌لێهرانی دەسووتاند.
۲. نیک‌خواهان دهند پند و لیک / نیک‌بختان بوند پندبذیر.

تاییه تدا رهوا نییه . روژیک که قهزا و قهدهر دهیه وی که سینک له ناو به ریو روژیک که نایه وی .

ته یته وی نیر گوتی: نهو په ندهم بیستووه، به لام مه ترسه و له جیی خوت مه بزوو، مییه هیلکه ی کردو وه کیلی دهریا گوئی له و قسانه بوو. له خو به زلزانی و ترو تویی ته یته وی توورپه بوو. دهریا رووی گرز کردو شه پوله کان جووجه له کانیان برد. مییه که نهوه ی دیت زور په شوکا و شله ژا و گوتی: من ده مزانی ناو گالته ی پئ ناکریو تو به که ریته ی خوت سهری بیچووه کانت به فه ته پراتو فه وتان دا و ناووت ده گیانی من به ردا. نهی قورپه سهر، نیستا فکریک، ته دبیریک. ته یته وی نیر گوتی: ناگات له خوت بن، بزانه ده لئی چی. من له عوده ی قهولی خوم دیمه دهر و توله ی خوم له دهریا ده که مه وه. له جیوه رویشته لای بالنده ی دهر و روبه رو گه ووه ده مپراستی هه تایفه یه کی کو کرده وه و رووداوی بو باسکردنو له قسه کانیدا وه بییری هینانه وه نه گه ره موو ده ست نه دهنه دهستی یه کو له ته داره کی نه م کاره دا پشتی یه که نه گرن، وه کیلی دهریا به هیچمان داناننو و کاتیک نه م ره سمو دابونه ریته دریزه په یدا بکا، هه موو تیدا ده چن. بالنده کان به کومل چوونه خزمهت سیمورغو نهوه ی رووی دابوو بویان گتپاوه. وه به ناشکرا و بن په رده گوتیان که نه گه ره له توله سه ندنه وه دا یارمه تی نه دا، چیتر به پادشای بالنده و په له وهرانی نازانن. سیمورغ وه جووله که وتو به وده ی به رزه وه ههنگاوی هه لگرت. بالنده کان به یارمه تی و پشتیوانی نهو، پشت نه ستوور بوونو بریاریان دا بو توله سه ندنه وه په لاماری دهریا بدن. وه کیلی دهریا ناگاداری هیزو قودرته ی سیمورغو په له وهره کان بوو، ناچار، جووجیله کانی دایه وه به دایکو باوکی.

وه نه م نه زیله یه م بو گوتی تا بزانی که هیچ دوژمنیک نابن به که م بگری. شه نزه به گوتی: له شه ردا من نابمه یه که مو شه پ هه لئنا یستیم، به لام خو پاراستن لازمه و چاره نییه، ده بن ده ست بکه یته وه. دیمنه گوتی: نه گه ره چوو یته لای، نیشانه ی شه پ ده بینی. نه ویش نه وه یه، که قیتو قنچ دانیشته بن و کلکی ده عهرزی بکوتی.

شه نزه به گوتی: نه گهر نه نیشانه گه له ببیندری، حقیقه تی غه درو زورداری
 نه و له تۆزو غوباری شکو گومان دهرده که وئی.

دیمنه شادمان و رووگهش گه پاره لای کلیله. کلیله پرسى: کاره که ت به کوئی
 گه یاند؟ گوتی: ئاسووده بى و ئاسایش به هه موو جوانییه وه روومان تیده کا.
 پاشان هر دووکیان چوونه لای شیر، به هه لکه وت تووشی گاش هاتن. کاتیک
 شیر چاوی به گا که وت، زهق راوه ستا و نه عره ی ده کیشا و کلکی وهک ماری
 سوچه ی، گا نه نگیۆ، هه لده سوورپاند. شه نزه به زانی قهستی گیانی کردووه و
 به خۆی گوت: خزمه تکاری سوولتان له ترسو هه راسدا وهک هاومالی مارو
 هاوخوی شیره که هه ر چند مار خه وتبى و شیر ده بن لیفهدا بى و دیار نه بى،
 ناخرسه ر نه م سه ر دهر دینى و نه و ده می داده پچپى.

ده و فکرانه دا بوو و خۆی بۆ به رگری ناماده ده کرد. شیر که حاله تی
 هه ره شه و ناماده بى له گادا هه ست پیکرد، له جیبى خۆی دهر په پى وه هر دووکیان
 به گزیه کدا چوونو خوین له له شیان داده چۆپا. کلیله که نه وه ی دیت رووی
 ده دیمنه کردو گوتی: که رى نه قام بزانه به درۆ و ده له سه ی تۆ، چ شه پو
 هه رایهک هه لایساوه؟ دیمنه گوتی: کام شه پو هه را، کام ئاکامى خراپ؟ گوتی:
 زه حمه تو ماندوو بوونی شیر، ئاکامى ناحزی په یمانشکینى، به هیلاک چوونی
 گا و به هه ده رچوونی خوینه که ی، شیواوی جه ماعه تی له شکرو ته فره قه ی سپا
 و ناکامانه وه ی تۆ له وه دا که قه رار بوو نه م کاره به سولج و ناشتی به نه نجام
 بگا و سه رنه که وتی و کاره که ت گه یانده ئیسه . وه نه زانترین که س نه وه که له
 خۆپا و بى نه لیل، گه وره ی خۆی بخاته نیۆ گیزاوی شه پ وه زانایان له حالیکدا
 نه و په پى هیزو قودره تیان بووه، وهک قرزآل کشاونه ته دواوه له به رپاکردنى
 شه پو هه را و تیکه ه لچوون خویان پاراستووه . وه زیریک که پادشا بۆ شه پ هان
 ده دا، نه ویش له سه ر مه سه له یهک که به هیمنی و به ناشتی چاره ده کری، ده لیله
 له سه ر نه قامی و که ریه تی نه و. نه وهش له ببیر نه چن، که مه شه وه ته و بیروپای
 دروست، له نازایه تی و نه ترسی زۆر به که لکتره . چونکه کارى شمشیر به رایو
 ته دبیر نه نجام دهر دى و نه وه ی به ته دبیر ده کری به شمشیر هه رگیز جیبه جی

نابین. یانی شمشیر به چوارنالاش تۆزی ته دبیر ناشکینن. له هر جیگایهک رایو ته دبیر سستو شکه تۆک بئ، نازایه تی که لکی نابین. نه وهی دلی به هیز نییه و ترسه تۆکه و ته دبیری نییه له قسه کردندا، لاله په تهی ده گریو ناتوانن زیان چور و قسه پاراو بئ. نه من له میژه، خۆپه سندی و مه غوروربوونت، به وهی که خۆت زۆر پئ عاقلو زانایه و مه فتوونی پله و پایه و مالی نه و دنیایه ی، که وهک سیحرو جادوی غول و ترووسکه ی تراویلکه وایه، مه مویم بۆ روون بۆته وه. به لام خۆم راگرتو ده که لتم باس نه کرد، به هیوای نه وه له خهوی غه فلهت بیدار بیته وه. وه چون له نه اندازه ده رچوه، کاتی نه وه هاتوه که له زۆری نه فامی و جه لو که ریه تی و سه رلیشیواوی تۆ که میک بدویم هیندیک له عیبو عارو هه له و کاره ناحه زه کانت بۆ نه ژمار بکه مو نه ویش قه تره یهک له ده ریا و زیکه یهک له شاخیکه.

وه گوتوو یانه: هیچ مه ترسییهک بۆ پادشا له وه زلتر نییه که وه زیره که ی فسه ی له کرده وهی له سه رترو گوتاری له کردار زۆرتر بئ. وه تۆ نه م نه خلاقهت هیه و قسه ت له هونه رت بالاتره و شیر به پیلانی تۆ هه لفریوا. وه ده لئین که قولی بئ عه مه لو رواله تی بئ ناوه رۆکو مالو سامانی پیای بئ عه قلو دۆستایه تی مرقفی بئ وه فا، زانستی پیای ناشایسته و سه ده قی بئ نییه تو ژانی بئ نه مزو ناسایشرو سلامه تی، هیچ کامیان سوودیکیان نییه. وه پادشا هر چند خۆی دادگه رو دلوفانو بئ نازار بئ، نه گه ر وه زیر، زالمو به دکردار بئ، قازانجی عه دلو دلسوژی نه و ناگاته ره عیه ت. وهک ناویکی روونو زوال که نه ههنگی تیدا ببینن، هیچ مه له واتیک، نه گه ر زۆریش تینوو بئ، یا پتیویست بئ له و ناوه بپه رپته وه، نه دهستی بۆ ده با و نه پای تیده نن.

زینه تی پادشایان، خزمه تکارانی به پاریزو دروستکارو ده ستو پتوه ندی لیها تووی کارزانو شاره زان. تۆ ده ته وئ که سی تر مه جالی خزمه تی شیر ی نه بئ. وه ته نیا متمانه ی به تۆ بئ و هر تۆ له لای بی. وه نه وهی که قازانجی خۆت ده زیانو زه ره ری دیتراندا ده بینی ده لیلی نه زانیته. وه به ناره زووی نه وهی، بئ وه فاداری و زه حمه تیک دۆستانی وه فادارو گیانفیدات هه بئ و چاوه پوانی

خیراتی قیامت به عیباده تی ریاکارانه و نه وینداری ژنان به توپړه یی و زیان شپړی و
فیږیوونی زانست به رحه تو بې زه حمت. به لام نه و قسانه هیچ سوو دیکي
نییه، چون ده زانم کارت لڼ ناکه نو ناچن ده می شکته وه و حال و بیالی من ده گه ل
تو وهک نه و پیاوړه یه که به بالنده یه کی ده گوت: "بؤ نه خو شیبیه که عیلاجی
ناکری، خوت ماندور مه که، چون گوتوویانه: وَ دَاءُ التُّوكِ لَيْسَ لَهُ دَوَاءٌ!"

دیمنه پرسى: چوڼ؟ گوتى: ده گېر نه وه جه ماعه تیک مه یموون له کیو یکدا
بوون. کاتیک پادشای نه ستیران گه یشته ناسوگی روژاوا و جه مالى دنیا پارزینه وه ی
خوی به چارشویوی ره شایى داپوشى، سپای زهنگى له شکرى رومی به زاندر
شکاند، شه ویک وهک کارى کافرى سه رکیش له روژى مه حشه ردا، بالى ره شى
به سه ر دنیا کیشا، باى شه مال رکيف کوت، په لامارى مه یموونانى دا. نه و
بیچارانه به سه ر ما که سیره بوون، له په ناگایه که ده گه پان. له نه کاو چاویان
به گول نه ستیره یه که (کرم شبتاب) که وت که له ولاتر که وت بوو. پتیا ن ابور
پولووی ناگره. چروچیلکه یان له سه ر کۆ کرده وه و فوویان لیده کرد که گر بگری.
روبه روویان له سه ر داریک بالنده یه که ه لکور مابوو. هاوارى ده کرد، نه وه
ناور نییه. نه وانیش گویان پڅ نه ده دا. له و که یزو به یینه دا که سیک به و شوینه دا
تیده په پری. به بالنده ی گوت: خوتیان ده گه ل ماندور مه که، به قسه ی تو
باوهر ناکه ن. رینوینى و روونکر د نه وه ی نه م جوړه که سانه وهک نه وه وایه که
شمسیر به به رد تاقى بکه یه وه و شه کر ده ژیر ناودا بشارینه وه. بالنده که به
قسه ی کابرای نه کردو له دار هاته خوار تا مه یموونه کان باشتر حالى بکا که
نه وه ناورینه. گرتیان و سه ریان لڼ ه لکه ند. کارو نه خلاقى توش هر شتی که
له م بابه ته. گوی له په ندی که س ناگری و مه وعیزه ی پیاوچاکان نابیسى، لیم
روونه له سه ر نه م که لله ره قی و له خو بای بیوونه سه رت داده نئى و له م ناژاوه نانه وه و
که له کو کوله که ت، کاتیک په شیمان ده بیه وه که فایده ی نییه و زیانى عقل به
گویتدا ده چرپیتن که: تَرَكْتُ الرَّأْيَ بِالرَّيِّ^۱. نه وده م پشتی ده ستى خوت ده گه زى و

۱. نه خو شى که ربه ته و نه فامى ده رمانى نییه.

۲. رای خوت له شارى ره ی به جه نیشته.

سینگ داده پووشینی، هر وهک کابرای شهریکی، غافلئ ناگا له خۆبپا، کردیو فایدهشی نه بوو.

دیمنه گوتی: چۆن؟ گوتی: دوو شهریک بوون، یه کیان زانا و ئهوی تر نه زان. کاریان بازرگانی بوو. له رێگادا کیسه یهکی پر له زێریان دیته وه. گوتیان سوودی بپههنجو زهحمهت له دنیا دا زۆره. با به وهنده قه ناعهت بکه یزو بکه پێینه وه. که گه یشتنه نزیک شار، گوتیان با به شی بکه ین. ئهوی خۆی پێ زیرهک بوو گوتی: چ دابهش که ین؟ ئه وهنده ی بۆ خه رچ و مه خاریج پێویسته لئێ هه لده گرینو باقییه که ی له جیگایه ک ده شارینه وه و نیتوان نیتوان که هه و جه مان پێی بوو ده گه پێینه وه و لئێ هه لده گرین. له سه ره ئه م قه راره رێک که وتن. هیندیکیان هه لگرتو ئهوی دیکه یان له بن دارێک شارده وه و چوونه وه بۆ شار. رۆژی دواتر ئهوی به زانا و زرنگی ناوی ده رکرد بوو، وه ده رکه وتو زێره که ی برد. چه ندین رۆژ به سه ردا تێپه ری شهریکی گیلو حۆل، هه وجێ به پوول بوو. رۆیشه لای شهریکه که یو گوتی: وه ره باجین هیندیک له و ژیرخاکیه هه لبگرین، پیداویستیم پێی هه یه. پێکه وه هاتزو زێریان نه دیته وه. سه ریان سوورما. زیرهک ده ستی به هه راوه ریا کردو یه خه ی گیله ی گرتو گوتی: که زێره که تۆ بردووته. بێجگه له تۆ که س پێی نه ده زانی. بێچاره سویندی ده خوارد که نه مبردووه، ئه لبه ته فایده ی نه بوو. که شان که شان هینایه لای قازیو رووداوه که ی بۆ گتپاوه.

قازی پرسی: شاهیدو ده لیلته هه یه؟ گوتی ئه و داره ی که خه زینه که ی له ژیر شارابۆوه شایه دی ده دا که ئه م غه یانه بێ نینسافه بردوویه تی و منی بپه ش کردووه. به بیستنی ئه م قسه یه سه ری سوورما و پاش ده مه قاله یه کی زۆر قه رار درا که رۆژی دوا یی قازی به روانه لای داره که و گوی بداته شایه دی داره که و حوکم بدا.

ئو زیره که له خۆ ده رچوووه رۆیشه وه مالو به باوکی گوت: مه سه له ی ئه م زێره به لوتفو خۆپاگریه کی تۆ به ستراوه ته وه. من به هیوای تۆ گوتوومه داره که شایه دی ده دا. ئه گه ره به قسه م بکه ی زێره که ده بیته مالی ئیمه و ئه وهنده ی دیش

دهستینین. گوتی: من چم له دهست دئی؟ گوتی داره که نیوی هلۆله، به جوریک که دوو کهس ده توانن خۆی تیدا بشارنه وه و کهس نه یانبینن. ده بئ نه مشه و بچی خۆی تیدا هه شار بدهی، سبهی که قازی هات نه و جورهی لازمه شایه دی بده. پیره پیاو گوتی: کوپی باش، زۆر فیلۆ حیله هه ن که ده بنه وه بآلی گهردی پیاوی فیلبازو حیله گهر، نه کا مه کرو فیلی تۆش وه ک هی بۆقه که بئ؟ گوتی چۆن؟ بابی گوتی: بۆقیک له جیرانه تی ماریکدا نیشته جئ بوو. هه موو جاریک که بیچووی ده بوو، مار ده بخواردن. نه و بۆقه ده گه ل قرزالیک دۆست بوون. رویشته لایو گوتی: برای به پیز، فکریک له گرفتاری من بکه وه، که دوژمنیکی زالمو به ده سه لآتم لئ وه خۆ که وتوو. نه ده توانم له به رانبه ریدا راهه ستمو نه ده شتوانم ئیره به جئ بیلم، چون شوینیکی خۆشو زه نویره، پانتایه که ی به فهرشی سه وزی زه رووت داپۆش راهو به کاره با و میتا و یاقوت رازین راهه ته وه.

ئاوه که ی ئاوی زه م — زه مو که وسهر

خاکی بۆنخۆشه ههر وه کوو عه ن به ر

قرزآل گوتی: ده گه ل دوژمنی به ده سه لآتو زۆردار، ته نیا چاره فیلکردنو پیلانگیزانه. له فلان شوین سمۆره یه ک ده ژی، چه ند ماسییه ک بگه ره له هیلانه ی ماره وه تا ده گاته به ر ده رکی سمۆره، نیوان نیوان فپیان بده. سمۆره، یه که یه ک ده یانخوا تا ده گاته ماره که، نه ویش ده خوا و رزگار ده بی. بۆق به م پیلانه ماری له ناو برد. چه ند رۆژیک به سه ردا تیپه ری. سمۆره به عاده تی جاری پیشوو وه پئ که وت. چون عاده تو خووگرتن وه ک عاشق بوون وایه. نه و جاریش به هیوای ماسی خواردن رویشته نه و شوینه، ماسی ده ست نه که وتو بۆقو بیچوووه کانی خوارد. "نه م مه سه له م بۆ نه قل کردی که بزانی زۆر پیلانو ئازاوه نانه وه بۆته هۆی تیدا چوونی خاوه ن پیلانه که. گوتی: باوکه کورتی بیره وه وه له سه ری مه پۆ که نه م کاره که مزه حمه ته و پر مه نفه عه ته. ته ماعی مالۆ خۆشه ویستی نه ولاد، پیره ی وه خۆ خست. دیزو نیمانی له و لا دانا و خۆی بۆ نه م کاره ناشه رعوی دژ به ته ریفه ته ناماده کرد. وه نه و جوره کوره که گوتبووی، که وته ری. رۆژی

دوایی قازی و ده رکه وتو جه ماعه تیگی زور له دهوری دار کۆببوونه وه، قازی رووی ده دار کردو باسی زۆری لئ پرسی. ده نگیگ له نیو داره که وه ههستا و گوتی گیله بردوویتی. قازی واتی وپما و به دهوری داره که دا خولیکی لیدا. تیگه یشت که یه کیگ ده ویدا خۆی حه شار داوه. . که س به به ره که تی خه یانه ت ناگاته که شفو که رامه ت. فه رمووی دارو باریکی زور له دهوری داره که کۆ بکه نه وه و ناوری تیبه رده ن. پیره پیاو سه عاتیک خۆی راگرت. که دیتی خه ریکه تیداچن هاواری لئ ههستا و نه مانی خواست. قازی فه رمووی، ده ریان هینا و لاواندیه وه. راستیه که ی به قازی گوت. به مجوره بین گوناھی گیله و خه یانه تی کۆپی پیره پیاو ناشکرا بوو. پیره هر له وئی گیانی ده رچوو، به شایه دی دارو سه عاده تی تۆبه و په شیمانی. کۆپه که پاش سزادان، ته رمی باوکی به کۆلیدا دا و برديه وه مال. گیله ش به به ره که تی راستگویی و نه مانه تو دیانه ت زۆره که ی نه ستانده وه و گه راوه. وه نه و مه سه له م بۆ هینایتیه وه تا بزانی که عاقیبه تی مه کرو فیل، ناپه سندنو به ره می غه درو خه یانه ت تیداچوونه.

وه تو نه ی دیمنه له سستی ته دبیرو پیسی ده روونو زۆری ته ماع، له پله یه ک دای که زبان له به یانی عاجزه و عه قل ده وینا کردنیدا تیماوه. وه فایده ی مه کرو حیه ی تو بۆ پادشا نه وه بوو که دیتت. ناخریش وه بآلی ده گه پرتیه وه سه ر ملی خۆت. وه تو وه ک گۆلی دوو پوو وای، هر که س ده ستت بۆ بینن دپووی تیراده چن و بریندار ده بین و له وه فای تو به ره یه ک نابا. تو وه ک مار دوو زمانی، به لام مار له تو باشتره. که له هر دوو زمانی تو ژهر ده بارئ. راستیان گوتوه ناوئ که ریزو کانی و چۆگه نه وه نده خۆشه تا نه گه یوه ته ده ریا و بنه ماله تا زه مانیک نارامه تا مروئی دیوسیفه تی تیدا نییه، دلسۆزی برایانه و خۆشی دۆستایه تی نه وه نده پایه داره تا دوو زمانی به دسروش ت له نیوانیدا قسه و باسان ناهینن و نابا و هه میشه من له جیرانه تی و تیگه لاوی ده گه ل تو هه راسان بوومو قسه ی زانایانم وه بیر ده هیناوه که ده فه رموون: له وانه ی نه ملی فه سادو بین په وشتن، ده بین دووری بکه ی، هر چند دۆستایه تی و خزمایه تیش ت ده گه لیان هه بین، چون نزکی له فاسقان وه ک په روه رده کردنی ماره، که نه گه رچی مارگر

له په روه رده کردنو به خپوکردنیدا زه حمهت ده کیشی، سهره نجام روژنیک زاری لئ دانه پچړی. وه حاله تی شهرمو حه یا و وه فا وهک تاریکه شه و لیده کا. وه دوستایه تی پیاری عاقل ده بی بکه ی هر چند به شیک له ره وشته کانی به روالهت جیی ره زامه ندی نه بی. له جوانییه کانی عه قلو ناوه ز ده بی به شی خو مان وه ربگریزو له ناست پیاری جاهیلو تینه گه یشتوو ده بی دوره پریز بین. چونکه زاتی پیاری جاهیل له خرابه نه بی چی دیکه ناکا، که واپوو له تیکه لای ده گه ل نه و چ سوودنیکت ده ست ده که وی؟ وه له جه هاله تی نه و بیجگه له لاری بوونو ری و نکریدن به هره یه کت نابی.

وه تو له وانه ی که له سروشتی نه حسرو خووی خراپت ده بی هه زار فه رسه نگ هه لئی و دورکه ویته وه. ناخر چون ده توانم له تو، چاوه روانی وه فا و که ره م بم؟ چون ده گه ل پادشا، که توی خوش ده وی و قدره قوتبت لیده نن، که وره ی کردووی پله و پایه ی پیدای، تا نه و جیگه ی له سایه ی نه ودا ده سنت به که له که ی که وره پیوان ده گرتو پیت له سهر ناسمان دانه نا، نه و موعامه له یه ت به په وا زانی، وه بزانه که مافی نه نعامو پیاره تیه کانی نه و له وکاره دا تووشی زه جرو نه شکه نجه ت ده کا.

حه یا تکاوی، نه تماوه وه فا

دل و ده روونت سه رچاوه ی جه فا^۱

وه مه سه له ی دوستان ده گه ل تو حه کایه تی نه و بازرگانه یه که گوته بووی: "له ولایتیک که مشک سه د مه ن ناسن بخوا، کوئی سهیره نه گه ر باز، مندالیکي ده مه نی بفرینتی؟" دینمه گوته چون؟ گوته: "ده گیتنه وه بازرگانیک مال و سامانی که م بوو. ده یه ویست سه فه ریک بکا. سه د مه نی ناسن هه بوو، به نه مانه ت له مالی دوستیکي دانا و رویشته. که گه پاره، نه مین ناسنه که ی فروشته بوو و پووله که شی خه رچ کردبوو. بازرگان روژنیک بو وه رگرتنه وه ی ناسن رویشته لای. کابرا گوته: ناسنم له ژیرخانیکي مالیدا له سه ر یه ک دانا بوو، لئی بی خه به ر مامه وه، تا وه خو هاتمه وه مشک هه مووی خواردبوو. بازرگان گوته: "راسته،

۱. یک قطره ز آب شرم و یک ذره وفا / در چشم و دلت خدای داناست که نیست.

مشك ئاسنى زۆر پىن خۆشەو ددانى دەتوانن ئاسن بېچرئ. ئەمىنى نادروستكار زۆر خۆشحال بوو، پىنى وابوو بازركان دەستى لە ئاسنەكە ھەلگرتووه. "گوتى: "ئەمپۇ مىوانم بە" گوتى: "سبەينن ديمەوھ".

وھەر كەوتو كورپىكى كابرانى دەگەل خۆى برد. بە شوينىدا گەپانۇ لە شارىدا جارپان كىشا و سۆراغى كورەيان دەگرت. بازركان گوتى: من بازىكم دىت كە مندالىكى ھەلگرتبوو دەبىرد. ئەمىن ھاوارى لىن بلىند بوو كە قسەى مەحال بۇ دەكەى؟ باز چۆن مندال دەفرتىن؟ بازركان پىكەنىو گوتى: بۇ تووپە دەبى؟ لە شارىكدا مشك بتوانن سەد مەن ئاسن بخوا، بازىش دەتوانن مندالىك ھەلگرتى. ئەمىن لىنى حالى بوو چ باسە. گوتى: مشك ئاسنى نەخواردووه. لە لای مەنە. كورپەكەم بدەوھو ئاسنەكە بەرەوھە.

جا، ئەم مەسەلەم بۇ ھىتايەوھ تا بزانى كە چون دەگەل پادشا ئەو كارەت كرد، لەمە بەدوا كەس بە ھىواى وھفادارىو راستگوئى لىت نىك نابىتەوھ. وھ ھىچ كارىك بىنفايدەتر لەوھ نىبە كە دەگەل كەسىك دۆستايەتى بكەى كە لە مەيدانى پىاوتىدا پىادەو لە شوينى وھفادارىدا سەرشۆپو شەرمندە بىن. ھەر وھە چاكەكردن دەگەل كەسىك كە دە مەزھەبى خۆيدا شوكرۇ پىزانىن فەرامۆش بكا، وھ نەسىحەتكردنى كەسىك كە نە گوئت لىدەگرئ، نە بەدل قسەكەت وھردەگرئ، وھ رازو نەينى بە كەسىك گوتن كە رازدار نىبەو قسەى تىدا راناوھستى.

وھ بۇ مەن وھك رۆژ ئاشكرابە كە لە رەشى بەدكردارىو غەدرى تۆ دەبىن خۆم بپارىزم، كە دۆستايەتى نەشرار ماىەى دلرەقىبەو تىكەلورى دەگەل پىاوى ھەلكەوتە كىمىاى سەعادەتە. وھ ئەم بابەتە وھك سىروھى بەيان واىە ئەگەر بەسەر گولاندا تىپەرئ بۆنى خۆش بلاو دەكاتەوھ ئەگەر بەسەر بەىزوپالدا بپروا، بۆگەن دەگەل خۆى دىنن. دەزانم ئەم قسانەت بەلاوھ تالو قورسە. قسەى حەق تالەو كارتىكردنى لە گوئى لەخۆرازىو ملھۆراندان ناخۆشە.

وھختىك وتووئىژى ئەوان گەيشتە ئىرە، شىر گای كوشتبوو، كەلاكى لەوئ دەخوئندا شەلال، بەسەر زەويدا كەوتبوو. شىز كە رقى نىشتبووھ، كەمىك

راما و به خۆی گوت: حەیف بۆ شەنزه به، به و هه موو عه قلو ته دبیرو هونه ره وه . نازانم له و کاره دا به هه له چووم یا نه . وه نه وهی ده ریاره ی نه و به منیان گوت، راستو نه مانه تی تیدا بوو، یا ریگی غه یانی بن باکیان گرت به ر . هه ر چی بوو، من خۆم مالویرانو بن چاره کرد، تازه غه م خواردنو ئاه و ناله چ سوودیکی نابن .

کاتیکی ئاسه واری په شیمانی تیدا بیندرا و شکو گومان نه ما و دیمنه نه وهی چاو پیکه وت، قسه ی کلیله ی بپرو رویشته به ره وه . گوتی: هۆی ده فکروه چوونت چیه ؟ کاتیکی له وه شادترو روژیک له وه پیروژتر چۆن ده بن ؟ پادشا له پله ی سه رکه وتزو به زاندندا شادو که یفخۆشو دوژمن له مهیدانی تیشکاوو به زیویدا خه لتانی خوین، به یانه ی سه رکه وتنی تو شمشیری ده رکیشاوه روژی دوژمنت تاریکه شه ویکي نه نگوسته چاوه .

شیر گوتی: هه ر چه ندی دوستانه تی و هاوده می و خزمه تو زانایی و لیها تووی شەنزه به م نیته وه بیر، خه مو په ژاره دامده گریو نه لحه ق پشتو په نای سپا و شه ریفترین ریره وی من بوو . له چاوی دوژمناندا دپوو، له سه ر روخساری دوستان خال بوو .

دیمنه گوتی: پادشا نابن به زه یی به و سه پله غه دداره دا بیته وه . نه و سه رکه وتنه که ده ستی دا جیی شادمانی و شانازییه و ده بن وه ک ملوانکه ی جه واهیرات به گه ردنی زه مانه وه هه لاهه سرئ . که روژنامه ی ئیقبال به م بابه تانه ده پرازیته وه و کارنامه ی به خته وه ری به کاری له م چه شنه دره و شاوه ده بن . وه ده عه قلیشدا ناگونجی که سیک ببه خشی که لئی نه مین نه یی و بۆ دوژمنی پادشا هیچ زیندانیک له قه بر باشتره هیچ تازیانه یه ک وه ک شمشیر نییه . پادشایانی عاقلو زانا زۆر جارن دوستانو نزیکانیک، چون نه زانو بن کیفایه تن، له خۆیان دوور ده خه نه وه و له که سانیک، با نه ناسو غه ریه ش بن، به لام زانا و لیها توون، نزیک ده بنه وه . هه ر وه ک ده زانین ده رمانی تفتو تال، نه له به ر مه یلو ئاره زوو، به لکه بۆ چاکبوونه وه ده خۆن . وه قامک که زینه تی ده سته و ئامرازی به ستنه وه و کرانه وه یه، نه گه ر مار پیوه ی بیدا، بۆ به قای جه سته ده بن بیپرو زه حمه تی له

دہستدانی بہ رحمت بزائن .

شیر ہیندیک بہم قسانہ ہاتہوہ سہرخو، بہ لام رۆزگار تۆلہی شہنزه بہی کردہوہو دیمنہی ریسوا و بین نابوو کردو درۆ و پیلانو دژاہتہی نہو بو شیر روون بووہو بہ تۆلہی گای بہستہ زمانی بین گوناہ بہ زہ جرو نہ شکہنجہ کوشتی . چون شہتلی کردارو تۆوی گوتار، نہ گہر بچیندری و خزمہت بکری حاسلو سہمہرہی زۆری لی دہکہ ویتہوہ .

وہ بہرہمی غہدرو زولہو بین ئینسانی ہمیشہ پیسو چہ پل بووہو کوتایی بہد رہوشتی و فیلو پیلان نامبارہک . وہ ہر کہس روو دہو عہمہلہ چہ پلآنہ بکا و قہدہم دہو ریگایہ بنی، سہرہنجام تووشی بہلا و مسیبہت دہبئو پشتی وہ عہرز دہکہوی .

بیزارہ لہ تۆ ئیستہ، ہماغووشی عہدوتہ
دونیا کہ دویئن حہرہمی موحتہرہمہت بوو

لیکۆلینه وه له کاری دیمنه

رای به بهرهمه نی گوت: رoon بۆوه چیرۆکی نه و دووزمانه، تیچینه ره که چون حه مائی یه قینی به خه یائی دردۆنگی داپۆشی تا نه و جیگه ی که پیاوه تی و مروه تی شیر برینی تیکه وتو لایه نی په یمانشکینیشی ره گه ل که وتو دوژمنایه تی جیگه ی دۆستی و ترسو دلّه پراوکئ جیگه ی ئاشنایه تی و دلپاکی گرته وه و خه زنه دارو وه زیری پادشا سه ریان له سه ر دانا .

ئیسنا نه گه ره ده کرئ، کۆتایی کاری دیمنه و چۆنیه تی عوزو تکا کاری نه و له لای شیرو باقی جانه وه ران بگپیتته وه، که زه مانیک پاش نه و رووداوه، کاتیک شیر ده ست به داوینی عه قلی خۆی بوو و له دیمنه وه شک که وت، بۆ تیکه یشتنی رووداوه کان چ پلانکی دارشتو چون له غه درو درۆی دیمنه تیکه یشت. وه دیمنه په نای بۆ چ ده لیلو هۆکاریک بردو بۆ نه جاتی خۆی چ عوزو بیانوو یه کی هیناوه و به کام ریگه دا داوای لیبوردنی کرد .

بهره مه ن گوتی: خوین هه رگیز نانی شیتته وه و بیدار کردنه وه ی ناژاوه به هیه چ جوړیک خۆشی لئ نابیندرئ. وه ده کتیبه کانی میژوو و ریواته کاندای خویندوومه ته وه کاتیک شیر گای کوشت، له و په له په له ی که کردبووی زۆر په شیمان بۆوه و به نه ژنۆی خۆیدا دا و گوتی:

چهنده بیزارم له کارو کرده وهم
شیتو په یتارهم نه ماوه عه قلو هوش^۱

وه همیشه، خزمه تکاری و ناکاری باشو ره فتاری جوانی نه وی وه بیر خوی
دیناوه و دلته نگی و زه جرو په شیمانی زورتر ته نگی پی هله ده چنی، چونکه
شه نزه به خوشه ویستترین هاوړی و عه زیزترین لایه نگری بوو و ساتیک نه بوو یادی
نه و له بیر بکا و ده گله هر یه یک له گیاندارانی ده ورو به ری خه لوه تی ده کردو
باسی رابردوی شه نزه به ی لی ده پرسین.

شه ویک پلینگ تا شه و لایه لایه له لای نه و بوو. ده گه رانه ودا پلینگ راوه ستا
و گوئی راگرت. قسه ی کلیله گه یشتبووه نه و جییه که: "وهک گیزه لووکه هاتی و
کاره ساتیکت خولقاندو بو نه و غه درو زولمه ریگایه کی زور ورو باریکت دیته وه.
وهک شه یتان پیلانی خوت به نه نجام گه یاندو خه یانه تیکی گه ورهت به پادشا
کرد. له خوت نه مین مه به، ساعات به ساعات له وانه یه، نه و غه درو جنایه ته
ملت بگری. وه نه وهش بزانه هیچ کام له جانه وهران لیت نابوون، وه بو
رزگار بوونت یارمه تیت ناده نو پشتت ناگرن. وه یه کجی هه موویان بو کوشتر و
له توپه تکردنت ده بنه هاوده نگ. منیش پیویستم به جیرانه تی تو نییه. له من
دوور که وه و دوستایه تی و هاتوچوت بیپه وه. دیمنه گوتی که:

قه سه م به و شه ریبه تی دیداری پاکت
شه رابم عه ینی ژه هری ماره بی تو
له لای من با وجودی ناسو نه جناس
که سی تیدا نییه نه مشاره بی تو^۲

هر وه ها بو کاری رابردو، ته دبیرو چاره سر به هری نییه. خه یالو فکری
فه سادو نازاوه له دلته دهر بکه و له چاکو خراب ده ست هه لگروه به خوشی و
ناسووده یی رایبویره که دوژمن سه ره وین بووه و دنیای مورا له ملوژمان چول
بووه و ناره زووه کانت وه دیهاتون.

۱. نیک به رنج اندرم از خویشتن / گم شده تدبیر و خطا کرده ظن.

۲. له دیوانی نالی وه رگیزاوه به رانه به:

گر برکنم دل از تو و بردارم از تو مهر / آن مهر بر که افکنم آن دل کجا برم.

سه ره لینه وه به خوشی رایبویره

به سه سیوه، بنوو، بخۆ، لیره^۱

له سه ره قسه کانی رویشته گوئی: "خرابی و نگرسی ئه م پیلانه، له سه ره مروه تو دینداری لای من شاراره نه بوو. به لام مائی ته ماعو زیده خوازی ویران بئ، منیان وادار به و کاره کرد".

کاتیگ پلینگ نه و قسانه ی به ته وای بیست، رویشته لای دایکی شیرو به لینی لئ وه رگرت، نه وه ی بۆ ده گێرته وه به نهینی بمینته وه. پاش متمان وه پیداکری، هر چی بیستبووی، گێرایه وه نه سیحه ته کانی کلله و دانپیدا هیتان و ئیقراری دیمه ی به ته وای بو بئ که مو زیاد، بۆ دایکی پادشا خسته روو. روژی دوا ی مییه شیر، رویشته لای کوره که ی. کور خه مناکو په ریشان ده هاته به رچاو. پرس ی: هۆی چیه و ا په ریشانی؟ گوئی: کوشتنی شه نزه به و یادی خزه ته و کاره باشه کانی نه وه موو خوشه و یستییه ی به رانبه ر به ئیمه بووی، ئاورم ده جه رگو هه ناوان به رده دا. هر چه ندی حه ول ده ده م له بیر خۆمی به رمه وه، ناتوانم. وه هر کات بیر له رینۆین و دلسۆزی میهره بان و زانا و ئاگا ده که مه وه، نه و دیته وه به رچاو مو دلم بۆ لای نه و ده چن و جوانی ره وشته نه خلاق باشی نه وم بۆ به یان ده کا.

دایکی شیر گوئی: شایه دی هه چ که س، به قه ده ر نه وه ی پیاو بۆ خۆی هه سته پیده کا، به هیز نییه. وه فه رمایشتی پادشا ده لیلی نه وه یه که دلی شایه دی ده دا که شه نزه به بئ تاوان بوو. وه هر ساتیک ده بیته هۆی زانو دله راوکن و ده روونی پادشا ده شیۆین و بیر ی ده خاته وه که نه و کاره ی بئ متمان وه یه قینی راسته و به لگی حاشا هه لنه گر نه نجام داوه. وه نه گه ره و شتانه دا که به عه رزی پادشایان گه یاندوه، وردبوونه وه و لیکۆلینه وه یه ک کرابا و پادشا به سه ره توو په یی و رقی خۆیدا زال بووایه و نه و قسانه ی حه واله ی عه قلو را و بۆچوونی خۆی کردبا، راستی و دروستی مه سه له که روون ده بووه. چون هه چ رینیشانده ریک له نه نگوسته چاوی شکو گوماندا وه ک بۆچوونی دروسته

۱. سرفراز و به خزمی بگزار / لهو جوی و به فرخی می خور.

زەینی رووناکی پادشا نییه . چونکه تیزهۆشی پادشایان نهێنییهکانی دهروونی گهردوون دهبینو پێشهنگی رازه شاراوهکانی غهیبه .

بئ گومانم ئەگەر دلت بیهوئ

عەرش و قورشیش دەخەینە بەر نەزەرت^۱

شیر گوتی: لەبابەت کوشتنی گا، زۆرم فکر کردەوهو و حەولم دا، عەبییک، خەیاڵەتیک بدۆزمەوهو ببەدەمە پال ئەو، تا لە کوشتنی ئەو، بەلای دیتراوەه عوزو بەهەمانەیهکەم بە دەستەوه بێ . هەر چەند زۆرتەرد دەبەمەوه، هیچ شتیک نابینم بە گەورەتری دەزانم هەر دەم حەسەرەتو پەشیمانیم لە هیلاکەتی ئەو زۆرتەردەبێ . هەر وەها ئەم بەستەزمانە خاوەنپرایەکی رۆشنبیرو رهوشتی پاک بوو . تۆمەت لێدانی حەسودانو ئارەزووی بێعەقلان لەو بارەوه که رەنگە دە فکری ئەوه کهوئ لە من راست بێتەوهو بیهوئ بەگژمدا بچێ، هەمووی درۆ بوو . وه دەرەحەق بەو هیچ کۆتاییم نەکردبوو که ببیتە هۆی دژایەتیو نیوان ناخۆشی . ئیستا دەمهوئ لەو کاره بە وردی بکۆلمەوهو بە واجبی دەزانم هەموو کارێک بکەم تا خاترجەم دەبم . هەر چەند فایدهشی نەبێو مەجالی قەرەبووکردنەوهشم نەهێشتبیتەوه . بەلام ئەگەر بزاتم لە کویدا بە هەلە چووم، فایدهیهکی زۆری دەبێ . ئەگەر تۆش شتیک دەزانی یا بیستووتە ئاگادارم کهوه .

گوتی: بیستوومه، بەلام ناتوانم پیتی بلێم، چون یهکیک لە نزیکانی تۆ لە شارەدنهویدا پێداگری کردووه . دەشزانین زانایان لەقاو دانی رازو نهێنی خەلک بە باش نازاننوو بە تەئکید پێمان دەلێن ئەو کاره نەکهین . ئەگەر وانەبا هەموویم پێ دەگوتی .

شیر گوتی: فرمایشی عالمانو زانایان رههەندو لێکدانەوهی جوراچۆری هەیه . وه زانایانو عاقلان بەپیتی مەسلەحەتو لەسەر بنەمای حیکمەت پێرەوی لە فرمایشهکانیان دەکەن . وه شارەدنهوهی نهێنییهکانی بەدکاران بەشداریکردنە دە کردەوهی خراپی ئەواندا . رەنگە ئەو کهسەی خەبەری پێداوی، ویستبیتی خۆی لە بەرپرسی ئەم باسە رزگار بکا و بیخاته سەر ملی تۆ . لەم بارەوه

۱. گر ضمیرت بخواهدی بی شک / از دل آسمان خبر کندی.

بهوردی فکر بکه وه و نه وهی شایسته ی دۆستی و خیرخوازییه نه جامی بده .
 دایکی شیر گوتی: ئەم فەرمايشتهت دروسته، به لام بلأوکردنه وهی رازو نهیئی
 دوو عهیبی ههیه. یه کهم دوزمنایه تی ئەو که سهی که بپروای پین کردووی، ئەوی
 دیکهش ئەوهیه، هیچ کهس له مه و دوا قسه م له لا ناکاو به مه حره م ناناسن .
 شیر گوتی: قسه کانت به ته وای راستزو منیش ئەوه به دروست نازانم که
 بۆ ده رهینانی خۆم له م خه تایه، تۆ تووشی خه تایه کی دیکه بکه م. وه ئەگه ر
 ناتووی ناوی ئەو که سه م پین بیژی و رازی ئەو له قاو بده ی، لانیکه م به کورتی
 نامازه یه کی پین بکه .

دایکی شیر گوتی: قسه ی زانایان له گه و ره یی لیبوردنو جوانی ئیحسانو
 خیراتدا بۆ هه موومان ناشکرایه، به لام ئەم لیبوردنه بۆ خه تاکارییه که زه ره ی
 بۆ هه موولایه ک نه بینو نه بیته هۆی فه سادی گشتی. چون له هه ر شوینییکی
 زیانو زه ره ی به ریلأو ببیندرئو عه یبو عاره که ی داویننی پادشاش بگریته وه و
 ببیته هۆی روودامالآوی به دکارانی دیکه و ده لیلی بن شه رمانو بین هه یایان به و
 هۆیه وه به هیزتر بین هه ر کامیان بۆ به دکاری و دژایه تی بیکه نه قانونو یاسای
 باوه رپیکراو، ئیدی مه جالیک بۆ لیبوردنو به خشین نامینئو سزادان ده بیته
 کاریکی ره و، به لکوو فه رزی واجیب. وَ لَكُمْ فِي الْقِصَاصِ حَيَاةٌ^۱

وه ئەو دیمنه یه که ئەو کاره ی به پادشا کرد، قسه راگوژیکی شه یتانو نیوان
 تیکده ریکی ناژاوه گیره . شیر به دایکی گوت، تیگه یستم. وه ختی گه رانه وه یه .
 پاش رویشتنی دایک، شیر فکری کرده وه . چه ند که سیکی نارد که له شکری
 بۆ حازرکه نو به دوا ی دایکیشیدا نارد بیته کۆبوونه وه که، ئەو جار فه رمووی
 دیمنه ی بینن. که هات رووی لئ وه رگپراو وای نیشان دا که فکر له شتیک
 ده کاته وه . دیمنه که درگای به لآی له سه ر گازی پشت دیتو ریگه ی ده ربازبوونیش
 به سه ته . رووی ده که سیکی ته نیشت خۆی کردو به سه رته پرسی: شتیک رووی
 داوه ؟ گزژی ده فکردابوونی پادشا و کۆبوونه وه ی ئیوه هۆیه که ی چیه ؟

دایکی شیر گوتی: ژبانی تۆ فکری پادشای په ریشان کردووه . وه چون

خه یانه تی تو ناشکرا بووه و نه درویانه ی له مه پ قاره مانی نسیحه تکاری نه و، هه لته بستن وه دهر که وتوون، نابیی به قه دهر ماوه ی چاوترووکاندیک دریزه به ژیان بده ی .

دیمنه گوتی: پیشینانی دنیا هیچ قسه یه کی حکمه تو به ناوه رۆک نه ماوه نه یانگوتیی و هیچ زه حمه تیکیان له م به ستینه دا بو داهاتووان نه هیشتوته وه . له قه دیمه وه گوتوو یانه: هه موو ته دبیریک له یستۆکی ته قدیره . هه ر چه ندی پیایوی عاقل زۆتر خۆی بهاریزیی و ده سلّامه تی خۆیدا زیده پۆیی بکا، له داوی به لا نزیکتر ده بیته وه . وه له نسیحه تکردنی پادشادا به داوی سلّامه تیه وه بوونو هاوئشینیی پیایوی شه روور کردن به ئامرازی به خته وه ری، وه ک نه وه وایه که شتیک له سه ر ناوی که وسه ر بنووسی و کای وردی دایبژراو له به رانه ر بای سه پسه ر هه لپژیی . وه هه ر که س ده گه ل پادشا یه کدلو دلسۆز بئ ده مه ترسی زۆتر ده که وی، چون دۆستان و دوزمنانی پادشا هه موو لئی ده بنه دوزمن: دۆستان له رووی حه سوودی و رکه به ری له پله و پایه دا و دوزمنانیش له به ر نه وه ی نه و که سه به رینوینی و دلپاکیی یاریده دهری پادشا و مولکو میلله ته . وه هه ر به و هۆیه وه یه که حه قیقه تناسان پشتیان به دیواری نه منه وه داوه و روویان له م دنیا ناپایه داره وهرگیزپاره و ده ستیان له حه زو خۆشییه کانی هه لگرتوه و ته نیایی و دووری له خه لکو عیباده تی خودای ته عالیان هه لبژاردوه . چونکه له خزمه ت خودای مه زندا هه له کردنو غه قلّه ت، بوونی نییه و جه زای باشی، خراپی و پاداشی عیباده ت، سزادان نییه و ده فرمان و نه مری ئافرتنه ردا بیجگه له عه دلو داد هیچ شتیک نییه . به لام کاری مه خلووق به پیچه وانه به شکلیی جۆراوجۆر به شیوه و ریگای جیاوازدا ده پواته پیشرو رووداوی چاوه پروان نه کراوی تیدا دیته پیش که دوورن له حه ق و عه داله ت . جاری وایه خه تاباری به دکار پاداشی پیایوی دلسۆز و هه رده گری و جاریش هه یه، دلسۆزی رینوین، سزای خه یانه تو غه دری پئ دهریی و ده که ویته عه زاب . وه هه وا و هه وه س به سه ر ره فقاو کرداریاندا غه له به ده کا و خه تا و هه له ده کرده وه یاندا ناشکرایه . وه چاکو خراپی خیروشه پر به لایانه وه یه کسانه .

وه پادشای سه رکه وتوو ئه و که سه یه که کاره کانی له خێرو چاکه نزیکو له توندوتیژیو سه ختگری دوور بێ. نه که سینک له بهر پیداوستی بارینێو نه له بهر ترس سزای بدا. وه په سندرترین رهوشتی پادشایان ئه وه یه دهستیان بۆ کاری خێرو باش بچن و خزمه تکاری کرداریاشو لێهاتوو، عهزیز بکه نو قه در بگرن. وه پادشا ده زانی و ناماده بووانیش له شاهیدی دان، دریقی ناکه ن که له نیوان منو گادا، هیچ شتی که ببیته ئه سبابی ده مه قاله و شه په دندوو که و هیچ دوژمنایه تی کۆنو رقو کینه ی میراتی که ئاژاوه ی لێ هه لستی له ئارادا نه بووه . لاشم وانه بووه که بتوانن تیم پۆیی و نیازی خراپه ی ده گه لم بێ، یا پیاوه تی و دۆستایه تی بۆ من له ده ست بێ، که ئه وه ش حه ساده تو ئیره یی پیکردنی لێ بکه ویته وه . به لام نه سیحه تیکی پادشام کردو ئه وه ی به واجییم ده زانی ئه نجام دا. ئه ویش راستی و دروستی ئه و قسانه ی منی هه لسه نگاندو به پیتی بیروپای خۆی کاری کرد. وه زۆر که س له خه یانه تکارانو ئه هلی تۆمه تو دوژمنایه تی له من هه راسانن. دیاره ئه وانه پیکه وه بۆ زژاندنی خوینی من تیده کۆشنو هه موو به یه کگرتویی له دژی من خرۆشاوان. وه هه رگیز فکرم له وه نه ده کرده وه که پاداشی نه سیحه تو ئاکامی خزمه تی من ئه وه ده بێ که مانه وه م ببیته هۆی ناره حتی و خه مناکی پادشا .

کاتی که شێر وته کانی دیمنه ی بیست گوتی: ئه وه ی ده بێ به قازیو داوه ران بسپێرن تا له کاره کانی بکۆلنه وه . چون ده ئه حکامی سیاسه تو مه مه که تداریدا، به شیوه ی ئینسافو داد په روهری، به بێ ده لیلو به لگه ی روونو حاشا هه لنه گر، به یاریدان ره وای نییه . دیمنه گوتی: کام فه رمان به رو حاکم دروستکارترو عادلتره له عه قلی پته و عه دلی پادشا؟ هه ر فه رمانیک ده ر بکا نه رۆژگار ده توانن ره خنه ی لێ بگریو نه گه ردون مه جالی لێ پچینه وه و لێ پرسینه وه .

بۆ ریوه بردنی ئه و حوکه که واژۆی ده که ی جه وان

گه ردوون له چاوه پوانییه، گوپراگره زه مان

وه بۆ تێپوانینی مه تینی خاوه ن شکۆ شا راوه نییه، که هیچ شتی که بۆ

رهواندنه وهی شکو شوبیه و گه شان وهی نووری ناگایی، له وردیوونه وه و تیکۆشانو سه برو حه وسه له باشتر نییه . وه من ئه رخه یانم ئه گه ر لیکۆلینه وه به دروستی بهرپۆه بچن، من له رقو تووپی پادشا رزگار ده بم . وه له هه موو بواریکه وه، بئگوناھی و زۆری دلسۆزی و راستی و دروستی و له ئاکامیشدا سه ربلندی من، ئاشکرا ده بین . به لام له لیکۆلینه وه و ته فتیشی کاری مندا، چاری ناچار زیده روپی ده کری، چونکه ئاگر له دهروونی چپو و دلی بهرد به بئ تیکۆشانو ماندوو بوونی زۆر، ده رناکیشری . وه ئه گه ر من گوناهیك ده خۆمدا شک به رم، بۆ لیبوردن ناپارپمه وه . به لام خاترجه م که ئه م لیکۆلینه وه یه وه فاداری من ده رده خا . وه هه ر شتیک که بۆنی خۆشی هه بین، ئه گه ر بلای بکه یه وه و بیپزینی، ئه و بۆنه خۆشه زووتر ده وروبه ر داده گریو ئه گه ر له و کاره دا سوودو قازانجیکم هه بوویه . پاش ئه نجامی کاره که هه لوده رفه تم زۆر بوو، له بهر ده رگای باره گای پادشا نه ده مامه وه و به قاجی شکا و له چاوه پوانی به لادا نه ده مامه وه . ئیستاش چاوه پوانیم له خاوه ن شکۆ ئه وه یه که ئه م کاره حه و آله ی که سیکی ئه مین بکا که ئه هلی غه رزه و به دگومانی نه بین . وه ده ستووور بفرموون که هه موو رۆژیک ئه وه ی بهرپۆه ده چن به گوتی پادشای بگه یه نزو پادشاش به بیروبووچوونی جیهان نوما ی خۆی که ئاوینه ی فه تحو جامی زه فهره، بپوانیته بابه ته کان، تا من به هه له و شکو گومان تییدا نه چم . چون هه مان ده لیل، که کوشتنی گای بۆ پادشا حه لال کرد، کوشتنی من بۆ ئه و حه رام ده کا .

ئه و جار من خۆم بۆ ده بین بیر له خه یانه تی ئاوا بکه مه وه ؟ که هینده پله و پایه ی به رزم نییه که له پیگه ی عه بدایه تی خۆم شه رم بکه مو ته ماعی کاری گه وره و پله ی به رز به میتشکما تیپه ری، هه ر چه ند به نده یه کی ناقابیلی پادشام، به و حاله شه وه ده بین له دادپه ره ری ئه و که دنیا ی پئ رازاوه ته وه بئ نسیب نه بم . چونکه بئ به شکردنم له م عه دلۆ داده ره وا نییه . وه هه تا له زیاندا ماومو پاش ئه ویش ئه م هیوایه م هه ر ده میتن .

یه کییک له ئاماده بووان گوتی: ئه وه ی دیمنه ده یلئ بۆ ریزگرتن له گه وریه ی پادشا نییه، به لام ده یه وئ به و قسانه خۆی بپه پزینیته وه .

دیمنه گوتی: کئ له خۆم بۆ خۆم دلسۆزتره؟ وه هەر کەس له کاتی نیازو پیداو یستیدا خۆی فه رامۆش بکا و بۆ پاراستنی نهفسی خۆی حول نه دا، خه لکی دیکه هیچ هیوایان به و نامینن. نه و قسه ی تۆ کردت، نیشانه ی بین عه قلی و نه فامی و که ریه تی تویه! نه که ی پیت و ابن نه م درۆ و ته زویرانه ت پادشا هه لده خه له تینن، چون کاتیک سه رنجی دا و به بیرو پای شاهانه ی خۆی ته زویرو درۆی تۆی هه لسه نگاند، نه وده م ریسوایی و شه رمه ساری تۆ ده رده که وئو دلسۆزی و دزایه تی لیک جیا ده بنه وه. چون بیرو پای نه و کاری ته مه نیک به شه ویک راده په پینن، سپا و له شکرێ قورسو گران به مۆر په یک تیک ده شکینن. دایکی شیر گوتی: له رابردوی پر له مه کرو فریوی تۆ زۆر سه رسوو پما و نیم که له م وه عزو نسحه تانه بکه ی و له م حاله ته دا له سه ر بابه تی جۆرا و جۆر به رۆی. دیمنه گوتی: ئیسته جیکه ی مه وعیزه یه نه گه ر قبوول بکری و کاتی په ندو مه سه له نه گه ر به گوئی عه قل ببیسترئ.

دایکی شیر گوتی: نه ی غه ددار، هیشتا هیواداری به فیل و ته له که و مه کرو حیه رزگاریت بن؟

دیمنه گوتی: نه گه ر که سیک چاکه به خراپه و خیر به شه پر جواب بداته وه، کاریکم پتی نییه. به هەر حال من وعده و به لینی به کرده وه، په یمان به وه فام، به نه نجام که یاندوه. پادشا ده زانی که هیچ خه یانه تکاریک له لای نه و ده خۆی رانا بینن قسان بکا. وه نه گه ر ده ره ق به من نه وه بکا، زه ره رو زیانه که ی بۆ لای خۆی ده گه ریته وه. وه گوتوو یانه هەر کەس ده کاراندا په له بکا و له قازانچو فایده ی له سه ره خۆبوون و سه برکردن غافل بن، نه وه ی به سه ر دئ که به و ژنه که یشت. ژنیک که له به ر چلیسی و حه شه ری، په له په لی کردو دۆسته که ی خۆی ده گه ل غولامیک لئ تیکچوو. شیر پرسى: چون؟

گوتی: ده گه ر په وه له شاری که شمیر بازرگانیک بوو به ناوی "حه میر" که ژنیکی وه ک مانگی شه وی چارده ی هاوسه ر بوو. چ ژنیک؟ نه چاوی چه رخی که ردوون روخساری ناوی دیتبوو، نه قاسیدی نه ندیشه و بیرى تیز، جوانیکی له و چه شنه ی به رچاو که وتبوو. روخساریک وه ک رۆژی سه رکه وتن دره و شان و

په رچه مو زولفیک وهک شهوی هه لبران په ریشانو بی پایان .
 زولفت به قه دندا که په ریشانو بلاوه
 نه مړو له منی شیفته نالوژو به داوه^۱

وینه گه ری وه ستای شاره زه، بن وینه، له چیره دهستی له جیهاندا، له قه له می
 روخسار کیشی نه ورؤچی "نازه ر" ده عه زابدا بوو. له چیژو سه لیه قی ده کاره میتانی
 ره نگدا ده روونی مانی له حیره دندا سه رسام. [نم وینه گه ره] جیرانیان بوو. له
 نیوان وینه گه رو ژنی بازرگاندا پیوه ندی دلداری دهستی پیکرد. روژیک ژن پیی
 گوت: "چاروبار زه حمهت ده کیشی و مالی نیمه به حزوری خوت ده پازینیته وه،
 دیاره مه ودا ده که وینه نیو نم دیدارانه، تا به بهرده اویشستن یا بانگکردن
 [خه به رم که ی]. ناخر نیمه ده بی له هونه رو سه نعه تی تو به هره وه ریگرین. نایا
 ده توانی شتیکی دروست بکه ی که له نیوان مزو تودا نیشانه و نیماژیک بی".
 گوتی: "چارشویکی دوپه رنگ دروست ده که م که رهنگی سپی له سه ری وهک
 نه سستیره له نیو ناودا بدره وشیته وه ره شایی له ودا وهک کاکولای زهنگی له سر
 بناگوئی تورکان بیته به رچاو. تو هر کات نه و چادرت دیت زوو وه ره دهره وه".
 وه غولامیک گوئی له م سرت و خورته بوو.

چارشیو، دروستکرا و ماوه یه ک تیپه پی. روژیک وینه گه ره به دوی کاریکدا
 رویشتبوو و تا دره نگانیک نه هاته وه. غولام نه و چارشویوه ی به نه مانه ت له
 کچی وینه گه ره ورگرتو ژنی پی فریو دا و کاری خوی ده گه ل کرد. پاش نه و
 عیش و نطوشه چارشویوی برده وه بو مالی وینه گه ره. کاتیک وینه گه ره هاته وه
 ناره زووی دیداری یاری کرد. چارشویوه که ی به شانی خویدا دا و رویشته شوینی
 دیاری کراو. ژن به هه لاتن گه راوه و گوتی: "خوشه ویسته که م هیشتا سه عاتیک
 نابن له لام بووی. خیره؟ بو و زوو هاتیه وه؟ کابرا زانی چ رووی داوه. کچه که ی
 به توندی سزادا و چارشویوی سووتاند".

وه نه و نه قلم گپراوه تا پادشا بزانی که له باره ی مندا په له نه که ن. وه به

۱. له دیوانی نالی وه رگپراوه به رانبر به:

خود ز رنگ زلف نور روی او بر ساختند / کفر خالی از گمان و دین جمالی از یقین.

راستی دهبن بزنانن که من له بهر نه جاتی خوّم هم قسه یه ناکم. چون مهرگ، هر چند خه ویکي ناپه سندو حه سانه وه یه کی نابه دلّه، به هر حال رووده دا و زور سردارو زورداري گوره له دهستی هه لاتزو نه یا نتوانی. وه نه گهر من هزار گیانم هه بیو بزنام له دهستدانیان بو پادشا سوودیکی هه یه و نه مر بکا، به سه عاتیک دهست له هه مووی هه لده گرمو به خته وه ری دنیا و قیامت له وه دا ده بییم. به لام بو پادشا وا باشه چاو یک به به ره می هم کاره دا بخشینی. چون مه مله کت به بی ره عیه تو بهنده ی دلسوز رانا وهستی. وه له ناوبردنی خزمه تکارانی لیها توو به قسه ی نه مو نه و، زیانی لی ده که ویته وه. خزمه تکاری جیگه ی متمانه ش هه همیشه دهست ناکه وئو بو نه وه ی بگانه ناستی باوه پینکردن، په روره ده ناکرئو هه موو روژیک خزمه تکاری خوړاگرو نسخه تکاری مه حرهم وه گیر ناکه وئو.

سالو مانگی پیده وئو تا به ردی بهر تینی هه تاو

نالوگوپی تیکه وئو له علی به ده خشان بیته ده ر^۱

دایکی شیر که دیتی قسه ی دیمنه به گوئی ره زامه ندی ده بیسترئو، نیگه ران بوو، فکری کرده وه نه کا له نه کاو پادشا به و قسه فیلبازانه و درو رازاوانه که به جوانی زیرکفت کراون، باوه پ بکا. چون دیمنه زور زیانچه ورو پیتول و قسه زان بوو، به جوانی و فه ساحه تی خوئی ده نازیو ده یگوت.

ناسن که ده لئین سهخته، گهر بیمه قسه و باسان

نه رمی ده که م هم سهخته، وه ک میوی له سه ر دهستان^۲

رووی ده شیر کردو گوتی: بین دهنگی عه لامه تی ته سدیق کردنه. لیره وه گوتوو یانه "خاموشی یانی هاو بییری ره زامه ندی" نه وه ی گوتو به توو په بی هه ستا و رویشته. شیر فه رموی که دیمنه ده بن بکه ویته زیندانو به داوه رانی نه سپارد لیکولینه وه له باره ی کاره کانیدا بکه ن. پاش نه وه دایکی شیر گه راپه وه گوتی: "من هه همیشه فیلبازی دیمنه م ده بیست. به لام نیستا به بیستنی دروکانی به قینم په پیدا کرد که حه رامزاده ی وه ک خوئی که مه! دیوته عوزرو بیانوی چند

۱. سالها باید که تا یک سنگ اصلی ز آفتاب / لعل گردد در بدخشان یا عیقی اندر یمن.

۲. جایی که سخن باید / چون موم کنم آهن.

شیرین دینیتته وه و چهند فیلبازانه به رگری له خوی دهکا و ریگی باریکو شوینی ده ریا بوونی ده گهمن بۆ خوی ده دۆزیتته وه . نه گه ر پادشا مؤله تی قسه کردنی زۆرتری پیددا، به یهک وشه خوی له شه پۆلانی هیلاکت رزگار دهکا . وه کوشتنی نه و بۆ پادشا و سپا و له شکر خیری گه وره ی تیدایه . زووتر دردۆنگی له دل ده رکه و مؤله تی پن مه ده ."

شیر گوتی: کاری نه وانهی له پادشا نزیکن، ئیره یی و ده مه قاله و درایه تی یه کترو ره شیبینی و ناته باییه . شه و و رۆژ به دوا ی سه ری یه کترینه وه ن . به لئ خه ریکی نه م کارانه ن . وه هر که س هونه ری زۆرتربن، قه سستی سه ری ده که ن . پیماوی وا به دخوازو دوزمنی زۆرتره . وه جیگه و پیگه و نزیکی دیمنه له من، سپای دلگران کردوه . نازانم نه و گه له کۆمه ی له دزی نه و کراوه ، بۆ سه لاه و مه سه له حه تی منه یا له بهر دوزمنایه تی ده گه ل نه وه . نامه وی ده کاری نه ودا په له بکری که بۆ قازانجی هیندیکان، زه ره رو زیان به خۆم بگه یه نم . وه تا لی کۆلینه وه و لی پرسینه وه ی ته وای ده گه ل نه که ن فه رمانی کوشتنی ناده م، چونکه وه دوا ی هه وای نه فس که وتزو ئیتاعه تی نه مری نه وان رای دروستو ته دبیری راست ده شاریتته وه . نه گه ر به گومانی خه یانه ت نه هلی هونه ر له ناو به رم، توفانی تووره ییم ره نگه زو دابمرکی به لام زه ره رو مه غموونیه که ی بۆ خۆم ده گه ریتته وه .

پاش نه وه ی دیمنه یان برده زیندانو به ندی گرانیان خسته سه ر ملی، سۆزی براده ری دۆستایه تی کلیله ی هان دا و به نهینی رۆیشه لای . که به و حاله وه چاوی پیکه وت له قله پی گریانی دا و فرمیسکی هه لرشتو گوتی: نه ی برای به ریز، چۆن ده توانم تۆ له م حاله دا ببینم . تازه بۆ من زیان چ تامیکی ماوه . وه چون کار گه یشه ئیره ، نه گه ر لی ت تووره به م قسه ی کالت پن بلیم، باکم نییه . ناخر من نه و رۆژم له به رچاو بوو . چه نده م نه سیحه ت کردی و گویت پینه دا . ناماقوولترین شت لای تۆ نه سیحه ته . وه نه گه ر له کاتی پیویستدا و زه مانی سه لامه تدا له رینوینی کردنو نه سیحه تدا کۆتاییم کردبا، نه مپۆ له م جینایه ته دا ده گه ل تۆ شه ریک ده بووم، به لام تۆ وه ها شیفته ی بیرو پای خۆت بووی که

عەقلى و زانستى تۆ تىشكاو و لە مەيدان دەرچوو. وە ئاماژەى زانايانم پىنگوتووى
 كە دەلەين: "قسە بەرە قسە ھىتى دۈرۈپۈ بەر لە ئەجەل دەمرن" وە مەبەستيان
 لە مردن كۆتايى پىھاتنى ژيان نىيە، بەلكە مەرفى جاسوسو دوزمان ئەو ھەندە
 ناخۆشى و نارەھەتى دەبىنن كە ژيانى لى دەشەيۈ. وەك تۆ كە دەو ھالە
 كە وتووى ديارە مردن خۆشترە. وە راستيان گوتوۈ: مَقْتُلُ الرَّجُلِ بَيْنَ فَكَيْهٍ!
 سەر گوتىە زمانى، ھەتا تۆم جيرانى، خۆشيم نايەتە گيانى.^۱

دېمە گوتى: ھەمىشە ئەو ھى راست بوو دەتگوتو شەرتى رىنۆينىت بەجى
 دېنا. بەلام ھەواى نەفسو ھىزى تەماعى گەيشتن بە پلەوپايە، بىرۈپاي منى
 كز كرىو نەسىحەتە كانى تۆى لە دللى مندا سووكو چرووك كرىد. وەك نەخۆشى
 چلېسو زۆرخۆر، ئەگەرچى، دەزانى خواردن زەرەرى بۆى ھەيە، گۆيى پى
 نادا و لەبەر چلېسى و پى خۆشبوون دەخوا. وە ھەر وەھا بە شادى و بىن دوزمن
 ژيانو بە دللى خۆشو بە ئەمىنى، رۆزگار تىپە پاندن، جۆرىكى دىكەيە. لە ھەر
 جىگايەك بلىندھىمەتى يا و رەبەرزى ھەبىن، لە رەنجو زەھمەتو چاوپىسى
 كوشندە دە ئەماندا نىت.

و دەزانم ئەم تۆوى بەلایە من چاندوومە، ھەر كەسش شتىك بچىنى
 دەيدرويتەو. ھەر چەند پەشيمان بىتەو ھە بزانى كە كەرەى چاندوۈ. وە
 ئەمرو كاتى ئەو ھەيە كە بەرھەمو حاسلى قسە كانى خۆم ھەلگرمەو. ئەم رەنجو
 مەرارەتە لەسەر من قورستر دەبىن، ئەگەر بەھۆى دۆستى ھەوالەتى نىوانمان
 تۆش تۆمەتبار بكن.

پەنا بۆ خودا، ئەگەر تۆ وادار بكن تا ئەو ھى لەمەپ من دەيزانى بىدركىنى،
 ئەو دەم ھەزابو دەردى من دەبىتە دوو. يەكيان ھەزابى وىجدانى تۆ و شەرمەسارى
 لەو ھى لەبەر من دە زەھمەت بگوىو دووھەمىان ئەو ھى كە ھىواى رزگار بوون
 بۆ من نامىتن. لە دروستى بەلېنى تۆدا ھىچ شكو شوبھە نىيە كاتىك دەرھەق
 بە بىگانان شاھەدى بەدى. لەسەر من بەو ھەموو يەكبوونو دۆستايە تىيە كە

۱. شوپىنى كوژداني پياو، لە نىوان شەويلكە كانىدايە.

۲. گر زيان تو راز دارستى / تىغ را بر سرت چكارستى.

ئەم پەندە قۇلكۆرە لە ئايشە خانم ئىبراھىمى ھاوسەرم وەرگرتوۈ.

له نێوانماندا ههیه، شکم نییه [لایه نگریم دهبی] وه ئه مرۆ حالی من ده بیینی، وهختی به زه پێداهاتنو روحم پێکردنه .

کلیله گوتی: ئه وهی گوتت، بۆم روون بۆوه . زانا یان گوتوو یانه "هیچ کهس ده عه زابدا خۆی بۆ راناگیرۆ هه ر چه ندی بۆی بکری ئ له قسه ی حه ق یا ناحه ق، بۆ رزگار بوون له عه زیه ت ده ی ئی". وه من چ ریگه چاره یه کم بۆ تو وه به رچاو نایه . ئیستا که تووشی ئه م بارودۆخه بووی باشتر ئه وه یه ئیقرار بکه ی ئه وه ی کردووته ددانی پێدا بینه و خۆت له جه زای قیامه ت به گه رانه وه تو به کردن رزگار بکه . چون شک نییه له م کاره دا ده کوژدی، به هه ر حال دنیا و قیامه ت ده گه نه وه یه ک".

دیمنه گوتی: بیری له و بابه تانه ده که مه وه ئه وه ی به فکرم گه یشت به مه شه وه رت ده گه ل تو پێشکه شی ده که م .

کلیله، کلۆلو خه منا ک گه راوه، به ده رده و په ژاره ی زۆره وه له سه ر پشت راکشا و جینگلی ده دا و سه ره نجام خه وی لیکه وت . وه درنده یه ک ده گه ل دیمنه پێکه وه گیرابوونو له نزیکه ی ئه و خه وتبوو . به قسه کانی کلیله و دیمنه به خه به ر هاتبوو، گویی له ته واوی قسه کانیان بوو، هه مووی به زهینی خۆی ئه سپاردو هیچی به کهس نه گوت .

روژی دوایی دایکی شیر ئه م باسه ی نوێ کرده وه گوتی: زیندوو هیشتنه وه ی خه تا کاران ده گه ل کوشتنی خیرخوازان یه کسانه . وه هه ر کهس نابه کاریک به زیندووی رابگری ده فه سادو خراپه دا ده گه لی ده بیته شه ریک . پادشا به داوه رانی ئه مر کرد له پێراگه یشتنی کاری دیمنه دا، په له بکه نو خه یانه تی ئه و ده کۆبوونه وه ی تایبه تیدا و هه ر وه ها بۆ هه موو جه ماعه تی روون بکه نه وه . ده ستووری دا روژ به روژ له وه ی به پێوه ده چی گوزارشتی بده نی .

قازی و داوه ر، داوه روکان و خاسو عامیان کۆ کرده وه، ئه و جا، وه کیلی قازی ده نگه به رز کرده وه رووی ده ئاماده بووان کردو گوتی: پادشا له کاری دیمنه دا و له لیکۆلینه وه و لێ پرسینه وه ی کاری ئه و دا و ته فتیشو لێ پێچینه وه یه ک که حه و آله ی ئه و کراوه، ئیحتیاتی ته واوی به پێویست زانیوه تا حه قیقه تی کاری ئه و

له تۆزو غوبارى شوپهه و گومانبهرى بىن، تا حوكمىك كه له سه ر نه و ده رده چىن له عه دلۆ ئىنسا ف دوور نه بىن. وه نه يخه نه نه ستۆى ده ستپۆيشتووى و غىره تو هه بيه تى پادشايان. وه هه ر شتىك له سه ر گونا و تۆمه تبارى نه و ده زانن ده بىن باسى بگن. له به ر سى فايده: يه كه م نه وه يه، له دادوه ريدا يارى ده دانو ده لىلو به لگه به ده سه ته وه دان له روانگه ي دىزو پيا وه تى و مروه تدا پىنگه يه كى گه و ره ي هه يه. دووه م نه وه يه سه زادانى يه كىك له وانه ي خه يانه ت ده كه ن ده بىته هۆى زه جرو خۆفى نه وانه ي گومراه و لاپۆ بوون. سىهه م نه وه يه كه سه زادانى نه وانه ي نه هلى فه سادو مه كرو فىل بازي ن ده بىته هۆى ئاسووده يى گشتى و قازانجى هه مووانى لى ده كه وى ته وه.

كه نه و قسا نه ها تنه ته واو بوون. ته واوى حازران بىن ده نگ بوون. وه هىچ كه س هىچى نه گوت. چون نه وان له كارى نه ودا يه قىنيان نه بوو. ره وا يان نه زانى ته نىا به گومانى رووتو ره ها شتىك بلۆزو له مه ر گوتى نه وان حوكمىك ده رىچۆ خوينىك برۆ.

كاتىك دىمه نه نه وه ي دىت، گوتى: "نه گه ر من خه تابار بووا يه م، له بىن ده نگى ئىوه خۆش حال ده بووم. به لام بىن گونا هم، وه هه ر كه س گونا هىكى له سه ر نه ناسرا وه و سا بىت نه كرا وه، هىچ حوكمىكى نادىرتى. وه نه و به لاي نه وان وه كه نه هلى دىندارى و عه قلو زانا بىن، بىن گونا هه و نه و عوزى له سه ر نىيه. چاره ش نىيه له وه ي كه هه ر كه س به قه ده ر زانستى خۆى له كارى مندا قسه يه ك ده كا. به لام له ودا لايه نى راستى و نه مانه ت رابگرۆ، كه هه ر گوته يه ك پادا شىكى هه يه، له دنيا و قىامه تو گوتى نه و ده بىته حوكمىك له زىندوو كرده وه ي كه سىكدا، يا له ناو بردنى نه و. وه نه گه ر به گومانو گو تره، بىن متمان هى ته واو، من بخاته بوارى تىدا چوون، نه وه ي به سه ر دى كه به سه ر كا برى گۆرىن ها ت، نه و كا برى به بىن زانستى ته واو، يا ئاكا دارى و ناسىنى دروستى نه خۆش بيه كان، يا نه زموونىك له سه ر ناسىنى ده وا و ده رمان، يا په بىردن به هۆى عىلله تو ناسازى، يا لىزانى و لىكدا نه وه ي ساختارو پىكهاته ي له شو له شكارى جه سه ته، هه نكاوى نا مه دانو خۆى به ته بىب دانا و گوتى ته بىبم". داوه ران گوتيان، چۆن؟ گوتى: له

شاریک له شاره گانی عیراقدا، ته بیبیککی زور زانای لیبوو. به ته بیبیککی نه خووشی ناسرو شفا ده ریکی باش مه شهوور، وه ناسراو به ناسینی نه خووشی و ده رمان. هاوکاری هه مه لایه نو ریئوینی ته او، مایه زورو نه زمون بن نه ژمار، ده سستیک وهک ودمی مه سیح و دمیک وهک پین و قه ده می چه زره تی خدر دروودی خودای لی بن. روزگار، هر وهک عاده تی خویه تی، له وه رگرتنه وهی نیعمه تان و رفاندنی به قیمه تان، رووشی تیها لاندو هیزی جه سته و حوکمی چاوی لی نه ستانده وه. وه که مکه م چاوی جیهان بینی نووساندو کویری کرد. نه و جار نه و نه زانه بن چه یایه مهیدانی خالی دیتو ئیدعای زانستی ته بابه تی ده ست پیگردو باسی نه و کاره که وته سهر زیانان.

پادشای نه و شاره کچیکی بوو، دابووی به برزای خوی، نه و کیژه له حالی به دنیا هیئانی مندالدا تووشی ناره حه تی بوو. ته بیبی پیری زانایان حازر کرد. به وردی له چۆنیه تی ناره حه تیبه که ی پرسی. که جوابه گانی بیست، به ته وای هوی ناره حه تی کیژه که ی بو ناشکرا بوو، ده ستووری ده رمانیکی دا که ناوی "زامه ران" بوو. گوتیان دروستی بکه. گوتی: چاوم کزو که محوکه، ئیوه دروستی بکن. له و حاله دا نه و کابرای ده یگوت ته بیبیم سه روکه له ی په یدابوو، گوتی: کاری منه و ده زانم له چی دروست ده کری. پادشا بانگی کرده به ره وه و گوتی که بپرواته خه زینه و هر چی شتیککی ده رمانه که ی پین ساز ده کری، هه لبگری. به په له خوی که یانده خه زینه و به بن زانیاری و ناگاداری ده ست به کار بوو. نه زقه زا، کیسه ی زه هری هه لاهیلی به ده سته وه هات، نه وه ی ده گه ل چه ند شتی دیکه تیکه ل کردو دای به کچه که. خواردن هه مان و مردن هه مان! پادشا شه ربه تیککی له و ده رمانه ده رخواردی کابرا دا و له جن سارد بووه."

وه نه و نه قله م بو ئیوه گپراوه تا بزائن که کار به نه زانی و عه مه ل به شوبه و گومانه وه، به ره می مه ترسیداری لی ده که ویتسه وه. یه کیک له حازران گوتی: نه وه له و که سانه یه که مه کری نه و له عوام نابن پرسی. وه ده روون پیسی نه و بو زانایانی پسپور درپوونگی تیناکه وئو جیکه ی گومان نییه، نه و به دبه خته یه که نیشانه ی به دنیا ده ی ده روون پیسیه که ی له ناحه زی و دزیوی روخساریدا

ده بینه درئ، قازی پرسى: ئەم نیشانه چیه؟ ده بئ پیمان بیژی که هه موو کهس ئەوه نازانی. گوتی: عالمان ده لئین که هه کس برۆکانی لیک دور بزو چاوی راستی له چاوی چه پی وردتر بئو چاوی دایم به پئو لووتی بۆ لای راست خوار بوویته وه له سه هه زیپکه یه کی سئ موو روابئو چاویشی هه مووکات ده عه زنی ببپئ، زاتی نگرسی ئەو مه کووی فه سادو مه کرو کاری ناپه سندو غه درو فیله و ئەم نیشانگه له له ودا کووته وه.

دیمنه گوتی: له مه پ به نده گانی خودا ده کرئ به مه یلو ئیشتیای خۆت که پو گالته بکهی، ئیراده ی خوی مه زن عه ینی مه سلله حه ته و له ودا هه له و خه تا و غه فله ت روو نادا. وه ئەگه ر ئەم عه لامه تانه ی باست کردن رینوینی دادگه ریو ده لیلی راستی بزو بتوانین به هوی ئەوانه وه هه ق له ناهه ق جیا بکه ینه وه، که وابوو خه لکانی ئەم جیهانه له هه یج باسیکدا پئداو یستیایان به ده لیلو به لگه نامین. وه له مه ودوا نابی هه یج کهس له به ر چاکه کردن ستایش بکرئ یا له به ر خراپه کاری سزا بدرئ، چون هه یج کهس ناتوانئ ئەم تایبه تمه ندیه جهسته بیانه له خۆی دور بخاته وه. که وابوو به و حوکمه جهزای ئەهلی خیرو چاکه و سزای شه روور خراپه کار مه فع ده بیته وه. ئەگه ر منیش، ئەم کاره م کردبئ، نعوذ بالله، ئەم نیشانه گه له پئیان کردووم. وه چون گوپینیان له ده ست من نایه، نابئ به ده لیلی بوونی ئەوان، سزا بدریم. چون ئەوانه ده گه ل من خولقی ندراون، وه چون ناتوانم خویان لئ دور خه مه وه، حوکم چۆن له سه ر کاری من ده رده کهن؟ وه تو به مجوره ده لیلی جهه لو نه فامی و لاسای کردنه وه ی خۆت ده رخستو به و قسه بئ مه عنایه و خورافاتیکى بئ تام، خۆتیه له قوتانیکى بئ جیت نیشان دا.

چون دیمنه به م شیوه یه جوابی داوه. باقی ناماده بووان بئ ده نگ بوونو هه یچیان نه گوت. قازی فه رموی بیگه پئنه وه بۆ زیندان.

کلیله دۆستیکى بوو به ناوی "رۆزبئ" هاته لای دیمنه وه هه والی مه رگی کلیله ی پئدا. دیمنه په ژاره دایگرتو ماتو سه رسوو پوماو بوو. وه له ناو رگه ی دلئ ناخیکى سووتینه ری کیشا و له ناو پزینی (فواره) چاوی، ناوی به سه ر روخساریدا هاته خوارو گوتی: مه خابن، دۆستی خیرخوازو میهره بان که ده

لیقه و ماویدا رام ده کرده خزمه تی و له کاری گه وره و گراندای جیتی بانگو هاوارانم بوو، چاوم له ریئوینی و نه سیحه ته کانی بوو. وه دلی نه و دؤسته گه نجینه ی رازی دؤستان و حه شارگه ی نهینی براده ران، که رۆزگار نه ایده توانی لییان ناگادار بیته وه و چهرخی گه ردوون بین خه بهر ده مایه وه. له مه ودوا، بؤ من چ ناسایشیکو له گیانو بینایی چ فایده یه ک؟ وه نه گه ر نه و کاره ساته به دؤستایه تی تو قهره بوو نه کرابایه وه، هر ئیستا خؤم ده کوشتو شوکری خودا، که مانو بوونی تو، جیتی هه موو مردنیک پر ده کاته وه و هر که موکوورپییه ک که به مردنی نه و روی داوه به ژیانی تو قهره بوو ده کرتته وه. وه نه مړو تو بؤ من هه مان برای، هه مان کلپله ی. ده ستم بده یه و برایه تیم قبول بکه. رۆزین خؤشحالی خوی دهربری و گوتی: به ده سپنکی نه م دؤستایه تییه قهرزداری لوتفو مه رحه مه تی تو م. وه هه موو خاوه ن مروه تو پیاوه تی و نه هلی عه قلو تیگه یشتنو ته جره به، فه خر به دؤستایه تی تو ده کن. وه نه یکاش من کاریکم له ده ست هاتبایه و بمتوانیبایه یارمه تییه کی شایانت بده م. ده ستی به کترین گرتو شهرتی په یمانو به لینیان به جی هینا.

نه و جار دیمنه پی گوت: له فلان شوین خه زینه یه کی مزو کلپله هه یه، نه گه ر زحمه ت بکیشی و بیهینی، جیگه ی سپاسو پیزانینه. رۆزین به و نیشانه ی دابووی رۆیشتنو ده فینه که ی هینا. دیمنه به شی خوی هه لگرتو به شی کلپله ی به رۆزین دا. وه پی نه سپارد که هه مووکات له لای پادشا بیو له وه ی که له مه ر کاری نه و باسی لیده کرئ ناگاداری بکاته وه. وه رۆزین تا نه و رۆزی دیمنه وه فاتی کرد نه م نه رکه ی راپه راند.

رۆزی دواپی گه وره ی داوه ران په روه نده ی برده لای شیرو پیشکه شی کرد. شیرو په روه نده ی وه رگرتو قازی مه ره خه س کردو فه رمووی دایکی بانگ بکه ن. کاتیک دایکی شیر دؤسیه که ی خوینده وه و له ناوه رۆکی تیگه یشتن په ریشان بوو، گوتی: نه گه ر قسه ی ناحه ز بکه م پادشا پی ناخؤش ده بین، نه گه ر خؤشم رابگرم لایه نی نه سیحه ته و دلسؤزی ژیر پی ده بین. شیر گوتی: "له به یانکردنی بابه تی ریئوینی و نه سیحه تدا، په روا و مولاچه زه کردن پیویست نییه" گوتی: "پادشا

له نیوان راستو درډا جیاوازی دانانډو قازانچو زهره‌ری خوی لیک ناکاته‌وه . دیمنه به و مؤله‌تو دهره‌ته‌ی که دهیده‌نن ئازاوه‌یه‌ک ده‌گپړی که فکرو ته‌دبیری پادشا بوی قهره‌بوو نه‌کړیته‌وه‌و شمشیری سولتان له توله‌کردنه‌وه‌دا هیچی پښ ناکړی . "نه‌وه‌ی گوتو به توورپه‌ی هه‌ستا و رویشت .

رؤزی دواپی دیمنه‌یان هینا دهره‌وه‌و قازیبه‌کان کۆ بوونه‌وه‌و له کۆبوونه‌وه‌ی گشتیدا دانیشتن . وه‌کیلی قازی (منشی دادگاه) هه‌مان قسه‌کانی رؤزی یه‌که‌می دووپیات کرده‌وه . چون هیچ‌که‌س دهره‌ق به‌و هیچی نه‌گوت سه‌رؤکی دیوان رووی تی‌کړدو گوتی : "هر چند ناماده‌بووان به‌ پښ‌ده‌نگی خویان یارمه‌تی تو دده‌ن، به‌لام دلی هه‌موویان رایان له‌سه‌ر خه‌یانه‌تی تو شایه‌دی دده‌ا . وه‌ تو به‌و سووکوچرووکی و عیبو عاره‌وه‌ له نیو نه‌و عالمه‌دا ژیان‌ت بۆ چیه‌؟ مه‌سه‌له‌ه‌تی ئیستا و داهاتووت له‌وه‌دایه‌ ددان به‌ گونا‌هانی خوت‌دا بی‌نی‌و به‌ تۆبه‌و په‌شیمانی خوت له‌ عه‌زابو سزای قیامت رزگار بکه‌ی . نه‌وده‌م دوو گه‌وره‌یی بۆ تو ده‌مینیته‌وه . وه‌ هه‌تا دنیا دنیا‌یه‌ له‌ سه‌ر رووبه‌ری رۆزگار باسی لیده‌کړی . یه‌که‌م ئیقرار به‌ جینایه‌ت بۆ رزگاری له‌و دنیا و هه‌لبژاردنی مالی قیامت به‌سه‌ر مالی دنیا‌دا . وه‌ دووه‌م نه‌وه‌ی که نیویانگی نه‌م زیانشیرینی و راویژجوانی له‌و پرسیارو ولامانه‌دا و نه‌و هه‌موو عوزرو بیانوه‌ دل‌بزوینو ناوازانه‌ که هاتنه‌ به‌ریاسه‌وه‌، هر ده‌مین . نه‌و راستییه‌ش بزانه‌ که مردن به‌ ناویانگی باشه‌وه‌ چاتره‌ له‌ ژیان به‌ به‌دناوی جاشه‌وه‌!

دیمنه‌ گوتی : "قازی نابین له‌سه‌ر بڼه‌مای شکو گومانی خوی ناماده‌بووان به‌ پښ له‌ ده‌ستدا بوونی به‌لگه‌و ده‌لیلی پته‌و، حوکم بدا . وه‌ هر وه‌ها نه‌گه‌ر بۆ تو نه‌م شو‌به‌یه‌ هاتوته‌ پیشو فکری هه‌مووان له‌سه‌ر خه‌تاباری من له‌نگه‌ری گرتوه‌، ناخر من خۆم باشتر ده‌زانم . وه‌ شاردنه‌وه‌ی یه‌قینو متمان‌هی خۆ، بۆ خاتری شکو شو‌به‌یه‌ی دیتران، له‌ عه‌قلو پیاوه‌تی ته‌قوا و دینداری به‌ دوره‌ . وه‌ به‌دگومانی ئیوه‌ که گویا عیاذ‌بالله‌ ده‌ کوشتنی بیگانه‌ (گا)دا و رزاندنی خوینی نه‌ودا له‌ لایه‌ن منه‌وه‌ کاریک کراوه‌، زۆر گفتمگو ده‌کړیو بیروپروای هه‌مووتان جیاوازه‌و یه‌ک ناگړیته‌وه‌ . نه‌گه‌ر پښ‌ده‌لیل خۆم به‌ کوشتن بده‌م چ عوزریک

بۆ ئەم کاره بێنمه وه . چون هیچ گیانله به ریک نه وه هه قه ی له سه ر من نییه که خۆم هه مه . وه نه وه ی ده ره ق به که مترین که س له بێگانان به ره وای نه زانمو له روانگی مروه ته وه ئیزنم نه بن بیکه م ، چون له سه ر خۆم به پێوه ی به رم ؟ له م فه رمایشته بگه پێ ، نه گه ر نه سیحه ته شتیکی باشتر بپێه ، نه گه ر فیلو ته له که شه پاش ریسوا بونی ، درپژه پیدانی کاریکی عاقلانه نییه . وه فه رمایشی داوه ران وه ک حوکمی شه رع ی وایه و نابن له ودا هه له و خه تا روو بدا . وه نه وه م به لاوه سهیره ، تو هه میشه وردو به سه رنجو راستگۆ بوویت ، له به دبه ختیو رۆژه ره شی من له م رووداوه دا توند ده رۆیو ئیحتیاتو مه حکه مکاریت وه لاناوه و به تیچاندنی نه وانه ی رقیان لیمه و ته نیا له رووی گومانی ره های خۆت خه ریکی حوکم له سه ر من ده ریکه ی . وه هه ر که س ناگاداری ته وایو له سه ر بابه تیک نه بیو شایه دی بدا ، نه وه ی به سه ردی که به کابرای نه زان گه یشت . قازی پرسی .
 نه و به سه رها ته چییه ؟

دیمنه گوتی : سنووروانیک (مرزبان) بوو نیویه ده ره وه . ژنیکی بوو به ناوی "به هاروویه" . رووی وه ک مانگ ، گولنه ندام ، چه ناگه سیوی زیوی ، له نه وپه ری جوانیدا ، وه ک فریشته خاویزو پاکداوین . به ژنو بالا ریکوبه ده و ، ده نگ چریکه و قاسپه ی که و ، شوخو له بار ، به له نجه ولار ، ره وتی ناسک ، هه تا بلێی لووسو ناسک .

هه ر چه نده که ئینسانه له به ر چاوی مزو تو

مومکین نییه نه م حوسنه له نه بنایی به شه ردا

غو لامیکی بئ شه رمی هه بوو بازی شکاری راو پیده کرد . نه م بازداره چاوی به و مه ستووره یه که وت ، زۆر هه ولی ده گه ل دا رامی بکا ، به لام خاتوون رووی پینته دا و جوابی نه داوه . بازدار ی نا هومیدو هیوا بپا و ، لئ بپا به لایه کی به سه ر بپنێو ئابرووی به ری . دوو تووتی له راوکه ریک کړی . یه کیانی فیتر کرد بلێ "من ده رکه وانم ده ئامیزی که بیانوو ، له نیو جینگه ویانی نه ربابدا دیت" به وی دیکه شی فیتر کرد بلێ : "من له م باره وه هیچ نالیم" . له ماوه ی دوو هه وتوودا فیتری نه م

دوو رسته یه بوون . روژتیک سنووروان له گه ل خیزانی شه رابی ده خوارده وه . غولام هاتو توتییه کانی له به رده م دانا . توتییه کان به پیتی عاده ت گوته کانیان به زیانی به لخی دوویات ده کرده وه . سنووروان له مانای رسته کان تینه ده گه یشته ، به لام به دهنگو دیمه نیان زور که یفی سازبوو . توتییه کانی به ژنه که ی نه سپارد تا باشتریان خزمهت بکا .

ماوه یه ک به سه ردا تیپه پری ، روژتیک چند که سیک له به لخواه هاتزو بوونه میوانی سنووروان . پاش نان خواردن به زمی شه راب خواردنه وه یان رازانده وه . سنووروان داوای قه فه سی توتییه کانی کرد . وه نه وان به عاده تی پیشوو رسته کانیان دوویات کرده وه . میوانه کان سه ریان داخستو ماوه ی سه عاتیک له ژیره وه چاویان تیک بپری . ناخری له سنووروانیان پرسسی نایا ده زانی نه وه مه لانه ده لاین چی ؟ گوتی : نازانم ده لاین چی ، به لام ده نگیان خوشه . یه کتیک له به لخییه کان که ریژو حورمه تی زورتر بوو ، ماناکه ی به میواندار گوتو ده سستی نه خواردنه وه هه لگرتو عوزری خواستو گوتی : له شاری نیمه رسم نیبه له مالی ژنی ناراستو نادرست شتیک بخوین . له و نانه دا توکهر بانگی کرد که : منیش زور جار دیتوومه و شایه دی ده دم . سنووروان له جیی خوی دهرپه پری نه مری کرد ژنه که ی بکوژن . ژن که سیکی نارده لایو گوتی : مه مکورزه ، من بق هیچ کوئی هه ل نایه مو له ده سست دام . په له په ل له تو ناوه شیته وه . وه پیاوانی زانا و به نه زموون ده کاراندا ، نه ویش که کوشتنی تیدا بین ، تالوکه و په له ناکن . پیویسته به کاری من رابگه ی . وه کاتیک مه سه له که روون بووه ، نه گهر شایانی کوشتن بووم ، له حزه یه ک رامه وه ستن . وه نه وه نده ت پشوو له سه رخو بین که له خه لکی به لخ بپرسن که نه و بالندانه بیجگه له م دوو رسته یه له زیانی به لخی چیتر ده زانن . نه گهر نه یانزانی نه وه بزانه نه و بین شه رمه به توتییه کانی فیر کردوه . که چون ته ماعی تیکردمو جوابم نه داوه و دینو نیمانی من له نیوانماندا بوو به په رژین ، نه و پیلانه ی گنرا . نه گهر شتیکیان به و زیانه گوت بزانه که من خه تابارمو خوینی من حه لالت بین .

سنووروان شهرتی نیحتیاتی به جی هینا و مه علوم بوو که ژن بین گوناوه و له

کوشتنی پاشگهز بۆوه و فهرمووی بازدار بینه خزمه تی. بازدار به شادمانی هاته ژوور، پیی وابوو خزمه تیکی کردوه. بازیکی له سه ر دهستی بوو. ژن لئی پرسى که: تو چاوت پیوه بوو که من نه و کاره م ده کرد؟ گوتی: به لئ دیتم. نه و بازه ی له سه ر دهستی بوو، خۆی به چروچاویدا دا و چاوه کانی هینایه ده ر. ژن گوتی: سزای که سیک که نه بینراو به بینراو بزانی نه وه یه. وه له عدلو رحمه تی په روه ر دگار هر نه وه چاوه روان ده کړئ.

وه نه م نه قلام بو نه وه هیناوه تا روون بیته وه که په له کردن له تۆمه تبارکردندا، له دنیا دا بن خپرو به ره که تو ناکامی خراپی لئ ده که ویتته وه.

ته وای نه م باسو خواسه یان به وردی نووسی و بو لای شیریان نارد. شیر هه مووی به دایکی نیشاندا، کاتیک دایکی له بابه ته کان تیگه یشته گوتی: پادشا به رقرار بئ، من نه وه ی له دهستم هات کردمو هیچ فایده ی نه بوو. نه و مه لعونه به دگومان بوو، وه نه مپۆ هه موو توانای خۆی بو کوشتنی پادشا ده کار دینئ. وه کاروباری ولات ده شیویتی. وه به ره می نه م بارو دۆخه له وه ش تیده په پئ، که ده ره ق به وه زیری دلسۆزو قاره مانى پادشا نه جامیدا، نه م گوته یه کارکردنیکی گه وری له سه ر دلی شیر به جیه یشته وه ژاندی. به دایکی گوت: "پیم بلئ له کیت بیست، تا من بو کوشتنی دیمنه بیانوو یه کم به ده سه ته وه بی". گوتی: دشواره، سه خته، ناتوانم رازی که سیک بدرکینم که بروای به من کردوه. وه من به کوشتنی دیمنه زۆر خوشحال نابم. چون نه م کاره بکه مو رازیک که لای من وه ک نه مانه ت داندراوه بلأوی بکه مه وه؟ به لام له و که سه ده پرسم، نه گه ر ئیزنم پیندا پیت ده لیم.

له لای شیر رویشته و پلنگی بانگ کردو گوتی: بوخۆت ده زانی پادشا تۆی چه نده به لاهه عه زیزه و له باره یتنانو پیگه یاندنی تۆدا زه حمه تی کیشاوه و نه وه ش له و پله و پایه و مه قامه گه ورنه ی که پیی داوی، به تۆوه دیاره. پیویست ناکا به دووردریزی باسی نه و شتانه بکه ین. پاشان گوتی: له سه ر تو فره زه که شوکرانه ی نیعمه تی نه و به جئ بیئو خۆت له عۆده ی نه م شایه دی دانه بینیته ده ر. وه هه ر وه ها یارمه تیدانی سه ته ملیکراو؛ تیگه یاندنی نه و له حالئ

مه‌رگدا، له ده‌للی مردنه‌که‌ی، بۆ پیاوی جوامیر فهرزی عه‌ینو ئه‌رکی سه‌رشانه . چون هه‌ر که‌س شایه‌دی مردوو بشارتته‌وه، رۆژی قیامه‌ت ده‌للی خۆی له بی‌ر ده‌چیتته‌وه . له‌م چه‌شنه قسانه زۆری بۆ گوت .

پلنگ گوتی: ئه‌گه‌ر من هه‌زار گیانم هه‌بێ به‌ قوربانی سه‌عاتیک ئاسووده‌یی خه‌یالی پادشای ده‌که‌مو به‌وه‌ش ته‌نیا یه‌ک له هه‌زار چاکه‌کانی ئه‌وم نه‌داوه‌ته‌وه . من خۆم وا ده‌زانم ده‌ خزمه‌تکردندا کۆتاییم کردوو . من خۆم لایق به‌وه نازانم که لیم رازی بنو شوکرانه‌ی زه‌حمه‌تم بکه‌ن . وه هۆی ئه‌وه‌ی که له شایه‌دیدان رووگه‌ردانم ئه‌وه‌یه که ده‌زانم پادشا به‌دگومانو دووربینو ورده . وه ئیستا که کار گه‌یوه‌ته ئیتره، مه‌سه‌له‌هه‌تی پادشا ناخه‌مه پشت گویۆ هه‌ر چی فه‌رمان بێ ئه‌نجامی ده‌ده‌م . پاش ئه‌وه وتووێژی کلله‌و دیمنه‌ی به‌ وردی بۆ پادشا گێژاوه . وه له کۆرو کۆبوونه‌وه‌ی جانه‌وه‌رانیشدا ئه‌وه‌ی بیستبووی پێی گوتن . کاتیک ئه‌و قسانه که‌وتنه سه‌ر زیانان، ئه‌و دره‌نده‌یه که له زینداندا قسه‌کانی ئه‌وانی بیستبوو که‌سیکی نارد که: منیش شایه‌دی ده‌دم . شیر فه‌رمانی دا بیهێننو ئه‌وه‌ی له زینداندا له نیوان کلله‌و دیمنه‌دا رابردبوو، شایه‌دی له‌سه‌ر دا .

لێیان پرسی که: هه‌ر ئه‌و رۆژه بۆ نه‌تگوت . گوتی: به‌ ته‌نیا شایه‌دیک حوکم ناچه‌سه‌ب . من به‌ بێ فایده‌یه‌ک، عه‌زیه‌تکردنی گیاندار به‌ ره‌وا نازانم . به‌و دوو شایه‌دیه‌ حوکمی سزادان بۆ دیمنه‌ ده‌رچوو . شیر فه‌رمووی ده‌ زیندانی باوێزنو زۆر وریا بن .

خواردنی لێ بریو به‌ چه‌ندین جۆر عه‌زابو زه‌جریان ده‌دا تا له برسانو له تینوایه‌تی مرد . وه سه‌ره‌نجامی مه‌کرو زولم هه‌ر ئه‌وه‌یه .

وَاللّٰهُ يَعْصِمُنَا وَجَمِيعَ الْمُسْلِمِيْنَ مِنَ الْخَطَا وَالزَّلٰلِ بِمَنْهٖ وَرَحْمَتِهٖ وَحَوْلِهٖ وَقُوَّتِهٖ ۱

دۆستایه‌تی کۆترو قالآو و مشکو ره‌قهو ناسک

رای به به‌ره‌همه‌نی گوت که داستانی دوو دۆستم به گوی گه‌یشت که به تیچاندنی که سئیکی نه‌مامو قسه‌هینو قسه‌به‌رو پاشمله بۆ تیچاندنی نازاوه‌گیرپیک، لیک هه‌لته‌زینه‌وه‌و، بوونه دوزمنو دژبه‌ری یه‌کترو کار کیشایه کوشترنو برین، تا بین‌ئه‌نویه‌ک له‌و نیه‌دا کوژدا و رۆژگار تۆله‌ی ئه‌ستانده‌وه . چونکه ویرانکردنی بینایه‌ک که خوی مه‌زن دروستی کردبێن مباره‌ک نابێن و ناکامه‌که‌ی له‌ وه‌بالۆ عه‌زاب، خالی نابێن . ئیستا ئه‌گه‌ر پیت ده‌کری، داستانی دۆستانی یه‌کدۆلۆ چۆنیه‌تی خۆشه‌ویستی و ده‌سپیکێ دۆستایه‌تی و چیژو خۆشی وه‌رگرتن له‌ به‌ره‌مو میوه‌ی نیازپاکێ و سوودبردنیان له‌ ناکامه‌کانی راستگویی ئه‌وان بۆ من بگێره‌وه .

به‌ره‌همه‌ن گوتی: هیچ شتیک له‌ لای عاقلان، به‌ قه‌ده‌ر پێوه‌ندی دۆستانی یه‌کدۆلۆ به‌قیمه‌ت نییه‌و هیچ شتیک ناگاته‌ ناستی دۆستایه‌تی یارانی فیداکار، که له‌ زه‌مانی ئاسووده‌یی و خۆشیدا، هه‌لسوکه‌وتی باشیان لێ چاوه‌په‌وان ده‌کریو له‌ کاتی نه‌هامه‌تیدا پشتیوانی و لایه‌نگری راستگویانه . له‌ نمونه‌ی ئه‌م شیوه‌ دۆستایه‌تییه‌ هه‌کایه‌تی کۆترو قالآو و مشکو ره‌قهو ناسکه . رای گوتی: ئه‌م داستانه‌ چۆنه‌؟

گوتی: ده‌گێرینه‌وه‌ که له‌ ولاتی که‌شمیر، شکارگایه‌کو میرگو می‌رغوزاریکی خۆش هه‌بوو. که له‌ ره‌نگدانه‌وه‌ی گۆلۆ ریحانیپه‌ری قالآو له‌ چه‌شنی کلکی

تاوس د دره و شاوه و له ئاست جوانی نه و میړغوزاره کلکی تاوس وهک په پرو
بالی قالاو ده چوو.

نه مامی داری سهروه، یا قه دی نه مامی دلبره
شه میمی عه تری یاسه یا بخوری عوودو عه نبره
له بونی یاسو یاسه مه ن، چرو چیا موعه تته ره
ده من به داری سیوه وه، شکوفه میشکی نه زهره
ده من عه قیقی خالییه، به ده م لقی هه ناروه^۱

له و میړغوزاره دا نیچیرو راو گه لیک ژور بوو. راو که ران ژور ده هاتنه نه م
شکارگا بژوینه. قالاویک له م ده فیره له سه ر داریکی گه وره ی تییه لاجوو هیلانه ی
کرد بوو. له و سه ره را چاوی به ده و رویه ریدا ده گپرا و چه پو راستی خست بووه
ژیر چاوه دیری. له پر چاوی به راو که ریکی سه ه تکرانی جلو په رگ شر که وت
که تورپکی به شان وه و عه سایه کی به ده ستوه بوو، که راست به ره و داره که
ده هات. ترسی لئ نیشته و به خوی گوت: وا باشه له سه ر جیی خوم ماته
هه لگرمو چاوی له سه ر هه لنه گرم، بزانه چ ده کا.

راو که ر هاته به ره وه و تورپی کرده وه و، دانی تیدا بلاو کرده وه و خوی چه شار
دا. سه عاتیک رابرد. پولیک کوتر گه یشتنه جن. سه رده سه ته که یان کوتریک بوو
که پییان ده گوت "گه ردن به خال" و هه موو کوتره کان ده نه مرو فه رمانی نه ودا
بوون، که چاویان به دانه کان که وت بئ خه به ر هاتنه ناو تورپه که و ده داو که وتن.
راو که ر، که یف خو شو شادمان، به هه لاتن بویان چوو. تا بیانگری. کوتره کان
وه هه لبه زهه لبه ز که وتنو سه ریان لئ شیوا بوو، هر یه که و بو ده ریا زکردنی
خوی تیده کوشا. گه ردن به خال گوتی: جینگه ی باسو ده مه قاله نییه. هر که س
ده بن رزگار بوونی یاران له رزگاری خوی به پیویستتر بزانی. وه ئیستا باش وایه
که هه موو پیکه وه هینو توانامان بکه یینه یه که تورپ وه حه وا خه یین. که نه جاتی
ئییه به مجوره وه دی دئ. کوتره کان فه رمانی نه ویان به جئ هیئا و تورپان
له شوینی خوی هه لکه ندو سه ری خویان هه لگرت، راو که ر له سه ر جیی خوی

راوه سستا و چاوه پروان بوو بکه ونه خواره وه . قالاو فکری کرده وه . با به دواياندا برپوو بزنام ئه و به زمه به کوئی ده گا . چونکه منیش له وانه یه وام به سهر بئو له نه زموونان بو رزگاری له رووداوان، ده توانین چهک دروست بکهین .

گهردن به خال که دیتی راوکه هر هر وا به دوايانه وه یه، به دۆستانی گوت: ئه م چه ختییه ده سته به دارمان نابئو تا خوئمانی لی نه دیو نه کهین، ده سته هه لئاگرئی . ریگه چاره نه وه یه که روو ده ئاوه دانو دارستانان بکهین که نه توانی بمانبینئو به ناھومیدی سهر شوپی بکه ریته وه . له و نزیکانه مشکیک هه یه ده گهل من دۆسته . پیی ده لیم ئه و به ندو داوانه بقرتینی و هه لپسینی . کۆتره کان به فرمانی ئه و جوولانه وه و رویشتنو راوکه رگه پایه وه . قالاو هر وا به دوايانه وه بوو تا شیوه ی رزگار بوونی ئه وان ده به رچاو بگرئو بیکاته زه خیره ی روژگاری خوئی .

گهردن به خال گه یشته بهر مائی مشک . به کۆترانی گوت به ره و خوار لوور بن . به فرمانی ئه و بیان کردو هه موویان نیشتنه وه . ئه و مشکه ناوی "زبرا" بوو . زیره کو وریا و عاقل، ساردو گهرمی روژگار چیشتنوو، له کل دهرهاتوو، خیرو شه پپی روژگار دیتوو . له و شوینه له ترسی به لای زه مانه سه د کونو ره هه ندی ساز کردبوو، هه مووی به سهر یه که وه هه موو شتیکی ده به رچاو گرتبوو تا تووشی لیقه و ماوی نه بئ . گهردن به خال بانگی کرد: وه ره دهر! زیرا پرسسی: کتییه؟ نیوی خوئی گوتو مشک به په له دهر په پی .

که ئه وی له توپو داودا دیت، ده سستی کرد به گریانو له خو دانو جوگه له ی فرمی سکانی ره وان کردو گوتی: ئه ی دۆستی خو شه ویستو یاری دل سوژم کن توئی به و روژه گه یاندوو؟ گوتی: هه موو هاتو نه هاتیک ده سستی ته تقدیری تیدا یه و هر چی ده ئه زه لدا دیاری کرابئ، ههر چونیک بئ روژیک له روژان وه دی دئو دووری لی کردنو خو لیتپاراستنی ده ست نادا .

وه من قه زای ناسمانی خستمیه ئه و هیلاکه ته، وه دانه ی ناو داوی به مزو یاران نیشان دا و له بهر چاومان خوئی ده نواند تا توژو خوئی ئه و چاوی داپوشینو په رده ی به سهر عه قلماندا کیشا و هه موومان که وتینه ناو ده سته

چەنگالی بەلا. وە کەسانیک کە بە قەوەت و شەو کەت لە من سەرتزێو لە باری پینگە و قەدرەووە لە پێشترن، ناتوانن لە بەرانبەر قەزا و قەدەری ئاسمانیدا خۆ رابگرن. وە رووداوی لەم چەشنە دەرەق ئەوانیش سەیرۆسە مەرە نییە. وە هەر کات فەرمانیک دیتە خوار، کۆرەیی رۆژ تاریک دەبێت و خەرمانی مانگ، رەش دادەگەڕێ. وە خواستی باریتە عالا عَزَّت قُدْرَتُهُو عَلَّتْ کَلِمَتُهُ ماسی لە تەرکە گۆمی قوولەووە دینیتە سەر ئاو و بەلندەش لە تەشقی عاسمانەووە دەکێشیتە سەر زەوی. هەر وەک پیاوی نەزان سەردەکەوێت و دەبیتە بەر بەستیک لە نێوان زانا و ئەو بابەتانەیی کە دەیانزانن.

مشک ئەو قسانەیی بیستو دەستی کرد بە برپینی بەندی دەستو قاچی گەردن بە خال. گوتی: دە پێشدا دەستو بآلی یاران بکەو. مشک گوتی نەدا ئەم قسەییە. کۆتر گوتی: دۆستی خۆشەوێست، دە پێشدا هەلبڕینی داوی دەستو بآلی دۆستان پێوێستترە. مشک گوتی: ئەو قسەییە پەیتا پەیتا دوویات دەکەییەو، مەگەر تۆ پێداوێستت بە نەفسی خۆت نییە و ئەم وێستتە بە مافی خۆت نازانی؟ گوتی نابێت لەبەر ئەو مەبەستە لۆمەم بکە، چونکە من سەرۆکایەتی ئەم کۆترانەم قبوول کردووە. لەبەر ئەوە هەقیان بەسەر منەو هەییە. وە چون ئەوان سەرۆکایەتی منیان قبوولەو ئیتاعەیی ئەمرۆ رینویتی منیان کردو بە یارمەتی و پشتیوانی ئەوان لە داوی راوگەر رزگاریم هات، منیش دەبێت ئەووی وەک سەرۆک دەبێت بیکەم، ئەنجامی بدم. دەترسم ئەگەر بە کردنەووی دەستو بآلی من دەست پێ بکەماندوو ببی و هیندیک لەوان لە تۆپو داودا بمیننەو، بەلام ئەگەر من لەو بەندەدا وەمێنم هەر چەند ماندووش بی، بە خاتری من تەنبەلی ناکە. وە بە خۆت ئیزن نادەیی بە دەستو پێ بەستراوی بەجیم بهیآیی. وە لە کاتی بەلاو نەهامەتیدا بەشداریکردن دەبێت هەبێت ئەووە باشترە لەووی لە کاتی ئاسوودەبیدا ریککەوتن بکری، ئەگەر نا، رەخنەگرانی بە لۆمەو لەقەم، هەلیان بۆ دەرەخسێ.

مشک گوتی: عادیەتی ئەهلی پیاوێتی و جوامیری ئەوویە و برپاوی خواوەنرپایانو

خۆشه‌ویستان به‌م خه‌سلته‌ باشه‌ی تو و سفته‌ په‌سندکراوه‌ته‌وه‌ پته‌وتر ده‌بی. وه‌ متمانه‌ی دۆستان به‌ جوامیری تو زۆرت‌ر ده‌بی. پاش نه‌و قسانه‌، به‌ هه‌موو تواناوه‌، داوی هه‌مووانی بپوی گه‌ردن به‌خاڵو دۆسته‌کانی ئازادو سلامه‌ت گه‌رانه‌وه‌. قالاو که‌ ئەم یارمه‌تییه‌ی مشک‌ی چاو پیکه‌وت، ئاره‌زووی دۆستایه‌تی و برایه‌تی و راستگویی نه‌و له‌ دلیدا چه‌که‌ره‌ی کرد. وه‌ به‌ خۆی گوت: منیش له‌وه‌ی بۆ کۆتره‌کان هاته‌ پێش ناتوانم ئەمین بم. ناشتوانم له‌ دۆستی کارلیهاتوو یه‌کی له‌م چه‌شنه‌ بپنیا‌زم بم. هاته‌ به‌ر ده‌می کونه‌ مشکو بانگی کرد. مشک پرس‌ی: کتییه‌؟ گوت‌ی: منم قالاو. نه‌وجار، نه‌وه‌ی ده‌گه‌ڵ کۆتره‌کانی کردبوو، ئاگادار بوونه‌وه‌ له‌وه‌موو به‌لێزو په‌یمان به‌جێهێنانه‌، نه‌وه‌فادارییه‌ی بۆ باس کردو گوت‌ی: چون پیاوه‌تی و فیداکاری و پابه‌ندی تۆم چاو پیکه‌وتو تیگه‌یشتم که‌ به‌هره‌ی دۆستایه‌تی کۆتره‌کان ده‌گه‌ڵ تو چه‌نده‌ شیرین بوو، وه‌ له‌ به‌ره‌که‌تی راستگویی تو چۆن رزگاریان هات، بپارم دا دۆستایه‌تیت ده‌گه‌ڵ بکه‌م و هاتووم تا شه‌رتی ده‌سپێکی ئەم دۆستایه‌تییه‌ به‌جێ بێنم.

مشک گوت‌ی: شیوه‌ی پێک گه‌یشتن. تاریکو کوپه‌ره‌ری هاوده‌نگی باریکو به‌سه‌تراوه‌. وه‌ عاقلان قه‌ده‌م ده‌ رێگایه‌ک نانی‌زو به‌ داوی شتی‌کدا نارۆن که‌ به‌ ده‌سته‌هێنانی به‌ هه‌موو باری‌کدا نامومکینه‌. چونکه‌ نایانه‌وی به‌ نه‌زان بناسرێ‌زو له‌ به‌ر چاوی خاوه‌ن نه‌زموون له‌ باری عه‌قله‌وه‌ به‌ ناتاو و بینه‌ نه‌ژمار. چون هه‌ر که‌س بیه‌وی له‌ وشکانیدا که‌شتی سواری بکا و له‌ ده‌ریادا نه‌سپ سواری، به‌ خۆی پیکه‌نیوه‌، چون له‌ که‌سایه‌تی زانیان به‌دوره‌. قه‌بره‌ه‌لکه‌ن له‌ ده‌ریادا و پاپۆریش له‌ وشکانی.^۱

وه‌ له‌ نێوان منو تۆدا به‌ چ لێکدانه‌وه‌یه‌ک رێگه‌ی دۆستایه‌تی ده‌توانی بکریته‌وه‌، که‌ من خواردنی تۆم هه‌یچ کات ناتوانم له‌ خۆم ئەمین بم. قالاو گوت‌ی: بپۆلای عه‌قلی خۆتو باش فکر بکه‌وه‌. که‌ عه‌زیه‌تو ئازاری تو، یا خواردنی تو بۆ من چ سوودیکی هه‌یه‌. مانه‌وه‌ی زاتی تو، ده‌سه‌که‌وتنی دۆستایه‌تی تو بۆ من ده‌ رووداوه‌کانی رۆژگاردا، به‌کارم دێتو ده‌ فریام دێتو که‌ ره‌م په‌یمان و

لوتفی تۆ، له نه هامة تی زه مانه دا ده بنه مه ده دکارم. ئه وهش پیاو ه تی نییه که، بۆ نزیکه بونه وه له تۆ رینگایه کی دوورم پیاو وه، دهستی رهدم له سه ر سینگ دابنئیی و وه رم نه گری. چون جوانی ئاکارو پاکی رفتاری تۆ، له لای سووړو خولی رۆژگار، بۆ من مه علووم بوو. وه هونه ر هرگیز به شاراو هی نامینئته وه ته نانه ت نه گه ر زۆریش نیشان نه درئ. وه ک بۆنی میشکو عه ن به ر، هر چه ندیش بیشاریته وه دایبۆشی بۆنی هر ده پوا و دنیا به ک بۆن خوش ده کا.

چۆن ده توانی خۆت وه شیژی شوئینه ونکه م بۆ بکه ی

تۆ به ده ستت مه شه له و باو ه ش پری عه ترو گولا و

وه له گه وه یی تۆ ناو ه شیته وه که مافی نوور که وتنه وه م له مالو حال زایه بکه ی و به نا هو میدی له م درگایه وه ده رم بنئیی و له به ره که تی دۆستایه تی خۆت بی به شم بکه ی. مشک گوتی: هیچ دوژنایه تی به ک وه ک دوژنایه تی سروشتی نییه. چون نه گه ر دوو که س نئوان ناخۆشیان که وتبئته نئوان و له درئزایی زه مه ندا له هر دوو لاو ه جیگر بووین و کۆنو تازه ی تی که ل بووین و رابردووی دوا هاتی سه ریان ویک هینابن، پئش ئه وه ی بۆ خویان کۆچار بن، ئه و دوژنایه تی به برانه وه ی بۆ نییه و نه مانی به نه مانی ئه وانه وه به سه تراو ته وه و ئه و دوژنایه تی به دوو جۆره: یه که میان وه ک دوژنایه تی نئوان شیرو فیله، ئه وانه مومکین نییه، هر تووشی یه ک بوون به شه پ نه یه ن. ئه م دوژنایه تی به له وانه یه چاره بکری، چون سه رکه وتن له ودا هر بۆ لایه نیک نییه. جاری وایه شیژ سه رده که وئو جاری واش هه یه فیله، شیژ ده به زئین. وه ئه م نه وعه هینده ریشه دار نییه که نه کری له ناو بچن. ده کری به فیله ته له که و جامه لووسکی به زبانی خوش بنه بپی بکه ی. دوو هه مین چه شنی دوژنایه تی ئه وه یه که له نئوان مشکو پشیله و قالاو و قشقه له و غه یری ئه وانه یه. که له ودا هرگیز زبان لووسی په سندرکراو نییه. وه له جیگایه کدا که قهستی گیانو ته ماعی نه فس له لایه نیکه وه ئاشکرا بوو، بن ئه وه ی لایه نه که ی دیکه، هرگیز چ له رابردوودا و چ ئیستادا ئه و کاره ی کردبئو له داها تووشدا نه یکا، ئاشتی و برایه تی به چ بۆچوونیک جیگه ی دل پی خوشکردنه؟

وه به راستی دهبن بزانی که ئەم جۆره دوژمنایه تییه رۆژ به رۆژ به هیزتر دهبن و زۆرتر تازە دەبیتەوه، که نه خولی رۆژگار دهتوانن تازەبیه که ی بستینیتەوه و نه جیاوازی شهو و رۆژ ئەم گریپوچکه یه دهکاتهوه، که زیانو زهحمەت بۆ لایه نیک دیاری کراوه و ئاسوودهیی و رهحمەت و مهفەهەت بۆ لایه که ی تر. وه له جییه که دوژمنایه تی راستی وهک باسەم کرد مسۆگەر بوو، ئاشتی و یه کدلی ده خه یالدا ناگونجی. وه ئەگەر به ته عاروفو رووده ریایستی پیک بن، زۆر زوو له گریژنه دهچن و وهک خۆی لئ دیتەوه. فریوی ئەم جۆره دۆستایه تییه ش له عیبو زیان دوور نییه. وه هیچ کات پیاوی زانا، متمانه به مهحکه می پایه و بناغه ی ئەم دۆستایه تییه ناکا. که ئاو هەر چه ند ده زه رفیکدا زۆر بمینیتەوه و تامو بۆنی بگۆرپ، ئەگەر به ئاوریدا بکه ی له کوزاندنه وه یدا تن نامین. وه ئاشتیکردن دهگەل دوژمن وهک دۆستایه تی ماره. به تاییه تی ئەگەر ده سه له یدا به باسکه وه هه لیاوه سی. وه پیاوی عاقل چۆن دهتوانن دهگەل دوژمنی زیرهک هاو ده م بن؟

قالاو گوتی: بیستنی گوتیه که له سه رچاوه ی حیکمه ت دیتەوه، له فایده خالی نییه. به لام بۆ پیاوه تی و که ره مو جوامیری تو ئەوه باشتره که له سه ر باری پیاوه تی و نازاده گی خۆت برۆی باوه پ به قسه کانم بکه ی. وه ئەو فکره له دلی خۆتا گه وره نه که یه وه و له و قسه یه که "له نیوان ئیمه دا ریگه ی ریککه وتن به ستراوه" بگه پ، چونکه مه رجی به خشنده یی و پیاوه تی ئەوه یه که بۆ هەر کاریکی باش ریگه بدۆزیتەوه. وه هه کیمان فه رموو یانه: دۆستایه تی له نیوان نازاده گان و خیرخوازان زوو سه رده گریو درهنگ هه لده بری. وهک ده فریک که له زێر دروست کرابن درهنگ ده شکن [وه ئەگەر بقوپن و خواروخیچ بن] زوو راست ده کړیتەوه. به لام له نیوان شه پخوازان و سه رکیشاندا درهنگ سه ر ده گریو زوو خاو ده بیتەوه، وهک ده فری گلێنه و سواله تن که زوو ده شکن و هه رگیز چاک نابیتەوه. وه پیاوی که ریمو میرخاس به سه عاتیك دیدارو رۆژیک ئاشنایی، هه موو جۆره دلۆفانی و دلدانه وه و خۆشه ویستییه که پیشکه ش ده کا و دۆستی و برایه تی ده که یه نیتە ئەوه پری خۆی. به لام دیسان باسی پیاوی په ستو نامه رد بکه بن، هه ر چه ند دۆستایه تی و پتوه ندیت ده گه لی له قه دیمه وه بووبن،

ناتوانی چاوه پروانی پیاوه تی و چاکه ت لئی هه بئ. مه گه ر بکه ویتته هه ورانو نشیوی هه راسانی و ترسو هومید. وه ئاسه واری پیاوه تی تو ئاشکرایه و منیش موحتاجی تووم. وه له م بهر درگایه نارپوم ناگه ریمه وه. وه هیچ شتیک ناخوم و ناخومه وه تا به دوستایه تی خوت گه وره و سهر فیرازم نه که ی.

مشک گوتی: برایه تی وه هه فاله تی تو به گیان ده کرپم و وه قسانه ی له سه ره تا بو بهرگری له خوم کردم بو نه وه بوو نه گه ر غه دریک بکه ی، عوزریم هه بئو به خه یال نه بیژی که نهوم ساویلکه و رامو سستو خو پیریکه هاته بهرچاو. نه گینا له مه زه بی مندا، نه وه ی شتیک له من بوئ، به تایه ت نه گه ر دوستایه تی منی به ویست و دلخوازی خو ی بوئ، سه رم ده ریذایه .

پاشان هاته دهر. له بهر دهرکی کونی مال راوه ستا. قالو گوتی: بوچی نایه ده شتایی و ده گه لم ناشنا بی؟ مه گه ر هیشتا شکو گومانیک له نارادا ماوه؟ مشک گوتی: نه هلی دنیا هه ر کات مه حره میکیان بوئو نه فسی عه زینو گیانی خو شه ویست به فیدای نه و هاوده مییه بکه ن، تا به هره و داها تی نه و هاوده مییه شامیلی حالیان بو بهرکه ته تو مباره کی نه و له سه ر دهوری روژگار بمینیتته وه؛ نه وانه دوستانی به راستی و برای باوه رپیکراون. وه نه و تایفه که لوتفو خو شه ویستی بو تیپه پاندنی حالو ناگاداری له کات به لازم دهرانو مه سلحه ته دنایی له ودا ده بهرچاو ده گرن، وه ک راوکه رانیکن که دانه بو قازانجی خو یان بلاو ده که نه وه، نه بو تیرکردنی بالندان. وه که سیک که له دوستایه تیدا به گیانو دل حه ول بدا، پله و پایه ی بهرتره له وانه ی به مالو سامان نه و کاره ده که ن.

وه نه وه ش با نه شارینه وه که قبوولی دوستایه تی و کردنه وه ی ریگه ی برایه تی و دیدار ده گه ل تو، گیانم ده مه ترسی ده خا. وه نه گه ر درپونگو به دگومان بووایه م هه رگیز وا به مه یله وه نه ده هاته مه دهر. به لام متمانه م به دوستایه تیت په یدا کردووه و سه داقه تی تو ده ویستی راستگویی مندا، له پله ی شکو گومان تیپه رپوه. منیش زور له وه زیاتر خو ازیاری نه م دوستایه تییه م. به لام تو دوستانیکت هه یه که سروشتی نه وان له درایه تی ده گه ل مندا وه ک سروشتی تو نییه. وه بیروپایان بو دوستایه تی من ده گه ل بیروپای تو نایخوینیتته وه. ده ترسم

که‌سیک له‌وان چاوی پیم بکه‌وئو تپم رۆبن. قالوو گوتی: نیشانه‌ی خۆشه‌ویستی دۆستان ئه‌وه‌یه که ده‌گه‌ل دۆستانی خه‌لک دۆستو ده‌گه‌ل دۆزمنان دۆزمن بن. وه ئه‌مپۆ بنه‌ما و پایه‌ی دۆستایه‌تی نیوان منو تو وه‌ها داریزژا که دۆستی من ئه‌و که‌سه ده‌توانن ببین که له نازاری تو خۆی بپاریزیئو ره‌زامه‌ندی تو به پێویست بزانی. وه بۆ من مه‌ترسی نییه له که‌سیک که ده‌گه‌ل تو ریک ناکه‌وئ، پێوه‌ندی بپسیئیمو ئه‌وه‌ی دۆزمنایه‌تی ناکا پێوه‌ندی ده‌گه‌ل بگرم. بۆ وره‌و ئیراده‌ی پیاو ئه‌وه گرینگه، چاو و زیان، که دیده‌بانی جه‌سته‌و ده‌مپراستی دلن، ئه‌گه‌ر خه‌تایه‌ک بکه‌ن، به یه‌ک ئیشاره هه‌ر دووکیان له‌ناو به‌ری وه ئه‌گه‌ر له‌م روه‌وه ناره‌حه‌تییه‌ک ببینن به‌عه‌ینی ره‌حه‌تی و ناسوده‌یی بزانی.

ئه‌ندامه‌ن له‌ تو ئه‌گه‌ر ببیته دۆستی دۆزمن

دۆزمن به‌ دوو دانن، بیانکه ئه‌نجن ئه‌نجن^۱

وه باغه‌وانی شاره‌زا ئه‌گه‌ر ده‌ نیو گولاندا بزاریک ببینن، هه‌لیده‌که‌نن. مشک به‌ تێپادیتوویی، به‌ دللی قه‌وی هاته‌ ده‌رو به‌ گه‌رمی ئه‌حوالپرسی قالوی کردو هه‌ر دووکیان به‌ دیداری یه‌کدی شادو شوکر بوون.

پاش ئه‌وه‌ی چه‌ند رۆژیک تپه‌پ بوو، مشک گوتی: ئه‌گه‌ر هه‌ر لێره نیشه‌جئ بیو مالو منالته‌ ببینی، زۆر پین خۆشحال ده‌بم بۆ ئه‌و کۆچکردنه‌ت زۆر منه‌تبار ده‌بم. ئه‌م جیگایه‌ش زۆر زه‌نویرو خۆشه‌، زۆر دلگوشایه. قالوو گوتی: هه‌ر وایه‌و له‌مه‌پ خۆشی و سه‌فای ئه‌م شوینه‌ قسه‌یه‌کم نییه. به‌لام لێره خۆشتر می‌رغوزاریک له‌ فلان شوینه‌ که ده‌ورانده‌وری هه‌مووی گولو گولغونچه‌و گولی خه‌ندانه‌و زه‌وی ده‌لێی ناسمانی ئه‌ستیره‌بارانه.

ورده ئه‌لماسی پریشکی قه‌لبه‌زه‌ی

ئاوی هه‌لدیران که‌ژی کردن خه‌نی^۲

وه ره‌قه، دۆستی من، مالی له‌وییه. وه خواردنی من له‌وی زۆر ده‌ست ده‌که‌وئ.

۱. عضوی ز تو گر دوست شود با دشمن / دشمن دو شمر تیغ دوکش زخم دوزن.

۲. له‌ نیوانی حه‌قیقی وه‌رگیراوه به‌رانبه‌ر به‌:

ز بس کش گاوچشم و پیل گوش است / چمن چون کلبه گوه‌رفروش است.

بیجگه له وهش ئیره کانه له سهر ریگا هه لکه وتوووه له وانیه ریواران به لایه کم به سهر بیتن، نه گهر مه یلت لئ بئ، ده چینه ئه وی ده نازو نیعمه تدا رایده بو پیرین. مشک گوتی: کامه ئاره زوو ده توانی هاوسه نگی جیرانه تی و دوستایه تی تو بئ؟ وه نه گهر به قسه ی تو نه که م، بو کوئی بجم؟ به ئیشتیای خۆم نه هاتوومه ئیره و سه ربرده ی من دووردریزه و پره له روودای سه یروسه مه ره، نه گهر جیم بو دابین کرا و نیشته جئ بووم، بو ت ده گپرمه وه .

قالاو کلکی مشکی گرتو به ره و شوینی دلخواز که و ته ری. که گه یشته نه وی، ره قه له دووره وه چاوی پئی که وت. ترسا و خوی ده ئاو هاویشته وه . قالاو به نه سپایی مشکی له سهر زه وی دانا و ره قه ی بانگ کرد. ره قه به مه ره مه هاته وشکانی و حالی قالای پرسو و خه به رو باسی لئ وه رگرتو پرسو له کوپوه دیتو حالو نه حوالی چونه . قالاو داستانی خوی له و ساته وه خته وه که به دوی کۆتره کاندای رویشتبوو و پیاوه تی و جوانی عه ه دو په یمانی مشکی له نه جاتدانی نه واندای چاوی پیکه وتبوو، وه به و ده ليله پپوه ندی پته وی دوستایه تی له نیو هه ر دووکیاندا پیکه هاتبوو، وه چهند روژ له وی ماوه ته وه و پاشان بریاری نه وی بو هاتنو زیاره ت، هه مووی گپراوه . ره قه که داستانی مشکی بیستو راستی و هه فاداری و پیاوه تی نه وی ناسی، مه رحه بایی گهرمی به پیویست زانی و گوتی: به ختو ئیقبالی نیمه توی گه یانده ئیره و نه م شوینه ی به گه وره یی زاتی به پیزتانو سفه تو ئاکاری جوانتان رازانده وه .

روژ نایه ته ده ر له مالی نیمه

تا تو نه یه ده ر له مالی نیمه

قالاو پاش به یانکردنی نه م قسانه و پیشکه شکردنی نه م خوشه ویستیایانه به مشکی گوت: نه گهر پیت باش بئ، نه و حه کایه تو به سه رهاتانه ی وه عده ت دابوو، بو زمان باس بکه تا ره قه ش گوئی لئ بئ. که پیگه ی نه ویش له دوستایه تی تۆدا وه ک هی منه . مشک دهستی پیکردو گوتی: زیدو ئاخیزگه ی من له شاری مارووت بوو له حوجره ی زاهیدیکدا. نه و زاهیده مالو مندالی نه بوو. هه موو

رۆڤئ له مائی مریدیکه وه سه له یه کیان خۆراک بۆ دینا . بریکی لئ ده خواردو
 ئه وی ده ماوه رایده گرت بۆ شام . وه من چاوه پوانی ده رفه ت ده بووم ، هر که
 وه در ده کهوت ، ئه وه نده ی پتویست با ده مخواردو باقییه که م بۆ مشکه کانی دیکه
 ده هاویشت . زاھید ، له ده ستانم تیمابوو ، زۆر فیلی ده کار هیتا و سه له که ی له
 بلندی هه لداوه سی . به لام فایده ی نه بوو ، نه ی توانی دهستم له خۆراک کۆتا بکا .
 تا ئه وه ی شه ویک میوانیکی بۆ هات . پاش ئه وه ی شامیان خوارد ، زاھد پرسى :
 له کوپوه هاتوو ی بۆ کوئ ده چی ؟ ئه و پیاوه که سیکی دنیا دیته و گه پریده و
 ساردو گه رمی رۆزگاری چیشتبوو . وه هر چی شتی سه یروسه مه ره ی ئه و
 دنیا یه دیبوی بۆ زاھیدی ده گنپراوه . وه زاھید له هه مان کاتدا که گوئی دابوو
 قسان ، به ده ست ته قه ی ده کرد تا مشکان بره تینى و بترسینى ، میوان توپره
 بوو گوئی : من قسه ده که مو تو ده ستان لیک ده ده ی ! گالته م پیده که ی ؟ زاھید
 عوزی خواستو گوئی : دستپیکدا دانی من بۆ ده رکردنی مشکانه که وه خته
 سواری سه رم بن . هر چی دایده نیم زوو ده یخۆن . میوان پرسى : هه موویان وا
 سه ره رۆن ؟ گوئی : یه کیان له هه مووان نه ترستره . میوان گوئی : نه ترسى ئه و
 یه که یان سه به بیکی ده بئ هه بئ . وه چه کایه تی ئه و ، تا مو بۆنی ئه و چه کایه ته ی
 هه یه که پیاویک گوتبوی : " تاخر ده لیلیکی هه یه که ئه م ژنه کونجی بئ
 پیست ده گه ل کونجی به پیسته وه سه ره سه ره سه ودا ده کا " .

شه ویک له فلان شار له ماله ئاشنا یه کم دابه زیم . پاش ئه وه ی شام خورا ،
 جیگاویانیان بۆ داخستم . خاوه ن مال رویشته لای خیزانی و من گویم له قسه و
 گفتوگویان بوو . چون له نیوان مزو ئه واندا چه سیریک چه شارده ر بوو . به
 ژنه که ی ده گوت که : ده مه وئ سبه ینى عاله میکی میوان بکه مو زیافه تیک بده م
 چونکه خۆشه ویستیک هاتوو . ژن گوئی : خه لکی چون بانگه یشتن ده که ی له
 حالیکدا بۆ بزوی مالو مندال هیه شتیک له مالماندا شک نابه ین ؟ تو هیه کات
 ده فکری سبه یینه دا نیو چاوه دیری مالو مندالت نا که ی . پیاوه که گوئی : ئه گه ر
 ته و فیقی ئیحسانو چاکه و مه جالی به خشین بیته پئش ، پیاو نابئ کوتایی بکا
 و لئی په شیمانو رووگه ردان بئ . چونکه کۆکردنه وه و زه خیره کردن نامباره که و

سه ره نجامه که ی شوومو ناخۆشه . هه ره وهک سه ره نجامی گورگیک . ژن پرسى :
 ئەم نه قله چۆنه ؟

گوتى : ده گیزنه وه راوکه ریک رۆژیک رۆیشته راو و ئاسکیکى کوشتو
 هه لیگرته وه وه به ره و مال بۆوه له ریکادا ده گه ل به رازیک تیک هه له نگوتن . به راز
 په لامارى دا ، کابرا تیریکى هاویشتو له خالیگه ی که له که ی به رازى دا . به رازیش
 کابرای به توندی بریندار کردبوو . هه ره دووکیان که وتزو ساردبوونه وه . گورگیکى
 برسى گه یشته نه و شوینه . ئاسکو به رازى چاوپیکه وتو که یفی ساز بوو . له و
 هه موو رسقو رۆزییه ، متمانه ی ژیانیکى خۆشى تیدا په یدا بوو . به خۆی گوت :
 وهختى نه وه یه ئاگام له خۆ بئو زه خیره کۆ بکه مه وه . نه گه ره ته مه لئى بکه م
 له عه قلو ئیحتیات به دووره و به که ریه تی و نه زانى تاوانبار ده کریم . مه سله حه ت
 له وه دایه نه مرۆ ژئى ئەم که وانه بخۆم هه ره به وه نده ش قانیه بچو نه و گۆشته
 تازه یانه ببه مو له که لئینیکدا بۆ رۆژى برسیه تی و بئپاوی بشارمه وه . هه ره که
 دستى کرد به خواردن ، ژئ پسا و دوو جه مسه رى که وان وه بنانگویی که وتو
 ده ملیدا گیریان کردو له جیى خۆی سارد بۆوه .

وه ئەم نه قله م بۆ کردی تا بزانی که ته ماعى زۆر بۆ زه خیره کردنو کۆکردنه وه
 نامباره که وه سه ره نجامی شوومی هه یه . ژن گوتى : اَلرِّزْقُ عَلَى اللَّهِ . راست ده لئى . له
 مائى هیندیکمان برنج و کونج هه یه . به یانى خۆراکیک سازده که م ، شه ش ، حه وت
 که س هه ره که ی پاروویه کیان به رکه وى . کیت پئ خۆشه ، بانگی بکه . رۆژى
 دواى کونجى هینا و ده ئاوى کردو پیستی لئوه کردو له به ر خۆره تاو هه لیخست
 تا وشک بپته وه . به میرده که ی گوت ، ئاگات لئى بئ ، ده عبا و په له وه رى لئ دهر
 بکه تا وشک ده بپته وه و خۆی به دواى کاریکى دیکه دا چوو . کابرا خه و دایگرتو
 ئاگای له خۆی نه ما . سه گیک دمى ده کونج وه ردا . ژن نه وه ی دیتو بیزی نه هات
 که چیشتی پئ ساز بکا . برديه بازارو سه ریه سه ره ده گه ل کونجى به پیسته وه
 سه ودای پئ کرد . من له بازار خۆم شاهیدى ئەم سه ودایه بووم . کابرایه ک گوتى :
 نه و ژنه به ده لیلیک کونجى پیست لئوه کراو به کونجى به پیسته وه ده گورپته وه ."

وه من وام به دلدا دئی که ئەم مشکەش ئەم کەلە گاییه ی له خورا نییه و پشتی به شتیك به ستووه، ئیزن بفره مویون من کونه که ی هه لدرپو بزانه زه خیره و پشتیوانی چ هیه که به قهوه تی ئەوانه وه ئەم هه لتۆزه لتۆزه ده کا. ئەوه ی گوتو له جیوه دهستی دا پاچ. من له و سه عاته دا له کونیک ی دیکه دا بوومو گویم له و قسانه ده بوو. وه له کونه که ی مندا هه زار دینار هه بوو. نازانه کئی له ویی دانابوو. به لام من له سه ره ئەو هه زینه یه جینگلم ده دا و خۆم تیده که وزاندو ئەو به زمه زۆر پئی خوش بوو، که یقم پیده هات. وه هه ر کات بیرم ده که وته وه، شادی له مندا ده بزوت. میوان عه رزه که ی قه لاشته وه و گه یشته زپه کانو به زاهدی گوت: له مه به دوا ئەو کەلە گاییه ناکا. من ئەم قسانه م ده بیستو ههستم به بئ هیزیو تیکشکانو سستی ده خۆمدا ده کرد. وه به ناچار ده بوایه له کونی خۆم کۆچ بکه م. وه زۆری نه کیشا که دابه زینی پله و پایه ی خۆمو به چاوی که م چاوی لئ کردنو به سووک زانینم له دلی ئەواندا به رانه بر به خۆم ههست پیکرد. ریزگرتنو به قسه کردنو به گه وره زانین ورده ورده به ره ونه مان چوون، کار له بئ شه رمی و بئ حه یاییدا گه یشته زالبوون. وه ده ستووری بئ قاعیده یان پیده دامو به شیوه ی جارن لئیان ده ویستم خۆم هه لباویمه سه ره سه له، چون نه متوانی ده ستیان له پیره ویکردنو هاوده می من هه لگرتو به یه کترین گوت " کاری ته واوه زۆر زوو حه وجه ی به ئیمه ده بئ". سه رت نه یه شینم منیان به جیه یشتو پالیان دا به دوژمنانی منه وه. ده ستیان کرد به باسکردن له عه یبو عاره کانی منو پاشمله هه ر چی توانیان باسی بئ هیزیو که مایه سی و له نگو لۆری منیان کردو ئیدی که س به چاکه باسی نه کردمه وه.

وه مه سه لی مه شه وره ده لئ مَن قَلْ مَالُهُ هَانَ عَلٰی اَهْلِهِ. پاشان به خۆم گوت هه ر که س فقیری رووی تیکرد لای خزمو قه ومو که سو کار حورمه تی نامیننو بئ که س ده بئ. وه نیشان دانی هاوده ردیو قورسی قسه و ماقولوی و رووده ریاستی بئ مالی دنیا ده ست ناده ن. وه به حوکمی ئەم سه ره تایانه، ده توانین بزانه ن که ده ست به تالی بئ سه رمایه نه گه ر بیه وی به دوا ی کاریکدا

بروا، فه قیری دایده نیشینیتته وه و ناچار له گه یشتن به ئاوات ده میتیتته وه. هر وهک بارانی هاوینی له بیاباندا له ناو ده چی. نه ده گاته دریا و نه تیکه ل به جوگه له ئاوان ده بی، چون یارمه تیده ریکی نییه که پالی پیوه بنی. وه راستیان گوتوو ه که هر کهس برای نه بی غریبه و هر کهس مندالی نه بی زوو ناوی فه راموش ده کری و هر کهس مالیکی نه بی له فایده ی عه قلو بیروپا بی بهش ده بی. له دنیا و قیامت به مورادیک ناگا. چون له کاتی فه قیری نه داریدا کومه لی دوستان وهک توی بهر با بلاو ده بنه وه له شکری غه مو په ژاره له دهوی شلغه ده که نو له لای نزیکانو خزمه ئه قره با و ژرده ستان بی ریز ده بی.

بی پاره نه گه ر روسته می زالیش بی، زه لیلی

پوولت که هه بوو پاکی ده لئن، نه سلی خه لیلی^۱

وه زور هه لده که وی که بو دابینکردنی بزویی خوی عه یالی ناچار ده بی روو ده کاری خراب بکا و بهرهمی نه و کاره ی ده بیته په رده و حیجابی نیعمه ته کانی قیامت و چاره په شی نه به دی له ده که ویته وه. *خَسِرَ الدنیا و الآخره*^۲. وه به راستی داریک که له شوهره کاتدا رواوه له هه موو لوه سه ده مه ی پی ده گا، حالی خوشتره له وه فه قیره ی که چاو له دهستی خه لکه. به راستی سه رشوی و چاو له دهستی ناخوشو دژواره. وه گوتوو یانه: *عزُّ الرَّجُلِ اسْتِغْنَاؤُهُ عَنِ النَّاسِ*^۳. وه ده رویشی و فه قیری بناغه ی به لایه و باعیسی دوژمنایه تی خه لک، رووخینه ری شهرو حه یا، قاتلی زور و غیره، مه کوی شهرو ئافه تو هر کهس تووشی هات، په رده ی حوجبو حه یاش به ناچار ده بی بدرینن. وه کاتیک په رده ی شهومی لادا، هه موو ده بیو غزینو تووشی ئازارو نه زیهت ده بی و خوشی شادی له دلیدا هه لده پووکی. زالبوونی غه مو په ژاره ش عه قل زایل ده کا و زه یزو تیگه یشتنو خوراگری وریایی و لیزانی به گشتی له کورتی ده دن. وه که سینک که تووشی نه م به لا و په تایانه بوو، هر چی بیژیو بیکا بو خوی ده گه ریته وه. وه قازانچو سوودی بیروپا و ته دبیری دروست بو نه و زه ره ری له ده که ویته وه.

۱. بی پول اگر رستم زال است دلیل است / با پول اگر گبر بود نسل خلیل است.

۲. زه ره مه ندی دنیا و زوی په سلانه.

۳. گه وره یی مرق له بی نیازیو حه وچن نه بوون به خه لکدایه.

که‌سانیک که ئه‌ویان به ئه‌مین ده‌زانی، تۆمه‌تی بۆ هه‌لده‌به‌ستنو گومانی به‌خیری دۆستان، پێچه‌وانه‌ ده‌بیته‌وه. گوناھی دیترانی ده‌که‌ویته ئه‌ستو، وه هه‌ر واژه‌و ده‌سته‌واژه‌یه‌ک که بۆ ده‌وله‌مه‌ندان مه‌تحو پێ هه‌لاکوتنه بۆ پیاوی فه‌قیر سووکایه‌تی و جنیوه. ئه‌گه‌ر فه‌قیریک نازا و دلیر بێ، ده‌لێن نه‌فامه، وه ئه‌گه‌ر سه‌خو به‌خشنده بێ، ده‌لێن مائی خوێ شه‌نه به با ده‌کا. وه ئه‌گه‌ر بیه‌وی نارامو گرانو سه‌نگین بێ، به بێ‌وره‌یی و زه‌عیفی بۆ حیساب ده‌که‌ن. وه ئه‌گه‌ر زیاندارو قسه‌زان بێ، نیوی چه‌نه‌وه‌رو زۆر بلیتی لێ ده‌نێن. وه ئه‌گه‌ر به‌رواته شوینی بێ‌ده‌نگی ده‌لێن ترساندوو یانه‌و بێ‌ده‌نگیان کردوو. وه مه‌رگ له هه‌موو باریکه‌وه له سوآلو ده‌ستدریژکردن بۆ لای خه‌لکان، خو‌شتره. چونکه ده‌ست ده‌ زاری ئه‌ژده‌ها رو‌کردنو له دم‌و پووژی شی‌ری برسی لوقمه‌ فراندن، بۆ پیاوی که‌ریم ناسانتره له‌وه‌ی له پیاوی له‌چه‌رو به‌غیلو ده‌ست‌قووچاو داوای شتی‌ک بکا.

وه گوتوو یانه: "ئه‌گه‌ر که‌سی‌ک به‌ جو‌ریک تووشی نه‌خو‌ش‌یه‌ک بێ که هومی‌دی چاک‌بوونه‌وه‌ی نه‌بێ، یا دوورکه‌وتنه‌وه‌یه‌ک که پێک‌گه‌یشتنه‌وه‌ ته‌نیا به‌خه‌یاڵ مه‌یسه‌ر بێ، یا غه‌ریبیک که نه‌ هیوای گه‌رانه‌وه‌ی هه‌بێ و نه‌ هه‌لومه‌رجی مانه‌وه‌ی بۆ بلوێ، یا نه‌دارییه‌ک که بگاته سوآل‌کردن، ژبانی ئه‌و که‌سه له راستیدا مه‌رگه‌و مردنه‌که‌ی عه‌ینی ناسووده‌یه‌ه."

وه زۆر جار وا دێته‌ پیش که شه‌رم‌و پیاوه‌تی ده‌بنه‌ کۆسپ‌و پیش به‌ لالانه‌وه‌و پارانه‌وه‌ ده‌گرن. له‌به‌ر ناچاری زۆر هانی ده‌ده‌ن بۆ خه‌یانه‌ت، تا ده‌ست بۆ مائی خه‌لک دريژ بکا، هه‌ر چه‌ند له هه‌موو ته‌مه‌نیدا خوێ پاراستوو وه زانا‌یان ده‌لێن "عه‌یبو عاری لالی باشتره له‌ درو‌کردن و ناخو‌شی لالی و پسکی له‌ فه‌ساحه‌تی قسه‌ی ناخه‌ز کردنو کو‌په‌ره‌وه‌ری و زیله‌تی فه‌قیری چاکتره له‌ گه‌وره‌یی و عیززه‌تی ده‌وله‌مه‌ندی به‌ که‌سب‌ی حه‌رام."

وه کاتی‌ک زی‌هه‌که‌یان له‌ کونه‌که‌ هه‌لگرتو زاهیدو میوان به‌ش‌یان کرد، من چاوم پێوه‌بوو، که زاهید به‌شی خوێ ده‌ کیسه‌یه‌ک کردو ده‌بن سه‌رینه‌که‌ی نا. ته‌ماع گرتمی که هیندیکی لێ بدزمه‌وه، به‌و هیوایه‌ی که‌میک له‌ هیژو توانام

وهك خۆی لی بیته وه و دۆستانو براده ران دیسان بینه وه گه پری دۆستایه تیو هاوده می من . کاتیک خهوت، بۆی چوم . میوان بیدار بوو، داریکی گه یاندمن . له بهر ئیشو نازاری ئه وه زه بره به شه له شه له گه رامه وه له سه ر زگ خۆم ده کونه که م را کرده وه . هیندیک راوه ستام تا ئیشو نازار هیور بوونه وه . ئه وه ته ماعه دیسان وه خۆی خسته وه وه دووباره هاتمه وه ده ر . میوان هه ر وا ده که میندا بوو، داریکی به سه رمدا کیشا . به جۆریک که له پین که وتمو بین هۆش بووم . به هه ر فیلۆ که له کیک بوو خۆم رزگار کردو گه رامه وه نیو کونه که مو به خۆم گوت : ناخری بۆ ته ماعی دنیا خۆت به هیلاک ده ده ی . وه به راستی ده ر دو نازاری ئه وه هه موو برینانه ، هه موو مالی دنیا یی له به رچاو ره ش کردم . وه ناره حته ی دلۆ په ژاره ی ده روون گه یشته ئاستیک، که نه گه ر له پشتی چه رخی گه ردوونی بارگه ی له جه و جوولۆ خولانه وه ده که وئو وه ک کئو بین ده نگ راده وه سترو نه گه ر سوۆزی ئه وه بکه ویته گیانی چیا ، وه ک گه ردوون ده که ویته خول دانو سوورانه وه .

وه سه ره نجام بۆم روون بۆوه که سه ره تای هه موو به لایه کو سه ره ده سته ی هه موو ئافه تان، ته ماعه وه هه موو عاله میش بین نه ندازه پیوه ی پابه ندن . ته ماعو زیده خوازی له غاوی کردوونو هه لیانده سوورپینن . چون منالیک وشتری من به دوا ی خۆیدا بۆ هه ر لایه ک ده کیشین . وه ئه نوعی مه ترسی و خۆفو خه ته ری جزوو زه حمه تی سه فه ر بۆ پاروه نانیک به لای که سی به ته ماعو زیده خوازه وه ئاسانتره له وه ی که پیایوی سه خی ده ست دریز بکا بۆ مالۆ یارمه تی وه رگرتن . وه به ته جربه ده توانین بزانی که ره زا به قه زا و خۆراگری و سه برو قه ناعه ت، ئه سللی ده وله مه ندی و عومده ی سه ره ریبه .

ده ته وئ پاکو سه ره نه فرازو دلیرانه بژی

به قه ناعه ت بژی، ریوی مه ژی، شیرانه بژی

وه زانایانو چه کیمان گوتوو یانه یکفیک نصیبک شح القوم^۱ و هیچ زانستیک

۱. گرت نزهت همی باید به صحرای قناعت شو / که آنجا باغ در باغ است و خان در خان و با در با.

۲. بۆ تۆ به سه ئه وه به ره و نسیبه ی له قهومی به غیل ده ست ده که وئ.

وهک ته‌دبیری راستو هیچ رزگارویهک ناگاته دووربوونه‌وه له که‌سبی حه‌رام .
 وه هیچ ره‌وشتی‌ک وهک خۆشخولقی و هیچ ده‌وله‌مه‌ندییه‌ک وهک قه‌ناعه‌ت نییه .
 وه شایسته‌ترین زه‌حه‌تیک که ده‌بین سه‌برو حه‌وسه‌له‌ت تئیدا هه‌بن نه‌وه‌یه
 که ده رادانو لابردنیدا حه‌ولو ته‌قالا مومکین نه‌بین . وه گوتووایانه "که‌وره‌ترین
 چاکه ره‌حه‌تو میهره‌بانیه‌وه سه‌رمایه‌ی دۆستی راهاتن ده‌گه‌ل ره‌فیکانه‌وه
 نه‌سلی عه‌قل، ناسینی ده‌بین و نابین و پیاوه‌تی و جوامیری ده‌روون له‌وه‌دایه که
 به‌ دوایدا نه‌پوا" وه کاری من ورده‌ورده گه‌یشه‌ پله‌یه‌ک که قانیه بوومو به
 ته‌قدیری ناسمان رازی بووم .

با، وه‌ده‌رنی له‌ سه‌رت، ره‌ق به‌ وه‌کوو به‌ردی بنار
 خۆله‌پۆتینه‌ مه‌به، با هه‌لیکا ده‌بیه‌ غوبار^۱

ناچار مالی زاهیدم به‌جیه‌یشه‌تو رووم ده سه‌حرا کرد . کۆتری‌ک ده‌گه‌لم دۆست
 بوو، خۆشه‌ویستی نه‌و بوو به‌ رینوینی دۆستایه‌تی قالاو . پاشان قالاو باسی
 پیاوه‌تی و جوامیری تۆی گێپراوه، وه شه‌نه‌بای روخساری جوانی تۆ له‌ وتویژ
 ده‌گه‌ل نه‌و به‌ من گه‌یشه‌ت . وه باسی که‌ره‌مو چاکي جه‌نابت هاندهری سه‌داقه‌تو
 زیاره‌ت بوو . چون به‌ گێپراوه‌وه‌و باسکردنی سیفه‌تو تاییه‌ته‌ندی که‌سێک هه‌مان
 دۆستایه‌تی پێک ده‌ی که خۆت نه‌و که‌سه‌ بیینی . وه له‌و کاته‌دا نه‌و ده‌هاته‌ لای
 تۆ ویستم به‌ ئیزنی نه‌و بیهم به‌خته‌وه‌ری چاوپێکه‌وتنی تۆ به‌ نسیم بی‌وه‌ له
 خۆفو‌خه‌تری ته‌نیایی رزگاریم بی . که ته‌نیایی گه‌لیک سه‌خته‌وه‌ له‌ دنیا‌دا هیچ
 شادییه‌ک ناتوانی وه‌ک هاو‌نشینی دۆستان بی‌وه‌ ده‌ردی دووری باریکی گرانه .
 هه‌ر گیاندارێک تاقه‌تی نه‌و باره‌ی نییه‌وه‌ شو‌رو شه‌وقی پێکگه‌یشه‌تن شه‌ره‌به‌تیکی
 که‌وارایه که هه‌ر که‌سێک ناتوانی له‌ به‌ران‌به‌ریدا خۆپاگر بی‌وه‌ به‌ حوکمی نه‌م
 نه‌زموونانه‌ روون ده‌بیته‌وه‌ که پیاوی عاقل له‌ مالی دنیا ده‌بین به‌ نه‌وه‌نده‌ی
 پتویسته‌ رازی بی . وه به‌و بارستایه که پێداویستی ژیانه‌ قانیه‌ بی . نه‌وه‌ش زۆر
 که‌مه، رسقی‌کو‌جیگه‌ی حاوانه‌وه‌یه‌ک . چون نه‌گه‌ر ته‌واوی دنیا بده‌ن به‌ یه‌ک
 نه‌فه‌ر، فایده‌که‌ی هه‌ر نه‌وه‌نده‌یه که حاجه‌تو پێداویستییه‌کان دا‌بین بکا . وه

۱. باد بیرون کن ز سر تا جمع گردی، به‌ر‌آنک / خاک را جز باد نتواند پ‌ریشان ساختن .

هر چی له وه زیاتر بئ، له نه نواعی نیعمه تو خرت و پرتی جوان، ته نیا هه وه سی دلو حهزی چاو ده مینیتته وهو بیگانهش ده توانن تییدا بینه شه ریک. وه من نیستا له جیرانه تی تودامو به دوستایه تی و برایه تی تو سه فرارزم. وه خواستی من نه وه یه که پئیگه ی منیش لای تو و له دهرونی تودا وه هابئ.

کاتیگ مشک نهو به سه رهاتانه ی به کوتایی گه یاند، ره قه به جوابی دلخوشکه رو نهرو نیان لاواندیه وهو حاله تی غه ربیی و ناخوشی نهوی کرد به دوستی و پئیگه وه بوونو گوتی: قسه کانتم بیستو هر چی گوتت رازاوه و دلنشین بوو. بهو ناماژو نیشاراته ده لیلی پیاوه تی و جوامیری و نازادی و بلندنه زه ری تۆمان بو ده رکوت. به لام به هو ی غه ربیی وه تو به خه مناکی ده ببینم. نامان نه که ی میوانداری نهو خه مه بکه ی. که گوته ی باش، زه مانیک جوانی خو ی دهر ده خا که ده گه ل کرده وه ی په سندرکراو تیکه لآو بئ. وه نه خووش که ریگه ی عیلاجی ناسی، نه گه ر ده کاری نه هینئ له به هره ی زانست بئ بهش ده بئ. زانستی خو ت ده بئ ده کار بیئی و له به هره ی عه قل قازانج بکه ی و له بهر که م داهاتی غه مناک نه بی. خاوه ن مروه ت نه گه رچی ده وله مند نه بئ، هه میشه به خووشی و سه ره ربزییه وه ژبان تیپه ر ده کا. وه ک شیر که له هیچ جئیگه یه کدا هه بیته تو گه وره بییه که ی که م نابیتته وه، هر چه ند ده سندر و قدا ده سستو پیی به سترابئ. ده وله مهندی که م هیممه ت، زه لیلو ره زیل دیته به رچاو. وه ک سه گ که له هه موو جئیگه یه ک بئ قیمه ته هه ر چه ند قه لاده و خه لخالئ زئیرینی ده ملدا بئ.

نه م غوربه ته له دلئت دهر باویژوه و زور گرینگی پئ مه ده، که عاقل بپواته هه ر شوینیک پشت به عه قلی خو ی ده به ستن. وه شوکر له هه موو حالئیکدا پئیوسته . وه هیچ جلوه برگیک له روزانی شه وه زهنگو مهینه تیدا ناگاته خشلو زیوه ری سه برو خو پراگری. ده بئ خو پراگر بی و سه برت هه بئ و له گه ل دلی خو ت په یمان گری بده ی، چون نه گه ر نه م بابه ته نه نجام بده ی، قاسیدانی به خته وه ری و خیرو به ره که ت رووت تیده که نو فه وجی شادی تو یان ده وی و به دواتدا ده گه رین. هه ر وه ک ناو که جئی قولو نهوی ده وی و مراویش ناو. هه موو چه شنه فه زیله تیک به نسیب خاوه ن بیرو پرایان ده بئ. وه هیچ کاتیگ روو ده پیاوی ته وه زه لو

خویرپی ناکا و له دهستانی هه‌لدی، وهک چۆن ژنی حه‌که‌دارو جحیل له پیاوی بیهیزو بیه‌تاقه‌ت. غه‌مگین مه‌به له‌وه‌ی ده‌لینی مالو سامانیتکت مه‌بووه و له ده‌ستت داوه. چونکه مالو دارایی دنیا پایه‌دار نابێ. وهک تۆپیک که ده‌حه‌وای ده‌که‌وێ، نه‌رۆیشه‌نه‌که‌ی که‌لکی مه‌یه‌و نه‌هاتنه‌خواره‌وه‌ی گرینگیه‌ک. وه‌ زانایان گو‌توویه‌نه: "چهند شت هه‌ن به‌قایان نییه: سیبهری هه‌ور، دۆستی به‌دغه‌رو پیاوخرابان، عه‌شقی ژنانو پیه‌ه‌لاگوتنی زۆرو مالو سامانی زۆر". وه‌ ره‌وا نییه پیاوی عاقل به‌ زۆربوونی مالی دنیا له‌ خۆی ده‌رچێو که‌یفی سازبێو به‌ نه‌بوونه‌که‌ی غه‌مناک بێو داماو بێ. وه‌ ده‌بێ ئه‌و شته‌ به‌ مالی خۆی بزانی که‌ هونه‌ریکی پێ وه‌ده‌ست بێنێ. وه‌ کرداری باش که‌له‌که‌ بکا، چون هه‌موو باش ده‌زانین ئه‌م دوو شته‌ له‌ که‌س ناستیندرێ. وه‌ رووداوه‌کانی رۆژگارو خولانه‌وه‌ی چه‌رخ‌ی زه‌مان کاری تیناکه‌ن هه‌ر وه‌ها ئاماده‌کردنی تۆشه‌ی قیامه‌ت له‌ کاره‌ گرینگه‌کانه. که‌ مه‌رگ هه‌میشه‌ له‌ نه‌کاو دێو هه‌چ که‌س مۆله‌ت نادا و کاتو ساتی بۆ دیاری ناکا.

وه‌ ئه‌وه‌ش با بزانیو نه‌یشه‌رینه‌وه‌ که‌ تۆ پێداویستیت به‌ وه‌عزی من نییه‌و قازانچو زه‌ره‌ری خۆت باش ده‌زانی، به‌لام ویستم تۆ بۆ ئه‌خلاق‌ی په‌سندکراو و عاده‌تگه‌لی باشو ستایشکراو هان بده‌مو هه‌قی دۆستایه‌تیو برایه‌تیمان به‌جێ هه‌تاین. وه‌ تۆ له‌م رۆژه‌وه‌ برای ئیمه‌یو له‌ هه‌ر کارێکدا یارمه‌تییه‌ک له‌ ده‌ست ئیمه‌ بێ پێشکه‌شتان ده‌که‌ین.

قالو، کاتی‌ک ره‌حمو به‌زه‌ی ره‌قه‌ی به‌رانبه‌ر به‌ مشک دیتو بیست. زۆر به‌ خۆشی هه‌لیدایه‌و گو‌تی: منت خۆش‌حال کردو هه‌میشه‌ هه‌ر ئه‌وه‌ له‌ تۆ چاوه‌پوان ده‌کری. وه‌ تۆش به‌ چاکی و پاکی خۆت بنازه‌و به‌ که‌یفو شادی بژی، چون شایانترین که‌س بۆ شادبوونو که‌یف‌خۆشی ئه‌و که‌سه‌یه‌ که‌ له‌ ده‌وروپه‌ری، دۆستان زۆر بزو هه‌موو کات جه‌ماعه‌تیک له‌ دۆستانو برایان، خه‌ریکی پێراگه‌یشه‌تنو خه‌زمه‌تکردنو دۆستایه‌تیکردنو ناگاداری لیکردنی ئه‌و بێ. وه‌ ئه‌و درگای که‌ ره‌مو پیاوه‌تی خۆی به‌سه‌ر ئه‌واندا بکاته‌وه‌. وه‌ له‌ قبوڵکردنی خواهیشه‌تو ئه‌نجامدانی حاجه‌تی ئه‌وان به‌ رووی خۆشو گوشاده‌وه‌

پیش‌سوازی بکا. هەر وهک فیل، نه‌گەر له زه‌لکاوێکدا تیبگیرێ، بیجگه له فیلان کهس ناتوانێ له‌وێ نه‌جات بدا. وه عاقل هه‌میشه بۆ وه‌ده‌ستخستنی گه‌وره‌یی و شه‌ره‌ف تێده‌گۆشێ و ناویانگی باش به‌جێ دیلێ. وه نه‌گەر له‌م بواره‌دا مه‌ترسییه‌ک ببینی، مه‌سه‌له‌ن باسی سه‌ردانان بێ، مه‌یدان خالی ناکا، بۆ نه‌وه‌ی بۆ باقی‌مانه‌وه به‌قایه‌کی کرپیی و که‌می به‌ زۆر فرۆشتبێ.

خۆشناوتین کهس نه‌وه‌یه که له ده‌وره‌یه‌ری په‌نادراوانی نه‌مینکراو زۆر بزو له‌به‌ر درگای نه‌و سواکه‌رانی شوکرانه‌بۆز، گه‌لێک ببیندرین. وه هەر کهس ده‌ نیعمه‌ت و سامانی خۆیدا موحتاجان به‌شدار نه‌کا به‌ ده‌وله‌مه‌ند نانسری و نه‌وه‌ی که ژيانی به‌ به‌دناوی و دوژمنایه‌تی خه‌لک تێپه‌ر ده‌کا، ناوی ناچیته‌ نیو ناوی زیندوان.

قالو ده‌و قسانه‌دا بوو که له دووره‌وه ئاسک به‌ هه‌لاتن په‌یدا بوو. وای بۆ چوون که که‌سیک به‌ دواوه‌یه‌تی. ره‌قه خۆی ده‌ ئاو هاویشه‌وه‌و قالو هه‌لفییه‌ سه‌ر دارو مشک خۆی ده‌ کونیک را کرد. ئاسک گه‌یشه‌ته‌ قه‌راغ ئاو، هیندیکی خواره‌وه‌و هه‌راسان و نیگه‌ران راوه‌ستا. قالو که ئه‌م حاله‌ته‌ی چاو پێکه‌وت، چوو ده‌ هه‌واوه‌ بۆ نه‌وه‌ی بزانی که‌سیکی به‌ دواوه‌یه‌ یا خێر. بۆ هه‌موو لایه‌کی روانی و که‌سی چاو پێنه‌که‌وت. بانگی ره‌قه‌ی کرد که له ئاو بێته‌ده‌رو مشکیش هاته‌ده‌ر.

پاشان، ره‌قه که دیتی ئاسک نیگه‌رانه‌و چاوی ده‌ ئاو بپوه‌وه‌ ناخواته‌وه‌، گوتی: نه‌گەر تینووی بخزوه‌و مه‌ترسه‌. هه‌یج مه‌ترسییه‌ک له ئارادا نییه‌. ئاسک هیندیك پتر رویشه‌ته‌ به‌ره‌وه‌. ره‌قه زۆر میه‌ره‌بانی نواندو پرسى: مه‌سه‌له‌ چیه‌و له کویوه‌ هاتووی؟ گوتی: من له‌م ده‌شتانه‌دا بووم. وه‌خت و بێ‌وه‌خت تیره‌ندازان له‌م سه‌ر بۆ نه‌و سه‌ر ره‌تاندوویان‌ه‌و ئه‌م‌رۆ پیره‌پیاویکم چاو پێکه‌وت، به‌ راوکه‌ری تێگه‌یشتم، هه‌لاتم بۆ ئیره‌. ره‌قه پێی گوت: مه‌ترسه‌ له‌م ده‌قه‌ره‌ تا ئیستا راوکه‌ر نه‌ببندراوه‌و ئیمه‌ش ده‌ خزمه‌تدا ده‌ببزو له‌وه‌رگا‌شمان لێ نزیکه‌. ئاسک، مانه‌وه‌ به‌لای نه‌وانه‌وه‌ی پێ‌خۆش بوو، له‌و میترگه‌دا ئاکنجی بوو. له‌وێ که‌ندریک بوو که تێیدا کۆ ده‌بوونه‌وه‌و سه‌رگوریشه‌ته‌وه‌ نه‌قلو نه‌زیله‌یان ده‌گێراوه‌، رۆژیکیان مشکو ره‌قه‌و قالو هاتنو سه‌عاتیک چاوه‌پوان بوون

ناسک نه هات. دلنیکه ران بوونو هەر وهک عاده تی دۆستانی خوۆشه و بیسته، خاتره پرهیشان بوونو فکریان بۆ هه موو لایهک ده چوو. مشکو رهقه به قالوویان گوت: زه حمهت بکیشه و چاوێک به م ده وره به رانه دا بگێره به لکوو ناسک وه بیینی. قالوو فه رمانی به جێ هینا و ناسکی له به ندو داودا چاو پیکهوت. هەر له جێ گه پراوه دۆستانی ناگادار کرده وه. رهقه و قالوو به مشکیان گوت له م رووداوه دا هیوامان ته نیا به تویه. ئیمه هیچمان پێ نا کرێ.

راپه ره تا هه لو ده رفهت ماوه

یاری خوۆت بیته ده ری له م داوه^۱

مشک به هه ره مه خوۆی ناماده کرد. هاته لای ناسکو گوتی: ئه ی برای دلۆفان، به و هه موو زیره کی و زاناییه وه، چون ده و داوه که وتی؟ جوابی داوه: له به رانه به ته قدیری ناسمانیدا که نه ده توانی به چاو بیبیینی و نه به فیڵو حیهله کاتو ساته که ی بزانی که یه، زیره کی چ سوو دیکی هه یه؟ له م که یزویه ی نه دا رهقه گه یشته لایان، ناسک پێی گوت: برای به پرێزم هاتنی تو بۆ ئیره، بۆ من تالتره له م رووداوه، که نه گه ر راوکه ر بگاته سه رمانو مشک به ندو داوی ده ستو قاچی منی کرد بیته وه، من ده رده په رمو راوچی تو زم ناشکی ئینی و قالوو هه لده فرێو مشک ده خزیته ناو کونیک. وه تو نه لاقی هه لاتنت هه یه و نه ده ستی به رگری ده ست کرد نه وه. ئه و زه حمه ته ت بۆ وه به رخوۆت نا؟ رهقه گوتی: جا چون نه هات بایه مو به چ لیکنده وه یه ک راهه ستایام؟ وه له و ژیا نه ی که له دوری دۆستاندا راهه برێ چ خوۆشییه ک هه یه؟ وه کام پیاوی عاقل ئه وه ی به عومر زانیوه؟ وه یه کیک له هاریکار بیه کان بۆ شادمانی و هیمنی نه فس، له دیداری یسارانو براده راندا یه هاوده می ئه وان ده بیته هۆی نارامی و سه برو ناسووده یی و رزگاری له په ژاره. چون که سیک تووشی دوری بوو، هه ری می دلو ده روونی ده بیته مه کۆی غه مانو چاو و بینایی که م حوکم ده بزو دیده و دیتن پێ که لک ده بزو به کورتی، هه ر ئیستا رزگاریت دێو ئه م گرێیه ده کریته وه و له هه موو حالیکدا شوکرانه لازمه، که نه گه ر بریندار بووایه ی به لایه کت به سه ر

هاتبا، قهره بوو کړنه وهی له مهیدانی خه یالدا نه ده گونجا و تۆله کړنه وهی ده نیگارخانهی عه قلو هؤشدا به فکری که سدا نه ده هات.

ره قه هر وا له و قسانه ی ده کرد که راوکر له دورره وه ده رکه وت. مشک هه لبرپنی به نده کانی ته واو کړد بوو، ناسک ده رپه پی، قالاو هه لفری و مشک ده کون خزی. راوکر که یشته جن، تۆپو داوی به هه لپساوی و هه لبرای دیت. سه ری سوورما. چاوی به چه پو راستدا گتپرا، له نه کاو چاوی به ره قه که وت. گرتی و مه حکم به سستی وه و گه پاره دواوه. به دوا ی نه وه، دؤستان کۆ بوونه وه بزائن ره قه چی به سهر هاتووه. مه علوم بوو که له ناو داوی به لادایه.

مشک گوتی: قهت واده بی که نه م به خته نووستوو بیدار بی و نه م ناژاوه یه بخوئی؟ وه نه و زانایه راسی گوتوو که ده لئ: "پیاو هه میشه حالی باشه، تا نه و ده مه ی قاچی ده به ردیک هه لنه نگاوه، هر که جاریک ده گتپاوی زه حمت که وتو به ربه سستی مهینه تو نه که بت به سه ریدا شکا، سه عات به سه عات سیلاوی نافهت خرؤشانتر و مالویرانکه رتر ده بی. وه نه گه ر ده ست به لقه داریک بگری، دیسان سه ره وین ده بیته وه و تیده که ویتته وه. وه مه سه له ن به ردی سهر ریگاش له هر هه نکاویکدا، لئی ده بینه تۆپو ته له و داو". وه نه و جار کام مسیبه ت ده توانی ده گه ل ده ردی دوری له دؤستان به رانبر بی؟ که سوژی دوری نه گه ر ناور ده قوولایی ده ریا به ریدا تۆزو خۆلی لئ هه لده سستین. وه نه گه ر دووکه ل بگه یه نیته ناسمان، روخساری سپی و رووناکی روژ ره ش هه لده گتپو نه م به خته خه وتوو، هه دای نه دا تا ده سته شکاوی نه کړدمو پاش نه وه ی جودایی خستبووه ناو مزو ژنو مندالو مالو سامان، دؤستیکیش که به و بایه ده ژیا م که له لای نه ورا ده هاتو له سایه ی دؤستایه تی نه ودا ما بووم له ده ستم ده رچوو، به ختی خه وتوو فراندی و له ده سستی ده ری نام. باشترین دؤستو نالقه ی پیوه ندی براده ران که دؤستایه تی نه و له بهر ته ماعو قازانجی خۆی نه بوو، به لکوو بناغه ی نه م دؤستایه تی به ی له سهر که ره مو عه قلو وه فا و زانین دارش تبوو. به جۆریک که هیچ رووداو یک زیانی بی نه ده گه یاند. وه نه گه ر نه وه نه بوا یه که جه سته ی من خووی به و زه حمتانه گرتوو وه به ناخؤشی و

مه‌راهرت راهاتوه . له نئو ئەم هه‌موو رووداوه‌دا ژيان چۆن مومکين ده‌بين و به چ توانايه‌ک خۆپاگري ده‌کړي . واي ، هاوار بۆ حالي ئەم که‌سه داماو و گرفتاره له چه‌نگالي به‌لادا ، ديلي ژيژوژووربووني که‌ردووني که‌ردانو پښ به‌سته‌ي نالوگورپي ئەحوال ، به ئافه‌تو به‌لا داته‌پيو و خيتراتي نه‌و دابراو . وه‌ک هه‌لاتزو ناوابووني نه‌ستيره‌يه يه‌ک له هه‌ورازه‌و نه‌وي دي له نشيۆ . که‌ندوله‌ندي ، ته‌رازو ريگ ؛ بلندو نه‌وييه‌که‌ي به‌رانبه‌ر . وه غه‌مي دووري وه‌ک زاميه‌که کاتيک خه‌ريکه ساريژ ده‌بيته‌وه ، برينيکي ديه‌که سه‌ري لښ هه‌لده‌دا و هه‌ر دوو ئيشو ده‌رد يه‌کالا ده‌بنو هوميدى شفا ناميني . وه زه‌حمه‌تو کوپره‌وه‌ري دنيا به دیداري دۆستان که‌م ده‌بيته‌وه . که‌سيک که له‌وان دوور که‌ويته‌وه ، چۆنو له چ ريگايه‌که‌وه نارامي وه‌ده‌ست ده‌که‌ويته‌وه‌و به کام دلخوشي ده‌بووژيته‌وه ؟

ره‌قو ناسک گوتيان : هه‌ر چه‌ندي قسه‌کاني ئيمه جوانو رازاوه‌ش بن بۆ جه‌نابي ره‌قه هيچ سووديکي نابن ، په‌يمانو به‌ليني ، پيمان ده‌لښ ، بير له ريگه‌چاره‌يه‌ک بکه‌يته‌وه که له‌و به‌ندو داوه بيته‌ ده‌ر . که گوتوويانه ئازا و دلير له روژي شه‌ردا تاقي ده‌کړيته‌وه . پياوي ئەمين له نالوويژدا ، وه ژنو مندال له روژاني ده‌سته‌نگيدا . وه دۆستو براده‌ر له کاتي ليقه‌وماويدا .

مشک گوتي تو به فيلۆ فريو برۆ پيش راوچو و خۆت وه‌ک بريندار نيشان بده‌و جار جار خۆت به‌ريده‌وه‌و قالاو له‌سه‌رت هه‌لنيشي وه‌ک بليني خه‌يالي خواردني تو‌ي هه‌يه . کاتيک راوکه‌ر چاوي پيت که‌وت ، ته‌ماع هه‌ليده‌گريو به‌ دواتدا دئو ره‌قه‌ي ده‌گه‌ل سه‌روسپيال به‌جه‌ن ديلښو روو ده تو ده‌کا . که ليت نزيک بووه به شه‌له‌شه‌ل ، که‌ميک دوور به‌وه ، به‌لام نه‌وه‌نده نا که ته‌ماپراو بينو منيش دواي نه‌وه خۆم ده‌گه‌يه‌نمه ره‌قه‌و هيوام نه‌وه‌يه تا ئيوه له‌و گه‌مه‌يه ته‌واو ده‌بن منيش به‌ندو داوي ده‌ستو قاچي ره‌قه هه‌لپسيتمو رزگاري بين .

هه‌ر وایان کرد . راوکه‌ر به‌دواي ناسکدا شه‌که‌تو ماندوو بوو ، کاتيک گه‌پاوه ره‌قه‌ي نه‌ديتو توپرو داويشي پس‌پسو هه‌لپراو چاوپيکه‌وت . واقی وپما ! ده فکره‌وه چوو . ده پيشدا هه‌لپراني به‌ندو داوي ناسک ، نه‌وجار خۆنه‌خۆشکردني ناسکو نيشتنی قالاو له سه‌ري ، دواي بريني توپرو داوي ره‌قه ! ترسي لښ نيشت .

وهک میژۆکه دهستی کرد به له رزیزنو وهک زه عفران زهرد هه لگه پرا. به خۆی گوت
نێره ولاتی په ریو جادووانه و اباشه زووتر بۆی ده ربا زیمو نه و شیعره ی خوینده وه.

ایابک سالماً نصف الغنیمه
و کُلُّ الغنم فی النفس السلیمه^۱

ئاسکو مشکو ره قه و قالو، لیک کۆبوونه وه. چوونه وه مائی خۆیانو له وه
به دوا، نه مینو ئاسووده و تیروپ ده ژیانو نیت نه دهستی به لا گه یشته داوینیانو
نه چاوی پیس، روخساری گه شی نه وانی زهرد هه لگه پرا. به به ره که تی به کیه تی و
هاوده نگه، عیشرو شادی نه وان هه ر ژۆ له زیاد بووندا بوو، حالو نه حوالیان
سهعات به سهعات ریکوپیکتر ده بوو.

نه وه یه داستانی ره فاقه تی دۆستانو هاوده نگه و هاو پایی براده ران و پشتیوانی
نه وان له یه کتر له شادی و غه مو ته نگانه و گرفتاریدا. وه نه و په پی خۆپاگری
هه ر کامه یان ده رۆژانی تفتوتالی زه مانه دا. وه له ئاکامدا له سایه ی یه کدلی و
خۆشه ویستی و به ره که تی پشتیوانی و هاوکاری له چه ندان کاره ساتی کوشنده
رزگاریان هاتو له به لاو ئافه تان ده ربا زبوون.

وه پیایوی ژیره زانا ده بین به وردیو له بهر نووری عه قل بروانیته نه م
حه کایه تانه، بزانی دۆستایه تی گیاندارانی زه عیفو دلپاکی نه وان ده گه ل یه کتر،
ده بیته هۆی سه ره که وتنیان به سه ره که ندو کۆسپی گه ورده دا و به ره می شیرینو
ته ژی له ره زامه ندی وه ده ست دینن. نه گه ر نه وانه ی خۆیان به عاقلو ماقوول
ده زانن، هاو په یمانی راستگۆیانه ی له م چه شنه یان ده نیودا هه بینو به م شیوه
شیرینه په یمان به رنه سه ره، بزانه فایده ی نه م کاره چۆن به سه ره هه موواندا
ده بارێو قازانچو سووده که ی له سه ره لاپه ره ی ژیا نی هه ر کامیان خۆی ده رده خا.
خوای مه زن ته وای کوردان به خته وه ر بکا و سه ره که وتنیان پێ که رامه ت
بفه رموئو درگای زانینو حکمه ت به روویاندا بکاته وه.

بِمَنِّهِ وَ طَوْلِهِ وَ قُوَّتِهِ وَ حَوْلِهِ

۱. گه پانه ره ت به سلامه تی نیوه ی غه نیمه ته، وه هه موو نیعه تیک له جهسته ی ساغدایه.

کوندو قالاو

رای به بهرهمه نی گوت که: چیرۆکی دۆستانی هاورۆو هاودهنگو براده رانی دلۆفانم بیست. نیستا نه گه ر ده کړی باسی دوزمنیکم بۆ بکه که نابین فریوی بخوی. هر چند نه وپه پی لوتغو مرحله متو ریزو حورمه تو خۆبه که مزانی نیشان بدا و به پیچه وانهی دهروونی نگرسی، خوی پاکو رازاوه بنوینی و به ورده کاری زۆره وه په رده پۆشی عهیبو ناحه زبیه کانی خۆی بکا.

بهرهمه ن گوتی: پیاوی عاقل قسه ی دوزمن به هیند ناگړی. وه فیلۆ فریوی نه وه له دلدا راناگړیو هر چه ندی له دوزمنی وریا و زانا و نه یاری فیلزان خوشه ویستی زۆتر ببینن، زۆتر به دگومان ده بی و زۆتر خۆی ده پاریزیو دورییان لئ ده کا. چون نه گه ر غه فله تیک بکا و که لینی زه بربیک بیلیته وه. بئ گومان ریگه بۆ په لامارو که مینی دوزمن ده کړیته وه. پاش له ده ستچوونی ده رفه تو نه مانی کات بۆ خۆ ناماده کردن، په شیمانی به کار نایه و نه وه ی به سهر دئ که له ده ست قالاو به کوند گه یشت.

رای پرسى: چۆن؟ گوتی: ده گپنه وه له چپایه کی به رزدا، داریکی گه وره بوو، لقی به ره و ناسمان تیه له چووبوونو گه لا و بهرگی نه ستوری ده رکردبوو. نزیکه ی هه زار هیلانه ی قالاوی له سهر بوو. نه و قالاوانه پادشایه کیان بوو که هه موو ده ژیر فه رمانیدا بوون. وه فه رمانی نه ویان ده جیه جیکردنی کاراندا به پړیوه ده برد. شه ویک پادشای کوندان، به هوی دوزمنایه تیه که له نیتوان کوندو قالاودا هه یه، وه ده رکه ورتو هه لمه تیکی شه وانهی برده سهر

قالاوانو سه‌رکه‌وتنی گه‌وره‌ی وه‌ده‌ست هیتنا و به‌ سه‌رکه‌وتوویی و خوشحالییبه‌وه
گه‌رایه‌وه شوینی خوی.

روژی دواپی پادشای قالاوان له‌شکری کۆ کرده‌وه و گوتی: هه‌لمه‌تی شه‌وانه‌ی
کوندو خیره‌سه‌ری نه‌وانتان دیت؟ نه‌مۆ له‌ نیو نیوه‌دا چهند کوزراو و بالشکاو
و بریندار هه‌یه. له‌وه‌ش خرابتر روودا مالووی نه‌وانو پیزانینی نه‌وان به‌ شوینی
مه‌سکه‌نی نیمه‌یه. شکم له‌وه‌دا نییه که ده‌گه‌رینه‌وه و دووباره ده‌ستبردو په‌لاماری
یه‌که‌م دوویات ده‌که‌نه‌وه و تالامان به‌ گه‌روودا ده‌که‌ن، نه‌م بارودۆخه‌ بخه‌نه‌ به‌ر
سه‌رنچو بزانتن مه‌سله‌حت له‌ چیدایه.

ده‌ نیو قالاوه‌کاندا پینچ که‌س هه‌بوون که له‌ روانگه‌ی ته‌دبیرو را و بۆچوونو
عه‌قله‌وه به‌ناویانگ بوون. قالاوه‌کان له‌ کاراندا مه‌شوه‌ره‌تیان پین ده‌کردنو له
رووداواندا ده‌چوونه لایان. پادشاش را و بۆچوونی نه‌وانی به‌لاوه‌ گرینگ بوو و
له‌ کاروباراندا له‌ قسه‌یان ده‌رنه‌ده‌چوو. له‌ یه‌کیکیانی پرسی ته‌دبیرو تو له‌م
کاره‌ساته‌دا چیه؟ گوتی: نه‌مه‌ ریگه‌چاره‌یه که زانایانی پینش نیمه‌ له‌سه‌ری
کۆکبوونو فه‌رموویانه که "نه‌گه‌ر که‌سیک له‌ به‌رانبه‌ر نوژمندا خوی بۆ رانه‌گیرا.
واباشه‌ مالو مه‌سکه‌نو زیدی خوی به‌جی بیلتو سه‌ری خوی ده‌رکا و بپوا.
چون شه‌پرکردن مه‌ترسییه‌کی گه‌وره‌یه، به‌تاییه‌تی پاش تیکشکانو هه‌ر که‌س
بئی فکرکردنه‌وه پین ده‌و رییه‌ بنه‌ وه‌ک نه‌وه‌ وایه له‌ سه‌ر ری لافاو جیویانی
پان کردبیتته‌وه و ده‌ توندادا خشتی برپین. چونکه له‌سه‌ر هیزو توانای خۆ،
حیسابکردنو به‌ زۆرو نازایه‌تی خۆ، فریوخواردن، له‌ وشیاروی نیحتیات به‌دوره.
که شمشیر دوو رووی هه‌یه. وه نه‌م گه‌ردوونه پشتکوپه، بن‌شهرمه‌ زلکویزه،
جوامیران ناناسنو قه‌دریان نازانو نابین باوه‌ر به‌ خولو سووری بکه‌ی.

نه‌ی نه‌وه‌ی پشتت به‌ گه‌ردوون به‌ستوه

جیت له‌سه‌ر پینلی له‌هی راخستوه

پادشا رووی ده‌ یه‌کی دیکه‌ کردو پرسی: تو بیروپات چیه؟ گوتی: نه‌وه‌ی
نه‌م به‌رپیزه‌ ئیشاره‌ی پیکرد، له‌مه‌ر هه‌لاتنو ناوه‌ند به‌جیه‌تشتن، من هه‌رگیز

دهگه ليا نيم. وه چؤن ده عه قلدا ده گونجی، له يه كه م تيشكاندا تو ولاتی خوت چؤل بکه یو ئه و ره زاله ته قبول بکه ی؟ وا باشتره که ده ورو بهرمان دابگرينو روو له خه بات بکه ين. که پادشای ده سترؤيشتوو ئه وه يه که ئه سپی ورو هيممه تی، به ته شقی ناسماندا، بپوا و شه هابی گوره یی و هه بيه تی، ديوى نازاوه گيتر بسووتينى. وه ئیستا مه سلّه حه ت له وه دايه که دیده بانانو سنوورداران زؤرتتر بکه ينو له هر شویتنيک هيّزی بهرگریمان که مه خوّمان قايم بکه ين. تا نه گره هيرشمان بؤ بکه ن ناماده و پهرداخ بينو کاره که کان به دروستی بهرپوه بهرینو روزگار يکی دووردريژ به و پيکدادانه وه خه ریک بين يا سهرکه وتن ده ست که وي، يا بشکيتينو پشت بکه ينه وه. چونکه پادشایان ده بين روژی جهنگو کاتی نهنگو پاشه کشه بير له وه نه که نه وه چ روو دها و له کاتی شهرو تيکبه لچووندا، بهرژه وندی ئیستا و داهاتوو بين مه ترسی بزائن.

دوژمنت ريی نه که وي، ريّت ده که وي

ريی که وه تا سمی ئه سپت ده سوئی

پادشا به وه زيری سپه می گوت: رای تو چيه؟ گوتی: من نازانم ئه م بهرپژه، ده لئى چى. به لام وا باشتره جاسوسان بنيرينو راسپاردان زؤر بکه ينو بزائين دوژمن له چ حالو بارودوخیکدایه وه ئه وه روون بکه ينه وه که نایا دوژمن مه یلی ناشتی و سوّلحی هه يه و حازدن به خه راجو باج ليّمان رازی بنو له نه رمی نيشاندانی ئيمه پيشوازی بکه ن. نه گره له م ريگه وه، کار مه يسره بينو ره زامه ندی پيک بين، به ناشتی پيک ديينو باجو خه راجيکيش وه نه ستق ده گرین تا له دوژمنایه تی و رقو توورپه یی ئه وان ئه مين بينو به سه يينه وه. چونکه ريگه يه کی دروستو ته دبيريکی کاريگه ر، بؤ پادشایان ئه مه يه کاتيک دوژمن ده سه لاتو توانای زؤرتتر بوو، وه شه وکته تو قودرته تی ناشکرا بوو، وه ترسی ئه وه که فه سادو گنده لى له ولاتاندا په ره ی بگرئى، وه ره عيه ت ده و ميانه دا تيدابچى و بکوورئى، پادشا ده بين پيلانى دوژمن پووچال بکاته وه و مالى دنيا بکاته مه تالو قه لغانى ملکو ره عيه ت. چونکه له کاتيکدا شه شده ر گيراوه، داو

دازو به سته دۆراندن له عه قلو زیره کی نه زموون به دووره . نه گهر زمانه نه سازا، بسازی تو ده گه لی!

پادشا به وه زیری چواره می گوت: توش نامارزه یه ک بکه و نه وهی به نه زهرت دهگا، بیخه روو. گوتی: مالاوایی له وه ته نو دهردی غه رییبی به لای منه وه باشته ره وهی هر چی هه مانه و نیمانه هه راجی بکه یزو سه ر بو دوژمنیک دانه ویتین که هه میسه له ئیمه که متر بووه . نه گهر زۆریش خزمه تیان بکه یزو زه حمهت به خۆمان بدهین، رازی نابزو بو قه تل و بپرکردنمان تیده کۆشن . له قه دیمه وه گوتوویانه: "تا نه و جییه له دوژمن نزیک به وه که مه به ستهت وه دی بن، نابن زیده روویی تیدا بکه ی. که سایه تی تو به وه دیته خواری دوژمن رووه له مالاو ده بن. وه نمونه ی نه وه وه ک داریکه له به رانه ر روژدا راوه ستاین که نه گهر که میک خواریته وه سیبه ری دریزتر ده بن و نه گهر زۆری خواریه وه سایه که م ده بیته وه". وه نه وان هه رگیز به باجو خه راجی که م لیمان رازی نابن، ته دبیری ئیمه خۆراگری جه نگه . هه ر چه ند زانایان له شه ر دووریان کردوه، به لام دووریکردن به شیوه یه ک که مردن له به رانه ریدا باشته ر بن، په سندیده نییه .

پادشا به پینجه می گوت: بلن بزانه تو ده لئی چی؟ شه ر، ناشتی، کۆچکردن، کامیان باشته ره؟ گوتی: مادام ریگه ی ده ریا بزبون له و گرفتاریه بتوانین بدۆزینه وه، شه ر پتویست نییه . چون نه وان له شه ردا له ئیمه نازاترنو هیزو توانایان زۆتره . وه پیاوی عاقل دوژمن به که م ناگرئ، که بکه ویته هه وا و غروور، هه ر که س بادیه وه بن، تیدا ده چن، من پیش نه وهی نه م کاره ساته روو بدا، لییان ده ترسامو له وهی دیم ده ترسام، هه ر چه ند نه وده م له ده سترژی بو سه ر ئیمه خۆیان ده پاراست . چونکه، خاوه ن ئیحتیات له هیچ حاله تیکدا له دوژمن نه مین نابن، له کاتی نزیک بووندا له هیرشه له نه کاو ده ترسن و نه گهر مه وداش بکه ویته نیوان له گه پانه وه، وه نه گهر هه لاتن هه بن له که مینو نه گهر ته نیا بمینیتته وه له مه کرو فیلبازی، وه عاقلترین که س نه وه یه خۆی له شه ر پاریزی به پتویستی نه زانی و لئی بن نیاز بن، چون ده شه ردا ده بن له گیان

مايه دابنيى. له كارى ديكه دا له مالو كالا. وه نابېن پادشا بېريار بدا ده گه ل
 كوند شه پ بكا. كه هر كه س به گز فيلدا بچن تيدا ده چن.

پادشا گوتى: نه گهر شه پت پې چاك نيبه، نهى چ تيبينيبه كه ت هه يه؟ گوتى:
 له م كاره دا ده بې تيفكرينو سه برت هه بېو هه موو لايه نيك به وردى چاولن
 بكهى. چونكه پادشايان، به ته دبېرو بېروپاي دلسوژان به نامانجگه ليك ده گه ن
 كه به له شكرو سپاي قورسو گران وه ده ستيان ناكه وي. وه بېروپاي پادشايان،
 به مه شوهره تى وه زيرانى عاقلو دلسوژ زورتر رووناك ده بېته وه. وهك چون
 ده ريا به ناوى جوگه و رووباران زورتر و قولتر ده بېن. وه بارستاي هيزو تواناي
 خودى نه اندازه ي فيلو پيلانو بېروپاي دوژمن، له پياوى زانا شاراوه نيبه و
 هه ميشه هر دوو لايه ن ده خاته بهر داوهرى عه قلو بو نه نجامى كارانو درهنگو
 زوى چالاكيه كان، ده چپته لاي دوستانو يارمه تيده رانى نه مينو راستگو. چون
 هر كه س به پالپشتى دلسوژانى قسه دروستى زورزانو فرهزانه هه لنه سوپي،
 زورى پې ناچن نه وهى له سايه ي به ختو ئيقباله وه وه ده ستى هيناوه له ده ستى
 ده چن. چونكه هر چه سنه خيرو خوشيبه ك به ره سه نايه تى ره گه زو جه مالو
 جوانى نايه ته ده ست. به لام به عه قلو شعور و گويدان به ريئويى كه سانى
 به نه زمونزو دلسوژ وه ده ست ده كون.

وه هر كه س به تيريزى نوورى عه قلى سروشتى ده وله مند بېو گوي
 راگرتن بو نه وانه ي په ندو نه سيحاه ده دن بكا ته دروشمى ژيانى خوى، به ختو
 يه غبالى وهك نيسى چالو پايه داره. نه وهك مانگه شه و كه له كه مى ده دا و
 نامېن. وه ده ستى نه ستيره ي گه لاويژ (مريخ) چه كى سه ركه وتنى بو تيز ده كا
 و قه له مى نه ستيره ي عوتاريد، مه نشوورى ده وله تى واژو ده كا. وه پادشا نه مپو
 به جوانى و جه مالى ولا ترازينه وهى خوى له مه يداندايه.

ناگاته توږي عه قلى تو نه سپى خه يالى من

ناچپته بهر سه رنجى تو فكري مه حالى من

وه چون پادشا شانازى هاو فكري و مه شوهره تى پيدام، ده مه وي هينديك له

جوابه کانم ده نیو کۆبوونه وه دا بده مه وه وه هیندی کیش ته نیا له خزمهت خۆتاندا. وه من هه ر وه ک لایه نگری شه پ نیم، دانواندنو زیلله تو به رعۆده بوونی باجو خه راجو قبوولی عه ییبو عاریش قبوول ناکم، چون زه مانه تیبه ر ده بی به لام عه ییبو عار به تازه یی هه ر ده میتن.

گه ر سه ریشی بگاته شه ستیران
 نابمه ژێرده ستی دوژمنم حاشا
 شیر چلۆن دانوینن بۆ ریوی
 بازو فه رمانی چۆله که حاشا

پیاوی که ریمو که وه، ته مه ندریژی بۆ زیگری خێرو جوانی ئاسه وار ده وی، وه شه گه ر ناکام بیو عه ییبو عاریکی بیته وه سه ر، کورتی ته مه نی پین له و ژیا نه باشتره و گۆرپچه ی ته نگ وه ک په ناگایه کی پانو به رین دینیته شه ژمار. وه به مه سه له حه تی نازانم پادشا کزیو بی ده سه لاتی له خۆی نیشان بدا، که شه وه سه ره تای هیلاکه تو تیدا چوونی مۆلکو مالو مالآتو که سایه تیبه. وه هه ر که س خۆی راده ست بکا، درگای خێرو به ره که تی به روودا ده به ستی و له سه ر ریگی کارو پیلانی شه که ندو کۆسپی که وه ره قوت ده بنه وه.

وه باقی شه م با به تانه، پتیو یستی به خه لوه تیک هه یه تا به نه زه ری پادشا بگه ینرئ. چونکه سه رمایه ی سه رکه وتزو زه فه رو به شی نۆرو متمانه پیکراوی به خته وه ری، دوور شه ندیشی و قایمه کارییه. *وَ أَوَّلُ الْحَزْمِ الْمَشَوْرَةُ*^۱. وه به و هاو فکریبانه ی پادشا فه رمویو خزمه تکارانی خۆی به مه حره م زانی، نیشانی دا که خاوه ن تیبینی دوا رۆژو خۆپاگریو لیها تووی ته واوه، وه تیگه یشتوویو عه قلو که وه ری هه ر چی زۆتر نیشان دا.

با شه وه ش شاراوه نه بی که هاو فکریو مه شه وه ره ت، ده ر خستنی را و بۆچوونه. وه بریار دانی دروست به دووپا تیبوونه وه ی بۆچوونو شار دنه وه ی رازو نه ینی دیته ده ست. وه ئاشکرا کردنی نه یینییه کان له ده ور به ری پادشایان ره نگه روویدا. یا

۱. نشوم خاضع عدو هرگز / ورچه بر آسمان کند مسکن
 باز گنجشک را برد فرمان؟ / شیر روپاه را نهد گردن؟
 ۲. رلویژکاری په که مین پله ی دوورته ندیشی و قایمه کارییه.

له لایه ن په یامه لگزانو قاسیدان، یا که سانیک که قهستی خه یانه تیان هه یه و به دزی گوی هه لده خه نو نه وه ی به گویان ده گا، ده که ویته سه رزاران. یا تایفه یه که که ده بلاویونه وه ی بۆچوونو هه لکه وتی شوینه واردا فکر کردنه وه به پتویست ده زانزو ده گه ل وچووه کانی نه و له رواله تو زاهیری نه حوال به راوردی ده که نو هه رازیک له م بابه تانه بیاریزی رۆژگار ناتوانی لئی ناگادار بیته وه و چه رخی گه ردوون ناتوانی دهستی تیره ودا، وه داپوشینی رازه کان دوو فایده ی ناشکرای هه یه. نه گه ر فکرو نه ندیشه وه گه ر بکه ویی سه رکه وتن ده ست ده که ویی. وه نه گه ر ته قدیر یارمه تی نه کا، به سلامه تی له عه یبو نو قسان رزگاری ده بن. وه پاشا پتویستی به راویژگاری باوه پیتکراو و هه ر وه ها خه زنه داری نه مین هه یه، که خه زینه ی نه نیییه کان لای نه و بکه نه وه و گه نجینه ی رازه کان به نه مانه تو ریئو نیییه کانی نه و بسپین. وه ده په سند کردنی کاری گرینگدا یارمه تی لئ وه ربگرن. که پادشا هه ر چه ند له باری پیکانی فکرو رای دروسته وه له وه زیری خوی له سه رتر بن و له هه موو روانگه یه که وه سه ره تی به سه ردا هه بن، دیسانیش له ریئو نییو راده برپینی نه و سوودی پنه ده گا. هه ر وه ک نووری چرا به نه فتو گری ناگر به دهسته چیلو داره وه زیاد ده بن. وه هه ر که س بیروپای پته و و پشتیوانی پیاوانی به کیفایه تو لیها توری ده گه ل بن، به م قاته سه رکه وتن ده ست ده خا و به و دهسته خه ته رو مه ترسی تیکه وه ده پیچی.

وه پتویسته له سه ر خزمه تکاران، کاتیک خاوه ن شکو فکر له بابه تیک ده کاته وه و رایه ک ده رده برپئو له و روانگه وه خپرو مه سه له حتیک وه دی دئ، هاو فکری و یارمه تی بده نو نه گه ر له برپاری نه ودا که موکورتی ده بینن بوی دیاری بکه نو به مودارا و هاوه نگای بیروپای خویان ده رببن. نه و جار هه موو بیروپاکان تاوتوی بکه نو پیکگرتنو به راورد کردن بیته ئارا و هه ر دوو لا له سه ر برپاریک به یه ک بگن، وه هه ر وه زیرو موشیریک، خزمه ت پیکراوی خوی به م چه شنه یارمه تی نه دا و ده کاراندا حه قی برپاپیکراوی نه انجام نه دا، ده بن به بیگانه بناسری. وه ده گه ل وه ها که سیک راویژگاری کردن وه ک مه سه له ی کابرایه که نه فسوونئ بخوینی تا دیو یه کیک بگری، چون ناتوانی به دروستی

بیخویتی و شهرتو شیوهی بابه ته کان باش نه نجام بدا، سرکه و توو نه بی و دیو ده گیانی به ریج. وه پادشا له بیستنی نه م تره هاته بی نیازه، که به که مالی زانایی و قایمه کاری و دروستی نیراده و ده سترژیستوویی خوی چاری پادشایانی کویر کردوه. هر وه ها هییه تو سیاستی خوی له ده وریه ری ولات کردوته دیده بان و پاسه وانی زیتو وریا و دوریین. تا نه و جیگی که له ترسو هییه تی نه، رووداوه کان په نیان بردوته ژیر سایه ی ناسایش و نه منو نازاوه ده چاوه دیری خه ودا نارامی گرتوه.

تا تو ناگادارو بیرداری ولاتو مه و ته نی

کیشه یه ک سه رناگریتو فیتنه رانایی له خه و

وه نه گه ر پادشا نه یینییه کانی خوی به م شیوازه شارده وه و وه زیری لیها تویی هه لبراردو له دلی عوامدا به هییه ت بوو، حیشمه تو شکوشی نه هیلی ده نه یینی و دهروونی بگن، وه پاداشی کردارباشانو به ره می خزمه تی دلسوزان له یاسای جیهانداریدا به واجیب بزانی و جه زه به و زه جری زآلمان و سزادانی خه تاباران به فره ز دابن، وه له رووداواندا حوسنی ته قدیر به جی بیئن، شایانی نه وه یه که مولکو ولاتی نه و پایه دار بی و دهستی ره شی کاره سات، نیعمه ته کانی زه مانه ی ناتوانن له ده ست ده ربیئتی و چهرخی زه مانه به قازانجی نه و خول ده خوا، چون قه رارو مه دار وا دانداوه که هه موو مه خلوق ده که سبی خوشبه ختی و ته له بی مالی دنیا دا جهو جوولیک بکه نو هر که سیش به پیی وه زعو حالی خوی سه و دایه کی ده سه ردایه، به لام گه یشتن به نامانج به هیمه تو پته وی بریار، ده ست ده دا.

وه نه یینییه کان پادشایان جیگه و هه لوه سته ی جیاوازیان هه یه. هیندیک له وانه که نا کرئ دوو که سیان تیدا به شدار بکه ی، له هیندیکیاندا ره نگه بتوانی جه ماعه تیک ناگادار بکه یته وه. نه م رازه ش له وان رازانه که ته نیا دوو سه رو چوار گوئ ده توانن تییدا مه حرهم بن.

پادشا رووی ده لایه ک کردو وه زیری به نیشاره بانگ کرد. نه وه ل، لئی پرسی:

هۆی دوژمنایه تی و نه فرهت له نیوان ئیمه و کونددا چییه؟ گوتی: قسه یه ک که به سهر زبانی قالاویکدا تیپه پری. گوتی: چۆن؟

گوتی: جه ماعه تیگ له مه لان کۆ بوونه وه و ریک که وتن که کوند بکه نه ئه میری خۆیان. له م بابه ته دا خه ریکی فکر کردنه وه و ئالوگۆری بیروپرا بوون، قالاویک له دور پهیدا بوو. یه کیک له مه له کان گوتی: با راهه ستین قالاویش بگاتو له م کاره دا مه شوهره تی پئ بکه یزو ئه ویش هه ر له ئیمه یه و تا گه وره و پیاوماقوولانی هه ر چینو تایفه یه ک نه بنه یه کده نگ، کۆده نگه ی پیک نایه. کاتیک قالاو گه یشته لایان، بالنده کان باسی مه سه له که یان بو کردو بیروپرای ئه ویشیان ویست. قالاو جوابی دانه وه: ئه گه ره موو بالنده ناو داره کان هیلاک بوونایه و تاوسرو بازو هه لۆ و باقی ناو داره کان ون بوونایه، پئویست بوو بالنده کان، بئ سه ره وه رو پادشا رۆژگاریان تیپه پ کردبا و سه د بریا پیره وی له کوندو سیاسه تی چه پهلئ ئه ویان به که ره مو پیاوه تی خۆیان به میشکیان ری نه دابایه. روخساری قیزه ونه، ره وشت ناحه ز، عه قل سووک، وه که ریته تی له راده به ده ره. تووره یه، بئ په حمه، له سه ر ئه وانه شپرا له جه مالی رۆژی دنیا روونکه ره وه رووگه ردان و له هه موو ئه وانه ش خراپتر، که م چیکلدانه یی و توندوتیژی به سه ر ئه حوالئ ئه ودا زاله و جنیو فرۆشی و ناسازگاری ده کاره کانیدا ئاشکرایه. له و چه واشه کارییه بگه ریزو کاره کان به عه قلو تیگه یشتووی خۆتان جیبه جی بکه نو به پپی مه سه له حه ت ئاماده کاری بو هه موو شتیک بکه ن. هه ر وه ک که رویشک که خۆی به په یامه لگری مانگ ناساندو به بیروبوو چوونی خۆی کاریکی گه وره ی راهه راند. مه له کان پرسیان: چۆن؟

گوتی: له ولاتیگ له سه رزه مینی فیلاندا، وشکه سالی و بئ بارانی روویدا، به جۆریک که سه ره چاوه کان هه موو هه لچۆرانو فیله کان له لای پادشا له ده ردی بئ ناوی هاواریان لئ هه ستا. پادشا ئه مری کرد بو دۆزینه وه ی ئاو به هه موو لایه کدا بپۆن. سه ره نجام کانیه کیان دیته وه که ناوی "قه مر" بوو. زۆر پپئاو و کانیه کی به قه وه ت بوو. پادشا و هه موو جه ماوه ری فیلان روویان ده و سه ره چاوه یه کرد. ئه وئ ولاتی که رویشکان بوو. دیاره که رویشک ده بال ئه و

هه موو فیله دا حالیان حالی سهگ سوو. نه گهر که وتبانه ژیر پی فیلان پانو
 فلج ده بوونه وه، هه ر واشبوو، زوریان وه بهر پییان که وتزو لاقو ده ستو شانو
 ملیان تیک شکا. رژی دواپی، هه موویان رویشته لای پادشای خوینو کوتیان:
 پادشا ناگای له حالمان به ده ست فیلان وه هه یه. زووتر ده بین فکریکمان بو
 بکن، که سه عات به سه عات دینه وه وه نوی ماویشن، ده ژیر پییان دهنین.
 پادشا گوتی: هه ر که س له ئیوه تیبینی و نه زمونو شماره زاییه کی هه یه
 با ناماده بین راویژکاری بکه یین، که واژوکردنی بریار بهر له راویژکاری، له
 ره وشتی گهره پیاوانی زانا، به دووره. یه کیک له کارزانانی زیره کو وریا، به
 ناوی "پیروژ" رویشته به ره وه. پادشا نه وی به گهره یی عه قلو تیگه یشتوویی و
 خاوه نی بیروپای پتهو، ده ناسی. پیروژ گوتی: نه گهر پادشا به مه سه له حه تی
 بزانی وه ک قاسیدو په یامبه ر من بنیری که سیکی نه مینیشم ره گهل بخا تا هه ر
 چی ده یلیهو ده یکم به ناگاداری نهو بین. پادشا فرموی: ده راستگویی و
 دروستی و نیمانی تودا گومان نییه و نیمه قسه ی تود ته سدیقو ره فتاری تود
 واژو ده که یین. به مباره کی برؤ، نه وه ی به مه سه له حه ته بیکه. نه وه ش بزانه
 که راسپارده زبانی پادشا و نوینه ری دلو ده روونی نه وه. وه نه گهر راسپارده
 عاقل بو ره کرداری دروست نه انجام بدا، نه وه ده بیته ده لیل که پادشا مروفتاسه و
 ده زانی کن بنیریته مه میدان. وه نه گهر هه له وه خه تایه ک ببینن، لومه وه له قه می
 لومه کاران ده ست پیده کا و دوژمنان ده رفه تی چه نه درژی یان بو ده ره خسن.
 وه زانایان له مه پ نه م بابه ته زوریان نه سیحه تو ری نوینی کردوین. برؤ به
 نارامی و خوشه رفه فتاری و هاریکاری ده ست به کار به. که راسپارده به نه رمی و به
 خوشی، کاری دژوار به ناسانی نه انجام ده دا. وه نه گهر مله وپی ده کار بینن
 له نه جامی کاردا ده میتیته وه و کاری نه انجام دراو ده کاته وه گری پووچکه. وه
 ری و په سمی راسپیژی نه وه یه: که قسه به توندی شمشیر بوه شیتری، گهره یی
 پله و پایه و مولکو هه وای پادشایی وه لا بنری. به لام دراندنو دروونه وه له نارادا
 بین. هه ر قسه یه ک که له سه ره تادا به توندوتیژی ده ستی پین ده کا به نه رمی و
 ناشتی کوتایی پین بینن. وه نه گهر کوتایی بابه تیک به توندوتیژی گه یشتبن،

بابه تیکی تازه که دلدانه وهی تیدابن بیته گۆرئ، تا ته رازیو هاوسهنگی له نیوان، ملهوپریو میهره بانو سه رکیشی و دوستایه تیدا به رقرار بئ. وه هم ئابپوو، گه ورهییو شکۆی جیهاندارییو پاشایه تی ده به رچاو بگیری. هم مه بهستی پیلانگیریو فیلۆ ته له که ی دوژمنو مه بهسته کانی روون بیته وه.

پاش نه وه، پیروژ له و کاته دا که مانگ، نووری روخساری خۆی به سهر چوارگۆشه ی دنیا دا بلاو کرد بۆ وه و رووکاری زهوی به جه مائی خۆی رازاند بۆ وه، که وه ری. که گه یشته شوینی فیلان، فکری کرده وه که نزیکی له فیل باسی سه روماله، هر چند له لای نه وانه وه قهستی خرابیش له ئارادا نه بئ، چون هر کهس مار به دهست بگری، نه گهرچی پیوه ی نه دا، به که مترین ئاوی زارو تفی ماره که کابرا ده مرئ، وه خزمهت پادشایانیش هر نه و عه بیه ی هه یه. که نه گهر که سیک زۆر ئاگاداری خۆی بکا و بره واپیکراویو نه مانه تی خۆی بسه لمینئ، دوژمنان لئی وه خۆ ده که ونو به خرابه باسی ده که نو به غه یانی له قه له م ده ده نو هه رگیز گیان به سلامهت ده رنابا، وه ئیستا بۆ من وا باشه بچه به رزاییه کو له ویوه راسپارده ی خۆم بلیم. هر وایکردو له و به رزاییه وه بانگی پادشای فیلانی کردو گوتی: من راسپارده ی مانگه و راسپارده ش گوناھی له سهر نییه. وه قسه ی نه و نه گهرچی تالۆ بئ په رواش بئ، ده بئ به ره زامه ندییه وه گوئی لئ بگیری. فیل پرسی: چیان راسپاردووی؟ بیلئ، گوتی: مانگ ده لئ: هر کهس زۆرو قه وه ی له دیتران زۆرتتر بوو، به وه ی بادیه و ده بئ، ده یه ویئ نه وانی دیکه، هر چند به هیتریش بن، بیانکاته ژۆرچه پۆکه ی خۆی، نه وه ش دیاره ده بیته هۆی هیلاکهت و تیشکانی خۆی، وه تو، به وه ی که خۆت له گیاندارانی دیکه له سهرتر ده بینی، تووشی غرووو ئیفا ده یه کی زۆر بووی. کارت گه یه ته نه و جیگایه که په لاماری سه رچاوه یه کت داوه که ناوی منی له سه ره. له شکرهت بۆ نه ویئ بردووه و ئاوه کهت لیلۆ قورپاو کردووه. به و قاسیده ی ناروومه ویستم ئاگادارت بکه مه وه، نه گهر له سهر جیتی خۆت دانیشی و له و کاره پاشگه ز بیته وه فبها و نعمت، نه گینا دیم هر دوو چاوت ده ردینم به زه لیلی ده تکوژم. وه نه گهر بیت وایه نه م په یامه گومانی تیدایه. هر ئیستا وه ره که

من له نیو سه رچاوه دا نامادهم". پادشای فیلان به و قسانه واقعی و پرما و به ره و کانی رویشته و نووری مانگی تیدا چا و پیکه وت. که رویشک پیی گوت: هیندیک تاو به خرتوومت هه لگره، روخسارت بشوره و کرتوش به ره. کاتیک خرتووم گه یشته نیو تاوه که و شه پۆلی تیکه وت و فیل پیی و ابو که مانگ تووپه بووه، ترسا و به پیروزی گوت: مه گه ر پادشا به وهی که من خرتووم گه یانده تاوه که، و ا دهره لبوو؟ گوتی: به لئ، هر وایه، زوو کرتوش بکه! فرمانبهری کردو به رعۆده بوو که چیدی نه به ته نیره و پیش به فیلان بگری.

نه م حه کایه ته م بو باسکردن تا بزائن له نیو هر چینیک له نیوه دا زیره کیک وه ده ست ده که وی که ده توانی به گز کاریکی دژواردا بچی و له ره تاندنی دوزمنیکدا سه رکه وتوو بین. وه باشتر له سه رووی هه مووان نه وه یه، عه یبو عاری ولاتی کوندان وه خو بگری. کوندیش ده گه ل نه و هه موو سیفه ته ناپه سندانهی باس م کردن مه کرو فیلو که له کیشی هه یه. وه هیچ عه یبیک بو پادشا وه ک غه درو بین به لینی نییه. که نه وان سیبهری په روه رداگرن له سه ر زه وی دنیا بین عه دل و دادی نه وان رووناکی به خو یه وه نابیینی و حوکمو فرمانی نه وان ده گوشتو خوین و گیان و مالی ره عه تدا کارتیکردنی هه یه. وه هر که س تووشی به تووشی پادشای زالمو حاکمی فیلبازه وه بین، نه و به لایهی به سه ر دئ که له سه لاح و که م نازاری گورپی به پوژوو به سه ر که وه نجیرو که رویشک هات. بالنده کان پرسیان: نه و نه قلّه چۆنه؟ قالاو گوتی: که وه نجیریک جیرانم بوو، له نیواندا به حوکمی جیرانه تی دۆستایه تیمان گه رم بوو. ماوه یه کی زۆر بوو نه مده دیت. ون بوو، پیم و ابو و مردووه. پاش ماوه یه کی زۆر که رویشکینک هاتو رویشته تاو هیلان که یه وه، من دزایه تیم نه کرد. ماوه یه که به سه ردا رویشته، که وه نجیر هاتوره. که چاوی به که رویشک ده هیلانهی خویدا که وت، نارحه ت بوو و گوتی: جیگام بو چۆل بکه، نیره مولکی منه. که رویشک جوابی داوه. که من لیره دا نیشته جییمو مولکی منه، نه گه ر مافت به سه ریه وه هه یه، سابیتی بکه. گوتی: جیگه ی خۆمه و ده لیلیم گه لیک هه ن. گوتی: داوه ریکی دادگه ر پیویسته گوتی له قسه ی هر دوو لاما ن بینو به پیی نینساف کوتایی به م

داوايه بېنن. که وهنجير گوتی: له م نزيکانه له سه ر ليواری ناو گورپه يه کی خوداناس دهژی، به روژ، به روژووهو به شهو نيوچاروانی به نويزانه وه چووه. هرگيز خوینی نه رشتووهو هيچ گيانداريکی له خوئی نه ره نجان دووهو به قومينگ ناو و چلیک گیا نيفتار ده کاته وه. قازی له وه باشترمان ده ست ناکه وئ، ده چينه لای با کاری نيمه بېرېته وه. هر دووکیان به و بېراره رازی بوونو منيش بو چاوليکردن به دواياندا رویشتم تا کتکی به روژوو بېنمو نينسافو دادپه روهی نه و تاقی که مه وه. هر که گه يشتنو زبان به روژووی صائم الذهر چاوی پتيان که وت، هه ستا سه ر پئو رووی ده ميحراب کردو نويزی دابه ست. که رویشک سه ری سوورپامبوو، راوه ستان تا له نويز بووه. به نه ده به وه سلأویان کردو تکایان ليکرد که له نيوانياندا داوه ری بکا و دوژمنایه تی له سه ر خانوو کوتایي پئ بېنن. فه رموی: بلین بزائم مه سه له چييه؟ گوین پيدان و گوتی: پیری کاری تيکردوم، هوشو هه واسم به گشتی له کورتی داوه، نه وه ش کاری چه رخی سته مکاره. جحیلان پير ده کا و پيران له کار ده خا، وه رنه نزيکترو بلندتر قسم ده گال بکن. چوونه پيشترو قسه ی داواکه یان تازه کرده وه. گوتی: زانيم، به لام پيش نه وه ی حوکم بده م پيم خوشه نسحه تيکتان بکم. نه گه ر گوتی پئ بدن له دنيا و قیامت ده بېته هوی به رچاوپروونيتان، وه نه گه ر به شکليکی ديکه ده ربين خه تاي من نييه و له لای ويچدان و دینی خوم سه رنه وی نابم. فَقَدْ أَغْدَرَ مَنْ أَنْدَرَ^۱. باش نه وه يه که هر دووکتان لایه نگری له حه ق بکن. که نه وه ی لایه نگری هه قه، با حوکميش به زه ره ری درابن، هر سه رکه وتووه و لایه نگری نامه قو باتل دوپراوه، هر چه ند حوکم به قازانجی نه و ده رچووبن ان الباطل کان دهُوقا^۲. وه بو نه هلی دنيا له مه تاع و ملک و مالی دنيا هيچ شتيک نابيته مولک، مه گه ر کرداری باش که بو قیامه تی کو ده که نه وه. زانای تيگه يشتو ده بن وه دواي مالی دنيا نه که وئو توانایی خوئی بو خيتراتی باقی ده کار بېنن و عومرو جه لالو گه وره یی دنيا وه ک هه ورری هاويزو شنو

۱. که سيک که هوشداری ده دات نه رکی له سه ر شان نامينيت.

۲. باتل بلقی سه ر شاه.

فیتنکایی گولزاری زه نویر، بیئیتته نه ژمیر.

له م که لاهه که تاکوو سه ر ناژی

سالی عومرت، چه ده، چه سه د، چه هزار^۱

وه قه دری مالی دنیا له ورکه به رد تینه په پینن. که نه گه ر خه رچی بکا ته واو ده بئو نه گه ر زه خیره ی بکا، له نیوان سواله تو به ردو دارو مالدا جیاوازی نامینن. وه هاونشینن ده گه ل ژنان وه ک دوستایه تی ماری سوچه ی سوور بزانی که ناتوانن لئی نه مین بئو کیسه یه ک به هیوا ی وه فای نه وه لدروی. وه خاسرو عامو دورو نزیکی خه لک وه ک نه فسی خوی به عه زیز بزانی وه هر شتیکی بو خوی په سند ناکا به وانیشی رها نه بینن. له م چه شنه نه فسوونو ده مده مانه ی بو هه لپرشتن تا ترسیان لئی شکا و به جاریک لئی نزیکبوونه وه خویشیان لئی هات. به په لاماریک هر دووکیانی گرتو کوشت. به ره می عیباده تی ده غه لبازانه ی زیان به پوژوو، چون ده روونیکی چه په لو نگرسی هه بوو، به م شیوه یه خوی ده رخواست. وه کاری کوندو دووویوی و غه دری نه و، هر نه م سروشته ی هه یه و عه یبو عاری بین پرانه وه یه. نه وه ندی باس کرا، جورعه یه که له به حرو بلیسه یه که له ناگری دوزه خ. مه بادا بیرو بپاری شیوه له سه ر نه وه دابه زئ. چون هر کات تاجی پادشایی به دیدارو روخساری کریتو دزیوی کوند، گللوین؛ مانگو روژی ناسمانیش به رده بارانی ده کن.^۲

بالنده کان، ویکرا له و کاره پاشگه ز بوونه وه و بپاری فرمانبردن له کوندیان هه لوه شانده وه. کوند خه مگینو واق ورما و، به قالوی گوت: منت نازار دا و رقو قینت خسته دلمو له نیوان مزو تودا وه حشه تو ترسیک سه ریه لدا که روژگار ناتوانن کونی بکا و له بیرمانی به ریته ده ر، وه نازانم له لایه ن منه وه نه م بابه ته پیشینه یه کی هه بووه، یا له خووه، بو یه کم جار نه م لوتفو دوستایه تییه ت پئ رها دیتم! نه وه ش بزانه نه گه ر داریک ببین له بنه وه پراشین ده بیته وه و لقیکی ده ر ده کا که گه وره ده بئ تا وه ک جاری جارانی لیدیته وه.

۱. کلیله ای کاندرو نخواهی ماند / سال عمرت چه ده، چه صد، چه هزار.

۲. مهر و ماه از آسمان سنگ اندران افسر گرفت.

نه گهر به شمشیریش زامیک ده جه سته دا په یدا بین، چاره ده کړئو ساریژ ده بین. وه نووکی په یکانی دووسه ر، نه گهر بچیته ناو له شی که سیک ده کړئو دهری بکیشن، به لام زامی زیانو گوتن به هیچ شتیک چاره ناکړئ. وه هر تیریک که له ژئی زبان دهرچوو و گه یشته دل، دهرکیشانی نامومکینه و بۆ هه تاهه تا له ویدا ده مینیته وه، رَبِّ قَوْلٍ أَشَدُّ مِنْ صَوْلٍ^۱.

هر سۆزو برژانه وه یه ک دهرمانتیکي هه یه: ناو بۆ ناگر، تریاک بۆ ژهر، بۆ غم سه بر، بۆ نه وین دوری له یه کتر. وه ناگری رکو کینه ماکه ی له نه اندازه به دهر زوره، به جوریک نه گهر هه موو دهریاکانی دنیا به سه ریدا تپه پرن له ناو ناچئو نامرئ. وه له نیوان نئمه و قهومی تو چقلی دوزمنایه تی وه های رهگ داکوتا که ریشه ی گه یشته قوولایی زهوی لوقو پۆپی ده گاته ته شقی ناسمان. نه و قسانه ی کردو هیواپراو و دل شکاو، رویشت. قالاو له وه ی گوتبوی په شیمان بۆوه و بیری کرده وه که نه فامیم کرد، نابرووی خوم برد لای نه وانی دیکه. دوزمنم بۆ خومو بۆ گه له که م په یدا کرد. دوزمنی چیره ده ست، هه موو چاوسوورو مه ست، بۆ شه پرو هه را بین غه مو دهر به ست. وه به هیچ لیکدانه وه یه ک، له مه له کانی تر بۆ نه م رینوینی و نسحه تانه لایقتر نه بووم. وه تایفه یه ک که له من له سه رتر بوون نه م خومخورییه یان نه نواند. هر چند عه یبه کانی کوندو مه سله حه ته کانی نه م راویژکاریه یان له من باشتر ده زانی، به لام دواها ته کانی دواروژیان ده به رچاو گرتو فکریان لیکرده وه، که فکرو تیبینی من نه گه یشته نه م راده یه. وه زیانو ناحه زیو خه تا کاریو گونا می نه م کاره م نه زانی. له هه مووشی خراپتر نه وه بوو که رووبه پرووی خوی نه و قسانه م گوت. وه شک له وه دا نییه که رکو قینی نه و ره فتاره زورتره.

عاقلاً هر چند متمانه ی به زورو قه وه تی خوی هه بین، سازکردنی دوزمنایه تی و شه په دندووکه به باش نازانی و پالنه وه دان به شه وکه تو ده سترویشتووی خوی ره وا نابینئ. وه هر که س دهرمانو تریاکي زوروزه وندیشی له به رده ستدا بین، ناچی ژهر ناخواته وه. وه هونه ر ده کار جوانیدایه که به قسه جوانی نه و

سه‌ره‌تییه ده‌ست ناکه‌وئ. چونکه ناکامی کاری باش، هر چه‌ند به قسه باس نه‌کری، له سه‌ره‌نجامی کاراندا به نه‌زمونی جوانو رازاوه خۆی ده‌نوئین. له لایه‌کی تره‌وه نه‌و که‌سه‌ی قه‌ولی به‌سه‌ر عه‌مه‌لیدا ده‌شکن، کاری نه‌کردوو به قسه‌ی جوانو رازاوه ده‌چه‌سپینئ و له‌به‌ر چاوی خه‌لک به زبانی شیرین خۆشی ده‌کا. به‌لام ناکامه‌که‌ی ده‌کیشیتته موزه‌مه‌تو سه‌رکۆنه. وه من نه‌و خورت‌ووئزه، کورت‌فیعله سه‌رگیتزه‌م که بیر له ناکامی کرده‌وه‌و کاران ناکه‌مه‌وه‌و هر پیندا ده‌دم. نه‌گینا له‌م بی‌عه‌قلییه بی‌نیاز ده‌بوومو نه‌گه‌ر تو‌سک‌الیک عه‌قلم بو‌وايه، ده‌بوایه ده‌پیشدا ده‌گه‌ل که‌سیک مه‌شوه‌ره‌تم بگردایه‌و پاش ده‌کاره‌یتانی عه‌قلو راویژکاری و ساغ‌بوونه له‌سه‌ر بریاریک باسیکی به‌پارێزو ره‌مزاییم، به‌شیوه‌یه‌ک که پای نه‌و نه‌گریته‌وه، بگردایه. چون ده‌کاری گرینگدا، به‌ناشکرا خۆتیه‌لقوتان‌دن له زانایی و وریایی و توانایی زۆر دووره‌و هر که‌س بی‌رینوئینی دلسۆزانو راویژکردن ده‌گه‌ل پسپۆران، ده‌ست به‌ری بۆ کاران ده‌چیتته ریزی شه‌روورانو مۆری نه‌زانی ده‌درئ له نیوچاوانی، وه من به‌راستی بی‌نیاز بووم له‌م دوژمنی و دلچکنیه.

نه‌م قسه‌و باسه، عه‌قلی ده‌دلی هاویشته‌و نه‌م مه‌سه‌له‌ی به‌گوئیدا چرپاند: زۆربلێ وه‌ک که‌سیکه که به‌شه‌و چروچیلکه خپ ده‌کاته‌وه. سه‌عاتیک به‌م چه‌شنه دلی کوتای و خۆی به‌م شیوه‌یه‌و نه‌م قسانه سه‌رکۆنه کردو له شه‌قه‌ی بالانسی دا و فری، نه‌وه‌بوو سه‌ره‌تای دوژمنایه‌تی ئیمه‌و کوند که به‌عه‌رزت که‌یشت.

پادشا گوتی: روون بۆوه. ناگاداری له‌م بابه‌ته قازانجی زۆره. باسی نه‌و کاره‌ی که ده‌پیشماندایه، ده‌ست پێ بکه. وه فکر له‌ته‌دبیریک بکه‌وه که ناسووده‌یی خه‌یالو نه‌جاتی له‌شکرو خیلو مالو ره‌عه‌یه‌تی تیندا سوگه‌ر بی. وه‌زیر گوتی: له‌مه‌ر ته‌رکی شه‌رو به‌رگری له‌خه‌رج و مه‌خاریجی زۆرو جێ نه‌هیشتنی ولات نه‌وه‌ی پیویست بوو گوترا، به‌لام هیوام وایه به‌شیوه‌یه‌ک له‌فیلو پیلان ده‌راویکی روونمان بۆ بگریته‌وه. که زۆر که‌س به‌نه‌نگیوه‌یی عه‌قل، به‌سه‌ر که‌ندوکۆسپاندا زال بوون که به‌یارمه‌تی هیزو سپا و شه‌رو هه‌را جیبه‌جێ

نه ده بوو. هر وهک جه ماعه تیک که به مه کرو فیل په زیان له ده ست زاهیدی خواناس دهره یتنا. پادشا پرسى: چوڼ؟

گوټى: زاهیدیک په زیکی بؤ قوربانیکردن کړیو؛ له ریگادا چهند ده ستمبریک چاویان پیکه وتو ته ماعیان تیکردو قهاریان دانا فریوی بدنو په زی لئ بستین، په کیان هاته به ره وهو گوټى: جه نابى شیخ نهو سه گهت بؤ کوئ وه پيش خوت داوه؟ نه وی دی گوټى: شیخ مه یلی شکاری مه یه، که وا سه گی به ده سته وه یه. سیپه می ره گه ل که وتو گوټى: نهو پیاوه جلو به رگی نه هلی نیمانی پو شيوه، به لام وه زاهیدان ناچئ. چونکه زاهیدان ده گه ل سه گ یاری ناکه نو ده ستو په لو لیباسی خویان گلاو ناکه ن. له م جوړه قسانه یان ه لده رشت تا شکو گومان که وت ه دلئ زاهیدو خوی خه تابار کردو گوټى: شکى بؤ ده چئ که فروشیاری نه مه جادوگر بووین و چاوی به ستمبو سهرتان نه هیتنه نیش زاهید په زی به جیهیتستو ده ستمبره کان گرتیانو بردیان.

نهو مه سه له م بؤ نه وه هیتناوه تا له سه ر نه وه ساغ بینه وه که به مه کرو فیلبازی مه نگاو مه لگرینو پاش نه وه سه رکه وتن بین په کو دوکردن روو ده دا. به لام واباشه که پادشا له به رچاوی جه ماوهر لیم توپره بینو ده ستوری لیدانو کوتانم بدنو سرشکاو و بریندارو خویناوی له بن داریک فریم بدن. وه پادشا ده گه ل ته واوه تی له شکر بپواته فلان شوینو له وی بمیننه وه و چاوه پروانی گه پانه وه ی من بن. تا من کاری فیلو فریوی خوم ته واوکه مو بیمه وه و پادشا ناگادار بکه مه وه. پادشا، فرمانی دا نه وه ی ده لئ بیکنو خوی له شکری چوونه نهو شوینه ی دیاری کرابوو. نهو شه وه کونده کان گه پانه وه و قالاوه کانیان نه دیته وه. نهویش که نهو هه موو شه قشه قینه ی پئ کرابوو نه بیندراوه. ترسا کوند بگه رینه وه و زه حمت به خه سار بین. سه برسهر، جینگی دا و نهرمه نرم ده ستی کرد به ناله نال تا کونده کان گوټیان له ده نگى بوو و خه به ریان بؤ پادشا برد. پادشا ده گه ل چهند کوندیک رویشه لایو پرسى: تو کیئو قالاوه کان له کوین؟ نیوی خوی باوکی گوتو درکاندى؛ نه وه ی له بابته قالاوانه وه پرسیارم لیده کن، حالی من خوی هاوار ده کا که من مه حپه می رازی نه وان نیم. پادشا

گوتی: نه مه وه زیری پادشای قالاوانه . ناگای له رازو نه پینیه کانی نه وه هیه و راویژکاری نه وه . ده بی بزانی بچی و به چ غیره تیک نه وه به لایه یان به سهر هیناوه .

قالاوتی: پادشا لیم به گومانه . پرسى: به چ هویه ک؟ گوتی: کاتیک ئیوه نه وه په لاماری شه وانته تان هینا سهرمان، پادشا ئیمه ی کۆ کرده وه وه فهرمووی، بیروپای خۆمان له سهر نه م رووداوه ده ربیرین . وه من له نزیکانی نه وه بووم . گوتم ئیمه ناتوانین ده به رانبهر کونداندا راهه سستین . چونکه له ئیمه نازاترنو هیژو سپا و شه وکته و شکۆیان زۆرتره . بریار نه وه هیه راسپارده بنیرینو داوای ناشتی بکهین، نه گهر جوابمان بده نه وه، کاریکه شایانی ریز، نه گینا به شاراندا بلاو ده بیننه وه . چونکه شهر بۆ نه وان قازانجی زۆرتره و بۆ ئیمه ناشتی باشر، ده بین دانوینین، که دوزمنی چیره ده سستی به توانا ته نیا به دانواندنو دوستایه تیکردن، ده سه بردار ده بین . نه تان دیوه که گیای وشک له گهره لوولو تو فانداندا رزگار ده بین چون ده گه ل با مودارا ده کا و خۆی ریک ده خا و به پپی جموجوولی با خۆی به م لا و نه و لادا ده خا؟ قالاوه کان ده ره له بوونو تاوانباریان کردم که "تو لایه نگری له کوند ده که ی" وه پادشا له قبوولی رینوینى من رووگه ردان بوو، وه به مجۆره ی ده بینن عه زابی دام . وه له ئیراده ی نه ودا وای بۆچووم که دیانه وئى بۆ شهر ناماده بن .

پادشای کوندان که قسه کانی قالاوی بیست، له وه زیریکی خۆی پرسى . بیروپات له سهر نه م قالاوه چیه ؟ گوتی: هیچ فکری پئ ناوئى . زووتر رووکاری زهوی له پیسی فکروپای نه و، ده بین پاک بکریته وه . که بۆ ئیمه ناسوده یی و قازانجی گهره ی تیدایه . تا له پیلانو فروقیلى نه و ده نه ماندا بینو قالاوه کان مه رگی نه وه به زیانیکى گشتی و که له به ریکی گهره ده زانن . وه گوتوویانه "هر که س هه لیک بفه وتینى، چیدی نه وه هه له نابینى، په شیمانیش سوودو به هره ی بۆ ناهیتى . وه هر که س دوزمن به ليقه وماوی ببینى و فرسه تى لئ نه هینى و گیانى لئ نه سستینى، تیده شکى و ده دورینى . وه دوزمن که له و قۆرته رزگارى هات . قه وه ی دیته وه به رو پیلان ده گپئى و له ده رفه تیک ده گه پئى و زیان

دهگه یه نن". نامان! نهکا پادشا گرینگی به قسهکانی بدا و نهفسوونی نهو ده گوی بگری. چون باوه پکردن به دوستانی تاقی نهکراوه، له بهرژه وهندی دورره، تا چ دهگا به دوژمنی غه دارا

پادشا له وهزیریکی دیکه ی پرسى: تو چ ده بیژی؟ گوتى: من ناتوام بلیم. بیکوژن. چون دوژمنی کزو داماو که نه لهشکری هیهو نه هیزو توانا، جیگه ی روحمو زگپین سووتانه. وه عاقلان ده سنگرتنی که سیکی له م چه شنه له خوا ده خوازنو چاکه کاری خویان به لیبوردنو نیحسان به عالهمیان نیشان ده دن. وه په نابهری هه راسانو نیگه ران ده بن په نا بدری، کاتیک نهو دوژمنه لایقی نه م په نادانه بن. وه هیندیک کار ده بیته هوی دلوفانی خه لک بو دوژمن. هه ر وهک نهو دزه که بوو به هوی دلوفانی ژنی بازرگان بو میرده که ی، هه ر چه ند نه وهشی ده فکردا نه بوو. پادشا پرسى: چون؟

گوتى: بازرگانیک بوو زور ده وله مه ند، به لام له راده به ده ر سهحه تگرانو گرانجان. ژنیکی بوو روخساری وهک حاسلی چاکه کارانو زولفی وهک نامه ی عمه لی گوناهاکاران. میرد ده عیشقی ژندا ده سووتا، نهویش بیزارو هه راسان، ملی نه ده دا و سه عاتیک به مه یلو مرادی نهو نه ده جوو لوه. میردیش روژ له روژ پتر عاشق ده بوو. تا وا هه لکه وت شهویک، دزیک ری ده مالی نهوان که وت. بازرگان ده خه ودا بوو، ژن له دز ترسا و خوی ده نامیزی میرده که ی کوتا و ده باوهشی گرت. کابرا له خه و راپه پیو گوتى: نهوه چونه ناوا میهره بانو چونه به چ هویک شایانی نهو رهحه تو نیعمه ته بووم؟ که چاوی به دز که وت، بانگی کرد: نهی که له پیایوی مباره که ده م، هه ر چی ده ته وی هه لگرو حه لالت بن که به به ره که تی هاتنی تو نهو ژنه به زه یی پیمدا هاتو ده گه لم میهره بان بوو.

پادشا له وهزیری سیه می پرسى: تو چونی بو ده چی؟ وهزیر گوتى: وا باشته که له لای خوت بمیننو نه نامو خه لاتی پین ببه خشی و نهویش ده رهق به پادشا خزمهت بکا و نه رکی رینویننو نه سیحه ت به جی بیئى. وه عاقل لیک جیا کردنه وهی دوژمنانو دووبه ره کی خسته وه له نیوانیاندا به سهرکه وتن

دهزانی. که جیاوازی قسه‌ی دوژمنان ده‌گه‌ل به‌کتر، ببیته هوی ئاسوده‌بی دل‌و ری‌کوپیتی کاروبار. هر وهک ده نیوان ناخۆشی دزو دئودا، ئەم ئاسوده‌بییه بۆ کابرای خوداناس ده‌ستیدا. پادشا پرسى چون؟

گوتی: شیخیک مانگایه‌کی له مریدی خۆی کرپیوو، ده‌بیرده‌وه به‌ره‌و مال. دزیک چاوی پیکه‌وت، به‌دوایدا چوو که مانگا که بدزیو ده‌ریاز بی. دئیویک به شکلی ئاده‌مزاد ره‌گه‌لی که‌وت. دزه‌که لئی پرسى: تۆ کئی؟ گوتی: دئیوم! وه دواى ئەو شیخه که‌وتوم تا ده‌رفه‌تی لئ بیئمو بیکوژم، تۆش باسی خۆت بکه. گوتی: من پیاویکی جه‌رده‌م، ده‌مه‌وی مانگا که بدزم. به‌مجۆره هر دووکیان هاو فکر بوونو به شوین شیخدا گه‌یشته‌نه خانه‌فاکه‌ی. شه‌و گه‌یشته‌نه ئەوی. شیخ مانگای به‌سته‌وه تفاقى ده به‌رکردو خۆی بۆ حه‌سانه‌وه رویشت. دز فکری کرده‌وه. ئەگه‌ر دئو، پیش ئە‌وه‌ی مانگا که بدزی، بیه‌وی شیخ بکوژی له‌وانه‌یه شیخ بیدار بیو هاوار بکا، خه‌لک کۆ ببه‌وه‌و نه‌توانی مانگا که بدزی. دئویش ده‌یگوت: ئەگه‌ر دزه مانگا به‌ریته ده‌ر. درگاگان ده‌کاته‌وه‌و به‌و ته‌قو‌کوته شیخ به‌خه‌به‌ر دئو کوشتنی ده‌ست نادا. به‌ دزه‌ی گوت: تۆ راوه‌سته تا من ئەو پیاوه ده‌کوژمو پاشان تۆ مانگا به‌ره. دز گوتی: تۆ جارئ سه‌به‌ر بکه‌ی باشتره، با من مانگا که به‌رمو تۆ ئیشى خۆت ئە‌نجام ده‌. ئەم ده‌مه‌ته‌قه‌یه له نیوانیاندا به‌رز بۆوه کار گه‌یشته شه‌په‌جنیو. دزه بانگی شیخی کردو گوتی: دئیویک لی‌زه‌یه، ده‌یه‌وی بئکوژی. دئویش هاواری کرد: دز هاتوه مانگا به‌ری. شیخ به‌خه‌به‌ر هات. خه‌لک داوه‌رووکانو دزو دئو ده‌ریاز بوون. وه گیانو مالی شیخ له سایه‌ی دووبه‌ره‌کی و ناکوکی دوژمنان، پاریززا.

کاتیک وه‌زیری سه‌په‌م له‌م حه‌کایه‌ته بۆوه، به‌که‌م وه‌زیر که فتوای کوشتنی ده‌دا گوتی: ده‌بینم که ئەم قالاوه، به‌ مه‌کرو حيله ئیوه‌ی فریو داوه! وه ئیستا ده‌تانه‌وی به‌رزه‌وه‌ندی و ئیحتیات بنینه ئەو لاه. به‌ پیداکرپییه‌وه پیتان ده‌لیم، له‌خه‌وی غه‌فله‌ت مه‌لسترو لۆکه‌ی گویتان ده‌رکیشن. له دواهاته‌کانی ئەو کاره بترسن، که عاقلان بنچینه‌ی کاری خویانو کاری دوژمن له سه‌ر باریکی باش داده‌مه‌زیننو قسه‌ی دوژمن به‌ گوتی تیگه‌یشتن ده‌بیسنو له‌چه‌شنى که‌متیار

به گوتاری درو هه لئاخه له تینو هه ره وها نه وانهی غافلن که متر سه رنج ده ده نه
 نه م بابه ته و به هیندیک جامه لووسکی و کلکه سووته و پنه هه لاگوتن دلیان نهرم
 ده بی و دوزمنایه تی و رقو کینه ی قه دیم فه راموش ده که نو به بیستنی درو و
 ده له سه له حه قیقه ته و راستی دوور ده که ونه وه و دروی دوزمن باوه ر ده که نو
 ناماده ی سولجو ناشتی ده بن. وه سه یرتر نه وه یه له به رچاوی نیوه دزی به سره،
 تورفه ی^۱ به غدا ده نوینو و دروست وه ک نه و دارتاشه وان که به قسه ی ژنه که ی
 هه لفریوا. پادشا پرسى: چوئن؟

گوتی: له شاری سه ره ندیب دارتاشیک ژنیکی بوو، وه ک ریوی فیلبازو
 چه شنی شیر له شکاری دلاندا. روخساری وه ک نووری نیمان گه شو زولفی
 وه ک خه یالی به تالی دلی بی نیمان، ره ش. وه نه له حق شیته و شه یدای نه و
 ژنه بوو. سه عاتیک بی نه وه لی نه ده کرد. جیرانیک چاوی به و خاتوونه
 که وتو که مکه مه نیوانیان پیکه وه خووش کرد. خزمو سووره و توره و خه سوو، له و
 خه یزوبه یینه ناگادار بوونه وه و دارتاشیان ناگا کرده وه. ویستی متمانه یه کی زورتر
 وه ده ست بیته و پاشان کاریک بکا. به ژنه که ی گوت: من ده چمه گوند، هه ر
 وا فه رسه خیک لیره وه دووره، به لام چه ند روژیکم پنده چن. نانو پیخوریکم بو
 ناماده بکه. ده سته جی ناماده ی کرد. دارتاش مالوایی له ژن کردو فه رمووی:
 وریابه. درگای مال مه حکم دابخه، ناگات له که لوپه لو نه سباب بی، تا له
 نه بوونی مندا زیانیکمان پی نه گا. کاتیک نه و رویشته ژنه که حه ریفه که ی ناگا
 کرده وه و قهراری ژوانی ده گه ل دانا. دارتاش دره نگانیک له رینگه یه کی شاراو وه
 خوئی ده مال را کرده وه. که له گای ژنه که ی له وی چاوی پیکه وت. سه عاتیک خوئی
 حه شاردا. ژنو حه ریف چوونه شوینی خه و، له سه ر ته خت راکشان. دارتاش
 خوئی گه یانده بن ته خته که تا باقی رووداو به چاوی خوئی ببینن. له نه کاو ژن
 چاوی به قاچی میرده که ی که وتو زانی به لا نازل بووه، به خووشه ویسته که ی
 گوت: ده نگت هه لپینه و لیم بپرسه "منت زورتر خووش ده وی یا میرده که ت؟!"

۱. دزی به سره و تورفه (طرفه ی) به غدا: مه به ست له پیای خرابی پیای چاکه له نه ده بی عه ره بیو فارسیدا ده کار
 کراوه. (دزد بصره را طرفه بغداد داشتن).

که لیتی پرسسی جوابسی داوه که: "ئوه چ پرسسیاریکه؟ هیچ لازم ناکا لیم بپرسی". له م پرسسیارانهدا زۆری له سهر رویشتنو ژن گوتی: بۆ ژنان له رووی بههله داچوونو زه لله ی شه تیان، یا له رووی شه هوه ته وه، له م جوره رووداوانه دینه پیش. وه له م چه شنه دۆستانه هه لده بژیرنو کاریان به عه سلو نه سه بی کابرا نییه و گوئی ناده نه ره وشتی ناپاکو عاده تی ناپه سندی ئه وان. وه کاتیگ قه وه تی شه هوه ت له کورتی دا، ئه م دۆستانه ده چنه وه ریزی بیگانان، به لام میرد له جیگه ی بابو برا و ئه ولاده. وه هه رگیز به خته وه ره نه بی ئه و ژنه ی میردی خۆی هه زار به رانه ی گیانی خۆی خوش نه وئو گیانو ژیا نی خۆی بۆ ناسووده بی و ره زامه ندی ئه و نه وئ.

دارتاش که گوئی له م قسانه بوو، دلّی وه روحم هاتو به خۆی گوت: گونا هم گه یشتی که لیتی به دگومان بووم. ئه و هه ژاره له غه می مندا بی قه رارو له عه شقی مندا سووتاوه. ئه گه ره شیتو شه یدایه ک خه تابه ک بکا نابن زۆری به دل بگری. هیچ ئافه ریده یه ک نییه مه عسووم بی و هه له نه کا. من بیه ووده خۆم گونا هبار کرد. وه ئیستا واباشه عه یشیان نه شیوینمو لیتان تیک نه ده مو له لای ئه م پیاوه ئابرووی نه به م. له بن ته خته که خۆی مه لاس کرد تا ئالای شه و که وته زه وی. کابرای بیگانه رویشتنو دارتاش سه بریک له ژیره وه هاته ده رو له سه ره ته خت دانیشتن. ژن خۆی ده خه و کرد. زۆر به نارامی وه خه به ری هینا و گوتی: ئه گه ره له بهر دلّی تو نه بوایه ئه و کابرایه م ده توپاندو ده مکرده عیبه ره تی روودا مالوانو حیزان. به لام چون من ده زانم زۆرت خوش ده ویمو لیتراوی ژیا نت بۆ ناسووده بی من بوئو بینایی چاوانت بۆ دیتنی من پیویست بی و ئه م جوره کاره شت له رووی هه له و په ریشانی بی، نه له رووی عه مدو قه ستو ئاگاداری، جانیبی دۆستی تو و پاراستنی ئابرووی تو راده گرم. دلّت نه له رزئو نیگه رانی و نفه ره ری مه ده بیته ناو ده روونت. منیش هه لال بکه، که پیم وابوو، تووشی هه رزه کاری بوویتو زۆر لیت به دگومان بووم. ژنیش به نه رمی هیندیک له سه ری رویشتنو توورپه یی هه ر دووکیان با بردی! وه ئه م مه سه له م هیناوه تا ئیوه وه ک دارتاش فریو نه خۆنو تیبینی و به رزه وه ندی خۆتان به درو و ده له سه و فیلو فریوی قالاو فه راموش

نه کهن. وه هر دوزمنیک که له بهر دووری نیوان خۆیو ئیمه نه توانی کاریک بکا، خۆی نزیك ده کاته وهو دلسۆزی نیشان دهدا. وه به جوریک میهره بانو سه گیه تی، خۆی ده کاته مه حرهم. وه پاش ئه وهی نهینیه کانی زانی و هلی بۆ هه لکه وتو به زاناییه وه ده ست به کار ده بیو وه هر زه بریکی بیوه شینئ وه ک برووسکه هیچ شتیك پینشی پین ناگریو وه ک قه زا و قه در بین خه تا ده روا. وه من قالوه کانم تاقی کردبووه و بارستای دووربینی و عه قلو تیگه یشتوویی و نه اندازهی بیروپای ئه وانم ده زانی. تا ئه م مه لعوونه م چاو پیکه وتو گویم له قسه کانی بوو. رووناکبیری و قولایی بیرکردنه وه یانم بۆ روون بووه.

پادشای کوندان قسه و رینوینی وه زیری خسته پشتگریو فه رموی، ئه و قالوه به ریزو حورمه ته وه ده گه ل ئه و به رنو ده ستووری دا ریزی لئ بگرنو شاهانه خزمه تی بکن، هر ئه و وه زیره که پینی خوش بوو قالو بکوژی گوتی: نه گه ر ناشیکوژن وه ک دوزمن ره فتاری ده گه ل بکنو بۆ چاو ترووکانیکیش له هروفیلی ئه و نه مین مه بن. چون هوی هاتنه که ی بیجگه له مالویرانی ئیمه و مه سه له حه تی خویان، شتیکی دیکه ی تیدا به سه نه نییه.

پادشا ئه و نه سیحه تانه ی نه بیستو قسه کانی وه زیری راویژکاری زانای به هیند نه گرت. قالو له خزمه ت پادشادا، به ریزو حورمه ته وه ده ژیا و له ریزو ره سمی ملکه چی و ئیتاعه ی نه مرو عه بدایه تیدا که مو کورتی نه بوو. ده گه ل دۆستانو خزماتی پادشادا خۆی ریکه ده خستو به پیتی پله و پایه و جینگه و پیگه ریزی لئ ده گرتن. وه رۆژ له دوا ی رۆژ له لای پادشا و هاوریانی خوشه و یستتر ده بوو. وه پله و پایه ی ده رۆیشه بانو پادشا و ره عیه ت متمانه یان به دلسۆزی و رینوینیه کانی زۆر ده چوو ه سه ر. له هه موو کاریکو بواریکو پرسیا ریکدا پرسیان پین ده کرد. رۆژیکیان ده کوپو کوپوونه وه یه کی تاییه تو ته ژی له میرخاسو باوه رپیکراواندا گوتی: پادشای قالوان بین سووچ و تاوان منی سزادا. جا چون تا توله ی خۆمی لئ نه که مه وه خه و و خوراک له خۆم حرام نه که م؟ که گوتوو یانه *المُكَافَاةُ فِي الطَّبِيعَةِ وَ اجِبَةٌ*.^۱ وه بۆ گه یشتن به م نامانجه زۆرم بیر کرده وه و به و

۱. پاداشو سزادان له دنیا دا واجیه.

ناکامه‌گه‌یشتم تا من له‌سه‌ر شکلو ده‌جلوبه‌رگی قالاواندا بم‌هیچم بۆ‌ناچیته‌سه‌ر. وه‌له‌ئه‌هلی زانستم بیستوهه، نه‌گه‌ر سته‌ملیکراویک له‌ده‌ست دوزمنی خوینخورو سولتانی زالم‌ئاماده‌ی مردن بئو‌خۆی ناگر تئبه‌ردا قوربانیه‌که‌ی قبولی درگای ته‌عالایه. وه‌هه‌ر دوعایه‌کی له‌و‌حاله‌دا بیکا قبولی ده‌بئو. وه‌نه‌گه‌ر پادشا رای له‌سه‌ر بئو، نه‌مر بفرموان با بمسوتینزو له‌و‌ساته‌وه‌خته‌دا که‌گه‌رمای ناگرم پئو‌ده‌گا، له‌خودای مه‌زن عَزَّاسْمُهُ ده‌پارپمه‌وه‌بمکا به‌کوند تا به‌م‌شئوه‌ده‌ستم به‌و‌سته‌مکاره‌رابگا و نه‌م‌دلّه‌بریانو جه‌رگه‌سوتاووم به‌مجوره‌فینک که‌مه‌وه‌و له‌م‌کۆره‌دا نه‌و‌کونده که‌کوشتنی ئه‌وی به‌ره‌وا زانیبوو ئاماده‌بوو، گوتی:

سه‌د زیانت هه‌یه‌وه‌کوو سووسه‌ن

ئه‌وی لیت دووره‌شادو ئاسوده‌ن^۱

ئه‌هی زیاندریژی درۆزن، وجودت پیره‌له‌مه‌کرو ئاژاوه، تۆ‌به‌رواله‌تی جوانو ده‌روونی پیسته‌وه‌وه‌ک‌شه‌رابی خوسره‌وانی خوشه‌ه‌نگو بۆنخۆشی که‌ژه‌ه‌ریان تیکه‌ل‌کردبئو. وه‌نه‌گه‌ر وجودی نه‌حسو ناپاکت سه‌د‌جار بسوتینزو ده‌ریاکانی به‌سه‌ردا ره‌وان‌که‌ن، گه‌وه‌رو‌ماکه‌ی ناپاکی تۆ‌له‌وه‌ی که‌هه‌یه‌ناگۆردبئو پیسی ده‌روونو خواروخپچی بیروپای تۆ‌نه‌به‌ئاو‌پاک ده‌بیته‌وه، نه‌به‌ناگر ده‌سوتئو. هه‌ر‌چۆنیک‌بیتو به‌هه‌ر‌شکلێک‌ده‌ریبی، نه‌و‌سیفاته‌نگریسو‌کریته، ده‌گه‌لت‌ده‌گه‌پئو. وه‌نه‌گه‌ر‌زاتی‌چه‌په‌لت‌بتوانی‌بیته‌تاوسو‌سیمورغ، مه‌یلو‌خۆشه‌ویستیت له‌قالاوان‌دریغ‌ناکه‌ی. وه‌له‌وینه‌ی‌ئه‌و‌مشکه‌ی که‌هه‌ورو‌با‌و‌مانگو‌روژیان‌پئو‌ناساند تا شوویان‌پئو‌بکا، ده‌ستی ره‌دی له‌سه‌ر‌سینگی‌هه‌مووان‌دانا‌و‌ئاویکی‌پاکی‌به‌ده‌ستی‌هه‌موواندا‌کردو‌مشکیکی‌که‌له‌جسناتی‌خۆی‌بوو‌ده‌ئامیز‌گرتو‌به‌نازه‌وه‌زه‌ماوه‌ندی‌ده‌گه‌ل‌کرد. پادشا‌گوتی:‌چۆن؟

گوتی: زاهیدیک که‌خوا‌دوعای‌قبول‌ده‌کردو "مُسْتَجَابُ‌الدَّعْوَه"‌بوو. له‌قه‌راغ‌جۆگه‌ئاویک‌دانیشتبوو. مشگه‌ره، بیچووه‌مشکیکی‌له‌لای‌ئه‌و‌به‌رداوه.

۱. گرچو‌نرکس‌نیستی‌شووخ‌و‌چو‌لاله‌تیره‌دل / پس‌دوروی‌و‌ده‌زبان‌هه‌مچون‌گل‌سوسن‌مباش.

شیخ دلی پی سووتا، هه لیگرته وه . ده گه لایه کییه وه پیچا تا بیباته وه مال، فکری کرده وه که له وانه یه خاوخیزان پی ناره حهت بزو زیانیان پی بگا . له بهر خودای تهعالا پاراوه . تا خودا کردی به کچیکی له بارو خوش هه یکه ل . به جۆریک که رۆژی روخساری ئاوری ده سیبهری چالوو بهرده دا و سایه ی زولفی، دووکه لی له روخساری مانگ هه لده ستاند . پاش نه وه بردی بۆ لای مریدیکو فه رموی وه ک مندالانی خوشه ویستی خۆی په روه رده ی بکات . مرید به نه مری شیخ جوولاهو وه ده باره ی تانی کچه دا تیگۆشا . کاتیگ گه وره بوو، ده وری مندالی تیپه پی، شیخ گوتی: کچی من گه وره بووی ده بئ میزد بکه ی . له ئاده می و په ری، هه ر که س دیاری بکه ی ده تده م به و . کچ گوتی: میردیکم ده وئی به توانا و قودره ت که هه موو کاریکی له ده ست بئ . گوتی: مه گه ر بتده م به رۆژ . گوتی: رۆژ باشه . شیخ روی ده رۆژ کردو پیی گوت: ئه م کچه جوانو له باره حه زده که م بیته هاوسه ری تۆ، چونکه میزدی به توانای ویستوه . رۆژ گوتی: من که سیکی له خۆم به توانا تر نیشانی تۆ ده ده م، که نووری من داده پۆشی وه هه موو عالم له نووری جه مالی من بئ به ش ده کا . نه ویش هه وره . شیخ له جیوه هاته لای هه ورو مه سه له که ی ده گه ل باس کرد . گوتی: با له من به هیژتره ، بۆ هه ر لایه ک بیه وئی ره پیچه کم ده دا . ده ده ستیدا وه ک مۆره ی جادووگه رم . رویشته لای با و مه سه له ی ده گه ل باس کرد . گوتی: بپۆ لای کیو، له هه موومان به هیژتره و به من ده لی، شیتۆکه ی خاکه سار . هاتوچووی بئ برانه وه م به خراپ باس ده کا . وه بئ جمو جوول له سه ر جیی خۆی پان بۆته وه و رۆرو تا قه تی من کارتیکردنی له ودا وه ک گۆرانی نه رمه ، ده گوئی پیایوی که پدا . شیخ ده گه ل کیو دانیشته و باسی غه م شادی خۆی ئه م قسانه ی بۆ کرد . جوابی داوه مشک له من به هیژتره ، جه سته م کون کون ده کا و هیلان له ناو جه رگمدا هه لده کۆلی و هیچیشم ده گه لی پی ناکرئ . کچه که گوتی: قسه ی کیو دروسته . شووی من مشکه . شیخ کچی دا به مشک . گوتی که هاوسه ری من ده بئ له جسنی خۆم بئ . کچ گوتی: دوعا بکه بیه مشک . شیخ ده سته ی به رز کرده وه ، له بهر حه ق تهعالا پاراوه . دوعای قبول بوو . ده سته ی ده ده سته ی یه ک نازو رویشته . تۆش هه ر ئاوی . وه کاری

تو ئه‌ی مه‌کریازی له‌ بئه‌وه‌ به‌ری حه‌رامزاده‌ هه‌ر ئه‌م تامو پۆنه‌ی هه‌یه‌.

چه‌نئ وه‌ک مارو هه‌نئ وه‌ک ماسی

خۆت ساخ که‌روه‌ مار به‌ یا ماسی^۱

پادشای کوندان، وه‌ک شیوه‌ی بێ‌ده‌وله‌ تانه‌، نه‌یتوانی ئه‌م نه‌سیحه‌ تانه‌ ده‌گۆی بگرێ و ئاکامه‌ کانی لێک داته‌وه‌. قالاویش هه‌ر رۆژ هه‌کایه‌تی شیرزو په‌ندو مه‌ته‌لی عه‌جایبو غه‌رایبی بۆ دینانه‌وه‌و به‌ شیوه‌یه‌ک خۆی ده‌کرده‌ مه‌حرم تا سه‌ره‌نجام ئاگاداری له‌ هه‌موو رازو نه‌ینیه‌یه‌ک وه‌ده‌ست هه‌تئا و خه‌به‌رو باسه‌کانی زانی. له‌ نه‌کاو خۆی ون کردو عه‌رز قووتی دا و گه‌راوه‌ لای پادشای قالاوان. کاتیک پادشا چاوی پێکه‌وت پرسی: ماوړاؤک یا عصام؟^۲ جوابی داوه‌:

ئه‌وه‌ی پێویست بوو، بۆ خزمه‌تکردن به‌ پادشا ئه‌نجام درا. ئیستا ده‌بێ ده‌ستبه‌کار بێن. پادشا گوتی: له‌ رینوینی تو لا ناده‌ین. رینوینی خۆتمان پێ بلێ تا فه‌رمان بده‌م. گوتی: کونده‌کان هه‌موویان له‌ فلان کۆنوو به‌ رۆژ ده‌ غاریکدا کۆ ده‌بنه‌وه‌. له‌و نزیکه‌ش چڕوچیلکه‌و داروبار زۆره‌. پادشا فه‌رمان بدا هه‌یندیک بۆ ئه‌و شوینه‌ به‌رنو له‌به‌ر درگای ئه‌شکه‌وتی دابنێن. وه‌ ده‌ جلو په‌لاسی شوواناندا، که‌ له‌وێ مه‌ر ده‌له‌وه‌رپنن ئاگر هه‌یه‌. من چزیلیک له‌و ئاگره‌ دینمو ده‌بین داره‌کانی ده‌نیم. پادشا فه‌رمان ده‌رکا قالاوه‌کان به‌ بالو په‌ر باوه‌شینێ بکه‌ن. کاتیک ئاوه‌که‌ هه‌لايسا، هه‌ر کوندیک بێته‌ده‌ر ده‌سووتی وه‌ر چی وه‌مینی له‌به‌ر دووکه‌ل ده‌مری.

به‌م جۆره‌ که‌ گوتی ده‌ست به‌کار بوونو پلانیا ن به‌پۆه‌ بردو ته‌واوی کونده‌کان سووتانو قالاوه‌کان به‌سه‌رکه‌وتنو شادمانی گه‌رانه‌وه‌ شوینی خۆیان. پادشا و له‌شکر زنده‌ له‌ ئه‌ندازه‌ قه‌درو حورمه‌تی ئه‌و قالاوه‌یان گرتو به‌پێویستیان زانی هه‌تا ده‌کرێ خزمه‌تی بکه‌ن. ئه‌ویش دوعای خیری بۆ پادشا کردو له‌و نێوه‌دا به‌سه‌ر زیانیدا هات که‌: هه‌ر رووداویکی له‌م چه‌شنه‌ له‌ به‌ره‌که‌تو مباره‌کی ده‌وله‌تی پادشایه‌. وه‌ من نیشانه‌ی ئه‌م سه‌رکه‌وتنه‌م ئه‌و رۆژه‌ دیت که‌ ئه‌و

۱. به‌ مارماهی مانی نه‌ این تمام و نه‌ آن / منافیی چه‌ کنی مار باش یا ماهی.

۲. چت له‌ پشته‌وه‌ت قایم کردوه‌؟

چاره پشه‌شانه په لاماریان داینو له و بابته به ره‌وایان زانی ئیقدامیک بکن. وه روژیک له کاتی وتووژدا پادشا لئی پرسسی که: نه و ماوه دوورودریژه چۆن توانیت هه‌لکه‌ی؟ نه ویش ده‌گه‌ل کوند که خیرخوازان له ه‌اوده‌می ده‌گه‌ل شه‌رخوازاندا که م تاب دینزو پی‌اوی که ریمو به‌خشنده له ده‌ست له‌چهری سه‌ه‌نده هه‌لدئ. گوتی: هر وایه، به‌لام عاقل بۆ ره‌زامه‌ندی سه‌روه‌ری خۆی، له گرفتاری خۆ ناشاریته‌وه، وه هر کویره‌وه‌ریه‌ک بیته‌ پیش وه‌ک یاری دلخوازو دل‌به‌ری روو وه‌ک مانگی شه‌وی چاره‌ده، به‌مه‌یلو نیشتی‌اوه ده‌ باوه‌ش ده‌گرئ. وه‌ خاوه‌نی هیممه‌تو وری‌به‌رز به‌ هر نامرادییه‌ک وری له ده‌ست نادا و ناره‌حتیو به‌زیوی تیدا دیاری نا‌کا و له هر جیگه‌یه‌ک کاری گه‌وره‌و رووداوی هه‌ستیار روویدا و له‌واندا عی‌لو خزم‌وکه‌سو مولکو سه‌رزه‌مین له‌ده‌ست‌چوون، نه‌گه‌ر له‌سه‌ره‌تادا بۆ پاشه‌کشه‌ پیکردنو شکستی دوژمن، هیندیک دانواندن هه‌بئو هیندیک زیلله‌ت قبول بکری، چون قه‌رار له‌سه‌ر نه‌وه‌یه که له‌ کۆتاییدا فه‌تحو سه‌ره‌که‌وتن ده‌ست که‌وئ، له‌ لای پی‌اوی زانا زۆر قورسو گران نییه. که خاوه‌نی ری‌بازو شه‌ریعه‌ت ده‌لئ "مِلاکُ الْعَمَلِ خَوَاتِيمُهُ" ۱.

ئهم تۆزه که نه‌مڕۆکه ده‌چیته‌ ده‌مو لووتت

سب‌ه‌ینئ ده‌نیته‌ ده‌می تو قه‌ندی فتوحات ۲

پادشا گوتی: له‌ عه‌قلو زانایی کوندان که‌میک باس بکه. گوتی: له‌ نیو نه‌واندا هه‌چ زیره‌که‌یکم نه‌دی، بیجگه‌ له‌ ویه‌که‌یان که‌ بریاری کوشتنی منی ده‌دا و نه‌وانیش بیروپای نه‌ویان پئ سستو نابه‌جئ بوو. وه‌ نه‌سیحه‌ته‌کانی نه‌ویان به‌گوئ نه‌گرت. لانی که‌م فکریان له‌وه‌ نه‌کرده‌وه که‌ من له‌ نیو قه‌ومی خۆمدا پینگه‌و پایه‌م هه‌بووه‌و به‌ خاوه‌نی هیندیک زیره‌کی و زانایی ناویانگم رویش‌تووه‌و له‌ وانه‌یه‌ پیلانیک بگێرم، نه‌ بۆ خۆیان عه‌قلیان پئی گه‌یش‌تو نه‌ گوئیان دا قسه‌ی دل‌سو‌زانو نه‌ رازو نه‌پینیه‌کانیان لئ شارده‌وه. وه‌ ده‌لئ: "پادشایان له‌ شارده‌وه‌ی گه‌نچو خه‌زینه‌ی رازو نه‌پینیدا ده‌بئ زۆر وریابن، به‌ تاییه‌تی له‌

۱. پێودانگی کردار، ناکامو کۆتایی کاره.

۲. گردی که‌ هه‌می تلخ کند کام تو امروز / فردا نه‌هد اندر دهن تو شکر فتح.

دۆستانی هیواپر اوو دوزمنی نیگه ران" پادشا گوتی: من وای بۆ ده چم سته مکاری و کزی و بریاری وه زیران بوو به مایه ی تیدا چوونی کوندان. گوتی: هر وایه که ده فهرمووی. که م که س هه یه سه رکه و تنیک وه ده ست بیئو و مله پوی نه کا. وه هاوده می ژنانی زۆر پیخۆش بی و ریسوا نه بی. وه له خوار دندا زنده رووی بکا و نه خۆش نه که وی. وه گوئی بداته وه زیری ناحالی و ناوری او تووشی شکست نه بی. وه گوتوویانه له بادی هه واو مه غرووران نابی چاوه پوانی مه تحو سه نات هه بی. نه ده روون چه پهل دۆستی زۆری ده بی. وه نه بی نه ده ب پله و پایه ی گه وری ده بی. وه نه به خیل چاکه ی پیده کری و نه ته ماعکار به بی گونا می ده می نیته وه. نه ملکو مه مله که ت به پادشای زالمو مله وپ که وه زیرانی چه پهل بیرو پای هه یه، به پیوه ده چی.

پادشا گوتی: زه حمه تنیکی سه ختت به سه ر خۆتدا بار کردو به پیچه وانه ی مه یلی خۆت بۆ دوزمنت دانه واند. گوتی: هر که س زه حمه تنیک بکیشی که قازانجیکی تیدا چاوه روان ده کا، ده پیشدا ده بی ئیفاده ی بی چی و نه نگو عاری بی وه خت له خۆی دوور بکاته وه. چون پیای ته واو به و که سه ده لێن کاتیک لێ برا کاریک نه نجام بدا، پیش هه موو شتیک ده ست له گیان بشوا و به دل ناماده ی سه ردانان بی. نه و جار قه ده م ده مه ی دانی مه ردان بی. وه به گوئی پادشا گه یشتوو که ماریک ناماده ی خزمه تکردنی بۆ قیک بوو، چون ئاسوده یی و هه سانه وه ی له م کاره دا ده دیت.

پادشا پرسی: چون؟ گوتی: ده گێر نه وه پیری رووی ده ماریک کردو بی هیزییه کی ته واو هه موو له شی داگرتو له راو که وت. سه رگه ردان بوو. سه ری له کاری خۆیدا سووپما بوو. که بی بژیو ژیا نی بۆ ناچیته سه رو بی قه وه تو هه ره که تیش راوی بۆ ناکری. فکری کرده وه که لاوه تی ناگه ریته وه نه یکاش لانی که م پیری پایه دار بوایه. وه له زه مانه، چاوه پوانی وه فابوونو به گه پو ده وری فه له ک هیواداری بوون، هه وه سیکه که هیه عاقلیک فکری خۆی پیوه خه ریک ناکا. چون ده ئاودا به دوا ی تۆزو خۆله وه بوونو له ئاور داوا ی سه رماکردن، سه ودا یه که که به ره می سه فرای گر گرتوو.

رابردو بەكەس ناگە پۈتتە . وہ را و تە دبیر بۆ داھاتوو زۆر گرینگە . وہ لەجیسی لاوەتی ئەزموونیتی كەم ھە یە كە دە باقی تەمەندا دەوامی ژیانو مەعیشەت بەھۆی ئەو بەرھەم دئی . وہ من دەبەن زۆدەخوازی لەسەر دەرکەم . بناغەى كار، لەسەر رەوتى خۆ ئازارنەدان دابمە زۆرینمو لە گرفتاریبەك كە دیتە سەر رۆم روو وەرئەگێریم . كە ئەحوالی دنیا لە نێو ئارامی و دژواریدا ھاوبەشە . پاش ئەو قسانە ، رویتتە قەراغ سەرچاوەیەك ، كە بۆقى زۆر تێدابوو . وہ پادشایەكى دەستپۆیشستوویمان ھەبوو . خۆی ھیتا حالى جاویو لە سووچیک بەسەر زەویدا پان بۆوہ . بۆقێك لێی پرسى : غەمناكت دەبیینم ، چیبە ؟ گوتى : جا كەس ھە یە ، لە من شایانتر بێ بۆ غەم خواردن ؟ چون بەرئۆچوونم بە راوی بۆقەوہ بەستراوہ تەوہ . ئەمۆ تووشى نەخۆشییەك بووم كە راوم لى حەراموہ كە یومە ئەو جینگەى كە ئەگەر بەكیشیان بگرم . ناتوانم راییگرم . ئەو بۆقە رویتتە لای پادشا و ئەو خەبەرە خۆشەى پێدا . پادشا لە ماری پرسى كە : بە چ ھۆیەك ئەم بەلایە بەسەر تۆدا نازل بوو ؟ گوتى : بەلامارى بۆقێك دا و بۆم نەگىرا و خۆی دە مالى شىخىك ھاویشت . من بە دوایدا رویتتم . مالى كە تارىكو كۆپى شىخ لەوئى بوو . بە قامكى كۆرەكە مەوہ دا ، پیم وابوو بۆقەكە یە . ھەر لەو گەرماگەر مەدا ددانم تى رۆكردو لەجى خۆى سارد بۆوہ . شىخ لە تاوی منالەكەى بە دوامدا ھەلدەھاتو نفرینی دەكردمو دەیگوت : لە پەرورەدگارى خۆم دەخوایم زەلیلو زەبوونت بگا و ببى بە بارەبەرى پادشای بۆقان . وہ ئەلبەتە نەتوانى بۆق بگرى ، مەگەر ئەوہى پادشاكەیان بە خێرو سەدەقە پیت بەدا . وہ ئیستا ھاتووم تا پادشا ، سواری پشتم بێو من بە حوكمى ئەزەلىو قەزا و قەدەر و چارەنووس رازى بىم . پادشای بۆقان ئەم رووداوەى زۆر پى خۆش بوو . ھەستى بە گەورەییو شەرەفو بالادەستییەك دەكرد كە بە مۆجزە رووى تێكردووہ . سواری دەبوو و شانازىو فەخرى بەو كارەوہ دەكرد . چەندىك بەمۆرە تێپەرپوو ، مار گوتى : تەمەنى پادشا درێژ بێ ، من بژوویو توعمە یەكەم دەبەن ھەبێ تا بژیمو ھێزىك دەبەردا بێو ئەم ئەركە راپە پیتتم . پادشا گوتى : بەلى ، واہ ، عیلاج نییە . وہ بۆ ھەر رۆژۆك دوو بۆقیان بۆ دانا ، دەبخواردنو

به مجوره گوزهرانی ده کرد. وه به حوکمی نه وهی که نه کاره به قازانجی بوو، نه م نیشهی پی شهرم نه بوو. وه جلو به رگی عه یبو عاری ده بهر نه کرد.

وه نه گهر من سه بریکم کرد بی هر نه م میزاجهی هه بووه. چون بوو به مایهی تیدا چوونی دوزمنو نه جاتی هوزو گه لی خوم. هر وه ها ده توانین دوزمن به نهرمی و به مودارا زووتر تیدا به رین تا به شهرو پی کدادان، وه لیزه وهیه که گوتوویانه "عقل باشتره له نازایه تی". چونکه یهک کهس هر چند نازا و نه به زیش بی و به تهنیایی ده که سان به زه ویدا دا، زودزور ده توانی بیست کهس ببه زینن و له وه پتر ناتوانی. به لام پیوای زانای قوول ده توانی به فکریک ولاتیک بشیوینی و له شکرکی گهره و گرانو هریمیکی ناوه دان تیکوپیک بدا و ژیروروی بکا. وه ناگر به وه مو گروتینه وه که هه یه تی، نه گهر ده داریک بهر بی هر نه وه ندهی لی ده سووتینن که له سهر عه رزه. که چی ناو به و نهرمو نیانییه وه که هه یه تی، گهره ترین دار له ره گو ریشه وه هه لده که نی. که ئیدی سهره لته داته وه.

چوار شت هه ن که به ووکه و که مه که یان ده بی به زور بزانی؛ ناگرو نه خووشی و دوزمنو قهرز. وه نه م کاره به پته وی و دروستی را و بوچوونی پادشا و شکومه ندی و به خته وه ری ده ولتی نه و به نه نجام گه یشت. وه گوتوویانه: "نه گهر دوو کهس بیانه وی کاریکی گرینگ رابه پینن. نه وه یان سهر ده که وی که گهره یی پیاهه تی و جوامیری تیدا هه یه. وه نه گهر تا ئیره به رانه بهر هاتنه وه، نه وهی به وره تره، ده بیاته وه؛ نه گهر دیسان وه ک یهک ده رچوون، سهرکه وتن بو نه و کهسه یه که دوستو یارو یارمه تیده ری زور بی. وه نه گهر له وه شدا یه کسان هاتنه وه، نه وه یان ده بیاته وه که به ختی بلندو به هیزی هه یه."

وه زانایان گوتوویانه: "هر کهس ده گه ل پادشایهک که سهر خووشی سهرکه وتن، تووشی هه لی نه کرد بی و له ترسو خوئی هه لاتن ناسوده بی، دوزمنایه تی بکا، هرگی بو خوئی کپیوه و ژیانی ده گه ل ترسو دله راوکی به پیوه بردووه، به تاییه ت پادشایهک که ورده کاریه کانی روودای گهره و گرانی لی شاراهه نییه. وه جیگی نهرمی و تووره یی و قینو ره زامه ندی و په له و پشوو دریزی

لن تیک نه چن، وه مهسله حه تی نه مړو و سبه ی. وه له سه ره تای کاراندا بیر له ناکامو به ره مه کان ده کاته وه و کار ناسانی پتویست نه نجام ددها و هیچ کات لایه نی سه برو دلدانه وه له بیر ناکا و یاسای ترسو سیاست به کم ناکرئ. وه نه مړو هیچ پادشایه ک ده گرتنو داگیرکردنی ولاتانو پاراستنی مه سله کو ریپازاندا نه و ده سه لاته یان نییه که ئیراده و ریایی پادشا هه یه تی. وه ده باره یینانی خزمه تکارانو راکیشکردنی سه رنچو ره زامه ندی خه لکاندا، نه و هه موو لوتفو سوژه و چاکه کردنه ناکرئ که پادشا به ته دبیره ته لقی نی ده وله تو ریئوینی به خته وه ری نه نجامی ددها. وه بو نمونه نه فسی عزیز ی خوی بو بنده کانی فیدا ده کا.

پادشا گوتی: راپه راندنی نه م نه رکه و تید اچوونی دوژمنان له سایه ی ته دبیره رای توو ریئوینی و دلسوژی تووه هاته ده ست. وه ده هر کاریکدا که باوه پم به چالاکی و تیکوژشانی تو کردووه، به ره مو ناسه واره که ی به م شیوه یه خوی ده رختووه. وه هر که س هه وساری کاران به وه زیری دلسوژ بسپیئئ. هه رگیز دهستی تیشکان ناگاته داوینی به ختو یه غبالئو پی کاره سات به هه ری می به خته وه ری نه ودا تینا په پئ. سه مه ره تر نه وه بوو که تو ماوه یه کی دوو رو درئ ل مائی دوژمن مایه وه و قسه یه کت نه کرد که ئیرادت لن بگرنو بیته هوی نفره تو شکو گومان. گوتی: له هه موو کاریکدا ره وشتی جوانو عاده تی پادشا سه رمه شقم بووه. له قه ده ر تیگه یشتنی خوم له خه سلته به رزه کانی نه و که لکم وه رگرتووه. وه کاره گرینگه کانی پادشام له هه موو ره هه ندیکدا ره چاو کردووه. وه گه یشتن به نامانچو سه رکه و تنی داخوازه کان له سایه ی په پیره ویکردنی ناکارو کاری پادشا وه ده ست هاتووه. چون پادشا له سایه ی هه مدی خوداوه ره سه نایه تی و ته دبیره نه نگیه وه هه بیته تو شان و شکوی شاهانه ی تیدا کو بوته وه.

پادشا گوتی: له نیو خزمه تکارانی درگادا تووم واهاته به رچاو که لوتفی گوتارت ده گه ل جوانی کردار به رانه رو ناویته بوون. وه له تواناتدا بوو، به ئیراده ی به هینو لیها تووی خوت نه م کاره گرینگه راپه پئی تا خودای مه زن به

به ره که تی کارزانی و مباره کی ئیراده ی تو نه و سه رکه و تنه ی به نسیب کردین؛ که بو من غه میکی گه وره بوو، نه شیرینی ته عامو شه رابی تیدابوو، نه له ززه تی نارامی خو. چون هر که س ده گه ل دوژمنی سه رکه و تووی قه هار تی که و ت تا زه مانیک که له دهستی رزگار نه بووه، شه و له رۆژو سه ر له پاو، که وش له مه ندیل، لیک ناکاته وه! وه زانایان ده لئین "نه خووش تا له نه خووشی چاک نه بیته وه، تام له خواردن ناکا و باره بهر تا باری گران داننه ناچه سیته وه. گه لیش، هه زار سال تا له لای دوژمنی ده ست دریزگر نه مین نه بی ناگری سینه ی دانامرکی". ئیستا بۆم بگیزه وه، نه خلاقو ره وشتی پادشای نه وانت له به زمو ره زما چون هاته بهر چاو.

گوتی: بناغه ی کاری ئوم له سه ر خو به زلزانو به خو فشینو سه رمه ستی بی جی، هاته بهر نه زهر، به و حاله شه وه سه ستی و دامای پیوه دیار بوو و له به ره ی را و بۆچوونی راست بی به شو له سه ره تی فکری باشو به خیر بی نسیب. وه هه موو لایه نگرو پی ره وه کانی له م ده سه ته بوون. ته نیا نه وه یان نه بی که رای له سه ر کوشتنی من بوو. پادشا پرسی: کام خه سه له تی نه و یه که یانت به گرینگ هاته بهر چاو که نیشانه ی عه قلو زانینی نه و بوو؟ گوتی: یه که م، فتوای کوشتنی من. یه کی دیکه ش نه وه بوو که هیچ نسحه تیکی له پادشای خو ی درین نه ده کرد. هر چند ده یزانی که پادشا په سندی ناکا و کار ده کیشیته رووگرزی و ناخووشی نیوانیان. وه له و باسه دا ری پوره سمی فه رمانبه ری راده گرتو گه رندکه شی و ده مه قاله ی نه ده کرد. وه قسه ی به نه رمو نیانی و حه کایه تی به ری و جی ده گوت. وه لایه نی ریزلینان و کرپووشی به ته وای ده بهر چاو ده گرت. وه نه گه ر ده کاره کانی پادشادا هه له و خه تایه کی دیتبایه به زیانیک پی ده گوت که درگای توو په یی به سه ریدا نه کراباوه. چون هه مووی ده قالبی په ندو مه ته لو نه زیله دا ده گوت. وه عه بیه کانی دیترانی له کاتی حه کایه تکردندا ده ستنیشان ده کردو خو ی هه له کانی خو ی، و پرای نه وانسی دیکه باس ده کردو به هانه یه کی به ده سه ته وه نه ده دا که نه وی پی ته من بکه ن. رۆژیک گویم پیوه بوو که به پادشای گوت: دنیا داری پیگه یه کی به رزو ده ره جه یه کی عالی هه یه. وه به

تيڪڙشانو ٺارهڙوو ڪهس پٽي ناگا. وه بيڄگه له روڊاوي باشرو يارمه تي بهخت، به دست نايه. وه زه مانتيڪ پٽي گهيشتي دهبن له لات عزيزه بنو ده راگرتزو پاراستنيدا زهحمت به خوت بدهي. وه ئيستا وا باشتره ڪه ده ڪاراندا غه ڦله تو ڪه تره خه مي ڪم بگريته وه. وه ڪاره گرينگه ڪان به ڪم به راورد نه ڪرين. چون له سر پٽ مانه وهي مولڪو راوه ستاوي دهولته به بن ورياي ته واوو دادگه ري داگرو راي دروستو شمشيري تيڙ مومڪين ناي، به لام گوڻيان نه دا قسه ڪانيو دلسوزي و رينويڻيه ڪاني قبول نه ڪرا. به ره مه ڪه شي نه وه بوو ڪاروباريان به چهو راستدا شيوا. نه له عه ڦلو تيڻيه ڪاني نه و فايده يه ڪ به ڪهس گهيشتو نه نه ويش به وه موو عه ڦلو زاناي خويه وه له وه لايه رزگاري هات. نه وه يه داستاني دووره په ريزبون له مه ڪرو فيلو فره جي دوڙمن، هر چند ڪه خو به ليقه و ماوي زه ليلي نشان بدا. ڪه ڦالو ڀي ڪي ريوه له و ته نيا، به هه موو ڪزيو له جهری خويه وه، تواني دوڙمني به هيڙو به توانا به م شيوه يه تيڪه وپيڇو له ناويان به ري. نه وه هه مووي دهگه رپته وه سر نه فامي و ڪم ناوه زي نه وان. نه گينا هه رگيز به وه مه به ستو مراده نه دهگه يشتو نه وه سر ڪه وتنهي به خه ونيش نه ده بيني. پياوي زانا ده بن به چاوي په ند وه رگرتزو به خوداچوونه وه له م باسو خواسانه وردبيته وه به گوڻي عه ڦل بيبيسو حه قيقهت بناسو و بزاني ڪه ناي باوهر به دوڙمن بڪا. وه دوڙمن، با ڪزيش دياري بڪا، به ڪم نه گري. وه به ده ست هيڻاني دوستي بڙارده و شايسته، ده بن به سوو ده نديترين بازرگاني و پرپه هاترين زه خيره دابندرئ. وه نه گه ر بو ڪه سيڪ نه م دوو لايه نه دابين بگري ڪه هه م دوستانو لايه نگران رازي رابگري وه م له دوڙمناني غه ددارو دڙبه راني مه ڪڪار بتواني نه مين بن، ده گاته تروپڪي مرادو ناخرين سنووري بهخته وهري له هر دوو دنيا دا.

وَاللّٰهُ وَلِيُّ التَّوْفِيقِ لِمَا يُرْضِيهِ

مهيموون و رهقه - جه گايه تي سهره كي

رای گوتی: داستانی خو پاراستن له پیلانو نازاوه گيیری دوزمنی پرفروفیلیم بیست. ئبستا داستانی که سیکمان بو بگيره وه که بو ودهستهینانی شتیک زحمهت دهکیشی و پاش گیشتن بهو شته، قه دری نازانی تا نه وهی له دهستی دهرده چی.

به ره همن گوتی: ودهستهینان ناسانتره له راگرتنو ناگالیبوون. چون زور شتی به هادار به یارمه تی روودای باشو مه ده دی رۆزگار، بن ماندووبوون ودهست دهکون. به لام راگرتنیان بیجگه له را و ته دبیری نه نگیره، به هیچ شتیکی دیکه مه یسه نابن. وه هر کهس له گۆره پانی عه قلدا پیاده بنو جلو به رگی دوربینی و وریابوونی له بهردا نه بن، نه وهی به دهستی هیناوه زور زوو بلاو ده بنو له دهستیدا ته نیا نه دامه تو چه سرهت ده مینیتته وه. وهک چون رهقه بن زهحمه تی زور مهيموونی ده داو خستو به نه زانی به پای فه نايدا دا.

رای پرسى چۆن؟ گوتی: له دوورگه یه کدا مهيموون زۆریوون که پادشایه کیان به ناوی "کاردانا" هه بوو، خاوه ن شکو، به هه بیته، وه سیاسه تی ته واوو فرمانی رۆیشتوو و دادگه ری داگری هه موو ولات، کاتییک ده ورنانی جه وانی که به هاری عومره و فه سللی خو شگوزه رانی، تیپه ری سستی و داته پیوی ده ورنانی پییری له هه موو لایه که وه سه ری هه لدا و بوو به هوی نه مانی توانایی له شو که محوکمی چاو...

له بیستوونی پیرسن به‌زمی فه‌راه
ه‌تا پیتان بلئی ئه‌و ماجه‌رایه
که هر که‌س عه‌شقی دنیای له‌ سه‌ر بی
له‌ خۆرا ماندووه ره‌نجی به‌ بایه

وه پیاری تیگه‌یشتوو، روو ده‌و باسانه‌ نا‌کا و دلئی نادا به‌ پله‌وپایه‌یه‌ک که ده‌وامی نییه‌و زوو فه‌شله‌ ده‌بی. وه روو ده‌کاته که‌سبی خیراتی دنیای باقی. چونکه، پله‌وپایه‌و عومری دنیا ناپایه‌داره. وه ئه‌گه‌ر مالئیکیش کۆ بکریتته‌وه، له‌سه‌ر لیوی گوپ ده‌بی به‌جین بیلن. تا سه‌گانی ددان تیزکردوو، تیی به‌رین که "میراتی حه‌لاله".

به‌لئ وردده‌ورده، باسی پیریو که‌نه‌فتی "کاردانا" بلآو بۆوه. ترس له‌ پادشا و هه‌بیه‌تی ئه‌و له‌ که‌می دا. له‌ خزمه‌کانی لاویکی تازه‌ پیگه‌یشتوو په‌یدابوو که شوینه‌واری به‌خته‌وه‌ری له‌ نیوچاوانیدا خۆی ده‌نواندو نیشانه‌ی ده‌وله‌تو ئیقبال ده‌ هه‌لس‌وکه‌وتیدا دیار بوو. وه شایسته‌بوونی بۆ پادشایه‌تی و دنیاداری ئاشکرا بوو. له‌ سه‌ر پیی خۆ و سه‌ریه‌خۆ بوو، کردنه‌وه‌ی درگای سیاسه‌تو ئاماده‌کردنی پیراگه‌یشتنی ولات بۆ ئه‌و دیاری کرابوو.

وه به‌ وردده‌کاری پیلانو حیه‌له‌ دلئی له‌شکری وه‌ده‌ست هینا و دل‌دانه‌وه‌و میهره‌بانی ده‌گه‌ل ره‌عیه‌ت ده‌ست پیکرد، تا دۆستی ئه‌و له‌ دل‌لندا جیی خۆی کرده‌وه‌و دلئی هه‌مووان بۆ پیره‌وی له‌ ئه‌مرو فه‌رمانی ئه‌و ئاماده‌ بوو. پیری که‌نه‌فتیان له‌سه‌ر کار لابردو هه‌وساری ده‌سه‌لاتیان دا به‌ ده‌ستی ئه‌و. بیچاره‌ پادشای پیشوو، به‌ زۆره‌ملی ده‌بوایه‌ دوور که‌وێته‌وه‌و بپروا. جلو په‌لاسی برده‌ قه‌راغ ده‌ریا، که‌ دارستانیکی چپی، پر میوه‌ی لیبوو. له‌وی دار هه‌نجیرئکی هه‌لبژارد که‌ لقو پۆپی کیشابوو سه‌ر ئاو. به‌ میوه‌ی ئه‌م داره‌ خۆی به‌ پیره‌وه‌ ده‌بردو قانیه‌ بوو. به‌ تۆبه‌کاریو په‌شیمانی و دوعا و پارانه‌وه‌ تۆشه‌ی ئه‌و دنیای کۆ ده‌کرده‌وه‌و سه‌رمایه‌و سامانی رۆژی په‌سلآینی به‌ نوێژو عیباده‌ت ئاماده‌ ده‌کرد.

بارو بارگەت تێک بنێ تۆشە دەگەڵ خۆت هەلگرە

فکری دواڕۆژت ببێ، ئەم دەشتە دوورو قاقرە^۱

وہ لە ژێر ئەم دارەدا رەقە یەک نیشتە جێ بوو و لە بەر سێبەری دەحە ساوہ .
 رۆژێک مەیموون خەریکی هەنجیر رنین بوو، دەنکیک دە ناو کەوت . گوتی لە
 دەنگی تێکەوتنە کە بوو . کە یفی ساز بوو و خۆشحالییە کەوتە دڵو گیانی و
 ھەر سەعاتە ی بە ھەوەسی ئەم خۆشحالییە دەنکیکی دیکەشی بەردە داوہ و
 حەزی لہ و کارە دە کرد . رەقە دە یخواردو وای دە زانی ئەم ھەنجیرانە بۆ ئەو
 داوێتە خوارو ئەو میھرە بانو و دلجۆییە بۆ ئەو بە پێویست دە زانی . فکری کردوہ ،
 ھە یاران بە بێ وە ی ناشنایی و ناسیاویمان پێکەوہ ھە بێ ئەو پیاوہ تییە م دە گەڵ
 دە کا، ئە گەر ئە و جار پێکەوہ ناشنا بین، بێ گومان زۆتر ریزم لێ دە گریو
 چاکە م دە گەڵ دە کا . وە وە ما زە خیرە یە کی گرانبایی و نیعمە تییکی گەرە لە
 ھاو دە می ئەو بە دە ست دێ . بانگی مەیموونی کردو خۆ ی پێ ناساند . جوابی
 خۆشی بیستە وەو خۆشحالییە کی تە وای دیتو ھەر یە ک لە وان، مە یلیان بۆ
 لای یە کتر چوو، بە جۆرێک کە وە ک گیانێک بوون لە دوو جە ستە دا و دلێک لە
 دوو سینە دا . بە م دۆ ستایە تییە ترسو غە می غە ربیی لە دلی مەیموون رە ووی
 رە قە ش بە خۆ شە ویستی ئەو پشتی قایم بوو . ھە مو رۆژێک دۆ ستایە تییان زۆتر
 پە رە ی دە گرتو لێک نزیک بوونە وە یان قایم تر دە بوو . وە زە مانێک بە سەر ئە وە دا
 تێ پە ری . چون دووریو لە ماڵ نە بوونی رە قە درێژە ی کێ ش، ھاوسەرە کە ی
 تووشی پە ریشانی بوو . غە م و حیرە تو پە ژارە و دلتە نگی رووی تیکردو حالی
 دە گەڵ دۆ ستێک باس کرد . جوابی داوہ : ئە گەر دوا یە تۆ مە تبارم نە کە ی، خە بە ری
 حالو ئە حوالی ئە وت بۆ دینمە وە . گوتی : ئە ی رۆ بابانێک مە خوشکی ! لە قسە ی
 تۆ دا چ شکو بە دگومانییە ک دە توانی ھە بێ و لە فەرما یشتی تۆ دا چون دە کری
 تۆ مە ت لێ بدری ؟ گوتی : ئەو دە گەڵ مەیموونێک دۆ ستایە تییە کی گە رمی دە ست
 پیکردو وەو دڵو گیانی داوہ بە ھاو دە می ئەو . دۆ ستایە تی ئە و ی لە پێگە یشتنی
 تۆ بە لاوہ خۆ شترە و ناگری دووری تۆ بە ناوی نزیکاتی لہ و دادە مرکیئێ . غە م

۱. بار مایە گزین کە بر گزرد / این ھمە بارنامە روزی چند.

خواردن بئ سووده . ته دبیریگ بکه که مایه ی ئاسووده یی بئ . دوايه هر دووکیان بیروپایان خسته سه ره یه ک . هیچ پلانو ته دبیریگ باشتر له وه نه بوو که مهیمون بکوژی . وه هاوسه ری ره قه به ئیشاره ی دهسته خوشکی ، خوی نه خوش خسته له میرده که ی پاراوه و باسی نه خوشییه که ی پی راگه یاند .

ره قه ئیجازه ی له مهیمون وه رگرت سه ریگ له مالو منال بداته وه . که گه یشته وه ژن نه خوش بوو . دهستی کرد به دلدانه وه و لاوانده وه و زبائلووسی و چاپلووسی گه یانده ئه وپه پی خوی . ئه لبه ته ژن ، ئیلتیفاتییکی نه کردو به هیچ جور لیوی هه لئه پچری . له دهسته خوشکی پرسى : هوی ناره حتی و قسه نه کردن چییه ؟ گوتى : نه خوشیگ که له دهرمان ناهومیدو له چاکبوونه بئ هیوا بئ . دلئى چون ئیزنی قسه کردنی پی ده دا ؟ میرد که نه وه ی بیست ، دادو هاواری دهست پیگردو به سه رو نه ژتوی خویدا دا که : ئه وه چ دهرمانیکه که له م ولاته گیر ناکه وئو به حه ولو ته قه لا ، دهستی پی راناگا . نوو پیم بلین تا وه دواى که ومو دورو نزیک بخولیمه وه ئه گه ر گیانو له شم بدهم دریغی ناکم . جوابی داوه : ئه وه دهردی ره حه مو دهرمانکردنی کاری ژنانه . وه هیچ دهرمانیکى نییه بیجگه له دلئى مهیمون . ره قه کوتى : له کوئى دهست ده که وئى ؟ جوابی داوه . راسته دهست ناکه وئو تۆمان بو ئه وه بانگ کرده وه تا دواچار چاوت به هاوسه رت بکه وئو دیدار به قیامت نه بی . ده نا ئه م بیچاره یه نه هیواى که مبوونه وه ی ئیشرو نازاری خوی هه یه وه چاوه پروانی نه وه ی چاک بیته وه . ره قه له ئه اندازه به دهر ناره حه تو خه مگین بوو . وه هر چند فکری له ریگه چاره یه ک کرده وه هیچی دهست نه که وت . ته ماعى ده دۆسته که ی خوی کردو به خوی گوت : ئه گه ر خه یانه ت بکه مو دۆستایه تی و رابردوی پر له یه کدلئى و برایه تی نادیده بگرم له پیاوه تی بئ به ش ده بم . وه ئه گه ر له سه ر عه هدو په یمان پئ دابگرمو خۆم له غه درو خه یانه ت بیارۆیم ، ژنه که م که کۆله که ی دینو ئاوه دانی مالو سلّامه تی جهسته یه ، ده ته ندووراوی مه ترسیدا ده میئیتته وه . له م ته رزه فکرا نه ی ده کرده وه و سه عاتیک له دردۆنگی و دوودلیدا مایه وه ، سه ره نجام خۆشه ویستی ژن غالب بوو و بریاریدا دهرمان په یدا بکا ، که شاهینی ته رازووی وه فا به رده که ی سووک بوو .

بهم بریاره وه گه پاره لای مهیمون. چاوه پوانی و تامه زرویی مهیمون گه یشتبوه نه و په پی خوی، له وانه بوو چاری پیی بکه و پو لئی تووره بی [که بو هیندهی پی چوو]، به لام که چاری لئ کرد هیندیک هیور بووه به گرمی نه حوالی خوی و باسی مالو منداله که ی لئ پرسی. ره قه جوابی داوه که دهردی دوری له تو وه هام به سهردا زال ببوو، که پیگکه یشتنه وه م دهگه لیان خوشییه کی وای پی نه دام. وه له ته نیایی تو و لیک هه لبرانی نیوانمان، هر کات بیرم له خزمو قه ومان ده کرده وه، عه یشم لئ ده شیوا و عومرم لئ تال ده بوو. وه نیستا چاوه پوانم چاکه یه کم دهگه ل بکه یو مالو مندالی من به دیداری خوت شاد بکه ی تا جیگه و پیگه ی دوستایه تی من ده خزمه ت تودا بو هه موان روون بیته وه. وه نه قره با و ده ستو پیوه نده کانم فه خرو شانازی به خویان بکه ن. وه به ته عام میوانداریت بکه ن، به لکوو هیندیک جوابی چاکه و پیاوه تی تو بدریته وه.

مهیمون گوتی: نامان نه که ی دلی خوت بهم شتانه نیگه ران بکه یو دوستایه تی و برایه تی من دهگه ل خوت به گوره یی من دابنئی، که شانازی من به پیاوه تی تو زورتره و نیازو حه وجه شم به دوستایه تی تو زیادتره. چونکه من له عه شیره تو ولاتو ده ستو پیوه ندو مالو مندال هه لبرایوم. وه مولکو ده سه لاتم، نه به ویستی خوم، به جیه یشتوره. هر چند مولکی بی دهرده سهری خوشحالی له سایه ی همدی خوداوه، به رده و امتره و دوستایه تی و پیگه وه ژانی بی قره و هه را شیرینتره. وه نه گه ر پیشتر له وه، شنه ی نه م ناسوده یی گه یشتبایه لووتمو حه زو خوشی بی خه یالی و قه ناعه تم هه ست پی بکر دایه، هر گیزاوه رگیز خوم به و ده سه لاتداری و مهمله که ته وه که بیجگه له دهرده سهری هیچی تیدا به سته نییه، دهرگیر نه ده کردو تووشی نه م حیره تو سه رسامییه ش نه ده بووم.

گوشه گیری و قه ناعه ت دوو نیعمه تن خودایی

سامان و مالی دنیا، مایه ی شه پر و جودایی

وه بهم حاله شه وه، نه گه ر خودای ته عالا، به دوستایه تی و هاوده می تو،

منه‌تی له‌سه‌ر دانه‌نا‌بامو نیعمه‌تی دۆستایه‌تی تۆی له‌م ته‌نیاییه‌دا پئ‌که‌رم نه‌کردبایه‌م، کئ‌ منی له‌ چه‌نگالی دهردی غه‌ریبی و دور و لاتی دهردینا؟ که واپوو به‌م هه‌موو که‌ره‌مه‌ی تۆ که باس‌م کرد، هه‌قی تۆ زیاتره‌و لوتفی تۆ زۆتره‌و نه‌م ته‌عاروفو رووده‌ریایستییه‌ پئ‌ویست نییه‌. که ده‌ نیو پیاواندا سه‌فای عه‌قیده گرینگه‌و هه‌ر چی له‌وی تپه‌په‌رئ‌ و هه‌زنیکی نییه‌. چونکه هه‌موو جووره گیانداریک ده‌گه‌ل هاونشینی خۆیان له‌ خواردن و خواردنه‌وه‌دا ریک ده‌که‌ون و ده‌گه‌ل یه‌ک داده‌نیشن. وه‌ کاتیک له‌ خواردن ته‌واو بوون ده‌گه‌ل یه‌ک ناسووده ده‌ژین وه‌ دیسان دۆستان نه‌گه‌رچی "بُعْدَ الْمَشْرِقِینَ" لیک دور بن، ئارامی دهروونیان، مه‌گه‌ر به‌یادی دۆستان، ده‌ست ناکه‌وئ‌ و راحت‌ی نه‌وان بیجگه‌ له‌ خه‌یالی یه‌کتردا بوون مومکین نابئ‌، به‌ خه‌یال پئ‌ک ده‌گه‌نه‌وه‌و به‌و هومیده‌وه‌ خه‌و ده‌یانباته‌وه‌.

وه‌ هاتوچووی دزان بو مالان له‌به‌ر دۆستایه‌تی و نزیکایه‌تی نییه‌. به‌لام بو مه‌به‌ستیک نه‌و هه‌موو زه‌حمه‌ته‌ وه‌به‌ر خۆیان ده‌نیزو کاتو ناکات خۆیان تووشی گرفتاری ده‌که‌ن. وه‌ نه‌گه‌ر دۆستان چۆبازی بکه‌ن، نه‌گه‌ر دۆستان پی‌سی رازی نه‌بوون نابئ‌ به‌ دوزمنایه‌تی له‌ قه‌له‌م بدرئ‌. به‌لام چون قازانجیکی تیدا نابینن خۆی لئ‌ ده‌بوئ‌رن. نه‌گه‌ر به‌ه‌وئ‌ بیمه‌ زیاره‌تی نه‌هل و عه‌یالی تۆ و بو نه‌م مه‌به‌سته‌ ده‌سته‌ به‌ کار بم، نه‌وه‌ بزانه‌ که‌ په‌رینه‌وه‌ی من له‌ دهریا مومکین نییه‌. ره‌قه‌ گوتی: سواری پشتی خۆمت ده‌که‌مو ده‌ته‌په‌رینه‌وه‌ نه‌ویه‌ری دورگه‌. که له‌وئ‌ هه‌م نه‌منو ئاسایش هه‌یه‌و هه‌م نیعمه‌تو به‌ره‌که‌ت. هه‌ر وا تپ‌ی راخوپی تا مه‌یمون رام بوو و هه‌وساری خۆی دا ده‌ستی ره‌قه‌. کاتیک گه‌یشه‌ ناوه‌راستی ئاو، فکری کرده‌وه‌و ناجوامیتری و ناحه‌زی نه‌وه‌ی له‌ میشکیدا مرووری کرده‌وه‌و به‌ خۆی گوت: غه‌درو بئ‌وه‌فایی ته‌نیا شتیکه‌ که زانایان خۆیان لئ‌ پاراستوه‌وه‌، به‌ تابه‌تی دهره‌ق به‌ دۆستان، نه‌ویش له‌به‌ر ژنان که نه‌ عه‌هو په‌یمانان دروسته‌وه‌ نه‌ مروه‌تو وه‌فایان بو که‌س هه‌یه‌. وه‌ گوتووایه‌نه‌ "که ناسینی عه‌یاری ته‌واو له‌ زێردا به‌ هۆی ئاگر ده‌سته‌ دها، وه‌ تزانو تاقه‌تی باره‌به‌ر له‌ رووی نه‌و باره‌گرانه‌ی که هه‌لیده‌گرئ‌، ده‌ناسرئ‌، پیاوه‌تی و نه‌مانه‌تداری پیاوانیش له‌ سه‌ودا و موعامله‌دا دهرده‌که‌وئ‌،

به لام زانست، هرگیزاوه رگیز ناگاته نه و نه دانه ی که به سهر کاری ژنانو که م شهرتی و مه کرو فیلیاندا زال بین."

راوه ستا و له دلی خویدا له م چه شنه فکرانه ی ده کرده وه و ده گه ل خوی شهرتی ده کردو نیشانه ی شکو دوودلی تیدا دیار بوو. مه میمون شکی لن په پیدا بوو، پرسى: ده فکری چی دای؟ مه گه ر ه لگرتنی من زورت بو گرانه و ماندووی کردووی؟ ره قه گوتی: له بهر چی وا ده فهرمووی به چ ده لیل؟ گوتی: دیاره ده گه ل خوت شهرت هه یه، له رویشتن ترا دیاره تووشی درپونگی هاتووی. ره قه گوتی: راست ده فهرمووی. من له و فکره دام، که روژی یه که مه تو نه و زه حمه ته وه بهر خوت ده نیی، وه من خیزانم نه خوشه و ره نکه نه توانی باش هه لسووپئو نه و جوړه ی پیویسته نه توانین په زیرایی و میوانداری به ریزت بکه یین. مه میمون گوتی: چون بیرو پروای تو ناسراوه و پیټ خوشه ره زامه ندی و خوشحالی من ببینی، نه گه ر ته عاروفو خو زه حمه ت دان وه لا بنی، زور باشتر ده بین. برواپیکراوی له م به ستینانه دا له رووی خویندنه وه ی ده روونو ده پرپینی بیروپا ناشکرا ده بین. وه نه وه ی من له مه پ نیازیاکی و دوستایه تی و باوه پی تو ده یزانم، له ولای نه و قسانه یه که خوت تووشی زه حمه تی ناگاداری و په زیرایی له من بکه ی. دلی خوت به وانه وه ته نگ مه که و با برۆین.

ره قه هیندیکی دیکه رویشت. دوویاره راوه ستا و نه و فکرانه ی تازه کرده وه. به دگومانی مه میمون زیادى کردو به خوی گوت: نه گه ر پیاو شکی که و ته سهر دوستیک، وا باشه په نا بو وریایی و ناگاداری به ریټو ده وروبه ری خوی بخاته ژیر چاوه دیری و به نهرمی و مودارا بجولیته وه. نه گه ر شکو گومانه که ی راست بین له نامه ردی و خه یانه تی دوسته که ی رزگار ده بین و نه گه ر شکو درپونگیه که ی له خوړایی بووه، ده بیټه ده به رچاوگرتنی وریایی و نیحتیات که کاریکی عیب نییه و زیانکی تیدا به دی ناکرئ. وه دل له بهر نه وه پیټی ده لټین "قلب" چون جینگه ی نالوگوږی ژوره "انقلاب" که س تیټی ناگا، له وانه یه هر ساعات مه یلی له شهر پ بین یا له خیر.

نه وچار لټی پرسى: هو ی چیه که وا زوزوو، ده که ویه غایله و فکرانو له

بەحرى سەرلىشىۋاويدا قېرەگۈمە دەكەي؟ گوتى: ھەر واىە . نەخۇشى و ناساغى
 ژنەكەم پەرىشانى كىردووم: مەيمون گوتى: لە رووى يەكدلىيەو ە منت لەم
 دلنىگەرانييە ناگادار كىردەو ە . ئىستا دەبىن بزاني نەخۇشىيەكەي چىيە و بۆ
 مالىجە كىردنى دەبىن چ بگەين، چارە كىردنى بە و بىروھۆشەو ە كە تۆ ەتە، نابى
 دژواربى. رەقە گوتى: تەببىان دەرمانىكىيان بۆ دىارى كىردو ە كە پەيدانابى.
 پرسى: ئەو ە چ دەرمانىكە؟ گوتى: دللى مەيمون!

لە و نىو ئاوەدا بەرچاوى تارىك بوو. دووكە لىك لە مىشكى بلند بوو. بەخۇى
 گوت: چلىسى و نەوسنى منى خستە ئەم گىژاوە و غەلە بەي شەھوت و زالبونى
 تەماع بەسەرمدا تووشى ئەم تەندووراوەيان كىردم. وە من يەكەم كەس نىم كە
 بەم شىۋەيە فرىو دراوە و قسەي دووړوويانى لە دللى خۇيدا جىن كىردۆتەو ە
 تىرى بەلای لە چلەي كەوانى جەھلو نەفامى وە دل كەوتو ە و ئىستا بىجگە لە
 مەكرو حىلەت ھىچم بۆ نەماو ەتەو ە . ئەگەر بگەومە ئەو دوورگەيە و ئەگەر دللميان
 تەسلىم نەكەم لە برسان دەرمو لەوئى ئەسیر دەبم. وە ئەگەر بەمەئى دەرپاز بىم
 خۆم دەو ئاوە باوئىم بە ھىلاك دەچم خەسارى دنيا و قىامت تووشم دەبى.

ئەوچار بە رەقەي گوت: رىگەي دەرمانى ئەو خانمە مەستوورەيەم دىتەو ە.
 زۆر ئاسانە. وە زانايان دەلئىن: "كارىكى باش نىيە كە يەككە لە شىخان،
 ئەو ەي بۆ كارى خىرو زەخىرە كىردنى چاكە لىيان بوئى، نەيدا و بىگىرئىتەو ە.
 يا لە پادشايانى رۆژگار شتىك بۆ خىرو مەسلەحتى خاسو عام بخوازنو
 درىقى بگەن. يا دەگەل دۆستان، ئەو ەي دەبىتە ھۆي ئاسوودەيى و خەسانەو ە
 نەياندەيتى". وە من جىگە و قەدرى ئەم ژنە لە دللى تۆدا دەزانم. وە لە
 دۆستايە تىمان ناو ە شىتەو ە ئەم دەرمانەت پىن نەدەم. وە ئەگەر وا بىر بگەمەو ە،
 تا دەگا بە كىردەو ە، لە لای ئەھلى پىاوەتى چۆن دەبەخشىرئىم؟ وە من ئەم
 نەخۇشىيە دەناسم. ژنەكانى ئىمەش زۆر تووشى دەبن، وە ئىمە دللمانيان
 دەدەينى و زۆر تووشى دەردو زەحمەت نابىن، مەگەر ھىندىك، كە لە ئاست
 ئاسوودەيى ئىمە و چاكبوونەو ەي ئەواندا ھىچ مەترسىيەكى نىيە. وە ئەگەر لەو
 شوئىنە كە لىي بووين. خەبەرت دابا، دللم دەگەل خۆم دىئا. ئەو كارە زۆر بۆ

ریزی ژیر پښ کراوانمو له م نه زمونانم زوره . وه مه سالی مه شهووره که قَدْ
 النَّوَابِلَ عَلَيْنَا^۱ وه به پئی نهو سه ره تایانه هر چی روو بدا له من شاراوه نییه و
 هه لوئیستی دۆستانه و دوزمنانه باش لیک ده که مه وه . له م قسانه بگه پښو ده
 مه جلیسی پیاواندا رومه نیشه و لافی دۆستی و په یمان لښ مه ده . چون نه گهر
 که سیک بلښ هه موو هونه ریگ ده زانی و زور لافی پیاوه تی و جوامیری لښ بدا ،
 کاتیک ده وری نه زمون بیته گوږځ ، بڼ گومان له سر به ردی تاقی کردنه وه روو
 زهر دیته ده . وه چند چه شنه دار له لای په ک ده کرځ داند ریښو نه گهر ره نگیان
 بگه نو له ره نگر دونه که شدا زیده روئی بگه ن ، که متر داریک به رواله تو ره نگ له
 عوود جوانتر ده رده چښ . [هه موو داره کان وه ک یه کن] به لام نه گهر هاته باری
 سووتاندن عوود وه لای سه روو ده خه نو چنارو بڼ ، ده که نه ناوردووی حه مام .
 با نه وه شت پښ بلیم . من وه ک نه و که ره م که ریوی گوتبووی دلّو گوئی
 نه بوو . ره قه پرسى : نه م حکایه ته چونه ؟ گوتى : ده گڼر نه وه شیریک گوږځ بوو ،
 وه ها کزو که نه فت بوو که هیزی ده به ردا نه ما و له راو که وت . ریوییه ک ده
 خزمه تیدا بوو که به به رماوی نه و به ریځ ده چوو . روژیک ریوی له شیرى پرسى :
 نایا پادشا نه م نه خوشییه عیلاج ناکا ؟ شیر گوتى : منیش له م ده غده غه یه دامو
 نه گهر ده رمانیک ده ست که وځ ، راناوه ستم . وه ده لښ ته نیا به میشکو گوئی
 که چاک ده بمه وه . ده ستیش ناکه وځ . ریوی گوتى : نه گهر پادشا نه مر بکا زوو
 ده ست به کار ده بمو به به ره که تی به ختی نه و زور ناکښښ وه ک وشتری سالح
 که ریگ له به ردی دیته ده . وه په شمو کولکی پادشا داوه ریوه ، شکوځ جوانی و
 جه مالى هیندیک که سری هیناوه و له بهر نه وه ناتوانی له میشه بپرواته ده ره وه .
 چون بو هه بیه تو شکوی پادشایی زیانی هه یه . وه له م نزدیکه کانیه ک هه یه و
 جل شوړیک هه موو روژی بو کووتالو شمه ک شوشتن دیته سر نه م ناوه .
 که ریگ که شمه کی لښ ده نن له و میرگه دا ده له وه پځ . ده چم فریوی ده ده مو
 ده بیهنم ، وه پادشا نه زر بکا دلّو گوئی بخوا و باقییه که ی بکاته سه ده قه و به لا
 گه ردان . شیر شه رتی نه زری به جڼ هینا .

رئوی رویشته لای که ره که و درگای قسانی کرده وه . لیتی پرسی: هۆکار چییه
 واکزو له جهر و دالگۆشتی؟ گوتی: نه م جل شۆره کارم زۆر لئ ده کیشی و
 باشیش به خیوم ناکا . ده غه می تفاقی مندا نییه و ناهیلی که مو زۆر به سیمه وه .
 ریسوی گوتی: ریگی خه لاس و ده ریا زیوون ناماده یه . نه و زه حمه تو مه ینه ته بق
 ده کیشی؟ گوتی: من نیویانگم مه یه و بچمه هر شوینیک له م زه حمه ته رزگاریم
 نایه ، وه ته نیا من نیم ، مه موو جسنانی کهر تووشی نه م چاره ره شییه ن . رئوی
 گوتی: نه گهر به قسم بکه ی ده تبه مه میزگیک که وه ک دووکانی گه وه ره رفروش
 به جه و اهیزاتی ره نگاوره نگ رازاوه ته وه . هه واکه شی وه ک ته به قی عه تثار به
 شنهی بوئخۆشو به میشکو عه نبر عه تراوی بووه .

وه چه ندیک له مه و بهر که ریکم رینوینی کردووه و نیستا به ئاسووده یی له و
 شوینه خۆشو زه نویره به که یفو شادی ده یگوزه رینئ ، کاتیک کهر نه و قسانه ی
 بیست ، ته ماع وه خۆی خست؛ که له کی رئوی گرتی و نانی برژی له ئاوری
 برسیه تیدا نه سووتا . گوتی: له قسه و رینوینی تو ده رناچم چون ده زانم له رووی
 دۆستی و به زه وه نه م چاکه یه م ده گه ل ده که ی .

رئوی وه پیش که وتو که ری هیئا به رده می شیر . شیر په لاماری دا و برینداری
 کرد ، به لام بن فایده بوو ، کهر بۆی ده ریا ز بوو . رئوی له بن هیزی شیر که میک
 سه ری سوورما و پاشان گوتی: بن نه وه ی لازم بن و قازانجیکی تیدا به سته بن ،
 ئازاردانی حه یوان له پته وی عه قلو ئیراده به دووره . وه نه گهر کوشتن نه نجام
 نه درا ، کام به دبختی له وه زۆرتره که پادشای من نه توانئ که ریکی له پو لاواز
 بکوژی . شیر نه م قسه یه ی پئ ناخۆش بوو . فکری کرده وه نه گهر بلیم ته نبه لیم
 کردووه به سستی بیروپا و شکو دردۆنگی تاوانبار ده کریم . وه نه گهر ددان به
 بن هیزی خۆمدا بینم ، ده بن قبول که م له کار که وتوووم عاجزم . ناخری گوتی
 که: هر چی پادشایان ده یکن ، پیویست ناکا ره عیه ت بیزانی و لیتی ئاگادار
 بیته وه . فکری هر که س ناگاته نه و پله یه که له بوچوونی پادشا تیگا . له م
 پرسیاره بگه ریو فیلیک بکه که ره که بیته وه و پاکی بیروبوچوونی تو به و کاره
 روون ده بیته وه و له نیو وه کانی خۆتدا خۆشه ویستتر ده بی و لوتفی نیمه ت زۆرت

ده بين .

ريوي دووباره رويشته وه . که ر لئي تووره بوو که : منت بو کوئي بردبوو؟
ريوي گوتي : فايده ي نيه . ئيستا ده وري زه حمه تو کويره وري تو کوتايي
نه هاتوو . وه ده گه ل چاره نووسو ته قديري ئاسماني پيشده ستي ده ست نادا .
ئه گينا جيئي نه وه بوو که ترست ري نه نيشئي و زوو بگه پښيه وه . چون شير
له رووي خو شه ويستي و ئاره زوومه ندي ده ستي بو تو دريژ کرد . نه بو ئه م
هاوده مييه په له ي کرد . نه گه ر هينديک راوه ستاباي هه موو چه شنه لوتفو
که ره مو چاکه يه کت ده بيني . وه من له م ري نوينييه ي خو مدا رووسور ده بووم . به
زباني لووسو ده مده مه ي شيرين دووباره که ري فريو دا و هينايه وه . که ر هه رگيز
شيري نه ديتبوو ، پتي وابوو نه ويش که ره و له جسنا تي خو يه تي .

شير رووي خو شي نيشان دا تا هينديک نامويي به سه ر چوو . نه و جا له نه کاو
ده ره پيوي تيکي شکاند . پاش نه وه به ريوي گوت : من غوسل ده که م ، پاشان
دل و گوئي ده خو م . که چاره ي ده ردي من به م شيوه ديار ي کراوه . کاتيک شير
رويي ، ريوي دل و گوئي که ري خوارد . شير که هاته وه گوتي : کوا دل و گوئي ؟
گوتي : پادشام پايه دار بين ، نه گه ر نه و گوئي دل ي بوايه . که يه کيان شويني
بيسترو نه وي دیکه ش ناوه ندي عه قلو ئاوه زه ، پاش نه وي هه بيه تي پادشاي
[جاري يه که م] ديتبوو ، گوئي به دروي من نه ده دا و به مه کري من فريو نه ده درا
و به پتي خو ي به ره و گوپ غاري نه ده دا . وه ئه م مه سه له م بو هينايه وه تا بزاني
که من بين دل و گوئي نيم . وه تو له ورده کارييه کاني مه کرو فروفيل هيج کاميانت
پشت گوئي نه خست وه من به عه قلو نه نديشه ي خو م تيگه يشتمو زور تيکو شام
که کويره ري تاريک ، رووناک بکه مه وه و کاري دوارم بو ئاسان بيته وه . ئايا
ئيستاش چاوه پرواني مني بگه ري مه وه لات ؟ فکري مه حال به کارت نايه .

ره قه گوتي : نه مپو دان پيدا هينان و حاشا کردن له لاي منه وه هه ر يه ک شته .
وه برينيک که وته سه ر نيوان و په يوه ندي منو تو که به هيج حه کيمو لوقماننيک
يا به مه يلي چه رخو گه پانيکو يا هاوکاري گه ردووني گه رداننيک ، بوي نادورتيته وه
چاره و ده رماننيک . وه داغي به دناکاري په ستي و ره زاله ت وه ها له نيوچاوانم

دراوه که له ئاوبردنو سڕینه وهی به خه یالایش جیبه جی ناکرئ. غه مو حه سره تو په شیمانیش هیچ سوودی نییه. دل له سه ر خوار دنه وهی شه ربه تی دووری ده بین دابنئیمو جه سه ته خه سه تی لئک هه لبران بم.

ته نیا بۆ یه کجار خه تاباریم که رد
باری به سه رما، سه نگبارانی به رد
تازیز ماچوو ویم په ی قه ره بووی غه م
هه پرگی کام ده رگا وه بان سه رم که م

ئه م رووداوه چاره نووس بوو، ده با په شیمانو ناھومئد بگه ریمه وه.
ئه وه یه داستانی ئه و که سه ی دۆستیک یا مالئیک وه ده سه ت دئینئو به نه زانی و
غه فله ت له ده سه تی ده دا تا بکه وئته به ندی په شیمانی، وه هه ر چه ند بال لئیدا
و سه ر ده قه فه س بکوئئ، سوودی نییه. وه ئه هلی عه قلو ئاوه ز ده بین ئه م
به شه به وردی و تئیبینییه وه دووبار بخوئینه وه باش حالی بن که ئه وه ی له
مالو سامانو دۆستانو شتی دیکه ش وه ده ستیان هئناوه، ئاگاداری لی بکه نو
له شه نه به باکردن و ده ست بلأوی خو بپارئزنو هه ر شتیک که له ده ست چوو
به لالانه وه و پارانه وه ده ست ناکه وئته وه و غه مو په ژاره ش سوودیکی نابئ.
خودای ته عالا هه موو ئیمانداران بۆ رئی به خته وه ری رئینوئینی بکا.

بِمَنَّةٍ وَرَحْمَتِهِ

شیخ و فسوس

رای گوتیه به ره‌همه‌نی: بیستم به سه‌رهاتی نه و که‌سه‌ی که به مرادی خۆی بگا و له پاراستنیدا ته‌نه‌خی بگا، تا له ناگری په‌شیمانیدا بسووتن و له زیانو زه‌ره‌رو زه‌حه‌مت چی تری گیر نه‌که‌وئ. ئیستا داستانی نه و که‌سه‌م بۆ بگێریته‌وه که له بریارداندا په‌له بگا و له سوودو قازانجی ته‌دبیرو ئالوگۆپی بیروپا غافل بن، پیمان بلن عاقیبه‌تی کاری به کوئ ده‌گا و چی به سه‌ر دئ. به‌ره‌همه‌ن گوتی:

إِيَّاكَ وَالْأَمْرَ الَّذِي أَنْ تَوَسَّعَتْ
مَوَارِدُهُ ضَاقَتْ عَلَيْكَ الْمَصَادِرُ

که ده‌لن: خۆت بپارێزه له کاریک که ریگه‌ی چوونه ناوی گوشاده‌و ریگه‌ی ده‌رچوونی ته‌نگو باریکه .

هر که‌س بناغه‌ی کاری خۆی له سه‌ر وریایی و قورسایی دانه‌نن، تووشی نه‌دامه‌تو لۆمه‌ی دواروژ ده‌بن و رازاوه‌ترین خه‌سله‌تیک که خودا ئاده‌مزاده‌کانی پێ رازاندۆته‌وه، جوانی سه‌برو خۆپاگری و فه‌زیله‌تی گرانو سه‌نگینییه، چونکه سوودی نه‌م خه‌سله‌تانه بۆ هه‌موو که‌س ده‌که‌ریته‌وه و هه‌موو لایه‌ک ده‌گریته‌وه . نه‌گه‌ر که‌سیکیش له هه‌موو جۆره چاکه‌و چاکه‌کارییه‌کدا ده‌ست به‌کار بن و له‌م به‌ستینه‌دا ده‌ستی که‌سی پێ نه‌گا، نه‌گه‌ر زیان پیسی و ده‌مه‌راشی تیکه‌لاو بگا هه‌موو هونه‌ره‌کانی داده‌پۆشن و بن‌گومان ته‌بیاتی ده‌گۆرئ.

لایه‌نی سه‌برو خۆپاگری، بیجگه له پته‌وی و ئیراده‌ی به‌هیز، هیچ شتیگ بۆی راناوه‌ستن. په‌له‌و هه‌ر مه‌ په‌سندیه نینو ده‌گه‌ل خوو و خده‌ی خاوه‌ن رایان یه‌ک ناگرنه‌وه. له‌م باره‌وه‌هه‌کایه‌تی شیخه‌که‌م که‌وته‌وه‌بیر، که‌به‌بن تێپوانین که‌وته‌ری تا ده‌ستی به‌خوینی ناحه‌ق سوور بوو، فسۆسی بیچاره‌ی له‌خۆپایی کوشت. رای پرسی: چۆن بوو؟

گوتی: ده‌گیرنه‌وه‌شیخیک ژنیکی بوو داوین پاکو نه‌جیب که‌له‌جوانیدا عه‌کسی روخساری یارمه‌تی گزینگی به‌یانانی ده‌دا و ره‌نگی نه‌گریجه‌و په‌رچه‌می، به‌دادی داهانتی شه‌وه‌زنگ ده‌گه‌یشته. شیخ زۆر به‌ئاواتی منالیکه‌وه‌بوو، چون‌ماوه‌یه‌ک تێپه‌ریو به‌مراد نه‌گه‌یشته، ناھومید بوو. پاش ناھومیدی، خودا ره‌حمه‌تی نازل کردو ژن مندالی وه‌زگی که‌وت. پیر زۆر خۆشحال بوو، به‌شه‌و و به‌رۆژ باسی ده‌کرد. رۆژیک به‌ژنه‌که‌ی گوت: به‌و زووانه‌کۆرپکت ده‌بین. نیوی چاکی لێ ده‌نیم. نه‌حکامی شه‌ریعه‌تو ریو په‌سمی ته‌ریقه‌تو خوداناسی زوو پێ فیرده‌که‌مو له‌باره‌یتان و هیدایه‌تو په‌روه‌رده‌کردنیدا تیده‌کۆشم، به‌و راده‌یه‌که‌له‌ماوه‌یه‌کی که‌مدا کاروباری دینی بتوانی راپه‌پێنی و به‌هره‌مهندی که‌رامه‌تی ئاسمانی پێ ببه‌ریو ناوی پیروزی بکه‌ویته‌سه‌رزارانو له‌تۆرهمه‌ی نه‌و منال بکه‌ونه‌وه‌که‌ئیمه‌شانازی به‌په‌لوه‌پایه‌یان بکه‌ینو چاومان پێیان روون بپێته‌وه.

ژن گوتی: رازو ره‌مزی نه‌م قسانه‌ت چیه‌؟ له‌کوی ده‌زانی من کۆرم ده‌بین. وه‌ته‌نانه‌ت له‌وانه‌یه‌هر نه‌ولادیشم نه‌بین. یا نه‌گه‌ر بشبن، کۆر نه‌بین. نه‌وده‌میش که‌نافه‌ریدگار عَزَّاسْمُهُ وَ عَلَتْ کَلِمَتُهُ نه‌و نیعه‌ته‌ی پیداین، له‌وانه‌یه‌که‌ته‌مه‌ن یاری نه‌کا. له‌سه‌ریه‌که‌نه‌م کاره‌دووو درێژخایه‌نه‌و. وه‌تۆ وه‌ک نه‌زانیک سواری نه‌سپی ته‌مه‌نا و ئاره‌زوو بوویتو له‌مه‌یدانی لافوگه‌زافدا ته‌قله‌داده‌کوتی. وه‌حالو نه‌حوالی تۆ راست چۆته‌وه‌سه‌ر حالێ پیاوه‌فه‌قیره‌که‌که‌شیره‌و رۆنی به‌سه‌رو کولکی خۆیدا رشت. زاهید گوتی: نه‌وه‌چۆن بووه‌؟ گوتی: پیاویکی فه‌قیرو نه‌دار هه‌بوو که‌له‌جیرانه‌تی نه‌ودا بازرگانیک رۆنو دۆشواوی ده‌فرۆشت. وه‌هه‌موو رۆژی هیندیکی بۆ کابرای فه‌قیر ده‌نارد که‌پێی

بژیو بیخوا. کابرا که میکی ده خواردو باقییه که شی ده گۆزه یه ک ده کردو له لایه کی ماله وه هه لیداو هه سی. که مکه م گۆزه پر بوو، رۆژیک چاوی تی بریبوو، فکری لئ ده کرده وه که نه گرز: "نه م رۆزو دۆشاوه به ده دره م بفروشمو پینج سه ر مه پی پی بکره مو هه ر مانگیک پینج به رخ بزین. له به رو بوومه که ی چه ند میگه ل وه پی ده خه مو پشتیان پی ده به ستم. که لوپه لی مال ده کرمو مالیکی جوان پیکه وه ده نیمو له بنه ماله یه ک ژن ده خوازم. بئ گومان کورپیکیشم ده بئ، نیوی باشی لئ ده نیمو ده به ر خویندنی ده نیتم، که گه وره بوو نه گه ر سه رکیشی بکا، به م عه سایه نه ده بی ده که م. نه م بیروکه یه له میشکیدا توند بوو، هه موو گیانو له شی داگرتو له نه کاو عه سای هه لسو وپاندو نه یزانی له گۆزه ی دا. گۆزه ده سته جئ شکا و رۆزو دۆشاو به سه ریدا رزا خواره وه."

وه نه م نه قله م هیتاوه تا بزانی که کردنه وه ی قسه و باس به بئ یه قینی ته واو و ریککه وتن له سه ری بئ عه یب نابئو سه ره نه جامه که ی په شیمانیه. شیخ به م بۆچونه هیندیك وریا بۆوه و چیدی باسی نه کرد تا ژنه که ماوه ی سکپرییه که ی به سه ر چوو. نه له حه ق کوریکه ی جوانو له به ردلانیشی بوو. جیژنو شادییان کردو نه زریان به شیه وه. کاتیک ماوه ی نه خووشی ژن به سه ر چوو، ویستی بره و هه مامیک بکا. کورپی به بابی نه سپاردو رۆیشت. سه عاتیك تیپه پی. پیای پیادشا هاته شوین شیخ، نه یه توانی راهه ستن، ره گه لی که وت. وه له ماله وه فسوسیکیان هه بوو که پیکه وه له یه ک جئ بوون، به چه ند جوړ پیی ده حاوانه وه. نه وی ده گه ل کورپه که ی به ته نیا به جیهیشتو رۆیشت، هه ر ده گه ل له مال ده رکه وت ماریک به ره و لانکی کورپه که خوشی تا پیوه ی بدا و بیکوژی. فسوس ماری کوشته منالی نه جات دا. کاتیک شیخ هاته وه، فسوس به سه رو گوئیلاکی خویناوییه وه به هه لاتن بۆ لای چوو. شیخ وای بۆ چوو که نه وه خوینی کورپه که یه تی، له هۆش چوو، که وه خۆ هاته وه به عه سا که وته گیانی فسوسو کوتای، که هاته ژوره وه، کورپی به سه لاهه تی چاو پیکه وتو ماریش له وی به له ته کوته کراوی که وتبوو. هیندیك به سینگی و به چۆکی خۆیدا دا و، وه ک بئ هۆشان پالی به دیواره وه دا. سه رو سینهی خۆی داده پروشانو ده یگوت:

سەد بریا ئەم منداڵە لە دایک نەبوایە و من هیندەم خۆش نەویستبا، تا لە بەر
ئەو خۆینی بە ناحەق نەپزایایە و ئەم کارە ناحەزە رووی نەدایایە. چ کارەساتیک
لەو ناخۆشتر کە هەوایی هەوایی خۆم کۆشتو بە بێ دەلیل جل و بەرگی مەرگم
دەبەر کرد.

شوگری نیعمەتی باریتەعالا کە لە پیریدا منداڵیکی بە من عەتا کرد، بەو
شیوەی کە گێرامەو. وە هەر کەس لە شوگری نیعمەت غافل بێ، ناوی دەکەوێتە
دەفتەری گوناھباران و زیگری ئەو لە لاپەرەیی شوکرانە بژێران دەسپردێتەو.
شیخ بەمجۆرە نارەحەتی خۆی دەردەبێی کە خاتوون لە حەمام هاتەو و ئەو
کارەساتە چاوپێکەوت، بوو بە بەشداری ئەم پەژارەیی و سەعاتیک باسی ئەو
رووداوەیان کردو ژن بە شیخی گوت: هەر کەس دە کاراندا پەلە بکا، لە سوودو
قازانجی سەبرو سەنگینی و گرانی بێ بەش دەبێ.

بەم حکایەتە دەبێ وریا بێتەو و لەم ئەزمونە عیبەرەتیک بگرێ. ئەو یە
داستانی کە سێک کە پیش ئەو ی بریار بدا، دەست بە کار بێ. پیاوی عاقل
دەبێ ئەم ئەزمونانە بکاتە رینۆیزو سەر قافلە و ئاویتەیی بۆچوونی خۆی بە
رینۆینی زانایان سەیقەل بکا و لە هەموو بواریکدا بە تەدبیر و پشوو درێژەو
هەلسووپی، لە پەلە و هەلە هەل خۆی بپارێزی. تا ئیقبالی دەوڵەت بەسەریدا
برژی. یارمەتی خێرو سەعادەت بۆ لای ئەو بچێ.

والله ولي التوفيق

کتگو مشگ

رای گوتی: باسی که سیکم بیستوهه که بن فکرو تییبینی خوی ده دنیای سرگردانی و په شیمانی هاویشته و که و ته داوی زیانو زهره رو روزه ره شی. نیستا بوم بگیره وه به سه راهاتی نه و که سهی له راستو چه پو پیشر و پاشه وهی، دهسته دهسته دوزمن که ماروی ده ده نو ده که ویته گیژاوی به هیلاک چوونو سردانان، پاش نه وه نه جاتی خوی له وه دا ده بینن، دؤستایه تی و هاودلی نیشان بدا و جه مالی حالی خوی له تیف بکا و به سلامه تی ده ریاژ بی و په یمان ده گه ل دوزمن به ریته سر. به لام نه گه ر نه وه دهستی نه دا چون ده توانن بؤ لای نهرمی نواندن بچن و چون داوی ناشتی بکا؟

به ره همن له جوابدا گوتی: زقریهی دؤستایه تی و دوزمنایه تییه کان پته و و قایم نین. وه بن گومان هیندیکیان ده گه ل رووداوه کانی زه من ساریژ ده بنه وه. هر وهک هوری به هاری که گا ده بارینن و جار تاو و ساوه و زقر له سر حاله تیک راناوه ستن.

وه دؤستایه تی ژنان و نزیکي له سولتان و خوشه ویستی دیوانان و جوانی کوره جحیلای له به ردلان، همموی نه م حاله تیان هه یه و دل به به قایان مه سپیره. وه زقر دؤستی همن که گه یوه ته نه و په ری مه حکمه می و پته وی و په ره گرتنی به دریزی روزه گار له گه شه کردندا بووه که چی له نه کاو که لیتنیکی ده که ویتن و ده کشیته دوزمنایه تی و نیوان ناخوشی. واش هه یه دوزمنایه تی

قەدیمو رقه بەری میراتی به ته عاروفو ته وقه یهک کال ده بیته وه و بناغهی دۆستایه تی و خوشه ویستی داده ریژریتته وه . پیاوی زانا له هر دوو بواراندا، نه دۆستایه تی ده گەل دۆژمن به یه کجاری وه لا ده نن و نه متمانه ی ته واو به دۆستان ده کا و وه فاداری نه وان ده کاته پالپشت . نابین له مه کری ده هرو ژه هری ده ور، له په ریژشان کردنی دۆستایه تیدا نه مین بین . به لام نه وه ی به رژه وه ندی خۆی ده ناسن، دۆستایه تی و نزیک ی له دۆژمن به غه نیمه ت ده زانی چون بو نه م بوارانای باسما ن کرد زیانیک له ناو ده با و قازانجیک وه دی دینن . وه هر که س له م بابه ته دا ریگه چاره ی له به رچاو بین و ریگه ی مه سلّه حه تی له کاتی خۆیدا دۆزیه وه، زووتر مه قسوودی حاصل ده بین و درگای سه رکه و تنزو گه یشتن به ده ولّه تو نه نگوتنی به یانه ی به خته وه ری به سه ردا ده کریته وه . وه نموونه ی نه م باسه حه کایه تی کتکو مشکه . رای پرس ی چۆن؟

گوتی: ده گیزنه وه له فلان شار داریک بوو، له بن داره که ش کونه مشکیکی لئ بوو . هر له و نزیکه ش مائی کتک بوو . راوکه ران زۆر به ویدا ده هاتزو ده چوون . رۆژیک راوکه ر داوی نایه وه و کتک ده گیر که وت . وه مشک بو دۆزینه وه ی توعمه یهک له مال هاته ده ر . چاوی به هه موو لایه کدا ده گیزا و ریگه ی تاخی ده کرده وه . له نه کاو چاوی به گورپه که وت . که دیتی ده سستو پئی به ستراوه خۆشحال بوو . له و حاله ته دا چاوی له پشت سه ری خۆی کردو چاوی به فسۆس که وت که خۆی لئ مات داوه . رووی بو لای داره که وه رگیزا . دیتی کوندیک خه ریکه په لاماری بدا . ترسی ری نیشته بیر ی کرده وه: نه گه ر بگه ریتمه وه فسۆس تیمپۆدئ . وه نه گه ر له جیی خۆم بمینمه وه، قالاو دیته خوارو نه گه ریش برۆمه پئش کتک سه ر رئی لئ گرتووم . به خۆی گوت: درگای به لایان کراوه یه و نه نواعی په تا و ئافه ت ده وریان ته نیومو ریگا پر مه ترسییه ، به و هه موو گرفتارییه وه ش نابین دلّم داخوړپن و هیچ په نایهک بو من له سیبه رو سایه ی عه قل نه مینترو هیچ ده سترگۆیهک یارمه تی ده رتر له سالاری هۆشو وریایی نییه . وه نه وه ی دلّی به هیزه و فکری به توانایه ، له هیچ حاله تیکدا ترس به خۆ ری نادا و وره به رنادا و خۆفو سه رسامی له دلّدا جئ ناکا . چون مه ینه تی پیاوی زانا ناگاته نه و راده یه

که عقل داپۆشی. وه ناسووده بییش له دهروونی ئەواندا ئەوهندهی بایه خ پێ نادری که بێخه بهریو سه رمه سستی زال بێو ته دبیر له بیر بچێو ئەحوالی دلی ئەوان وهک قوولایی به حرانه که نازانی چهنده قوولۆ وه ده سستت به بنی رانگا. وه هر چی تیی باویژری، تازه چاوت پێ ناکه ویتته وه، ئەو شته قووت ده دا و شلویش نابن. ئیستا بۆ من هیچ ته دبیری که له وه باشتر نییه که ده گه ل گورپه ناشتی بکه م. چون زه لیله و له ناو داوی به لادایه و بێ یارمه تی من له و به لایه رزگاری نایه. وه رهنگه که به عقله وه گوئی بۆ من رابگریو قسه ی راستو ناراست لیک بکاته وه و له راستی قسه کانم ناگادار بێته وه. وه بزانی که مه به ستم فیلۆ غه درو مه کر نییه. وه به ته مای هاوکاری موساله حه ی من قبول بکا و به مجۆره هر دوو لایه نمان به به ره که تی راستی و ریکه وتن رزگاریمان بێ.

پاشان رویشته لای کتکو پرسی: چ رووی داوه؟ گوتی: تووشی به لا و زه حه تم. مشک گوتی: تا ئیستا بێجگه له راستی شتیکی دیکه ت له من بیستوه؟ من هه میسه به غه می تو شاد ده بوومو ناکامی و تیشکاوی تو م به سه رکه وتنی خو م زانیوه وه هر چی له ده ستم هاتبێ به زه ره رو زیانی تو ئەنجام داوه به لام ئەمڕۆ له به لادا ده گه لت به شدارمو رزگاری خو م له کارێکدا ده بینم که تو ش به هۆیه وه نه جاتت ده بێ. به و ده لیله وا میهره بانم ده بینێ. وه بۆ عقلو تیگه یشتوویی تو شاراوه نییه که درۆت له گه لدا ناکه مو قه سستی خیانه تو دژایه تیم نییه. هر وه ها فسۆس به دوامه وه و کوند له سه ر داره که ده توانی ببینیو هر دووکیان خه ریکن په لامارم بدن. ئەوانه دوژمنی تو نو ئەگه ر بییه لای تو ئەوان لیم هیوا بپا و ده بن.

ئیستا وه ره من ئەمینو خاترجه م بکه تا بییه لاتو مه قسوودی من حاصل بێو ئەو به ندو داوه ش له له شت هه لبرم تا تو ش ره ها بی. ئەم قسه یه ی منت له بیر بێو به راستی و نیاز پاکی من متمانه ت هه بێ، که هیچ که س له وه ده سته پێتانی چاکه و تیگه یشتنی سه عاده ت له دوو که سان بێ به ره تر نییه: به کیان ئەوه یه متمانه به وته ی که س ناکا و به فه رمایشی زانایان متمانه ی پته و نابن. ئەوی تریان که سیکه، دیتران قسه ی لێ قبول ناکن، له قبولی شه هاده و ریوایه تی

ئو مل با دهدهنو لهو شتهدا که دهیلن، زانایان جوابی نادهنهوهو من به پیتی
عهدهو پهیمانی خۆم دیمو دهلیم:

ئهگر رهقیب دهگهلم ریک کهوی به یهکهپهنگی

دللم له هر چی کینهیه دهسپمهوه به بیندهنگی^۱

ئهم دۆستایهتییه قبولل کهو کارهکه وه درهنگی مهخه، که عاقل له کاری
گرینگدا درهنگیو له مهترسیدا درپۆنگی به رهوا نازانی. وه دللت به بهقای من
خۆش بکه، چون به ژبانی تو شادم، دهزانی مانهوهی هر کاممان له پیتاوی
مانهوهی ئهوی دیکه دایه. وهک کهشتی به تهقالای کهشتیوان دهگاته قهراخ وه
کهشتیوان به لیخوپینی کهشتی خۆی رزگار دهبن وه راستی من به تاقیکردنهوه
دهردهکهویو وهک روژ ناشکرا دهبن که گوتهی من ناگاته باسی عهملهو
کردهوهمو کردارم له سهرووی گوتارمه.

کاتییک کتک قسهی مشکی بیستو جهمالی راستی لهسهراپهپهکانی چاو
پیکهوت، خۆشحال بوو، گوتی: قسهکانت وه ههق دهچنو من ئهم پیکهاتنه
قبولل دهکهم که خودای مهزن فهرموویهتی: *وَإِنْ جَنَحُوا لِلسَّلَامِ فَاجْنَحْ لَهَا*.^۲ وه
هیوادارم هر دوو لامان بهوکاره رزگاریمان بیت. وه من جهزای ئهم کاره لهسهرا
خۆم به واجیب دهزانمو له ههموو عومری خۆمدا پیتی پابهندمو منهتبارم. مشک
گوتی: من چون دهگهلل تو بوومه هاوپهیمان، دهبن ئهوهی له دهستمان دئ
بو خۆشهویستی و نیوانخۆشی بیکهین. تا ئهوانهی لیم قاسیدنو به دوامهوهن
ناگاداری ئهم لوتفو دۆستایهتییه بینو دهست له گونان دریزتر به قوونی
خۆیاندا دهنو بگهپینهوهو من به ئاسودهیی بهندو داوهکانی تو ههلبرم. گوتی:
وادهکه م.

ئهوجار مشک هاته پیشتر. کتک به گهرمی ئهحوالی پرسی و فسوسو کوند
به ناھومییدی رویشتنو مشک به کاوهخۆ دهستی به برپینی داوهکان کرد. گورپه
برییک راما و گوتی: زوو ماندوو و مهلوول بووی، وه بروای من به کهرهمی

۱. اگر یگانه شوی با تو دل یگانه کنم / ز مهر و عشق دگر دلبران کرانه کنم.

۲. ئەگەر ناشتییان دهگهلل کردی تۆش بیکه .

عهدی تو له وه زیاتر بوو. ئیستا که حاجتت به جیها تووه مه گره نییه تت
 گورپوه که ده نه جامی به لینییدا بیر له بڼ به لینی ده که یته وه؟ نه وهی بزانه که
 پته وی عزمو مه حکمه می بروی هر که س له کاتی نه گبه تیدا تا قی ده کریته وه،
 چون روودا وه کانی رۆژگار محکه کی پیاوانو کورده ی وه فایه. نه م خو می لکاندنه
 شایانی ره و شستی که ریمان نییه وه ده گه ل عاده تی می رخاسان جور دهرنایه. وه
 قازانجی پیاوه تی وه به ره ی نازاده گی منت له جن وه ده ست که وت. وه ته ماعی
 دوزمنانی زوردارت له کول بوه. وه ئیستا پیاوه تی له وه دایه که پاداشی من
 بده یته وه وه به بندو داوه زوو هه لبروی ترسو له رزی رابردو توور هه لبدیه ی،
 که نه م سازانه ی له نیوانماندا روی دا، دوزمنایه تی کونی الحمد لله والمینه
 له ناو برد. فه زیله تی وه فاداری وه وره یی وشه رفی نه جامدانی هه قو راستی
 به سر عه قلو زاناییدا مه شاره وه. عه یبو عاری غه درو ناحه زی مه کرکاریکی
 کریتو نه شیاوه وه که له به ریکی گه وره یه. پیاوی که ریمو جوامیر جوانی ناکارو
 کرده وه کانی خو ی به وانوه پیسو چه په ل ناکا. هر که س نازاده وه ره سه ن بڼ،
 پاش عه ه دو په یمان، زاهیرو باتینو دهر و ژوری خو ی به یه کسانی دهرده خا
 و هر وه ها نه گره بته وی له و کایه ی نه رده دا فیل بکه ی، لیث ناشکرا ده بڼو
 عه یبو ئیرادت ناشکرا ده بڼ، وه له هر جیگایه ک که ره مو پیاوه تی له نارادایه،
 سروشت له نه جام نه دانی هه ق بیزاره وه هیممه تی له سر نه وه داناه هه ق
 نه جام بدری. وه پیاوی دروست کردارو به نه خلاق به یه ک خو شه ویستی له
 مهیدانی راستی و ئیخلا سدا هه نگاو هه لده گریو ساختومانی دوستی و راستگویی
 ده گه یه نیته نه ستیره ی که یوانو نه مامی پیاوه تی و خو شه ویستی رازاوه و تیرو
 ده کا. وه نه گره له دهر ووندا هه ست به ترسو توند و تیژی ده کا، زوو نه م هه سته
 وه لا دهنو نه وه هه له وه ک دهر فته تو غه نیمه تی گه وره ده قوزیته وه وه به سودا و
 مو عامه له یه کی پر سوودی دهر زانی، به تاییه ت که متمانه یه ک له نیواندا هه بی و به
 سویندی قورسو گران پته و کرابڼ.

وه ده بڼ بزانی که سزای مه کر بازان زوو نازل ده بڼو سویندی به درو پایه و

بناغە ی ژیان هەڵدەتە کێنێ و ئەو کەسە ی کە بە پارانە وەو تەمەننا نەتوانی دەست لە ئازارو عەزیەت هەلبگرێ و دە لیبوردنو چاوپۆشیدا پیشدەستی نەکا، لە جوانی و جەمائی پیاووەتی بێ بەشو لە لای جوامیری سەر شوێر دەبێ .

مشک گوتی: ھەر کەسێگ سویندو پەیمان دەگەڵ تۆ بشکێنێ، پشتی و دلی زامو برینی زەمانە بیرووخینی . وە بزانه کە دۆستان دوو جۆرن: یە کەم ئەوانەن کە بە مەیلو ئارەزوی خۆیان دۆستایەتی دەکەنو دووھەم ئەوانەن کە لە روی ناچاری دەبنە ھاو دەم . وە ھەر دوو تاقم لە بەدواداچوونی سوودو قازانچو ئیحتیمالی زیانو زەرەر غافل نین . بەلام ئەوھە ی بێ ترسو نیگەرانی و ھان دانی برۆای بێ غەلو غەشی خۆی درگای دۆستایەتی دەکاتەو، لە ھەموو حالێکدا برۆای پێ دەکرێ و ھەموو کات دەتوانی لێی ئەمین بی . وە ھەر چاکە یەکی دەگەڵ بکە ی لە چوارچێوھە عەقڵو ئاوەز دەرناچێ . وە ئەو کەسە ی کە لەبەر پێداویستی یەک پەنا بۆ دۆستی کەسێک دەبا، پێوھندی نێوانیان حالەتی جیاوازی ھە یە . جاری وایە گەر مو گوپی و تیکە لای، جاروبارەش دوورە پەریزیو لیکە لبرۆای . وە ھەمیشە پیاوی زیرەک، ھیندیک لە پێداویستی یەکانی کەسێکی لەم چەشنە دا بین دەکا . لە سەرەخۆ و بە ئارامی ئەو کارە دەکا . وە لە ھەمان کاتدا ئاگای لە خۆی دەبێ کە پاراستنی نەفس لە ھەموو حالە تیکدا فەرزە .

تا بەمجۆرە ھەم بە ناو بەدەرەویی لە ناو خەلکدا بمینیتەو و ھەم بە مرفئیکی خاوەن را و تیکە یشتوو بمینیتەو . وە تەواوی تیکە لای خەلکی دنیا، بۆ گەشتن بە سوودو قازانجی فەوریو بە پەلە یە . وە من ئەوھە ی وە عۆدەم گرتوو و ئەنجامی دەدەمو لە پاراستنی گیاندا زیندە وریابوون بە رەوا دەزانم . چون ترسی من لە تۆ زۆرتر لەو ترسە یە کە لەو تایفە ی بە ھیممەتی تۆ لە دەستیان رزگار بووم، ھەمبوو . وە قبوولی ناشتی تۆ بۆ بەرگری لە پەلاماری ئەوان لازم بوو . وە دۆستایەتی کە لە لایەن تۆو ھاتە نێوان، ھەم بۆ مەسلە حەتی کاتو لە ناو بردنی زەرەرو زیان بوو، کە ھەر کارە ی فێلی خۆی ھە یە . وە ھەر کەس مەسلە حەتی کاتی لە بەرچاوە بێ، چون دەتوانین بیژین بێر لە عاقیبەتی کاران دەکاتەو؟ من تەواوی بەندەکانی تۆ ھەڵدەپسینم زەمانی دەر فەت رادەگرمو

ته نیا گرییه ک بۆ گریوی گیانی خۆم راده گرمو کاتیک هه لیده بپم که تو ئه رکیکی گرینگتر له په لاماردانی من بۆ بیته پیشو نه توانی گرفتاریم بۆ دروست بکە. وه به م شیوه په مشک به ندو داوه کانی بپرو گریه کی گه وهی هیشته وه. نه شه وه له ویی مانه وه. نه کاتهی سیمورغی به یانی بالی کرده وه به سه ر ناسوی رۆژه لاتدا دهستی کرد به سوورپانه وه، راوکه ر، له دوروه په یدا بوو. مشک گوتی وه ختی نه وه په باقی نه و کاره ی به رعۆده بووم راپه پینم. ناخرین گریی بپرو پشیله وه ها ترسی رینشتبوو که مشکی له بیر چۆه به په له به داریکدا هه لچوو، مشکیش خزیه نیو کونیکو راوکه ر له سه ر داوی هه لپساو که میک راما و به نارحەتی و ناھومیدی گه راوه.

رۆژی دواپی مشک له کون هاته دهره وه. له دور چاوی به کتک که وت. پیتی خو ش نه بوو لیتی وه نزیک که ویی، کتک بانگی کرد که: بۆخۆم لئ ده بویری؟ قَدْ اسْتَكْرَمْتَ فَارْتَبِطُ^۱ له م دهره ته به قیمة ته دا زه خیره یه ک به ده ست بیته و بۆ دۆستانو مندالانت دۆستیکی باشو لیها توو هه لبریره. وه ره پیشتر با پاداشی به زه یی و پیاوه تی خو ت به باشترین شیوه ببینی. مشک، خو ی ده بواردو گورپه گوتی: له چاو پیکه وتن درییی مه که و دۆستیو برایه تی زایه مه که. چون هه ر که س به زه حمه تی زۆر دۆستایه تی بکیشیته ناو بازنه ی خو شه ویستی و به خو پایی ده ری باویژی له به هره ی پیوه ندی دۆستایه تی بنبه ش ده بیو دۆستانی دیکه ش لئی ناھومید ده بن.

ئو که سه م پئ خراپه، دۆستی نه وی

له و خراپتر که بیگریو نه یه وی

یار نه گه ر سه ت که په ت هه لتپچری

وه ک فه نه ر خپ به وه وه کوو هه وه لئ^۲

وه من منه تباری تو م که زیانو مانم تو نه جاست دا. وه به و شیوه ی له و کاره دا، سه رکه وتن یارت بوو، به خه ونیش بۆ که س نایه ته دی. وه

۱. هه لیککی باشت بۆ ره خساوه، پیوه ندی بگره.

۲. بد کسی دان که دوست کم دارد / زو بتر چون گرفت بگذارد.

گرچه صدبار باز کردت یار / سوی او بازگرد چون طومار.

تا ئو رۆژهی ده ژياندا ماوم ههقی تو فه رامۆش ناکه مو له ته له بی دهرهفتهی قهره بووکردنه وه و دۆزینه وهی کاتی پاداش راناوه ستموه هه رچی له ده ستم بی پیشکشی ده که م. زۆر سویندی خواردو زۆر تیکۆشا تا په ردهی دردۆنگی له نیوان هه لبرگێو ریگای پینگه یشتن هه موار بکا، ئه له به ته بی سوود بوو.

مشک جوابی داوه: له جیگایه ک که زاهیری حال له سه ر بنه مای دۆزمنایه تی دیته به رچاو، چۆن به پیتی چه ند رووداوی سه ره تایی گومانی دۆستایه تی دیته پیش، ئه گه ر دۆستایه تییه کو تیکه لاییه ک روو بدا له عه یبو عار به دووره و شکی لێ ناکرێ. وه دیسان له جیگایه ک که له ده رووندا شکو گومانیک سه ر هه لبد، ئه گه رچی به رواله ت رقو کینه له ئارادا نه بین، نابین سه رنجی پێ بدرێو ده بین له خۆپاریزیو ئاگا له خۆبووندا هه یج کۆتایی نه کرێ، چون زیانی زۆره و عاقیبه ته که ی کاره ساته . راست وه ک ئه وه وایه: که سیک له سه ر ددانی فیل دانیشیو خه یالی هه سانه وه و خه وتنی له سه ردا بین. بین گومان سه ره وین ده که وینه ژیر پیتی فیله و پازو فلج ده بیته وه .

وه خه لکانی دنیا بو قازانجی خۆیان دۆست ده گرنو دوری له دۆزمنانیش بو زهره ر نه کردنه . به لām بوونه وه ری عاقل تووشی زه حمه تیک بین که بو رزگار بوون له و زه حمه ته چاوی له دۆزمن بین، وه ده رچوون له چه نگالی به لā بین یارمه تی ئه و به لایه وه نامومکین بین، روو له دۆستایه تی ده کا و خۆشه ویستی ده رده به ی. هه ر وه ها ئه گه ر له دۆستیک خیلافو که م شه رتی ببینن دوری لێ ده کا و دۆزمنایه تی ده ست پیده کا . وه بیچووی گیانداران بو شیرخواردن به دوا ی دایکاندا هه لدین. وه کاتیک له و خواردنه بوونه وه، به بین ترسو دردۆنگی، ئاشنایی و ناسیاویش فه رامۆش ده که نو هه یج زانایه کیش ئه و کاره به دۆزمنایه تی لیک ناداته وه . به لām کاتیک سوودو قازانج برپایه وه، کشانه وه ش له عه قل نزیکتر ده بیته وه .

وه ئه وه ش بزانه پیاوی عاقل له کاراندا به پیتی سه روشتی رۆزگار ده چیته پیشو له باراندا پۆستینو که ول وهرده گیرێو بو هه ر رووداوێک به پیتی بارودۆخو کاتو سات ته دبیریک ده کا و ده گه ل دۆستانو دۆزمنان ده گیرو گرفتو ناشتیو ره زامه ندیو توندوتیژییدا به شیوه یه ک که مه سلّه هه تی تیدابین ژیان ده باته سه رو

له هه موو بواریکدا لایه نی سازشرو مودارا ده بهر چاو ده گری .
 وه بزانه که بنه مای خولقانی ئیمه له سه ر دژایه تی داریژراوه . [ئه م
 دوژمنایه تییه] له مرووری زه مه ن مایه ی وه رگرتوه و ده سروشتی ئیمه دا
 ریشه ی دا کوتاوه . نابین له سه ر دۆستایه تییه ک که له بهر حاجه تیک پینکها توه ،
 پال بدینه وه ، ئه وه ته نیا هه لکه وتیکی به ده گمه نه و هیچی تر . که کاتیک
 هۆکاره که له ناو چوو هه موو شت ده گه ریته وه سه ر دۆخی خۆی . هه ر وه ک ناو
 که تا زه مانیک ناوری له بن بایسینی گه رمه و که ناو رت لئ ئه ستانده وه سارد
 ده بیته وه . وه هیچ دوژمنیک بۆ مشک له گورپه خراپتر نییه ، وه هه ر دوو کمان
 له بهر ناچار یو نیازتیک که هاته پیش پینک وه به کمان گرت . ئه مپۆ که هۆی
 دۆستایه تی نه ماوه ، بئ گومان دوژمنایه تی دیته وه ئاراوه .

وه پینک وه بوونی دوژمنی کزو بئ ریژ ده گه ل دوژمنی ته یارو به هیژو جیرانه تی
 دوژمنی به قودره تو توانا ده گه ل دوژمنی زه بوونو بئ ئه نوا هیچ خیری تیدا
 نییه . وه من هیچ مه یلنیک به رانبه ر به خۆم ده تۆدا نابینم ، مه گه ر ئه وه ی به
 خوینو [گۆشتی] من نه هار بکه یو به هیچ شیوه نابین فریوی تو بخۆم . وه
 که ی مشک ، له دریزایی زه ماندا ، متمانه ی به گورپه کردوه ؟ که وا بوو باشت
 وایه بۆ پاراستنی سلا مه تی ، بئ هیژ له هاو نشینی به هیژ خۆی بپاریژی و عاجز
 له راوه ستان ده به رانبه ر مله پۆردا رانه وه ستی . که ئه گه ر پینچه وانه ی ئه وه روو
 بدا لایه نی بئ هیژ تووشی برینو به لای گه وره ده بئ وه هه ر که سیش تووشی
 له خۆباییبوونو غه فله تی بئ جئ بئ ، رزگاری نایه .

پیاوی عاقل کاتیک هه وساری کاری خۆی که وته وه ده ست ، وه باری ناچار ی
 له ناو چوو ، ده بئ له دوورکه وتنه وه له دوژمن په له بکا . وه مه سه له ن نابین تاقه
 ساتیکو کورته ماوه یه ک مانه وه و راوه ستان و ساوه ساوه ره چاو بکا . هه ر چه ند
 متمانه ی به وه فا و پته وی دۆستایه تی له لایه ن خۆیه وه هه بئ ، نابین له مه ر
 دوژمن ناوا بئیر بکاته وه . وه هه ر چۆنیک بئ ده بئ رووگه ردان بئ . وه هیچ شتیک
 له باری وریایو قایمه کاریو سلا مه تییه وه له وه عاقلانه تر نییه که تو توخنی
 راوکه ر نه که ویو منیش له تو دووره په ریژ بم . وه له نیوان دۆستاندا که ریگه ی

هاوده می و پیدانی دیاریو سه وقات به ستر و دلدانه وه و میهره بانی وه ستیندرا،
وا باشه سه فای بیروپروایان پته و رابگرنو بناغی یه کدلی و یه کره نگی له سر
یادو بیروه وری ده روون دابمه زرتین. پاش نه و کورته یه ده بی روون بیته وه که
پیکه وه بوون مه جالی نییه و له عه قلو بیروپروای راست به دوره .

گورپه، په ریشان حالی خوی نیشان دا و دادو هاوارتی کردو گوتی:

له دلما ختوکه ی جودایی له تو بوو

به جیم دیلی نه ماما له بهرچی وه ما زوو؟

نه گونجا که تیرت ببینم به چاوان

قه راری مزو تو سه هولو مه تاو بوو؟

به و قسانه کو تاییان به دیدار هینا و مال اوایان کردو لیک هه لبران .

نه وه یه داستانی زانای روونا کبیر که دهر فته ناشتی و ریکه و تنی ده گه ل
دوژمن له کاتی پیداویستیدا له ده ست نادا و پاش گه یشتن به نامانج لایه نی
قایمه کاری و هوشیاری فه راموش ناکا . سُبْحَانَ اللَّهِ، مشکیک به هه مو و ردی و کزی
خویه وه کاتیک به لا ده وریان گرت، وری بهر نه دا و به فیلو مه کریازی یه کیانی
کرده لایه نگری خوی، تا به م فیله مه ترسی و به لای له سر لاجوو. وه له عوده ی
په یمانی خوی به رانبر به دوژمن هاته دهر. وه پاش تیگه یشتنی مه ترسی
بو پاراستنی خوی لایه نی قایمه کاری ده بهرچاو گرت، نه گه ر خاوه نرپایانو
هوشیاران نه م نه زمونانه بکه نه سه رمه شقی زیانو ریازی خویانو له ده سپیکی
کاراندا نه م نامارو و نیماژانه بکه نه رینوین، ده بیته هوی کامرانی و سه عاده تو
به خته وری دنیا و قیامه ت.

وَاللَّهُ وَلِيُّ الْمُؤْمِنِينَ

۱. همی داد گوپی دل من گوایی / که باشد مرا از تو روزی جدایی
چنین من گمان برده بودم ولیکن / نه چوان که یک سو نهی آشنایی

پادشا و پور

رای گوتیه بهرهمه نی: داستانی نهو که سه م بیست که دوزمنانی زالو نه یارانی مله پور دهوریان داوهو ریگهی ده ریازیوونو شوینی خوچه شاردانی لئ گیراوهو له روی ناچار بیه وه په نا بو یه کیان ده با و ناشتی ده گه ل ده کا، تا له ده ست نه وانی دیکه نه جاتی بئو په یمانی خوئی ده گه ل دوزمن به ریته سهر. وه پاش گه یشتن به نامانج، نه و جار بو پاراستنی خوئی حه ول بدا. وه به به ره که تی تیبینی و وریایی له دوزمن رزگاری بئ. نیستا باسی نه وه مان بو بکه: هیندیک که س هن حه سوودو قین له زگو ته زی له دزایه تین. گه لو! دووریکردن و خو لئ لادان له وانه باشتره یا نه وه ی لییان نزیک بیته وه و دوستایه تییان بکه ی. وه نه گه ر یه کیک له وان خوازیاری دوستایه تی بو، ده کری روی تی بکه ی تو وهریگری، یا روی لئ وهرگیتی و به ری بگری؟

بهرهمه ن گوتی: هر که س به ده روونمایه ی روئی پاک ناراسته و ته یار بئو به یارمه تی عه قلی ته او رازاوه بئ، له کاراندا وریایی و قایمه کاری زورتر به واجب ده زانی و خاله کانی خپرو شه پرو قازانچو زهره ر له واندا زور چاک لیک ده کاته وه. وه ده بئ نه وه ی لئ حالی بئ که له دوستی ره نجیده و به گله یی دووریکردن باشتره و له مه کرو غه دری نه و خو پاراستن پیویسته. به تاییه ت که تووپه یی ده روونو جیاوازی بیروپای نه و به چاوی عه قل ده بینئ و نه و شتانه به نیسه به تی خوئی به ته نه خبیه کی ره مزایوی یا شه رفرو شیبه کی ناشکرا داده نی.

چون نه گهر به زبانچه وریو جامه لووسکتی نه و هه لفریوئو لایه نی خۆپاریزی ده بهرچاو نه گرتی، بئ گومان گیانی خۆی ده کاته نیشانه ی تیری به لا و تیغی په تا به میقناتیزی نه قامی بۆ لای خۆی راده کیشی. وه نمونه ی نه م جوړه برابیه تییه، داستانی بالنده که یه. پادشا پرسى: نه م داستانه چۆنه؟ گوتى: ده گپړنه وه که پادشایه ک بوو، ناوی "کورپی مه دین" بوو. بالنده یه کی بوو به ناوی "پور"؛ زقر هه ستیارو ده نگخوش بوو. له کوشکی پادشادا هیلکه ی کردو جوو جکه ی هه لیتنا. پادشا فهرمووی بیبه نه نه نده روونو حهره م. وه ده ستوری دا زقری ناگاداری بکه ن. پاش ماوه یه ک، خودا کورپکی دا به و پادشایه که رووناکی گه شه و عه قلو نه جابه ت له نیو چاوانیدا خۆی ده نواند. وه تیرپزی نیقبالو به خته وه ری له سه ر رووپه ری نه حوالی نه ودا ده دره وشا.

ورده ورده شازاده بوو به هۆگری بیچوه پور. هه موو روژی کایه ی ده گه ل ده کرد. پوره که ش هه موو روژان ده رویشته چیا و دوو ده نکی میوه دیتنا، که هه چ که س ناوی نه و میوه یه ی نه ده زانی. ده نکیکى ده دا به کورپی پادشا و یه کی ده دا به بیچوه که ی خۆی. کورپی شا و بیچووی پور به نیشتیا ده یانخواردو له بهر شیرینی و تامخوشی حه زیان لئ ده کرد. کارتیکردنی باشی نه و له گه شه کردنی جهسته و گه وره بوونیاندا دیار بوو. تا نه و راده یه که زوو گه وره بوونو نیشانه ی به قازانجیوونی نه و میوه یه بۆ هه مووان ده رکه وت. وه هه ر نه وه بوو به هۆی قه درو قیحه تی "پور" و روژ به روژ پله و پایه ی پتر به رز ده بووه.

ماوه یه ک به سه ردا تپه ر بوو. روژیک پور غایب بوو. بیچوه که ی خۆی به کورپی پادشا دا و به نه و عیک نازاری پئ گه یاند. ناگری تووره یی، شازاده ی خسته گه رداوی نه قامی. تا خۆلی ده چاوی پیاوه تی خۆی کردو هاوده می کونو تازه ی له بیر برده وه، قاچی بیچووی گرت، به ده وری سه ری خۆیدا هه لیسوورپاندو به زه ویدا دا. وه ها به توندی که ده سته جه جئ مرد. کاتیک پور گه راره؛ بیچووی خۆی به مردووی چاوپیکه وت. تووشی غه مو په ژاره هاتو هاوارو فیغانی ده ست پیکرد. به بانگو سه لا ده گریا و ده یگوت: قور به سه ر نه و که سه ی ده بیته هاوده می مله پوزانو زقرداران که گرتی په یمانیان زوو ده کریته وه و روخساری وه فایان به چنگورپی

جەفا بریندار دەبن، نە یەكدالیو نەسیحەت لە لایان پێگەو نە حزمەتکردنو یەكپەنگی لە دلی ئەواندا وەزنیکی هەیه . دۆستایەتی و دوژمنایەتی ئەوان بە نیازو حاجەتیان بەستراوەتەو . لێبوردن دە مەزەبی تۆلە سەندنەویدا بە حەرام دەزانن . پامالکردنی ماف، دە شەرعی غروورو ملبادانی ئەواندا مەباحە . بەرەمی خزمەتی دیتران بە کەم دادەنێن . وە سزای هەلخایسکانی پیاوکوژان درەنگ فەراموش دەکەن . ئەگەر خۆیان کارەساتی گەورە بقەومیتن، بەلایانەو گرینگ نییەو هەلە ی چکۆلە ی خەلکی دیکە زۆر بە گەورە دەزانن . هەر چی بێ، من دەرفەتی سزادان لە دەست نادەمو تۆلە ی بیچوولەکە ی خۆم لەم زۆردارە بێبەزە یە دەستتێنمەووە کە هاوئشینو هاوتەمەنی خۆی کوشت . وە هاومالو هاوخوا ی خۆی بە هیلاک برد . ئەو ی گوتو خۆی بە شازادەدا دا و چاری دنیا بینی لە کاسە دەرهینا و لە شەقە ی بالانی دا و لە شویتنیکی بلندو مەحکەم نیشتەو .

هەوالی ئەم رووداوە بە پادشا گەیشت، بۆ چاککردنەو ی چاری کۆپەکە ی خەرچی زۆری کردو ویستی "پۆر" بگەریتەو . وە بە داوی مەکرو حیلە بیخاتە ناو رکه ی مەینەتیو بەلا . جا، ئەو دەم ئەو ی سزای کەسیکی بێدواپۆژو بێتیبینی وەک ئەو، لە بارەیدا بەرپۆه بچن . سواری ئەسپینکی تۆسنو سەرکیش بوو کە چوار پەلی لە عاسمان دەدا . رویشتە نزیک ئەو شوینە کە پۆر لیتی نیشتبوو . بانگی کردو گوتی: "وەرە خوار تو ئەمیني ." پۆر ملی با دا و گوتی: "فەرمانی پادشا لەسەر من فەرزه و بیابانی دووری ئەو بێگومان درێژو بێپایانە، چونکە لە هەموو تەمەندا کەعبە ی ئارەزووی من درگای ئەو بوووە بەختەوهری خۆم دە ریزو حورمەتی ئەودا دیو . وە ئەگەر گیانی شیرینی من بایەخیکی هەبووایە پیشکەشم دەکرد . وە قەرار لەسەر ئەو بوو من لە سایە ی پادشادا بە ئارامی بزیم . ئیستا کە خوینتی کوپم دە حەرمی ئەودا رزاو، ئایا دەتوانم ئارەزووی گەپانەوهم ببی؟! باشترین رینگە بۆ من دژایەتی دەگەل ئەم فەرمانە یە . وە چون پادشا رەحمو بەزەیی زۆرە هیوادارم لیم ببووێ . وە پادشا باش دەزانی کە پیاوی خەتابار ناتوانی ئەمین بزێ . ئەگەرچی لە ئیستادا هیچی دەگەل نەکەن، لە داها تودا عەزابو سزادان بێگومان چاوەروانیەتی . وە هەر چەند رۆژگار

زۆرتتر تیپه پئی نه و رقه توندتر ده بین. وه نه گه ر به یارمته تی چاره نووسو به ختو نیوچاوان رزگاریشی بین، نه وه و نه تیجه تالی نه و سزایه ده چیژنو رۆژه ره شی و به دبه ختییه که ی ده بینن. وه کورپی پادشا، نه و به لایه ی به سهر جووجه له ی من هیئا و منیش له غه مو سۆزی مندالدا نه و جوابه م داوه. وه من نابن بپروا به تو بکه مو به گوریسی مه کرو فیلی تو نابن بچمه ناو چالو.

پادشا کوتی: "له هه ر دوو لامان سه ره تا و لاوه تی رۆیشت. نیستا نه تو ئیمه ده بوغزینی و نه تۆش نازاریکت له لای ئیمه وه پئی ده گا. به قسه ی من باوه ر بکه و بییه وده خۆت تووشی دهردی بین دهرمانی دوروی لیک هه لبران مه که. نه وه ش بزانه من تۆله کردنه وه و خۆئاسووده کردن به عیبو عارو شووره یی زه مانه ده زانمو هه رگیز ده ژیاندا زیده پۆیی ده و کاره دا به باش نازانم."

گنج له نیو چاوانی من بیگانه یه

رق له نیو دلما مه لی بین لانه یه

پۆر کوتی: گه پانه وه هه رگیز مومکین نابن، که زانایان گوتویانه: "وه دۆستی ترساو مه که ون". وه ده لئین، هه ر چه ندی زۆرتتر لوتفو چاکه ده که ل پیاوی ره نجاوی دلشکاو بکه ی و حورمه تو ریژی زۆرتتر لئ بگری، به دگومانی و نه فره ت زۆرتتر ده بین و خۆ پاراستنو ناگاداری له خۆ پئویستتر. وه زانایان دایکو باوک وه ک دۆستان دیننه نه ژمارو برا وه ک هاورئو ژن وه ک هاوده م چاو لئ ده که ن. وه خزمو نه قه ربا وه ک تاوانگران و کچ له ته رازووی دوژمناندا حساب ده که ن. کورپیان بۆ مانه وه ی ناو و ناوبانگ ده وئ. وه له نه فسو زاتدا خۆیان به هه لکه وته ی یه کدانه ده زاننو که س ناکه ن به شه ریکی نه م عیزه تو ئیحرامه . چون هه ر کات مه ترسییه ک بیته پیش، هه ر که سه په نا ده باته قوژنیکیکو به هیچ کلۆجیک خۆی ده پیناو که س نانی.

ده گتپنه وه له دوور زه مان، پیریژنیکی بابانویران، له گوندیک به ناوی "چه کاو"، کیژیکی بوو وینه ی هه تاو، تۆبووکیک، به ژن وه ک چنار، گه ردن کیلو مه مکه نار. ناوی کچه مه هه سته بوو، له حورپانی به هه شتی بوو له به ر جوانی

به چاوه بوو. پيريزن دنياى لى تىكچوو، جهرگ سووتاو، دل وهك پټوو. نهو پيريزنه چاره ره شه سهر به شه، له مالى دنيا، دوو مانگاي بوو. روژيک له دوو مانگايه، يهك، بټو خوار دنى هينديك كه پهك، سهرى خوى ده كووپه را كرد. سهر ده كووپه دا گيرى كرد. به كووپه وه له مدبه قرا، بټو لاي پيريزن وهرگه را پيريزن وای دانا كه چيل، ديوه زمه يه يا ئيزاييل، ئيزاييله و بټو گيانكيشان، هاتوته شويني نه خووشان هاوارى كرد نهى مهلكه موت، قاچو قول زلى كه لله پووت. مهه ستيه نه خووشه كه، ته ما ده گيانى من مه كه، به لى وايه، دنيا وايه، ههر كه س ده فكرى خوى دايه، له نيو خه لكى نه م سنوره، نه م مه سه له زور مه شهوره، ناگره سووره، له من دوور بى! جهه نهم، دنيا خاپور بى.

وه من نه مړو له هموو شتيكو له هموو كه سيك رووگه ردانمو له خزمهت تودا، نه وه ندم باري غم هه لگرتوو كه وه خته پشتى و شترم بشكينى. وه كام جان هور تابشنى بردنى نه م باره ي هيه؟ كه ده بينم، ميوه ي دلو گيانو جگه رگوشه ي خوم نوورى چاوه كانمو ره حهتى گيانم له هاوده مى تودا له ده ست جووه.

به من دوژمن كه نى و دوستيش له تاوانم قوپى پټوا

كه بى گيانو دلو ديده چلون توانى بڙى تاوى^۱

وه بهو حال وه له خوم نه مين نيمو به م لاواندنه وه يه هه لفرىوان له عه قلو تيگه يشتن به دووره. من چاره م هه لبرانه و ددان به جهرگدا گرتن.

پادشا گوتى: "نه گهر نه م كاره سه ره تا له توه ده ستى پيكر دبا، هه قهت بوو دوورى بكه ي و ناگادارى له خوت بكه ي، به لام چون، بټو قه ساسو سزادان نهو كار هت كړدوو، عه داله تيش ههر له وه دايه، كه وابوو نه فره تو دوور يكر دنت له چييه؟ پټو گوتى: "شويني تو وره يى له ده رووندا به نيشو نازاره و جيگه ي هه سوودى له دلاندا به زانو بركه، نه گهر به پيچه وانى نه وه شتيك بلين، جيگه ي متمانه نيه، كه زبان له م بوارانه دا ناوهر وكي بړوا نادر كينى و به يان له م باره وه راستگو نيه. به لام دل هكان بټو يه كتر شاهيدى عادلنو شا يه دى يه كيان له سهر نهوى ديكه ده توانين به راست بزائين. وه دلى تو له وه فرمايشتانه تدا

۱. دشمن خنديد بر من و دوست گريست / كوى دل و جان و ديده، چون خواهد زيست.

ده گه ل زبانت یه ک نین، وه من بن په زایی هه بیه تی تو ده ناسمو هیچ کاتو ساتیک له توورپه بی تو ده نه ماندا نیم".

پادشا گوتی: "له نیوان دۆستانو ناشنایاندا رقو کینه زۆر سهر مه لده دا. چونکه دانیشستوانی نه م جیهانه ناتوانن هه موو ریگه یه ک به سهر نازارو دوزمنایه تیدا ببه سترنو هه ر کهس به نووری عه قل رازاییته وه زانایی ده کار بیینی تیده کۆشی نه م دزایه تی و دوزمنایه تییانه بمرینو به دوا ی بووزاندنه وه یاندا نه چی". پۆر گوتی: "الْعَوَانُ لَا تَعْلَمُ الْخِمْرَةَ"،^۱ یا وه ک ده لئین: قامکم ده زاری بنی بزانه گه زه گه زه ی ده زانم! من ساردو گهرمی رۆزگارم زۆر دیتوو وه عومرم ده ته ماشا کردنی ته خته نه ردی گه ردووندا به سهر بردوو ه. زۆر شتی گرانو به قیمة تم له ژیر ره شمالی نه م دنیا سه یرو سه مه ره یه دا به با داوه. وه نه زموونو ته جره به ی زۆرم وه ده ست هیناوه که پشتیان پی ده به ستم. وه به راستی تیگه یشتووم، که هه ر کهس له سهر گزی زه وی ده سستی خۆی ره ها ببینن، دلئ نه و وه ک سه ری گۆچان بۆ هه مووان خوار ده بیته وه وه به ته واوی ته وقی سه ری پیاوه تی خۆی ده خاته ژیر پی جهاوه رو روخساری شه رمو حه یا ده پنی و بریندار ده کا. من نه م راستییا نه م لئ تیگ ناچن و به هه له ناچم، وه فریودانی پیاوی پیر خۆماندوو کردنو کات به فیژۆ دانه، وه نه وه ی پادشا ده یفه رموئ، عه یینی راستی و حه قیقه تی مه حزه؛ به لام له نایینی عه قلدا، قبوولی بیانوی کهسانی خاوه ن رقو کینه دروست نییه و داوا کردنی ناشتی له وانه ی دوزمنن، حه رامه. چون نه و کاره مه ترسی و هه ره شه ی گه وره ی تیدایه و گیانبازی نه ردیکی گرانه. تا حه ریف زه ریفو تاسه کان دروست، نه وه ی کایه ی ده گه ل ده که ی نه مینو ده سته پاک نه یج، ده سته پیکردنی نه ردین ره وا نییه. هه ر وه ها مومکین نییه که دوزمن ترس نه خولقینن و ده فکری تۆله و سزاداندا نه یج. وه زۆر دوزمن هه ن که به هیژو ده سه لات ده ره قه تیان نایه ی و به فیل و پیلان ده توانی ده داویان بخه ی. وه ک چون فیلی وه حشی به هاوده می ده گه ل فیلی مالی و ده سته مو ده داو ده که وئ. وه من به هیچ شیوه وه له هیچ حالیکدا له تۆله سه ندنه وه ی پادشا ناتوانم نه مین

۱. ژنی به نه زموونو شوو کردوو فیژی چارشیوو ماقنه عه ناکن.

بم. رۆژیک له خزمهت ئه‌ودا بۆ من به سالیکی تیپه‌ر ده‌بێ، چونکه سه‌رگه‌ردانی و کلۆلی مزو له‌و لاشه‌وه هه‌یه‌ت و شکۆی ئه‌و ئاشکرایه."

پادشا گوتی: "پیاوی سه‌خو به‌خشنده، دۆستی خۆی به‌جێ ناهێلی و به‌هر به‌دگومانییه‌ک براهه‌تی و دۆستایه‌تی هه‌لناهێرێ. وه ئاشنایه‌تی کۆنو هاوده‌می راسته‌وخۆ به‌گومانی روت زایه‌ ناکا. هه‌ر چه‌ند له‌و کاره‌دا مه‌ترسی کۆززانو له‌ده‌ستدانی گیان له‌ ئارادا هه‌بێ. وه ئه‌م خه‌سه‌ته‌ له‌ گیاندارانی که‌م قه‌درو بێ‌قیمه‌تیشدا ده‌بیندرێ. الْمَعْرِفَةُ تَنْفَعُ لَوْ مَعَ الْكَلْبِ الْعَقُورُ."

پۆر گوتی: "خه‌سه‌دو ئازار له‌ بئه‌رته‌دا ترسناکن. به‌تایبه‌تی ئه‌گه‌ر له‌ ده‌روونی پادشایاندا هه‌یلانه‌ بکه‌ن. چون پادشا بۆ ئه‌وه‌ی ئاسوده‌ خاترین، سه‌ختی ده‌گرێ، یانی له‌ مه‌زه‌بی شفا‌ی ده‌رووندا مه‌حه‌کو پێداگره‌و له‌ ئایینی تۆله‌سه‌ندنه‌وه‌دا زێده‌پۆییه‌. کاتیکی غه‌زه‌ب ده‌گرن و توورهن، گه‌راندنه‌وه‌و ئازادکردن ره‌چاو ناکه‌نو ده‌رفه‌تی سزادان به‌ واجیایی سه‌رشان ده‌زانن. وه وه‌گه‌ر خه‌ستی عه‌زمو ئیراده‌ی خۆیان له‌ زه‌بوونکردنی پیاوکۆزان و سزادانی هه‌له‌ی ئاژاوه‌گیراندا به‌ شانازی گه‌وره‌و زه‌خیره‌کردنی سوودو به‌هره‌ له‌ قه‌له‌م ده‌دن. وه ئه‌گه‌ر که‌سیکی چاوه‌ڕوانی پێچه‌وانه‌ی ئه‌مه‌ ده‌کا روزه‌رد ده‌بێ، که‌ فه‌له‌ک له‌م هه‌وه‌سه‌دا چاوی پێ سپی بوو و له‌م ته‌لاشه‌دا پشته‌ی چه‌ما و به‌ مرادی خۆی نه‌گه‌یشت."

وه مه‌سه‌له‌ی کینه‌ له‌ سینه‌دا، تا کاتیکی هانده‌ریکی له‌ ئارادا نه‌بێ وه‌ک سه‌له‌که‌ بزوتی هه‌لایساوه‌؛ ئه‌گه‌ر چه‌ی ئیستا کاریکی ناکا، ده‌گه‌ل هه‌لی بۆ هه‌له‌که‌وت و هۆکاریکی په‌یدا بوو، هه‌ر به‌وجۆره‌ که‌ ناگر ده‌گه‌شیته‌وه‌، گرێ مه‌شقه‌ل به‌رز ده‌بیته‌وه‌و دنیا‌یه‌ک ده‌سووتین و چه‌ره‌ دووکه‌ل، دلو ده‌ماغ هه‌لده‌چین. وه هه‌رگیز سووتمانیکی له‌م چه‌شنه‌ به‌ مالو قسه‌و پارانه‌وه‌ی پیاوکۆزو لوتفی خه‌تابارو کلکه‌ سووته‌و شیزو رۆی گوناهاکارو یه‌کدلی و دلسۆزی خزمه‌تکار، دانامرکی و هه‌یور نابیته‌وه‌، وه تا نه‌فسی ئه‌و تاوانباره‌ مابێ، هه‌لچوونی رعو توورپه‌یی که‌م نابیته‌وه‌. وه‌ک چۆن تا دارو ده‌سته‌چیه‌ له‌بێ ئاور ناکوژیته‌وه‌. له‌سه‌ر ئه‌و گشته‌ باسانه‌شدا ئه‌گه‌ر که‌سیکی له‌ خه‌تاکاران ده‌رفه‌تی ئه‌وه‌ی

۱. ئاشنایه‌تی دۆستایه‌تی قازانجی هه‌یه‌، ته‌نانه‌ت ده‌گه‌ل سه‌گی دهنده‌ش بێ.

بین که دهرهق به دوروبه چاکه یک به جن بیتن و به دوی ره زامه ندی
 دۆستانه وه تهلشیکو حولیک بدا و له وه دهسته پینانی قازانچ به رگری له زیان
 پشتیوانیهک به پیویست بزانی، رنگه نه و ترسو نیگه رانییه له ناو بچن و
 هر وه ها دلی پیای ره نجاو که میک هیور بیته وه، هر وه ها دلی ترسای
 خه تاباریش به شنه دلیایی و ههست به ناسایشکردن فینک بیته وه. وه من
 له وه زه عیفترو عاجزترم که له م بابه تانه شتیک بخره سهر بیرو یادی دۆستی
 خۆم، یا بتوانم بیر بکه مه وه که خزمه تی من هوکاری ره نجاوی و دلشکاوی
 له ناو به ریخو هوکاری هاوده می به باری نیجا پیدا بچرخینن. نه گهر بگه ریمه وه،
 بین و چان له ترسو دل راوکیدا ده بمو هر روز، به لکوو هر ساعات مهرگی خۆم
 به چاوان ده بینم. له م گه رانه وه یه دا بۆ من، سوو دیک نه ماوه و خۆم بۆ خوینبایی
 دان ناماده نایینمو ناتوانم گهر دنم بخره تیغی تیژ".

پادشا گوتی: "هیچ کهس به بین ویستی خودای باری ناتوانن زهره ر یا قازانچ
 به کهس بگه یه نن. وه زۆرو که مو گهره و بچوکی نه م بابه تانه به ته قدیرو
 حوکمی نه زه لیبیه وه به ستراره ته وه. هر وه ک چون دهستی نافریده ی خودا
 له به دیه پینان و زیندوو کردنه وه دا کورته، مراندنو له ناو بردنیش له دهستی نه ودا
 نییه. وه په لاماری کوپی من له سهره تادا و سزادانه که ی به دهستی تو به قه زای
 ناسمانی و مه شیته یه زدانی هاتنه نه نجام دان. وه نه و زاته پا که هوکاری نه م
 مه به سته و شهرتی نه و حوکمه بوو. نیمه به مقدهری ناسمانی سزا مه ده، که
 نه گهر نه م هیجرانه روو بدا ده بیته هوی په ریشانی ده روونو په شیوی فکرو
 بیر. وه شادمانی و خوشحالی له کامه رانی کانتیک دهست ده دا که خزمو قه ومو
 دهستو پیوه ندیش تییدا به شدار بن".

پۆر گوتی: بین دهسه لاتی مه خلوق له دور کردنه وه ی قهزا و قه دهری خالق
 عَزَّاسْمُهُ ناسکرا و روونه، وه قه رار دراوه که هه موو چه شنه خیروشه پپو زهره رو
 قازانچ له سهر ته وه ری ویستی خودای مه زن بگه پئی و به خۆزه حمه تدان و ته قالای
 خه لکان پاشو پیش نابی و درهنگو زوی تن ناکه وی. به لام له سهر نه م قسانه شرا
 بیرو پای گشتی له سهر نه وه کۆکه و هاودهنگه که نابن لایه نی وریایی و قایمه کاری

فهراموش بکړئو ده بڼ خوت له مه کرو پیلان بپارښی. وشترت ببسته وه و توكل
 عَلی الله. وه له نیوان فهرمایشاتو کرده وهی تودا مه و دایه کی زور هیه. وه
 ریگی بڼ په روایی ترسناکه و منیش نه خوشو درده دار. وه خودوور کرده وه
 له مه ترسی پیویسته و تودا ته ویی دردی دلی خوت به کوشتنی من شیفا
 بدهی به فیلو که له ک ده داوم بخهیت. نه فسی من له مردن بیزاره و نه لحدق
 هیچ گیانه به ریگ به مه یلو نیختیاری خوی ئەم شهر به ته ه لئا قورپښی وه تا
 زه مانیک هه وساری مراد به ده ست نه وه له مردن خوی ده پارښی. وه گوتویانه
 که: غم به لایه و فه قیری به لایه و نزیک بوون له دوزمن به لا و دوری له یاران
 به لا و که نه فتی و بڼ تاقه تی به لا و ترس به لا و سهر دپری هه موو به لاکان مه رگو
 سو فیانی خواناس ناوی "نافه تی گوره یان" پیداوه.

وه که سیک ده توانی بزانی دهر وونی مروفی کوستکه و توی چی تیدایه، که
 خوی چه نای چه نای جار، توشی سو زیانی کوستکه و تن هاتبڼ و له و شهر به ته
 تالانسی هه لقوراندبڼ. وه من نه مړو له دلی خومه وه ده توانم ناگاداری بیرو پای
 پادشا ببمه وه و دلته نگی و په ژاره ی نه و به چاری عه قیل ده توانم ببینمه وه و
 زوری نه سه فو دادو فیفانی من نیشانده ری نه حوالی نه وه. وه متمانه ی ته واوم
 هیه که هر کات پادشا وه بییر کویربوونی کوپری بکه و یته وه و منیش بیر له
 بیچووله کی خوم بکه مه وه، نالوگورپک دهر وونمان ده ه ژینتی که نازانین چی
 لی هه لده ستڼ. له م باسه دا له سهر رویشتن سوو دیکي نییه و ده ست لیک به ردان
 له هه موو کاریک باشتره. هه تا مردن بترسه له و که سه ی نازاری توی کیشا^۱.

پادشا گوتی: "نه و که سه ی نه توانی له هه له ی دؤستان چاوپوښی بکا چ
 خیریکي هیه. نه و که سه ی نه توانی نیشو نازارو رجو کینه و هه تا توو هه لیدا که
 هر گیز نه گه رپته وه سهر یان و به هیچ کلوجیکو له هیچ حالیکدا له سهر لاپه رپی
 دلی که مو زور له وانه شتیک نه مینن و توبه و په شیمانی و داوی لیبور دنی دؤستان
 به رووگه شی و هرنه گرځ، نه وه پیاو نییه. وه پیت بلیم من دهر وونی خوم سافو
 بڼ خه وش ده ببینم له و بابه تانه ی که باس کران هیچی تیدا نابینم هه همیشه

۱. با هر که بدی کردی تا مرگ براندیش.

رەھەندی لیبوردنو لیخۆشبوونی من بۆ ئەو کەسانەى ژێردەستی من، ئاشکرا و بەرچاوی بوو. وە ئیحسان و چاکەى من دەگەڵ خزمەتکاران پسانەوی نەبوو. پۆر گوتی:

گژەبای تۆلەت بدا لە دەریا
دەیکا بە تۆز دەریا با دەبیا^۱

وێ من دەزانم کە خەتابارم. وە هەر چەند دەستپیشخەر نەبووم، بەلام سەرەرۆ بووم. وە هەر کەس قاچی زامدار بێ، هەر چەند بێ باکو بەگورپو تینیش بێ، بەنیو بەردەلاندە هەلاتن بە ناچاری بە رەوا بزانی، بێگومان برینی دەکولیتەو و پای لە کار دەکەوێتو تەنانت ناتوانی بە سەر خاکی نەرمیشدا بپوا. وە کەسێک بە چاوی نەخۆشەو و پیشوازی لە بای شەمال بکا، دیارە دەیهوێ کۆیتر بێ. وە نزیکى من لە تۆ هەر لەم مایەدایەو دووریکردن لەو حالەتە هەم لەبارى شەرع و یاسای دابو نەریتەو فەرزە. قَالَ اللهُ تَعَالَى وَ لَا تَلْقُوا بِأَيْدِيكُمْ إِلَى التَّهْلُكَةِ، وە توانایی خەلکان لەو ناتوانی هەوراز بچن کە دە پاراستنی زاتی خۆیاندا ئەوەندە زێدەرۆیی بکەن، کە لە لای خۆیان مەغرور بێ. چون هەر کەس بە توانایی خۆی هیزی خۆی، زۆر متمانەى هەبێ، بێگومان تووشی گرفتاریو تەنگەژە دەبێو خۆتێوەردان و هەلسوورپانی ئەو دەبیتە مایەى هیلاکەتو تێداچوون. وە هەر کەس ئەندازەى تەعام و شەراب نەزانیو ئەوەندە بخوا و تێ باخنی، کە گەدە نەتوانی هەزى بکا، یا پارووی لە قەدەر زاری نەبێو بە گەرۆیدا رۆ نەچن، وەها کەسێک دوژمنی خۆیتى.

وێ هەر کەس، فریوی فرۆفیشالی دوژمن بخوا، بە کەرەپیاو حیساب دەکری. وە هیچ کەس نازانی چارەنووسی لە دواى چى ویتلەو پیاو دەبێ چاوەپوانی بەختەوهرى رۆژگار بێ یا ژيانیکى پڕ مەینەتى و داماوێ. بەلام لەسەر هەمووان واجیبە کە کاروباری خۆیان لەسەر بیروپای دروستو مەحکەم بەرپۆه بەرنو لایەنى وریایی و قائیمەکاری دە بەرچاوی بگرنو لە هەلسەنگاندنی نەفسی خۆیاندا،

۱. گر باد انتقام تو بر بحر بگذرد / از آب هر بخار که خیزد شود غبار.

۲. خودای مەزن فرموویەتی: بە دەستی خۆتان، خۆتان بە هیلاکت مەدن.

پشت به ده لیلو به راوردکاری بیهستزو له مهیدانی تاسه و هه وادا له غاوی خویان توند بگرنو له کاری خیردا ده گه ل دۆستو دوزمن کیبه رکی بکن، تا هه میشه نامادهی قبولو پیشوازی له ده ولت بن. وه نه گه رووداوی باش روو بدا له بهرکه تو جه مالی نه و بی بهش نه بن.

وه کاروباری دنیا له سه رهوتی حوکی ناسمانی ده پروا و له م رهوتدا که مو زوو درهنگو زوو نییه. وه به گشتی، ده توانین نه و که سه به عاقل بناسین که له زولمکردن و نازاردانی گیانداران دوری بکا، وه تا نه و ده مهی ریگهی ده ربازیبون له بهر ده می ناواله بی، له شه پرگی خؤفو خه تر دا رانه وه ستی. وه من له شوینی خؤحه شاردان نزیکو ریگهی ده ربازیبونیشم زؤن. وه حه رامه بو من که له م سه رگه ردانی دله راوکییه دا بوه ستم. چونکه توورپه یی پادشا، خوینی من حه لال ده کا و نه و به لایانهی له روانگی نایینو جوامیرییه وه مه باحه به سه ر منی دیتی. هیوادارم ده چمه هر شوینیک، بزویو به ریچوونی منی تیدا بی. چون هر که س پیچ خه سلته بکاته ده سمایه و سامانی خؤی، روو ده هر لایه ک بکا، مه به سه ته کانی تووشی که ندو کؤسپ نایه نو له چاوه دیری دؤستان بی به هره نابی. وه ترس له غوریه ت وهر ده گه ریته سه رباری ره حه تو هاوده می. [نه م پیچ خه سلته نه وانن]. دوربوون له به دکرداری، وه له شکو گومانو مه ترسی خؤخالیکردن، وه جوانی نه خلاق به پیویست زانین، وه زاهیرو باتینی خؤ به که مئازاری به ستنه وه؛ خؤشپه فتاری له هه موو کاتو ساتاندا. وه بوونه وه ری عاقل که له زیدو شوینی له دایکبوونو له نیو خزمو عه شیره تدا له گیانی خؤی نه مین نه بوو، ده بی دلی له دۆستو که سو کارو مالو مندال هه لکه نن، چون نه و شتانه وه گیر هینانه وه میان ده ست دها، به لام نه فسرو زاتی خود وه ده ست ناکه ویتته وه. نارویته وه نه م به نده یه، خؤ قامیش نیم.

وه ده بی بزانی که بی فایده ترین مالو سامان نه وه یه که سووودو به هره ی لئ نه که ویتته وه به خشینو بلاوکردنه وه ی له سه ر نه کری. وه ناجسنترینو به ده مه لترینی ژنان نه وه یه که ده گه ل میرد پی رانه کیشی و نه سازی، وه

خراپترین نه اولاد نه وه یه که له فه رمانی دایکو باوک مل با دا و له سر نافه رمانی خوی مکور بئو ده ست قووچاوترین دوست نه وه یه که له کاتی نه داری و نه هاتیدا دوستی و راستگویی وه لا بئی. وه غافلترین پادشایان نه و که سه یه که بئو گوناهان لئی بترسنو ده پاراستنی ولآتو ناگاداریکردن له ره عیه تدا هه لسو و پاو نه بئو. وه کاولترین شار نه و شاریه که ئاسایشی تیدا نییه.

وه هر چند پادشا، مەرجه متو لوتفی خوی ده نوینی و متمانه و وره ی دلّم پئو ده به خشکی و به عه دو په یمان پشت نه ستورم ده کا، به لام لئی نه مین نیمو له خزمه تو جیرانه تی نه ودا ناتوانم به نه رخیه یانسی بژیم. چون روزگار لیکتر از انیکی خسته نیوانمان که به هیچ شتیک ناگه یه وه یه ک. وه له داهاتو ودا هر کات تاسه ی دیداری بکه م، هه کایه تی جه مالی له سر مانگ چاو لیده که مو هه والی ساغو سلّامه تی نه و له شنه بای به یانان ده پرسم. وه پادشاش هر به م شیوه یه له حالو روزی من ناگادار ده بیته وه.

هسته نه ی سر وه برۆ بیته هه والیک له گولم

پئی بلئی من له غمی چهنده به سوژو به کولم

به و گوته به سوژه وه قسه کانی کوتایی پیهینا و مالاوایی له پادشا کرد. نه وه یه چیرۆکی خو پاریزی له دوزمنی زالو به ده سه لاتو خو رزگارکردن له درۆ و ده له سه ی دوزمنی به میژ. وه بۆ پیاوی عاقل شاروه نییه که مه به ست له باسکردنی نه م بابه تانه نه وه بووه که زانایان له رووداواندا نه و په ندانه بکه نه ری نیشانده رو چاوساغو بناغه ی کاری خویانی له سره دابریژن.

خودای ته عالا هه موو ئیمانداران بکاته ناسه رو شناسای مه سلّه هه ته کانی ئیستا و داهاتوو و به رچاویان بۆ نیزامو بارودۆخی دنیا و دوارۆژ روون کاته وه.

بِمَنْهٍ وَرَحْمَتِهِ

شیر و چه قل

رای گوتی: بیستم داستانی دوژمنی ره نجاو که نابین دل به لاواندنه وه یان بسیپیری، هر چند له رووخوشی نیشانندانو لوتفو مرحله مه تدا زیده حه ول بدهنو هیچی تیدا نه هیلنه وه. نیستا باسی پادشایان و نه وهی له نیوان نه وان و دهست و پیوه ندان و نزیکاندا روو ده دا، بۆ من بگپه وه. گه لو! پاش روودانی خه تا و خه یانه تو ناشکرا بوونی پیلان، گه پانه وه بۆ لای پادشایان و تازه کردنه وهی به لاینو په یمان له متمانو قایمه کاری نزیکه؟ به ره همن جوابی داوه: نه گه ر پادشاکان درگای به خشینو لیبور دن قه پات بکه نو له هر کس بروسکه ختیچ و خواری و خه یانه تیک ببینن، یا خوشیان له چاره ی که سیک نه هات، نیدی چیدی بر وا به و که سانه نه که ن، کاروبار په کیان ده که وئو له حه زو خوشیبه خشینو عه فوو کردن بین نه سیب ده بن.

وه بۆ چه مائی که سایه تی و که مائی کاری پیاو، نه هیچ جلو به رگیک له به خشینو لیبور دن جوانترو نه هیچ به لگه یه ک له چاوپوشی و لیخوش بوون رووناکتر. وه په سندرین نه خلاق بۆ پادشایان نه وه یه که عه قلی ته واوی خویان ده کاراندا بکه نه داوه، وه هیچ کات نه خلاقی خویان له به زهیی و لوتفی بین عه یبو تووره یی بین زو لم، بین بهش نه که ن، تا کاروبار له نیوان ترسو هومیددا به ره وان ی بر واته پیش، نه موخلیسان ناهومید بنو نه یاغی و لاده ران روودا مالو و بن.

وه هر کات نه م روانگه و بوارانه به وردی که وتنه به ر تیوانینو ورد بوونه وه و

فه زبله تو به ره که تی به خشینو نیحسان روون بۆوه، ده بی نه م نه خلاقه و ره وشته ره چاو بکری و ریگی باشو لایه نی مه سلّه حهت له و ره و ته دا نابن تیکه ل بکری، وه شاراو نییه که ناده مزاد له هه له و خه تا و خلیسکان به دور نییه، وه نه گه ره به ره ره کانی و به ره نگاری له گه ل نه م با به تانه دا سه ره پوی و توندوتیژی ره و ببیندری، زیان و زهره ری بۆ کارو مه سه له گرینگه کان ده بی. به گشتی ده بی نه ندازه ی وه فاداری و نیازپاکی و دلسۆزی و هونه رو کارامه یی نه و که سه ی ده که ویتته به ره به دگومانی و تۆمه تبار ده کری، به وردی بنا سرتی، نه گه ره به مه سلّه حهت بتوانی یارمه تییه کی بدا و له بیروپا و نه مانه تی نه و بۆ لابردنی کیشه یه ک که لک وه ریگری، ده بی ممانه و بپروای ده گه ل تازه کاته وه. وه له شکو دردۆنگی ده ریئین و وه ی نه و که سه له ریگی دلدانه وه و لاواندنه وه وه بگه یه نیته وه راده ی جازانو نه م فرمایشته بکاته ریبه ری خۆی اقیلوا دوی الهیئات عنراتهم^۱. چون به پروه بردنی ولات بین وه زیرو یارمه تیده ران ده ست نادا. وه که لک وه رگرتن له به نده گان زه مانیک مه یسه ره ده بی که سروشتی نه وان به عه قلو پاک داوینو و هونه رو چاکه خوازی رازابیتته وه. وه ده روونیان به هه ق گوتزو نه سیحه تو لایه نگری و خۆشه ویستی رووناک بوویتیته وه.

وه ده زانین که کاروباری ولات سنووری نییه و پیداو یستی پادشایان به پیاوانی لیها تووی دلسۆز، که بۆ مه حره می نه پینییه کان شیاو بنو له به پروه بردنی کاراندا سه ره خوی و خورپاگرییان هه بین، هه مووی ناشکرا و دیاره. وه ژماری که سانیک که به نه مانه تو دروستی و ته قوا و دیانه ت ریژیان لن بگیری زۆد که مه. وه ریگی راست له م ره هه نده دا ناسینی باشی و خراپی ژۆرده ستانه و ناگاداری له وه ی هه ره کام چی له ده ست دئی بۆ چ کاریک باشه. وه کاتیک پادشا به یه قینو تیبینی له سه ره یه کییک ساغ بۆوه، ده بی به پی لیها تووی و نازایه تی و بارستای عه ق، کاری پی بسپیری. وه نه گه ره ده نه جامی کارو هونه ری هه ره کامیاندا نو قسانو ئیرادیک هه بوو، له وه ش غافل نه بی. چونکه هیچ ئافه ریده یه ک ناتوانی بین عیب بی. وه له م مه سه له ورده دا قایمه کاری

۱. له خه تا و خلیسکانی پیاوی جوامیزو ری کوپنک بیوون.

تا ئو جینگه‌یه پتیوسته که نه‌گەر لی‌هاتوویی که سئیک سه‌دهمه به کاره‌که‌ی ده‌گه‌یه‌نی، ئو که سه له‌سه‌ر کار وه‌لابنئ، وه نه‌هیلن کاره‌کان زیانیان پئ بگا. چون مه‌به‌ست له بانگه‌یشترکردنی پیاوانی لی‌هاتوو، نه‌نجامدانی کاره وه نه‌گەر له جینگایه‌ک کیفایه‌ت ده‌بیته کۆسپو ته‌نگه‌ژه، ده‌بی دووری لی بکری وه‌ک چۆن له نه‌زانی و جه‌هل دووری ده‌کن. وه نه‌وه هه‌رگیز روو نادا که کیفایه‌ت بیته هۆی تیکوه‌پنچراوی و گرفتگی کار. به‌لام ئه‌م جه‌ختکردنه‌م بۆ نه‌وه کرد تا روون بیته‌وه که چون ده‌بی، بۆ گه‌یشتن به مه‌نزوو مه‌به‌ست له ئه‌ریابی هونه‌رو لی‌هاتوویی ده‌ستبه‌ردار بئ، په‌نابردن بۆ ساویله‌کیی ئه‌ریابی جه‌هل و نه‌قامی، به مه‌سه‌له‌ت نزیکتره.

وه پاش تیگه‌یشتنی ئه‌م بابه‌تانه‌و ناسینی ئه‌م ورده‌کاریانه، له‌سه‌ر پادشا فه‌رزه که له‌سه‌ر کاروبارو ئه‌رکی کاربه‌ده‌ستان لی‌کۆلینه‌وه‌و چاوه‌دی‌ری بگا. وه هه‌چ وردو درشتیک بۆ نه‌و شاراوه نه‌بی. تا نه‌گەر موخلیسانو وه‌فاداران، ته‌وفیق یارمه‌تیان بدا و خزمه‌تیک بکن، وه یا خائینان هه‌لیان بۆ هه‌لکه‌وی و غه‌فله‌تیک بکن، هه‌ر دوو لایه‌ن بزانی و پاداشی پتیوست بدا به وه‌فادارانو غه‌یانان به بارس‌تای پتیوست ته‌م بگا. چون نه‌گەر ئاوڤ له یه‌کێک له‌م دوو لایه‌نه نه‌دریته‌وه، دلسۆزان ده‌ستیان بۆ کار ناچن و خه‌یانه‌تکاران بئ‌باکو رووه‌لما‌لو ده‌بن. کاره‌کان زه‌حمه‌تو به‌رپرسایه‌تی فه‌شل دینن. وه قه‌ره‌بووکرده‌وه‌ش به دژواری ده‌ست ده‌دا. وه داستانی شیرو چه‌قه‌ل خۆی نمونه‌ی ئه‌م حاله‌ته‌یه.

رای پرسسی چۆن؟ گوته‌ی: ده‌گه‌پنه‌وه له ولاتی هیند، چه‌قه‌لێک ده‌ژیا که له دنیا رووگه‌ردان و له نیو هاوره‌گه‌زانی خۆیدا حاوا‌بووه. به‌لام له خواردنی گوشت و رژاندنی خوین و نازاری گیانداران خۆی ده‌پاراست. یاران دژایه‌تیان له‌گه‌لیدا ده‌ست پیکردو گوته‌یان: له‌م ره‌وشته‌ی تو رازی نین. وه بیروپرای تو به خه‌تا ده‌زانین. چون پیکه‌وه ده‌ژین و هاوده‌مین، له هه‌ستان و دانیشتر و ره‌وشتیشدا ده‌بن وه‌ک ئیمه‌ بی، هه‌ر وه‌ها ژیان تیکه‌لکردن ده‌گه‌ل زه‌جرو نه‌شکه‌نجه به باش نازانین. چونکه رۆژیک ئه‌و عومره ده‌گاته کۆتایی و ده‌بین نسیمی خۆت له

حه زو خووشیه کانی دنیا بپچکری. وَلَا تَسْ نَصِيْبِكَ مِنَ الدُّنْيَا^۱. وه به راستی ده بی
بزانی که دویننی ناگه پرتته وه وه فراموشکردنی نه مپو و له نیعمه تو خووشیه کان
غافل بوون چ مانایه که ده به خشی؟

چه قهّل وه لایمی داوه: نهی گه لی دۆستانو براده ران، له م تره هاته ده ست
هه لگرن! باشه نه گه ر ده زانن دویننی رویش تو سبه یینیش نازانن چ ده بی، نه مپو
شتیک کۆ بکه نه وه که تو شیه ریگاتان بن. چونکه نه م دنیا هه لفریویننه ره
سه رتاپای عه بیه، ته نیا نه و لایه نه باشیه هه یه که مه زرای دواپۆژه، ده کری
تۆوی تیدا بچینی که به ره مه که ی رۆزبازاری قیامه ت به کارتان دی. هه ولوده ولی
خۆتان بخه نه سه ر کاری خپرو ئیجایی، هاوکاری و یارمه تی دنیای غه دداری
به دکار مه که نه پالپشت. وه پیتان وا نه بی هه تاهه تا ده مینن. وه له به ره مه ی
له شی ساغو ژیا نی ده ورانی جه وانی خۆتان بی نسیب مه که ن. چونکه هه زو
خووشی دنیا وه ک تره وسکه ی برووسکه و تاریکی شه، بی ده وامو خۆرانه گره .
به گشتی، دل به کۆخته ی به لا خووشکردن و جهسته له سه رای فه نادا به جیهیشتن
له به رزی وره و هیممه تو که مالی عه قل و تیگه یشتووی به دوره . وه عاقل له
نیعمه ته کانی دنیا بیجگه له خووشناوی و زیکی باقی، هیچی دیکه ی ناوی،
چونکه خووشی و ناسووده یی و ده ست رویش تووی و نیعمه ته کانی، روویان ده
نه مانو ده ست به ده ست بووندا یه .

نه گه ر سه عاده تی دنیا تان ده وی، نه م قسه ده گوئی بگرنو بو توعمه ی
خۆتان، که خووشی شیرینییه که ی تا گه روو پتر نییه، کوشتنی گیانداریک ره وا
مه زاننو به وه ی که بی نازار ده ست ده که وی رازی بن، چون نه وه نده ی بو مانو
به قای جهسته و ده وامی نه فس پتویسته، هه رگیز بو ی دانامینن. نه م مه وعیزه و
رینوینییانه ی من به گوئی عه قل بیسنو له من داوا مه که ن له سه ر نه و شته ی
لای عه قل ره ت کراوه ته وه، ده گه لتان ریک که وم. چونکه هاوده می و هاوکه لایمی
من ده گه ل ئیوه وه بالو تۆقی مل نییه، به لام ریکه وتن له سه ر کاری ناپه سند
ده بیته هوی عه زاب، چونکه دل و ده ست، نامرازی گونا هن. یه کیان مه کزی فکرو

۱. به شو تووشی خۆت له دنیا فرامۆش مه که .

بیری ناشایست و نه وی دیکهش سه رچاوهی کرداری کریت و ناچهز. وه نه گهر شوینیک کار بکاته سر چاکو خرابه ی کار، هر که س له مزگتو هورمزگاندا که سیک بکوژی، گوناہبار نییو و نه وهی ده مهیدانی شه پو پیگداداندا که سیک به زیندوویی چی بیلی گوناہکار ده بی. وه منیش هاوده می نیوہ مو به دل له ده ستان گوریزانو بیزارم. دؤستان عوزری نه ویان قبول کرد. وه نه ویش هه نگاوی ده ریگی تاعه تو سه لاحدا کرژتر کردو باسی نه و له دنیا دا بلاو بؤوه و به تیگوشانو دریزه دان ده ته قوا و دیانه تدا گیشته پله و پایه یک که هیچ به رزه فریک نه ایده توانی پتی بگا.

وه له وه دهره میرگو میرغوزاریگ بوو، که مانگی وینه گه رو ره نگساز له جوانی نه و میرغوزاره وینه گه ری فیر ده بوو، وه نه ستیره ی گه لویژی عه تربیز له شنه ی نه و شوینه یارمه تی داوا ده کرد.

سه حهر له تهرنی بوستان له سه حنی لاله زاره وه

نه سیمی جانفزا وه زی به موزده می به هاره وه

له و میرغوزاره دا، جانه وه رانی وه حشی زؤر هه بوون، پادشاکه یان شیریک بوو که هه موو ده ژیر فرمانی نه ودا بوون، کاتیک ناویانگی نه و چه قه له ی بیست، بانگی کرد بو لای خوی بو به چندین جؤر نه زمونو تاقی کرده وه، پاشان چند روژ ته نیا پیکه وه دانیشتنو شیر گوتی: ولاتی نیمه پانو به رینه و کارو زه حمه تی گه لیکن، پیویستمان به یارمه تیده رانو رینوینانی دلسؤز هه یه، بیستوومانه تو ده خوداناسی و ته قوادا پیکه یشتوی، هر که چاوم پیت که وت دیتنو نه زهر به سر خه به ردا زالو گوئ له بیستن عاجز بوو. وه نیستا ده مانه وی متمانه ت پی به فرمووینو بکه ویته ناو بازنه ی باوه پپیکراوانی من. چه قه ل جوابی داوه: پادشایان مافی خویانه بو به پتوه بردنی نه رکه کانیان، پیایوی لیها تو هه لبریزن. له سر نه وانه شرا له سهریان واجیبه که هیچ که س به زؤرو نابه دلی مه جبوور به وه رگرتنی کاریک نه کن. چونکه هر کاریک به زؤر

به مل که سیکدا بیرئ، نه و که سه ناتوانی کاره که راپه پینئ و له عۆدهی رینوینی دلسوزانه نایه ته دهر. ته مهنی پادشسا دریز بن، من کاری پادشا وه رناگره و هیچ ناگاداری و نه زمونیکم له سه ری نییه. وه تو پادشسا و ده سه لاتداری و جانه وه ری زور و جورا و جور ده خزمه تتدا هه ن، که هه م توانا و لیها توون و هه م ته ماعی مائی دنیا یان زوره. نه گهر له سه ر نه وان لیکولینه وه یه ک بفره مووی دلت ناسووده ده بن. وه به موچه و به راتیک که له شوغلو کار ده ستیان ده که وئ، خوشحال ده بن.

شیر گوتی: نه م نه ویستنه سوودی چییه؟ نه لبه ته که تو مه عاف ناکه م! چه قه ل گوتی: کاری پادشا بو دوو که سان باشه: یه کیان مه کریا زیکی نه ترس که به نه ترسی و خو پیدادان مه بهستی خوئی ده پیکئ و به فیلو که لک له سه ر پیی خوئی راده وه ستئ. وه یه کیش غافلئ زه عیف که عاده تی به ژیرده ستی و پهستی گرتوه، وه به هیچ لیکدانه وه یه ک نابیته گهره و که س به کلای ناپیئ. وه سه رنجی که س راناکیشتئ تا بکه ویته ژیر ئیره یی پی بردن و دوزمنایه تییه وه. ده بن بزانی که پیای عاقل هه میسه بن به شه و ئیره یی پی ده بن. وه من له م دوو چینه نیم. نه ته ماع به سه رمدا زاله که خه یانه ت بکه مو نه زمسروشم که زه بوونی و زه لیلی بکیشم.

وه هه ر که س بناغهی خزمه تی سولتان به نه سیحه تو دیانه تو نه مانه تو پاکی پته و بکا و ده ور به ری له ریا و درو و ده له سه و خه یانه ت خاوین بکاته وه، کاره که ی زور ده وام ناهینئ و دریزه ی نابن، [چونکه] هه م دوستان مه تالی دوزمنایه تی و دزایه تی له به رانه ردا راده گرن و هه م دوزمنان ده یکه نه نیشانه ی تیری به لا. دوستان له به ر ئیره یی بردن ده چنه پیگی دوزمنایه تی و دوزمنان له به ر نه وه ی نه م که سه یه کدل و به دل و گیان دلسوزی ده کا، کارشکینی ده که ن. وه هه ر کات دوستو دوزمن پیکه وه به گزیدا هاتن و بو دوزمنایه تی هاوده ست بوون، نه لبه ته به نه مینی و خاترجه می ناتوانی بزئ و نه گهر عهرشی عه زیمی ده ژیر پی نابن، گیانی به سلامه ت دهر باز ناکا و پیای غه یان خه یالی له لانی دوزمنانی پادشاوه ناسووده یه هه ر چه ند، له دوستان بترسن.

شیر فرموی: نهوانه‌ی له من نزیکن له دژی تو نابن، چون نیمه له تو رازین؛ خوت به وهمو خه یال نه خوش مه که، چون نیازپاکی نیمه له سهر تو، بو ره تکرده وهی دژایه تی و به دنییه تی و چه پهلای دژمنان ته واوه. به گوئی کیشانیک ریگه‌ی پیلانو مه کری نهوان ده به سستینو نهوپه‌ری نه منو ناسایش بو تو دابین ده که یین. چه قل گوتی: نه‌گر مه به سستی پادشا له م به رزکرده وه و پله و پایه پیدانه دا نه وه په که چاکه یه ک ده‌گل من بکا، له روانگه‌ی رحمت و دادپه‌روه‌ری و عاتیفه وه، نه وه باشتره که نین بفرمون تا له م سه‌حرایه دا نه مینو بی‌غم بخولیمه وه و له نیعمه ته‌کانی دنیا به گیا و به ئاو قانیع بم، وه له دژمنایه تی و نیره‌یی هه‌مو نه‌هلی عالم ناسوده بم. وه ناشکرا و روونه که عومری که م له نه منو ناسوده‌یی و بی‌غمه‌یدا زور باشتره که ته‌من دریز بی‌و له خوفو خه ته‌رو دل‌پراوکیدا بژی:

تیپه‌پئ هینده به ناخوشی نه‌گر عومری دریز
خۆزگه سه‌دخۆزگه به‌وانه‌ی که مو ناسوده ده‌ژین^۱

شیر گوتی: نه‌م باسه روون بۆوه، تو ده‌بی ترس له ده‌روونو هه‌راس له دل‌ت ده‌رباوی، که به هه‌ر حال له نیمه نزیکن ده‌بیته وه.

چه قل گوتی: نه‌گر هه‌ر ده‌بی وایی، ده‌بی نه‌مانیکم بده‌یتی که نه‌گر دۆستان قه‌ستی منیان کرد، ژێرده‌ستان به هیوای گرتنه‌وه‌ی شوینو جینگه‌ی منو بالاده‌ستان له ترسی جینگه و پیگه‌ی خویان، به دنه‌هانه‌ی نه‌وان له من توورپه نه‌بی و به وردی پیلانه‌که‌یان بخه‌یته به‌ر سه‌رنچ و شه‌رتی وریایی و قایمه‌کاری، زۆتر به‌جئ بی‌نی. شیر په‌یمان و به‌لینی پته‌وی ده‌گل داپشتو مال و خه‌زینه‌ی خوی پئ نه‌سپارد و له هه‌مو ژێرده‌ستانی خوی، له‌باری پله‌وپایه و که‌رامه‌تی تایبه‌ت، زۆتری وه‌سه‌ر خست. وه بو هه‌مو جۆره‌ راویژکاری و را و بۆچوونیک له‌سه‌ر کاروباری ولات، رووی ده‌و ده‌کرد. وه خوشه‌ویستی و سه‌رسووپماوی په‌سندی شیر له‌مه‌ر چه‌قل زۆتر ده‌بوو.

نزیکانی ده‌وروبه‌ری شیر، نه‌م نزیکی و ریژلینانه‌یان به‌لاوه ناخوش بو و

پێوهی تەنگاوبوون. لەسەر دوژمنایەتی چەقەڵ ھەموو رێککەوتن و چەند رۆژان تەدبیریان لەو کارە کردەو، تا وردە وردە بنگۆڵی بکەن و جینگەیی پێ لەق بێ. یەکیان فێر کرد ھێندیک گوشت، کە شیر بۆ خواردنی خۆی وەلا نابوو، بدزیو دە حوجرەیی چەقەڵدا بیشاریتەو. رۆژی دواتر، کاتی فراوینی بەیانی شیر داوای گوشتی کرد، گوتیان: نایدۆزینەو، وە چەقەڵ دیار نەبوو، دوژمنانیش ھەموو حازر بوون، کە دیتیان ناگری توورپەیی و برسێتی شیر پێکەو تەندووری گەرمی سوور کردۆتەو، نانی خۆیان پێو دا و یەکیک لەوان گوتی: چارە نییە دەبێ پادشا لە زیانو زەرەرو قازانجەکانی ناگادار بکەینەو، ئەگەرچی ھێندێ کەس زەرەری تێدا بکەن. وەک بە من گوتراو چەقەڵ ئەم گوشتی بردۆتە ژووری خۆی. ئەوی دیکە گوتی: ئەگەر باوەر بەو قسەیی نەکەیی، دەبێ لیکۆلینەو، لەسەر بکەیی، چونکە ناسینی خەڵکان دژوارە.

یەکیکی تر ھەڵدایە: ھەر وایە کە دەفەرمویی، ناگاداری لە نھینییەکان و خۆپندنەو، دەروون ھەر و ئاسان نییە. بەلام ئەگەر ئەم گوشتە لە مەنزلی ئەودا بدۆزیتەو، دیارە ئەو، لەمە پ خەیانەتی ئەو لەسەر زارانە، وە راست دەگەرێ.

یەکی تر گوتی: نابێ بە زانیاری خۆت بادیبەوا بێ، کە پیاوی غەددار ھەرگیز رزگار نابێ. چونکە خەیانەت بە ھیچ لەو نێک ناشاردریتەو.

یەکیکی دیکە دەستی پێکرد: کەسێکی ئەمیزو بپوا پێکراو، ھەمووشتی چەقەڵی بە من رادەگەیانندو من بپوام نەدەکرد. پەندێکی جوان دەلی: أَخْبُرْ تَقْلَهُ. دیسان یەکی دیکە گوتی: مەکر و فیلبازی ئەو ھەرگیز لە من شاراو نەبوو، وە ناپاکی و حیلەگەری ئەو بنەیی نایە. من ناگام لە کاری ئەو ھەیە و فلان کەسم بە شاھید گرتوو کە کاری ئەم شیخ یا زاھیدە ریاکارە دەبیتە ھۆی ریسوایی و خەتا و گوناھیی گەورەیی لێ دەردەکەوێ.

ئەوی دیکە گوتی: ئەگەر ئەم شیخ بەتەقوایە کە وە عۆدەگرتنی پادشا بە بەلا و موسیبەت دەزانن، ئەم خەیانەتی کردبێ، بەلام وە سەیرە.

یه کی دیکه گوتی: نه گەر نه هه واله راست بڼ، کاتی [دزینی نه م گوشته] کوفرانی نیعمه تو جه ساره تی سووکایه تی پیکردنو ته وهین به پادشاهی له برچاو بووه. وه هیچ زانایه ک نه م کاره به خه یانه تی ته نیا له قه له م نادا.

یه کیکی تر دهنگی به رز کرده وه: ئیوه هه موو نه هلی نه مانه تنو به درۆخستنه وه تان له نه ریتی عه قل دووره. نه گەر پادشا نه مر بکا هه ر نیستا مائی بگه رینو گوشت بدۆزنه وه، ده لیلی نه م کاره ئاشکرا ده بڼ و شکو گومانی خاسو عام وه راست ده گه ری.

یه کی دیکه ش گوتی: نه گەر قایمه کاری وریاییه ک ده کاردا بڼ، ده بڼ په له بکن، چون جاسووسانی نه و له هه ر لاره گه مارۆیان داوینو هه موو سووچو قوژبنیکیان گرتووه.

یه کیکی تر گوتی: نه م ته فتیشو به دوا داچوونه هیچ سوودی نییه، چون نه گەر گوناھیشی ئاشکرا بڼ به فیلو کاری سه یروسه مه ره له پادشای ده شاریته وه.

له م بابه تانه زۆریان گوتو هه لپشت، تا دلای پادشا کرمی بوو، نه مری کرد چه قه ل بانگه یشت بکن بیته خزمه ت پادشا. که هات پرسیا ری لی کرد: چت له گوشت کرد؟ جوابی داوه: به ئاشپه زم نه سپارد تا کاتی فراوین بو پادشای بڼن.

ئاشپه زیش له وانه بوو که پیکه وه ببوونه یه ک قسه، گوتی: نه لبه ته بڼ خه به رمو ئاگادار نیم. شیر چه ند که سیکی له باوه پیکراوان ناردو گوشته که یان له ژووری چه قه لدا دۆزیه وه. ده گه ل دۆزیانه وه هینایانه لای شیر. پاشان گورگیک که

تا نه و ساته بڼ دهنگ بوو، وه وای ده نواند که من نه هلی دادو نینسافمو بڼ لیکۆلینه وه، خۆم ده کاران وه رناده مو هه ر وه ما ده گه ل چه قه ل دۆستمو ده رفه تی عینایه تم ده وئی، هاته پیشو گوتی: چون پادشا خه یانه تی نه و ناپیاوه ی بو

روون بووه، هه ر چی زووتر به سزای خۆی بگه یه نن، چون نه گەر هه ر وا لیتی بگه رینو سزای نه دن ئیدی چیدی خه تاباران له فه ریخه ت ناترسن.

شیر فه رمویی تا چه قه ل بگرنو زیندانی بکن. ئینجا یه کیک له حازران گوتی: من له رای رووناکی پادشا، که رۆژ ده دره وشاوه ترین حاله تدا وه ک سیبهر به دوا ییو به به رده میدا هه لات هه لاتیه تی، وه هه ر وه ک زه پره له په نا

ئەودا پەرواز دەکا، سەرم سوور ماوه، که ناکاری ئەم غەداره فیتلبازه، چۆن به لای بەرپزێانەوه، نه ناسراوه و داپۆشراوه و له چهپه‌لی و پیسی دەروونی ئەو غافل بووه .

یه‌کی دیکه گوتی: سەیرتر ئەوه‌یه که تەداره‌کی ئەم کاره وه دره‌نگی بکه‌وێ . شێر وه‌لامی بۆ نارد ئەگەر بۆ ئەم کاره دە‌لیلو به‌هانه‌یه‌کی هه‌یه، بیخاته روو . جوابی‌کی درشتو زبیریان، بێ ناگاداری چه‌قل، بۆ پادشا هه‌تاوه . ناگری تووره‌یی و غه‌زه‌بی شێر بلێسه‌ی سه‌ندو گری ئەم ناگره‌ عه‌قلی شێری دمبێن لێدا و عه‌دو په‌یمان و به‌لێنی له‌ بیر برده‌وه‌و ده‌ستی دوژمنانی له‌ کوشتنی چه‌قلدا ئاواله‌ کرد . خه‌به‌ر به‌ دایکی شێر گه‌یشت . زانی که به‌ په‌له‌ برپاری داوه‌ و لایه‌نی سه‌برو چه‌وسه‌له‌ و خۆراگری له‌ ده‌ست داوه . به‌ خۆی گوت: وا باشه‌ زوو بپۆم ئەم هه‌تیوه [که‌له‌که‌ره] م له‌ وه‌سوه‌سه‌ی دیوی مه‌لعوون رزگار بکه‌م . چونکه‌ جاروبار که‌ پادشا تووره‌ ده‌بێ، شه‌یتانی نه‌فامو ئاژاوه‌گیریش زال ده‌بێ .

ده‌ پێشدا وه‌لامی بۆ ئەو چه‌ماعه‌ته، که ده‌ستووری کوشتنیان پێ درابوو، نارد که ده‌ست رابگرن . پاشان هاته‌ لای شێرو گوتی: گوناھی چه‌قل چ بووه‌؟ شێر باسی رووداوه‌که‌ی بۆ کرد، دایکی گوتی: کۆپی من، خۆت به‌ فکرو خه‌یالانه‌وه‌ خه‌ریک مه‌که‌و له‌ گه‌وره‌یی ئیحسان و به‌خشین بێ‌نسیب مه‌به‌ . وه‌ هه‌یج که‌س به‌ قه‌ده‌ر پادشایان پێویستی به‌ سه‌برو خۆراگری نییه‌ . وه‌ ده‌بێ بزانی که‌ حورمه‌تی ژن هه‌ی می‌رده‌و سه‌ربلندی ئەولاد هه‌ی باوکه‌و زانیاری قوتابی هه‌ی مامۆستا‌یه‌و هه‌یزو قه‌وه‌تی سپا هه‌ی سه‌ردارانی نه‌ترسو ئازا و که‌رامه‌تی زاهیدان به‌ دین و ئاسایشی ره‌عیه‌ت هه‌ی پادشا و نیزامی کاری و لات به‌ ته‌قوا و عه‌دلو مه‌ندی و عه‌قل و ریایی و قایمه‌کاری، به‌گه‌شتی ئەوه‌یه که‌ ژێرده‌ستان باش بناسی و هه‌ر یه‌که‌ی له‌ سه‌ر پێگه‌و جێگه‌ی پێویست دا‌به‌زینی . وه‌ به‌ ئەندازه‌ی هونه‌رو لیها‌توویی باریان بێنی و تۆمه‌تبارکردنیان له‌ سه‌ر یه‌کتر به‌ وردی بخه‌ینه‌ به‌ر سه‌رنج، چون ئەگەر تیچاندی ئەم ده‌ره‌ق ئەوه‌و هه‌ی ئەوه‌یان ده‌ره‌ق به‌م، گویی پێ بدری، ئەو ده‌م هه‌ر کات بیان‌ه‌وێ ده‌توانن دلسۆزیک

بخنه ژیریاری تۆمه تو خائینو دوژمنیک به جلو بهرگی نه مانه تو سه داقه تو
 برازیننه وه و جوانییه کانی ولات ده ریختو قیافه ی کریتو قیزه وندا نیشانی
 خه لک بدن. وه به مجوره، نیوان به نیوان ده بیینی حه سوو دیک زانایه کی بی به ش
 ده کا و غه یانیک، نه مینیک تۆمه تبار. وه هر ساتیک بی گونا هیک ده خاته نیو
 گیزاوی هیلاک، وه شک ده وه دا نییه، به دریزه په یادکردنی نه م ره سبو دابه،
 هه موو له ده سه لات ده که ون، حازران ده ست له کار ده کیشنه وه و به پررسی
 ناگره نه ستو و غایبان خو یان خانه نشین ده که نو به پیوه بردنی کاران په کجاری
 راده وه ستی. نه وه ره وایه که پادشایان، هر که میزاجو ته بیاتیان گورا، بی
 په قینی راستگویانه، باوه پیکراوانو نه مانه تداران سزا بدن. به لکوو ده بی له
 مه ودا ی له سه ره خو یرو پانتایی زانستی نه ودا، هه موو شتیک بگونجی و رابردوی
 خزمه تکاران به دروستی ده بهرچاو بگریو ته لاشرو تیکوشانی نه وان له سه ر
 رووکاری دل حه ک بکا و زایه و بی به ره م وه لای نه نیت. وه ده بهرچاونه گرتنی
 جامینو به نزم زانینی پله و پایه ی نه وان به ره و نه زانی. وه هر خه تایه ک که
 نه نقه ستو عه مدی تیدا نه بی، زاتی هه و و په کدلی زامدار ناکا؛ وه زیده رو یی
 ده سزای نه ودا به جی نییه. وه نابی گوی بداته قسه و قسه لوکی بی هونه رانی
 تاقی نه کراوه، وه تیچاندنی نه وان له سه ر هونه رانه دانی کارامه به هیند بگری.
 وه عه قلو بوچوونی خو ی له هه موو بابه تیکدا به حاکمیک عا دل و کارناسیک
 له سه ر حه ق بزانی.

وه چه قل له ده ولته تی تودا گه یشتبووه پله و پایه ی بهرزو بلند. زورت په سن
 ده دا و له خه لوه تدا شانازی و توویرت پی ده دا. وه نیستا نه رکی تو نه وه یه،
 نه مر بکه ی نه یکوژنو خو تو نه ویش له لومه و به دگویی ناحه زان رزگار بکه ی.
 تا نه و جو ره ی شایانی خو پراگری مه ندی و ماقوولی تو بی، ده لیکولینه وه و
 که شفی نه حوالی نه ودا، به وردی وریایی پرسوجو بکه ی له لای عه قلی خو تو
 هه موو له شکرو سپا و ره عیه ت، مه عزوور بیت، چونکه نه م تۆمه ته له وه سووکو
 چروو کتره له وه ی، وه ها به نده یه ک، پیگه و نه مانه تی خو ی بی عه ییدار بکا. یا
 ته ماعو چلیسی بو نه و شته عه قلی نه و ژیر پی بکا.

خو، تو ده زانی که له و ماوه یه دا که خزمه تی تو ی کردووه و پیش نه ویش
 گوشتی نه خوار دووه، ده ست له په له پهل ه لگره، نادرستی نه م رووداوه روون
 بیته وه. چونکه چاو و گوئی به تخمینو به راورد، زور حوکمی نادرست دهر
 ده که ن، وهک نه وهی که سیگ له تاریکی شه ودا گولنه ستیره یه ک ببینی و پتی
 واین که ناگره و به هله بچی، کاتیک هه لیگرته وه و له دهستی گرت، روون
 بیته وه که بای پیواوه و پیش نه وهی یه قین په یدا بکا، په له ی کردووه. نه و جار،
 نیره یی نه زان به رانبر به زانا و به دکردار له پیاوچاکو ترسه توک له نازا،
 مه شهووره. وه گومانی دروست نه وه یه که دوژمنان نه و گوشته یان له مه نزل ی
 چه قه ل دانابین. وه نه م کاره له لای حه سوودان و دوژمنانه وه، هینده زه حمت
 نییه. وه حه سوودی و به رچاوته نگي زالمان له که س شاراوه نییه، به تاییه تی
 نه گره غه زنی گه وره یان هه بین. وه بالنده له ته شقی ناسمان و ماسی ده ته ختی
 گومدا و درنده له سه حرادا له دوژمنایه تی دهر روون چه په لان ده ناماندا نین.
 وه باشوو نه گره نیچیریک بگری، هم نه و بالندانه ی که بلندتر له و هله ده فز و
 هم نه وانه ی له وی به ره ژیرترن، بو نه و نیچیره په لاماری دده نو ده یانه وی له
 دهستی دهر بینن، وه سه گه کانیش نه گره له سه ر ریگا کوته نیسکیک وه بینن،
 هر نه و ره فتاره ده گه ل یه ک ده که ن. وه خزمه تکارانی تو ش که پله و پایه کانیان
 له چه قه ل نرمتره، نیره یی پی دهن. نه گره له و پله و پایه به رچاوه دا کیش و
 ده مه قاله ش رووبدا سهیر نییه. له م کاره دا سه برو تیبینی پیویسته و جوریکی
 به نه نجام بگه یه نه که لایقی گه وره یی تو بین. چونکه کاتیک راستی و دروستی
 نه م کاره ناشکرا بوو، کوشتنی نه و دشوار نییه.

شیر زور به سه رنجه وه، قسه ی دایکی گوئی پیدا و خستیه بهر عه قلو
 تیگه یشتنی خو ی. وه چه قه لی بانگ کرده لای خو ی و گوتی: خوشه ویستی
 نیمه، به حوکمی تاقی کردنه وه کانی پیشوو، بو قبول کردنی عوزی تو، زورتره
 له وهی که دوشمنان له مه ر تو باسی ده که ن.

چه قه ل گوتی: من له عه زابی نه و تومه ته رزگاریم نایه، تا پادشا حیله یه ک
 ده کار نه هینن که دروستی نه م حالو نه حواله، به و فیله روون بیته وه. با وه کوو

ئیمانم بە بئگوناھى و تۆکمەيى ئيمان و ديانەتى خۆم ھەيە و يەقىنم ھەيە ھەر چەندى و رىيائى و ئاقىکردنە و ھەم لەسەر بکرى، ئاستى و ھەفادارى و دلسۆزىم بۆ ھەموو خەلکو خزمەتکارانو دەستو پئوھەندان، زۆرتەر دەردەگەوي.

شیر گوتى: ئەم لیکۆلینە و ھە چون دەکرى؟ گوتى: ئەوانەي ئەم بوختانەيان کردووە، ئامادەیان بھەرموو بە پئداگىرى و توندییە و لئیان بپرسە، کە تاوانبارکردنى من بەم تاوانە و ھەلانی جەماعەتیک کە گۆشتخۆرنو لەسەر گوشت پیک ھەلدەپرزین، چ مانایەکی ھەبوو. چۆن روونبوونە و ھەي ئەم بابەتە بئجگە لەو ھە ھېچ شئوھەیک دەست نادا. و ھەيوادارم پادشا ئەم کارە بکا و ئەگەر ویستیان حاشا بکەن، نەعرەتەیک لئى بدا و بھەرموون کە ھەر کەس راستى بلئى، دەبەخشىرى. لەم رووھە، چارشئوی گومانى درۆزانە لەسەر روخسارى یەقىنى راستەقىنە لادەچئو بئگوناھى من زۆرتەر دەردەگەوي.

شیر گوتى: بەخشینو لئبوردن چۆن دەست دەدا، کاتیک یەکیک ددان بەو ھەدا بئنى کە دەرھەق بە مزو خەلکی ولاتى من، خەیانەتى کردووە؟ گوتى: پادشا پایەدار بئى، ھەر بەخشینو ھەفویک لە قودرەتو دەسەلاتو ھەبیبەتە و ھە بدرئى، سەرتاسەر ھەمووی ھونەرە؛ و ھە لەو دەقیقە ھەدا کە بە زبانی پادشادا تئپەپئى، جیاوازبیک روونادا، بە تاییبەتى کە خەتابار ئە و بابەتەي بە تۆبە و پەشیمانى ھەرگرتو بە بەندەيى و ھەرمانبەرى جارن دەستى بە کار کردووە، ئەلبەتە ئیدی، چیدی مەجالى تۆلەکردنە و ھە نامئینو بئگومان مستەحەقى لئبوردن دەبئى. و ھە زانایان دەلئین: تەلەبى چوونە دەر لە بەدکردارى ھەھەندیکى گەرھە لە چاکە و ئیھساندا.

شیر کە قسەکانى چەقەلئى بیستو شوینە وارى راستى و دروستى لەسەر لاپەرەکانى ئەم باسە دیت، ئە و تاییفەي کە ئەم پیلانەیان گئراپوو، لەوانى دیکەي جوئیکردنە و ھە کە شفو دۆزینی نادیارەکانو شیکردنە و ھە دەروونى ئەواندا، وردبوونە و ھە زئدەپۆیى بە واجیب زانى و ئەمانى پتەوی پئدان، بە و ھەرچەي راستى بلئى و ھېچ نەشارنە و ھە. بەمجۆرە ھەتئدیک ددانیان بە خەتای خۆیاندا ھینا و ھەموو قەرارو مەدارو پیلانەکیان باس کرد، ئەوانى تریش بە

ناچار هر وایان کردو بین تاوانی چه قهال ناشکرا بوو.

دایکی شیر که زانی دروستکاری چه قهال له تۆزۆگه ردی گومان هاته ده رو چارشییوی دردۆنگی له روخساری یه کدلی هه لگیرا، به شیریی گوت: نه م جماعه ته نه مانیان پئ درا و تازه پاشگه ز بوونه وه مومکین نییه . به لام له م رووداوه دا نه زموونییکی گه وره ی بۆ هاتوو ته پیش، تا له مه و دوا عبیره ت بگریو به دگومانی خۆی به نیسه بت نه و تایفه ی پاشمله بۆ دلسۆزان تیده چینه و له به رچاوانیان ده خن، دووکات زیاد بکا و له هیچ غه یانیتی تیچین قسه قبول نه کا، مه گه ر ده لیلی وای به ده سته وه بین که نه توانی چاوپۆشی لئ بکای . وه تره هاتو فلته فلتی، نه وانه ی نه هلی غه رهن، له مهر نزیکانو مه حره مان ده بیرپسن به هیند نه گری . هر چند کورتیش بین، نه م جۆره باسانه ورده ورده مایه ده گرنو ده گاته جیگایه ک که پیش لیگرتنیان زه حمه ت ده بین .

نیلو فوراتو ده جله پیک دین له جۆگه ناوان

فیلان ده دن ره پیچه ک، ده یانبه ن سووکو ئاسان^۱

وه گیای ته پ که که وته سه ر یه ک، بای ده دنو ته نافی لئ دروست ده که ن که فیل بۆی ناپسن . کورتی ببینه وه، وردو درشت که گه یشته یه ک، ده بین به دوا ی لیکنانه وه ریگه چاره وه بین و به دوا ی به رگریو ده ریا زبووندا بگری .

وه له نزیکبوونه وه ی هه شت که سان، واجبه خۆ بپاریزی . یه که م: نه وه ی نیعمه تی پیاری ده وله مه ندو سه خی به که م ده زانیو کوفرانی نیعمه ت ده کا، سووه م: نه وه ی له خۆره توورپه ده بین . سیته م: که سیکه به ته مه نی دریز ده نازیو مافی نه م نه و پامال ده کا . چواره م: نه وه ی ریگای پساندنن دۆستایه تی و فیلو ته له که ی له به رده می ناواله یه و به سانایی پییدا ده روا . پیچه م: نه وانه ی بناغه ی کاری خۆیان له سه ر دوژمنایه تی داده نین، نه راستیو دیانه ت . شه شه م: نه وه ی له کاری هه له و سه ره روپییدا هه وساری خۆی به ره لالا بکا و به هوا و هه وه س بزی . هه وته م: نه و که سه یه که له خۆرا و بین سه به ب له خه لکان به دگومان ده بینو به بین ده لیلی مه که م، تۆمه ت له باورپیکراوان ده دا، هه شه ته م: نه وه یه

۱. از نیل و فراتو دجله جوئی زاید / پس موج زند که پیل را برباید.

که حیا و شهرمی که مه و زور شوخی و گالته جاری بکا و له م به سستینه دا نیوبانگی کردین.

وه دۆستایه تی و رووتیکردن ده ههشت که سان فرهزه: په گه م: نه وهی شوکرانه ی چاکه به پیویست ده زانی، نووه م: نه و که سه یه که گرنی گریه سستی نه و به رووداوی رۆزگار شل نابیته وه. سپهه م: نه وهی که ریز له پیاری که ریمو سه خوی به نه دهب به واجب ده زانی. چواره م: نه وهی له غه درو فروفیل به دووره، پینجه م: نه وهی له کاتی تووره یی و ده ره له بوندا خۆراگر بین، شه شه م: نه و که سه ی که له کاتی ته ماعکردنیشدا سه خی بین. هه وه م: نه وهی حیا به خۆ بین. هه شه م: نه وهی له دانیشتن ده گه ل نه هلی فه سادو خراپه خۆی بپاریزی. وه کاتیک شیر هه لویستی دروستو خۆشه ویستی دایکی له به پیره بردنی کاری نه م رووداوه دا چاوپیکه وت، زۆری شوکرانه کردو گوتی: به به ره که تی رینوینی تو، ریگه ی تاریک رووناکو کاری پر له گرنی و گۆل ئاسان بۆوه. وه له بین گوناھی نه مینیکی راستگۆ و کارناسیکی لیها توو، ئاگادار بووینه وه و بین گوناھیکی سادق له تۆمه تو تاوان رزگاری هات.

پاش نه وه متمانه ی شیر به رانه ر به چه قل زیادی کردو زۆتر له جاران لوتفو مه رحه مه تی خۆی به سه ردا باراندو چه قه لسی بانگ کردو گوتی: نه م تۆمه ته ده بین به مایه ی متمانه و بروای زۆتر بزانی. وه راپه پاندنی کاره کان که به تۆم نه سپاردبوو هر وه ک جاران به عۆده ی تۆیه. چه قل گوتی: ئاوا جیبه جی نابین. پادشا عه هدو په یمانی له وه پیشتری وه لا نا و قسه ی مه حالی دوژمنانی، مه جالی جیکردنه وه له دلی خۆیدا پێدا.

پادشا گوتی: له م بابه تانه هیچ ده زه یزو بیره وه ری خۆتدا مه هیله وه. چونکه نه له دلسۆزی و فره مانبه ری تۆدا که مو کورتیه ک هه یه و نه ده ئیراده تو دۆستی مندا. وره ت به رز بین و کاروباران به پیره به ره. چه قل جوابی داوه و گوتی: هه موو جاریک وه ک نه و جار نابین. نه مجاره نه جاتم بوو، به لام دنیا له حه سوودانو به غیلان پاک نه بۆته وه، تا نه و رۆژه ی پادشا لوتفی ده گه ل من هه بین، حه سوودی یارانیش درێژه ی ده بین. وه نه و جۆره ی پادشا گوتی

بۆ قسه كانيان شل كرد، پادشاي به گوپرايه ل حيساب ده كه نو هر روزه و تيچانديكى تازهم بۆ تيده چييزنو هر سه عاتو گومانىكى ديكه دیننه ناراوه، وه هر پادشايه ك گوپرايه لى قسه ي حه سوودان بوو، وا باشه له خزمه تكردى نه و خوت بپاريزى، وه مه سلى مه شهوره كه ده لى: خَلَّ سَبِيلَ مَنْ وَهَى سِقَاؤُهُ. قسه يه كم هه يه، نه گه ر پادشا ئيزن بفرمومن، به عه رزى ده گه يه نم. كه پادشايانو گه وه ره پياوان بۆ گوئى دان به ده ليلو بابته له هه موو كه س شايانترن. وه پادشا نه گه ر له م رووداوه دا ره حمته تى خۆى به سه ر مندا باراندو متمانه و بپواى تازه كرده وه له رووى ميهره بانى بوو كه ده توانين به نيعمه تو پياوه تى ناوى به رين، به لام نه و په له و هه په مه ي كه ده كاره كه دا ديتمان، منى به نيسبه ت كه ره مو لوتفى پادشا دردونگو به دگومان كردو له سۆزو دلسووزى نه و ناھوميد بووم، چونكه رابردوى خو شه ويستى و خزمه ته كانى منى بيھووده زايه و باتل كرد. نه و يش به تو مه تىكى چوك، كه نه گه ر وه راستيش گه رابا هيچ مه ترسى لى نه ده كه وته وه. پادشا ده بن، پانتايى دللى وه ك ده رايه كى بن سه رو بن بن و بارستاي خوراگرى و قايمه كارى وه ك چيا نه ستورو بلندو سه نكين بن، نه تيچاندى نه مو نه و، نه م يه كه يان ده خاته شه پوزانو نه هه لچوونى تووره يى نه وى ديكه يان ده جوولئينى.

شير گوتى: قسه كانت زور جوانن، به لام زور درشتو زيرن. جوابى داوه كه: دللى پادشا له واژو كردنى حوكمى نارهاوا دا له قسه ي من درشتترن، وه چون بوختانو رياكارى به ئاسانى گوئى پيدرا، واجيبه كه بيستنى قسه ي راستو دروست به لاي ئيوه وه گران نه بن. نامان، تكايه نه م قسانه ي من به بن نه ده بى له قه له م مه دن. چون دوو مه سه له حه تيان تيدا هه يه: يه ك نه وه ي كه مه زلوومان به قه ساسو سزادان خوشحال ده بنو دلان له كينه و ره نجاوى پاك ده بيته وه. باشتتر نه وه يه هر چى له دلمايه هه لبريژم، تا بوونو نه بوونى من بۆ پادشا يه كسان بنو شتيك نه مينى كه بيته هوى دوژمنايه تى و په ژاره . وه نه وه كه ي تر نه مه يه كه ده سه لاتدارى نه م رووداوه، عه قلى ريئويزنو عه دللى

دنیاپازینه‌وه‌ی پادشا بین. وه ره‌وازانینی حوکم، پاش بیستنی قسه‌ی تۆمه‌تبار باشترو به‌جیتره. شیر گوتی: هر وایه: منیش ده کاری تۆدا به‌حوسه‌له بوومو له‌رزگارکردنی تۆله‌م، گیزه‌نه‌ی ره‌حمو به‌زه‌بیم ده‌کار هیئا. جوابی داوه: نه‌گه‌ر رزگار بووم له‌سایه‌ی به‌زه‌یی پادشاهه‌ بوو، فه‌رمانی کوشتنی به‌په‌له‌ش فه‌رمانی نه‌و بوو. شیر گوتی: تۆ نازانی که‌ ته‌له‌بی رزگاری له‌ تۆفانی هیلاک، هر چه‌ند په‌لامارنیکیش درابین، ئیجساننیک‌ی گه‌وره‌و منه‌تباریه‌کی به‌رچاوه‌؟ چه‌قل گوتی: به‌لی راسته‌. وه‌ من له‌ ته‌مه‌نی دریزو سالاننیک‌ی زۆریشدا ناتوانم سپاسی پادشا بکه‌مو چاکه‌ی بده‌مه‌وه‌. نه‌م لیبورده‌نه‌، پاش ره‌تکرده‌نه‌وه‌ی سزا و ته‌میکردن، له‌ هه‌موو نیعمه‌تیک‌ گه‌وره‌تره‌. وه‌ له‌مه‌وبه‌ر دلسۆزو وه‌فاداری پادشا بوومو گیانو دلۆ بینایی خۆم به‌ قوربانسی ره‌زامه‌ندی نه‌و ده‌کرد. وه‌ نه‌وه‌ی ده‌یلیم بۆ نه‌وه‌ نییه‌ له‌م رووداوه‌ی خۆمدا خه‌تایه‌ک یا عه‌یبو ئیرادیک‌ بده‌مه‌ پال نه‌و. به‌لام ئیره‌یی هه‌سوودان ده‌ره‌ق به‌ خاوه‌ن هونه‌رانو لیها‌توان ره‌سمیک‌ی کۆنو باوه‌و عاده‌تیک‌ی به‌رده‌وامه‌و پیش‌په‌یگرتنی به‌ که‌س نا‌کرئ. به‌لام نه‌م کارانه‌ سوودی چیه‌؟ نه‌م بین نه‌نویانه‌، دۆستان ده‌گرنو هه‌زار فروقیل ده‌که‌نو خۆیان زه‌حمه‌ت ده‌ده‌نو جامه‌لووسکی و کلکه‌سووته‌ی پادشا ده‌که‌نو تیده‌کۆشن کارو باری ولات له‌ گریزه‌نه‌ به‌رن. به‌ زیانی چه‌ورو ره‌فتاری جوانی درۆزنانه‌ دنیا‌یه‌ک ده‌که‌نه‌ پشتیانو هه‌موو لایه‌نه‌کان به‌ وه‌عه‌دی درۆ هه‌لده‌خه‌له‌تینزو حاسلی نه‌و کارانه‌ش بیجگه‌ له‌ هه‌سه‌رتو په‌شیمانی هه‌چی تر نییه‌. چون هه‌میشه‌ هه‌ق سه‌رکه‌وتوووه‌ ناهه‌ق تیک‌ شکاوه‌. وه‌ به‌و حاله‌شه‌وه‌ ده‌ترسم که‌ عَیَادًا بِاللَّهِ^۱ له‌ نیوان مزو پادشادا مه‌جالی خۆ تیه‌له‌قوتاندننیک‌ی دیکه‌ وه‌ده‌ست بینن، نه‌گینا، ئیمه‌ هر به‌نده‌ی باره‌گای خۆتین.

شیر پرسی: کام که‌لینه‌ که‌ نه‌وانه‌ ده‌توانن په‌یلانگه‌پری تیدا بکه‌ن؟ گوتی: "ده‌لین، له‌ دلی به‌نده‌ی تۆدا ترسیک‌ چه‌که‌ره‌ی کردوو، به‌و کاره‌ی که‌ ده‌ره‌ق به‌و نه‌جامت دا و نه‌مڕۆ دلش‌کاوه‌و ره‌نجاوه‌". وه‌ نه‌وه‌ بۆ پادشا جیگه‌ی به‌دگومانییه‌، به‌ تایبه‌ت له‌مه‌ر که‌سانیک‌ که‌ سزا درابنو جه‌فایان دیتبێ. یا

له پله و پایه که وتبزو عهزل کرابن، یا له جیگه ی نه و دوژمنیکیان دانابن که روتبه و پایه ی له و نزمتر بووبیت، هر چند نه مه هرگیز نابن. وه له پایوی زانا شاراوه نییه که پاش نه م رووداوانه، دلّو ده روونو بیروپای هر دوو لایه ن پاک ده بیته وه. چون نه گه ر دلّی پادشا، به هوی کۆتاییکردن و گونا میک، که به گوئی نه ویان گه یاندبئ له که سیک کرمی بووبن، کاتیک توورپه یی خوی ده ربپوی سزایه کی به نه ندازه ی له سه ر کابرا ده کار هینا، بن گومان نه و دلکر میبوونه لاده چئو که مو زور هیچی لی به جئ نامینن. وه تیچاندنی حه سوودانیشی بو ناشکرا ده بی و چیتر گوئی ناداته تپه هاتو قورپاتی نه وانه ی غه ره زدارو رق له زگن. وه زوری یه کدلی و دلّسوژی و که مالی هونه رو کیفایه تی نه م که سه روونتر ده بیته وه. چونکه تا به نده یه ک دلّسوژیکی لیها توو نه بن، ناکه ویته به ر حه سوودی و دوژمنایه تی و هاوکاران بوی تیناچینن. وه راستیان گوتوو که ده لئین: دارا که نه بی، هه میسه ئاسوده ده ژئ!

وه نه گه ر، له دلّی خزمه تکاردا خو فو هه راسیک هه بن، وه ختیک سزا درا نه ویش نه مین ده بن و له چاوه پروانی به لادا نامینیته وه. وه ره نجانی خزمه تکار له سن حاله تان به ده ر نییه. جیگه و پیگه یه کی که هه یه تی له سۆنگه ی بن لوتفی پادشا، دابه زئو که م بیته وه. یا دوژمنان لئی وه خق که ون، یا مالو سامانیک کی که وه سه ریه کی ناوه له ده سستی بچئ. وه هر کات ره زامه ندی پادشای وه ده ست هیناوه، بپرواپیکردنی پادشا له سه ر نه و تازه ده بیته وه و دوژمن تیداده چئو مالو سامان کۆ ده کاته وه، چونکه بیجگه له گیان هه مووشت قه ره بوو ده کریته وه؛ به تاییه تی له خزمه ت پادشایانو نه عیانو جوامیرانی روژگاردا. وه چون نه م بابه تانه جیبه جئ ده کرین، ئازارو نه زیه ت به چ ده لیل ده بن بمینن؟ وه قه دری نه م نیعمه تانه سه ره تا و له دواییدا که ویک ده که ونه وه که سانیک ده یزانن که وه ک رابردووان باشو دلّسوژو پاکداوینو خاوین بن.

وه پاش نه م هه موو قسه و باسه، هیوادارم که پادشا لیم بیوورئو جاریکی دیکه نه مخاته وه داوی به لا و ئیزم بدا له م بیابانه دا نه مینو ئاسوده بو خو م

بسوورپیمه وه . شیر گوتی : ئەم باسه روون بۆوه . خوا هه لئاگرئ قسه کانت ماقوولۆ رازاوه بوو . ورت به رزو دلّت پته و بئو له سه ر کاروباری خۆت بمینه وه ، چون تو له وه بنده گانه نیت که ئەم تو مه تانه دهره ق به تو مه جالی قبوولکردنیان بئ . ئەگه ر شتیکم پئ بگه یه نن ، گوئی پئ ناده مو به هیندی ناگرم . ئیمه تو مان ناسیوه وه به دروستی تیگه یشتووین که ده جه فادا خۆپراگرو له نیعمه تدا شوکرانه بژیری . وه ئەم هه ر دوو خه سلّه ته ، ده ئە حکامی عه قلو ریباری یه کدلیدا به واجیبی سه رشان ده زانی . وه ملبادان له م دوو ئایینی به نده یی و دینی و مردانه گی و پیاوه تییه به حه رامی ره ها ده زانی . وه هه ر چی به پیچه وانهی دینداری و خۆپراگری و ئە مانه ت بئ ، به مه حالۆ حه رامو نارپه وا و سه رسوورپهینه ری داده نئی . له خۆپرای خۆت نیگه ران مه که ، فکر له م شتانه مه که وه . متمانه ت به عینایه تو چاوه دیری ئیمه زۆرت هه بیّت . که بپوای ئیمه به راستی و ئە مانه تی تو ئە مپۆ وه راست گه را و گو مانم له مه ر عه قلو زانایی تو ئە مپۆ پاش ئە م رووداوه بوو به یه قین ، وه به هیه چ شیوه یه ک له شیوه کان ، چیدی قسه ی دوژمانم به گویدا ناچئو هه ر ره نگیگ تیکه ل بکه ن ، به دوژمانیه تی له قه له م ده ده ین .

کورتی ببپینه وه ، دلّی چه قه لّی گه رم کردو نارديه وه سه ر کار . روژ له روژ زۆرت ریزو حورمه تی لئ ده گرتو پله و پایه ی به رزت ده کرده وه و متمانه ی زۆرتی پئ ده کرد .

ئه وه یه چیرۆکی پادشایانو ئه وه ی له نیوان ئه وانو ژێرده ستانیا ندا پاش توندوتیژی و توورپه یی راده برئ . وه عاقلان لییان تیک نه چن که مه به ست له گێرانه وه ی ئە م هه کایه تانه چی بووه . وه هه ر که س ئاسمان ئاوپی خیری لئ دابینه وه و سه عاده تی ئە م جیهانه ی به نسیب بووین ، به وردی ته لاش بکا له م ئیشاراته حالّی بن . وه هیمه ت بکا و ره مزو رازی زانایان که شف بکا .

وَاللّٰهُ اَعْلَمُ وَ هُوَ الْهَادِي اِلَى سَوَاءِ السَّبِيلِ

تیرهاویژو شیږی می

رای گوتی: بیستم داستانی پادشایانو نه وهی له نیوان نه وانو ده ستو پیوه نداندا راده بری؛ وهک، خه یانه تو خیلافو جه فا و سزادانو گه رانه وه بؤ تازه کردنه وهی متمانه و بپرواپیکردن، که له سهر پادشایان فرهزه بؤ ریځو پیځی ولاته کانیاو ده بهرچا و گرتنی مه سلّه هه ته کانیاو له سهر بنه مای تم په نده که ده لن: *الْزَجُوعُ إِلَى الْحَقِّ أَوْلَىٰ مِنَ التَّمَادِي فِي الْبَاطِلِ* ۱.

نیستا باسی نه و که سه م بؤ بکه که بؤ پاراستنی خویو ده بهرچا و گرتنی بهرزه وه ندیبه کانی، له نازاردانی دیترانو زیانگه یاندن به گیانداران دوری بکا و قسه ی زانایان ده گوئی بگریځ تا تووشی ته نگه ژه و گرفتاری نه بی.

به ره همن جوابی داوه: که س نازاردانی گیانداران به رهوا نازانی مه گه ر جاهیلانو نه زانان که ناتوانن جیاوازی نیوان خیرو شه پړو قازانچو زهره ر بناسنو به حوکمی که ریه تی خویان فکر له عاقیبه تی کاری خویان ناکه نه وه و هیزی دیتنو به راوردیان نه وه نده نیبه به ره می هه لسوکه وتی خویان ببینن، چونکه زانیاری نه وانه ی ریگه یان ون کردووه، له تیگه یشتنی مه سلّه هه ته کان، به گشتی، کولو کلو له . وه په رده ی نه زانی و نه فامی به ره لیځیځی ناشکرایه . وه بوونه وه ری عاقل هه ر شتیځی بؤ خوی نه یه وی بؤ دیترانیشی ناوی.

۱. گه رانه وه بؤ سهر ریځیځی دورست باشتره له درنزه دانی ریگه ی ناهاق.

کارو ناکارت دزیو و چاوه پوانی چاکه شی؟ به ره می باغی ژیانته باورینه و ناوہ شی

وه ده بین بزانی که هر کرداریک پاداشی خوی هه یه که ده گه پیته وه بۆ نه جامده ره که ی. وه نه گه ر به دره نگیشه وه بگه پیته وه نابین دلخوش بین، که نه وه ی ده بین بیت هر دیت با به دره نگیشه وه بیت. نه گه ر که سیک بیه وی به دکرداری خوی به درۆ و ده له سه و فیل و ته له که، داپوشی و به فریودان خوی ده لیباسی چاکه کاریدا نیشان بدا، به جوریک که خه لک ته عریفی بکه نو له دوورو نزیک نیویانگی پروا، دیسانیش به م فروفیلانه، به ره می کاره خراپه کانی یه خهی به رناده نو به رو بوومی دهروونی پیسو پۆخل وهک زه هراو به گه روویدا ده کری، نه و دم نه سیحه تو په ند وه رده گری و رهوشتی چاک ره چاو ده کا. وه نمونه ی وه ها حاله تیک داستانی شیرو پیایوی تیرهاویژه .

رای پرسی، چون بوو نه م چیرۆکه؟ گوتی: ده گپزنه وه شیریکی من به دوو تووله وه له میشه یه کدا ده ژیا. رۆژیک به دوی نیچیردا له میشه وه دهر که وت. تیرهاویژیک هاتو هر دوو تووله ی کوشتو که ولی کردن. شیر که گه پاره وه که لاکسی بیچووه کانی به م جوره چاو پیکه وت، هاوارو دادو بیدادی گه یشته ناسمان. له جیرانه تی نه ودا چه قه لئیکی پیر هه بوو، که گوئی له م شیوه نو رۆژیوه بوو. رۆیشه لای شیرو پرسی: هوی نه م غه مو فیغانه چیبه؟

شیر حالو چه کایه تی بۆ باس کردو که لاکسی بیچووه کانی پین نیشان دا. چه قه ل گوتی: نه وه ی بزانه که هر ده سته پیکیک پایانیکی هه یه و هر کات مه ودای ته من تپه پریو نه جهل هات، ساتیک مۆله ت نادا، هر وه ها بناغهی کاری نه م جیهانه فانییه له سه ر نه وه داندراوه، له پاش هر شادییه ک ده بین چاوه پوانی غه میکو له پاش هر غه میکیش به هیوای شادییه ک بی. وه له هر حاله تیکدا ده بین به قه زای ناسمانی رازی بی که سه برو خۆپاگری له رووداواندا جلو به رگی جوامیرانه .

کاری گەردوون هەمیشە هەر ئەو یە شادی گەر هات غەمی لە پشستەو یە^۱

لەم شیوەنو گریانە دەست هەلبگرەو بەزەبییت بە خۆدا بێو پەندی لەمیژینە دەلێ: یداک اوكئا و فوك نَفَخ. ^۲ (مەبەست ئەو یە، خۆت لۆمە بکە نە کەسی دیکە.) ئەو ی تیرهاویژو دەگەل تۆی کردووه، تۆ سەت خراپترت دەگەل خەلکانی تر کردووه و ئەوانیش دادو فیغانی بیهوودەیان کردووه و پاشان ناچار هیور بوونەتەو. ئەگەر دیتران ئازاریان دای خۆراگر بە، وەک چۆن ئەوان خۆراگرن کاتیک تۆ ئازاریان دەدە. مەگەر نەتبیستوو هە کما تَدِينُ تُدَانُ. ^۳ پیاو هەر چی بیکا، دەبێ بەو ئەندازەش چاوه پوانی پاداش یا موکافات بێ. هەر کەس هەر تۆمیک بچینن حاسلە کە ی دەدرۆیتەو. ئەگەر هەر لەسەر ئەم رەوشە برۆی نۆد بەلای دیکە ی لەم چەشنە دەبینی. رەوشتی خۆت بە مودارا و کە مئازاری بپازینەو و خەلکان مەترسینە تا ژیانیکی ئەمیزو ئاسوودە تێپەر بکە ی.

شیر گوتی: بێ پەردە تر قسەم دەگەل بکەو مەترسە، ئەو ی دەیلێتی بە دەلیلو بەلگە بیانسەلمینە.

چەقەل گوتی: تەمەنت چەندە؟ گوتی: سەد سال. گوتی: باشە لەم ماوه یەدا بە چی ژیاوی و هیرو توانات لە چی گرتوو؟ گوتی: لە گوشتی گیانداران، ئادەمزادو گیاندارانی وەحشی کە راوم کردوون.

گوتی: ئەو گیاندارانە ی چەندین سال بە گوشتی ئەوان ژیاوی، دایکو باوکیان نەبوو، ئایا عەزیزانی ئەوان، سۆزی دورویو لە ناوچوونیان جەرگی هەلنە قەرچاندوون؟ ئەگەر ئەودەم ئەو هت زانیبا و خوینی ئەو بەستە زمانانەت نەرشتابیە، ئەمرو تۆوشی ئەم حالەتە نە دەبووی.

شیر کە ئەم قسانە ی بیستو لە راستی بابەتە کە تیگە یشتو یەقینی پەیدا کرد کە ئەم ئازارە بەرھەمی ئەو ئازاردانە بوو کە ئەنجامی داوو کاری ناپەر وای وەلا نا و دەستی لە گوشت خواردن هەلگرتو بە میوه خواردن قەناعەتی کرد.

۱. تا بود چنین بدست کار عالم / شادی پس اندهست و راحت پس غم.

۲. دەستە کانت بەستراوینو زارت قوو دەکا

۳. چۆن پاداش بەدی ئاواش پاداشت دەدەنرە.

کاتیك چه قه ل دیتی شیر روی ده میوه جات کردوه که قووتی نهو [چه قه ل] بوو، ناراحت بوو و گوتی: زور ناسان رۆزی خۆت وه ده دست هیناوه و ده ستت کردوه به خواردنی رۆزی قووتی نهوانی دیکه که هیچ به شداریه کت تئیدا نییه. نهو دارانه تو یان بو تیر نابو و زور ناکیشی نهو دارودره ختو میوه و هموو نهو که سانه ی پیی ده زین هیلاک ده بزبو تئیدا ده چن. چونکه رسقو رۆزی نهوان به شی شه ریکیکی زه به لاج و دوزمنیکی گهره ی تیکه وت. نهو ده م که زالم بووی سهرت ده برینو هه لته ده برین، ئیسته که زاهیدو له خواترسی نانیا ن ده بریو له برسایان ده کوژی! له هر دوو حالته دا عالم له ده ستت رزگاریان نایه. ده ته وی خهریکی ده سدریزی و فساد به، یا به جلوه رگی ته قوا و پاکسی پۆشته به.

کاتیك شیر نهو قسانه ی بیست نهو جار له خواردنی میوه جاتیش ده ستبه ردار بوو. وه رۆزگاری خۆی نغروی به حری عیبادهت کردو به خۆی گوت:

مه به سته دل به دنیا، بینه قایه
هه چی تئیدایه بینه هه دو وه قایه
سه عاده تمه ند نه وه ی نیوی به جیه یشت
نه وه ی لایه نگری مافی ره وایه^۱

نه مه یه داستانی به دکرداری درنده و خوینخور، که دنیا له ده ستی به نه مانه و هه موو لایه نیک ده ژیر چۆک ده نه و بیر له عاقیبه ت و دواهاتی کاری خۆی ناکاته وه تا توشی وه ها حاله تیک ده بینه که خۆی خولقاندوو یه تی. هه نگن وه خۆ دیته وه و ریگی باشو ریبازی راست ده دۆزیته وه.

هر وه ک شیر ده ستی له خۆینپرشتنو خوینخوردن هه لته گرت، تا دوو جگه رگۆشه ی خۆی به که و لکراوی له سه ر عه رز چاو پنه که وت. کاتیك نه وی چاو پیکه وت روی له دنیا ی سه ته مکار وه رگپا و چیدیکه به کایه و ناکاره ره نگاره نکه کانی جیهانی بینه وه فا هه لته فریوا و گوتی:

۱. چند از این آب و باد و آتش و خاک / وز دی و تیر وز تموز و بهار
برگذر زین سرای غرچه فریب / درگذر زین رباط مردم خوار.

ئەوی ئەمپۆ بە دەوری تەختیدا یە هەلەلە ی مەخلوق
 لە دەوری نەعشیدا سبجە ی دەببینی وەلوهە ی مەخلوق
 بە پەلپەلکردنی سبجە ی ئەگەر ببوایە باوە پریان
 دەبوو قەت بەو حەدە نەبوایە بۆ دنیا پەلە ی مەخلوق
 بە ئاوی تیگە یشتین نێمە دنیا، هەر سەرایی بوو
 هەموو دەشچن بە خنکان و لە وشکیشە مەلە ی مەخلوق^۱

وہ عاقلان پتویستە ئەم ناماژەگە لە بە وردی تیبگە نو ئەم ئەزمونگە لە
 بکەنە رینوینی عەقلو سروشتی خۆیان. وە کاری دیزو دنیا لە سەر ئەم تەوەرە
 بە پێوە بەرن. وە هەر چی بۆ خۆیان و ئەولادی خۆیان پەسندی ناکەن بۆ خەلکی
 دیکەشی پەسند نەکەن، تا سەرەتا و بنەتای کاری ئەوان بە ناویە دەره وەیی و
 یادی بە خێر برازیتەوہ. وە لە دنیاو قیامەتدا لـ دواھاتەکانی بە دکرداری دە
 ئەماندا بن.

وَاللّٰهُ يَهْدِي مَنْ يَّشَاءُ اِلٰى صِرَاطٍ مُّسْتَقِيمٍ لِلَّذِيْنَ اٰخَسَنُوْا الْحُسْنٰى وَ زِيَادَةً

۱. لە دیوانی مەحوی وەرگیراوە بەرانبەر بە:

ھرانک او در تو دل بندد ھمی برخوشتن خندد / کہ جز ھمچون تو ناھلی چو تو دلدار نپسندد
 اگر نوکیسە عشقی را بدست آری تو از شوخی / قباھا کز تو بردوزد کمرھا کز تو بر بندد
 اگر تو خود نہ ای، جانی، چنان بستانم از تو دل / کہ یک چشمت ھمی گرید، دگر چشمت ھمی خندد.

میوان و شیخ

رای گوتیه به ره همه نی: داستانی به دکرداری خوینخۆرم بیست که ده نازاردانی خه لکدا زنده سه ره رۆیه، وه کاتیک خۆی تووشی به لا ده بین، په نا ده باته به ر تۆبه و په شیمانی. ئیستا باسی نه و که سه م بو بکه که کارو پیشه ی خۆی وه لا ده نی و کاریکی دیکه ره چاو ده کا. وه چون تییدا شاره زا نابین و گه پانه وهش بو سه ره پیشه ی پیشوو ده ست نادا، سه ره گردان و غه مبار تووشی دامای و کلۆلی ده بین.

به ره همه ن جوابی داوه: لِكُلِّ عَمَلٍ رِجَالٌ^۱، هر که س له شوغلی میراتی و کاریکی که فیری بووه رووگه ردان بین و خۆی به کاریکه وه خه ریک بکا که لایقی نه و نه بین و ده گه ل نه سلو بناغی نه و ریک نه که وئ، بین شک ده که ویته باری سه رلیشتیواوی و گومانه وه و سه سه ره تو دله راوکه ی ده بین، که هیچ سوودیشی نییه و گه پانه وهش بو سه ره شوغلی جاران مه یسه ر نابین. هر چه ند گوتوو یانه: الْحِرْفَةُ لَا تُنْسَىٰ وَ لَكِنْ دَقَائِقُهَا تُنْسَىٰ^۲. پیاو ده بین له سه ره کاری خۆی پیداکرو خۆراگر بین و به هر سه ره سه ریک ده ست بو لقیکی دیکه نه با، وه به جوانی شکوفه و گه لای نه و لقه فریو نه خوا، چون ناتوانن متمانه ی به شیرینی میوه که ی مه بیت. وه نمونه ی نه م سه ره تایه به سه ره هاتی شیخه که یه. رای پرسی: نه م حه کایه ته

۱. هر کاره ی پیاری خۆی ده وئ.

۲. کارو شوغل فه راموش ناکرئ، به لام ورده کاریبه کانی له بیر نامینن.

چیبە؟ گوتی: دەگێرپنەو وە لە ولاتی "کەتنووج" پیاویکی داوینپاکو دلسۆز هەبوو کە لە دینداریدا گەیشتبوو و پلەئێ ئیجتیهادو زۆر بە وردی تاعەتو عیبادهتی دەکردو لەسەر رییازی زانایان دەپۆیشتو رۆژگاری دەگەڵ خیراتو چاکەکاری رادەهوارد. لە دۆستایەتی دنیا و کەسبێ حەرام بە دوور، لە ریا و غەیبەتو پاشملە باسکردن مەهجوور. شیخیکی بەناویانگو مەشهور.

رۆژێک ریبوارێک وەک میوانێک لێی وەژوور کەوت. شیخ بەرووی خۆشەو، بەجۆشو خۆشەو وە رۆیشتە لای. کە میوان پێتلاوی لە پێ کرد، لێی پرسی کە: لە کوێو دێیو بەرەو کوێ دەچێ؟ میوان جوابی داوێ کە: بە بیستن، حالی عاشقی سادق، بە بێ دیتنی دەروون، تێناگی. وە هەر کەس کە سەراسیمەو بێدل، هەنگاوی خستە رێگەئێ وێنو مەبەستی رەزامەندی دۆست بێ. بێگومان ئاوارەئێ دەشتی دوورییەو شوپێنو پێگەئێ جیاواز لە پشت سەری خۆی بەجێ دێلێ، تا بپوانیتە رووگەئێ دل. وە کاتێک ئەم بەختەو ریبیەئێ دەست کەوت، گیانی خۆی بۆ قوربانیکردن دەخاتە سەر بەری دەست. وە ئەگەر لە گیان عەزیزتریش دل بەرێکی هەبێ، ئەویش قوربانی دەکا. بە گشتی، سەربەهۆردەئێ من دوورو درێژەو سەفەری من سەرەتا و بنەتای نییە.

کە ئەم قسانە کۆتایی پێ هات. شیخ فەرمووی کە مێک خورمایان هێنا و هەر دووکیان دەیانخوارد. میوان گوتی: میوێ یەکی بە لەزەتو خۆشە. ئەگەر لە ولاتی ئێمەش دەست کەوتبایە زۆر باش دەبوو. هەر چەند قورسەو دەگەڵ میزاج سازگار نییە. وە لەو هەرێمە هەموو چەشنە میوێ یەکی رەنگاوپرەنگ، بەتامو بۆنی خۆشەو، لە سایەئێ خوداوە، دەست دەکەوێو بە ئاشکرا لە خورما باشترن.

شیخ گوتی: بەو حالەشەو، هەر چەند هەر چی تەبیاتی مرفۆف بیەوێ بوونەکەئێ لە نەبوون باشتەر، بەلام ئەو کەسەئێ ئارەزووی شتێک دەکا کە پێی ناگا، بە بەختەوەر نانسرێ، چون ئەگەشتن بە مرادو هەست بە سەعادهتکردن دوو شتی دژ بە یەکن. وە ئەگەر واش نیشان بەدن کە قەناعەت لە پێشەوێ، عەقل قبوولی نییە، چونکە قەناعەت لەسەر شتێکی کە هەیه پەسندەو قانعبوون

له سەر شتیگ که بوونی نییه، ده لیله بۆ نزمی وره و نه بوونی ئیراده و هیممهت. وه ئه و شیخه زیانی عیبیری باش ده زانی و راویژو گفتولفتی زۆر خۆش بوو. میوان خۆشی له قسه کردنه که ی هاتو ویستی فیزی ئه و زیانه بیته. ده پیشدا مهتحو سه نه ای شیخی کردو گوتی: له چاوی پیس به دوور بی، نه ره وانبیژی له مه ته و اوترو نه فه ساحه تن له وه جوانترم بیستوه، ئه گهر ئه م تکایه م لئ قبول بفرمووی له خۆت ده وه شیته وه. چونکه به بئ ناشنایه تی به رای، زۆرت حورمه تی قه ده می من گرتو خۆشه ویستیت به واجیب زانی و له په زراییدا زۆرت زه حمه ت کیشا. نه مرۆ که هۆکاری دۆستایه تی و هاو نشینی له ئارادایه، ئه گهر لوفت هه بئو به مه یله وه ئه م ویسته ی من قبول بفرمووی، دۆستایه تیمانی پئ ده رازیته وه و جیگه ی شوکرو سپاسی تیدا پته وتر ده بین.

شیخ گوتی: فرمانی تو له سەر چاومو به و کاره شانازی ده کم. وه ئه گهر به راستی مه یلت له فیزیو نه وه ده جیبه جیکردنیدا لئ پراوی، ئه وه ی له ده ستم بئ دلسۆزانه ئه نجامی ده ده مو ده فیکردن و حالیکردنتدا لازمه ئه وه نده ی ده توانم سه ول بده م. میوان ده سستی پیکردو ماوه یه ک خۆی ماندوو کرد. سه ره نجام رۆژیک شیخ پئی گوت کاریکی دژواره زه حمه تیکی گه وره ت وه ئه ستو گرتوه.

ده ته وی بییه منو نابیتئ

بگه یه ئاستی منو ناگه یتن

وه هه ر که س زیانی خۆی وه لا بئو له باری زیانو شوغلو کاره وه به پیچه وانه ی رابردوان بجولیته وه، کاره که ی به ئاکام ناگا و نابیته شتیگ. میوان جوابی داوه: چاولیکه ری بابو باپیران ده نه زانی و نه قامیدا، نیشانه ی بئعه قلی و که ریه تیبه و که سبی هونه رو ده سته ستنی گه وره یی نیشانه ی عه قلو تیگه یشترو زانیاریه .

شیخ گوتی: من شه رتی نسحه تو رینوینی و دلسۆزیم به جئ هیئا و ده ترسم عاقیبه تی ئه م ته لاشه نه دامه تو په شیمانی بئ، وه ک ئه و قالاوه ی که ده یوه یست لاسای رۆیشتنی به له نجه ولاری که و بکاته وه. میوان پرسسی: ئه و حه کایه ته

چۆنه؟ گوتی:

ده گتپنه وه که قالاویک چاری به که ویک کهوت که ده رۆیشت. له نجه ولاره که ی
نۆر پی جوان بوو. جولانه وه ی به نامهنگو ریک و پیتکی و چوستو چالاکی هه موو
نه ندای، سه رنجراکیش بوو. قه ل ئاره زوی کرد ره وتسی که وی بی. چونکه
سروشتی هه موو که س مه یلی به هه موو چه شنه جوانییه ک هه یه و هه موو
ده یانه وی پی بگن. کورتی بپر مه وه، لی برا فیزی ئه م شیوه رۆیشتنه بی.
ماوه یه ک خۆی زه حمه ت دا و به دوا ی که ودا رۆیشت، فیزی نه بوو، رۆیشتنه که ی
خۆشی له بیر برده وه، به شیوه یه ک که به هیچ شیوه وه بیری نه هاته وه.

وه ئه م نه قه لم بۆیه بۆ کردی تا بزانی که ته لاشی بیه وده ده که یته و له خۆوه
خۆت زه حمه ت ده ده ی. زیانی بابو با پیران فه رامۆش ده که یته و عیبریش فیتر
نابی. وه گوتوو یانه، نه فامترین که س ئه وه یه که خۆی به کاریکه وه خه ریک بکا
که ده گه ل پیشه و نه سه بی ئه و نه یخویننیه وه.

وه ئه م به شه ده گه رپته وه بۆ وریایی و قایمه کاری پادشایان. هه ر والی یا
حاکمیک که بیه وی ولات به رپوه به رۆ ره عیه ت به سه سیننیه وه و دوزمان تیک
بشکینن، ده بی به وردی به وریایی هه لبژردری [پادشا] نه هیلی که بۆره پیای
نا ئه هلی بی عه سلو نه سه ب خۆی بگه یه نیه ت ئاسستی پیاماقوولانی نه جیبو
ره سه نو خۆی بکاته هاوشانو هاوپکیفو هاوته رازی نه وان. چون هه لبژاردنی
به نده گانو ده به رچا وگرتنی پله وپایه، ده کارویاری ده سه لاتداری و سیاسه تدا
روکنیکی موعته به ره، به ئاوردانه وه له قانون له نیوان پله ی پادشایه تی و
وه رزیریدا، جیاوازی هه یه. وه ئه گه ر جیاوازی پله وپایه ده به رچا و نه گیرئ.
پله نزمه کان جیگه ی پله ناونجیه کان ده گرنه وه و ناونجیه کان ده چنه جیگه ی
گه وره کانو گه وریی ملکو ده سه لاتو هه یبه تی جیه انداری توور هه لده درئ،
زیانو پشیوی نۆر روو ده دا. وه پادشایانو گه وره کانی رۆزگار هه میشه تیکۆشاون
پیش به م کاره ساته بگرن. چونکه ئه گه ر ئه م ره سه دریزه په یدا بکا، خه لکانی
دنیا سه رسامو سه رگه ردان ده بن، کاره که رو که سه به جیگه ی سه نه ته تگه رو
هونه رمه ند ده گرنه وه و ئه هلی هونه رو سه نه ته ناتوانن کاری کارگه ران نه نجام

بدنه نو ناچار زیانی ئەم بارودۆخه بۆلۆ ده بیته وه وه موو لایهک ده گرتته وه، وه پیداو یستیه کانی زیانو بژیوی جه ماوه ر به خاسو عامه وه تووشی که مو که سری ده بی. روودانی ئەم باره ناله بارهش ده دریته پال ده سه لاتدارو حاکی روژگارو شوینه واره که ی پاش ماوه یه ک خۆی نیشان ده دا.

ئه وه یه داستانی که سیک که کاری خۆی وه لاده نه و کاریک ره چاو ده کا که میراتی نییه و به شیوه ی فیژیوون ده ست نادا. پیاوی زانا ده بی ئەم باسه بۆ تیگه یشتن بخوینیتته وه نه ک بۆ پیکه نینو سه رگه رمبوون، تا بتوانن له فایده کانی بابهت سهوود وه ربگریو نه خلاقو عاده ته کانی خۆی له عه یبو غه فله تو ئیرادو که مایه سی بپاریزی.

وَاللهُ وَلِيُّ التَّوْفِيقِ

پادشا و بهرهمه نه گان

رای گوتی: داستانی نهو که سه م بیست که له پیشه‌ی بابو باپیران رووگه ردان ده‌بیو به شتیک بادیه‌وا ده‌بین که نامرزی جیبه‌جیکردنی ناماده نییه و ناگاته نهو شته‌ی ویستوویه‌تی و گه‌رانه‌وش بو لای کارو شوغلی پیشوو مومکین نییه . نیستا پیمان بلن که له خه‌سله‌ته‌کانی پادشایان کامیان په‌سندتره و مه‌سله‌ته‌تی مولکو پایه‌داری ده‌وله‌تو نزیکی ویستو ناره‌زووی دلای گه‌لو خه‌لکانی تیدایه؛ سه‌برو خورپاگری، سه‌خاوه‌ت یا نازایه‌تی؟

بهره‌همه‌ن هاته جوابو گوتی: باشترین ره‌وش‌تو په‌سندترین ریگه بو پادشایان، که هم خویان بینه‌خواه‌نی هه‌بیه‌تو ریزو ده‌سه‌لاتو هم له‌شکرو ده‌ستو پیوه‌ندو خه‌لک شاد بن، وه هم ولاتو ده‌سه‌لات پایه‌دار بن، سه‌برو خورپاگریه . چونکه له سونگه‌ی سه‌خاوه‌ته‌وه ته‌نیا تایفه‌یه‌کی تاییه‌ت قازانج ده‌کن . وه نازایه‌تیش له عومریکدا جاریک به‌کار دئ که گرفتاریه‌ک بیته پیش . نه‌مما سه‌برو خورپاگری هه‌موو رۆژو سه‌عاتان بوونی پیویسته و قازانجی بو خه‌لکو له‌شکرو خاسرو عام هه‌یه و پیاویکی زانا گوتوویه‌تی: نه‌گه‌ر ده‌نیوان مزو خه‌لکدا ته‌نیا تاله‌موویه‌ک هه‌بین له کاتی خوشه‌ویستی و نزیکیدا هه‌رگیز ناپیستیم، چون نه‌گه‌ر نه‌وان شلی کن ده‌یکیشم، وه نه‌گه‌ر توندی بکیشن شلی ده‌که‌م، یانی سینگفراوانی و که‌مالی سه‌برو هه‌سه‌له‌ی من تا نه‌م ناسته‌یه، که ده‌گه‌ل هه‌موو خه‌لکی دنیا ده‌توانم بزیمو به‌ریبچمو هیچ که‌س پیوه‌ندی منی

بۆ ناپسئ . وه هه ر کهس ئه م وره یه ی هه بئ ده بئ ئه م بابه تانه بکاته رووگه ی دلو که عبه ی گیان . چون خۆپاگری و زیپکو زا کوون بۆ پادشایان جوانترین خشلو دره و شاهه ترین زیروزه نبره . چونکه فه رمانی پادشایان له رشتنی خوینو گرفتاری و ملک و مالی خه لکی دنیا دا ره وایه ، وه ئی زنو حوکمو نه نجامدانی نه مرو فه رمانه کانیان به ته وایو بئ په رده یه ، نه گه ر ره وشتی خۆیان به سه برو حه وسه له نه پازیننه وه ، به یه ک توندوتیژی دنیا یه ک ویران ده بئو خه لکانیک ده ره نجینو گیانو مالی زقران ده مه ترسی نه مانو هیلاکه ت ده که وئ .

وه سه برو حه وسه له خۆی بریتیه له راویژکاری و مه شوهره ت ده گه ل عاقلانو ده کارکردنی عه قلو هۆشو نه زموونو هاوونشینی زانایه کی دلسۆزو عاقلو میهره بان . وه دووریکردن له پیاوی غه یانو جاهیل و غاقلو نازارده ر، چونکه هیچ شتیک نه و کاریکردنه ی نییه که هاوده مو هاوونشین هه یه تی .

مه ته لئ عه ه دو وه فا وه ک مه ته لئ عه نقایه
پیاوه تی، باسی له کن کهس مه که، ئاده م بووه قات
له هه موو جئ له چ کهس بۆنی مرووه ت نایه
که ره مو سیدقو وه فا، ئیسته له عالم بووه قات

وه نه گه ر پادشایه ک به سه خاوه ت دنیا زپه وشان بکا، یا به نازایه تی ده جار دوژمن ته رتو تونا بکا، نه گه ر سه برو خۆپاگری نه بئ، به نه عه ره ته یه ک هه مووی به بای فه نا ده دا، وه هه موو ره عیه ت و سپا و له شکر له خۆی بیزار ده کا . وه نه گه ر له و دووانه دا [سه خاوه ت و نازایه تی] که موکوورپیه کیشی هه بیته ، به مودارا و دوستانیه تی ده توانئ هه موو دنیا بکاته دۆستو سپاسگوزاری خۆیو به را و ته دبیر دوژمنان سه رکوت بکا، نه لبه ته سه برو حه وسه له ی له راده به ده ریش بئ، عه یب نییه . چونکه نه گه ر ره نچو زه حمه تی زۆر بکیشریئو ده خۆپاگری دا زیده پۆیی بکریئ، ئاخرییه که ی ده بیته شه ره مزاری و زه حمه ت به خه ساری .

۱. له دیوانی مه موی وه رگی راوه به رانه ر به :

تا نباشی حریف بی خردان / که نکوکار بد شود ز بدان
باد کز اوست لطف جان بر کار / زهر گردد همی ز صحبت مار.

وه هر پادشایهک که هموو نامرازو ناسانکارییهکی دهسه لاتی له بهرده ستدا بین، نه گهر، نه له کاتی سه برو خوراکریدا به دوی هوا و بادیهه وابووندا بین و نه له کاتی تووره یی و سزاداندا پیپه وی له شهیتان بکا و بناغی کاری له سه فکرو راویژکاری راه وستابن، ولاتی نه و ناکه ویتنه ژیر دهسه لاتی دوژمنانو کس زه فوری پی نابا. چون نه گهر له هه لگرتنی نه م ره وشته دا غه فلهت بکری؛ خوشیهی کی که له سایه ی یارمه تی روژگاره وه ده ست که وتبی و روژگار له به ریوه بردنی کاروبارو سه روسامان دان به دهسه لاتو مولک، یارمه تی دابن، همووی نه وانه به که مترین تووره یی و زیانپسییهک له بهر یه ک بلو ده بیتته وه دواماته کانی به لا و په شیمانی ده گه ل خوی دینی.

وه ناشکریه که سه رچاوه ی هموو به خته وه رییهک، ته قدیری نه و لایه . به لام مانه وه و خنوانندی نه و، به ستراوه ته وه به تیگه یشتنو عه قلی پادشا و دلسوزی و ریئوینی وه زیر. که نه گهر پادشا خوراکرو زانا بین و راویژکاری حه کیمو ناوه زمه ندیشی هه بین که به نازایه تی و بین نیازی و قسه رویش تووی و لیها تووی ناویانگی ده رکرد بین و خاوه ن نه زمون و نیازپاکی و میهره بانی بیت، ده هموو کاریکدا سهرکه وتوو ده بین. وه روو ده هر شوینیک بکا، فه تح و زه فو رو ئیقبال به دوایدا ده چنو هه همیشه گوئی قولاغی نه مرو فرمانی نه و ده بنو دوژمنان به تیکشکاووی سه رشوپی ده دهنه ده ست نه و. وه نه گهر به پیی هوا و غرووره وه له سه کاریک فرمان ده ر بکا و مه سلله حه تی کار ده به رچا و نه گری، به ته دبیرو مه شه وه ته یاریده ده رانو راویژکارانو لوتفو هاوکاری نه وان، نه و کاره یش به خیرو خوشی به نه نجام ده گا و راپه راندنی له ده ست ده ر ناچن، هر وهک له دوژمنایه تی پادشای هیندو قه و مه که یدا قه و ما. رای پرسسی: نه و رووداوه چون بوو؟

گوئی: ده گپرنه وه له ولاتی هیند، پادشایهک به ناوی "هیلار" دهسه لاتداری ده کرد. شه ویک حه وت جار خه ونی ترسناکی دیتو ده گه ل هر خه و نه ش له خه و راده په پی؛ کاتیک خه ونی ناخری دیت، ترسو هه راس ته نگي پی هه لچنی و ته وای نه و شه وه ده ینالاندو له چه شنی ماری کلکپه پیو، یا که سیک دوویشک

پئوهی دابن، تۆقرهی لئ هه لگیرابوو. کاتیک، په ردهی تاریکی له سه ر روخساری جوانی به یانهی دنیا رازینه وه لادرا و شازنی نه ستیره کان به له نجه ولاری بوو کانه وه له رۆژه لاتا وه خۆی ده رخست، هه ستا و به ره همه نه کانی بانگ کردو نه وهی به خه ون دیتبوی هه مووی بو گیزانه وه. کاتیک به وردی گوپیان دا به قسه کانی پادشا و شوینه واری ترسو خۆفو نیگه رانییان ده نیو چاوانیدا به دی کرد، کوتیان: خه ونیکی به سامه و تا نیستا که س له وه ترسناکتری نه دیتوو. نه گهر نینز به فرمووی سه عاتیک خه لوه ت ده که یزو چاو له کتیب ده که یزو به وردی فکری لئ ده که ینه وه و ته عبیری ده که ین، نه وده م ته عبیره که تان به جوانی و به به سیره ته وه عه رز ده که یزو بو ده فعی به لا چاره یه ک ده دۆزینه وه.

پادشا گوتی: زۆر به جییه.

پادشایان به جیه یشتو له لایه کی دیکه، پیکه وه دانیشتنو به یه کترین گوت: له م ماوه یه دا دوازه هه زار که سی له نیمه کوشتوو. نه مرۆ له رازو نهینی نه و ناگادار بووینه وه و سه ره به نیکمان هاته ده ست که بتوانین تۆله ی خۆمانی لئ بکه ینه وه. نه وه ش بزنانن که نه و له بهر نیحتیاج و نیاز نیمه ی له م رازهدا کرده مه حره می خۆی، وه نه گهر له هه موو ولاتاندا لیکده ره وه یه کی خه ونی شک بردبا هه رگیز نه و متمانه یه ی به نیمه نه ده فرموو. به و په ریشانییه شه وه ئاسه واری دوزمنایه تی، به ته واری له نیو چاوانیدا ده بیندرئ، ده بن په له بکه یزو ده ست ببزیوین تا ده رفه ت له ده ست نه چوو. *فَإِنَّ الْفُرْصَ تَمُرٌّ مَّرَّ السَّحَابِ*.

رگه ش نه وه یه له م باره وه قسه ی زیرو درشتو هه ر چی ده کربئ بن په رواتر ده کار بینینو نه وه ندی بترسینین که هه ر نیشاره یه ک بکه ین نه توانئ لئی لادبا. پاشان پئی ده لئین، نه و خویته ی که شه خسی خۆت تیی گه وزای، نه حسی و شه راره ته که ی به وه لاده چی که به فرمووی جه ماوه ریک له نزیکانی خۆت، له بهر چاوی نیمه به و شمشیره تایبه تییه بکوژن وه نه گهر ریزی ناوه کانی ویست ده لئین: "جۆبه ر"ی کوربتو "نیژاندوخت" دایکی کوربو "به لاری" وه زیرو "کاک"ی ده بیر، فیلی سپی که خۆی سواری ده بینو نه و دوو فیله که ی تر که زۆری خۆش

دهوینو نه و وشتره بوختیه که له شه وینکدا له ولاتیکه وه دهرواته ولاتیکه دیکه. نهوانه هه موو به شمشیر مل بیه پیننو و شمشیره که ش بشکیننو ده گه ل نهوان ده ژیر خاکدا بیشاریته وه. وه خوینی کوژراوهکان ده ته شتیک بکن، پادشا سه عاتیک ده نیویدا دابینیش، کاتیک هاته ده، چوار که س له نیمه له چوار لاه دهوری بده یزو نه فسوونیک بخوینینو فووی پیندا بکه یزو له و خوینه هیندیکه ده شانی چه پی هه لسوون، پاش نه و کارانه پاک پاک بیشوینه وه و جهسته ی چه ور بکه یزو نه میزو ناسووده بیبهینه وه مه جلیسی پادشایه تی و ده سه لاتداری. نه گه ر پادشا، سه بری هه بئو دل له م جه ماعه ته بهر بدا شه پرو نه حسی نه م خه ونه له ناو ده چئ. وه نه گه ر نه م کاره ی بو ناکرئ، ده بئ چاوه پروانی به لای گه وره بئ، وه ک برانه وه ی پادشایه تی و تیپه پروونی ژیان. نه گه ر به قسه مان بکات، به کوژرانی نه م جه ماعه ته، تو له یه کی باشمان لئ کردو ته وه. کاتیک به تنیا مایه وه و که سی به دهسته وه نه ما، لئی راده په پینو کاری نه ویش جیبه جئ ده که یئ.

له سه ر نه م غه درو کوفرانی نیعمه ته ریک که وتزو چوونه لای پادشا. خه لوته تی کردو قسه ی نهوانی بیست. له جینگه ی خو ی هه ستا و گوتی: مردن له م ریگه چاره ی نیوه ده یلین زور باشتره. نه گه ر نه م جه ماعه ته که ده گه ل نه فسی خوم به رانبه رن، بکوژم من له ژیاندا چ ناسووده یی و چ فایده یه کم بو ده مینیته وه؟ خو من هه ر چی بیکه م تا هه تا هه تا له دنیا دا نامینمه وه؛ به هه ر حال ناخری کاری ئاده مزاد هه ر مه رگه و مولکو ده سه لاتیش، بئ زه والو تیدا چوونو ده ست به ده ستبون، نابئ. ریگه چاره یه کی باشتر بدوزنه وه، چون له نیوان مه رگی مزو مه رگی خو شه ویستاندا جیاوازی نییه. به تایبه تی تا قمیک که فایده ی عومرو سوودی مانه وه یان بو هه موو که سو لایه نیکه.

به ره همه نان گوتیان: پادشا بهر قه رار بئ آخوک من صدق قسه ی حه ق تاله و نه سیحه تی بئ پیا و دوور له خه یانه ت، درشتو زبهر. پیاو چون دیتران ده گه ل نه فسی خو ی به رانبه ر ده زانی و گیانو ولات فیدای نهوان ده کا؟ نه سیحه تی

دۆستان دەبێ دە گۆی بگیرێو بە موعتە بەری بزانی. وە مەسەلیکی مەشهورە
 أَمْرٌ مُبْكِيَاتِكْ لَا أَمْرٌ مُضْحَكَاتِكْ^۱. پادشا دەبێ نەفسی خۆی و لات بە ھەر
 قیمەتێک بپاریزێو لە م کارەدا ھیوا یەکی گەورە و فەرەجێکی تەواو ھەیە، بێ
 دێر دۆنگی و دوودلی دەست بە کار بێ وە بزانی کە ئادەمزا دەموو کەسی بۆ خۆی
 دەوێ. وە مەرف پاش رەنج و تێکۆشانی زۆر دەگاتە دەره جە ی سەر بە خۆیی و
 مەملە کە ت بە تێکۆشانی زۆر دەست دەکەوێو توور پەلانی ئەم دوو لایەنە
 لە عەقڵ و زانیی بە دورە. وە کاتیک پەشیمانی بە دوا ی خۆیدا دینێ کە
 پەشیمانی و غەمخواردن دە فریا نایەن. وە تا زاتی پادشا ھەبێ، ژنو مندال کەم
 ناھێنێو تا مۆلکو دەسەلات باقی بێ، خزمەتکارو زریقە و بریقەش ھەر دەبێ.
 کاتیک پادشا ئەم قسانە ی بیستو جە سارەتو روودا مالووی ئەوانی لە و باسەدا
 دیت، زۆر نارەحەت بوو، شیوا و پەشوکا و ھەستا و رووی دە گۆختە ی خەمان
 کرد، سەری خستە سەر ئەرزو جە یحوونو سە یحوونی بە چاواندا رەوان بوو، ھەر
 وە ک ماسی لە سەر وشکانی ھەلبەزە ھەلبەزی دە کردو بە خۆی دە گوت: ئە گەر
 ئاسایشی عەزیزان دە بەرچا و بگرم لە فایدە ی مۆکو دەسەلاتو ئاسوودە یی
 عەمر بێ نسیب دەبم. وە ئاشکرایە کە خۆم چەندە دە ژیمو سەرەنجامی کاری
 ئادەمی فەنا یە و دەسەلاتیش پایە دار نییە. ئەو جار من بێ کورپە کەم کە میوہی
 دلۆ سوۆمایی چاوانمە و لە حالی حەیاتو پاش مردنیش پشتو پەنا ی منە،
 پادشا یە تیم بۆ چییە؟ وە چون دە کە ویتە دەست دوزمنان لە درەنگو زووی
 بە جیھیشتنیدا چ تەفاوہ تیک ھە یە. ئەویش بۆ کورپکی کە تیگە یشتوویو
 نە جابە تی درەوشاو و نیشانە ی ئیقبالی بەختی بەرچا و و پتەرە و یکردنی لە بابو
 باپیران کە پادشا ی نیو بە درەوہ ی دنیا بوون، لە کە سبی شەرەفو تە دارەکی
 جیھانداریدا، ئاشکرایە.

وہ بێ "نیراندوخت" کە سەرچاوە ی زولالی رۆژ لە قوولکە ی چەناگی ئەو
 ھەل دەستو سەرچاوە ی رووناکی مانگی شەوی چار دە لە بناگویتی ئەودا یە،
 روخساری ھەر دەلێی بەختی دەوڵەتی دلخا و زولفی دەلێی تاریکی شەوگاری

۱. گۆی بدە ئەوہی دەنگر یەن، نە ئەوہی دەتخاتە پیکەنین.

نهگبته، که وا ئالۆزو په ریشانه. ده لوتسفو میهره بانیدا بن عوزرو به هانوه ده ههستانو دانیشتن ده گه ل جه ماوهردا، بن خوگرتنو خوشاردنه وه. اِذَا خَلَعَتْ رَدَاهَا، خَلَتْ حَيَاهَا، پاکداوینو به چه یا، دانیشتنی دل ده فرینتی، قسه کردنی شادی ده بزوینتی، به لاروله نجه که و ده به زینتی، نه خلاق خاوین، پاکیزه داوین، نه ندانم نه رموشل، هه یکه ل شلومل.

به بالا سنه و بهر، به قه د شووشو باریک

جه مائی رووناکی شهوی هه ورو تاریک^۱

پاش نه م په ری پوخساره ژیان بو من چ تامیکی هه یه؟ وه "به لاری وه زیر که باشترین پیای لیها تووی عاله مو کارزانترین نه ولادی ئاده مه، وه همو خه یالی نه و [نه وه نده تیزه] که له رازی زمانه ی غه ددار ئاگات ده کاته وه عه قلی نه و له نه ئیتییه کان، گه ردوونی گه پۆک خه به ری هه یه، بن بوونی نه و که سایه تییه، نه زمو نیزامی ولاتو وه رگرنتی خه راجو کوکردنه وهی مالو داراییو ریکوپیتکردنی خه رچو مه خاریچو ته ژیبوونی خه زینه کان، چون ده ست ده دا؟

وه بن "کاک" ی ده بیر که نه خشینه ری فه له ک، قوتابی قامکه کانیه تی، وه ده بیر ی ئاسمان توکه ری به یانو شیوه ی قسه کانیه تی، وه هه ر واژه یه که له قسه کانیه گه وه ری گرانقیمه ته و نه فسوونی ئاشکرایه، نامه یه کی کاری سه د هه زار سواری قه له میکی کاری سه ده زار نیزه ده کا، مه سله حه تی ده ورو به رو رووداوه کانیه هه ریمه کان چون مه علوم ده بن و چون له نه حوالی دوژمنانو نییه تو قهستی نه یاران ئاگادار ده بین؟ وه هه ر کات نه م دوو به نده لیها تووه و نه م دوو دلسۆزه زانایه که هه ر یه که ی له جتی خویدا چاوی بینا و دهستی یارمه تین له ناو بچنو سوودو قازانجی دلسۆزیو رینوینو لیها تووی نه وان له مه له که تی من بپیتته وه، به ریوه بردنی کارانو ریکوپیتکی نه زمی ولات چون جیبه جی ده بین؟ وه فیلی سپی، که خۆی ده لئی خه زمانه ی مانگه ده دره وشیتته وه ده لئی هه یکه لی گه ردوونی گهردانه، ده خو لیتته وه. شوینتی به ریچوونیشی کاخیکی دلگوشایه و

۱. که روویه ندی لادا، په رده ی شه رمو حه یاش لاده دا.

دیمه نیکی دلبزوینه و هر وه ما قه لایه کی مه که مو په نایه کی به رزو بلنده . بین
 نه و فیله چۆن ده توانم په لاماری دوژمن بدهم؟ نه و جار دوو فیله که ی تر که
 وهک برووسکه ی ده سترکدی هه ورو بای سه پسه پ هیرش ده بن، دوو خورتوومی
 نه وان وهک دوو نه زده ها که له ته پلی سه ری چپاوه هه لاهه سرابن، وه هر
 وهک نه ههنگ که له ده ریا ده رکه وتبن، هر وهک گیزه لووکه ی ره شه با خه لک
 ره پیچهک ده ده نو له گوره پانی شه پو پیکداداندا لافاوی خرۆشانی دوژمنان
 تیکه وه ده پیچن، چۆن به ره نگاری دوژمنان بیه وه و تیکیان بشکینم؟ وه بین
 وشتری جه مازه ی بوختی که له هه لاتندا ده سستی بای سه با ناگاته خرخالی
 قاجی و شه مالی توندو به حه ره که تیش توژی پیی ناشکینن . وهک شاعیران پیی
 هه لده لاین: "دپوو خۆریکی که مخۆره، شان و پیلی پان و پۆره، به شه و و روژو
 مانگو سال، له م مه حاله بو نه و مه حال، باری گرانی له پشته وه ماندوو نابین
 هر وا گشته، برووسکه و با ده به زینن، نایگاتی مامزی که رمینن، که توپره بوو
 ده لر فینن، به بری به بیان ده توقینن."

من بین نه م وشتره چۆن له رووداوه کانی ولات ناگادار ده بمو چون نامه ی
 مزگینسی و هه والی خۆشو باسو خه به ری دیکه بو ئیره و نه وئ بنیرم؟ وه بین
 شمشیری بوپران که که وه هر له سه ر رووکاری نه و وهک نه ستیره یه له سه ر
 ریگی کاکه شان و وهک میرووله یه له سه ر جوگه له ناوی ره وانی نیو چیمه نو
 سه بزه زار، ناو دیمه نیک که ناگری ناژاوه له هه بیته کی کوژاوه ته وه، ناگر برینیک که
 نابرووی ده سه لات ده پارینن . په نا بو خودا له ناو په نگی ناگرین کردار^۱.

ده شه پو به ره نگاریدا چۆن سه رکه وم؟ وه نه و ده م که له م که ره سه و نامرازانه
 بین به هره بوومو خۆشه ویستان و یارمه تیده رانم به تلاند، له ژیان و له ده سه لات چ
 خۆشییی که م ده ست ده که وئ؟ دووری له نازیزان کاریکی دژوارو تالو ناخۆشه،
 وه جیبه جیکردنی کاروبارو راپه راندنی نه رکه کان به بین یارو خزمه تکار، خۆ
 ماندوو کردنیکی بیهوده و ته لاشیکی بین فایده یه .

سه رتان نه هی شینم . ورده ورده باسی ده فکره وه چوونی پادشا بلا بووه .

۱. نمودُ باللهِ از آن آب رنگ آتش فعل.

بهلاری وهزیر فکری کرده وه نهگه ر ده که شفی هؤکاری ئه م حاله ته دا ههنگاوی
 یه که م هه لېگری له دابو نه ریتی بهنده گی دور ده که ویته وه، نهگه ریش خوی
 تن نهگه یه نم، دهگه ل دلسؤزی، یهک ناگریته وه . پاشان رویشته لای ئیراندوختو
 گوتی: بارودوخیکی ئاوا هاتووه ته پیش، وه له ورؤژه وه که من هاتوومه ته
 خزمهت پادشا، هیچ شتیکی لن نهشاردوومه وه . له هیچ کاریکی چکوله وگوره دا
 بن راویژکاری دهگه ل من، فکرکردنه وه ی به رهوا نه زانیوه . وه یهک، دوو که پرت
 بهرهمه نهکانی ویستووه و دهگه لیان قسه ی کردووه و ئیستا خه لوه تی کردووه و
 ده فکره وه رؤچووه و نه خو شو لیوبه بار بوی دانیشتووه، نه و جا، ئیمړو تو شازنی
 رؤژگاری و په نای له شکرو ره عیه ت توی . وه پاش رحمه تو به زه یی پادشا،
 توی . له وه ده ترسم نه و چاوبه ستانه، کاریکی پی بکن که سه ره نجامه که ی
 سه رسام و په شوکاوی و په شیمانی بیته . تو ده بن بچیه لای و بزانی چ باسه و
 به من بلئوه تا ته دبیریکی لن بکه م .

ئیراندوخت گوتی: منو پادشا نیوان ناخوشیمان له نیواندا هه یه . به لار
 گوتی: کاتیک پادشا خه مگینو ئالؤزه، خزمه تکاران نابن روودامالوی بکه نو
 بچنه خزمه تی . کار، کاری خوته . وه من زور جار له پادشام بیستووه، "هر
 کات ئیراندوخت دیته لام غه م له دلدا نامیتن" . برؤ نه و کاره بکه و منه تیکی
 گوره له سه ر ته و او ی خزمه تکارانو ده وره یی پادشا دابنی و نیعمه تی گوره مان
 به سه ردا بیاریته .

ئیراندوخت رویشته لای پادشا و شه رتی خزمه تی به جی هیئا و گوتی: "هوی
 ئه م خه م خه فته چییه ؟ فکر له چی ده که یته وه ؟ وه نه وه ی له و بهرهمه نه
 مه لعوونانه ت بیستووه، به ئیمه ی بفرموو، تا فکریکی لن بکه ینه وه . چون
 یه کیک له مه رجه کانی بهنده گی نه وه یه له هه موو باسیکدا به شداری بکه ین، وه
 له نیوان غه م شادی و جوانو ناحه زدا جیاوازی دامه تی" . [هر چی هه یه پیمان
 بلن] .

پادشا گوتی: نابن له شتیکی بپرسی که نهگه ر پیتی بلین نارپه حه ت بی .
 ئیراندوخت گوتی: خوا نه کا، پادشا له رووی ناچار ییه ک غه م دایبگری .

وه ئه‌گه‌ر اَلْعِيَاذُ بِاللّٰهِ، غه‌میک روو بدها، ودهی پیاوانه هاوپئ ده‌گه‌ل سیفته‌تی خۆپاگریو پاراستنی نه‌ریتسی ده‌روون ده کار بئینی. چونکه بیروپای روونی نه‌و، ئاگاداره که خۆپنینه‌وه و کپووزانه‌وه مه‌ینه‌تی و په‌ژاره زنده ده‌کا، چونکه الْمُصِيبَةُ لِلصَّابِرِ وَاحِدَهُ وَ لِلجَّازِعِ اَثَانٌ^۱. هه‌ر وه‌ها له ئه‌سبابو نامرازو که لوپه‌لی ده‌سه‌لاتو قودرته شتی‌ک که م نییه که ئاوا بۆی غه‌مگین بی. هه‌ر به‌لایه‌ک نازل بی یا هه‌ر گرفتیک بئته پیشه‌وه، به‌رگریکردنی سه‌هلو ئاسانه.

قوربان وهره ده‌ر، له‌م غه‌م ده‌ردو که سه‌ره
 نه‌مری توره‌وا، هه‌مووی له سه‌رچا و سه‌ره
 زپرت هه‌یه، زپوت هه‌یه، خه‌روار خه‌روار
 ئازووکه هه‌موو جۆر هه‌یه، عه‌مبار عه‌مبار
 نه‌ستیره به‌ماله‌وه له ئاسمانی سه‌روو
 خوین بمزه هه‌لامسی هه‌تا ده‌بیه زه‌روو!^۲

وه پادشای سه‌رکه‌وتوو نه‌و که سه‌یه، که نه‌گه‌ر کارئکی گرینگ روویدا، شیوه‌ی ته‌داره‌کو ئاماده‌بوون بۆ رووبه‌پووبوونه‌وه، به‌عه‌قلو زانایی خۆی دا‌بین بکا. وه ریگه‌ی قه‌ره‌بوو‌کردنه‌وه له به‌ر نووری فکرو ته‌دبیری نه‌و هه‌له‌ی تیناکه‌وئ، وه رزگار‌بوونو ده‌رچوون له‌م جۆره رووداوانه ته‌نیا به‌عه‌قلو خۆپاگریو نه‌په‌شوکان مومکین ده‌بن.

پادشا گوتی: نه‌گه‌ر نه‌وه‌ی به‌ره‌مه‌نان ده‌یلئین، به‌کیو بگوترئو نه‌م خه‌به‌ره‌ بدهن به‌ روژگار، کیو له به‌ر یه‌ک ده‌چئو روژ ره‌ش هه‌لده‌گه‌پئ. توش له‌م پرسیاره بگه‌پئ، چون نه‌گه‌ر بیبسی نه‌خۆش ده‌که‌وی. نه‌و مه‌لعوونانه ده‌لئین ده‌بن تو و کوره‌که‌مو هه‌موو به‌نده دلسۆزه‌کانه‌و فیلی سپی و فیله‌کانی دیکه‌شو لۆکی بوختی، هه‌مووان بکوژم تا پیش به‌و خه‌ونه ناخۆشانه‌ی دیتوومن، بگیری. ئیراندوخت که کچیکی زیره‌ک بوو، خۆی نه‌دو‌پاندو گوتی: باکت نه‌بن قوربان،

۱. موسیبه‌ت بۆ پیاوی خۆپاگر یه‌که‌و بۆ نه‌وه‌ی دادو هاوار ده‌کا دوانه.

۲. هم گنج‌داری هم خدم، بیرون جبه از کتم عدم / بر فرق فرقد نه‌قدم، بر بام عالم زن علم
 انجم فرو روب از فلک، عصمت فرو شوی از ملک / برزن سما را بر سمک، انداز در کتم عدم.

پادشا نابین به و شتانه دهره لیبی، گیانی بهنده گان به قوریانی مه سله حه تی پادشا بئ. تا زاتی گه وره تان پایه دار بئ، ژنو مندال که م ناهینتی و تا مهمله که تو دهسه لات مابین، خزمه تکارو که لوپه لی جوان هر ده بئ.

به لام کاتیک شه پرو نه حسی نه م خه ونانه لاجوو و خه یالی پادشا له م فکره ناسووده بوو، ئیدی چیدی به و جه ماعه ته متمانه مه فهرموون، به تایبه تی له م روانگه وه که له م کاره دا گیاندار تیدا ده چئ، چونکه خوینر شستن کاریکی نهسته مه، وه بئ فکرو قوولبوونه وه، فتوادان بو نه م کاره دوارپوژئکی پر مه ترسی ده بئ. وه په شیمانی و عه زرت سوویدیکی نابین، چون نه وه ی رابرد به که س ناگه ریته وه و کوژدراویش زیندوو نابیته وه.

وه پادشا ده بئ نه وه ی له بیر بئ که بهرهمه نان خویشیان ناوئ، وه نه گه رچی له زانستدا لیکولینه وه بیان کردوو، به لام هرگیز به م ده لیله لایقی نه مانه تو متمانه پیکردن نابینو نابنه شایانی مه شوهره تو ته دبیر پیکردن. چون ناده مزادی ناجسنو به دگه وه هری نزمو په ست، به هیچ جلو به رگینگ جوان نابین و زانستو سامانی دنیا ش نابنه هوئی و یقارو که ره می نه وان، نه گه ر بو په روهرده کردنیان کوشش بکه ی، وهک نه وه وایه تو قی زیپر ده گه ردنی سه گ بکه ی و ده نکه خورما ده زیپر بگری.

هر عه سایه ک نه نه زده هایه گوئم

هر گیایه ک نه کیمایه گوئم

وه مه به ستو غه ره زی نه م نفره تیپانه له م ته عبیرو لیکدانه وه دا نه وه یه که دهره تیپان له ده ست نه چئو به م فتوایه دهردی خوئیان که له سیاسه تی پادشا وه ده دلیماندا کوپوته وه، نارام بکه نه وه. وه یه که م که س کوپیان دیاری کردوو که خوئی به شیکه له زاتی پادشا و له جینگه ی نه وه - خودا نه کا هر به جینشین لئی رازی بین - ده یانه وئ نه و بکوژن، نه ویش نه و کوپه به و مه موو نه جابه تو عه قلو تیگه یشتنه وه. پاش نه ویش بهنده دلسؤزه کان له ناو بهرن که گریزه نه ی ولاتو راوه ستاوی دهسه لات به وانته وه به ستراوه ته وه، وه باقی

نامرازی جیهاندارى، وهك فيلو چهكو چۆلو وشتر رامالن. وه من، بهندهى پادشا خۆم بوونه وهرىكى بى قابيله تمه وهكانى من له خزمه تدا زۆرن. وه چون پادشا به تهنيا مايه وه وه دهسه لاتى نه وان به سه ر مهمله كه تو نه هلى ولاتدا سه قامگير بو، به كه يفى خۆيان ده جوولئينه وه. خۆپاريزى نه وان تا ئيستا له رووى ناچارى و نه توانين بووه. وه چون، نه سبابى گه و ره يى و قودره تى پادشايان ده بينى و يه كدلى و پشتيوانى به نده گانى نه ويان به ناشكرا له به رچاو بو، و ره ي ده سته كار بوونيان نه بووه. وه نه گه ر له ودا، كه مو زۆر، كه مو كورت ييه كيان شك بردبايه و له ده روونو بيروبوواى خزمه تكارانو به نده گاندا ره نجانو نازاريكيان به دى كردبايه، له ميژ بو ولاتيان، وهك چۆن ره سم بووه، له نيو خۆياندا به ش ده كرد، چونكه هيچ هوكارىك بو جه ريبوونو روودا مالوى دوژمن وهك نفره تى دلسۆزانو جياوازي قسه ي له شكرو ره عيه ت نيه. وه ريوايه تو نه قلو نه زيله ي قه ديمييه كان له سه ر نه م بابه ته زۆر ناشكرايه. وه ميژووى پيشينيان به وردى له سه رى رۆيشتووه.

له سه ر يهك، نه گه ر نه وه ي گوتوويانه سوودىكى هه يه، نه لبه ته نابى وه دوا بكه وئو لازمه زووتر كاره كه نه نجام بدرى. وه نه گه ر مه جالىك بو ده سته ر اگرتن هه يه، قايمه كار ييه ك ماوه. ده كرئى فه رمانى له سه ر بدرى. پادشا ئيزنى دا كه ده بى بگوترى. گوئى پى ده ده مو قبوولى ده كه مو شكو گومانو در دؤنگى ده بى دوور بكه نه وه. گوئى: "كارايدوون" ي چه كيم ماوه. هه ر چه ند عه سلو نه سه بى له به ره همه نان نزىكه، به لام ده ديندارى و راستگوييدا له وان سه رتره. وه روودا وه كانى جيهانى زۆتر له به رچاوه. وه له به ره مو ناكامى كاراندا بوچوونى كارا ترى هه يه. وه زانسته و قايمه كارى تيدا كو بوته وه. كام فه زيله ت له م دوو هونه رو سيفه تانه له سه رتره؟ نه گه ر راي پادشا كه پامه تى مه حره مبوونى پى ببه خشى و نه و ته عبيره ي به ره همه نه كان كردوويانه و خودى خه ونه كان بو نه و بگيترئته وه، راستى و دروست ييه كان عه رزى پادشا ده كا. نه گه ر ته عبيري نه ويش وهك هى نه وان بو، شكو گومان ناميئى و نه نجام دانى نه وه ي گوتوويانه پئويسته، وه نه گه ر به پيچه وانه شتىك بلئ، را و ده ستوورى نه نگيويه پادشا له هه قو

باتلدا داوهری دهکا، وه پادشا باش دهزانی جیاوازی نلسۆزیو خه یانهت چیه . وه بهرپۆه بردنی فرمانی نه و که ندوکتۆسی له بهر نییه . وه هر کاتیک نه دستوره بدا زه مانه و چهرخی گهردوون پیشی پی ناگرن .

پادشا نه م قسانه ی وه دل که وتو فرمانی دا نه سپی بو زین بکه نو به نه ناسراویو دور له جاوان رویشته لای کارایدوونی حکیم . وه کاتیک گه یشته لای، پادشا له خۆبه که مزانیدا زیده نیفراتی کرد . حکیم زۆری حورمهت گرتو گوتی: هۆی خۆ تووشی زه حمهت کردنی خاوهن شکۆ چیه؟ وه نه گه فرمان به من گه یشتبا، خۆم دههاتمه باره گای پادشا . وا باشتهر خزمهتکاران بگه نه خزمهت خاوهن شکۆ، وه هر وهها نیشانه ی توپه یی له سهر روخساری مبارهک ده بیندریو سایه ی غه میک له سهر نیوچاوانی خاوهن شکۆ ده توانم ببینم .

پادشا گوتی: روژیک خه ریکی هه سانه وه بووم، له کاتی خه ودا ههوت دهنگی ترسینهرم گوئ لئ بوو . به هر دهنگیک له خه و راده په پیم، به دوا ی نه وه دا خه وتم، ههوت خه ونی سامناکو زراوتۆقینم دیت . دوا ی هر خه و نیکیش دیسان به خه بهر دههاتم، دیسان خه وم به سهرمدا زال ده بووه و دیسان خه و نیکی دیکه . جه ماعه تی به ره هه مانم بانگه یشت کردو بۆم گه پانه وه . ته عبیرکی ترسینهرو سامناکیان لیداوه که بووه ته هۆی ناره حتی و سهرسامی نیستام که ده ببینی . حکیم له چلۆنایه تی خه و نه کان پرساری کرد . که به وردی گوئیستی هه مووی بوو، گوتی: پادشا تووشی هه له بووه . نه ده بوایه نه م رازه لای نه و تایفه یه بدرکینن که گوتوو یانه :

له جیهاندا دیاره بو زانا

کاری هر مرد و مردی هر کاریک

وه بو پادشا ده بن نه وه ناشکرا بن که نه و مهلعووانه به دهردی نه م کاره ناخۆن، که نه عه قلی رینوینیان هه یه و نه نایینی ته واو . وه پادشا به م خه و نه ده بن دلخۆش بیو شادی بکا و سه ده قه بدا و دیاریو سه وقات ببه شیته وه که له هه موویاندا ده لیلی به خته وه ریو نیشانه ی ده سه لاتو ده ولت ده بیندری . وه

من هر ئیستا ته عبیری خه ونه کان به ته وای به بیان ده که مو له به رانبر مه کرو
حیلای ئه و به دبه ختانه مه تالیکی مه حکم راده گرم. وه بی گومان هه واخواهی
دلسۆزو خزمه تکارانی یه کدل بۆ ئه م کاره هه ن تا پیش به قهستی په لاماری
دوژمن بگرنو بۆ به رگری له غه درو فیلی دوژمان تییکۆشن.

ته عبیری خه ونه کان ئه وه یه که، ئه و دوو ماسییه سووره که ده خه ونیدا
راست له سه ر کلک راوه ستابوون، قاسیدی "هومایون پادشا" ن که دینه خزمه ت
پادشا و دوو فیلانیش دینن که باری چوارسه د ره تل یاقووتیان له سه ر پشته و
له خزمه ت پادشا رایانده وه ستینن وه ئه و دوو مراوییه ی که له پشت سه ری
پادشا وه ده ره په رینو هاتن له به ر پی نیشتنه وه، دوو ئه سپی ره سه نن که له
لایه ن پادشای "به له نجر" وه به دیاری ده بهینن، وه ئه و ماره ی که له قاچی
پادشا ده هالا شمشیری که که پادشای "همجین" بۆی ده نیترئ. وه ئه و خوینه ی
که پادشا ده خۆی هه لسوو، ده ستیک جلویه رگه که پی ده لئین "ئه رجوان"
جه و اهیرنیشان کراوه له ولاتی "کاسروون" به دیاری بۆ خزمه ت به جامه خانه ی
پادشا ده نیترن. وه ئه و وشتره سپییه ی که پادشا سواری ببوو، فیلیکی سپی
رهنگه که قاسیدی شای "که ندیوون" ده نیترئ وه وشته ی وه ک ناگر له سه ر
سه ری پادشا هه لایسابوو، تاجیکه که پادشای "جاد" به پیشکesh ده نیترته
خزمه ت ئیوه. وه ئه و بالنده ی دندووی ده سه ری پادشا ده کوتا، غایله و
فکریکی ناحهزه، به لام زه ره رو زیانیکی لئ ناکه ویته وه، ئیلا ئه وه نده نه بن که
پادشا له نازیزیکی خۆی رووگه ردان و دلگیر ده بن.

ئه وه یه ته عبیری خه ونه کانی پادشا و ئه وه ی که حه وت جار ئه و خه ونانه ی
دیتوو ئه وه یه، که قاسیده کان له حه وت که ره تدا به دیاریو پیشکeshانه وه،
ده گه نه خزمه ت پادشا، وه پادشا به وه رگرتنی ئه م نیعمه تانه و به رده وامی ولاتو
ده سه لات روژگاریکی پر له به خته وه ریو شادی ده باته سه ر. مه بادا که زینه تی
عه دل و دلسۆزی ئه و له م روژگاره بره فیننو شیرینی و جوانی ده سه لاتی ئه و له م
عه سرو زه مانه بسپرنه وه.

وه له داهاتودا، ده بن پادشا، نائه هلان نه کاته مه حره مو تا نه زانن یه کیک

عاقلو زانایه له کاروباراندا راویژکاری دهگه ل نهکه نو له هاونشینی دهگه ل
پیاوی بئ باکو چه نه وهری به دگه وهری زۆره، به گشتی خوی بپاریزی.

گوئ له ناو بگره چۆن ده نالیئتی

که ده گاته خوړپیتی نامه موار

پادشا که ئەم تهعبیره ی گوئ لی بوو، که یفی ساز بوو، شوکری خودای
به جئ هینا و زۆری سپاسی حکیم کردو زۆری قه در گرتو چاکه ی زۆری دهگه ل
کردو به شادی گه راوه و حوت روژان چاوه پروانی هاتنی په یامهینه ران بوو، زۆری
حه و ته م هر وهک حکیم گوتبووی دیارییه کان گه یشتن. پادشا خوشحال بوو،
گوتی: له ودا خه تابارم که خونی خۆم بۆ ئەوان [به ره همه نان] گتپراوه؛ نه گه ر
رهحه تی ئاسمانی و میهره بانی ئیراندوخت نه بووایه، سه ره نجامی لیکنده وهکانی
ئەوان مه لعوونان به هیلاکی منو نازیزانو ده ستو پیوه ندان کوتایی پئ ده هات.
وه هر که س به ختی نه به دی یاری بئ، نه سیحه تی دلسۆزان و مه وعیزه ی
دۆستان، به گرینگ ده زانیو له کاراندا پیش ته دبیره لیکنده وه ده ست به کار
نابئو پیگه ی وریایی و قایمه کاری به که م نازانی.

پاش نه وه، رووی ده وه زیرو کوپو ده بیرو ئیراندوخت کردو گوتی: پیم باش
نییه ئەم دیاری و سه وقاتانه بنیرمه نیو خه زینه که نمو باشتره له ئیوه ی دابه ش
بکه م، که مه مووتان که وتبوونه بهر مه ترسی گه وره. به تایبه تی ئیراندوخت
که ده رزگار بوونماندا له م کاره ساته، ده وری بهرچاوی گتپرا. به لار گوتی:
به نده گان بۆ نه وه ن که له کاره ساتاندا بین به مه تالو به لاگه ردانو ئەم نه رکه
به میوه و به ره مه می عومرو ده ولت بزانی. هر چند راپه راندنی مه مو نه رکیک
به ئیقبالو به ختی پادشایانه وه به ستراوه ته وه و به نده گان نه و پله و پایه یان نییه
که بئ نامزای و ره و هیمه ته گه وره ی خو یان کاریک راپه رینزو شه رت نه وه یه،
نه گه ر له کاتی پاراستندا خو فیدا کردن پیویست بئ، خوی بکاته قوربانی، وه
نه گه ر که سیک به ختی یار بئو به ختیار بئو ئەم ره وشته ی دهگه ل بئ، نابئ
چاوه پروانی خه لاتو پیته لاگوتنو چاکه بئ، به لام شازنی زه مانه له م کاره دا

دهوری سهره کی گپړا، تاجو جلو بهرگ بابته تی نه وه و نه لبه ته بو که سی دیکه نابې. پادشا فه رموی هر دووکیان [تاجو جلو بهرگ] بینزو خوی هه لستا. بې وه ستان ئیراندوختو چند که سی دیکه له خزمه تیدا که هاوشانی خوی بوون، ناماده بوون. پادشا فه رموی تا هر دووکیان له بهر دهستی ئیراندوخت دابنن تا یه کیان هه لبرژرئ. تاجه که ی پښ باشتر بوو. چاوی له به لار کرد تا به مه سله تخوازی نه و، یه کیان هه لبرگرئ، نه و ئیشاره ی به جلو بهرگه که کرد. له م حاله ته دا پادشا روی تیکردن. خاتون که زانی پادشا ناگای له راویژکاری نه و به لار بووه، تاجه که ی هه لگرت تا پادشا نه زانی راویژکاریان کردوه. به لاریش چاوی خوی هر له و حاله ته دا که بوو راگرت تا شا نه زانی به چاو ئیشاره ی کردوه. وه له پاش نه و روزه چل سالی دیکه ش ژیا و هر کات به خزمه ت پادشا گه یشتبا، هر نه و حاله ته ی ده دا به چاوی تا نه و گومانه وه راست نه گه پښ، وه نه گه عه قلیه تی وه زیرو زیره کی ژن نه بایه هر دووکیان گیانیان له ده ست ده دا.

وه پادشا شه ویک ده رویشه لای ئیراندوختو شه ویک لای خیزانیکی دیکه. شه ویک که توره ی ژوری ئیراندوخت بوو، به حوکی قه رار رویشه نه وئ، خاتون تاجی له سهر نا و هاته پیشوازیو ته به قی زپینی پر له پلاری له سهر ده ست، له خزمه ت پادشا راوه ستا. پادشا له و برینجی ده خواردو به قسه کانی خاتون سهرگرمو سهرمه ستو به جوانی و جه مالی نه و چاوی روون ده بووه. له و حاله ته دا هه وپیه کی ئیراندوخت که نه و جلو بهرگه ی ده به ردا بوو، به ویدا تیپه ری. پادشا نه وی دیت، سهری سوورما و دهستی له خواردن کیشاوه، قوه تی شه هوه تو هه ستانی ئیشتیا، هه وساری خورپاگری له ده ست راپسکاندو دهستی کرد به پیته لاگوتنی. نه و جار به ئیراندوختی گوت: تو ده هه لبراردنی تاجدا نه ترانی، زهره رت کرد. خاتون که سهرسامی پادشای به رانبه ر به هه ویکه ی دیت، حه سوودی تو ورپه یی هه لیانته زاندو وای لی کرد، ته به قی برینجی به سهر شادا کردو ده نکه برنج چون ده نیو ریشو سهر و کاکولئو پییدا هاته خوارو نه و ته عبیره ی که حه کیم باسی کردبوو لیره وه دیهات.

پادشا فهرمووی، به لاری بۆ بانگ بکه نو پئی گوت: چاوت له و نه تکه بئ نه م نه فامه به پادشای سهرده مو شوانی رۆزگاری کرد. له بهر چاومی لابه ره و ببه بن له سووچیک سه ری بپه رپنن، با بزانی که نه و یا، وه کانی نه و نه م قیমে ته یان نییه که نه و تو هه لشاخیزو جه ساره تی ناوا بکه نو نیمه ش چاوپۆشی بکه یزو له گونا میان خۆش بین.

به لار خاتوونی هیتا ده رو لای خۆی فکری کرده وه، له م کاره دا په له کردن شهرت نییه. چون نه و ژنیکی بئ وینه یه و پادشا بئ نه وه هه لئاکا، وه به ره که تی زیره کی و ته دبیری نه و، چه ندین که سی له گیزاوی مردن رزگار کرد. وه نه مین نیم له وه ی که پادشا به و په له یه له فه رمانی خۆی پاشگه ز بپته وه، ده بئ سه بر بکه مو ده ست راگرم تا بارودوخه که نارام بپته وه. نه گه ر په شیمان بۆوه، نه وه تا ژن هر ماوه و من سه ره به رز ده بمو ده که ومه به ر په سندی پادشا. وه نه گه ر پئی چه قاندو ویستی نه م سه مه بکا، چار نییه و پئش به کوشتن ناگیرئ. وه له و دوواخسته نه دا سن قازانج ده ست ده که وئ: په که م: خیرو چه سه ناتا نه کوشتنی روح ده به ریک، دووه م: وه ده سه ست هیتانی خۆشحالی پادشا له وه ی که خاتون زیندووه. سه یه م: منه تبارکردنی جه ماوه ری ولات که شازنیکی به و گه وره بییه م بۆ راگرتوون که خیراتی بالی به سه ره موواندا کپشاوه.

پاش نه وه خاتوونی ده گه ل چه ند که سی که له مه حره مان که خزمه تی مالی پادشایان ده کرد، برده مالی خۆی فهرمووی وریابزو به نه ینی رایبگرنو نه وه ندی له توانادایه ریزو حورمه تی لئ بنین. وه شمشیریکی خویناوی کردو به حاله تیکی غه مگین هاته وه لای پادشا و گوتی: فه رمانی پادشام به جن هیتا. هر که نه و قسه به گوئی نه و گه یشت - تووره بییه که ی دامرکابوو - وه بیر عه قلو دل سوژی و جوانی و جه مالی نه و که وته وه، ناره حه ت بوو. پئی شه رم بوو که شوینه واری درپۆنگیه که له خۆی نیشان بدا و حوکم بدا و بیشکیئنو دژوازییه که له خۆی بنوینن. وه به له سه ره خۆیی وه زیریشی ده زانی. متمانه ی هه بوو که ره نگه ده ستی راگرتبئ و بئ گه رانه وه و لیکۆلینه وه کاریکی نه کردبئ، چونکه ههستیاری نه م رووداوه له هه یچ زانا و نه زانیک شاراوه نییه. کاتی که وه زیر

علامه تی نه دامه تی به نیوجاوانی پادشاهه دیت، گوتی: پادشا نابج غه مناک
 بی که رابردوو بۆ کهس ناگه رپته وه و نه وهی له دهست چوو، دهست ناکه و پته وه.
 غه مو نه ندیش جهسته کزو لاواز دهکا و که موکوورپی دهخاته سهر رای دروست.
 وه به ره می غه م وهره مه و دۆستان تووشی په ژاره و دوشمنان شاد دهکا. وه
 هر کهس نه م بابه ته بیسی له هممهر خۆپاگری و هه بیه تی پادشادا به دگومان
 ده بی، که ناوا به په له فه رمانیک دهر بکا و هر که جیبه جی کرا په شیمانی
 خۆی نیشان بدا، به تایبته کاریک که دهستی ته داره کو نه جامدانی کورت
 بی. وه نه گهر ئیزم بده یه ی نه فسانه یه ک ده گترمه وه که شایانو زیانحالی نه م
 بارودوخه یه. فه رموی: بلن.

وه زیر گوتی: ده گترپه وه جووتیک کۆتر ده ستیان کرد به دانه کۆکردنه وه تا
 هیلانه که یان پر بکن. نیره گوتی: هاوینه و دهشتو سه حرا پره له گیا و گول،
 نه م دانه یه راده گرین تا له زستاندا که له سه حرا هیچ دهست ناکه وی، رۆژگاری
 پی به رینه سهر. مییه کهش به و کاره رازی بوو، هر کامه بۆ لایه ک دهر په رین.
 نه و دانه یه، نه وده م که کۆیان کرد بۆوه نمی هه بوو. هیلانه پر بوو، که هاوین
 داهاتو کهرما کاری تیکرد، دانه کان وشک بوونه وه و هیلانه وه ک به تال ده هاته
 بهرچاو. نیره دیار نه بوو، که هاته وه، دانه که ی به که متر هاته بهرچاو، گوتی:
 نه ومان بۆ بهرچا وونی زستان دانابوو، بۆ خواردت؟

مییه هر چه ندی گوتی: "نه مخواردوه" فایده ی نه بوو. نه و نه ده ی لیدا که
 گیانی دهرچوو. له وهرزی زستاندا که باران زۆر باری، دهنکه کان نمیان کیشا
 و هیلانه هاته وه سهر دۆخی جاران، نیره تیگه یشت که هۆی که مبوونه وه ی
 دانه کان چ بووه. دهستی کرد به گریانو شیوه ن. به خۆیدا دها و ده یگوت: به وه
 زۆرتر ناره حتم که په شیمانی هیچ سوودی نییه.

وه پیاوی عاقل ده بی ده کوشستن و له ناوبردندا په له نه کا، تا وه ک کۆتره که
 تووشی سۆزو غه می دوری له یار نه بی. وه فایده ی وریایی و زانیی نه وه یه،
 که عاقیبه تی کار ده بهرچاو بگیری و مه سله حته ی حال و دواپۆز نه که و پته پشت
 گوی. چون نه گهر که سیک هه موو نامرازو نه سبابی که وره یی کۆ بکاته وه، نه گهر

به وهخت ده کاریان نه هیئت له قازانجه گانی بین بهش ده بینو پادشای سرکه وتوو
ئو که سه یه، که فکرو لیکنده وهی ئو له ناست کۆتایی کاران کورتی نه هیئتو
تیروانینی بینیشی ئو به سر کۆتایی کاراندا بکشئ. ته لاش بکا که مئازار بینو
قسه ی بهنده گانی دلسۆز گوئ بداتی.

کاری چاک زۆر بکه و خراپهش که م

ئهو ی ده چیینی دیته وه بهرهم^۱

وه ناشکراییه که پادشا به را و ته دبیری دروستو فکری نه نگه وهی خۆی
سه به خۆیه و له و تره هاته ی من بین نیازه. وه هر فره مانیکی بیدا بین گومان
سه عاده تو ده ولت ته لقینو ئیلهامی ده که نو ئه وهی به ده ست بهنده گانه،
هر ئه وه یه که له به یانی رینوئینی و نه سیحت رانه وه ستن، به لکه هیندیک
له مافی خاوه ن نیعمه تان ئه دا بکری. وه بهنده هر ئه وهنده ده لیم که پادشا
ئه گه ر رای له سه ر ئه وه یه که خاسو عام ته عریفو مه دوح سه نای بکه نو دلیان
خۆشه ویستی ئه ویان بوئ.

هر کوئ هاواره، به فریاد بگ

سایه ت بو مه زلوم بکه په ناگه^۲

وه پادشا پیویستی به مه وعیزه ی من نییه، وه ئو له سه ر رویشتنه ی من،
بو ئه وه بوو تا به خاتری ژنیک ئو هه موو فکرو خه یاله ری نه دهنه دلو ده روونی
خۆتان. که له که یفکردنو چه زبردن له دوازه هه زار ژن که له خزمه ت سه را و
کۆشکی تۆدان، بین به ره ده بیو به وهش هیچ کاریک جیبه جئ نابن.

کاتیک پادشا ئه و قسانه ی بیست، له کوژدانی ژن ترسا، گوئی: به یه ک وشه
که به سه ر زارمدا تیه پی ده ست به کاربووی زاتیکی بین وینه ت له ناو بردو له م
کاره دا ئه و جوړه ی شایانی حالئ دلسۆزانه، عاقلانه و خۆراگرانه نه جوولایته وه؟
وه ئه و ساته وه خته که ئه م قسه م به سه ر زاردا هات، زۆر سه خت له کوژدانی
ئیراندوخت ناره حه ت بووم. وه زیر گوئی: دوو که س هه میشه ده ژیر باری

۱. به کاستن و نیک فزودن باید / زیرا که همی کشت درودن باید.

۲. هر کجا فریاد خیزد مقصد فریاد باش / سایه بر مظلوم گستر آفتاب داد باش.

غهمدان: یه کیان نه وه یه که تیده کوشی کاری خراب بکا، وه یه کی دیکه ش نه وه یه له حالی دهست رویشتوویدا چاکه کردن به فهرز نه زانی. ماوهی خویشی وه نازو نیعمه تدا ژیان له دنیا دا بۆ نه وان کورته و غمو حه سره تی دواپوژیش زوره .

پادشا گوتی: له تو دووری دروسته . گوتی: له دوو که سان ده بی دووری بکه ی. یه کیان نه وه یه که چاکو خراب یه کسان ده بینئو پروای به جه زای قیامه ت نه بی، نه وی دیکه ش که سیکه که چاری له نه زه ری حه رامو گوتی له بیستنی جنیو و غه بیته تو داوینی له ئالوده بوونو دلی له فکری حه سه دو ته ماعو نازار، نه گیتپته وه .

پادشا گوتی: پیاویکی حازرجوابی، نه ی به لارا

گوتی: سئ که س ئه م خه سله ته یان هه یه: پادشایه ک که له شکرو ره عیه ت له خه زینه و زه خیره دا به شدار بکا. وه ژن که بۆ هاوسه ری خوی سازو ئاماده یه، وه زانایه ک که کاروباری به سه رکه وتن رازابیتته وه .

پادشا گوتی: نزیک ی له تو ناره ختی کردم نه ی به لار.

گوتی: سیفه تی ناره حه تی بۆ دوو که سان دروسته: سواری نه سپی جوانو بۆشناخ که خراب ده پوا. وه میردی ژنی جوانو له بار که دهستی که په مو سه خاوه تی به ستراوه و باش به خوی ناکا و هه میسه جنیو و قسه ی سووکی لئ گوئ ده بی.

پادشا گوتی: شاژنت کوشت، به ته لاشی بیهووده، بی مافی ره وا. گوتی: ته لاشی سئ که سان بیهووده یه: نه وه ی جلویه رگی سپی ده پوشرئو شیشه گه ری ده کا، جل شوژیک که خوی هه لده مآلی و سه رانسه ری رۆژ ده ئاودا راده وه ستئ. وه بازرگانیک که ژنی مندآکار دینئو عومری له سه فه ردا تیپه ر ده بی.

پادشا گوتی: شایانی نه وه ی سزایه کی توند بدرئی: گوتی: دوو که س ده توانن شایانی نه م سزادانه بن. یه ک نه وه ی بی گوناھیک سزا بدا، نه وی تر نه وه ی که ده سوالکردندا زور چه قه سرو بیو نه گه ر عوزرئیکیش بیننه وه گوتی پینه دا.

پادشا گوتی: سیفه تی "نه ممامی" بۆ تو دروسته و لیباسی "بی شه رمی" پر

به بهرته . گوتی سئ که س ئەم بابته دهگرتهوه : دارتاشیک که دارتاشی دهکا و تۆلاشو برادهکە ی له مالددا کۆ دهکاتهوه و هه جئ له خۆی تهنگه بهر دهکا . وه سهرتاشیک که له کاری خۆیدا شارهزا نییه و سهری خه لکی بریندار دهکا و ههقی کارهکە ی نادهنئ . وه دهولمه ندیک که مائی له غوربه ته و سهروه تو سامانی دهکه و پته دهست دوزمنانو ههچی به منالۆ نه هلو عه یالی خۆی ناگا .
 پادشا گوتی : ئاره زووی دیداری ئیراندو ختم هه به . گوتی : سئ که س ئاره زووی شتیک دهکه نو پئی ناگن . فه سادکاریک که خیرو سهوابی چاکه کاریک چاوه پوانی دهکا و به خیلک که چاوه پوانه وهک نه هلی چاکه و پیاوه تی مه تحو سه نای بگن . وه نه زانیک که له هه سه دو ته ماعو شه هوه ت چاوه پۆشی نه کا و ئاره زووی نه وه بئ که جینگه و پینگه ی وهک ه ی پیاو چاکان بئ .

پادشا گوتی : من خۆم دهو عه زابه هاویشتووه . گوتی : سئ که س خۆیان تووشی زه حمه تو عه زاب دهکه ن . نه وه ی له شه پرکردندا دهست ناکاته وه تا به قورسی بریندار بئ ، وه بازرگانیک ی به ته ماعی وه جاغ کویر که مائی دنیا له ریگه ی حه رام کۆده کاته وه ، له نه کاو به په لاماری هه سوویدک تیداده چئو وه بآلی وه نه ستودا ده مینیتته وه . وه پیریک که ژنی بئ شه رم بئنی ، هه موو روژئ قسه ی ساردو تآلی پئ ده لئو له هه یفان ئاواتی مه رگ ده خوازئو ئاخیش هه ر به و ده رده وه ده مرئ .

پادشا گوتی : تۆ به سووکایه تییه وه چاومان لئ ده که ی ، که نه و قسه مان به لاره ده که ی . گوتی : خزمه تپیکراو (پادشا) له بهر چاوی سئ تایفه سووکه . به نده یه کی چه نه وه رو زۆره پ که نه ده بی قسه کردن ده که ل بالاده ستان نه زانیو جاروبار له مه جلیسو کۆپو کۆبوونه واندا ، یا له شامو نه هارخواردندا به رانه بر که وه رکان بنو گه وره کانیش ، نه هلی جه فه نگو جنیۆ فرۆش بنو له هه بیه تی په لوپایه و غرووری سیاسه ت بئ خه به رین ، وه به نده ی غه یانی به رپرس که . مائی پادشای له ژیر ده ستیدایه ، به شیوه یه ک که پاش چه ند سالیک سهروه تو سامانی له پادشا وه سه ر که وئو خۆی به گه وره تر بزانی . وه به نده یه ک که ده هه ره می پادشادا بئ نه وه ی لئی بوه شیته وه ، متمانه ی پئ بکریو به تیکه لاری

ده گه لیان په ی به رازو نه پنییه کان بباتو له خو بایی بن .

پادشا گوتی: توم وهک ده ست بلاویکی سهر سه ریو عه قل سووک هاته به رچاو نه ی به لارا گوتی: نه و لاتاوانه بو سنی که سان ده بن، یهک نه وه ی که جاهیلی نه فامو سه فی، بو ری راست بانگه پشست بکا و هانی بدا بپروا و که سبی عیلم بکا، کاتیک جاهیل پشستی قایم بوو قسه ی سووکو چرووک به کابرا ده لئو په شیمانی فایده ی نییه . وه نه وه ی که مروفی نه حمه قو نه فام، به دوستایه تی بن جن، به سه ر خویدا زال بکا و بیکاته مه حره می رازو نه سراری خو ی، هر سه عاته ی، به زبان نه وه وه درو یهک ده گپرتته وه و کاریکی نارپوا ده خاته سه ر نه ستوی . وه قامک گه ستزو لیوکروژتن سوودی نابن، وه نه وه ی که رازو نه پنی به که سیک بلئی که ده راگرتنو شار دنه وه ی رازه کانی خویدا وریا و ناگادار نه بن .

پادشا گوتی: نه و کاره ی تو، به ده لیلی بن باکی و روودا مالوی تو ده زانم . گوتی: که ریته ی تو نرمی له سنی که سدا به دانیشتنو هه ستانیا ندا درده که وی . نه وه ی مالو سامانی خو ی به نه مانه ت لای بیگانه دابنئو نه ناسیک بکاته داوهر له نیوان خو ی و دوژمندا . وه نه و که سه ی ئیدیعیای نازایه تی و سه برو که سبی مالو دلوفانی ده گه ل دوستانو نه نجامی کاران بکا، نه توانئ له روژی شه ردا و کاتی روژه په شی و له نیو ده وله مه ندان و کاتی هیرشو قه هری دوژمنان، بو ده سه لات په یداکردن به سه ر پادشایاندا، نازایه تی بنوینئ . وه نه و که سه ی ده لئ: "من ناره زووه جه سه ته ییه کانم وه لا ناوه و رووم کردو ته حه زو خو شی رو حانی" و له هه موو حالیکیشدا نه سیری هه و و هه وه س بنو رووگه ی ده ستووراتی، روو قیزو شه هوت بن .

پادشا گوتی: ده ته وی ئیمه بکه یه زه وی ته لقینه کانی خو تو لیها تووی زی پکفتو دروژنانه ی خو ت بخیه به رچاوی خه لک؟ گوتی: سنی که س، به خو یان ده نازنو لایان وایه ماهیرو شاره زان، به لام هر له دنیا ی جه هلدا ده ژین؛ مو تریبی تازه کار که هر چه ند خو ی زه حمه ت ده دا، لیدانی خو ی ده گه ل ها و اله کانی بو کوک ناکرئو نازانی زیرو به می ده نگ له بلندو نه ویدا تیکه لاو بکا . وه وینه گه ری بن نه زموون که لافی وینه گه ری لیده دا به لام ره نگامیزی نازانی . وه پیاویکی

روودارو بی‌مایه که له مه‌جلیساندا لافی کارزانی لیده‌دا و کاتیک ویستی کاریک نه‌نجام بدا له ژێرده‌ستانی خۆی ده‌پرسی چ بکا و چۆن بکا .

پادشا گوتی: ئێران‌دوختت به‌ناهق کوشت، ئە‌ی به‌لار. گوتی: سێ کەس به‌ناحق ده‌ست بۆ کار ده‌به‌ن: ئە‌وه‌ی زۆر درۆ ده‌کا و گوته‌وکرده‌ی تا سه‌ر جیبه‌جێ ناکا. وه‌ ته‌مه‌لێکی بێ‌کاره که به‌سه‌ر توورپه‌بییدا زāl نییه‌و پادشایه‌ک که هه‌موو کەس له‌ کارو بپریاری گه‌وره‌ ناگادار ده‌کاته‌وه .

پادشا گوتی: ئێمه له‌ تو ده‌ترسین، ئە‌ی به‌لارا گوتی: چوار کەس له‌ خۆرا ده‌ترسین و نیگه‌رانن. ئە‌و مه‌له‌ گچکه‌یه‌ی له‌ سه‌ر لقیکی باریک ده‌نیشین و ده‌ترسێ ئاسمانی به‌ سه‌ردا بکه‌وێت و بۆ به‌رگری له‌و که‌وتنه‌ لاقی ده‌هه‌وا ده‌کا، وه‌ قورینگ که هه‌ر دوو قاچی له‌به‌ر قورسای جه‌سته‌ی خۆی له‌ عه‌رز دانانی و کرمیک که خۆراکی خاکه‌و ده‌ترسی خاک ته‌واوین. وه‌ چه‌کچه‌کی که به‌ رۆژ نایه‌ته‌ ده‌ر تا خه‌لک شه‌یدای جه‌مالی نه‌بن و وه‌ک باقی بالندان ئە‌سیری داو و زیندانی قه‌فه‌س نه‌بن .

پادشا گوتی: ئاسووده‌یی دل و خۆشی و عه‌یش و تۆش، ده‌بێ له‌ نه‌بوونی ئێران‌دوختدا، مال‌اواییان لێ بکه‌ین، گوتی: دوو کەس هه‌میشه له‌ شادی بێ‌به‌شن. عاقلێک که ده‌بیتته‌ هاو‌نشینێ جا‌هیلان وه‌ به‌دخوویه‌ک که به‌ هیچ شی‌وه له‌ ره‌وشتی خراپی رزگاری نایه .

پادشا گوتی: ئە‌جرو پاداش له‌ گوناوه‌ چاک له‌ خراپ جودا ناکه‌یته‌وه، ئە‌ی به‌لارا گوتی: چوار کەس ئە‌و سیفه‌تانه‌یان تێدا به‌دی ناکرێ: ئە‌وه‌ی تووشی ده‌ردیکی کوشنده‌ بووه‌و فکر له‌ شتیکی دیکه‌ ناکاته‌وه . وه‌ به‌نده‌ی غه‌یانی خه‌تابار که رووبه‌پووی پادشای به‌ ده‌سه‌لات بوویته‌وه، وه‌ ئە‌و که‌سه‌ی که ده‌گه‌ل دوزمنی ئازا تێکه‌وتوووه‌ زه‌ینی ئە‌و له‌ هه‌موو کاریک دا‌بپاوه . وه‌ سه‌ته‌مکاریکی بێ‌باک که که‌وتۆته‌ ژێر ده‌ستی زالمیکی له‌ خۆی مله‌وپرتو چاوه‌پوانی به‌لای گه‌وره‌تر بێ .

پادشا گوتی: هه‌موو چاکه‌یه‌کت ون کردوو! گوتی: ئە‌م خه‌سه‌له‌ته له‌ چوار که‌سان جوانه . ئە‌وه‌ی زۆلمو سه‌ته‌م به‌ فه‌زیله‌ت ده‌زانن. وه‌ ئە‌وه‌ی زۆر

سه رسامه به بپیارو رای خۆی. وه ئه وهی که ده بیته هه وائی دزانو نه و که سهی که زوو توو په ده بپه و درهنگ دیته وه سه رخۆ.

پادشا گوتی: متمانم به تو نه ماوه، نهی به لارا گوتی: زانا یان متمانه به چوارکس ناکه ن. ماری قه لسو سه ر لئ شپواو، دپندهی برسی، پادشای بپه رحمو به زهیی و حاکی بپه دین.

پادشا گوتی: د لسو زوی و یه کبونی تو بو ئیمه هه رامه. گوتی: یه کبونی و ده مسازی چوار شتان پیکه وه ده ست نادا. بپا و چاکو بپا و خراپ، خپرو شه پپ، رووناکی و تاریکی و روژو شه و.

پادشا گوتی: بپرومان پیت نه ما. گوتی: چوارکس بو نه وه نابن بپروایان پین بکهی. دزی زه به رده ستو لیتاتوو، مالاتی جهسته گه وره و به که یف، بپه حه یای ره نجاو، که م عه قلی نه قام.

پادشا گوتی: [مهینه تی من به و ده لیله بپه پایانه، که ده رمانی هه موو ده ردیکم ئیراندوخت بو] وه ده ردی بپه ده رمانی له ده ست چوونی ئیراندوخت هپچ چاره یه کی نییه. گوتی: غه م خواردن بو پینج تایفه له ژنان ره وایه: نه وهی عه سلو نه سه بی گه وره یه و زاتی خۆی شه ریفه، جوانی که موینه و پاکداوینی هه مه لایه نهی هه یه، وه نه وهی زانا و به سه برو یه کدل بپه. وه نه وهی له هه موو ره هه ندیکدا نسحه تو رینوینی بکا و حزوورو غایب بوونی میرد ده به رچا و بگریئو نه وهی ده چاکو خراپو خپرو شه پپدا، هاوده نگو هاوری بپه. وه نه وهی ده هاودهنگی نه ودا قازانجی زور هه بپه.

پادشا گوتی: نه گه ر [که سیک] ئیراندوخت بداته وه ده ست ئیمه، زورتر له وهی ئاره زویی بپه، مالی دنیای ده ده من. گوتی: مال له لای چوارکس سان له گیان خۆشه ویستتره. نه وهی بو پوول شه پ ده کا، وه نه وهی بو بپه وکه مالیک دیواری مه حکه مو نه ستوور کون بکا، وه نه وهی بازرگانی ده ریا ده کا، وه نه و که سهی له مه عه ندا وه ک به کریگیرا و راده وه ستی.

پادشا گوتی: تو برینیکی وه ها گه وره ت خسته دلئ ئیمه که به هاوکاری چه رخی گه ردوون و لوتفی زه مانه ش چاره ناکری. گوتی: دوزمنایه تی له نیوان چوار

که ساندا به م شیویه ههیه: گورگو مه پ، کتکو مشک، بازو دوراج، کوندو قالاو. پادشا گوتی: بهو کاره ی کردت، خزمه تهکانی هه موو عومری خۆت زایه کرد. گوتی: ههوت کهس ئەم عه یبه یان ههیه: ئەوه ی ئیجسانو پیاوه تی خۆی به منه تو ئازاردان له ناو ده با، وه پادشایه ک که بهنده ی بی کاره و درۆزن په روه رده ده کا و گه وره یه کی توورپه و تۆسن که سزا و جه فای له چاکه و پیاوه تی زۆرتی بی. وه دایکی میهره بان که زۆر ناگاداری له ئەولادی خراب ده کا. وه پیاوی ئازاده و سه خی که مه کربازیکه به دهعه ده کاته باوه پیتکراوی خۆی، وه ئەوه ی که به غه یبه تکردنی دۆستان شانازی ده کا، وه ئەو که سه ی که له رووی عه قیده و ئیمان وه ریز له خواترس و خواناسان نه گریو زاهیره باتینی ده گه ل ئەوان یه ک نه بین.

پادشا گوتی: ئیراندوختو ئەو هه موو جه مالو جوانیه ت کوشت، گوتی: پینچ شت هه موو خه سه له ته باشه کان له ناو ده به ن. توورپه یی، سه بووری پیاو وه ک جنیو فرۆشی ده نوین و زانستیشی به شکلی نه زانی ده خاته بهرچاو. غه م، عه قل ده شاریتته وه جه سه ش کز ده کا. شه پو پیکدادانی بی پرانه وه، ده بیته هۆی نه مانی نه فس، وه برسییه تی و توونیه تی گیانداران که نه فت ده کا.

پادشا گوتی: ئیمه له مه ودوا کاریکمان به تو نه ماوه، ئەی به لارا! گوتی زانایان ده گه ل شه ش کهس ناتوانن ببه ناشنا: یه کیک ئەوه ی مه شه ره ت به که سینک بکا که له زانست بی به هره یه. وه که مچیکلدانیک که هه وه له ی کاری گه وره ی نییه، وه درۆزیک که زۆری شایی به خۆیه تی، وه ته ماعاریک که مالی دنیا ی له نه فسی خۆی خۆشتر ده وئ، وه کزو لاواریک که سه فه ری دووره ده ست ده کا. وه خۆبه زل زانیک که مامۆستا و گه وره پیاو ره وشتی ئەو په سند ناکن.

پادشا گوتی: تو که تاقی نه کرابوویه وه، باشتر بووی، ئەی به لار. گوتی: ده که سان ده کری تاقی بکه ینه وه. یه کیان پیاوی ئازا له شه ردا، یه کیک وه ریز له کشتو کالدا، پادشا له کاتی دلته نگیدا، بازرگان ده هیسابدا، دۆست له کاتی نیازو حاجه تدا، خاوخیزان له نه گبه تیدا، پیاوی زاهید له ده ستخستنی ئەجرو

پاداشدا، نه وهی تووشی ده ستهنگی هاتووه له ده رویشیدا که به مه سله حهت بئ. وه که سیک که ژنو مائی ته رک کرد، له خۆپاگریدا له روانگی قودره ته وه، چون قسه گه یشته ئیره و نیشانهی توورهی ده نیو چاوانی پادشادا سه ری هه لدا، به لار بئ دهنگ بوو، ده بال خۆیدا فکری کرده وه: کاتی وهی هاتووه غم به ریا دهین.^۱

کاتی نه وهیه پادشا به دیداری ئیراندوخت شادو شوکر بکه مه وه، که مه یلی دیدار گه یوته نه وپه ری خۆی. وه هر وه ها به نیسه بت نه و هاته ران پاته رانهی گوتم عه جاییب چاوپۆشییه کی فه رموو! ئینجا گوئی: ته مه نی پادشام درێژ بئ! له سه ر رووی زه وی وینهی نه ومان نییه، وه نه وهی به ئیمه گه یشته وه ده میژوودا نه ببیندراوه و تا کۆتایی عومری عاله میش نابیندرئ. من به پله و پایه و قه ده رکه مه وه، به و ده ره جه نزمه وه که هه مه، به و جۆره به که یفی خۆم قسه م ده کردو قاجم له به ره ی خۆم پتر راده کیشا، هه یج کات تووره ییم به پادشاهه نه دیت. زاتی مباره ک وه ها به جه مائی سه برو ئارامی رازاوه ته وه و به زینه تی و یقارو خۆپاگری جیلوه ده کا و جه مائی هه وسه له و پانتایی زانستی نه و بئ سنوره و لایه نی چاوپۆشی و لیبوردنی هه راو و به ریا لوه و خیراتی نه و ده گاته هه موو خه لک، وه ئاسه واری که منازاری و رهحمو دلۆفانی نه و شایه و بلاوه، وه نه گه ر له سوورانه وهی چه رخی گه ردوون، به لایه ک نازل بئ و له داگیرکه ری زه مانه رووداویک روو بدا که هه ندیک له نیعه ته کانی ئاسمان له ناو به رئ، ده و [حاله تانه دا] هه یج که س پادشای به گزژی و خه مناکی نابین و جه نابی نه وان به دووره له عه ییی دادو هاوارو به خۆدا دان و، نه فسی که ریمی خۆی ده هه موو گزژی و تالو ترشییه کدا راده گزئ. وه رازی بوون به قه زا و قه ده ر به فه رز ده زانی، با وه کوو که مائی ده سه لاتو پایه به رزی هه یه و ده سستی ده روا، لیبوردنو چاوپۆشیکردنی شاهانه ده ره ق به به نده کانی موخلیس له سه ر شوینی خۆیه تی، هه ر وه ها جه ماعه تیک که خۆیان به هاوشانی نه و داده نین، نه گه ر هه ندیک سه رکیشی و ملبادان بکه نو به ئاشکرا یا به نه ینی کاریک بکه ن که به دژایه تی و رووبه روو بوون لیک بدریته وه. له ته میکردنو

سزادانیاندا نه وهندی له شانو شکوی پادشایه تی بوه شیته وه کاردانه وه نیشان ددها، وه خاسو عامو ره عیه تو له شکر چاویان به و تیکشکانو مل که چکرده ده که وئی، وه چون نه م قودره ته یان دیتو سه ریان دانه واندا، نه و جار [پادشا] له ریژگرتنو خه لاتکردندا به و نه اندازه که هیمه تی بلندو ناغایه تی و سه خاوه تی خوئی ری ددها، زیده روئی ده فهرموئی که تاریخی گه وره پیاوانو فهرزانه کانی جیهان و ناوی پادشایانی گوره، پیی دهرازیته وه و باسی نه و له سه ر لاپه ری روژگار ده مینیته وه .

به و قودره تو ده ست رویشتووییه که باس کرا، گوئی دا به قسه کانی من که بی روایانو توندوتیژ بوو، کام به نده ده توانی شوکرانه ی نه م سوزه بیژری؟ شمشیری سه ره پیرین ناماده یه و منی به نده ش بی نه ده بانه دواوم . راگرتنی نه ریتی سزادان، مه گه به لیبوردن و خوپاگری پادشا، به کئی ده کری؟ وه منی به نده ددان به گوناهی خو مدها دینمو نه گه سزا بدریم، به دروستی ده زانم، چونکه خه تام کردووه ده راپه راندنی فرماندا دره نگم کردووه، وه له ترسی نه م وه زعه و نه م قسانه بیرم له حالی خو م کردوته وه و راده گه یه نم که شازنی دنیا زیندووه .

پادشا به بیستنی نه م قسه یه شاگه شکه بوو . نیشانه ی خو شحالی و گه شانوه ی به خته وه ری له روخساریدا ده رکه وتو پاش نه و حاله ته فهرمووی که : له مپه ری توندوتیژی و کو سپی کوشتنو سزادانت نه وه بوو که راستگوئی و دلپاکی و دل سوژی تو م ده ناسی و ده مزانی که ده راپه راندنی نه و حوکمه دا ده ست راده گری و پاش گه رانه وه که سبی زانیاری و ناگاداری به و حوکمه راده گه ی . چونکه هه له ی ئیراندوخت نه گه رچی قورس بوو، سزاکه شی تا نه م نه اندازه یه نه بوو، وه له م قسانه دا، نه ی به لار، تو تاوانیکت نییه . چونکه به و قسانه ت ده تو یست که قهراری بریاری نیمه له پیشخستن یا پاشخستن نه م حوکمه بزانی و به خاترجه می ته واو ده ست به کار بی . به و ئیحتیات و وردبینیه عه قلو زانایی تو زورتر ده رکه وتو تاقی کراوه و متمانه ی نیمه به تاعه تو به نده گی دل سو زانه ی تو زیاتر بوو، وه خزمه تی تو له م کاره دا پیگه یه کی به رزی وه ده ست هیئا و پاداشی نه و خزمه ته، نه وه ندی ده توانادا بی، به خیر و خو شسی به تو ده دینه وه، وه

خزمەتکار دەبێ بە زیوهری و یقارو خۆپاگری پشوو درێژی بپارێتەوه تا راگرتنی ئەو فایدهی لێ بگهویتەوه. ئێستا ههسته بپۆ، ئەحوالپرسی و تاسهباری ئێمه داواي لیبوردنی ئێمه بگهیه نه ئێران دوختو پیتی بلێن:

بێ خەرمانەي مانگی رووت، تاریکه شهوگاری ژین
بێ زیارهتسی جه مالت، نه ماوه تا قهتو تین^۱

وه په له ده بێ بکه ن تا زووتر بێ و شادمانی و عوزی ئێمه که به ژبانی ئەو تازه بۆتەوه، بگهیه نیتە ئەوپهڕی خۆی. وه ئێمهش له حوجرهی دوری و ئاره زوومه ندییه وه بگۆیزینه وه بۆ حیحلهی زاوا به ندی و دهستور بدیهن کۆری به زمو شادی به رپا که نو بۆ من تیکه نو بلێین.

دهمه وئ ساقی ئەمن ئەوشۆ غه می دل که م که م
لووزه وه م به رده سه رئ نامه وئ جورعه ی که م که م^۲

به لار گوتی: مه سه له حه ت هه ر ئەوه یه و بێ دوودلی ئەو فه رمانه ئەنجام ده درئ. ئەوجار به په له رویشته لای ئێران دوختو گوتی:

دنیا که گول گولئ بووه قوربان ئەتۆش وه ره
مایل به گول به، عه یبی چیه گول گولئ بوئ^۳

وه مزگینئ پێدا که هه موو شت به خێرو خوشی گوزه راوه و کاتی ئەوه یه بچیتە خزمهت پادشا. خاتوون زۆر زوو خۆی ریکوپیک کردو هه ر دووکیان پیکه وه هاتنه خزمهت پادشا، ئێران دوخت عه رزی ماچ کردو گوتی: شوکرانه ی ئەو لیبوردنه ی پادشا چون ده توانم بکه م؟ وه ئەگه ر به لار متمانه ی پتهوی به که مائی سه برو خۆپاگری و دلۆفانی و که ره می بێن پایانو ره حمه تی شاهانه نه بووايه، هه رگیز نه یده توانی سه بر بکا و ده ست را بگرئ.

پادشا به به لاری گوت: "منه تیککی که وره ت له سه ر داناوین" وه من هه میشه متمانه م به دلسۆزی و رینوینی تو بووه، به لام ئەمڕۆ متمانه م زۆرتر بوو.

۱. بی طلعت تو مجلس. بی ماه بود گردوون / بی قامت تو میدان، بی سرو بود بستان.

۲. له بیوانی هین وەرگیراوه به رانه به:

زان می که چو آه عاشقان از تف / انگشت کند بر آب زورق را.

۳. نالی.

ورته بهر زبېن که دهستی تو له مهمله که تی نیمه دا ناواله یه و فرمانی تو به سر فرمان بهرانی نیمه دا د پروا و رینوینی و دل سوژی تو ده خه رچکړنو جیبه جیکړنو په یمان به سترو باسکړندا ره وایه و که س ره خنه ی لږ ناگرځی.

به لار گوتی: ده وله تی پادشا هر له په ره گرتنو به رده وامی قودره تدا به رقرار بڼ! له سر به نده گان فرهزه فرمان به رو ملکه چی فرمانی پادشا بزو نه گره ته و فیقی خزمه تیان ده ست که وت، چاوه پروانی پادشا رو ستایش نه بڼ. چونکه که ره مو لوتغو سوژو عاتیفه ی پادشایان، زور له خزمه تکرندو توکه ری به نده گان گوره تره. وه نه گره ته من هزار سال بڼ و همووی بو ته له بی ره زامه ندی و ناسووده بی خاتری پادشا تیپه پر بکن، هزار یه کی نه و ناتوان شوکرانه بزیر بڼ. به لام نیاز به به نده نه وازی پادشا نه ویه که له مه وپاش ده کاراندا په له نه فرمون تا عاقیبه ته که ی له چه سره تو په شیمانی به دور بڼ.

پادشا گوتی: "نم نه سیحه ته مان به دل و به گیان قبول فرموو، له داهاتوودا بڼ راویژکاری و قول بڼ و نه وه و ه لسه نگانندو نیستیخاره، حوکم ناده بڼ". وه پاش نه و قسانه خه لاتیکي شاهانه ی به نیراندوختو به لار عه تا فرموو.

هر دوکیان شهرتی خزمه تیان به جڼ هینا و له مې نه و تایفه ی به ره همه نان که خه ونه کانی پادشایان به و جوړه ی رابرد ته عبیر کړد بووه، له سر نه وه ساغ بوونه وه که پادشا فرمانی دا له ناویان به رنو هیندیکیان به سیداره وه ه لاهه سی. وه "کارایدوون" ی چه کیمی بانگ کړدو به خششو خه لاتی زوری پیدا و ده ستوری ده رکرد که به ره همه نان بیته خزمه تی. گوتی: چه زای غه یانانو سزای مه کریازان نه ویه. رووی ده پادشا کړد، زوری ناهه رین پڼ گوتو به جیبه هیشت.

پادشا به به لاری گوت که با بگه پڼه وه و بهه سینه وه و کورپکی دستانه پیک بینین که هلی واه لناه که ویته وه.

نیازم به و پيالهی چاوی مهسته
به یه ک پرشنگی عالم سه به سه مهست
له بهر حوکمی نیگایا قاته هوشیار
هه تا چاوی بکا بر، مهسته، هر مهست

به دوویا شیخو سوؤفی و مهستی عیشقی

له رییدا که وتوون مهسته له سهر مهست^۱

ئه وه بوو داستانی فه زیله تی سه برو خۆراگری و به گرینگتر زانینی له باقی ره وشتی پادشایان. له زانایان شاراوه نه بین که فایده ی گێرانه وه ی ئه م که کایه تانه عیبره ت وه رگرتنی خوینده وارانو هۆش یار بوونه وه ی بیسه رانه. وه هه ر کهس عینایه تو لوتفی ئه زه لی پیدرابی، سه ره مشقو ریئیشانده ری ئه و، ئه زموونی رابردووانو ریئوینی که کیمانه. وه بناغه ی کاره کانی ئیستا و مه سه له که ته کانی ئه مرق و سبه ی ئی له سهر پایه ی حکمه ت و عه قلانییه ت داده مه زریئین.

وَاللّٰهُ الْمَوْفِقُ لِمَا يَنْفَعُ فِي الْاَجَلِ وَالْاَجَلِ

۱. له دیوانی مه حوی وه رگیراوه به زانبه ر به:
در جهان شاهده ی و ما فارغ / در قدح جرعه ای و ما هشیار
خیز تا زاب روی بنشانیم / باد این خاک توده غذار
ترک تازی کنیم و برشکنیم / نفس زنگی مزاج را بازار.

زیرینگه رو گه پریده

پای گوتی: باشه، داستانی سه برو خۆپراگری و باشتربوونی نهم به سر باقی ره وشته کانی پادشایاندا گوئی لئ بوو. نیستا داستانی پادشایان ده به ستینی چاکه کردن ده گه ل خزمه تکاران و به گرینگ زانینی لایه نی باش ده راگرتنی نه واندا بۆ نیمه بگیره وه. تا ده رکه وی کام تایفه قه دری په روه رده کردن باشت ده زانزو له وه دا شوکرانه بژیرترین. به رهمن له وه لامدا گوتی: گرینگترین ره هه ند له وه دا ناسینی جیگه و شوینی راگرتنو په روه رده کردن و شوینی هه لباردنه. چون پادشا ده بی هه موو ده ستکرده کانی خۆی بۆ هه موو چه شنه تا قیکردنه وه یه ک به دارو به رددا بدا و پیوه رو پیوانه ی بیروپا و یه کدلی و رینوینی هه ر کامیان دیاری بکا و کۆله که ی نهم کاره ش، خۆپراگری، داوین پاکی، به پارینو ته قوابوون و مه سله حه ت ناسین ده به رچاو بگری. که مایه ی خزمه ت به پادشایان راستی و دروستیه و به شی گه وره ی نهم دروستیه ش خوداترسی و دیندارییه و هیچ گه وره ییه ک بۆ مروف له وه له بانتر نییه.

وه سیفه تی پارینو ته قوا کاتیک جوانه، که رابردوه کان به پاکی و پاکداوینی به ناویانگ بنو به خۆپارینو خاکی بوونو ریازه تکیشان ناویان رویشتیج، وه هه ر کات نهم شه رفه بۆ رابردوه کان مسۆگه ر بوو، نه و جار پیوه ندی و به سراوه یی نه و لاد به بابو باپیران له م روانگه وه ده رکه وت و هونه ره کانی خۆی جوانی سیفه ته کان نهم شانازیانه ی رازنده وه، شایانی به خته وه ری و ناماده یی

بسؤ په روه رده بوونو راگرتن روون ده بیته وه . وه نه گهر له م شهرتو مهرجانه دا گومانو د پردونگیه ک بدوژیتته وه، نه لبه ته نابین نه و که سه، برپای پین بگریو بیته مه حره مو له نهینیه کانی پادشادا ده خالته بکا . چونکه نه م کاره زیانی زوری لئ ده که ویتته وه و ناکامه خرابه کانی ده گهل تیپه پپوونی زه مان خوئی وه دهر ده خا و زهره رو زیانی زوری به دوا دا دئو به هیچ شیوه یه ک قازانجی لئ ده دست ناکه وئ .

وه پاش نه وه ی له م ریگه یه دا که زور گرینگه، وریایی و ئیحتیاتی زور ده به رچاو گیرا، راستگویی خزمه تکارو خو پاریزی نه و له لاپیوونو دوو پویی و جیاوازی و دژوازی له که لامو گیزانه وه دا ده بین تاقی بگریته وه و راستی و نه مانه ت ده گوتارو کرداری نه و دا مسوگه رو راست بین . چون عه یبو عاری دروکردن زور گه وره یه و دوری و خو پاراستنی خزمه تکارانو نزیکانی پادشا له م عه یبو عاره، فره زه . وه نه گهر که سیگ نه و فره زیله ته ی [خزمه تی پادشایان] ده دست که وت، تا له باری وه فاداری و هق ده به رچاوگرتن ناویانگی نه پروا و تاقی نه کریته وه، پادشای وریا و تیبین هرگیز متمانه ی پین ناکه ن . چونکه ریش نه رمی په ستو نزم، قه دری حورمه تگرتنو خه لاتو نه نعام به واجیب نازانی و له هر لایه ک باران ببینی، که وئو پؤست هه لده گیزیتته وه [به دوا ی قازانجی خویدا ده گه ری] و مروئی لیته اتووی زانا و هونه رهنه دی وریا، مردن له م ره وشته خرابه به باشتر ده زانن . پادشایان ده بین سه رنج بده نه، سیفته ته باشه کانی زاتی توکه رانو خزمه تکارانو کاریان به رازاوه یی روا لته ی مالو سامانی زوریان نه بین . چونکه خزمه تکار له لای پادشا عه قلو زانینه و سه روه تو سامانه که شی زانستو کارامه یی . وه دیارده ی به روا لته، له بهر چاو نه هلی بینینو تیگه یشتنو دلئ خاوه ن رایان بایه خیتیکی نییه . ژن نابین به پیاو، به ناغه بانوو.^۱

وه هیندیک سه لیه لایان وایه که نه وانه ی له ته تخت نزیکن، ده بین قه درو ریژی تاییه تیان لئ بگریو گه وره بگرینو پیاوان له بنه ماله کونه کان هه لبروونو زه حمه ت بو نه وه بکیشن که نه شرافو گه وره کان بکه نه خزمه تکاری پادشا .

۱. زن مرد نگرود به نکو بستن دستار.

زوریان له م باره وه گوتووه . به لام عاقلان ده زانن که خانه دانی پیاو، عه قلو زانینه و شه ره فیشی ده ست کورتی و ته قوا و پاریزه . وه شه ریفو بژارده نه و که سه ده توانی بیی که پادشای وه ختو خوسره وی زمانه هه لیبزیری و شه رفی راگرتنی پی بدا . وه له عاده ته کانی روژگار نه وه یه که پیاو ما قوولان ده فیه وتینی و ده چه وسینی و سړوسوالګه ران ده په روه ریئی . وه هیچ زیره کیګ نه م راستییه وه درو ناخاته وه . نه وه ش بزاین هر کات، بوره پیاو یکی خه سیس به پله و پایه و خوشه ویستی ناو خه لک بگا، پیاو ما قوولتیکی به خشنده و سه خی تووشی نه گبت ده بی .

وه پادشایانیش ده بی هیمهت بکه نو ده ست چه روه رده کانی خو یان ده کار بیینو متمانه یان به کاریه ده ستانی ده ول ته خویان چر بکه نه وه، وه نه وه ش بی سوود نابی . چونکه کاتیک خزمه تکار بیر له چکوله بی زاتی خوی ده کاته وه، شوکرانه ی به خشنده یی و نیختیار لازمتر ده زانی، چونکه له و پله و پایه و په روه رده بوونه دا، مافیکی مسوګر بق خوی نابینی . به لام نه م بابه ته زه مانیک مومکین ده بی که پاکداوینی میراتی و که سبی، پیګه وه جه م بوونه وه . وه شیرینی و جوانی زانستو پیګه یشتوویی و ده دست که وتبی، چونکه بی نه م سه ره تایانه، نه ناوی باشی به نده گی دروست ده ردی و نه جلو به رگی شوکرانه بزیری چوستو پر به به ر ده بی . وه کاتیک که سیک به م خه سلنه تانه رازاوه و له کووره ی تا قی کردنه وه، به م شیوه که باس کرا، به سه رکه و توویی هاته دهر، وه شایسته گی و لیاقه تی پله و پایه ی له هه موو باریکه وه، به ته واوی و ه راست گه را، ده په روه رده کردنو گه وره کردندا ده بی ته رتیبو توبه ده به رچاو بگیری و له سه ره خو، بی په له و عه جه له، دهرجه و پایه ی به رنه بانو گوره ی بکن، تا بکه ویته به رچاوانو ده گه ل تیپه رپوونی زه مان له دلاندا جی بکاته وه و به یه ک قه له مبار نه گاته ناخرین پله ی نه ردیوان! نه گه ر وا بکا ده پسو و سه ره وین ده بی و ره خنه گرانو نه یاران مه جالی لومه و له قه میان بق دهره خسن .

نه وه ش بزاین نه گه ر ته بیب له یه که م چاوپیکه وتندا نه خوشیک عیلاج بکا، زوو نه و نه خوشه تیدا ده چی و هوجه ی به شه ریه تو دهرمانی دووه م

نابین. به لآم ته بیبی زانا و ناگا شه وه یه، که له حالو وه زعی نه خو شو ماوه ی نه خو شسی و چونه تی و هو ی نه خو شسی بکولیتته وه و چاو له میزی نه خو شو بکا و پاش ناگا بوونه وه له که مو زورو هوکاره وردو درشته کانی نه خو شسی، ده ست به ده رمانکردن بکا و له و کاره شدا به ته رتیب بپواته پیش. وه له جیاوازی حالی نه خو شو به پیی زیادو که مبوونی نه خو شسییه که غافل نه بین تا نه فسی دروست بیته وه و نیشانه ی شفا و سلامه تی ده رکه وی.

وه هر به مجوره ناگاداری پادشا له بارستای لیها تووی خزمه تکاران فره زه. تا له خو وه و به هر په مه متمانه به که س نه کا. که په شیمانی و حه سره تی به دواوه بین. وه نموونه ی نه م سهره تابه حه کایه تی کابرای زیپینگه ره.

رای گوتی: نه م حه کایه ته چونه؟ گوتی: ده گپنه وه تا قمیک راوکه ر، بو ده داو خستنی درنده یه ک، له بیابانیکدا چالیکیان ه لکه ند. به بریکو مه یموونیکو ماریک تیکه و تنو به دوی نه واندا زیپینگه ریکیش ده و چاله که وت. نه وانی دیکه له به ر نی شو نازاری خو یان نه په رزانه نازارو نه زیه تی نه و. چه ند روژیک به و قه راره تپه پی تا روژیک گه پریده یه ک به لایاندا رویش تو نه و حاله ته ی چاو پیکه وتو به خو ی گوت. نه و پیاره ی له و مهینه تییه رزگار ده که مو خیره که ی ده که مه تو شه ی روژی قیامت. ته نافی رو هیش ت. مه یموون خو ی پیوه هه لاره سی، جاری دووه م مار پیشده سستی کرد، جاری سیه م به بر. کاتیک هر سیک هاتنه سه ر ده شتایی گوتیان: تو له سه ر هر یه ک له نیمه نیعمه تیکی ته واوت هه یه که له م ساته وه خته دا ناتوانین پیشکه شتی بکه ین. مه یموون گوتی: زیدی من له کیویکه له ته نیش ت شاری "بووراخور" و به بر گوتی: له و شوینه می شه یه ک هه یه. من له دیواری قه لای نه و شاره دا مالی خو م چی کردووه. نه گه ر ریت ده وی که وتو خودا ته و فیقی داین، نه وه نده ی له ده ستمان بین قه ره بووی زه حمه ته کانت ده که ینه وه. نیستا نسحه تیک ده که ین. نه و پیاره ده رمه هینه وه. چونکه ناده مزاد بین شه رتو په یمانش کینه و پاداشی چاکه به خراپه ده داته وه، نابین فریوی جوانی رواله تی بخوی، چون کریتی و بیسی ده روونی زورتره.

جوانی ناکار ناحه زو سه قه تن ده شگرینو له لاهه پیده که نن^۱

به تایبته تی نم پیاوه که چند روزان هاوپی بووین. له ره وشتی حالی بووینو تیگه یشتین که پیاوی وه فا و پیاوه تی نییه و سه ره نجام روزیک په شیمان ده بیته وه. قسه ی ئه وانی قبول نه کردو نه سیحه تی ئه وانی خسته پشت گوئی، ته نافی ره میشتو زیرپنگه ر هاته بان چالو. زور سپاسی کابرای که پیده ی کردو پیئ گوت که وه ختیک بچیته لایو ئه وی بوئی، تا خزمه تیک بکا و پاداشیکی پیشکش بکا، به مجوره که یشتنه مالوایی و هر یه که به لایه کدا رویشته. ماوه یه ک تیپه ری، که پیده ریگه ی که وته ئه و شاره. مه میمون له ریگادا تووشی بوو، به خیره اتزو خوشو بیشتی ده گهل کردو گوتی: مه میمونه کان بی مالو حالزو خزمه تیکم له دست نایه، به لام که میک راوهسته با که میک میوه بیتم، زور زوو رویشته که پاوه و میوه یه کی زوری هینا. که پیده ئه و هندی بوی خورا خواردی و که وته وه ری. له دور چاوی به به بر که وت، ترسی ری نیشته، ویستی خوی لی لادا. گوتی: مه ترسه، نه مین به. نه گه ر تو ئیمه ت له بیر نه مابئ، ئیمه هه قی چاکه ی تومان هر له بیره. هاته نزیکترو زور سپاسو پیزانینی خوی دهربری و گوتی: هیندیکم له سه ر راوهسته، هر ئیستا دیمه وه. که پیده راوهستا و به بر خوی ده باغیکرا کرد، کچی پادشای کوشته و لیاسو زیرو زیوه ری بو که پیده هینا. که پیده زیروزه مبری پیچاوه و سپاسی به بری کردو به ره و شار وه ری که وت. له و میانه دا وه بیر زیرپنگه ر که وته وه و گوتی: له حه یواناتا نم هه موو خوش قه ولییه هه بی، دیاره ئه و زور له وه پتری له دست دی. نه گه ر بزانی من لیتره م، لوتفو که ره می خوی نیشان دها و به هاتنی من شاد ده بی و به یارمه تی و پشتیوانی و ریئوینی ئه و نم زیرپوزیوه ره به نرخیکی باش ده فروشم. به کورتی، کاتیک که یشته ناو شار، به دوایدا گه را، کاتیک که یشته لای، زیرپنگه ر خوشحالی خوی دهربری و به ریزو پیشوازییه وه بر دیه مالی خویان، بو سه عاتیک، غه مو شادییان هه لپشته حالی یه کترینان پرسی، له م قسه و باسانه دا

۱. خوب رویان زشت پیوندند / همه گریان کنان خوش خندند.

گه پیده باسى زېږو زیوهرى کردو هه مووشى پى نیشان دا. زېږینگه ر خوښحالى
خوى دهرېږو گوتى: جا نه وه کارى خوښه! به چاو ترووکانیک فکرى خوښ له و
بابه ته ناسووده ده که م.

وه نه و ناپیاوه، ده خزمهت کچى نه میردا بوو، زېږو خشلى ناسیه وه. به
خوى گوت: هه لیکى باشم بۆ ره خسا، نه گه ر له ده ستى بدهم له عه قلو فامو
تیگه یشتنو سوودو قازانچ بى به هره م. پاشان "با" به چنگ ده بېمو به هیچ
ناگه م. لى بړا نه و کاره بکا، رویشته به ر درگای نه میرو خه به رى دا که قاتلى
کچى نه میرم به زېږو زه مبه ره وه گرتووه. حازریان کرد. بى چاره که حالى بوو
چ رووى داوه به زېږینگه رى گوت:

نه وى کردى له مه دوستى سه گباب

قوت نه ماندى له دوژمنى ناپاب^۱

پادشا پى و ابوو که نه و خه تاباره، چونکه جه او هیزاته که لای نه و بوو،
فه رموى تا به ده وری شاریدا بیگینو پاشان له سیداره ی بدن. له و حاله دا
نه و ماره ی له سه ره تاي حه کایه تدا باس مان کرد، نه وى دیت. ناسیه وه و له
شوینى زیندان خوى گه یاندى. وه چون چوئیه تى رووداوه که ی بیست ناره حه ت
بوو و گوتى: ناخر پیمان نه گوتى: [نه و پیاوه] وه فای نییه و چاکه به خرابه
جواب ده داته وه و پیاویکی به دزاته. پاداشى نیحسان به خه یانته ده داته وه.
هر که س له خه سیسی په ستو وره نزمو خوږېږو بى عه قلو چاوه پروانى پیاوه تى
هه بى و له کاتى ته نگه ژه ی رووداواندا یارمه تى بدا، وای به سه ر دى که عه ره ب
گوتى: مُثَقَّلٌ اسْتَعَانَ بِذَقْنِهِ^۲ یانى عاجزو بى هیزیک له که سیکى بى هیزتر له خوى
یارمه تى بخوازی! وه من بۆ نه م مهینه تى و چاره په شیبه ده رمانیکم دۆزیوه ته وه.
به کوږى پادشامه وه داوه و بریندارم کردووه، ته وای شار بویان عیلاج نه کراوه.
نه م گیایه لای خوښت رابگره، نه گه ر مه شو په تیان پى کردى، پاش نه وه ی
نه قلو سه ربرده ی خوښت گېږاوه. بیده یه بیخوا، چاک ده بیتته وه. مه گه ر به مجوره

۱. کشتى مرا به دوستى و کس نکشته بود / زین زارتر کسى را هرگز به دشمنى.

۲. بارگرنیک که له چه ناگه ی خوى یارمه تى بوئ!

رزگاریت بئ، دهن کارت ته واوه و هیچ ریگی دیکه م پئ شک نایه . که پیده، زۆدی عوزر خواستو گوتی: هه لَم کرد نامه حیره میکم له رازی خۆم ناگا کرده وه . مار گوتی: له عوزر هینانه وه بگه ری، پیاوه تی تو لای ئیمه ناسراوه و رابردووت روونه . نه وه ی گوتو رویشته سه ر به رزاییه ک به جۆریک که دانیشتووای کۆشک دهنگی ببیسنو که س نه یدیتو هاواری کرد: "دهرمانی ماران گه ز له لای که پیده یه" . زوو هینایان و بردیانه لای پادشا . سه ره تا نه قلی خۆی گپراوه و پاشان کوره که ی عیلاج کردو ورده ورده نیشانه ی چاکبوونه وه ده کوره که دا ئاشکرا بوو . وه بئ گوناھی و پاکی ئه و له و تۆمه ته ی که دابوو یانه پالی بۆ پادشا روون بۆوه . خه لاتی گه وره ی دایه و نه مری فرموو له جیگه ی ئه و زیرینگه ر له سیداره بدهن .

وه سزا و حه ددی درۆکردن له و عه سه رده ا ئه وه بوو . که ئه گه ر نه ممامیکی درۆزن که سیکی تووشی به لایه ک کردبا، ئه گه ر بوختانی ئه و درۆزنه ئاشکرا ببایه ، هه مان سزا که قه رار بوو بۆ تۆمه تلیدراو ده به رچاو بگیری ده ره ق به درۆزنی په ستو خه سیس به پتوه ده چوو .

وه کارپاکی و کارچاکی هه رگیز زایه نابئ و سزای به دکرداران قه ت راناگیری . وه پیاوی عاقل ده بئ بزانی که له ئازاردان و جه فاکردن خۆی بپاریزی، وه پله و پیگه ی دنیا و تۆشه ی قیامه ت به سه لاه و که مئازاری دابین بکا .

ئه وه یه ئیشاره و فرمانی پادشایان له هه لبژاردنی ده ستو پتوه ندو ناسینی نه حوالی په پیره وان و خۆپاراستن له هه لبژاردنی بئ وردبوونه وه و سه رنج دان، که وه ک دیتمان زیانو زه ره ری زۆدی لئ ده که ویته وه .

شازادەو ھاوريگانی

پای گوتی: بەئێ، بیستم داستانی وریابوونی پادشایان لە ھەلبژاردنی خزمەتکاراندا و ئەو قایمەکاری و ئیحتیاتیەتی لەسەریان واجبە تا نەزانی بەدزات دەسەلات پەیدا نەکا، چونکە قەدری پەرورەدەبوون نازانی و شوکرانەتی ئەوەی ھەلبژێراوە نازانی. ئیستا باسی ئەوەمان بۆ بکە کە چۆن عاقلی بەخشندەو کەریمو زیرەکی ئاگادار لە ھەموو شت، دەکەونە بەندو داوی بەلا و بریندارو رۆژەپەش دەبنو مەزنی خەسیسی نەفامو تینەگە یشتووش، لە سایەتی نیعمەتو دە ژیربالی شادکامیدا رۆژگار دەباتە سەر، نە ئەمەیان عەقڵو زانایی دەستی دەگریو نە ئەویان نەزانی و نە قامی زەفەری پێ دەبەنو سەرەنگرتی دەکەن. کە وابوو رێگاچارە بۆ وەدەستەینانی سوودو قازانچو پیشگیری لە زەرەرو زیان چییە؟

بەرەھمەن ھاتە جوابو گوتی: عەقڵ بەشی ھەرگەورەتی سەعادەتەو ھاچەری سەرکەوتنەو ھەر کەس ئەم گەرەبیبەتی پێ بپێتو جوانی سەبرو خۆراگریشی رەگەل کەوت، شایانی دەولەتەو گەرەبیبو حورمەتی لێ دەو شیتەو. بەلام بەرھەمەکانی بەسراوہتەو بە تەقدیری ئاسمانی. وە پادشازادەیک لە سەر دەرگای شاری "مەنزور" نووسیوی کە "ئەسلی بەختەو ھەری قەزای ئاسمانییەو سەبەبو ئەسبابو ھۆکار، ھەمووی زیادییەو زایەییە". وە ئەو قەسەییە داستانیکی لەپشتە. رای پرسی: چۆنە ئەم داستانە؟

گوتی: ده گپینه وه چوار که س پیکه وه که وتنه سه ر ریگایه ک. یه که م شازاده یه ک بوو که نیشانه ی پاکو و شه ره فو که وره یی له هه ستان و دانیشتنیدا ناشکرا بوو، وه عه لامه تی پاشایه تی و ده ولّه تو ده سه لّات ده ئاکارو ره وشتی ئه ودا خو ی ده نواند. دیار بوو که شایانی که وره یی و ده رجه ی پادشایه تی به .
عالمیک بوو ده جه سته یه کدا و له شکرک ده که وایه کدا.

دووه م کورپه ده ولّه مه ندیک که تازه خه تی سمیلانی دها و خو ری به هه شتی له به رانه ر جه مالیدا سه جده ی ده بردو شیرسواری فه له ک له ئاستی روخساری پیاده ده بوو، ته پو پو تورتو ناسک، لیها تووی و لیاقه تیشی له ئه ندازه به ده ر.
سه یه م کورپه بازرگانیکی زیتو وریا و زانا و کارزانو تیبینو عه قلّ ته و او، تیگه یشتوو، چاو و گو ی کراره که شه یتان باشاری نه ده کرد.

وه چواره م کورپه وه رزیریکی به هیزو به تاقه ت که ده کاروباری کشتو کالدا زور ئاگا بوو، ده ئاوه دانکرده ودا ده ستیکی وه ک هه وری مانگی نیسان مباره کو له کاسبیدا فه ده میکی وه ک چپای "سه هلان" سه ختو سه نگینی هه بوو.

هه موویان که وتبوونه غه ربی و نه داری و نه گبه ت رووی تیگرد بوون. روژیک شازاده گوتی که کارو چاره نووسی ئه م سه ره، به سراوه ته وه به فه زاوقه ده ر و چاره نووسی ئه و سه ر. وه ته لاشو خو ده زه حمه ت خستنی ئاده مزاد ئال و گو پریکی زوری تیدا پیکنا هینن. وا باشتره پیاوی عاقل به ته له بی مالی دنیا زور خو ی ماندوو نه کا و نه فسی که وره و عومری عه زیزی خو ی قوریانی مندریکی دوزمن زور، نه کا. چونکه ته ماع و خو کوتانی خه لک ده زیادو که مبوونی رسقو روژیدا کار تیگردنیکی نه وتوی نیبه .

کورپه ده ولّه مه ند گوتی: بو ناسیزو ده رکی به خته وه ری و وه ده سته یینانی که وره یی و نیعمه ت، جه مالو جوانی شه رتی مو عته به رو هوکاری سه ره کیبه . وه هیچ ئاره زوویه ک بئ نه و هوکاره مه یسه ر نابئ .

کورپه بازرگان گوتی: قازانجی بیرو پای دروستو ته دبیری راست له هه موو هوکاره کان باشتره و هر که س ده به ردی مه ینه تی هه له نگو تو به عه رزیدا که وت، هه ستانه وه ی ته نیا به عه قلّ و زانین ده ست دها .

کوپه وهرزیر گوتی: به ره که تی که سبو کارو تیگوشان ده بیته هوی خویشی و کامهرانی خه لکو ژیانیان به شادیو دلخویشی دهرارزینیته وه. وه ههر که س بیه وی به شتیک بگا و لیبرپاوانه حهول بدا، پیی ده گا.

کاتیگ گه یشته نزیگ شاری "مه نزوور"، له گوشه یه ک دانیشتن، که میگ به سینه وه و به کوپه وهرزیریان گوت: اَطْرَى فَاَنْكِ نَاعِلَتْهُ. ۱ نِیمه هه موو له پی که وتووینو چاومان له دهستی تویه شتیکمان بو په یدا بکه ی. فکریک بو بژیوی نه مرپومان بکه وه، تا سبه ی که حه سانیه وه، نِیمه ش روو ده که سبیک ده که یزو شتیک په یدا ده که یین. رووی ده شار کردو پرسى لیره چ شتیک ره واهه؟ گوتیان: سووته مهنی و دار زور به قیمه ته. له جیوه رووی ده کیو کردو کوله داریکی کو کرده وه و برديه شارو فروشتی و خوارده مهنی کپیو له سه ر ده رکی شاری نووسی "ده سکه وتی، تیگوشانی روژیک، رسی چوار که سه".

روژی دواى. به نه جیبزاده یان گوت: نه مرپو به جوانی خوت کاسبیه ک بکو به خیومان بکه. فکری کرده وه. نه گه ر شتیک نه هینمه وه دؤسته کانم له دهست ده چن. به و فکروه وه له شاری وه ژوور که وت. نارپه حه تو خه مگین پالی به داریکه وه دا. له نه کاو ژنه ده وله مه ندیک به لایدا تیپه ریو چاوی پیی که وت. شه یدای جه مالی بوو و گوتی:

ههر چه نده که نینسانه له بهر چاوی مزو تو

مومکین نییه نه م حوسنه له نه بنای به شه ردا^۲

که نیزی نه و خاتوونه هاته لایو گوتی: خاتوون ده فهرموی: نه گه ر سه عاتیک به جه مالی خوت میوانداریم بکه ی، عومری هه تاهه تاییم دهست ده که ویو بو توش زهره ریکی نابین. جوابی داوه: ده فرمانی نیوه دام، هیچ عوزریک نییه. به نه سپایی هه ستا و رویشته مالی خاتوون.

به قانون حورمه تی میوانی فه پزه

مه پره نجینه دللم میوانی تویه

۱. تو له هه موومان ناماده تری هه سه بری.

۲. نالی.

برینم کارییه، جه رگم برپاوه
 نه ویش کاری برۆ و مورگانسی تویه
 نه تو سووچت نه بوو، چاوت منی گوشت
 مه فهرموو چاوه کم تاوانسی تویه

وه رۆژیکى ده حسانه وه و نازو نیعمه تدا تیپه پر کردو ده گه رانه وه دا پینج سه د
 دره می خه لات وه رگرت، دۆسته کانی به جلو به رگی تازه پۆشته کردو له سه ر
 ده روزه ی شار نووسی: "قیمه تی رۆژیک جه مال و جوانی پینج سه د دره مه". رۆژی
 دوا یی به کوپه باز رگانیان گوت: نه مرۆ ئیمه ده بینه میوانی عه قلو زانایی تو،
 ویستی بچینه شار، له نزیک نه و شوینه که شتییه ک پر له سه ت کالای گرانبایی
 گه یشتبوو ه قه راغ ئاو، به لام خه لکی شار ده ستیان راگرتبوو، نه یانده کپی تا
 قیمه ت دابه زئی. نه و هه مووی به قیمه تی گران بو خۆی کپی هه ر ده یه ک رۆژدا
 هه مووی فروشته وه و سه ت هه زار دره م قازانجی کرد. حاجه تی یارانی پیک هیئا
 و له سه ر ده رگای شار نووسی: "حاسلی رۆژیک عه قل، سه ده ه زار دره مه".

رۆژی دواتر به شانزاده یان گوت: نه گه ر ته وه کولی تو هیچ به هره یه کی هه یه،
 ناگادارییه کی ئیمه بکه. نه و به و فکروه وه رووی ده شار کرد. نه زه زانای نه میری
 نه و شاره مردبوو، خه لکه که ش تازیه بار بوون. نه و به دیتنی نه و رۆپه سه مه
 رۆیشه سه رای پادشا و له سووچیک دانیششت. چون ده گریان و شیوه ندا
 وه ک نه وانی دیکه ی نه ده کرد، ده رکه وان زۆری جنیو پیدای نه زیه تی کرد.
 که جه نازیه یان برده ده رو سه را چۆل بوو، نه و هه ر وا له وئی راوه ستا. جاریکى
 دیکه ش ده رکه وان چاوی پئی که وت، زۆرتری خو کهر کردو بردی و زیندانی کرد.
 رۆژی دوا یی گه و ره و نه عیانی شار کۆ بوونه وه تا کاری پادشایه تی به
 که سیک بسپیرن. چونکه پادشای کۆچ کردو میراتگری نه بوو. ده رکه وان پئی
 گوتن نه م کاره به نه ئینییه کی زۆرتروه نه نجام بدن، چونکه من جاسووسی کم
 گرتووه، با له و شووژو راویژکاری ئیوه خه به ری نه بیته وه. پاش نه و خه به ره،
 رووداوی خو یی هه لسه و که وتی ناله باری ده گه ل شانزاده بو گێرانه وه. وایان

به باش زانی بانگی بکنو له حالی بکولنه وه . یه کتیکیان نارد شازاده‌ی له گرتووخانه وه هینا، لیتیان پرسسی: چۆنه هاتوته ئم شاره و خوئی خه لکی چ ولاتیکه و له کام شار له دایک بووه . نۆز به ریوچن جوابی دانه وه له نه سه بو بنه ماله‌ی خوئی ناگاداری پیدانو بۆی گیرانه وه که کاتیک باوکم کۆچی دوایی کردو براهم ده سه لاتئی ولاتی به دهسته وه گرت، من بۆ پاراستنی گیانی خۆم شارو زیدی خۆم به جیهیشتو له کیشو هه رای بیهووده خۆم پاراستو به خۆم گوت: *إِذَا نَزَلَ بِكَ الشَّرُّ فَاقْعُدْ!*

تایفه یه که له بازرگانان ناسیانه وه . باسی گه وره‌یی خانه دانو هه راویی پانتایی ولاتی نه ویان هینا گورپئی . نه عیانو پیاوماقوولانی شار، بوونی شازاده‌یان له ویی نۆز پین خوش بوو، گوتیان: شایانی پادشایه تی ئم هه ریتمه نه وه، چونکه زاتی شه ریفو بنه چه که‌ی ره سه نو گه وره‌ی هه یه . وه بپن گومان له روانگی دادپه روه‌ری سوژو خو شه ویستییه وه به شوینی بابو باپیراندا ده پروا و دابو نه ریتو ریو پره سمی نه وان زیندوو ده کاته وه . هه ر له جیوه هه لیان بژاردو مه مله که تیک به م ئاسانییه که وته ده ستی و ته وه کولی نه و به هه ره یه کی نه و گه وره‌ی لی که وته وه .

وه هه ر که س له پیگه‌ی ته وه کولدا ده وام بیتن و به نییه تی راست بپرازینیتته وه، به هه ره‌ی له دینو دنیا دا به ته واوی ده ست ده که ویی .

وه له و شاره ره سم وا بوو که پادشا رۆژی یه که م به سواری فیلی سپی به ده وری شاردا ده گه ران . نه ویش نه و ره سمه‌ی به پڕیوه برد، کاتیک گه یشته ده روزه‌ی شارو نووسراوه کانی دۆستانی چاو پیکه وت، فه رمووی به دوا ی نووسراوه کانی نه واندا بنووسن: "تیکۆشانو جوانو عه قل کاتیک به هه ره‌یان ده بین که قه زای ئاسمانی ده گه لی سازگار بین . وه یه ک رۆژ له حالی من، بۆ په ندوه رگرتنی هه موو خه لکی جیهان به سه ."

پاش نه و گه رانه، گه رانه وه کۆشکو سه را و له سه ر ته ختی ده سه لات دانیشته و مه مله که ت که وته ژیر ده سه لاتئی نه و . دۆسته کانی بانگ کرد . خاوه ن عه قلی

کرده هاوکاری وه زیرانو خه لاتیکي گران بایی دا به خاوهن جه مالو ده ستوری پیدا که ده بین له م ولاته برۆی تا ژنان مه فتوونت نه بزو فسادى لن هه لئایسن. ههنگی زانایانو هه کیمانی ولاتی حازر کردو گوتی: له نیو ئیوه دا زۆر کهس به نازایه تی و عه قلو هونه رو لیها تووی له من له سه رترن، به لام مولکو ده سه لات به چاوه دیری نه زه لی و یارمه تی رۆژگار وه ده ست ده که وی. وه هاوریانی من کاسبی و کاریان ده کردو هر کام شتیکی ده ست ده که وت. من، نه متمانم به زانستو که سبی خۆم هه بوو و نه چاوم له هاوکاری و یارمه تی که سیک بوو. وه له و تاریخه وه که براكه م له مولکی میراتی خۆم ده ریپه راندم، هه رگیز چاوم له م پله و پایه یه نه بووه و پیم وانه بوو وا گه وه ده بم.

تاق لن مه ده، دیوته تاقی که سزا رووخا

ئو عومره وه فای نییه، نه ما نه وشیروان^۱

له نیو ناماده بوواندا گه ریده یه کی دنیا دیده هه ستا و گوتی: نه وه ی پادشا ده یفه رموی که لامیکه به ته رازووی عه قلو نه زموونو زیره کی و وریایی کیشراوه و میزان کراوه. وه هه یج لیها تووییه ک بۆ پادشای جیهاندار وه ک زانستو حکمه ت نییه. وه پادشا به و ئیشاره ته ی که فه رموی نیشانی دا که شایانی نه م سیفه تانه یه. وه خودای ئافرینه ری جیهان خۆی ده زانی کئ په روه رده و گه وه بکا. خه لکی نه م ناوچه یه به خته وه ریوون که تو به و پله و پایه گه یشتی و نووری عه دلۆ سایه ی دلۆفانی تو به سه ریان کشا، که نه و قسه ی ته واو بوو یه کی دیکه هه ستا و گوتی: من زۆری له سه ر نارۆمو ته نیا به و تاکه شیخه ده بیپه مه وه.

په سنت چ بده م نه وه نده جوانی

وه ک هر چی بلیم جوانی، وا نی^۲

نه گه ر نیسن بفه رموی سه رگوزشته یه ک ده گتپه مه وه که جیگه ی سه رسوویمان ده بین. فه رموی: بلن بزانه جیت پتییه: گوتی: من ده خزمه ت

۱. له دیوانی حه قیقی وه رگیراوه به رانبه ره به:

بر عکس شود هرچه به غایت برسد / شادی کن چون غم به نهایت برسد.

۲. له دیوانی هه ژار وه رگیراوه به رانبه ره به:

یگانه عالمی شاه، چه گویم بیش از این زیرا / همان آبست اگر کوبی هزاران بار در هاون.

گوره پیاویکدا بووم. کاتیک بئوه فایى دنیا م ناسی و زانیم که ئەم بووکه پیره، زۆر پادشای جیحیل و جوانی خواردووه، به هزاران عاشقی سەر له پیناوی کوشتووه، به خۆم گوت: ئەى نه فام! تۆ دەست له ناو دەستی که سیک دەنیتی که دەستی رەدی به سینگی ههزار پادشای دەست پویشتووی زۆرداره وه ناوه. به خۆت رابگه که دەر فەت که مه و ته مه ن کورته و ریگه دووردریژ. نه فسی من به و مه و عیزه به راجه نی و وه خۆ هاته وه و به گیانو دل رووی ده کاری قیامت کرد.

رۆژیک به بازاریکدا ده سوورپامه وه، راوکه ریک جووتیکی تووتی بو فروشتن ده گێرا. ویستم که بو خیر و رزگاری ئەو لا، له به ندیان رزگار بکه م. راوکه ر داوای دوو دره می ده کرد و منیش له مائی دنیا هه ر ئەوه نده م شک ده برد. دوو دل بووم، نه مده ویست پووله که م خه رج که مو دلیشم نیگه رانی تووتیه کان بوو. سه ره نجام ته وه ککول به خودا کریمنو له شار برده نه دهره وه له میشه په کدا به ره للام کردن. ده گه ل هه لفرینه سه ر داریک، بانگیان کردمو زۆریان سپاس کردمو داوای لیبور دنیان کردو گوتیان: ئیمه پاداشی چاکه ی تۆمان بو نادریته وه، به لام بن ئەم داره که نجیکی تیدایه، بیده وه وه هه لیگره. گوتم: سه رم سوورپا! که نج ده ژیر خاکدا ده بینن به لام له فیله و مه کری راوکه ر غافل بوون؟ جوابیان داوه: ده گه ل قه زا و قه در هیه ناکرئ. قه زا و قه در که هات، دیتنو تیبینی له عاقل ده ستینیته وه و پیاوی عاقلیش کویر ده کا، تا به مجوره کاری خۆی راپه پینئ. من عه رزم هه لکۆلی و خه زینه که م دیته وه. پیتان نیشان ده ده م تا ئەمر بفرمووی بو خه زانه ی بیئنو ئەگه ر ئیزن بفرمووی منیش نه سیبم تیی که وئ. پادشا گوتی: تۆوی چاکه تۆ چاندووته و ده بن به ره که شی تۆ بیبه ی. زه حمه ت ناده ی.

کاتیک به ره هه من گه یشته ئیره و ئەم باسانه ی گێراوه، رای بئه ده نگ راوه ستا و چیدی پرسیا ری نه کرد، به ره هه من گوتی: ئەوه ی له توانادا بوو له پرسینو په رسفدا ده گه ل پادشا، پشکه شم کردو شه رتی خزه تم به جئ هیئا، هیواداری که رامه تیکم، که پادشا فکری خۆی له سه ر ئەم باسانه ده کار بخا که جوانیه کانی

حیکمهت خویان بنویئن، وه قازانجی نه زموونو تاقیکردنه وه ش په ندوه رگرتنه .
 وه به م کتیبه گه ورهیی را و بۆچوونی شاهانه به سه ر پادشایانی رابردوودا
 وه ده رکه وتو عومری پادشا هزار سالی لئ زیاد بوو، وه زوری عه قلو که مالی
 زانستو بلیمه تی نه و بۆ خه لکانی جیهان ناشکرا بوو. وه ناوبانگی مولکو
 ده ولته تی نه و له سه ر روویه ری رۆزگار مایه وه و گه یشته هه موو نیقلیمه کانی دنیا
 و هه موو جیهانی داگرت. وه گوتوو یانه :

تا ده وری که مه ر ده دا که مه ریه ند

ده سستی دژی تو بجیته ده سبه ند^۱

دوا قسهی وه رگیتر

رهنگه به م کتیبه، دابشلیم، که پانتایی ولاته که ی له سه ریه ک، له چند قه لایه کی ویزانو پینج، شش جهنگه لسی پر دپکو دال زورتر نه بوو - له حالیکدا خاوهن شکزی نه م دهوله ته چندان هینده ی، ولات به دهسته وه یه - ناوی بمینی که له دریزی زه مه ندا کون نه بیو له نیو گه لانو نه ته واندا تازه و زیندوو بمینیتته وه . چونکه سه ره تایی نه م کتیبه به ناوی پیروزی پادشا و به ره که تی گه وره یی و جوانی له قه بو نازناوی نه و، سولتانی به رزه ناوی پایه به رز، بارامشا، قبیله ی پادشایانی نیوبه ده ره وه ی جیهانو میراتگرو نیوراگری سولتان مه محمودو سولتان مه سعود رازاوه ته وه . وه کورته یه ک له گه وره یی زاتی بیوینه ی - که مایه ی سه ریلندی جوانییه کانی روزگارو گه وه ری تاقانه ی زه مانه - له سه ره تادا باس کرا و برووکه یه ک له ناسه واری بیروپا و شمشیری شاهانه، که مایه ی راوه ستاویو شانازیو رازاوه یی دینو دهوله ته و فزیه له تو گه وره یی ده سه لاتو میلله ت به جه مائی نه و گه شه ی کردوه، له و سه ره تایه دا هاته ناراه . وه ره مزیک له کاره گه وره کانی خانه دانی گه وره ی شاهه نشاهی و نه رکو تیگوشانی خاوهن شکزیان، سولتانه کانی پیشوو، اَنَارَ اللّهُ بُرَاهِنَهُمْ، که گه ردنو گوئی گه ردوونی گه ردان به توقی منه تباریو عه بدایه تی نه وان قورسایی له سه ره؛ وه شانو پیلو سینگو به روکی زه مانه به چارشیشوشانو ره دای

نه نعامو خه لاتنی نه وان رازاوه ته وه - ده گال نهو سه ره تایه هاتووه - له م رووه وه ده توانین بزانین که هوی مه یلو ره غبه تی خه لک بو خویندنه وهی نه م کتیبه له چیدایه . وه به هوی قبولی نه م کاره له لایه ن مه جلیسی نه علاوه ، ضاعف الله اشراقه ، دنیا پیشوازی همه چه شنه له م کتیبه ده کا که باسکردنی به پیره وی له ناو ده ولته تی به هیزو توانا ، لازالت ثابتة الازکان ، باری هه تاهه تایو هه رمان وه ده ست دیننو تا کوتایی عومری [عالم] روژ به روژ له زیاد بوونو که شه کردندا ده بی ، وه نه لبه ته خولانه وهی چه رخو په لاماری زه مان ناتوان لی لایی و تاریکی بخاته سه ر سه فا و جیلوهی نهو .

وه نه گه ر بیدپای به ره همن بیزانیایه که نووسینه که ی نهو ، نه م شه ره فر شانازییه ی به نسیب ده بی ، نور نور ، فه خرو شانازی پیوه ده کردو ته مه نای ده کرد که نه م به خته وه رییه ی ده ست که وی نهو نه م سه ره رزیو فه خرو که وره ییه بو خوی مسوگر بکا . وه نه گه ر که یشتن به م موراده ده ستی نه دابا ، له تاوان نه م شیعره ی نه بوونه واسی^۱ دوویات ده کرده وه :

نه گه ر به ناوی که سیک بیمه سه ر شیعر نووسین

له باغی ته بی منا تو نه بی ، نییه بیانوو^۲

وه سپاس بو خودا ، ناویانگی کارو خه سلته تو سیفته تی به رچاوی نه م ده ولته ته ، نبته الله ، له سه ر زارانه و بلاو بوته وه و شاعیرانو مه تح بیژان باسی ده که نو پتی هه لده لیزو سه رچاوه میژوو ییه کانی پیشوو به دورود ریژی له سه ری داون ، به تاییه تی خواجه "نه بولفه زل به ییه قی" ، رحمة الله ، له م باورده دا خزمه تیکی به رچاوی کردووه و یادگار یکی بن وینه ی به جیه هیشتووه ، هه ر وه ها فه رزانه "بولقاسم نه پیشابوری" ، رحمة الله ، میژوی توره ی پادشایه تی پیروزی شاهه نشاهی ، مدها الله نووسیوه و له ودا به بارستای زانینی خوی ، نه وه نده ی ناگادار بووه ، نه به و نه اندازه ی کاری گه وره و خه سلته ته به رزه کانی شاهانه هه لده گری ، هه نگاو یکی هه لگرتووه . دیسان ، شاعیرانو باقی به نده گان

۱. نه بوونه واس: شاعیری به ناویانگی عه ره ب له زه مانی "هاروون ره شنید" دا .

۲. اگر به نام کسی گفت بایدم شعری / به پیش طبع تو باشی همه بهانه من .

به هؤنه و په‌خشان، نه‌وه‌ی پټیو‌سته و بؤیان مومکین بووه گوتوویانه و له ناسه‌واری خویندا به پټی خو‌شه‌ویستی و ئیخلاس زوری له سهر رویشتون. نه و کتیبانه له لایه‌ن لایه‌نگرانی موخلیسرو وه‌فادارو به‌نده‌گانی په‌کدل ده‌خوینرنه‌وه. به‌لام نه‌م سه‌رجه‌مه له لای دؤستو دوژمنو موسولمانو کافرو بئ‌دینه‌وه مه‌قبوولو په‌سند کراوه و تا روژیک زبانی فارسی له نټو خه‌لکدا ده‌کار ده‌کړئ، به هیچ کلوجیک وه‌لا ناندريئو له بیر ناچټه‌وه. وه به گورانی بارودوخ و نوپوونه‌وه‌ی رووداوان له‌ودا که موکوورپیه‌کو جیاوازییه‌ک روو نادا؛ چون بڼه‌ره‌تی دانانه‌که‌ی کانی حکمه‌تو گنجی عه‌قلانییه‌ته، وه به و جلو به‌رگه جوانه‌ی من ده به‌ریم کرد، جوانییه‌کی وه‌رگرت که عاله‌میان مه‌فتوونو شه‌یدای بوونو له ماوه‌یه‌کی کورتدا، هه‌موو هه‌ریمیکي گوی زه‌وی داده‌گړئ.

نه‌وه‌ی من ئیشاره‌م پټ کرد ره‌نگی لافلیدان و چاپوگویی هه‌یه. به‌لام نه‌گر سه‌رنج بدرئو باشی لئ ورد بینه‌وه، وه ده‌گه‌ل کتیبه‌کانی تر که گه‌وره و ماقولانی ده‌ورویه‌ری نه‌م گه‌وره به‌رټزه، مَدَّ اللهُ ظِلَالَهَا وَ بَسَطَ جَلَالَهَا،^۱ نووسیویانه و دایان‌رشتووه، پټکیان بگرن، ده‌زاندريئ که نه‌م وه‌رگنځانه چون کراوه له هه‌موو چه‌شنه به‌یانیکدا قودره‌تو لټها‌توویی تا چ راده‌یه‌ک بووه.

وه نه‌گر نه‌م به‌نده‌یه کتیبیکي له عه‌ره‌ببیه‌وه برده سهر فارسی، بازارپه‌گرمی پټوه ناکا. چون ناوبانگی زانایی و فه‌زلی نه‌و، له‌وه له سه‌رتره که نیازی به‌م کارانه بئو خاسو عام له‌وه ناگادارن که نه‌و له سه‌ر فټرکاریو به‌هره‌ی زانست پټ داده‌گړئ. وه که‌مالی هیمه‌تی نه‌و له دابینکردنی هوکاري سه‌عه‌اده‌تو ده‌ستخستنی هه‌موو چه‌شنه هونه‌رټکدا ناشکرایه.

زه‌مانه کوړی وه‌ک منی لئ نه‌بوو

ده مه‌مشاره‌وه وه‌ک کچی پا به شوو!^۲

قسه‌ی ناخر، نه‌م به‌نده‌ی به‌نده‌زاده، شه‌ره‌فیکي گه‌وره‌ی به‌ده‌ست هټنا، وه

۱. خودا سایه‌ی به‌رده‌وام بکات و زټده شکرې پټبېه‌خشن.

۲. زمانه ندارد ز من به بسر / نهانم چه دارد چو بد دختری؟

ناوبانگی له دنیا بۆ ههتا ههتا هه مایه وه . ههروهها زۆری وهفا و ئیخلاسی نهو له بهندهگی باشدا بۆ خه لکی دنیا روون بۆوه . خودای تهعالا، سولتانی عالم له دینو دنیادا سه رکه وتوو بکا و تهواوی ولاتانی رۆژه لاتو رۆژناوا له زێر سیبه ری ئالای شه کاوه و سایه ی چه تری پیروزی شاهه نشاهیدا رووناک بکاته وه . وه تینروانی هیوا و هومید، له ئاسۆکانی جیهاندا، که چاوه پوانی ئیحسان و به زهیی شاهانه له جامی دادپه روه ری نهو، تیروا بکا .

إِنَّهُ الْقَادِرُ عَلَيْهِمُ الْمُتَطَوِّلُ بِهِو الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ
 وَ الصَّلَاةُ عَلَى رَسُولِهِ مُحَمَّدٍ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ
 وَ فَرَّغَ مِنْ إِنْتِسَاحِهِ مُحَمَّدُ بْنُ عُمَانَ بْنِ أَبِي نَصْرِ الطَّبْرِيُّ غَفَرَ اللَّهُ لَهُ
 وَ لِوَالِدَيْهِ وَ لِجَمِيعِ الْمُؤْمِنِينَ وَ لِمَنْ قَالَ آمِينَ.
 صَحْوَةٌ يَوْمِ الْخَمِيسِ لِثَلَاثِ لَيَالٍ بَقِيْنَ مِنَ الْمُحْرَمِ سَنَةِ إِحْدَى وَ خَمْسِينَ وَ خَمْسِ مَائَةٍ.

فهرهه نگوک

کوردی و فارسی

کوردی

د

زید، شوینی له دایکببون □ زادگاه	ئاخیزگه
ناسیاوی پیتشوو □ آشنایی مقدماتی یا اولیه	ئاشنایی به رایبی
نیشته جین □ ساکن	ئاکنجی
برینی به سۆزو ئازار □ آتش زخم، زخم دردناک	ئاگربرین
میوه یا گۆلی داوه ریو به سه رما یا ئاوی زۆر □ میوه یا	ئاوه شی
محصول فاسد شده بر اثر آبیاری زیاد	ئاودیمه ن
ئاونوما، هه وز بۆ جوانی □ آب نما	ئاوه ز
فام، عه قل، هۆش □ عقل و هوش	ئاوه زمه ند
فامیده، عاقل، به هۆش □ عاقل، هوشمند	ئاھیک ی هاته وه به ر
که میک بووژاوه، هاته وه سه ر خو □ نفسی تازه کرد، کمی	
حالش جا آمد	
دۆستو ئاشنا و نزیکان □ نزدیکان، اقربا	ئه قره با، عه قره با
ئه وه ی چاک ده پیک ی، لیزان □ صائب، دقیق	ئه نکپوه
تاریکو تنووک □ تاریک و ظلمانی	ئه نگوسته چاو

ژوروی مالّ به شی ژنو مندالّ، حه پهم □ اندرونی
زاراوهی سه ر زاری ژنان له سه رسووپماندا □ ای وای خاک
عالم!

نه نده روون
ئهی رۆ بابانیکمه

ب

دهم له پووش، دهست به تالّ □ دست خالی، ندار
با کیشان، کاری بیهووده و سه مهر □ آب در هاون کویدن
زه مینه خوۆشکردن بۆ سوودی خوۆ □ بازارگرمی کردن
نه ندازه □ حجم، اندازه

با به چنگ
با پیوان
بازارگه رمیکردن
بارستا

جوانچاک، بۆشتاغ، ئه سپی خوۆشبه ز □ زیبا، شیک
له خوۆباییبوون □ مغرور بودن

به دهو
به خوۆ فشین
به خوۆ (که سیک، ...) خوړین

له خوۆباییبوون، به پالپشتی که سیک یا شتیک
له خوۆباییبوونو لافلیدان □ به کسی نازیدن و تعرض کردن
دیواری پشتیوان، دیواری زیادی بۆ مه که مکردنی
دیواریکی رووخک □ دیوار کمکی

به ره لیخ

پیشوو، به ره وهی ئیستا، پیشه کی □ مقدمه، مقدماتی
رئگی نیچیر که راوکه ره یگرئ، پیشه بندی ئاو □ سد،
مسیر شکار

به رای
به ره که

هه وهوی سواران، هه راهه را و په له په ل □ هیاو
ده ریازبوون، هه لاتن □ فرار، در رفتن

به ره مپه م
به قوونی خوۆدا دان

نابووتکردن، به گوشت دان، به با دان □ برباد دادن، نابود کردن
دهوله مهندی □ رفاه

به فه ته رات دان
به ئیروویبوون

رئگی بین ده رچوون، بین گیراو □ بین بست
ژیانم به ستراوه ته وه به که ره مو لوتفی □ زندگی ام به او

بین به بست

وابسته است، به لطف او زنده ام
ملهوۆر، نۆقدار □ زورگو، مقتدر

به وه بایه ده ژیم له لای دئ

بین راهه ستان و ساوه ساو، له جیوه □ بی معطلی و بی یکی

بین په زا

بین په کو دوو

به دو کردن

تینگه یشتوویی □ بصیرت، بینش

ئیزپائیل، عیزپائیل □ عزرائیل، ملک الموت

شیوهنو دادو هاوار □ به سر و صورت خود کوفتن

شیوهنو دادوهاوار □ به سر و صورت خود کوفتن

بینش

بوویه حیا (عربی)

به سهرو سینگدا دان

به نه ژنتوی خودا دان

پ

شویننیک ناویکی ته نکلی تیدا کۆ بوویته وه □ آبگیر کم عمق

پرزو بلاو □ پراکنده

جواب □ جواب پاسخ

تاریفکردن □ تعریف و تمجید کردن، توصیف

بالنده □ پرنده

پووش □ پنبه یا گیاه نرمو خشک برای افروختن آتش، هیمیه

ئه وهی ده گه ل ئان ده یخۆن وهک په نیرو ماست و... □ نان خورش

کهوش داکه نندن بۆ حه سانه وه □ درآوردن کفش به منظور

استراحت

شه پۆل □ موج

پاناوک

په راکه نده

په رسف

په سن دان

په له وه ر

پووشوو

پنخور

پنلاوکردنه وه

پیل

ت

زه جبرو ئه شکه نجه دان، عه زاب دان، ته میکردن □ شکنجه

کردن، عذاب دادن

تفاق دان به مالآت □ علوفه به آخور حیوانات ریختن

دانه ویله ی تاییه ت به چاندن □ بذر، تخم

نایگاتی (له هه لاتنو کتبه رکی و به راوردکاریدا) □ به گرد

پایش نمی رسد

ناوی خورپین □ تنداب

چینی ناوه نندی کۆمه لگا □ طبقات متوسط جامعه

جیلیت، جلیتانی، به پرتاو □ چهار نعل، به سرعت

تالوو به گه روودا کردن

تفاق ده به رکردن

تۆم، تۆو، توو

تۆزی ناشکینن

تونداو

تویژه ناوینه کان

ته قله، ته قله کورت

ته نه خی

تهنگ پی هه لچنین

ته وه زهل

تیچاندن

به دگویی

تیک هه له نگوتن

ته رگه وه تن

تیپوهانن

تی ناخنین

تیریژ

تیپه لاچوو

ج

جامه خانه

جامین (جانب) ویستن

جه ریبوون

جینگنه، جینگنۆکه

جیی بانگو هاواران

چ

چاپو گوپ

چاوچنۆک

چزیلک

چکه چکه

چوارناله

چوارپهل له عاسمان دان

ته نه لی، سستی □ تنبلی، سستی

گوشار خستنه سهر □ تحت فشار قرار دادن، محاصره کردن

ته نه ل □ تنبل

خراب باس کردن، فزوولی □ بدگویی کردن در مورد کسی

خراب باس کردن، فزوولی □ بدگویی کردن در مورد کسی

تووشی یه ک بوون □ برخورد اتفاقی با کسی

غریب، ئاواره □ غریب، آواره

په لامار دان، ته ماع ده مالو نامووس کردن □ حمله کردن،

طمع در مال و ناموس کسی کردن

به نۆر تینان، په ستاوتن، نۆر خواردن □ چپاندن، پرخوری کردن

تیشک، شوعاع □ شعاع

هه لکشاو، قه دبلند □ کشیده، بلند، بالا کشیده

ژووری راگرتنی جلوبه رگ به تاییه تی له مالی پادشایانو

دهوله مه نداندا □ جامه خانه

لایه نگریکردن □ طرفداری کردن

روودار بوون، بن شه رمیکردن □ جسارت پیدا کردن

به پرته و بۆله □ نق زن

په نا و پشتیوان □ پشتیبان در گرفتاری ها

لافو گه زاف، خو هه لکیشان □ لاف زدن، چاخان کردن

خه سیس، به رچاوته نگ، به ته ماع □ حسود، آزمند، حسود

ورده پۆلووی ئاگر، دووگی برژاو □ جزغاله

که م که م، بپرووکه بپرووکه □ اندک، بسیار اندک

هه لاتنی توندی نه سپ □ چهار نعل

سه مای نه سپ، خو شبه زی، توند هه لاتن □ رقص اسب

زهمانه‌ی ناسازگار □ چرخ چپ گرد
 لاسار، پپه‌وو، بین‌حیا □ بی‌حیا، پررو
 توئخیک گوشتی ره‌گاو □ گوشت پر از رگ
 توئخیک گوشتی ره‌گاو □ گوشت پر از رگ
 زقووه‌ی زقوریلن □ حراف، وراج
 چینه‌دان، نه‌ندامی جینگه‌ی دانه له په‌له‌ورد □ چینه‌دان
 نه‌وه‌ی زوو تووپه ده‌بین، کم حه‌وسه له □ زودرنج
 مانگا □ ماده‌گاو

مه‌ینه‌ت، غه‌مو په‌ژاره، که‌سه‌ر □ محنت، اندوه
 شتیک که خۆتی تیدا ده‌شاریته‌وه، سه‌نگه‌ر □ مخفی‌گاه
 که‌سیتک که بین ده‌عیه بین □ متواضع
 خواست، ویست □ خواست
 قسه‌جوان، قسه‌خۆش □ خوش‌کلام
 پادشا، سولتان □ شاه، سلطان
 خۆشاردنه‌وه، خۆ‌حه‌شاردان □ مخفی‌شدن، مخفی‌کردن خود
 خۆ‌مراندن □ خود را به موش مردگی زدن
 خۆ‌توپه‌نیشان‌دان، خۆ به‌گرینگ دانان □ باد در غیب انداختن
 دیوانه، سه‌ره‌پۆ، نافه‌رمان □ خیره‌سر
 جیج، چاوی خیلو خییج □ لوچ

داکه‌وتنی دل، ترسانو دله‌پاوکن له نه‌کاو □ شوکه‌شدن،
 فروریختن دل
 داریک‌ی لیدام، زه‌بریکی به دار لیدام □ با چوب ضربه‌ای به من زد
 داپۆشهری همه‌لایه‌نه، گشتگیر □ شامل
 کوتاه‌اتن، ته‌سلیم‌بوون □ کوتاه آمدن، تسلیم شدن

چه‌پگ‌ردی گه‌ردوون
 چه‌ختی
 چه‌قالته
 چه‌رمه‌چه‌قالته
 چه‌نه‌وه‌ر
 چیکلدانه
 که‌مچیکلدانه
 چیل

ح، خ

حه‌زمت
 هه‌شارده‌ر
 خۆبه‌که‌مزان
 خواز
 خورتویژ
 خوسره‌و
 خۆ‌نه‌دیو کردن
 خۆ‌هینانه‌حالی‌جاوی
 خۆ‌هه‌لمساندن
 خیره‌سه‌ر
 خیل

د

داخوریان
 داریک‌ی گه‌یاندمن
 داگر
 دانواندن

ره‌پێچه‌ک دان، لابرینی به‌ په‌له □ بردن یا کنار زدن با شتاب
 لێک بلۆکردن، ترساندن و ره‌تانندن □ رم دادن
 تیکه‌لاوکردنی ره‌نگه‌کان بۆ وێنه‌گه‌ری □ رنگ کردن، رنگ‌آمیزی
 نه‌رم‌کێش، ترسنۆک، خوێپی □ ترسو، جیون
 گیا، هه‌رچی شین بێ □ رستنی
 رۆژی قیامت □ روز قیامت
 نارینی که‌سیک وه‌ک یاره‌تیده‌ر ده‌گه‌ل موسافیر □ همراه کردن
 هێرش کردنه‌ سه‌ر □ حمله‌ور شدن به

ره‌تانندن
 ره‌واندنه‌وه
 ره‌نگ‌نامه‌یزی
 ریش‌نه‌رم
 رووه‌ک
 رۆژی په‌سلان
 ره‌گه‌ل خستن
 رزانه‌ سه‌ر

ژ، ژ

زیان گه‌ی دان
 زیپکه
 زێرکفت
 ژینه‌وه‌ر

س

ساردیوونه‌وه
 سۆسه‌کردن
 سلاریوونه‌وه
 سۆره‌و تۆره
 سوآله‌ت
 سوآره‌به‌ر
 سه‌ره‌ئه‌فراز
 سه‌ره‌تاو بنه‌تا
 سه‌ره‌تی
 سه‌ره‌پێ
 سه‌ره‌به‌ن

باس نه‌کردن، راگرتنی نه‌یینی، نه‌درکاندن □ ساکت ماندن
 جۆش، ورده، (ورکه) زیپکه‌ به‌رد □ جوش، ریزه
 زێرلێدراو □ زرکوب، زران‌دود
 زینده‌وار، زێوه‌ر □ جانداران
 مردن، گیان دان □ مردن، سردشدن
 سۆراخکردن، په‌ی به‌ شوینی که‌سیک بردن □ سراغ گرفتن،
 پیداکردن
 مردن، توپین □ مردن، سقط شدن
 خزم و قه‌ومی ژن یا می‌رد □ قوم و خویش همسر
 گلینه □ سفال
 نازه‌لی سواری (ئه‌سه‌پ، ئیستر، که‌رو... □ مرکب‌سواری
 سه‌ربلند، سه‌ره‌رز □ سرافراز
 دوو جه‌مه‌سه‌ری سه‌رو ناخر □ ابتدا و انتها
 گه‌وره‌یی، حاله‌تی له‌ سه‌رتیریون □ امتیاز، برتری
 رام، نارام، حاواوه □ سه‌ره‌به‌ر و مطیع
 جه‌مه‌سه‌ری به‌نو ده‌زوو له‌ گۆله‌دا □ سرنخ

به ربوونه وه، که وتن به سهر □ کله معلق شدن	سهره نگرئی بوون
لومه کردن، تانوت لیدان □ ملامت کردن، طعنه زدن	سهرکونه کردن
گیانفیدا، سهردانه ر □ جان فدا، سرباز	سهر له پیناو
حالیبوون، تیگه یشتن له □ پی بردن، سردر آوردن از	سهره ده رکردن
سهره بزوت، نیمسوز □ چوب نیمسوز	سه لکه بزوت
سهرکیش، نافه رمان □ سرکش و نافرمان	سهره پۆ
ناوی کتویکه له هه ریمی (نه جدی) عه ره بستان، نۆر	سه هلان
سهختو نه ستم □ کوهی در عربستان	
بهنه یاو ناژاوه گپ □ بی شرم و ناآرام	سه مه نده
	ش
کینایه له کچی جوانو عیشوه گهر □ شهر آشوب، زیبا	شارشپوین
مه به ست "رۆژ" ه □ ملکه ستارگان، خورشید	شاژنی نه ستیران
ناسکو تور، هه ر شتیک زوو بشکۆو بپه ری □ شکننده، نازک	شکه تۆک
کۆبوونه وه، لیک هالانو داوه پووکان □ تجمع زیاد	شلغه دان، شلغه کردن
بهنه حیسابو کیتاب، بهن ده ست پیوه گرتن □ پی در پی	شه شو بیژ (بیژ)
جاسوسو نیوان تیکده ر □ سخن چین، نام	شوفار
شۆره زار، زهوی نه کدارو بهن حاسل □ شوره زار	شۆره کات
ده مه قاله، شه ره قسه □ جنگ لفظی	شه ره دندووکه
تیپه لدان، لیدان به شه ق □ با لگد به جان کسی افتادن	شه ق شه قین
به با دان، خه رجکردنی بهن حیساب □ بر باد دادن	شه نه به با کردن
مه به ست "رۆژ" ه □ آفتاب	شیر سواری فه لکه
	ع، غ، ف، ق
و نیوونی له نه کاو، بهن سه روشوین چوو □ زمین او را بلعید	عه رز قووتی دا
و گم شد	
سهر ده ناو رۆکردن، شه ره مه له □ در آب فرو بردن سر و در آوردن	قپنه گومه
قسه ی ناسک، جنیو، قسه ی سووک □ دشنام، توهین	قسه ی کال

قسه‌ی ناحه‌ز، قسه‌ی ناسك □ كلام درشت، توهین
 رۆچوونی به‌ده‌نه‌ی ده‌فرو ئامراز □ قوز شدن، فرورفتگی
 رینگه‌چاره‌م چیه‌ی؟ چی بگه‌م؟ (له‌ ناهومیدیدا) □ چه‌خاکی
 به‌ سرم بریزم!

مه‌لترووشكان، له‌ سه‌ر قوون دانیشتن □ نشستن روی کپل
 قالاو، چه‌شنیک قه‌ل □ زاغ

کاری شیتانه، بی‌عه‌قلانه □ کار احمقانه

جیگای خه‌نجه‌رو شمشیر □ غلاف خنجر و شمشیر

سستی و داكه‌وتوووی □ پیری، ضعف و سستی

ژوودی غه‌مو خه‌فه‌تو ده‌ فكه‌وه‌چوون □ كلبه‌ احزان

رۆچن، ده‌لاقه‌ی میچ، كولانه □ روزن، روزنه‌ در سقف خانه

كونجی □ كنجد

كه‌س به‌ پیاوی نازانن، كه‌س حیسابی له‌سه‌ر ناكا □ کسی

به‌ او اهمیت نمی‌دهد

گیاهه‌کی زۆر تاله‌ □ گیاهی بسیار تلخ

ماندوو، له‌ پین كه‌وتوو □ خسته و از پا افتاده

كه‌م‌قسه، كه‌سینگ كه‌م ده‌دوو □ كم حرف

قوولكه، چالایی □ حفره

گرانفروش □ گرانفروش

په‌یمان، قه‌رارومه‌دار □ پیمان، معاهده

تین، گه‌رما، بلێسه □ گرم، لهیب‌آتش و گرما

كرمینگه به‌ شه‌و ده‌دره‌وشن □ كرم‌شب‌تاب

هیچو پووچ، ناقولا □ ناصیل، ناصل، مردک

چاو له‌ فه‌رمان، گوئی له‌ مست، نۆكه‌ر مه‌سه‌له‌ك □ گوش

قسه‌ی زیر

قوپان

قوپی کوئی به‌ سه‌ردا كه‌م؟

قوون دادان

قه‌له‌به‌له‌كه‌

ك

کاری سه‌كرانه

كالان

كلۆلی و هلۆلی

كۆخته‌ی خه‌مان

كولاوكه

كونجید

كه‌س به‌ كلۆی ناپیوی

كه‌كه‌ره

كه‌له‌لا

كه‌م‌دوو

كه‌ندپ

ك

كرانجان

گرێبه‌ست

گوپم

گوئنه‌ستیره

گوله

گوپراه‌ل

به زنگ، تایع

گوپړاپه ل، چاوه پټی فرمان، نوکهر □ گوش به زنگ
چه قوی ردین تاشین □ تیغ سلمانی

گوئی له مست
گویزان

ل

لان، لاین

له شکاری

له بنه و بهر

له خو ریواو

له جیوه

له پی که وتن

له سر زاران

له چهر

له خو بیاییوون

لومه و له قدم

له نگو لور

لینکده روه

لیک کردنه و

لیک تراران

لیتل، لیتلایی

لیو به بار

م

ماته هه لگرتن

ماده رزاد

ماسوره

جامین، جانیب □ جانب کسی، طرف

شیکاری چه سته □ کالبدشکافی

که سیک که له بنه و بهر فیلو نازاوه ده گپټی، ناوری بن کا □
آب زیرگاه

خوپټی، ترسه توک □ جیون، بزدل، ترسو

زوو، فهوری، بی ماتلبوون □ درجا، فوری

ماندووویوون، شه که تبوون □ خسته شدن، از پا افتادن

به ناویانگ، مهنشور □ مشهور، شایع

کز، لاواز، دالگوش □ لاغر و استخوانی

مه غرووریوون، به ده عیه و نیفاده بوون □ به خود بالیدن،
مفرور شدن

غهبیه ت، به دگویی، به خراب پاسکردن □ تهمت و افترا

ناساز، شکاو، شه لو گپټ □ ناجور، ناقص و ناکار

مانا که روه، ته عبیریار □ تعبیرکننده، مفسر

ناسینه و، ناسینی جیاوازی دوو شت □ از هم تشخیص دادن

لیک مه لبران، جیا بوونه و □ از هم جدا شدن

قوپاو، ناپوون، شلوئی، □ کدر، گل آلود

هه ناسه سارد، کزو داماو، ناساغ □ بینوا و درمانده، غمگین

بوسه گرتن، خو مات دان، مه لاس بوون □ کمین کردن

زگماک □ مادرزاد

لووله ی باریکو کورت □ ماسوره

شهرنه نگیژ، شهره لایسین □ شرانگیژ، فتنه انگیز
 مه لینگه وهک سه قر که مشک ده گریخ □ نوعی مرغ شکاری
 مه به ست مالو سامانی دنیایه □ جیفه و مال دنیا
 مه مداح، نه وهی به پادشا و که سایه تیه کان هه لده لئی □ مداح
 په یوه ند لیدان، پیگه وه گریخ دان □ پیوند زدن
 نيزرائیل، فریشته ی مه رگ □ عزرائیل، ملک الموت
 له ناوچوون، تیداچوون □ محو شدن
 قورسایي ۲ کیلوگرام □ من (وزن ۳ کیلو)
 مه تین، به زیپکو زاگون، به پیز □ متین، باوقار

خویچی و په ست، جه بوون □ پست فطرت
 ناحالی، نه زان، کهر □ نفهم، نادان، احمق
 بی ده نگ، خه فه □ ساکت، خاموش
 بیزار، ماندوو □ بیزار، خسته از
 ئاوسبوون، حامیله بوون، مندال وه زگ که وتن □ باردار شدن
 چه زبردن له خوراک، به ئیشتیا خواردن □ لذت بردن از
 کوی (وهک) □ امثال؛ وه کانی ئیوه □ امثال شما
 شباندن، وه شتیک یا که سیک شباندن □ تشبیه کردن
 دوستایه تی و نزیکی کردن، هه فاله تی □ رفاقت کردن
 نیشان دان، ناساندن به وینه □ نمایاندن، نشان دادن

په یتا په یتا، به توندی و له سه ره یه ک □ پی در پی و سریع
 به پچوون (بئ تو هه لئا که م) □ زندگی کردن، به سه ره بردن
 سیسیبوون، هه لوره رین □ پژمردن، برباد شدن
 هه لوارته، شاز، بئ مانه ند □ استثناء، برجسته
 ده ربازبوون، ده رکه وتنی مانگو روژو نه ستیره □ فرار کردن،

مایه فیتنه
 مشکگره
 منداری دوزمن زود
 مه تحبیز
 موتوریه، متوریه کردن
 مه لکه موت
 مه فع بوونه وه
 مه ن
 مه ند

ن

نزم سروشت
 نه قام
 وسکوت
 وه پهن
 وه زگ که وتن
 وه گیان که وتن
 وه کان
 ویچواندن
 وئ که وتن
 وینا کردن

ه

هه زده ره زده ر
 هه لکردن
 هه لپروکان
 هه لاوارده
 هه لاتن

طلوع کردن

دانیشتن یا هه لنیشتن به بینه نگی و دامای □ کز کردن	هه لکورمان
ئینجا، پاشان، دویه □ سپس، آنگاه، بعد	هه نگی
هه بوونی تا قه تو توانا □ توان و طاقت داشتن	هیز ده به ردا بوون
گیزی وپ، سه ر لئ شیواو، خوارو گیزی □ گیج و منگ، کج	هیز
و کوله	

ناوهندی تووژینهوهی کوردستانناسی

له زنجیره کتیبهکانی ناوهندی تووژینهوهی کوردستانناسی زانکۆی نازادی نیسلامی سنه

٢

کلێله و دیمنه بی گومان گه نجینه یه کی به نرخه بو بهرینکردنه وهی پانتای هزرو ئەزموونی ژیا نی مروۆف. خوینەر به خویندنه وهی ئەم دهقه کلاسیکه نه ته نیا له گه له وشه ی قه به و جوانناسی و توانای ئەده بیدا رووبه پروو ده بێته وه، به لکوو له رێگای حیکایهت و گیرانه وه - که تیایدا له هه موو ده فرایه تیبه کانی ژانری چیرۆک وه ک: دارشتنی که سایه تی (Characterization)، فه ته زیا (Fantasy)، گیرانه وه (Narration)، کیشمه کیش (Conflict) که لک وه رگیا وه - سیاسه تکردن، بریاردان، ئەخلاق، مامه له له گه له ده سه لات، له گه له مروۆف و له گه له ژیا ن و پیکه وه ژیا ن و پوو چه لکردنه وه ی پیلان و حیکمهت فیر ده بێت. خوینه ری کلێله و دیمنه رووبه پرووی سه دان ئەزموون و به سه رهات و حیکایهت ده بێته وه تا له ده لاقه ی ئەم دهقه کلاسیکه وه خو بسپیریه ته ئەو هه موو ئەزموون و حیکایهت و به سه رهات له زاری ناژ ده لانه وه تا وانه ی ژیا ن وه ربگریت. بایه خی کلێله و دیمنه تا راده یه که به هوموو زمانه زیندوو هکانی دونیا وه رگی پر درا وه ته وه وه هه موو میله تانی دونیا له خویندنه وه ی، چێژی خو یانی لی وه رده گرن. پاش خویندنه وه ی ئەم به ره مه به نرخه به کوردی ئەم راستییه مان بو ده رده که و پت که کلێله و دیمنه ی ماموستا ئەحمه د قازیش ئەبێته مایه ی ده وه له مه ندر دنی زمان و ئەده بی کوردی و ئەم هه نگا وه شی وه کوو هه نگا وه کانی دیکه ی، خزمه تکردنه به زمان و ئەده بی نه ته وه که ی.

بێژێن: نازاد سۆرخ

کووتار

9 786005 647976

قیمهت: ١٨٠٠٠ تمه ن